ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

Homeri Ilias,

Id est, de rebus ad Trojam gestis.

Editio postrema.

CANTABRIGIÆ,

Excudebat *Joannes Hayes*, celeberrimæ Academiæ Typographus, 1672.

1854, Dec. 7.
The Gift of
Mrs. Sarah Campbell
the Sister of the
Revd Prof. John S. Popkin D.D.
of Cambridge.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

αἱ κδ΄ ῥαψῳδίαι.

HOMERI ILIADIS

Vigintiquatuor Libri.

ARGUMENTUM PRIMI LIBRI ILIADIS HOMERI.

CHryſes ſacerdos Apollinis venit ad Caſtra Græcorum, ut redimat filiam Chryſeidem: ſed repulſam paſſus centumelioſam ab Agamẽnone, petit ab Apolline ut ſuam ulciſcatur contumeliam: Apollo Græcis gravem immittit peſtilentiam: cogit concilium Achilles, ut peſtilentiæ cauſam ſcrutetur: eam Calchas indicat, & remedium proponit. Sed Agamemnon iratus, dicit vati convitium: rixatur graviter cum Achille: tandem remittit patri Chryſeidem: ipſe Achilli eripit Briſeidem, ejus concubinam. At Thetis mater Achillis impetrat à Jove, ut filii contumeliam ulciſcatur: ille ſe hoc facturum recipit, Juno re cognita rixatur cum Jove, ſed ridiculo Vulcani interventu rixa ſedatur.

ALIUD ARGUMENTUM, SIVE ALIA INSCRIPTIO.

Primus preces Chryſæ, peſtem exercitûs, inimicitias regum (ſub. continet.)

HOMERI ILIADIS PRIMUS LIBER.

Invocatio cum argumento.

RAM cane dea Pelidæ Achillis (attulit,
Pernicioſam, quæ infinitos Græcis dolores
Multáſq; fortiſſimas animas orco demiſit
Heroũ, ipſos v. prædã dilaniãdã fecit cãibus,
Alitibúſq; omnibus (ac Jovis conſilium exi-
Ex quo primùm diſſenſerunt contendentes (tum habuit)
Atridéſque rex virorum, & dius Achilles.

Chryſes Apollinis ſacerdos ab Agamẽnone filiam repetens repudiatur.

Quiſnam ipſos deorum contentione commiſit pugnare?
Latonæ & Jovis filius, ille enim regi iratus
Morbum in exercitu excitavit malum: peribant verò populi,
Eò quòd Chryſen dedecoravit ſacerdotem
Atrides. Is enim venit citas ad naves Græcorum,
Redempturus filiam, ferénſque præclara munera,
Coronas habens in manibus eminus ferientis Apollinis,
Aureo ſuper ſceptro: & precabatur omnes Græcos,
Atridas verò maximè, duos imperatores exercitûs:
Atridæ, vóſque cæteri bene ocreati Græci,
Vobis quidem dii dent cœleſtes domos habitantes
Depopulari Priami urbem, feliciterque domum redire.

Filia

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α. ΟΜΗΡΟΥ Ραψωδίας.

Χρύσης ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος παραγίνεται ἐπὶ τὸν ναύσταθμον τῶν ἑλλήνων, βουλόμενος λυτρώσασθαι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Χρυσηίδα· οὐκ ἀπολαβὼν δὲ, ἀλλὰ καὶ μεθ' ὕβρεως ἀποδιωχθεὶς ὑπὸ Ἀγαμέμνονος, ηὔξατο τῷ Ἀπόλλωνι κατὰ τῶν ἑλλήνων· λοιμοῦ δὲ γενομένου, καὶ πολλῶν, ὡς εἰκὸς, διαφθειρομένων, ἐκκλησίαν, Ἀχιλλεὺς συνήγαγε. Κάλχαντος δὲ διασαφήσαντος τὴν ἀληθῆ αἰτίαν, καὶ κελεύσαντος Ἀχιλλέως ἐξιλάσκεσθαι τὸν θεὸν, Ἀγαμέμνων ὀργισθεὶς, διηνέχθη πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ αὐτοῦ τὸ γέρας ἀπέσπασε, τὴν Βρισηίδα· ὁ δὲ ὀργίζεται τοῖς ἕλλησι. Θέτις δὲ τοῦ υἱοῦ δεηθέντος εἰς ὄλυμπον ἀνελθοῦσα, ᾐτήσατο παρὰ τοῦ Διὸς, ὅπως τοὺς τρῶας ἐπικρατεστέρους τῶν ἑλλήνων ποιήσῃ. Ἥρα δὲ γνοῦσα τοῦτο, διηνέχθη πρὸς τὸν Δία, ἕως αὐτοὺς διέλυσεν Ἥφαιστος οἰνοχοήσας ἐν ἐκπώματι χρυσείῳ· οἱ δὲ τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας εὐωχηθέντες εἰς ὕπνον τρέπονται.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ. ἢ ἐπιγραφή.

Ἄλφα λιτὰς Χρύσου, λοιμὸν στρατοῦ, ἔχθος ἀνάκτων.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Α. ΡΑΨΩΔΙΑ.

ΜΗΝΙΝ ἄειδε θεὰ πηληϊάδεω Ἀχιλῆος — γρ. ἑλλώρια.
Οὐλομένην, ἣ μυρί' ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε· — γρ. Οἰωνοῖσί τε πᾶσι δ'.
Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν
Ἡρώων· αὐτοὺς δ' * ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν,
* Οἰωνοῖσί τε πᾶσι. Διὸς δ' ἐτελείετο * βουλή·
Ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα * διαστήτην ἐρίσαντε, — γρ. καὶ Οἰωνοῖσί τε δαῖτα Διὸς δ'.
Ἀτρείδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς. — γρ. βουλῇ
Τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Λητοῦς καὶ Διὸς υἱὸς, ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
Νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακήν· ὀλέκοντο δὲ λαοί,
Οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα — γρ. διαστήτην.
Ἀτρείδης. ὁ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ· καὶ ἐλίσσετο πάντας ἀχαιούς,
Ἀτρείδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν·
Ἀτρείδαι τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
Ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἱκέσθαι·

Filiã verò mihi solvite charã, atq; dona redẽptionis accipite:
Verentes Jovis filium, eminus ferientem Apollinem.
Tunc cæteri quidem omnes comprobárunt Græci
Venerarique sacerdotem, & præclara accipere munera:
At non Atridæ Agamemnoni placebat animo,
Sed asperè dimisit, & dura mandata dedit,
Fac ne te senex concavas ego apud naves offendam
Aut nunc immorantem, aut postea redeuntem,
Ne tibi parum prosit sceptrum & corona dei.
Istã verò ego nunquã liberabo, priusquã ipsã seniũ invadat
Nostra in domo in Peloponneso longè à patria
Telam percurrentem, & meum lectum adornantem.
Quin abi, ne me irrita, sospes ut redeas.
Sic loquutus est, timuit verò senex, & paruit imperio:
Abiit verò tacitus juxta littus multisoni maris.
Multas deinde seorsum abiens preces fundebat senex
Apollini regi, quem pulchricoma peperit Latona, (ris,
Audi me, argenteũ habens arcum, qui Chrysen undiq; tue-
Cillámq; perquam divinam, Tenedóque fortiter imperas,
Apollo: si unquam tibi gratiosum templum adornavi,
Aut si unquam pinguia femora adolevi
Taurorum, atque caprarum: hoc mihi perfice desiderium:
Dent pœnas Græci ob meas lacrymas tuis jaculis.

Chryses ab Apolline vindictam petiit de Danais.

Sic dixit orans, illum verò audivit Phœbus Apollo:
Descendit verò ab Olympi verticibus iratus corde,
Arcus humeris gerens, & undique tectam pharetram.
Sonuerunt verò tela in humeris (illius) irati,
Dum movebatur: ipse verò ibat nocti assimilatus.
Sedit deinde seorsum à navibus, postea sagittam immisit:
Vehemens vero sonitus factus est argentei arcus.
Mulos quidem principio invasit, & canes veloces:
Deinde verò ipsis telum amarum immittens,
Feriebat: perpetuò verò rogi mortuorũ ardebant frequentes,
Per novem dies quidem in castris ferebantur missilia dei:
At decima ad concionem vocavit exercitum Achilles.
Huic enim posuit in animo dea albas habens ulnas Juno.
Sollicita n. erat de Græcis, quãdoquidẽ eos moriẽtes videbat.
Postquam igitur illi congregati, & frequentes facti sunt,
Illis exurgens verba fecit pedibus celer Achilles:

Apollo pestem immittit in Græcorum exercitum.

O Agamemnon, nunc nos denuo errantes puto
Retrò redituros, si modò mortem evitare poterimus:
Quoniam simul bellum absumit & pestis Græcos.
Sed age, aliquem vatem consulamus, aut sacerdotem,
Aut etiã somniorũ interpretem (etenim somniũ ex Jove est)
Qui indicet quamobrem adeo iratus sit Phœbus Apollo

Achillis ad Achivos concio.

Παῖδα δέ μοι * λύσατε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθε, γρ. λῦσαι τε φ. τ. δ' ἀπ. δέχεσθαι.
Ἀζόμενοι Διὸς υἱὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν ἀχαιοὶ,
Αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε,
Μή σε γέρον κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω,
Ἢ νῦν δηθύνοντ', ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα,
Μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον, καὶ στέμμα θεοῖο.
Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν,
Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἄργεϊ τηλόθι πάτρης
Ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν.
Ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.
Ὣς ἔφατ', ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπείθετο μύθῳ·
Βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
Πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ' ὁ γεραιὸς
Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠΰκομος τέκε Λητώ·
Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας,
Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις
Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
Ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα
Ταύρων, ἠδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ·
Τίσειαν δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε φοῖβος Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
Τόξ' ὤμοισιν ἔχων, ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην.
Ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὀϊστοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο,
Αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἤϊε νυκτὶ ἐοικώς·
Ἕζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἕηκε·
Δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
Οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο, καὶ κύνας ἀργούς·
Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς * ἀφιεὶς, γρ. ἐφιεὶς.
Βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.
Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοῖο·
Τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορὴν δὲ καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
Τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
Κήδετο γὰρ δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὁρᾶτο.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Ἀτρείδη νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀΐω
Ἂψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν,
Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς ἀχαιούς.
Ἀλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν, ἢ ἱερῆα,
Ἢ καὶ ὀνειροπόλον· καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν·
Ὅς κ' εἴποι ὅ, τι τόσσον ἐχώσατο φοῖβος Ἀπόλλων;

Sive ille ob votum accusat, sive ob hecatomben.
Si fortè agnorum nidorem caprarúmque lectarum
Vult adeptus, à nobis pestem propulsare.
Ille quidem sic fatus resedit, inter illos verò surrexit
Calchas Thestorides, augurum perquam præstantissimus,
Qui noverat & præsentia, & futura, & præterita,
Et navibus viæ dux fuerat Græcorum ad Ilium,
Suam ob artem vaticinandi, quã ei præbuit Phœbus Apollo:
Qui ipsis bene cogitans concionem habuit, & dixit,
O Achilles: jubes me, Jovi chare, eloqui
Indignationem Apollinis, eminus ferientis regis.
Itaque ego dicam: tu verò paciscere mecum, & mihi jura,
Te mihi propenso animo, & verbis, & manibus opẽ laturũ.
Puto enim virum ægrè laturum, qui magnum in omnes
Argivos habet imperium, & ei obediunt Græci.
Potentior enim rex (est) quum irascitur viro inferiori,
Nam etsi iram eo ipso die concoxerit,
In posterum tamen eam retinet, ut ad finem perducat
In pectore suo: tu verò vide an me servaturus sis. (Achilles:
Illũ verò per vices respõdens alloquutus est pedibus celer
Tu cum summâ fiduciâ dicito vaticiniũ quodcunq; novisti,
Nam per Apollinem Jovi charum, cui tu Calchas
Vota faciens Græcis vaticinia aperis,
Nullus me vivente & super terram vidente,
Tibi concavas apud naves graves manus afferet
Simul ex omnibus Græcis: ne si Agamẽnonẽ quidẽ dixeris,
Qui nunc longè præstantissimus in exercitu gloriatur esse.
Tunc verò fiduciam concepit & dixit vates inculpabilis:
Neque ob votum ille nos accusat, neque ob hecatomben,
Sed propter sacerdotem, quem dedecoravit Agamemnon,
Neque dimisit filiam, & non accepit dona redemptionis.
Hanc ob rem dolores dedit Apollo, atque etiam dabit:
Neque ille priùs à pestilentiâ graves manus abstinebit,
Quàm patri charo reddatur nigris oculis puella
Non redempta, absq; donis, abducatúrq; sacrum sacrifici[um]
Ad Chrysam, tunc verò ipsum placantes flexerimus.
Ille quidem sic fatus resedit, inter illos verò surrexit
Heros Atrides latè imperans Agamemnon, (gr[avi]
Turbatus: furore verò supra modum præcordia penitus ni-
Implebantur, oculi verò ei igni micantes similes erant,
Calchantem primùm torvè aspiciens alloquutus est,
Vates malorum, nunquã mihi quicquam jucũdum dixisti
Perpetuò tuo placet animo infausta vaticinari:
Faustum verò verbum nullum adhuc dixisti, neq; perfecisti
Et nunc inter Græcos vaticinans prædicas,

Calchãtis verba

Achilles Calchãti impunitatem dicendi pollicetur.

Calchas pestis causam aperit.

Agamemnon Calchãtem objurgat.

Εἴτ' ἄρ ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἑκατόμβης,
Αἴκέν πως ἀρνῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων
Βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.
Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Κάλχας Θεστορίδης οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
Ὃς ᾔδη τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα,
Καὶ νήεσσ' ἡγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω,
Ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με Διῒ φίλε μυθήσασθαι
Μῆνιν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο * ἄνακτος·
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καί μοι ὄμοσσον, γρ. ἄνακτος.
Ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
Ἦ γὰρ ὀΐομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων κρατέει, καί οἱ πείθονται Ἀχαιοί.
Κρείσσων γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηϊ.
Εἴπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
Ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον ὄφρα τελέσσῃ
Ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι· σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Θαρσήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ, τι οἶσθα,
Οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διῒ φίλον· ᾧ τε σὺ Κάλχαν
Εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
Οὔ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο,
Σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει,
Συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἢν Ἀγαμέμνονα εἴπῃς,
Ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὔχεται εἶναι.
Καὶ τότε δὴ θάρσησε, καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων,
Οὔτ' ἄρ ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, οὔθ' ἑκατόμβης;
Ἀλλ' ἕνεκ' ἀρητῆρος ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων,
Οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα, καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα·
Τοὔνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἑκηβόλος, ἠδ' ἔτι δώσει·
Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει,
Πρίν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην,
Ἀπριάτην, ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
Ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.
Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Ἥρως Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες * ἀμφιμέλαιναι γρ. ἀμφὶ μέλαιναι.
Πίμπλαντ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην.
Κάλχαντα πρώτιστα * κάκ' ὀσσόμενος προσέειπε.
Μάντι κακῶν, οὐ πώποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας, γρ. κακοσσόμενος.
Αἰεί τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι·
Ἐσθλὸν δ' οὐδέ τί πω εἶπας ἔπος, οὐδ' ἐτέλεσσας;
Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,

Propterea ipsis Apollinem dolores struere,
Quòd ego puellæ Chryseidos præclara dona,
Nolui accipere, quoniam malo eam
Domi habere: etenim Clytemnestræ eam antepono,
In virginitate mihi nuptæ uxori: nam non ipsa est deterior
Neq; corpore, neq; indole, neq; mente, neq; operum peritiâ:
Verùm etiam sic volo reddere, si hoc conducibilius:
Volo ego exercitum sospitem esse, potius quàm perire.
Sed mihi præmium confestim parate, ut non solus
Græcorum absque præmio sim: nam neque convenit.
Videtis enim hoc omnes, quòd meum præmium abit aliò.

Achillis cum Agamemnone rixa.

Huic deinde respondit pedibus valens divus Achilles,
Atride ambitiosissime atque avarissime omnium,
Quomodo nam tibi dabunt præmium magnanimi Achivi?
Nondũ enim ullam ingentem prædam indivisam novimus:
Sed ea quam ex urbibus captis egimus divisa jam est,
Exercitũ verò non decet eam rursus collectam congregare.
Sed tu nunc istam deo permitte: Græci verò
Triplo, quadruplóque persolvemus si fortè Jupiter
Dederit urbem Trojam bene munitam diripiendam.
Hunc respondens alloquutus est imperator Agamemnõ,
Noli ita, quanquam sis fortis, deo similis Achilles,
Fallere me ãimo: nã nõ superabis me, neq; mihi persuadebis.
Vísne ipse habeas præmium, me autem incassum
Sedere egentem? suades verò me istam reddere?
Verùm si dabunt præmium magnanimi Græci,
Satisfacientes meo animo, ut pari dignitate sit:
Quòd si non dederint, ego verò ipse accipiam
Aut tuum, aut Ajacis veniens præmium, aut Ulyssis
Abducam capiens, ille verò irascetur ad quem veniam.
Sed de his deliberabimus etiam posthac:
Nunc age, navem nigram deducamus in mare humidum,
In quam remiges lectos cogamus, & sacrificium
Imponamus, at ipsam Chryseida formosam
Ascendere faciamus: unus verò aliquis vir princeps præsit,
Aut Ajax, aut Idomeneus, aut nobilis Ulysses:
Aut tu Pelide, omnium maximè terribilis virorum,
Ut nobis Hecaergum propitium reddas, sacra faciens.
Hũc verò torvè intuitus alloquutus est pedibus celer A-
Proh! impudentiam indute, vafer, (chilles,
Quomodo quis tuis propẽso animo imperiis obediat Græ-
Aut insidias ponere, aut cum viris fortiter pugnare? (corũ,
Non enim ego Trojanorum gratiâ veni bellatorum
Huc pugnaturus: quandoquidem nihil mihi culpandi sunt:
Non enim unquã meas boves abegerunt, neq; etiam equos:

Neque

Ὡς δὴ τοῦδ' ἕνεκά σφιν ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχει.
Οὕνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηΐδος ἀγλά' ἄποινα
Οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
Οἴκοι ἔχειν· καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα
Κουριδίης ἀλόχου· ἐπεὶ * οὐ ἕθεν ἐστὶ χερείων, γρ. οὐκ ἔθεν.
Οὐ δέμας οὐδὲ φυὴν, οὔτ' ἂρ φρένας, οὔτε τι ἔργα.
Ἀλλὰ καὶ * ὣς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ἄμεινον· γρ. ὡς.
Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.
Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἑτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος γρ. λεύσσετε.
Ἀργείων ἀγέραστος ἔω· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε.
Λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Ἀτρεΐδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
Πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
Οὐδέ τί που ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλά,
Ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται,
Λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν, αἴ κέ ποθι Ζεὺς
Δῷσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
Μὴ δ' οὕτως ἀγαθός περ ἐὼν θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Κλέπτε νόῳ, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι, οὐδέ με πείσεις·
Ἠὲ θέλεις ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὔτως
Ἧσθαι δευόμενον; κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι·
Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ,
Ἄρσαντες κατὰ θυμὸν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
Εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι,
Ἢ τεὸν, ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
Ἄξω ἑλών· ὁ δέ κεν κεχολώσεται, ὅν κεν ἵκωμαι·
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις·
Νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν,
Ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἑκατόμβην
Θείομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον
Βήσομεν, εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,
Ἢ Αἴας, ἢ Ἰδομενεὺς, ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἠὲ σὺ Πηλεΐδη πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
Ὄφρ' ἥμιν ἑκάεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Ὤ μοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,
Πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται Ἀχαιῶν,
Ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι·
Οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνεκ' ἤλυθον αἰχμητάων
Δεῦρο μαχησόμενος· ἐπεὶ οὔ τί μοι αἴτιοί εἰσιν,
Οὐ γὰρ πώποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,

Neque unquam in Phthiâ glebosâ virorum altrice
Fruges corruperunt. Nam valdè multi interpositi
Montésque umbrosi, maréque resonans: (deas,
Sed te ô valde impudens, simul sequuti sumus, ut tu gau-
Pœnas repetentes Menelao, tibíque ô oculis caninis,
A Trojanis, quorum nullam curam neque rationem habes:
Et jam mihi præmium ipsoque ablaturum minitaris,
Pro quo multa sustinui: dederúntq; mihi filii Achivorum.
Et tamē nunquā tibi æquale habeo præmium, quum Græci
Trojanorum depopulantur bene habitatam urbem,
Quanquam majorem partem impetuosi belli (venerit,
Manus meæ administrant: sed si quando (prædæ) partitio
Tibi præmium multo majus, ego verò parvúmq; gratúmq;
Discedo habens ad naves, posteaquā defessus sum pugnādo.
Nūc verò discedā ad Phthiam: quādoquidē multo condu-
Domū ire cum navibus nigris: neq; te arbitror (cibilius est
Ego qui hîc afficior ignominiâ, te opes & divitias exhau-
Huic deinde respondit rex virorum Agamemnón: (sturū
Fuge citò, si tibi animus incitatus est, neque te ego
Precor gratiâ mei manere. Apud me (sunt) & alii,
Qui me honorabant, potissimū verò sapientissimus Jupiter.
Inimicissimus verò mihi es nobilissimorum principum.
Perpetuò enim tibi contentio grata, belláque pugnáque,
Si valdè fortis es, Deus certè tibi hoc dedit.
Domum abito cum navibus tuis, & tuis sociis,
Et Myrmidonibus impera, te verò ego non curo,
Neque tui irati rationem habeo, minabor verò tibi sic,
Ut à me aufert Chryseida Phoebus Apollo,
Quam quidem ego cum nave meâ & meis sociis
Dimittam: ego ita abducam Briseida formosam
Ipse veniens ad tentorium tuum præmium: ut bene noscas
Quantum potentior sum te, horreat verò & alius
Ex æquo mecum loqui, & similem se facere ex adverso.
Sic loquutus est: Achilli verò dolor obortus est, ejúsque
In pectoribus hirsutis bifariam cogitavit: (animus
Utrum gladium acutum educens è vagina,
Illos disturbaret, ipse autem Agamemnonem interficeret,
An iram sedaret, compesceretque impetum animi.
Dum ille hæc volvebat mente & animo, (nerva
Trahebat autem è vaginâ magnum gladium, venit Mi-
E cœlo, nam demisit dea alba ulnis Juno,
Ambos pariter animo amánsque curánsque.
Stetit verò á tergo, rutilísque comis prehendit Achilem.
Soli apparens: cæterorum autem nullus videbat.
Obstupuit veró Achilles, retróq; cō versus protinus agnovit
Palladem

Οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι, βωτιανείρῃ
Καρπὸν ἐδηλήσαντ'· ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ
Οὔρεά τε σκιόεντα, θάλασσά τε ἠχήεσσα·
Ἀλλὰ σοί, ὦ μέγ' ἀναιδὲς, ἅμ' ἑσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρῃς,
Τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ, σοί τε κυνῶπα,
Πρὸς Τρώων, τῶν οὔτι μετατρέπῃ, οὐδ' ἀλεγίζεις.
Καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
Ὧι ἔπι πόλλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υἷες Ἀχαιῶν.
Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, ὁππότ' Ἀχαιοὶ
Τρώων ἐκπέρσωσ' εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
Ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάϊκος πολέμοιο
Χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ'· ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται,
Σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον· ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
Ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεί κε κάμω πολεμίζων.
Νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ', ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
Οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν· οὐδέ σ' ὀΐω
Ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν, ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ' ἔγωγε
Λίσσομαι εἵνεκ' ἐμεῖο μένειν· παρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι,
Οἵ κέ με τιμήσουσι· μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς.
Ἔχθιστος δέ μοί ἐσσι διοτρεφέων βασιλήων.
Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε μάχαι τε·
Εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεός που σοὶ τόγ' ἔδωκεν.
Οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσί τε σῇς, καὶ σοῖς ἑτάροισι,
Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,
Οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος, ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε,
Ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσηΐδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
Τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηΐ τ' ἐμῇ, καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι
Πέμψω· ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρῃον
Αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε τὸ σὸν γέρας, ὄφρ' εὖ εἰδῇς
Ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέῃ δὲ καὶ ἄλλος
Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.
Ὡς φάτο· Πηλείωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ
Στήθεσσιν λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
Ἢ ὅγε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ' Ἀτρείδην ἐναρίξοι,
Ἠὲ χόλον παύσειεν, ἐρητύσειέ τε θυμόν.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἕλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος· ἦλθε δ' Ἀθήνη
Οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἧκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε·
Στῆ δ' ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλείωνα·
Οἴῳ φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων οὔτις * ὁρᾶτο. γρ. ὁρῆτο.
Θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω

Παλλάδι

Palladem Minervam, terribiles vero oculi ei micuerunt:
Et conceptâ voce verbis alatis eam alloquutus est:
Quid tandem huc ægida gerentis Jovis filia venisti?
Anne ut contumeliam videas Agamemnonis Atridæ?
Sed tibi edico, quod etiam perfectum iri puto;
Suâ insolentiâ brevi utique animam perdet.
Hunc vicissim alloquuta est dea glaucis oculis Minerva:
Veni ego sedatura tuam iram, si modò obedias,
E cœlo, antè autem me misit dea candidis ulnis Juno,
Ambos pariter animo amánsque curansque. (manu:
Quin age fac finem contentionis, neque gladium trahe
Verùm convitium ei dicito ut licebit.
Sic enim dicam, quod & perfectum erit:
Aliquando tibi, vel ter tot aderunt splendida dona,
Contumeliæ gratiâ hujus, tu verò cessa, obedi autem nobis
Hanc vicissim alloquutus est pedibus celer Achilles:
Oportet quidem vestrum dea consilium sequi
Me, valde quamvis animo iratum, ita enim melius
Qui deos audit, ipsi quoque valdè exaudiunt eum.
Dixit, & in argenteo capulo continuit manum gravem.
Retrò verò in vaginâ impulit magnũ gladiũ, neq; non aus-
Consilio Minervæ. Ipsa verò ad cœlũ ascendit, (cultavit
Ad domos ægidem gerentis Jovis, ad cæteros deos.
Pelides autem iterum acerbis verbis
Agamemnonẽ alloquutus est, & nondum iram posuerat, — *Achilles cum Agamemnone iterum jurgatur.*
Ebrie, canis oculos habens, cor autem cervi,
Neque unquam ad prælium cum exercitu armari,
Neque ad insidias venire cum principibus Græcorum
Sustines animo: hoc certè tibi mors videtur esse,
Profectò multo satius est in amplis castris Græco[illegible]
Dona ei adimere quicunque te contradixerit.
Populi devorator rex: nam ignavis imperas: (meliam
Certè enim Atrida nunc postremam intulisses istã contu-
Sed tibi edico, & magnum juramentum juro, (ramos
Certè per hoc sceptrum, quod quidem nunquam folia &
Producet ex quo semel stirpem suam in montibus reliquit
Neque revirescet: ferrum enim undique illud delibravit
Foliáq; & corticem: nunc verò ipsum filii Achivorum
In manibus gestant judices, quique leges (mentum:
A Jove custodiunt: hoc verò tibi magnum erit jura-
Erit tempus quũ Achillis desideriũ tanget filios Græcorũ
Simul omnes: quibus tu nihil poteris, quamvis mœrens,
Prodesse, quum multi sub Hectore homicidâ.
Morientes occumbent: tu verò interius animum lacerabis
Iratus, quod fortissimum Græcorum nihil honorasti.

Sic

Παλλάδ' Ἀθηναίην, δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τίπτ' αὖτ' αἰγιόχοιο Διὸς τέκος εἰλήλουθας;
Η ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο;
Αλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι ὀΐω,
Ης ὑπεροπλίῃσι τάχ' ἄν ποτε θυμὸν * ὀλέσσῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη, γρ. ὀλίσσαι.
Ηλθον ἐγὼ παύσουσα * τεὸν μένος, αἴ κε πίθηαι,
Οὐρανόθεν, πρὸ δέ μ' ἧκε θεὰ λευκώλενος Ηρη, γρ. τὸ σόν μ.
Αμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε.
Αλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἕλκεο χειρί,
Αλλ' ἤτοι ἔπεσιν μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί περ.
Ω δε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
Καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα,
Υβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Χρὴ μὲν σφωΐτερόν γε θεὰ ἔπος εἰρύσσασθαι,
Καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὣς γὰρ ἄμεινον·
Ος κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ·
Η, καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν·
Αψ δ' ἐς κουλεὸν ὦσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησε
Μύθῳ Ἀθηναίης· ἡ δ' Οὔλυμπόνδε βεβήκει,
Δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.
Πηλείδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
Ατρείδην προσέειπε, καὶ οὔπω λῆγε χόλοιο·
Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι,
Οὔτε λόχον δ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
Τέτληκας θυμῷ· * τὸ δέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι. γρ. τὸ δέ τοι.
Η πολὺ λώϊόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
Δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴποι·
Δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
Η γὰρ ἂν Ἀτρείδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο·
Αλλ' ἔκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι,
Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους
Φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
Οὐδ' ἀναθηλήσει· περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε
Φύλλα τε καὶ φλοιόν, νῦν αὖτέ μιν υἷες ἀχαιῶν
Εν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἵτε θέμιστας
Πρὸς Διὸς εἰρύαται· * ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος· γρ. ὅ δέ τοι
Η ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας ἀχαιῶν
Σύμπαντας· τοῖς δ' οὔτι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ
Χραισμεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
Χωόμενος, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.

Ως

Sic loquutus est Achilles: & sceptrum projecit in terram,
Aureis clavis distinctum: resedit verò ipse.
Agamēnō autē ex altera parte erat iratus, illis verò Nestor
Suaviloquus exurrexit, argutus Pyliorum concionator:
Cujus etiam à lingua melle dulcior fluebat vox. (hominū
Huic verò jam duæ quidē ætates loquentiū diversis linguis
Interierant, qui cum eo priùs nutriti fuerant & geniti
In Pylo admiranda: in tertia verò imperabat:
Qui ipsis bene cogitans concionatus est, & dixit,
Proh dii! certè magnus luctus Græcanicam terram occupat,
Certè gaudebit Priamus, Priamique filii,
Cæterique Trojani valde lætabuntur animo,
Si de vobis hæc omnia resciverint pugnantibus, (tudine.
Qui excellitis consilio inter Græcos, excellitis etiam forti-
Quin obedite: ambo enim juniores estis me.
Jam enim olim ego etiam cum fortioribus, quam vos estis
Viris habui consuetudinē, & nunquā me illi contemnebant,
Non enim unquam tales vidi viros neque videbo,
Qualem Pirithoúmque Dryantémq; principem populorum,
Cæneúmque, Exadiúmque, & deo parem Polyphemum,
Theseúmque Ægei filium, persimilem immortalibus.
Fortissimi quidem illi terrestrium erant virorum:
Fortissimi erant, & cum fortissimis pugnabant
Belluis montanis, & immaniter peremerunt.
Etiam cum illis ego consuetudinē habui, è Pylo profectus
Longè ex Peloponneso terra; vocarunt enim ipsi:
Et pugnabam pro viribus ego, cum illis enim nullus
Eorum qui nunc homines sunt terrestres pugnasset;
Et tamen mea consilia audiebant, obtemparabántq; ser-
Quare obedite & vos: nam obedire melius est. (moni,
Neque tu hunc, quanquam sis potens, priva puella,
Sed sine ut ei primum dederunt præmium filii Græcorum.
Neque tu Pelide velis contendere cum rege
Ex æquo: nam nunquam æqualem sortitus est honorem
Sceptriger rex, cui Jupiter honorem dedit.
Quod si tu fortior es, deáque te genuit mater;
At hic quidem potentior est: nam pluribus imperat:
Atride, tu verò seda tuam iram: ego verò
Supplicabo Achilli dimittere iram, qui magnum omnibus
Septum Græcis est belli perniciosi. (memnon,
Hunc verò respondens alloquutus est imperator Aga-
Certè jam hæc omnia senex rectè dixisti.
Sed hic vir vult supra omnes esse alios:
Omnibus quidem imperare vult, omnibúsque rex esse,
Omnibus etiam præesse; quæ aliquem non laturum puto:
Quod

Nestor Achillis & Agamemnonis contentionem componere conatur.

Agamemnon & Achilles tertiò jurgantur.

Ὣς φάτο Πηλείδης· ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ
Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· ἕζετο δ' αὐτός·
Ἀτρείδης δ' ἑτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ
Ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής,
Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.
Τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
Ἐφθίαθ', οἵ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἠδ' ἐγένοντο
Ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν·
Ὅς σφιν ἐυφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.
Ὢ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει,
Ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος, Πριάμοιό τε παῖδες,
Ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ,
Εἰ σφῶιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν,
Οἳ * περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι. γρ. πέρι μ. β. δ' πέρι δ'.
Ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο.
Ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν, ἠέπερ ὑμῖν
Ἀνδράσιν ὡμίλησα, καὶ οὔποτέ μ' οἵ γ' ἀθέριζον.
Οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας, οὐδὲ ἴδωμαι,
Οἷον Πειρίθοόν τε, Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν,
Καινέα τ', Ἐξάδιόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολύφημον,
Θησέα τ' Αἰγείδην ἐπιείκελον ἀθανάτοισι·
Κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
Κάρτιστοι μὲν ἔσαν, καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
Φηρσὶν ὀρεσκῴοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν·
Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθὼν
Τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί·
Καὶ μαχόμην κατ' ἐμαυτὸν ἐγώ· κείνοισι δ' ἂν οὔτις
Τῶν οἳ νῦν βροτοί εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοιτο·
Καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον, πείθοντό τε μύθῳ.
Ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
Μήτε σὺ τόνδ', ἀγαθός περ ἐών, ἀποαίρεο κούρην,
Ἀλλ' ἔα ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἷες Ἀχαιῶν.
Μήτε σὺ * Πηλείδ' ἤθελ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ γρ. πηλείδη θέλ'.
Ἀντιβίην· ἐπεὶ οὔποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
Σκηπτοῦχος βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
Εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ,
Ἀλλ' ὅγε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
Ἀτρείδη, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
Λίσσομ' Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
Ἕρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει * περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων. γρ. πέρι.
Πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
Πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἅ τιν' οὐ πείσεσθαι ὀΐω.

Quod si ipsum bellatorem fecerunt dii semper existentes,
Propterea ei procurrunt convitia dicenda? (chilles,
Huic verò interpellato sermone respondit generosus A-
Profectò timidus, & nihili homo vocer
Si tibi quacunque in re paream, quum jusseris.
Aliis tandem ista præcipe, ne mihi
Imperes, non enim me posthac tibi obediturum puto;
Aliud autem tibi dicam, tu verò id manda animo tuo:
Manibus quidē nihil ego pugnabo gratiâ puellæ (dedistis
Neq; tecū, neq; cū quoquā alio, quādoquidē me privastis qui
Ex cæteris autem rebus quæ mihi sunt velocē apud navem
Ex iis nullam auferes acceptam invito me. (nigram,
Quin age, fac periculum, ut cognoscant & isti:
Statim tibi sanguis niger fluet per lanceam.
Sic isti contrariis pugnantes verbis (corum,
Surrexerunt: dimiserunt verò concionem apud naves Græ-
Et Pelides ad tentoria & naves æquales
Abiit cum Patroclo & suis sociis:

Agamemnon Chryseiden ad patrem remittit.

Agamemnon autem navem velocem in mare deduxit,
Et remiges elegit viginti, & hecatomben
Imposuit deo: & Chryseida formosam
Collocavit subducēs: & dux ascēdit sapientissimus Ulysses.
Illi deinde inscendentes navigabant per humidas vias.
Exercitum verò Atrides lustrari jussit:
Illi lustrabantur, & in mare sordes abjiciebant:
Sacrificabant etiam Apollini perfectas hecatombas
Taurorum & caprarum, juxta littus maris indomiti:
Nidor autem ad coelum pervenit, circumvolutus fumo.

Agamemnon Briseiden ab Achille accersit.

Sic isti quidē hæc administrabāt in castris: at nō Agamēnon
Desinebat à cōtētione quā principio cōminatus fuerat A-
Sed ipse Talthybiúmq; & Eurybatē alloquutus est, (chilli,
(Qui duo ei erant præcones & seduli famuli)
Ite ad tentorium Pelidæ Achillis,
Manu capientes ducite Briseida formosam:
Quòd si non dederit, ego ipse capiam
Veniens cum pluribus: quod ei etiam durius erit.
Sic fatus, misit ultrò, & dura mandata dedit.
Illi verò inviti ibant juxta littus maris indomiti;
Myrmidonum verò ad tentoria & naves venerunt.
Illum verò invenerunt apud tentorium & navem nigram
Sedentem: neq; verò illos quū vidisset, lætatus est Achilles.
Illi quidem timentes & reverentes regem, (rogabant:
Steterunt, neque quidpiam ipsum alloquebantur, neque
At ipse cognovit sua mente, dixitque,
Salvete præcones, Jovis nuncii atq; etiam hominum:

Propius

Εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;
Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς, ἀμείβετο
Ἦ γάρ κεν δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
Εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι, ὅτι κεν εἴποις·
Ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ * ἔμοιγε
Σήμαιν'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι ὀίω. γρ. ἐμοί
Ἄλλο δέ τι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι. γρ. Ἄλλο δέ τοι ἐρ.
Χερσὶ μὲν οὔτι ἔγωγε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης,
Οὔτε σοί, οὔτε τῳ ἄλλῳ, ἐπεί μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·
Τῶν δ' ἄλλων ἅ μοι ἐστὶ θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
Τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο·
Εἰ δ', ἄγε μὴν, πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε,
Αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.
Ὣς τώγ' ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν,
Ἀνστήτην· λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
Πηλείδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐίσας
Ἤιε σύν τε Μενοιτιάδῃ, καὶ οἷς ἑτάροισιν·
Ἀτρείδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἅλαδε προέρυσσεν,
Ἐς δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ' ἑκατόμβην
Βῆσε θεῷ· ἀνὰ δὲ Χρυσηίδα καλλιπάρῃον
Εἷσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα.
Λαοὺς δ' Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν·
Οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο, καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον·
Ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας
Ταύρων ἠδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο·
Κνίση δ' οὐρανὸν ἷκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῷ.
Ὣς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
Λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλῆι·
Ἀλλ' ὅγε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε,
Τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε,
Ἔρχεσθον κλισίην Πηληιάδεω Ἀχιλῆος·
Χειρὸς ἑλόντ' ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρῃον·
Εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι
Ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.
Ὣς εἰπών, προΐει, * κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε. γρ. κρατερόν τ'.
Τὼ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
Μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην.
Τὸν δ' εὗρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
Ἥμενον· οὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς.
Τὼ μὲν ταρβήσαντε, καὶ αἰδομένω βασιλῆα
Στήτην, οὐδέ τι μιν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέοντο·
Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσί, φώνησέν τε,
" Χαίρετε κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν·

Propius ite: nihil mihi vos culpabiles, sed Agamem.
Qui vos mittit Briseidis gratiâ puellæ.
Quin age generose Patrocle, educ puellam,
Et ipsis da abducendam: vos verò testes sitis (bus
Et coram diis immortalibus, & coram hominibus morta
Et coram rege illaudato, si olim rursus
Opus meâ operâ fuerit, ut sævam pestem avertam
Aliis: nam ille perdita planè mente furit,
Neque potest prospicere simul præterita & futura,
Ut ei apud naves sospites pugnent Græci.
Sic loquutus est. Patroclus vero charo obedivit socio,
Eduxit verò ex tentorio Briseida formosam,
Dedítq; abducendã: illi verò redibant ad naves Græco
Ipsa autem invita simul cum illis mulier ibat: sed Achill
Lacrymans à sociis protinus sedit seorsum separatus,
Littus in maris cani spectans, in purpureum pontum:
Multa verò matri charæ supplicavit manibus sublatis,
Mater, quandoquidem me peperisti exiguo ævo futuru
Honorem saltem mihi debuit Olympius præbuisse (ravi
Jupiter altitonans: nunc verò ne tantillũ quidẽ me ho
Certè enim me Atrides latè imperans Agamemnon
Ignõinia affecit: capiens enim habet præmiũ ipse abripi
Sic dixit lacrymans: hunc verò audivit veneranda m
Sedens in imo maris, apud patrem senem. (te
Protinus verò emersit è cano mari, veluti caligo:
Et ante eum sedit lacrymantem,
Manúq; ipsum demulsit: verbúmq; dixit, & eloquuta e
Fili, quid ploras, & quis animum tuum occupavit luctu
Eloquere, ne cela animo: ut sciamus ambo. (chille
Hanc verò ingemiscens alloquutus est pedibus celer
Novisti: cur tibi ista scienti omnia recenseam?
Pervenimus ad Thebas, sacram urbem Eetionis:
Hanc verò depopulati sumus, & egimus huc omnia:
Atque hæc rectè diviserunt inter se filii Græcorum:
Exemerunt verò Atridæ Chryseida formosam.
Chryses autem postea, sacerdos eminus ferientis Apolli
Venit veloces ad naves Græcorum loricatorum,
Redempturus filiam, ferénsque præclara munera:
Coronam habens in manibus eminus ferientis Apolli
Aureo super sceptro, & precabatur universos Græcos,
Atridas verò maximè, duos imperatores exercitûs.
Tunc cæteri quidem omnes comprobârunt Græci
Venerarique sacerdotem, & præclara accipere munera:
At non Atridæ Agamemnoni placebat animo,
Sed asperè dimisit & dura mandata dedit.

Achilles à matre vindictam petit Achivorum.

Ira

Ἆσσον ἴτ'· οὔ τί μοι ὔμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
Ὃς σφῶϊ προΐει Βρισηΐδος εἵνεκα κούρης.
Ἀλλ' ἄγε διογενὲς Πατρόκλεις ἔξαγε κούρην,
Καί σφωϊν δὸς ἄγειν· τὼ δ' αὐτὼ μάρτυροι ἔστων
Πρός τε θεῶν μακάρων, πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων,
Καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴποτε δ' αὖτε
Χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
Τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὅγ' ὀλοιῇσι φρεσὶ θύει,
Οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
Ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί.
Ὣς φάτο. Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ·
Ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρῃον,
Δῶκε δ' ἄγειν· τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν.
Ἡ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Δακρύσας, ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθείς,
Θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς,
Μῆτερ, ἐπεί μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα,
Τιμήν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
Ἦ γάρ μ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
Ὣς φάτο δακρυχέων· τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ,
Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι·
Καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς ἁλός, ἠΰτ' ὀμίχλη·
Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Οἶσθα· τίη τοι ταῦτ' εἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω;
Ὠχόμεθ' ἐς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἠετίωνος·
Τὴν δὲ διεπράθομέν τε, καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα·
Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἷες Ἀχαιῶν·
Ἐκ δ' ἕλον Ἀτρείδῃ Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον·
Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
Ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ· καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς,
Ἀτρείδα δὲ μάλιστα, δύω κοσμήτορε λαῶν.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί,
Αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·

Iratus verò senex abiit: hunc autem Apollo
Precantem exaudivit, nam nimiùm charus ei erat:
Immisit verò Græcis pestiferum telum: turbæ autem
Moriebantur frequentes, & ferebantur missilia dei
Passim per ampla castra Græcorum, nobis autem vates
Bene doctus interpretabatur vaticinia Apollinis.
Confestim ego primus jussi deum placari:
Atriden verò deinde ira occupavit, statim autem exurge
Minatus est minas quæ jam suum habuerunt exitum,
Illam enim cum navi veloci nigroculi Græci
Ad Chrysam mittunt, adducúntque dona regi.
Hanc verò nuper è tentorio abierunt præcones ducente
Puellam Brysei, quam mihi dederunt filii Græcorum.
Sed tu si quidem potes, fer opem filio tuo:
Ascendens in Olympum, Jovem precare, si unquam qu
Aut verbo juvisti cor Jovis, aut etiam re ipsa:
Sæpe enim te patris in ædibus audivi
Gloriantem, quum dicebas, tempestatum autori Saturn
Solam te inter immortales duram avertisse perniciem,
Quo tempore eum colligare cœlites voluerunt cæteri,
Junóque, & Neptunus, & Pallas Minerva:
Sed tu illum adveniens liberâsti vinculis.
Mox centimanum vocans ad altum Olympum,
Quem Briareum vocant dii, homines verò omnes
Ægeona; ille enim tunc viribus suo patre præstantior e
Qui apud Saturnium sedit eo honore lætus:
Quem timuerunt immortales dii, neque ligaverunt. (n
Hæc revocans ei in memoriam, adside, & comprehende
Si quo modo velit Trojanis auxilio esse,
Illos verò ad puppes & ad mare compellere Græcos
Occisos, ut omnes fruantur rege,
Cognoscátque & Atrides latè imperans Agamemnon
Suam noxam, quando fortissimũ Græcorum nil honora
Huic verò respondit deinde Thetis lacrymas funden
Eheu fili mi, cúrnam te educavi quem malo fato pepe
Utinam apud naves absque lacrymas & illæsus
Sederes: nam certè tibi fata instant, neque procul ab
Nunc autem simúlque brevi moriturus, & ærumnosus
Es: quare te malo fato peperi in ædibus: (om
Hoc autem tuum mandatum relatura Jovi gaudenti ful
Veniam ipsa in Olympum nivosum, si fortè obediat.
Sed tu quidem nunc navibus assidens citis
Esto iratus Græcis, à bello verò abstine prorsus.
Jupiter enim in Oceanum ad inculpabiles Æthiopas
Hesternus abiit ad epulũ: dii verò simul omnes secuti

Thetidis verba ad filium Achillem.

Duodec

Χωόμενος δ' ὁ γέρων, πάλιν ᾤχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων
Εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν·
Ἧκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ
Θνῆσκον ἐπασσύτεροι· τὰ δ' ἐπῴχετο κῆλα θεοῖο
Πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις
Εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας Ἑκάτοιο.
Αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι·
Ἀτρείωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν· αἶψα δ' ἀναστὰς
Ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστί·
Τὴν μὲν γὰρ σὺν νηῒ θοῇ ἑλίκωπες Ἀχαιοὶ
Ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι·
Τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
Κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἷες Ἀχαιῶν.
Ἀλλὰ σύ, εἰ δύνασαί γε, περίσχεο παιδὸς ἑῆος·
Ἐλθοῦσ' Οὔλυμπον δὲ Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι
Ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς, ἠὲ καὶ ἔργῳ·
Πολλάκι γάρ σεο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
Εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφέϊ Κρονίωνι
Οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
Ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
Ἥρη τ', ἠδὲ Ποσειδάων, καὶ * Παλλὰς Ἀθήνη·
Ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐλθοῦσα θεὰ ὑπελύσαο δεσμῶν, γρ. φοῖβος ἀπόλλων.
Ὦχ' ἑκατόγχειρον καλέσασ' ἐς μακρὸν Ὄλυμπον,
Ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δέ τε πάντες
Αἰγαίων'· ὁ γὰρ αὖτε βίῃ οὗ πατρὸς ἀμείνων·
Ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδεϊ γαίων·
Τὸν καὶ ὑπέδεισαν μάκαρες θεοὶ, οὐδ' ἔτ' ἔδησαν.
Τῶν νῦν μιν μνήσασα, παρέζεο, καὶ λαβὲ γούνων,
Αἴ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
Τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας, καὶ ἀμφ' ἅλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
Κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,
Γνῷ δὲ καὶ Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Ἣν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισε.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα,
Ὤ μοι τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
Αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος, καὶ ἀπήμων
Ἧσθαι· ἐπεί νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δήν·
Νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος, καὶ ὀϊζυρὸς περὶ πάντων
Ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι.
Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διῒ τερπικεραύνῳ
Εἶμ' αὐτὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀγάννιφον, αἴκε πίθηται.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι,
Μήνι' Ἀχαιοῖσιν· πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν.
Ζεὺς γὰρ ἐς ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα· θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἕποντο.

Duodecimâ verò die redibit in olympum:
Et tunc deinde veniam Jovis in æneas ædes,
Et ipsum suppliciter obsecrabo: & eum pariturum puto.
Sic loquuta abiit: illum verò reliquit illic
Iratum animo ob formosam puellam,
Quam vi invito auferebat: at Ulysses
Ad Chrysam pervenit, ducens sacram hecatomben.
Illi verò postquam portum profundum intraverunt,
Vela quidem legerunt, & ea posuerunt in nave nigrâ,
Malũ autẽ in suâ thecâ collocârunt rudentibus remittentes
Celeriter: illam verò protraxerunt ad stationem remis:
Et anchoras ejecerunt, & navis retinacula littori alliga-
Et ipsi egressi sunt in littus maris: (runt:
Et hecatomben exposuerunt eminus ferienti Apollini:
Et Chryseis è navi exiit sulcanti maria;
Hanc deinde ad aram ducens sapientissimus Ulysses,
Patri charo in manus posuit, & ipsum alloquutus est,
O Chrysa, misit me rex virorum Agamemnon,
Filiámq; ut tibi ducerem, Phœbóq; sacram hecatomben
Sacrificarem pro Græcis, ut placemus regem,
Qui nunc Græcis luctuosos dolores immisit.
Sic fatus, in manus posuit: ipse verò excepit gaudens
Filiã charam: illi verò protinus Deo inclytam hecatõben
Ordine statuerunt pulchrè ædificatam juxta aram.
Manus laverunt deinde, & fruges salsas susceperunt:
Illis verò Chryses altâ voce precabatur manibus sublatis,
Audi me argenteum habens arcum, qui Chrysam tueris,
Cillámque per quam divinam, & Tenedo fortiter imperas:
Et jam antè me exaudisti precantem, (corum:
Et honorâsti quidem me, valde verò læsisti exercitum Græ-
Nunc quoque mihi hoc perfice desiderium,
Jam à Græcis sævam pestem averte.
Sic dixit precans: hunc verò exaudivit Phœbus Apollo,
Cæterum postquã precati sunt, & salsis fruges projecerunt
Reduxerunt quidem primùm hostiarum cervicem, & ma-
ctaverunt, & excoriârunt,
Femoráque absciderunt, eáque pinguedine operuerunt
Duplicantes, & frustula carniũ eis imposuerunt. (generoso
Adolebat autẽ super lignis levibus senex, & insuper vino
Libabat: juvenes verò juxta eum tenebant verua manibus.
At postquã femora combusta sunt, & viscera comederunt,
Minutatim secârunt cæteras carnes, & verubus fixerunt,
Assârúntque scienter, detraxerúntque omnes. (vium
Sed postquam defuncti sunt labore & instruxerunt convi-
Epulabantur: neque animus egebat epulo æquali.

Ulysses Chryseiden patri tradit.

Chryses Apollinem Achivis placat.

Δωδεκάτη δέ τοι αὖθις ἐλεύσεται οὔλυμπόνδε·
Καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
Καί μιν γουνάσομαι, καί μιν πείσεσθαι ὀΐω.

Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἀπεβήσατο· τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
Χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐϋζώνοιο γυναικὸς,
Τήν ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἐς Χρύσην ἵκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
Ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηῒ μελαίνῃ·
Ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν, προτόνοισιν ὑφέντες
Καρπαλίμως· τὴν δ' εἰς ὅρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς,
Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν.
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
Ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι.
Ἐκ δὲ Χρυσηῒς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
Τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν·

Ὦ Χρύση, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
Ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ' ἱλασώμεθ' ἄνακτα,
Ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν·

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων
Παῖδα φίλην· τοὶ δ' ὦκα θεῷ κλειτὴν ἑκατόμβην
Ἑξείης ἔστησαν ἐΰδμητον περὶ βωμόν.
Χερνίψαντο δ' ἔπειτα, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
Τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών·

Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας,
Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις,
Ἤδη μέν ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
Ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ,
Ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
Αὐέρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν,
Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
Καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
Λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.

Sed postquam potûs & cibi desiderium exemerunt,
Juvenes quidem crateras coronârunt vino,
Et in orbem ministrârunt omnibus, iterum exorsi poculis.
Illi verò totum diem cantu deum placabant,
Lætum canentes Pæana juvenes Græcorum,
Celebrantes Apollinem: ille verò animo delectabatur au-(diens.
Quando verò Sol occidit & crepusculum advenit,
Tunc verò cubarunt ad retinacula navis.
Quum autem manè genita apparuit roseis digitis aurora,
Tunc deinde solverunt ampla versùs castra Græcorum.
Illis verò secũdũ ventũ immisit Apollo procul operãs(ra-
Illi verò erigunt malũ, sursũmq; vela alba pandunt: (dius)
Ac ventus flavit in medium velum: fluctus verò ad
Carinam purpureus valdè resonabat nave currente.
Ipsa verò currebat per fluctus secans vias.
Sed postquam venerunt ad castra ampla Græcorum,
Navem quidem illi nigram ad continentem subduxerunt
Altè super arenas: subtus verò fulcra longa tetenderunt.
Ipsi verò diversi abierunt ad tentoria navésque:
At ille erat iratus, navibus assidens citis,
Generosus Pelei filius, pedibus celer Achilles: (viros;
Neque unquam concionem frequentabat illustrantem
Neque unquam bellum, sed tabescebat charo animo,
Illic manens, desiderabat verò præliúmque bellúmque.
Sed quum jam ex eo duodecima venit aurora,
Tum demum in Olympum ibant dii sempiterni
Omnes simul: Jupiter autẽ præibat: Thetis verò non oblita
Filii sui, sed illa emersit è fluctu maris. (est præceptorum
Matutina autem conscendit altum cœlum olympúmque:
Invenit autem latè prospicientem Saturnium sedentem se-
In vertice summo cacuminosi olympi. (orsum ab aliis,
Et ante eum sedit, & apprehendit genua
Sinistrâ: dextrâ verò subtus mentum tenens,
Supplicans alloquuta est Jovem Saturnium regem.
Jupiter pater, si unquam te inter immortales juvi
Aut verbo aut re, hoc mihi perfice desiderium:
Honora mihi filium, qui brevissimæ vitæ inter cæteros
Est: jam verò eum rex virorum Agamemnon
Ignominiâ affecit, capiens enim habet præmium ipse abri-(piens.
Sed tu saltẽ ipsum honora, cœlestis sapientissime Jupiter,
Tantisper autem Trojanis annue victoriam, dum Græci
Filiũ meũ honorârint, auxerintq; ipsum honore. (Jupiter,
Sic dixit: illam verò nihil alloquutus est qui cogit nubes
Sed tacitus diu sedebat. Thetis verò ut apprehendit genua
Ita tenebat hærens, & iterum rogavit,

Thetis Jovem interpellat pro filio.

Constanter

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν·
Οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ Θεὸν * ἱλάσκοντο, γ. ἱλάσκον τὸ Καλὸν ἀείδοντες
Καλὸν ἀείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
Μέλποντες ἑκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
Ημος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
Ημος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς, παιήονα κ. ἀχαιῶν Μέλπ.
Καὶ τότ' ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
Τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Οἱ δ' ἱστὸν στήσαντ', ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν.
Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον· ἀμφὶ δὲ κῦμα
Στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰούσης·
Ἡ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθα.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
Νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν
Ὑψοῦ ἐπὶ * ψαμάθοις· ὑπὸ δ' ἕρματα μακρὰ τάνυσσαν· γρ. ψαμάθῳ.
Αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.
Αὐτὰρ ὁ μήνιε νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι
Διογενὴς Πηλέος υἱὸς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Οὔτέ ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν,
Οὔτέ ποτ' ἐς πόλεμόν γ'· ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ,
Αὖθι μένων, ποθέεσκε δ' ἀϋτήν τε, πτόλεμόν τε·
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠώς,
Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες
Πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε, Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμέων
Παιδὸς ἑοῦ, ἀλλ' ἥγ' ἀνεδύσετο κῦμα θαλάσσης,
Ηερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανόν, Οὔλυμπόν τε
Εὗρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων,
Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο
Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων
Σκαιῇ· δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα,
Λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα,
Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δή σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα,
Ἢ ἔπει, ἢ ἔργῳ, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ,
Τίμησόν μοι υἱὸν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων
Ἔπλετ'· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.
Ἀλλὰ σύ πέρ μιν τῖσον Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ.
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
Υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσίν τέ ἑ τιμῇ.
Ὣς φάτο· τὴν δ' οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ἀλλ' ἀκέων δὴν ἧστο· Θέτις δ' ὡς ἥψατο γούνων,
Ὣς ἔχετ' ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖθις·

Νημερτὲς

Conſtanter jam mihi promitte & annue,
Aut renue; nam non tibi ineſt timor, ut bene ſciam,
Quãtũ ego inter omnes inhonoratiſſima dea ſum. (Jupiter,
Illã moleſtè admodũ ferens alloquutus eſt qui cogit nubes
Certè facinus peſtiferum erit, quando me in inimicitias in-
Junonis Thetidi promittit ſe ulturum Achivos.
Junonis, quum me irritabit convitiis. (ducis
Illa verò etiam fruſtra me perpetuò inter immortales deos
Objurgat, & ait me in prælio Trojanis auxiliari.
Sed tu quidem nunc abi, ne te ſentiat
Juno: mihi verò hæc curæ erunt ut perficiam:
Quin age tibi capite annuam, ut confidas;
Hoc enim ex me inter deos immortales certiſſimum
Eſt ſignum: neque enim meum revocabile, neque fallax,
Neque irritum, quodcunque capite annuero.
Dixit & nigris ſuperciliis annuit Saturnius;
Immortales verò comæ commotæ ſunt regis
Capite ab immortali: magnum autem concuſſit Olympum,
Illi quidẽ ſic quũ conſultaſſent, ſeperati ſunt: hæc quidem
In mare delapſa eſt profundũ de ſplendido cœlo. (deinde
Jupiter verò ſuã ad domũ: dii verò omnes ſimul aſſurexe-
Ex ſedibus, ſuo patri obviam: & nullus ſuſtinuit (runt
Expectare venientem, ſed obvii ſteterunt univerſi.
Sic ille illic ſedit in ſolio, neque ipſum Juno
Ignoravit, conſpicata quòd cum eo contulerat conſilia
Argenteis pedibus Thetis, filia marini Senis.
Statim itaque convitiis Jovem Saturnium alloquuta eſt,
Quis verò iterũ tecũ, doloſiſſime deorum contulit conſilia?
Junonis cum Jove jurgium.
Semper tibi gratum eſt ſeorſum à me exiſtentem, (cum
Tua conſilia celantem ſtatuere: neque ullum adhuc me-
Lubens ſuſtinuiſti cõferre conſiliũ, quodcunq; deſtinaveris.
Huic deinde reſpondit pater hominúmque deorúmqqe,
Juno, ne ſperato te omnia mea conſilia
Scituram: difficilia tibi erunt. quanquam ſis uxor:
Sed quod erit conveniens te audire, nullus ſanè
Neque deorum priùs hoc ſciet, neque hominum:
Quod vero ego ſeorſum à diis velim inire,
Id tu neque ſigillatim quærito, neque curioſiùs veſtigato.
Huic reſpondit deinde bovinis oculis prædita veneranda
Severiſſime Saturnie, qualẽ hunc ſermonẽ dixiſti? (Juno
Vel nimirum te priùs neque interrogo, neque inquiro,
Sed valdè quietus ea deliberas quæcunque vis.
Nunc verò graviter timeo animo ne te avertat
Argenteis pedibus Thetis, filia marini Senis;
Matutina enim tibi aſſedit, & prehendit genua,
Huic te ſuſpicor promiſiſſe certè, te Achillem

Honora-

Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο, καὶ κατάνευσον,
Η ἀπόειπ᾽, ἐπεὶ οὔτοι ἔπι δέος, ὄφρ᾽ ἐῢ εἰδῶ,
Οσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.
Τὴν δὲ μέγ᾽ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Η δὴ λοίγια ἔργ᾽, ὅτ᾽ ἐμ᾽ ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
Ηρῃ, ὅταν μ᾽ ἐρέθῃσιν ὀνειδίοις ἐπέεσσιν·
Η δὲ καὶ αὔτως μ᾽ αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
Νεικεῖ, καί τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν.
Αλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθις ἀπόστιχε, μή σε νοήσῃ
Ηρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω.
Ει δ᾽ ἄγε, τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθῃς·
Τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ᾽ ἀθανάτοισι μέγιστον
Τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, οὐδ᾽ ἀπατηλὸν,
Ουδ᾽ ἀτελεύτητόν γ᾽ ὅ, τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.
Η, καὶ κυανέῃσιν ἐπ᾽ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων.
Αμβρόσιαι δ᾽ ἄρα χαῖται ἐπεῤῥώσαντο ἄνακτος,
Κρατὸς ἀπ᾽ ἀθανάτοιο· μέγαν δ᾽ ἐλέλιξεν ὄλυμπον.
Τώγ᾽ ὡς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα
Εἰς ἅλα ἆλτο βαθεῖαν ἀπ᾽ αἰγλήεντος ὀλύμπου·
Ζεὺς δὲ ἑὸν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ᾽ ἅμα πάντες ἀνέσταν
Εξ ἑδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
Μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ᾽ ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες.
Ως ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ᾽ ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ηρη
Ηγνοίησεν, ἰδοῦσ᾽ ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
Αργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
Αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα,
Τίς δ᾽ αὖ τοι δολομῆτα θεῶν συμφράσσατο βουλάς;
Αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμοῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα,
Κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τι πώ μοι
Πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσεις.
Τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Ηρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους
Εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ᾽ ἀλόχῳ περ ἐούσῃ·
Αλλ᾽ ὃν μέν κ᾽ ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὔτις ἔπειτα
Οὔτε θεῶν πρότερος τόνγ᾽ εἴσεται, οὔτ᾽ ἀνθρώπων·
Ον δ᾽ ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι,
Μήτι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο, μηδὲ μετάλλα.
Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ηρη,
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπας;
Καὶ λίην σε πάρος γ᾽ οὔτ᾽ εἴρομαι, οὔτε μεταλλῶ,
Αλλὰ μάλ᾽ εὔκηλος τὰ φράζεαι, ἅσσ᾽ ἐθέλῃσθα.
Νῦν δ᾽ αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή σε παρείπῃ
Αργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
Ηερίη γὰρ σοί γε παρέζετο, καὶ λάβε γούνων·
Τῇ σ᾽ ὀΐω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὡς Αχιλῆα

Honoraturū: perditurū verò multos in navibus Græcorū.
Hanc vicissim alloquutus est qui nubes cogit Jupiter,
Infelix, semper quidem suspicaris, neque te lateo,
Proficere tamen nihil poteris, sed inamabilis
Magis mihi eris: hoc autem tibi & durius erit.
Quód si hoc ita est: mihi scilicet placet.
Quin tacita sedeto, meóque obedi sermoni,
Ne fortè tibi parum prosint quotquot dii sunt in cœlo,
Propius accedentes, quum tibi invictas manus immisero.
Sic dixit: conterrita est verò bovinis oculis veneranda
Et tacita sedit, flectens charum animum: (Juno,
Molestè autem tulerunt in domo Jovis dii cœlites.
Illis autem Vulcanus inclytus artifex cœpit concionari,
Matri charæ gratificans albis ulnis Junoni, (leranda
Vulcanus matrem admonens Sanè quidem pestifera opera hæc erunt, neque amplius to-
Si quidem vos propter mortales contenditis sic.
Inter verò deos tumultum excitatis neque ulla convivii
Boni erit voluptas, quandoquidem deteriora superiora
Matri autem ego suadeo, & ipsi licèt intelligenti, (sunt.
Patri charo gratificari Jovi, ne rursus
Objurget pater, & nobis convivium turbet.
Nam si velit cœlestis fulgurator,
De solio deturbaverit: hic enim multò potentissimus est.
Sed tu hunc verbis demulceto blandis:
Statim deinde propitius cœlestis erit nobis.
Sic utique dixit, & impetu surgens poculum geminum
Matri charæ in manus posuit, & ipsam alloquutus est,
Fer patienter, mater mea & sustine (quamvis doleas)
Ne te his, licèt chara, oculis videam
Cædi; tunc enim nihil potero (quamvis doleam) (quis.
Opitulari: difficilis enim cœlestis quocum congrediatur
Jam enim me & aliàs auxiliari cupientem
Projecit, pede prehendens, de limine divino.
Toto autem die ferebar, simul autem cum Solis occasu
Decidi in Lemnum (paulum autem quid animi inerat)
Ibi me Senties homines continuò exceperunt delapsum.
Sic dixit: subrisit autem dea albis ulnis Juno:
Subridens autem, filii excepit manu poculum.
Ille verò cæteris diis à dextra omnibus
Fundebat, dulce nectar ex cratere hauriens.
Inextinguibilis autem excitatus est risus diis immortalibus,
Ut viderent Vulcanum per ædes ministrantem.
Sic tunc quidem integrum diem ad solem occidentem
Epulabantur: neq; ulterius animus egebat convivio æquali,
Neque cytharâ admodum pulchrâ, quam habeat Apollo,
Musarúm-

Τιμήσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀΐεαι, οὐδέ σε λήθω·
Πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεαι, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
Μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
Εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστὶν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι·
Ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ
Μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ
Ἆσσον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω
Ὣς ἔφατ' ἔδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
Καί ῥ' ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.
Ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ οὐρανίωνες·
Τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
Μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα φέρων λευκωλένῳ Ἥρῃ
Ἦ δὴ λοίγια ἔργα τὰ δ' ἔσσεται, οὐδ' * ἔτ' ἀνεκτὰ, γρ. οὐδέ τ'.
Εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε,
Ἐν δὲ θεοῖσι κολῳὸν ἐλαύνετον, οὐδέ τι δαιτὸς
Ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
Μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ.
Πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν Διῒ, ὄφρα μὴ αὖτε
Νεικείῃσι πατὴρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
Εἴ περ γάρ κ' ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος * ἀστεροπητὴς
Ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν. γρ. ἀστεροπητής.
Ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν,
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον
Μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπε,
Τέτλαθι, μῆτερ ἐμὴ, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
Μή σε, φίλην περ ἐοῦσαν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
Θεινομένην· τότε δ' οὔτι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ
Χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
Ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα,
Ῥῖψε, ποδὸς τεταγὼν, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.
Πᾶν δ' ἦμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι,
Κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ὀλίγος * δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν, γρ. δέ τι
Ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Μειδήσασα δὲ, παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
Αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
Οἰνοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων·
Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,
Ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Δαίνυντ', οὐδ' ἔτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,
Οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,

Μουσάων

Musarúmque quæ cantabant respondentes voce pulchrâ.
At postquam occidit splendidum lumen Solis,
Hi quidem cubaturi abierunt domum quilibet,
Ubi unicuique domum inclytus claudicans utroque pede
Vulcanus ædificaverat sapienti mente.
Jupiter verò ad suum lectum ivit cœlestis fulgurator,
Ubi antea cubabat, quum ipsum dulcis somnus occupabat:
Ibi cubavit ascendens: juxta verò, aureũ soliũ habens Juno.

ARGUMENTUM II. LIBRI ILIADIS HOMERI.

Jupiter, promissa præstiturus Thetidi, admonet in somnis Agamemnonem ut copias Græcorum ad prælium educat: tempus adesse ait quo Trojã expugnaturus sit. Ille procerum consilium convocat, & somnium exponit. Mox convocata concione, militum pertentat voluntatem, & reditum suadet in Græciam. Hunc dum adornant Græci, Ulysses eos retinet: compescit Thersitem qui petulantiùs in regem invehebatur: ipse habet concionem: dissuadet fugam: hortatur ad belli perseverantiam: idem facit Nestor, atque adeo minatur pœnam capitis, siquis navem deducat abeundi gratiâ. Sumpto demum cibo exercitus armatur, Trojani idem faciunt: & acie instructa in campum prodeũnt. Sed antequam exercitus confligant, poeta enumerat naves & copias Græcorum, & nomina principum; recenset etiam copias Trojanorum.

ALIUD

Μουσάων θ', αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκον δὲ ἕκαστος,
Ἧχι ἑκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
Ἥφαιστος ποίησ' εἰδυίῃσι πραπίδεσσι.
Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἤϊ' ὀλύμπιος ἀστεροπητής,
Ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι·
Ἔνθα * κάθευδ' ἀναβὰς· παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη. γρ. καθεῦδ'.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΒΗΤΑ ῥαψῳδίας τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Ζεὺς (ἐμέμνητο γὰρ τῆς Θέτιδος ἱκεσίας) τῶν ἄλλων θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων ὕπνῳ σχολαζόντων, περὶ ὀφθαλμῶν ποιούμενος τιμῆσαι τὸν τοῦ Πηλέως, ὄνειρον Ἀγαμέμνονι πέμπει, κελεύων αὐτῷ ἐκβάλλειν πάντας τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν μάχην, συμβουλεύων αὐτῷ δηλαδὴ καὶ τὸν Ἀχιλλέα παρακαλέσαι· ὁ δὲ οὐ συνιεὶς τὸ ὄναρ, τοῖς ἀριστεῦσιν αὐτὸ διηγεῖται· καὶ μετὰ τοῦτο εἰς ἐκκλησίαν ἀθροίσας πάντας Ἕλληνας, ὑπούλως πρὸς αὐτοὺς διακείμενος, διὰ τὸ ἡγεῖσθαι τὸν Ἀχιλλέα ἐπιθέμενον αὐτοῦ τῇ ἀρχῇ, προσοικειοῦσθαι τὸ πᾶν πλῆθος, πειράζων, φεύγειν αὐτοὺς εἰς τὰς πατρίδας κελεύει· οἱ δὲ οὐ συνιέντες, ἐπὶ τὸ καθέλκειν τὰς ναῦς, καὶ εἰς τὰς πατρίδας ἀπαλλάττεσθαι χωροῦσιν· Ὀδυσσεὺς δὲ, ὑποθεμένης αὐτῷ Ἀθηνᾶς, τοὺς μὲν ἀρίστους πειθοῖ κατέχει, τῶν δὲ στρατιωτῶν πικρῶς καθάπτεται· παύει δὲ καὶ Θερσίτην ἀμούσως πρὸς τὸν βασιλέα στασιάζοντα, καὶ τοὺς Ἕλληνας μεῖναι, καὶ τὴν Ἴλιον ἑλεῖν προτρέπει· συμβουλεύσαντος δὲ καὶ Νέστορος τὰ αὐτὰ, Ἀγαμέμνων θύσας τῷ Διῒ, τοὺς γέροντας ἑστιᾷ, καὶ προτρεψάμενος τοὺς Ἕλληνας, ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐξάγει πάντα· ἑξῆς δέ ἐστιν ὁ κατάλογος τῶν νεῶν, ἐφ' ὧν ἦλθον οἱ Ἕλληνες, καὶ τῶν ἡγεμόνων αὐτῶν, καὶ τῶν Τρώων, καὶ τῶν ἐπικούρων.

ΑΛΛΗ

ALIUD ARGUMENTUM, ſive Alia inſcriptio.

Secundus liber ſomnium continet, concionem,
& naves numerat.

HOMERI ILIADIS SECUNDUS LIBER.

CÆteri quidem dii & homines armati
Dormiebant Nocturni: Jovem verò non totā noctem
tenebat dulcis ſomnus,
Sed volvebat animo quomodo Achillem (corum.
Honoraturus eſſet, perditurus verò multos ad naves Græ-
Iſtud verò ei in animo optimum videbatur conſilium,
Mittere ad Atriden Agamemnonē perniciosum ſomnium,
Et ipſum vocans verbis alatis alloquutus eſt, (rum:
Vade age perniciosum ſōnium veloces ad naves Græco-
Et ingreſſum in tentorium Agamemnonis Atridæ,
Cuncta admodum diligenter dicito ut mando:
Armare ipſum jube capite comatos Græcos
Copiis omnibus; nunc enim capiet urbem lativiam
Trojanorum, non enim amplius ſeorſùm cœleſtes domos
Dii conſultant, flexit enim univerſos (tenentes
Juno ſupplicans: Trojanis verò dolores imminent.
Sic dixit: abiit autē ſomniū poſtquam ſermonē audivit:
Protinus verò pervenit veloces ad naves Græcorum:
Venit autem ad Atriden Agamemnonem: húncque invenit
Dormientē in tentorio; circū autē divinus fuſus eſt ſomnus
Et ſtetit ſupra caput, Neleio filio aſſimilatus (non
Neſtori, quē maximè omniū principū honorabat Agamem-
Huic eum aſſimulatum alloquutum eſt divinum ſomnium,
Dormis Atrei fili, bellicoſi equorum domitoris?
Non convenit ſolidam noctem do mire conſiliarium virū,
Cui exercitus commiſſi ſunt, & tot res curæ ſunt.
Nunc verò me audi citò: Jovis enim tibi nuntius ſum,
Qui tui, quanquam diſtet, magnam curam gerit, téque miſ-
Armare te jubet comatos Græcos (ſeratur:
Copiis omnibus: nunc enim capies urbem lativiam
Trojanorum, non enim amplius ſeorſum cœleſtes domos
Dii conſultant: flexit enim univerſos (tenentes
Juno ſupplicans: Trojanis verò dolores imminent
A Jove. Verùm tu hæc tene tuo animo, ne te oblivio
Capiat quum te mellitus ſomnus reliquerit

Jupiter ſomnium mittit Agamemnoni, qui eum præliari jubeat, falſo ei Trojæ excidium promittens.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, Η ἐπιγραφή.

Βῆτα δ' ὄνειρον ἔχει, ἀγορὴν καὶ νῆας ἀριθμεῖ.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ ἡ Β. ῥαψῳδία.

ΑΛΛΟΙ μέν ῥα θεοί τε, καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
Εὗδον παννύχιοι· Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος,
Ἀλλ' ὅγε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὡς Ἀχιλῆα
Τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Πέμψαι ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι οὖλον ὄνειρον·
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Βάσκ' ἴθι οὖλε ὄνειρε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο,
Πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω.
Πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
Θωρῆξαί ἑ κέλευε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Ἀθάνατοι φράζονται, ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται.
Ὣς φάτο· βῆ δ' ἄρ' ὄνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε,
Καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχανεν
Εὕδοντ' ἐν κλισίῃ· περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληΐῳ υἷι ἐοικὼς
Νέστορι, τόν ῥα μάλιστα γερόντων τί' Ἀγαμέμνων.
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος,
Εὕδεις Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο;
Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
Ὧ λαοί τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλε·
Νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
Ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν, μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει.
Θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
Πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
Ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῇσιν ἔχε φρεσὶ, μηδέ σε λήθη
Αἱρείτω, εὖτ' ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ.

Sic utique loquutum abiit: hunc verò reliquit illic,
Ea cogitantem in animo quæ non erant exitum habitura:
Putavit enim ille se capturum Priami urbem die illo,
Insipiens: neq; ea novit quæ utiq; Jupiter moliebatur opera
Erat enim impositurus doloréique suspiriáque
Trojanísque & Græcis in acribus præliis (erat visio:
Excitatus est autẽ è somno: divina verò ipsum circumfusi
Sedit autem erectus, mollémque induit tunicam,
Pulchrã, recens factã: circùm autẽ rursũ magnũ jecit palliũ:
Pedibus verò nitentibus alligavit pulchra calceamenta:
Ex humeris verò suspendit gladiũ argenteis clavis distin-
Cepit insuper sceptrũ avitũ immortale semper, (ctum:
Cum quo profectus est ad naves Græcorum loricatorum.
Aurora quidem dea ascenderat altum olympum,
Jovi diem allatura & cæteris diis:
Ille verò præcones canoros jussit
Convocare ad concionem comatos Græcos. (citò
Hi quidem convocarunt, illi verò congregati sunt vald
Concilium quidem primùm magnanimorũ locavit prin-
Nestoream apud navem in Pylo geniti regis: (cipum
Hos ille quum convocâsset, prudens struxit consilium:
Audite amici, divinum mihi in somnis venit somnium
Aga-memnon in consilio somnium suũ narrat. Intempestã per noctẽ: potissimum verò Nestori generoso
Formáq; magnit. habitúq; quã proximè simile videbatur
Stetit utique supra caput, & me sermone alloquutum est
Dormis Atrei fili bellicosi equorum domitoris?
Non convenit solidã noctem dormire consiliarium virum
Cui exercitus commissi sunt, & tot curæ sunt.
Nunc verò me audi citò: Jovis enim tibi nuncius sum,
Qui de te, quanquam distet, sollicitus est, & te miseratur
Armare te jubet comatos Græcos (vi
Frequentes: nunc enim capies urbem amplas habentem
Trojanorum; non enim amplius diversa cœlestes dom
Dii sentiunt: flexit enim universos (tenent
Juno supplicans: Trojanis verò dolores imminent
A Jove: verùm tu tuo retineto hæc animo. Sic illud
Abiit avolans, me verò dulcis somnus dimisit.
Verùm agite si quo modo armemus filios Græcorum:
Primùm verò ego verbis tentabo, sicuti fas est,
Et fugere cum navibus transtratis jubebo:
Vos verò aliunde alius retinete verbis.
Ille quidem ita loquutus resedit. illis verò surrexit
Nestor, qui Pyli rex erat arenosæ: (
Qui inter eos qua erat sapientia concionatus & loqu
O amici, Argivorum duces atque consultores

Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο· τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἅ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλε.
Φῆ γὰρ ὅ γ' αἱρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ,
Νήπιος· οὐδὲ τὰ ᾔδη, ἅ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα·
Θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε,
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου· θείη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή,
Ἕζετο δ' ὀρθωθεὶς· μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα,
Καλὸν, νηγάτεον· περὶ δ' αὖ μέγα βάλλετο φᾶρος·
Ποσσὶ δ' * ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα· γρ. ὑπό.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον.
Εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεί,
Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Ἠὼς μέν ῥα θεὰ προσεβήσατο μακρὸν Ὄλυμπον
Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
Αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευε
Κηρύσσειν ἀγορὴνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς.
Οἱ μὲν ἐκήρυσσον· τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
Βουλῶ * δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἷζε γερόντων γρ. Βουλὴ
Νεστορέῃ παρὰ νηῒ Πυληγενέος βασιλῆος. γρ. Βουλὴν γάρ.
Τοὺς ὅ γε συγκαλέσας, πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν·
Κλῦτε φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος
Ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίῳ
Εἶδός τε, μέγεθός τε, φυήν τ' ἄγχιστα ἐῴκει.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Εὕδεις Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο;
Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
Ὧ λαοί τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε·
Νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
Ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν, μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει.
Θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
Πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων. οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
Ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῇσιν ἔχε φρεσίν. Ὣς ὁ μὲν εἰπὼν,
Ὤχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
Ἀλλ' ἄγετ' αἴ κέν πως θωρήξομεν υἷας Ἀχαιῶν·
Πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἣ θέμις ἐστὶ,
Καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελεύσω.
Ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.
Ἤτοι ὅ γ' ὣς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Νέστωρ, ὅς ῥα Πύλοιο ἄναξ ἦν ἠμαθόεντος,
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

Si quis somnium Græcorum alius dixisset,
Mendacium certè putaremus & repudiaremus potius:
Nũc verò vidit qui valdè præstãtissimus in exercitu gloria-
Verũ agite si quo modo armemus filios Græcorũ. (tur esse.
Sic loquutus, concilio cœpit exire.
Illi verò consurrexerunt, paruerúntq; pastori populorum
Sceptrigeri reges: sequebantur verò turbæ.
Veluti examina prodeunt apum frequentium,
Saxo ex concavo semper recens venientium,
In botri morem autem volant super flores vernos,
Et aliæ hac confertim volunt, aliæ verò illac:
Ita illorum turbæ multæ ex navibus & tentoriis
Littus secundùm profundum prodibant
Turmatim ad concionem: inter verò eos fama fulgebat
Urgens ire, Jovis nuntia, illi verò congregabantur:
Horrebat autem concio, subtus verò ingemiscebat terra
Dum turbæ sedent, tumultus autẽ erat: novem verò ipsos
Præcones vociferantes compescebant, si fortè à tumultu
Desisterent, audirent autem Jove nutritos reges.
Vix autem resedit populus, & occupavit subsellia
Sedato clamore: at imperator Agamemnon
Surrexit, sceptrũ tenens (quod quidẽ Vulcanus elaboravit
Vulcanus quidem tradidit Jovi Saturnio regi: (fabricans:
Jupiter verò dedit internuncio Argicidæ,
Mercurius autem rex dedit Pelopi agitanti equos:
Cæterùm hic rursus Pelops dedit Atreo pastori populorũ:
Atreus verò moriens reliquit prædiviti Thyestæ,
Verũ hic rursus Thyestes Agamemnoni reliquit gestandũ
Ut multis insulis & Peloponneso toto imperaret.)
Hoc ille innixus, verba alata proloquebatur,
O amici heroes Græci, famuli Martis,
Jupiter me magnopere Saturnius illigavit damno gravi
Durus qui antea mihi promisit & annuit
Ilio direpto bene munito me abiturum.
Nunc verò malam fraudem struxit, & me jubet
Inglorium Argos redire, postquam multas perdidi copias.
Sic scilicet Jovi debet præpotenti placere,
Qui jam multarum urbium demloitus est arces,
Et adhuc demolietur: ejus enim potentia est maxima.
Turpe enim hoc utique est etiam posteris auditu,
Incassum ita tales tantásque copias Græcorum
Infinitum bellum gerere atque pugnare
Cum viris paucioribus: finis autẽ nondum ullus apparet.
Si enim velimus Græcíque Trojaníque
Fœdera fidelia ferientes numerari utrique,

Achivi in concionem coeunt.

Agamẽnonis ad milites ficta oratio in qua jubet in patriam reverti.

Εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπε,
Ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον.
Νῦν δ' ἴδεν ὃς μέγ' ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὔχεται εἶναι.
Ἀλλ' ἄγετ' αἴ κέν πως θωρήξομεν υἷας Ἀχαιῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι.
Οἱ * δ' ἐπανέστησαν, πείθοντό τε ποιμένι λαῶν
Σκηπτοῦχοι βασιλῆες. ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί. — γρ. ὃ πα ἐ-στησαν.
Ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων,
Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων,
Βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν,
Αἱ μέν τ' ἔνθα ἅλις πεποτήαται, αἱ δέ τε ἔνθα·
Ὣς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο, καὶ κλισιάων,
Ἠϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
Ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δεδήει
Ὀτρύνουσ' ἰέναι Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο.
Τετρήχει δ' ἀγορή, ὑπὸ δὲ στοναχίζετο γαῖα
Λαῶν ἱζόντων, ὅμαδος δ' ἦν, ἐννέα δέ σφεας
Κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴποτ' ἀϋτῆς
Σχοίατ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλήων·
Σπουδῇ δ' ἕζετο λαός· ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας
Παυσάμενοι κλαγγῆς. ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
Ἔστη σκῆπτρον ἔχων, (τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων·
Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι·
Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ Ἀργειφόντῃ·
Ἑρμείας δ' ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ·
Αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρέϊ ποιμένι λαῶν·
Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε Πολύαρνι Θυέστῃ·
Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι,
Πολλῇσιν νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν)
Τῷ ὅγ' ἐρεισάμενος, * ἔπεα πτερόεντα προσηύδα, — γρ. ἔπ' ἀργείοισι μετηύδα.
Ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ
Σχέτλιος, ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο, καὶ κατένευσεν
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον, ἀπονέεσθαι.
Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο καί με κελεύει
Δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
Οὕτω που Διῒ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
Ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα,
Ἠδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
Μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν
Ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι
Ἀνδράσι παυροτέροισι· τέλος δ' οὔπω τι πέφανται.
Εἴπερ * γάρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοί τε, Τρῶές τε — γρ. γάρ γ'.
Ὅρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,

Et Trojanos recensere incolæ quotquot sunt,
Nos autem in decadas digeremur Græci.
Ex Trojanis autem viros singulos sumamus qui pincernā (agant:
Multæ certè decades desideraverint pincernam.
Tantum ego puto plures esse filios Græcorum
Trojanis qui habitant in urbe: sed auxiliares
Multis ex urbibus hastas vibrantes viri sunt,
Qui me magnoperè impediunt, & non sinunt volentem
Ilii depopulari fortunatam urbem.
Novem jam præterierunt Jovis magni anni,
Et jam ligna putruerunt navium, & funes soluti sunt:
Nostræque fortasse uxores, & parvuli liberi
Sedent in ædibus expectantes: nobis autem opus
Ita imperfectum cujus gratiâ huc venimus.
Verùm agite, ut ego dixero, oblemperemus omnes:
Fugiamus cum navibus charam in patriam terram:
Non enim amplius Trojā capiemus amplas habentē vias.

Græci discessum parant.

Ita dixit. illis verò animum in pectoribus commovit
Omnibus in multitudine, quotquot non consiliū audive-(runt.
Mota est autem concio, veluti fluctus ingentes maris
Ponti Icarii, quos quidem eurúsque notúsque
Concitavit insurgens patris Jovis è nubibus.
Ac veluti quum moverit Zephyrus altam segetē veniens;
Vehemens ingruens, illa nutat aristis:
Ita horum tota concio mota est: illi verò tumultu
Ad naves contendebant: pedes verò subtus pulvis

Juno Minervam mittit ad Græcorum discessum prohibendum.

Surgebat excitatus: illi autem sese mutuò adhortabantur
Ut prehenderent naves, atq; deducerēt in mare humidum,
Et scutula repurgabant, clamor autem cœlum pervenit
Domum contendentiū, subducebant verò fulcra navium.
Tunc Græcis præter fatum reditus evenisset,
Nisi Minervam Juno sermone alloquuta esset,
Proh dolor, ægida habentis Jovis filia indomita,
Sic domum charam in patriam terram
Græci fugient per lata dorsa maris,
Gloriam autem Priamo & Trojanis relinquent
Argivam Helenam, cujus gratia multi Græcorum
In Troja perierunt chara procùl à patria terra?
Quin delabere nunc ad exercitum Græcorum loricatorum
Tuísque blandis verbis detine unumquemque virum,
Neq; sine naves ad mare trahere utrinq; agitatas remis.
Sic dixit: neq; non obedivit dea cæsiis oculis Minerva:
Descendit autem de cœli verticibus celerans:
Protinus autem pervenit celeres ad naves Græcorum:
Invenit deinde Ulyssem Jovi prudentiâ parem

Stantem;

Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσοι ἔασιν,
Ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοὶ,
Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαστον ἑλοίμεθα οἰνοχοεύειν,
Πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο.
* Τόσον ἐγὼ φημὶ πλέας ἔμμεναι υἷας Ἀχαιῶν
Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπίκουροι
Πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν,
Οἵ με μέγα πλάζουσι, καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
Ἰλίου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοὶ,
Καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λέλυνται·
Αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι, καὶ νήπια τέκνα,
Εἵαται ἐν μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
Αὔτως ἀκράαντον, οὗ εἵνεκα δεῦρ' ἱκόμεσθα.
Ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
Φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε
Πᾶσι μετὰ πληθὺν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
Κινήθη δ' ἀγορὴ, ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης
Πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μέν τ' εὖρός τε νότος τε
Ὤρορ' ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων.
Ὡς δ' ὅτε κινήσῃ ζέφυρος βαθὺ λήϊον ἐλθὼν,
Λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπί τ' ἠμύει ἀσταχύεσσιν·
Ὣς τῶν πᾶσ' ἀγορὴ κινήθη· τοὶ δ' ἀλαλητῷ
Νῆας ἐπεσσεύοντο· ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη
Ἵστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
Ἅπτεσθαι νηῶν, ἠδ' ἑλκέμεν εἰς ἅλα δῖαν,
Οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἷκεν
Οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ' ᾕρεον ἕρματα νηῶν.
Ἔνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη,
Εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Ὢ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀτρυτώνη,
Οὕτω δὴ οἶκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν
Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
Ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης;
Ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
Μηδὲ ἔα νῆας ἅλα δ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων * ἀΐξασα, γρ. ἀΐξασα.
Καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
* Εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διῒ μῆτιν ἀτάλαντον γρ. Εὗρεν ἰών.

Stantem: neque ille navem transtratã nigram (occupavit
Attingebat, quandoquidẽ ipsum dolor in corde & animo
Propius autem stans, alloquuta est cæsiis oculis Minerva,
Generosissime Laertæ fili prudentissime Ulysses,
Siccine domum, charam in patriam terram
Fugietis in navibus transtratis præcipites,
Et gloriam Priamo & Trojanis relinquetis
Argivam Helenam, cujus gratiâ multi Græcorum
In Troja perierunt chara procul à patria terra?
Quin vade nunc per exercitum Græcorum, neque cessa:
Tuísque blandis verbis detine unumquemque virum,
Neque sine naves ad mare trahere utrinq; remis agitatas.

Ulysses Achivos à discedendo coercet.

Sic dixit: ille verò agnovit deæ vocem loquutæ:
Abiit autem currendo, & palliũ abjecit: hoc autem suscepit
Præco Eurybates Ithacensis, qui eum sequebatur:
Ipse verò Atridæ Agamemnoni obvius veniens,
Accepit sceptrum ejus paternum immortale semper,
Cum quo ivit per naves Græcorum loricatorum,
Et quemcunque principem & eximium virum invenisset,
Eum blandis verbis retinebat adsistens,
O bone, non te decet quasi timidum trepidare:
Verùm & ipse sede & cæteras sedere facito copias.
Non enim dum manifestè novisti qualis animus Atridæ:
Nunc quidem tentat: mox autem punjet Græcos.
In concilio verò non omnes audivimus quale dixit,
Ne quid iratus faciat malè filiis Græcorum.
Ira verò magna est à Jove nutriti regis:
Honor a. à Jove est. Diligit a. ipsũ consultissimus Jupiter,
Quemcunq; autem ex plebe virũ vidisset, vociferantémq;
Hunc sceptro pulsabat, increpitabátque verbis, (offendisset,
Miser, quietè sedeto, & aliorum sermonem audito,
Qui te præstantiores sunt: tu autem imbellis, & invalidus,
Neque unquam in bello numerandus, neque in concilio.
Nullo certè modo omnes regnabimus hîc Græci.
Non bona res est multorum dominatus: unus dominus esto,
Unus rex, cui dederit filius Saturni versuti
Sceptrúmque & jura, ut ipsis regnet. (cilium
Sic iste dominans regebat exercitum. illi autem ad con-
Rursum ruebant à navibus & tentoriis:
Sonitu tali, qualis quum fluctus multistreperi maris
Littore in magno fremit, reboat autem pontus.
Ac cæteri quidem sedebant, quiescebántque per sedes.

Thersitæ garrulitas.

Thersites autẽ adhuc solus loquacissimus tumultuabatur,
Qui verba in animo suo immoderatáque multáque sciebat,
Ut temerè & non decenter adversaretur regibus:

Εςαότ᾽. οὐδ᾽ ὅγε νηὸς ἐϋσέλμοιο μελαίνης
Απτετ᾽, ἐπεί μιν ἄχος κραδίην, καὶ θυμὸν ἵκανεν.
Αγχοῦ δ᾽ ἱςαμένη, προσέφη γλαυκῶπις Αθήνη,
  Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν᾽ Οδυσσεῦ,
Οὕτω δὴ οἶκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Φεύξεσθ᾽ ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες,
Καδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ, καὶ Τρωσὶ λίποιτε
Αργείην Ελένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Αχαιῶν
Εν Τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης;
Αλλ᾽ ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Αχαιῶν, μηδ᾽ ἔτ᾽ ἐρώει·
Σοῖς δ᾽ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
Μηδὲ ἔα νῆας ἅλα δ᾽ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.
  Ως φάθ᾽· ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης.
Βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δ᾽ ἐκόμισσε
Κῆρυξ Εὐρυβάτης Ιθακήσιος, ὅς οἱ ὀπήδει.
Αὐτὸς δ᾽ Ατρείδεω Αγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν,
Δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεί,
Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Αχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Ον τινα μὲν βασιλῆα, καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
Τὸν δ᾽ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς,
Δαιμόνι᾽, οὔ σε ἔοικε κακὸν ὣς δειδίσσεσθαι.
Αλλ᾽ αὐτός τε κάθησο, καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς.
Οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ᾽ οἷος νόος Ατρείδαο·
Νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ᾽ ἴψεται υἷας Αχαιῶν.
Εν βουλῇ δ᾽ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπε·
Μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν υἷας Αχαιῶν.
Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος.
Τιμὴ δ᾽ ἐκ Διός ἐστι. φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς.
Ον δ᾽ αὖ δήμου τ᾽ ἄνδρα ἴδοι, βοόωντά τ᾽ ἐφεύροι,
Τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ.
Δαιμόνι᾽ ἀτρέμας ἧσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
Οἳ σέο φέρτεροί εἰσι· σὺ δ᾽ ἀπτόλεμος, καὶ ἄναλκις,
Οὔτέ ποτ᾽ ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ᾽ ἐνὶ βουλῇ.
Ου μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ᾽ Αχαιοί·
Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, εἷς κοίρανος ἔστω,
Εἷς βασιλεύς, ᾧ δῶκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
Σκῆπτρόν τ᾽ ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσιν βασιλεύῃ.
Ως ὅγε κοιρανέων δίεπε στρατόν, οἱ δ᾽ ἀγορήνδε
Αὖτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο, καὶ κλισιάων
Ηχῇ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
Αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος.
Αλλοι μέν ῥ᾽ ἕζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας·
Θερσίτης δ᾽ ἔτι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολῴα,
Ος ῥ᾽ ἔπεα φρεσὶν ᾗσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ᾔδη
Μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν·

Αλλ᾽

Sed quodcunque ei visum esset ridiculum Achivis
Fore, *id diceret*. turpissimus autem vir ad Trojam venit.
Strabo erat, claudus autem altero pede : & ipsius humeri
Curvi, in pectus contracti : & desuper
Acuto erat capite : rara autem superflorebat lanugo :
Inimicissimus autem Achilli maximè erat & Ulyssi.
Hos enim objurgabat. tunc verò Agamemnoni dio
Acutum clamorem edens dicebat convitia. hunc Achivi
Vehementer oderant, indignabantúrque in animo.
Sed hic altũ vociferans, Agamemnonẽ objurgabat verbis
" Atride, quid adhuc conquereris, aut *qua re* indiges ?
" Plena tibi ære tentoria, multæ & mulieres
" Sunt in tentoriis selectæ, quas tibi Achivi
" Primò damus, quum urbem capimus.
" An item & auro indiges, quod quis oportet
" Trojanorũ equitum, ex Troja filii redemptionis preciũ
" Quem ego vinctum adducam, vel alius Achivorum ?
" An mulierem juvenem, ut miscearis *ei* amore venereo ?
" Quámque ipse seorsum detineas ? atqui non decet
" Ut qui princeps sit, in mala inducat filios Achivorum.
" O imbelles, mala vituperia, Achæides, non jam Achivi,
" Domum cum navibus redeamus: tunc autem sinamus
" Istic in Troja præmia *sua* concoquere, ut sciat
" An in aliquo ipsi nos quoque auxiliamur an non :
" Qui & nunc Achillem ipso multò præstantiorem virum
" Ignom. effecit, eripiens. habet *ejus* præm. qu. ipse per vim *illi* abstulit.
" Sed planè non est Achilli ira in animo, sed est remissus.
" Alioqui quidem, Atride, nunc postremum injurius esses.
Sic dixit objurgans Agamemnonẽ pastorem populorum
Thersites. Huic autem citò astitit dius Ulysses,
Et ipsum torvè intuens duro objurgavit sermone,
" Thersite stultiloque, vocalis licèt sis concionator,
" Desine, & noli solus contendere cum regibus.
" Non enim ego te censeo ignaviorem mortalem alium
" Esse *ex iis* qui cum Atridis ad Trojam venerunt.
" Quare ne reges in ore habens, concioneris,
" Et ipsis convitia ingeras, reditûsq; occasionem observes.
" Neque adhuc apertè scimus quorsum evadunt hæc facta
" An benè an malè redibimus filii Achivorum.
" Ideirco nunc Atridæ Agamemnoni, pastori populorum,
" Tempus teris exprobrando, quia ei valde multa dant
" Heroes Danai : tu autem conviciens concionaris.
" Sed tibi edico (hoc & effectum reddetur)
" Sicubi te insanientem invenero sicut hîc,

Ulysses Thersitæ loquacitatem coercet.

" Ne

Ἀλλ᾽ ὅ, τι οἱ εἴσαιτο γελοίϊον Ἀργείοισιν
Ἔμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε·
Φολκὸς ἔην, χωλὸς δ᾽ ἕτερον πόδα, τὼ δέ οἱ ὤμω
Κυρτὼ ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε
Φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ᾽ ἐπενήνοθε λάχνη·
Ἔχθιστος δ᾽ Ἀχιλῆϊ μάλιστ᾽ ἦν, ἠδ᾽ Ὀδυσῆϊ.
Τὼ γὰρ νεικείεσκε· τότ᾽ αὖ Ἀγαμέμνονι δίῳ.
Ὀξέα κεκληγὼς λέγ᾽ ὀνείδεα· τῷ δ᾽ ἄρ᾽ Ἀχαιοὶ
Ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ᾽ ἐνὶ θυμῷ.
Αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν, Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ·
“ Ἀτρείδη, τέο δ᾽ αὖτ᾽ ἐπιμέμφεαι, ἠδὲ χατίζεις;
“ Πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
“ Εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοὶ
“ Πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ᾽ ἂν πτολίεθρον ἕλωμεν.
“ Ἦ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὅν κέ τις οἴσει
“ Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἱὸς ἄποινα,
“ Ὅν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν;
“ Ἠὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι, Subj. misgeai, misgo, mixomenila
“ Ἥν τ᾽ αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν kathistemi teto. thestcha
“ Ἀρχὸν ἐόντα, κακῶν ἐπιβασκέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
“ Ὦ πέπονες, κάκ᾽ ἐλέγχε᾽, Ἀχαιΐδες, οὐκ ἔτ᾽ Ἀχαιοί,
“ Οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα· τόνδε δ᾽ ἐῶμεν
“ Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται pepto pepso pepraphe
“ Ἤ ῥά τί οἱ χ᾽ ἡμεῖς προσαμύνομεν, ἦε καὶ οὐκί.
“ Ὃς καὶ νῦν Ἀχιλῆα ἕο μέγ᾽ ἀμείνονα φῶτα
“ Ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.
“ Ἀλλὰ μάλ᾽ οὐκ Ἀχιλῆϊ χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων.
“ Ἦ γὰρ ἂν Ἀτρείδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
Ὣς φάτο, νεικείων Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
Θερσίτης. τῷ δ᾽ ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν, χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ,
“ Θερσῖτ᾽ ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής,
“ Ἴσχεο, μηδ᾽ ἔθελ᾽ οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.
“ Οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον
“ Ἔμμεναι, ὅσσοι ἅμ᾽ Ἀτρείδῃς ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον·
“ Τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ᾽ ἔχων ἀγορεύοις,
“ Καί σφιν ὀνείδεά τε προφέρῃς, νόστόν τε φυλάσσοις.
“ Οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
“ Ἢ εὖ, ἦε κακῶς νοστήσομεν υἷες Ἀχαιῶν·
“ Τῷ, νῦν Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
“ Ἧσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν
“ Ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις. γρ. Εἰ κέπ.
“ Ἀλλ᾽ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται. γρ. ὡς τὸ πάρος περ.
“ Εἴ κ᾽ ἔτι * σ᾽ ἀφραίνοντα κιχήσομαι * ὥς νύ περ ὧδε.

“ Μηκέτ᾽

" Ne posthac Ulyssi caput humeris insit,
" Neque Telemachi pater vocer,
" Si non ego te comprehensum & charis vestibus exutum,
" Pallióque & tunica, & iis quæ pudenda contegunt,
" Te, *inquam*, flentem veloces ad naves dimisero,
" Verberans, è concione, turpibus plagis.
Sic dixit: sceptróque dorsum atque humeros
Percussit. ille autem dorso incurvatus est: calidáq; ei excidit
Vibex autem cruentus dorso exortus est (lacryma:
Sceptro ab aureo: ipse autem sedit, timuítque.
Dolens autem & turpiter intuens, abstersit lacrymam.
Illi autem, quamvis mœsti, super ipso graviter riserunt.
Sic autem quisquam dicebat ad *sibi* propinquum alium,
O dii, certè infinita Ulysses bona fecit,
Autor bonorum consiliorum, bellúmque instruens:
Nunc autem hoc quàm optimum inter Argivos fecit,
Qui hūc cōviciatorē maledicū cessare fecit à cōciōatoriis
Nō ipsū iterū rursus premit. animus superbus (sermonibus
Objurgare reges contumeliosis verbis.
Sic dixerunt multitudo, sed urbium expugnator Ulysses
Surrexit sceptrum habens, juxta autem cæsia Minerva
Similis præconi silere populum jussit,
Ut simul primíque & postremi filii Achivorum sermonem
Audirent, & intelligerent consilium.
Qui ipsis bene cupiens concionatus est, & dixit,
Atride, nunc te, rex, volunt Achivi
Omnibus probrosissimū reddere mortalibus hominibus:
Ulyssis ad milites oratio qua eos ad prælium cohortatur.
Neque tibi præstant promissum cui se submiserunt,
Huc venientes ab Argo equis pascendis apto,
Videlicet Ilio exciso bene munito se redituros,
Tanquam enim vel pueri tenelli viduæve mulieres,
Inter se plorant domum redire.
Et sanè durum est ut quis molestia affectus abeat.
Etenim aliquis unum mensem manens procul à sua uxore
Tristatur in navi multa transtra habente, quam procellæ
Hybernæ rotant, commotúmque mare.
" Nobis autem nonus erat qui revolvitur annus
" Hic manentibus: quocirca non reprehendo Achivos
" Tristari apud naves rostratas, sed tamen
" Turpe, diúque manere, inanémque redire.
" Tolerate amici, & manete ad tempus, ut sciamus
" An verum Calchas vaticinatur, an non:
" Probè enim hoc scimus in mentibus, estis autem omnes
" Testes, quos non clades mortiferæ abierunt auferentes:
" Heríq; & nudiustertius, quando in aulidē naves Græcorū
" Congre-

“ Μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπείη,
“ Μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην,
“ Εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω,
“ Χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
“ Αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω,
“ Πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῇσιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον, ἠδὲ καὶ ὤμω
Πλῆξεν. ὃ δ' ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ * ἔκπεσε δάκρυ. γρ. ἐκ-φυγε.
Σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη,
Σκήπτρου ὕπο χρυσέου· ὁ δ' ἄρ' ἕζετο τάρβησέν τε.
Ἀλγήσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπεμόρξατο δάκρυ.
Οἱ δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
“ Ὢ πόποι, ἦ δὴ μυρί' Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε,
“ Βουλάς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς, πόλεμόν τε κορύσσων·
“ Νῦν δὲ τὸ δὴ μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
“ Ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων.
“ Οὐ θήν μιν πάλιν αὖθις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ,
“ Νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.
Ὣς φάσαν ἡ πληθύς· ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
Ἔστη σκῆπτρον ἔχων, παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Εἰδομένη κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει,
Ὡς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἷες Ἀχαιῶν
Μῦθον ἀκούσειαν, καὶ ἐπιφρασσαίατο βουλήν·
Ὅς σφιν ἐΰφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
“ Ἀτρεΐδη νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
“ Πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν·
“ Οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἥν περ ὑπέσταν
“ Ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο,
“ Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.
“ Ὥς τε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες,
“ Ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκόνδε νέεσθαι·
“ Ἦ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.
“ Καὶ γάρ τίς θ' ἕνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο,
“ Ἀσχαλάᾳ * παρὰ νηῒ πολυζύγῳ, ἥν περ ἄελλαι γρ. σιωνῇ.
“ Χειμέριαι * εἰλέωσιν, ὀρινομένη τε θάλασσα·
“ Ἡμῖν δ' εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς
“ Ἐνθάδε μιμνόντεσσι, τῷ οὐ νεμεσίζομ' Ἀχαιοὺς γρ. Χειμέριοι.
“ Ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, ἀλλὰ καὶ ἔμπης
“ Αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν, κενεόν τε νέεσθαι.
“ Τλῆτε φίλοι καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὄφρα δαῶμεν
“ Εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται, ἦε καὶ οὐκί.
“ Εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἐστὲ δὲ πάντες
“ Μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι
“ Χθιζάτε, καὶ πρωΐζ', ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν

“ Ἠγερέθοντο,

" Congregabantur, mala Priamo & Trojanis ferentes:
" Nos autem circa fontem sacra per altaria
" Sacrificabamus immortalibus perfectas hecatombas,
" Pulchra sub platano, unde fluebat limpida aqua:
" Ibi apparuit magnum signum: draco dorso sanguineus,
" Horribilis, quem ipse Olympius misit in lucem,
" Quum ex altari prosiliisset, ad platanum perrexit:
" Ibi erant passeris pulli, parvi filii,
" Ramo in extremo, sub foliis jacentes,
" Octo: sed mater nona erat, quæ peperit filios.
" Ibi ille hos miserabiliter comedit stridentes:
" Mater autem circumvolabat, lugens dilectos filios:
" Hanc circumagens alâ prehendit circum clamantem.
" Sed postquam filios devoravit passeris, & ipsam,
" Hunc quidem illustrem fecit Deus qui ostenderat.
" Lapidem enim ipsum fecit Saturni filius versuti.
" Nos autem stantes admirabamur quod factum erat.
" Ut igitur terribilia portẽta deorũ subiêre hecatombas
" Calchas statim postea vaticinans dixit,
" Cur muti facti estis comati Achivi?
" Nobis quidẽ hoc ostendit signũ magnũ prudẽs Jupiter
" Serum, seri exitus, cujus gloria nunquam peribit.
" Ut hic filios devoravit passeris, & ipsam,
" Octo, sed mater nona erat, quæ peperit filios:
" Sic nos tot annos bellabimus hic:
" At decimo civitatem capiemus latas vias habentem,
" Ille sic interpretabatur: hæc jam nunc omnia perficiuntur,
" Sed age manete omnes bene ocreati Achivi
" Istic, quousque civitatem magnam Priami capiamus.
Sic dixit. Argivi vero altum clamârunt (circũ a. naves
Terribiliter resonuerunt clamantibus Achivis)
Sermonem laudantes Ulyssis divini.
Hos autem interdixit Gerenius eques Nestor,
" Dii boni, certè pueris similes loquimini
" Infantibus, quibus non sunt curæ bellicosa opera.
" Quò jam pactáque & juramenta abibunt nobis?
" In igne jam & consilia sint & curæ virorum (dimus,
" Fœderáq; libatione meri facta, & dextræ quibus credi-
" Frustra enim verbis contendimus, neq; aliquã rationem
" Invenire possumus, etiã si multo tempore hîc moremur,
" Atrida, tu autem sicuti prius, habens firmũ consilium,
" Impera Achivis in fortibus præliis,
" Hos autẽ sine tabescere, unum, & duos, qui ab Achivis
" Seorsum consultant, effectus autem non erit ipsis,
" Prius Argos eundi quam & Jovis ægida tenentis
" Cognoscamus

Portentũ Draconis qui passeres devoravit.

Nestoris verba ad milites.

“ Ἠγερέθοντο, κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι·
“ Ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην, ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς
“ Ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας
“ Καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ.
“ Ἔνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα, δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινός,
“ Σμερδαλέος, τόν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἧκε φόωσδε,
“ Βωμοῦ ὑπαΐξας, πρός ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν·
“ Ἔνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα
“ Ὄζῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες,
“ Ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
“ Ἔνθ' ὅγε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας·
“ Μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα·
“ Τὴν δ' ἐλελιξάμενος, πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν
“ Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο, καὶ αὐτήν,
“ Τὸν μὲν ἀείζηλον θῆκεν θεός, ὅσπερ ἔφηνε,
“ Λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
“ Ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν οἷον ἐτύχθη.
“ Ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἑκατόμβας·
“ Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε,
“ Τίπτ' ἄνεῳ ἐγένεσθε καρηκομόωντες Ἀχαιοί;
“ Ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεύς,
“ Ὄψιμον, ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὔποτ' ὀλεῖται.
“ Ὡς οὗτος κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο, καὶ αὐτήν,
“ Ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
“ Ὣς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι·
“ Τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν,
“ Κεῖνος θ' ὡς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
“ Ἀλλ' ἄγε μίμνετε πάντες ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
“ Αὐτοῦ εἰσόκεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἕλωμεν.
Ὣς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον· ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν,
Μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
“ Ὢ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε
“ Νηπιάχοις, οἷς οὔτι μέλει πολεμήϊα ἔργα·
“ Πῆ δὴ συνθεσίαι τε, καὶ ὅρκια βήσεται ἡμῖν·
“ Ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο, μήδεά τ' ἀνδρῶν,
“ Σπονδαί τ' ἄκρητοι, καὶ δεξιαί, ᾗς ἐπέπιθμεν.
“ Αὔτως γάρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
“ Εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.
“ Ἀτρείδη σὺ δ' ἔθ' ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλήν,
“ Ἄρχευ' Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας,
“ Τοὺς δὲ δ' ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
“ Νόσφιν βουλεύωσ'· ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν,
“ Πρὶν Ἄργος δ' ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο

“ Γνώμεναι

Pages numbered incorrectly from this p. to p. 81.

“ Cognoſcamus an falſum promiſſum, an non.
“ Dico enim annuiſſe præpotentem Saturnium
“ Die illo quando navibus in citis conſcenderunt
“ Argivi Trojanis cædem & parcam ferentes,
“ Fulgurantem dextera, fauſta ſigna oſtendentem.
“ Quare ne quis prius feſtinet domum redire,
“ Quàm aliquis apud Trojanorum uxorem cubet,
“ Et ulciſcatur Helenæ curas gemitúſque.
“ Sin autem aliquis mirificè cupit domum ire,
“ Tangat ſuam navem bonas ſedes habentem, & nigram,
“ Ut ante illos mortem & fatum obeat.
“ Sed rex, tu bene conſulito, & auſcultato alteri.
“ Non rejiculum verbum erit quod dicam.
“ Secerne viros per gentes & per tribus, Agamemnon:
“ Ut tribus tribui auxilietur, & gentes gentibus.
“ Si autem ſic facies, & tibi obediant Achivi, (militibus,
“ Cognoſces poſtea quis ex ducibus ignavus ſit, quiſve ex
“ Sive quis ſtrenuus erit, per ſeipſos enim pugnabunt:
“ Cognoſces etiã an divina voluntate civitatẽ nõ deſtrues
“ An virorum ignavia, & imperitia rei militaris.

Neſtorẽ laudat Agamemnon

Hunc autem reſpondens alloquutus eſt rex Agamemnon,
“ Certè quidẽ cõcionatoria facultate vincis filios Achivorũ
“ Utinam enim, Jupitérque pater & Pallas & Apollo,
“ Tales decem mihi conſultores eſſent Achivorum:
“ Sic citò caderet civitas Priami regis,
“ Manibus ſub noſtris captáque direptáque.
“ Sed mihi ægiochus Saturnius Jupiter dolores dedit,
“ Qui me in vanas lites & contentiones conjicit.
“ Etenim ego Achilléſque pugnavimus gratia puellæ
“ Altercatoriis verbis: ego autẽ initiũ faciebã indignandi.
“ Quod ſi unquã in unũ conſultabimus non amplius poſtea
“ Trojanis dilatio mali erit, ne pauliſper quidem.
“ Nunc autem venite ad cœnam, ut committamus pugnã.
“ Bene quidem aliquis haſtã acuat, bene & ſcutum ponat
“ Bene & aliquis equis cœnã det veloces pedes habẽtibus
“ Bene & aliquis currum utrinq; explorans, belli curã hab.
“ Ut per totum diem ſævo decernamus Marte.
“ Non enim ceſſatio poſtea erit, ne pauliſper quidem,
“ Niſi nox veniens dirimat robora virorum.
“ Sudabit quidem alicujus lorũ circa pectora (tigabitur:
“ Scuti circumtegentis hominẽ, & circa lanceã manum fa-
“ Sudabit & alicujus equus politum currum trahens.
“ Quem autem ego ſeorſum à pugna velle intellexero
“ Manere apud naves roſtratas, non ei poſtea
“ Poſſibile erit fugere canes & aves.

“ Γνώμεναι, εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις, ἦε καὶ οὐκί.
“ Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
“ Ἤματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον
“ Ἀργεῖοι, Τρώεσσι φόνον, καὶ κῆρα φέροντες,
“ Ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
“ Τῷ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκόνδε νέεσθαι·
“ Πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι
“ Τίσασθαι δ' Ἑλένης ὁρμήματά τε, στοναχάς τε.
“ Εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκόνδε νέεσθαι,
“ Ἁπτέσθω ἧς νηὸς ἐϋσσέλμοιο, μελαίνης,
“ Ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον, καὶ πότμον ἐπίσπῃ·
“ Ἀλλὰ ἄναξ, αὐτός τ' εὖ μήδεο, πείθεό τ' ἄλλῳ:
“ Οὔτοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅ, ττί κεν εἴπω.
“ Κρῖν' ἄνδρας κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας Ἀγάμεμνον,
“ Ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις·
“ Εἰ δέ κεν ὣς ἔρξῃς, καί τοι πείθονται Ἀχαιοί,
“ Γνώσῃ ἔπειθ' ὅς θ' ἡγεμόνων κακὸς, ὅς τέ νυ λαῶν,
“ Ἠδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔῃσι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέσονται·
“ Γνώσεαι δ' εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,
“ Ἢ ἀνδρῶν κακότητι, καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέειπε κρείων Ἀγαμέμνων.
“ Ἦ μὰν αὖτ' ἀγορῇ νικᾷς γέρον υἷας Ἀχαιῶν·
“ Αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
“ Τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
“ Τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος
“ Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε, περθομένη τε·
“ Ἀλλά μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' * ἔδωκεν,
“ Ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας, καὶ νείκεα βάλλει.
“ Καὶ γὰρ ἐγὼν, Ἀχιλεύς τε μαχεσσάμεθ' εἵνεκα κούρης
“ Ἀντιβίοις ἐπέεσσιν· ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων,
“ Εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ' ἔπειτα
“ Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ' ἠβαιόν·
“ Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα·
“ Εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,
“ Εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,
“ Εὖ δέ τις ἅρματος ἀμφὶς ἰδὼν, πολέμοιο μεδέσθω,
“ Ὥς κε πανημέριοι στυγερῷ κρινώμεθ' Ἄρηϊ,
“ Οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται οὐδ' ἠβαιόν,
“ Εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα, διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
“ Ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσιν
“ Ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται·
“ Ἱδρώσει δέ τευ ἵππος ἐΰξοον ἅρμα τιταίνων·
“ Ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
“ Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ οἱ ἔπειτα
“ Ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας, ἠδ' οἰωνούς,

Sic dixit. Argivi verò magnum clamorem ediderunt,
Littore in alto, quando movet Notus veniens (quũ flu
In procurrenti scopulo, quẽ nunquam fluctus relinqu
Omnis generis ventorum, quando hîc vel illic orti su
Surgentes autem ruebant, sparsi ad naves,
Fumigarúntque in tentoriis, & cœnam sumpserunt.
Alius autem alii sacrificabat deorum semper existen
Orans ut mortem fugeret, & stragem Martis. (u
Sed bovem sacrificavit rex virorum Agamemnon,
Pinguem, quinquennem, valdè potenti Saturnio.
Vocavit autem senes optimates omnium Græcorum,
Nestorem quidem primùm, & Idomeneum regem,
Deinde verò Ajaces duos, & Tydei filium :
Sextum autem Ulyssem, Jovi consilio similem :
Spontaneus autem ei venit in bello strenuus Menelaus:
Sciebat enim in animo quòd frater laborabat.
Bovem autem circumsteterunt, & molas acceperunt.
" Hos autem inter orans dixit rex Agamemnon, (bi
"Jupit. augustiss. max. nigras nebulas faciens, in æthere h
" Non prius sol occidat & tenebræ adveniant,
" Quàm ego pronum dejiciam Priami palatium
" Ardens ; uram & igni hostili portas.
" Hectoream verò loricam circa pectora dividam
" Ense disruptam, multi & ipsum socii
" Proni in pulveribus mordicus capiant terram.
Sic dixit : neque ei effectum reddebat *votum* Saturni
Sed hic suscepit quidẽ sacrificia, laborẽ. v. magnũ auge
Sed postquã precati sunt, & molas projecerunt, (rian
Cervicẽ *victimæ* primùm reflexerũt, & jugularũt, & e
Femoráque absciderunt, & arvina cooperuerunt,
Duplicia facientes : in ipsis autẽ crudas carnes posuer
Et hæc quidẽ lignis scissis folia non habentibus ure
Intestina autẽ quũ infixissent *verubus*, tenebãt super V
Sed ubi femor. cremata sunt, & intestina cõederũt, (i.
Minutatim concider reliquas carnes, & verub. infixe
Assaverúntq; valdè sciẽter detraxerúntq; *è verubus* o
Sed postquã cessaverunt à labore, instruxerúntq; cõvi
Convivati sunt : neq; animus indigebat convivio æq
Postquam verò potûs & cibi desiderium deposuerun
Inter eos primus verba fecit Gerenius eques Nestor,
" Atride, augustissime, rex virorum Agamemnon,
" Ne nunc diu hic differamus neque diu
" Differamus opus, quod deus dabit.
" Sed age, præcones quidẽ Achivorum ære tunicat

" Popu

Græci ad bellum sese parant.

Agamemnonis ad Jovem preces.

Græci sacra faciunt.

Ὣς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὡς ὅτε κῦμα
Ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ νότος ἐλθὼν
Προβλῆτι σκοπέλῳ, τὸν δ' οὔ ποτε κύματα λείπει
Παντοίων ἀνέμων, ὅταν ἔνθ' ἢ ἔνθα γένωνται·
Ἀνστάντες δ' ὀρέοντο, κεδασθέντες κατὰ νῆας,
Κάπνισάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἕλοντο·
Ἄλλος δ' ἄλλῳ* ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων,
Εὐχόμενος θάνατόν γε φυγεῖν, καὶ μῶλον Ἄρηος. γρ. ἔρεξε.
Αὐτὰρ ὁ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Πίονα, πενταέτηρον ὑπερμενέϊ Κρονίωνι·
Κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν·
Νέστορα μὲν πρώτιστα, καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δύω, καὶ Τυδέος υἱόν·
Ἕκτον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα Διῒ μῆτιν ἀτάλαντον·
Αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν, ὡς ἐπονεῖτο·
Βοῦν δὲ περιστήσαντο, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
Τοῖσι δ' ἐπευχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
"Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, κελαινεφὲς, αἰθέρι ναίων,
"Μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι, καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν,
"Πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
"Αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηΐοιο θύρετρα,
"Ἑκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι
"Χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
"Πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων·
Ἀλλ' ὅγε δέκτο μὲν ἱρὰ, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν·
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
Αὐέρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν,
Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
Δίπτυχα ποιήσαντες· ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν,
Καὶ τὰ μὲν ἄρ σχίζῃσιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον·
Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπείραντες, ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο·
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τἆλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα·
Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης·
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
"Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
"Μηκέτι νῦν δήθ' αὖθι λεγώμεθα, * μηδέ τι δηρὸν
"Ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει. γρ. μηδ'
"Ἀλλ' ἄγε κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων ἔτι.

" Populum præconio congregent ad naves: (rum
" Nos autem conferti hic per exercitum latum Achivo-
" Eamus, ut citius suscitemus acrem Martem. (non
Sic dixit, neque inobsequens fuit rex virorum Agamem-
Statim præconibus arguta voce præditis imperavit
Vocare ad bellum capite comatos Achivos: (ter.
Hi quidē vocaverunt, illi a. congregati sunt valdè veloci-
Qui autem circa Atriden *erant* Jovis alumni reges (v
Discurrebant distinguentes: simul a. glaucis oculis Miner-
Ægidē habens valdè pretiosā, senii expertē, immortalém-
Cujus centum fimbriæ totæ aureæ pendebant, (que
Omnes benè contextæ: centum nummorū autē unaquæq-
Cum hac impetum faciens ibat per populum Achivorū
Adhortans ire: robur autem immisit uniuscujusque
Animo, ut incessanter bellaret & pugnaret.
His autem statim bellum dulcius factum est quàm reditu
Super navibus concavis dilectam in patriam terram,
Velut ignis valdè lucidus comburit immensam sylvam
Montis in verticibus, procul autem apparet splendor:
Sic his abeuntibus, æris divini
Splendor valdè apparens per aërem in cœlum ibat.
Horum autem sicut avium volatilium agmina multa,
Anserum, vel gruum, vel cygnorum longa colla habenti-
Asio in prato, Caystrii circa fluenta,
Huc & illuc volant exultantes alis,
Cum clamore residentium, resonat autem & pratum:
Sic horum agmina multa ex navibus & tentoriis
In planitiem effundebantur Scamandriam: subtus terra
Terribiliter resonabat pedibus ipsorúmque & equorum
Steterunt autem in prato Scamandrio florido
Infiniti, quot folia & flores gignuntur vere:
Veluti muscarum frequentium agmina multa,
Quæ in tugurio pastorali errant
Tempore verno, quando lac vasa madefacit.
Tot contra Trojanos comati Achivi
In campo stabant, exitio dare *eos* cupientes.
Hos autem ut greges magnos caprarum caprarii viri
Facilè distinguunt, postquam in pascuis permixti fueri-
Sic ductores disponebant hos huc & illuc,
Ut ad prælium irent: inter quos rex Agamemnon
Oculis & capite similis Jovi gaudenti fulmine:
Marti autem, balteo: pectore autem, Neptuno.
Velut bos in armento valdè eximius est inter omnes
Taurus: (hic enim boves intereminet congregatas.)

Græci ad bellum coeunt.

Tal

« Λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας·
« Ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
« Ἴομεν, ὄφρά κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
Κηρύσσειν πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς·
Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα διοτρεφέες βασιλῆες
Θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον, ἀγήραον, ἀθανάτην τε,
Τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθονται
Πάντες ἐϋπλεκέες, ἑκατόμβοιος δὲ ἕκαστος·
Σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν,
Ὀτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὦρσεν ἑκάστου
Καρδίῃ ἄλληκτον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι.
Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἠὲ νέεσθαι
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἠΰτε πῦρ ἀΐδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην
Οὔρεος ἐν κορυφῇς, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή·
Ὣς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο
Αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἷκε.
Τῶν δ' ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά,
Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα,
Ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι,
Κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμών.
Ὣς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο, καὶ κλισιάων
Ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν
Σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε, καὶ ἵππων·
Ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
Μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρῃ.
Ἠΰτε μυιάων ἁδινάων ἔθνεα πολλά,
Αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσιν
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,
Τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Ἐν πεδίῳ ἵσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
Τοὺς δ' ὥς τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
Ῥεῖα διακρίνωσιν, ἐπεί κε νομῷ μιγέωσιν·
Ὣς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
Ὑσμίνηνδ' ἰέναι· μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
Ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνῳ,
Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.
Ἠΰτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων
Ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένῃσι

Talem Atriden reddidit Jupiter die illo,
Conspicuum inter multos & eximium heroas.
Musarum invocatio. Dicite nunc mihi Musæ cœlestes domos habentes,
(Vos enim deæ estis, adestísque, scitísque omnia:
Nos autem famam solùm audimus, neque quicquam sc
Qui duces Danaorum & principes erant.
Multitudinem autem non ego dixerim, neque nominâri
Non si mihi decem quidem linguæ, decem autem ora sint
Vox etiam infrangibilis, æreum & mihi cor insit:
Nisi cœlestes Musæ Jovis ægiochi
Filiæ commemorent quot sub Ilium venerunt.
Principes autem navium dicam, navésque omnes.
ENUMERATIO NAVIUM. VEL BOEOTIA. BOEOTIS quidem Peneleus & Leitus imperaban
Arcesilaúsque, Prothoenórque, Cloniúsque,
Quíque Hyrien habitabant & Aulidem petrosam,
Schœnúmque, Scholúmque, jugosámque Eteonum,
Thespiam, Græamque, & spatiosam Mycalessum:
Quíq; circum Harma habitabant, & Ilesium & Erythra
Quíque Eleona tenebant, & Hylen & Peteona,
Ocaleam, Medeonáque, bene ædificatam urbem,
Copas, Eutresínque & columbis abundantem Thisben,
Quíque Coroneam & herbosam Haliartum,
Quíque Platæam tenebant & qui Glissantem incoleba
Quíque sub Thebis habitabant bene ædificatam urbem,
Onchestúmque sacrum Neptunium clarum nemus:
Quíq; uvis abundantem Arnem habitabant, quíq; Mide
Nissámque sanctam, Anthedonáque ultimam (aute
Horum quidem quinquaginta naves ibant: in unaqua
Pueri Bœotorum centum & viginti proficiscebantur.
Aspledonestes & Orchomenii. Qui verò Aspledona habitabant, & Orchomenũ Mine
His imperabat Ascalaphus & Jalmenus, filii Martis, (u
Quos peperit Astyoche in domo Actoris Azidæ, (disse
Virgo verecunda (superiorem partem domûs quum asce
Marti forti: hic autem ipsi concubuit clam:
Horum triginta concavæ naves ibant.
Phocenses. At Phocensibus Schedius & Epistrophus imperabant
Filii Iphiti magnanimi Naubolidæ:
Qui Cyparissum habitabant, Pythonáque petrosam,
Crissámque sanctam & Daulida & Panopea,
Quíque Anemoriam, & Hyampolin circum habitaba
Quíque apud fluvium Cephissum divinum habitabant.
Quíque Lylæam habitabant ad fontem Cephisi:
Cum his quadraginta nigræ naves sequebantur. (te
Hi quidem, Phocensiũ ordines instruxerunt, circa labora

Τοῖον ἄρ' Ἀτρείδην θῆκε Ζεὺς ἤματι κείνῳ
Ἐκπρεπέ', ἐν πολλοῖσι, καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν.
Ἔσπετε νῦν μοι μοῦσαι ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι·
(Ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε, πάρεστέ τε, ἴστέ τε πάντα·
Ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἴδμεν·)
Οἵ τινες ἡγεμόνες, Δαναῶν, καὶ κοίρανοι ἦσαν·
Πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
Οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν.
Φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη,
Εἰ μὴ ὀλυμπιάδες μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
Θυγατέρες, μνησαίαθ' ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
Ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω, νῆάς τε προπάσας.
ΒΟΙΩΤΩΝ μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΝΕΩΝ.
Ἀρκεσίλαός τε, Προθοήνωρ τε, Κλονίος τε·
Οἵ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο, καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν,
Σχοῖνόν τε, Σκῶλόν τε, πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
Θέσπειαν, Γραῖάν τε, καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν,
Οἵ τ' ἀμφ' Ἅρμ' ἐνέμοντο, καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρυθράς,
Οἵ τ' Ἐλεῶν' εἶχον, ἠδ' Ὕλην, καὶ Πετεῶνα,
Ὠκαλέην, Μεδεῶνά τ' ἐϋκτίμενον πτολίεθρον, ΗΤΟΙ ΒΟΙΩΤΙΑ.
Κώπας, Εὔτρησίν τε, πολυτρήρωνά τε Θίσβην.
Οἵ τε Κορώνειαν, καὶ ποιήενθ' Ἁλίαρτον,
Οἵ τε Πλάταιαν ἔχον, ἠδ' οἳ Γλίσαντ' ἐνέμοντο,
Οἵ θ' ὑποθήβας εἶχον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ὀγχηστόν θ', ἱερὸν Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος,
Οἵ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν,
* Νίσαν τε ζαθέην, Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν·
Τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστῃ γρ. Ἴσον τε ζαθ.
Κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. γρ. καὶ
Οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον, ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον, Κρεῦσάν τε
Τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος, καὶ Ἰάλμενος υἷες Ἄρηος, ζαθ.
Οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμῳ Ἄκτορος Ἀζείδαο
Παρθένος αἰδοίη, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα
Ἄρηϊ κρατερῷ· ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη· γρ. καὶ Νῦσάν
Τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. τε ζαθ.
Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος, καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
Υἱέες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο·
Οἳ Κυπάρισσον ἔχον, Πυθῶνά τε πετρήεσσαν, γρ. καὶ Φηεάς
Κεῖσαν τε ζαθέην, καὶ Δαυλίδα, καὶ Πανοπῆα, τε ζαθέας.
Οἵ τ' Ἀνεμώρειαν, καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο,
Οἵ τ' ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισσὸν δῖον ἔναιον,
Οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῇς ἔπι Κηφισσοῖο·
Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἱ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες,

Bœotos autem prope ad sinistram armabantur.
Locrensibus autem dux erat Oilei *filius* velox Ajax,
Loeri. Ajax Oilei. Minor, non tantus quantus Telamonius Ajax: (habens
Sed multo minor. parvus quidem erat, lineum thoracem
Sed lanceæ arte instructus erat sup. omnes Græcos & Achiv
Qui Cynúmque habitabant, Opoentáque Calliarúmque,
Bessámque, Scarphénque, & Augias amabiles:
Tarphénque, Throniúmque, Boagrii circum fluenta.
Hunc simul quadraginta nigræ naves sequebantur
Locrorum, qui habitabant ultra sacram Eubœam.
Qui autē Eubœā habitabant robora spirantes Abantes
Chalcidáque, Iretriámq; abundantémque uvis Histiæam
Cerinthúmque maritimam. Diíque altum oppidum:
Quíque Carystum incolebant, & qui Styra habitabant,
Elephenor. Horum verò dux erat Elephenor ramus Martis,
Chalcodontiades, magnanimorum princeps Abantum:
Hunc simul Abantes sequebantur veloces, à tergo com
Pugnaces, prompti porrectis hastis
Thoracas disrumpere inimicorum circa pectora.
Unà cum hoc quadraginta nigræ naves sequebantur.
Athenienses. Qui autē Athenas habitabant, bene ædificatam urbe
Populum Erechthei magnanimi, quē aliquando Miner
Nutrivit Jovis filia, peperit autem alma Tellus,
Et Athenis collocavit in suo pingui templo.
Illic enim ipsam tauris & agnis placant
Pueri Atheniensium circumvolventibus annis:
Menestheus. Horum dux erat filius Petei Menestheus.
Huic nondum quisquam similis inter terrestres fuit vir
In ordinandis equitibúsque & viris scutigeris:
Nestor solus contendebat, hic enim ætate grandior erat,
Cum hoc autem quinquaginta nigræ naves sequebantur,
Ajax Telamonius. Ajax autem ex Salamine ducebat duodecim naves:
Statuit autem ducens ubi Atheniensium stabant phalang
Qui autē Argósque habitabant, Tiryntháq; bene mura
Hermionem, Asinénque, profundum sinum habentes:
Trœzena, Eionásque, & vitibus consitam Epidaurum,
Quíq; habitabant Æginam, Maseráque, filii Achivorum
Diomedes. Sthenelus. Euryalus. His præerat bello strenuus Diomedes,
Et Sthenelus, Capanei inclyti dilectus filius.
Unà vero cum his Euryalus tertius ibat, similis deo vir,
Mecistei filius Talaoniadæ regis.
Omnibus autem præerat bello strenuus Diomedes.
Hos autem octoginta nigræ naves sequebantur
Qui autem Mycenas incolebant, bene ædificatā urbe

Opulentámq

Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.
Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
Μείων, οὔτι τόσος γε, ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
Ἀλλὰ πολὺ μείων, ὀλίγος μὲν ἔην λινοθώρηξ·
Ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς·
Οἳ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ', Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε,
Βῆσσάν τε Σκάρφην τε, καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινὰς,
Τάρφην τε, Θρόνιόν τε, Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο,
Λοκρῶν οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης.
Οἳ δ' Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἄβαντες,
Χαλκίδα τ', Εἰρέτριάν τε, πολυστάφυλόν θ' Ἱστίαιαν,
Κήρινθόν τ' ἔφαλον, Δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον,
Οἵ τε Κάρυστον ἔχον, ἠδ' οἳ Στύρα ναιετάασκον·
Τῶν δ' αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ ὄζος Ἄρηος,
Χαλκωδοντιάδης μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων·
Τῷ δ' ἅμ' Ἄβαντες ἕποντο θοοὶ ὄπιθεν κομόωντες,
Αἰχμηταὶ μεμαῶτες ὀρεκτῇσι μελίῃσι
Θώρηκας ῥήξειν δηΐων ἀμφὶ στήθεσσι·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἳ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὅν ποτ' Ἀθήνη
Θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα,
Κὰδ δ' ἐν Ἀθήνῃσ' εἷσεν ἑῷ ἐνὶ πίονι νηῷ·
Ἔνθα δέ μιν ταύροισι, καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται
Κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς.
Τῷ δ' οὔπω τις ὁμοῖος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνὴρ
Κοσμῆσαι ἵππους τε, καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·
Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν·
Τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος * ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας· γρ. ἄγε.
Στῆσε δ' ἄγων ἵν' Ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες. Τρισκαί-δεκα.
Οἳ δ' Ἄργος τ' εἶχον, Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
Ἑρμιόνην Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
Τροιζῆν', * Ἠϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον, γρ. Τροί-ζην.
Οἵ τ' ἔχον * Αἴγιναν, Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν·
Τῶν δ' αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης, γρ. Νῆ-
Καὶ Σθένελος Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός, σόν τ' Αἴ-
Τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν ἰσόθεος φὼς, γιναν.
Μηκιστέως υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος.
Συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,

Mycenenses.

Opulentámque Corinthum, bene ædificatásque Cleonas,
Orniásque habitabant, Aræthyreámque amabilem,
Et Sicyona, ubi Adrastus primùm regnavit;
Quíque Hyperesiámque, & excelsam Gonoessam,
Pellenámque habitabant, & Ægium incolebant, (sam:
Et omnem oram illam maritima, & circa Helicem spatio-

Agamemnon

Horum centum navibus imperabat rex Agamemnon
Atrides, unà cum hoc quam plurimæ & præstantissimæ
Copiæ sequebantur: ipse verò induit splendidum æs,
Exultans, quia omnes inter conspicuus erat heroas: (pias.
Quoniam strenuissimus erat, & quamplurimas ducebat co-
Qui autem tenebant concavam Lacedæmona immensam,

Lacædemonii.

Pharénque Spartámque, abundantémque columbis Mes-
Brysiásque incolebant & Augias amabiles: (sen:
Quíque Amyclas tenebant, Helósq; maritimum oppidum:
Quíq; Laam tenebant, & OEtylon circumhabitabant:

Menelaus.

His ipsius frater præerat prælio strenuus Menelaus
Sexaginta navibus: seorsum autem armabantur.
Inter eos ipse ibat, suâ animi præsentiâ fretus,
Adhortans ad bellum: maximè verò cupiebat animo
Ulcisci Helenæ curas gemitúsque.
Qui autem Pylúmque habitabant & Arenen amabilem,

Pylii.

Et Thryon Alphei vadum, & bene ædificatum Epy:
Et Cyparisseentem & Amphigeniam habitabant,
Et Pteleon & Helos, & Dorion, ubi Musæ

Thamyris fabula.

Occurrentes Thamyrim Threicium spoliarunt cantu,
Ex OEchalia venientem ab Euryto OEchaliensi:
Asserebat enim gloriabundus se superaturum, etiamsi ipsæ
Musæ canerent *secum*, filiæ Jovis ægiochi.
Illæ autem iratæ cœcum fecerunt, & *ei* cantum (citharam.
Divinum ademerunt, & oblivisci fecerunt artem pulsandi

Nestor.

Horum dux erat Gerenius eques Nestor: (bant.
Post hunc autē nonaginta concavæ naves ordine incede-

Arcadii.

Qui autē habitabant Arcadiam sub Cyllenes monte alto,
Prope Æpyti monumentum, ubi viri cominus pugnantes,
Qui Pheneúmq; incolebant & Orchomenum pecorosum
Ripénque, Stratiénque, & ventis expositam Enispen,
Et Tegeam habitabant & Mantineam amabilem:
Stymphelúmque tenebant, & Parrhasien habitabant:

Agapenor.

His imperabat Ancæi filius rex Agapenor
Sexaginta navibus: multi autem in navi qualibet
Arcades viri ibant rei militaris periti.
Ipse enim eis dedit rex virorum Agamemnon (tum
Naves bene transtratas ad transfretandum nigrum pon-

Atrides:

Ἀφνειόν τε Κόρινθον, ἐϋκτιμένας τε Κλεωνάς,
Ὀρνειάς τ' ἐνέμοντο, Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινήν.
Καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἄδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν.
Οἵ θ' Ὑπερησίην τε, καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν,
Πελλήνην τ' εἶχον, ἠδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο,
Αἰγιαλόν τ' ἀνὰ πάντα, καὶ ἀμφ' Ἑλίκην εὐρεῖαν·
Τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρείδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι, καὶ ἄριστοι
Λαοὶ ἕποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκὸν
Κυδιόων, ὅτι πᾶσι μετέπρεπεν ἡρώεσσιν,
Οὕνεκ' ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς.
Οἳ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα * κητώεσσαν, γρ. καιετάεσσαν.
Φάρην * τε, Σπάρτην τε, πολυτρήρωνά τε Μέσσην, γρ. Φᾶριν
Βρυσειάς τ' ἐνέμοντο, καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς·
Οἵ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον, Ἕλος τ' ἔφαλον πτολίεθρον,
Οἵ τε Λάαν εἶχον, ἠδ' * Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, γρ. οἳ Τύλον.
Τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ἑξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο·
Ἐν δ' αὐτὸς κίεν ᾗσι προθυμίῃσι πεποιθὼς
Ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῷ
Τίσασθαι Ἑλένης ὁρμήματά τε, στοναχάς τε.
Οἳ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο, καὶ Ἀρήνην ἐρατεινήν,
Καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐΰκτιτον Αἰπυ,
Καὶ Κυπαρισσήεντα, καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον,
Καὶ Πτελεόν, καὶ Ἕλος, καὶ Δώριον, ἔνθα τε Μοῦσαι
Ἀντόμεναι, Θάμυριν τὸν Θρήϊκα παῦσαν ἀοιδῆς,
Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος.
Στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴπερ ἂν αὐταὶ
Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
Αἱ δὲ χολωσάμεναι, πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν
Θεσπεσίην ἀφέλοντο, καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν·
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τῷ δ' ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Οἳ δ' ἔχον Ἀρκαδίην, ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν' ἀνέρες ἀγχιμαχηταί,
Οἳ Φενεόν τ' ἐνέμοντο, καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον,
Ῥίπην τε, Στρατίην τε, καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
Καὶ Τεγέην εἶχον, καὶ Μαντινέην ἐρατεινήν,
Στύμφηλόν τ' εἶχον, καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο·
Τῶν ἦρχ' Ἀγκαίοιο πάϊς κρείων Ἀγαπήνωρ,
Ἑξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηῒ ἑκάστῃ
Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον ἐπιστάμενοι * πολέμοιο. γρ. πολεμίζειν.
Αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Νῆας ἐϋσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον

Atrides: quoniam non ipsis marina opera erant curæ.

Buphrasiani, Qui autem Buprasiúmque & Elidem nobilem habitabant,
Quantum *agri* Hyrmine, & Mysinus extrema (bant,
Petráque Olenia & Alisium intus continet: (que
Amphimachus Horum quatuor duces erant: & decem virum unumquem-
Thalpius Naves sequebantur veloces, multi.a. *eas* conscenderant E-
His quidem Amphimachus & Thalpius præerant, (pei,
Filii, alter quidem, Creati; alter autem, Euriti Actorionis:
Illis verò Amaryncides imperabat fortis Diores.
Polyxenus. Quartis autem imperabat Polyxenus, Deo similis,
Filius Agasthenis Augeiadæ regis.
Dulichii Qui autem *venerant* ex Dulichio, Echinadibúsque sacris
Insulis, quæ habitantur trans mare, è regione Elidis:
Meges. Horum dux erat Meges similis Marti,
Phylides, quem genuit Jovi dilectus eques Phyleus,
Qui quondam in Dulichium migraverat, patri iratus:
Hunc quadraginta naves sequebantur
At Ulysses ducebat Cephallenenses magnanimos,
Ulysses. Qui Ithacam tenebant, & Neritum frondosum,
Ithacenses. Et Grocylia habitabant, & Ægilipa asperam:
Quíque Zacynthum habitabant, & qui Samum incolebant,
Quíq; Epirum habitabant, & oppositá continentē incole-
His quidem Ulysses imperabat, Jovi consilio par: (bant:
Hūc autē naves sequebātur duodecim, proras rubras habētes.
Ætolorum autem dux erat Thoas Andræmonis filius,
Aetoli. Qui Pleurona habitabant, & Olenum, & Pylenen.
Thoas. Chalcidáque maritimam, Calydonáque petrosam.
Non enim amplius OEnei magnanimi filii erant: (leager.
Neq; item amplius ipse erat, mortuus erat autē flavus Me-
Huic autem omnia erant commissa, ut imperaret Ætolis,
Hunc autem quadraginta nigræ naves sequebantur.
Cretenses. Idomeneus. Cretensibus autem Idomeneus hasta clarus præerat:
Qui Cnossúmq; incolebant, Gortynáq; bene cictā mœni-
Lyctum, Miletúmque, & albicantem Lycastum. (bus
Phæstúmque, Rhytiúmque, civitates bene habitatas:
Aliísque qui Cretam centum urbium incolebant.
His Idomeneus bello clarus præerat,
Merionésque, similis Marti homicidæ.
Meriones. Hos autem octoginta nigræ naves sequebantur.
Tlepolemus autem Heraclides, fortísque magnúsque
Ex Rhodo novem naves ducebat Rhodiensium superbo-
Qui Rhodum habitabant, trifariam distributi, (rum,
In Lindum, Jelyssúmque, & albicantem Camirum.

Ἀτρείδης· ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.
Οἳ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε, καὶ Ἤλιδα δῖαν ἔναιον,
Ὅσον ἐφ' Ὑρμίνη, καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα,
Πέτρη τ' Ὠλενίη, καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἐέργει·
Τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ
Νῆες ἕποντο θοαί, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.
Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην,
Υἷες, ὁ μὲν, Κτεάτου, ὁ δ' Εὐρύτου Ἀκτορίωνος·
Τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης·
Τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής,
Υἱὸς Ἀγασθένεος Αὐγηϊάδαο ἄνακτος.
Οἳ δ' ἐκ Δουλιχίοιο, Ἐχινάων θ' ἱεράων
Νήσων, αἳ ναίουσι πέρην ἁλὸς Ἤλιδος ἄντα,
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἄρηϊ
Φυλείδης, ὃν τίκτε Διῒ φίλος ἱππότα Φυλεύς,
Ὅς ποτε Δουλίχιον δ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους·
Οἵ ῥ' Ἰθάκην εἶχον, καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
Καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο, καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
Οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον, ἠδ' οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο,
Οἵ τ' Ἤπειρον ἔχον, ἠδ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο,
Τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διῒ μῆτιν ἀτάλαντος·
Τῷ δ' ἅμα νῆες ἕποντο δυώδεκα μιλτοπάρῃοι.
Αἰτωλῶν * δ' ἡγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός· γρ. δ' ἦρχεν.
Οἳ Πλευρῶν' ἐνέμοντο, καὶ Ὤλενον ἠδὲ Πυλήνην.
Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον, Καλυδῶνά τε πετρήεσσαν.
Οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
Οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην· θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος·
Τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
Οἳ Κνωσσόν τ' εἶχον, Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
Λύκτον, Μίλητόν τε, καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον,
Φαιστόν τε, Ῥύτιόν τε, πόλεις εὖ ναιεταώσας,
Ἄλλοι θ', οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο
Τῶν μὲν ἄρ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε,
Μηριόνης τ' ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ·
Τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης ἠΰς τε μέγας τε,
Ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων.
Οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διάτριχα κοσμηθέντες,
Λίνδον, Ἰηλυσσόν τε, καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον·

Τῶν

Tlepolemus. Horum quidem Tlepolemus hasta inclytus dux erat,
Quem peperit Astyochia forti Herculi,
Quam duxit ex Ephyre fluvio à Selleente,
Depopulatus civitates multas alumnis Jovis juvenum.
Tlepolemus autē postquā educatus est in domo bene
Statim patris sui dilectum avunculum interfecit, (struc
Jam senescentem Licymnium, ramum Martis.
Statim autē naves cōpegit: multas autē copias quū coegi
Abiit fugiens per mare; minati enim fuerant ipsi alii (
Filii nepotésque fortis Herculis:
Cæterum Rhodum venit errans, ærumnas patiens. (ru
Trifariā autē distincti habitarunt per tribus, & dilecti fu
A Jove, qui diis & hominibus imperat:
Et ipsis ingentes divitias demisit Saturnius. (lateri
Nireus. Nireus autē ex Syma duxit tres naves æquales inter
Nireus, Aglaiæ filius Charopíque regis,
Nireus qui pulcherrimus vir ad Ilium venit
Aliorum Danaorum, post irreprehensibilem Pelidem:
Sed imbellis erat, & paucæ ipsum sequebantur copiæ.
Qui autem Nysirum tenebant Crapathúmque Casúm
Et Con Eurypyli civitatem, insulásque Calydnas:
Phidippus. Antiphus. His Phidippúsque & Antiphus duces erant,
Thessali filii duo Heraclidæ regis.
Horum triginta concavæ naves ordine ibant.
Nunc autem eos quicunq; Pelasgicum Argos habitaba
Quíque Alon, quíque Alopen, quíq; Trechina incolēba
Quíque tenebant Phthiā & Hellada pulchras mulieres h
Myrmidones Achilles Myrmidones a. vocabantur & Hellenes & Achivi. (ben
Horum quinquaginta navium erat dux Achilles:
Sed hi non belli horrisoni recordabantur.
Non enim erat qui ipsis in ordine dux esset.
Jacebat enim in navibus celeripes dius Achilles,
Briseis. Puellæ causa iratus Briseidis pulchricomæ,
Quam ex Lyrnesso eduxit, quum multum laborasset,
Lyrnessum depopulatus & muros Thebarum.
Mynetem dejecit & Epistrophum, bellicosos,
Filios Eveni Selepiadæ regis.
Ejus *causa* is jacebat mœrens: sed citò surrecturus erat.
Qui autem habitabant Phylacem & Pyrrhasum florid
Cereris lucum, Itonáque matrem ovium,
Maritimámque Antrona & Pteleum herbosam:
Protesilaus. Horum Protesilaus Martius dux erat,
Quum viveret: tunc autem jam detinebat *eum* terra nig
Hujus autē & genas lacerata uxor in Phylace relicta er

Τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
Ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίῃ Ἡρακληείῃ,
Τὴν ἄγετ' ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος,
Πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν.
Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
Αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
Ἤδη γηράσκοντα Λικύμνιον ὄζον Ἄρηος·
Αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε· πολὺν δ' ὅγε λαὸν ἀγείρας,
Βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι
Υἱέες υἱωνοί τε βίης Ἡρακληείης.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐς Ῥόδον ἷξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων.
Τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν κατὰ φυλαδὸν, *ἠδ' ἐφίληθεν
Ἐκ Διὸς, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει. γρ. ἠδὲ φίληθεν.
*Καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων γρ. Καὶ σφισι.
Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν ἄγεν τρεῖς νῆας ἐΐσας,
Νιρεὺς Ἀγλαΐης υἱὸς, Χαρόποιό τ' ἄνακτος,
Νιρεὺς ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
Ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός.
Οἳ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον, Κράπαθόν τε Κάσον τε,
Καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας.
Τῶν αὖ *Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
Θεσσαλοῦ υἷε δύω Ἡρακλείδαο ἄνακτος· γρ. Τῶν δ' αὖ.
Τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Νῦν δ' *αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον, γρ. Νῦν αὐτές.
Οἵ τ' Ἄλον, οἵ τ' Ἀλόπην, οἵ τε Τρηχῖν' ἐνέμοντο,
Οἵ τ' εἶχον Φθίην, ἠδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο, καὶ Ἕλληνες, καὶ Ἀχαιοί, γρ. Οἵ θ' Ἄλον.
Τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.
Ἀλλ' οἵ γ' οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνώοντο.
Οὐ γὰρ ἔην ὅστις σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο.
Κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠϋκόμοιο,
Τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας,
Λυρνησσὸν διαπορθήσας, καὶ τείχεα Θήβης.
Κὰδ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν, καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμώρους,
Υἱέας Εὐηνοῖο Σεληπιάδαο ἄνακτος.
Τῆς ὅγε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν·
Οἳ δ' εἶχον Φυλάκην, καὶ Πύρρασον ἀνθεμόεντα,
Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε μητέρα μήλων,
Ἀγχίαλόν τ' Ἀντρῶνα, ἠδὲ Πτελεὸν λεχεποίην·
Τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
Ζωὸς ἐών· τότε δ' ἤδη ἔχεν κατὰ γαῖα μέλαινα.
Τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκῃ ἐλέλειπτο,

Καὶ

Et domus imperfecta: hunc autem interfecerat Dard. vir
De navi desilientem longe primum *ante alios* Achivos.
Sed tamen ne hi quidem carebant duce: desiderabant nihilominus *illum* ducem *suum.*
Podarches. Sed ipsos instruxit Podarches, ramus Martis,
Iphicli filius pecorosi, Phylacidæ,
Frater germanus magnanimi Protesilai,
Minor natu: ille autem prior *erat* & præstantior,
Heros Protesilaus Martius, neque copiæ ejus
Indigebant duce, desiderabant tamen ipsum, *utpote* strenuum.
Hunc quadraginta nigræ naves sequebantur.
Qui autem Pheras habitabant apud Bœbeiden paludem,
Bœben, & Glaphyras, & bene ædificatam Joalcum:
His imperabat Admeti charus filius undecim navibus,
Eumelus Eumelus quem sub Admeto peperit nobilissima mulierum
Alcestis, inter Peliæ filias forma præstantissima.
Qui verò Methonen & Thaumaciam incolebant,
Et Meliboeam tenebant & Olizonem asperam:
Philoctetes. His Philoctetes præerat, jaculandi peritus,
Septem navibus: remiges autem in unamquamque quinquaginta
Conscenderant jaculandi periti, ad fortiter pugnandum.
Sed hic quidem in insula jacebat ingentes dolores patiens
Lemno in divina, ubi ipsum reliquerant filii Achivorum
Ulcere laborantem tetro perniciosi colubri.
Ibi ille jacebat moerens: brevi autem recordaturi erant
Argivi apud naves Philoctetæ regis.
Neque isti sine duce erant: desiderabant tamen *illum* ducem *suum:*
Sed Medon *ipsos* instruxit, Oilei nothus filius,
Quem peperit Rhema sub Oileo urbium eversore.
Quique habitabant Triccen & Ithomen asperam,
Quiqué habitabant OEchaliam civitatẽ Euryti OEchaliī:
His rursus duces erant Æsculapii duo filii,
Podalirius, Machaon. Medici boni, Podalirius & Machaon.
His triginta concavæ naves ordine ibant.
Quíque tenebant Ormenium, quíque fontem Hyperiam,
Quíque incolebant Asterium, Titaníque albos vertices,
Eurypylus. Horum dux erat Eurypylus Evæmonis præclarus filius.
Hunc quadraginta nigræ naves sequebantur.
Quíque Argissam tenebant, & Gyrtonem incolebant.
Orthen, Elonénque, urbémque Oloossona albam:
Polypœtes. His præerat bellicosus Polypoetes,
Filius Pirithoi, quem immortalis genuit Jupiter.
(Hunc sub Pirithoo peperit inclyta Hippodamia
Die illo quo feras ultus est villosas (*i. centauros.*)

Hos

Καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
Νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν·
Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν
ἀρχόν·
Ἀλλά σφεας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος Ἄρηος
Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο,
Αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
Ὁπλότερος γενεῇ, ὁ δ' ἄρα πρότερος, καὶ ἀρείων,
Ἥρως Πρωτεσίλαος ἀρήιος· οὐδέ τι λαοὶ
Δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεόν δέ μιν ἐσθλὸν ἐόντα.
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην,
Βοίβην, καὶ Γλαφύρας, καὶ ἐϋκτιμένην Ἰαωλκόν,
Τῶν ἦρχ' Ἀδμήτοιο φίλος παῖς, ἕνδεκα νηῶν
Εὔμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν
Ἄλκηστις, Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.
Οἳ δ' ἄρα Μηθώνην, καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο,
Καὶ Μελίβοιαν ἔχον, καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,
Τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν, τόξων εὖ εἰδώς,
Ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἑκάστῃ πεντήκοντα
Ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον υἷες Ἀχαιῶν
Ἕλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου.
Ἔνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ * μνήσεσθαι ἔμελλον   γρ. μνήσασθαι.
Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος.
Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν.
Ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν Ὀϊλῆος νόθος υἱός,
Τόν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Ὀϊλῆϊ πτολιπόρθῳ.
Οἳ δ' εἶχον Τρίκκην, καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
Οἳ δ' ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος,
Τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε,
Ἰητῆρ' ἀγαθώ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων·
Τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Οἳ τ' ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
Οἵ τ' ἔχον Ἀστέριον, Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα,
Τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἳ δ' * Ἄργισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,   γρ. Ἀργεῖαν.
Ὄρθην, Ἠλώνην τε, πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκήν·
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Υἱὸς Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς.
Τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια
Ἤματι τῷ, ὅτε φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας,

Hos autem ex Pelio expulit, & ad Æthicas adegit)
Non solus : unà cum eo Leonteus, ramus Martis,
Filius magnanimi Coroni Cænidæ.
Hos verò quadraginta nigræ naves sequebantur.
Guneus. Guneus autẽ ex Cypho ducebat duas & viginti naves:
Hunc Enienes sequebantur, bellicosíque Peræbi,
Qui circa Dodonem valde algidam domos posuerunt:
Titaresius fluvius super Peneum fluit, neque miscetur.
Quíque circa desiderabilem Titaresium arva incolebant,
Qui in Peneum immittit pulchrè fluentem aquam.
Neq; hic Peneo commiscetur argenteos vortices habenti,
Sed in ipsum supernè influit, tanquam oleum :
Juramenti enim gravis, Stygis aquæ, est rivus.
Magnetes Prothous.
Magnetib. autem præerat Prothous, Tenthredonis filius
Qui circa Peneum & Pelium frondosum
Habitabant, his quidem Prothous velox dux erat :
Hunc verò quadraginta nigræ naves sequebantur.
Hi certè, duces Græcorum & Principes erant. (Musa,
Quis horum longè præstantissimus fuerit, tu mihi dic
Ipsorum & equorum, qui Atridas sequebantur.
Equæ quidem longè præstantissimæ erant Pheretiadæ,
Eumeli equæ. Quas Eumelus agitabat, celeripides tanquam aves,
Simili pilo, coævas, *velut* ad perpendiculum tergo similes:
Quas in Pieria nutrivit argenteum arcũ gestans Apollo,
Ambas fœminas, terrorem belli ferentes. (Ajax,
Ajax Telamonius Achilles. Virorum autem longè præstantissimus erat Telamonius
Tantisper dum Achilles irascebatur : hic. n. longè fortiss.
Equíque qui ferebant inculpabilem Peliden. (erat,
Sed hic quidem in navibus rostratis pontigradis
Jacebat iratus Agamemnoni pastori populorum
Atridæ : *ejus* autem copiæ apud littus maris
Discis se oblectabant & hastilibus, *ea* jaculantes,
Arcubúsque : equi autem apud currus suos singuli
Lotum mandentes, palustréque apium
Stabant, currus autem bene tecti jacebant principum,
In tentoriis: illi autem ducem *suum* bellicosũ desiderantes
Vagabantur huc & illuc per exercitũ neque pugnabant,
At illi ibant acsi igne terra tota pasceretur. (dem
Terra autẽ subtus gemebat, sicut *gemit* Jovi fulmine gau-
Irascenti, quod circa Typhœum terram verberat
In Arimis : ubi dicunt Typhœi esse cubilia :
Sic horum sub pedibus valdè gemebat terra
Gradientium: valde autẽ velociter pertransibant campũ.
Trojanis autem nuncia venit ventipes velox Iris
A Jove ægiocho, cum nuncio tristi.
Illi verò conciones concionabantur in Priami vestibulis

Omnes

Τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὦσε, καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν·)
Οὐκ οἶος, ἅμα τῷγε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος,
Υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινείδαο·
Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας·
Τῷ δ' Ἐνιῆνες ἕποντο, μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί,
Οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο,
Οἵ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο·
Ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ·
Οὐδ' ὅγε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ.
Ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει, ἠΰτ' ἔλαιον,
Ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ·
Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος * Τενθρηδόνος υἱός, γρ. τερθρηδόνος
Οἳ περὶ Πηνειὸν, καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
Ναίεσκον, τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε.
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν, καὶ κοίρανοι ἦσαν.
Τίς τ' ἄρ τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε Μοῦσα,
Αὐτῶν, ἠδ' ἵππων, οἳ ἅμ' Ἀτρείδῃσιν ἕποντο.
Ἵπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
Τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας, ὄρνιθας ὥς,
Ὄτριχας, οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐΐσας,
Τὰς ἐν Πιερίῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Ἄμφω θηλείας φόβον Ἄρηος φορεούσας·
Ἀνδρῶν δ' αὖ μέγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας
Ὄφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν·
Ἵπποι θ' οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλείωνα.
Ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
Κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
Ἀτρείδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
Δίσκοισιν τέρποντο, καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες,
Τόξοισίν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἅρμασιν οἷσιν ἕκαστος
Λωτὸν ἐρεπτόμενοι, ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον
Ἕστασαν· ἅρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων
Ἐν κλισίῃς· οἳ δ' ἀρχὸν ἀρηΐφιλον ποθέοντες
Φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν, οὐδ' ἐμάχοντο.
Οἳ δ' ἄρ' ἴσαν, ὡσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο·
Γαῖα δ' ὑπεστονάχιζε Διῒ ὣς τερπικεραύνῳ
Χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωέϊ γαῖαν ἱμάσσῃ
Εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
Ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο γαῖα
Ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.
Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
Πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ.
Οἳ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι

Omnes simul congregati, tam juvenes quàm senes.
Propè autem stans alloquuta est pedibus velox Iris.
Ac se adsimulavit voce filio Priami Politæ,
Iris Trojanos armari jubet. Qui Trojanorũ speculator sedebat, pedũ velocitate fretus,
In tumulo summo Æsyetæ senis,
Observans quando è navibus sese moverunt Achivi:
Huic similis ipsum alloquuta est pedibus velox Iris,
" O senex, semper tibi sermones grati sunt indiscreti
" Sicut olim quum pax esset: bellum autẽ inevitabile est
" Equidem valde sæpe pugnis interfui virorum, (ortum.
" Sed nondum tales tantásque copias vidi.
" Valde enim foliis similis vel arenis,
" Incedunt per campum, pugnaturi circa civitatem.
" Hector, tibi autem maximè mando sic facere.
" Multi enim in civitate magna Priami auxiliares,
" Alia autem aliorum lingua diversigenûm hominum:
" His unusquisque vir imperet quibus præest,
" Hósque educat instructis *suis* civibus.
Sic dixit: Hector autem non deæ orationem ignoravit:
Hector Trojanos ad prælium educit. Sed statim dimisit concionem, ad arma autem ruebant.
Omnes autẽ aperiebãtur portæ, & foras erũpebant copiæ,
Pedestrésq; equestrésque: multúsq; tumultus coortus est.
Est autem quædam ante civitatem alta columna
In planitie seorsum, circum hinc & inde,
Quam quidem homines Batieam vocant,
Immortales autem sepulchrum agillimæ Myrinnes:
Ibi tunc Trojaníque distincti fuerunt & auxiliares milites.
Trojanis quidem dux erat magnus ornata galea Hector
Priamides: simul cum hoc quam plurimæ & præstantissi-
Copiæ armabantur, promptæ lanceis. (mæ
Dardaniis autem imperabat strenuus filius Anchisæ
Æneas. Æneas (hunc autem sub Anchise peperit diva Venus
Idæ in jugis, dea cum mortali postquam cubuit)
Non solus: unà cum eo duo Antenoris filii,
Archilochus, Acamas Archilochúsque Acamásque bene periti omnes pugnæ.
Qui autem Zeleam habitabant, sub pedem imum Idæ,
Divites bibentes aquam nigram Æsepi,
Trojani, his rursus præerat Lycaonis clarus filius
Pandarus. Pandarus, cui & arcum Apollo ipse dederat.
Qui autem Adrastiámque incolebant & civitatẽ Apæsi,
Et Pityeam tenebant, & Terees montem altum,
Adrastus Amphius His imperabat Adrastúsque & Amphius linithorax,
Filii duo Meropis Percosii, qui supra omnes
Noverat vaticinia: neque suos filios sinebat
Proficisci in aciem virorum perditricem, sed illi non
Obediverunt:

Πάντες ὁμηγερέες, ἠμὲν νέοι, ἠδὲ γέροντες.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις.
Εἴσατο δὲ φθογγὴν υἷι Πριάμοιο Πολίτῃ,
Ὃς Τρώων σκοπὸς ἷζε ποδωκείῃσι πεποιθὼς,
Τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος,
Δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
Τῷ μιν ἐεισαμένη μετέφη πόδας ὠκέα Ἶρις,
Ὦ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν,
Ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης, πόλεμος δ' ἀλίαστος ὄρωρεν.
Ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
Ἀλλ' οὔπω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὄπωπα.
Λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες, ἢ ψαμάθοισιν,
Ἔρχονται πεδίοιο, μαχησόμενοι περὶ ἄστυ.
Ἕκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὧδε γε ῥέξαι.
Πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι·
Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων.
Τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω, οἷσί περ ἄρχει,
Τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας.
Ὣς ἔφαθ'. Ἕκτωρ δ' οὔτι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν,
Αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορὴν, ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο.
Πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς,
Πεζοί θ', ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόληος αἰπεῖα κολώνη,
Ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα·
Τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
Ἀθάνατοι δέ τε, σῆμα πολυσκάρθμοιο * Μυρίνης· γρ. μυρίνης.
Ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν, ἠδ' ἐπίκουροι.
Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
Πριαμίδης, ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι, καὶ ἄριστοι
Λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείῃσι.
Δαρδανίων αὖτ' ἦρχεν ἐῢς παῖς Ἀγχίσαο
Αἰνείας· (τὸν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε δῖ' Ἀφροδίτη
Ἴδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα·)
Οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύω Ἀντήνορος υἷε,
Ἀρχίλοχός τ', Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης,
Ἀφνειοὶ, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο
Τρῶες, τῶν αὖτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.
Οἳ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον, καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ,
Καὶ Πιτύειαν ἔχον, καὶ Τηρείης ὄρος αἰπὺ,
Τῶν ἦρχ' Ἄδρηστός τε, καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ,
Υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
Ἤδεε μαντοσύνας. * οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε γρ. οὐδὲ ἑοὺς.
Στείχειν ἐς πόλεμον * φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔτι γρ. φθεισήνορα.

Obediverunt: fata enim *eos* agebant nigræ mortis.
At qui Percoten & P. actium incolebant,
Et Sestum & Abydum tenebant, & diam Arisben,
His verò Hyrtacides præerat Asius, princeps virorum:
Asius. Asius Hyrtacides, quem ex Arisba ferebant equi
Ardentes magni à fluvio Selleente.
Hippothous. Hippothous autem ducebat gentes Pelasgorũ bellicosorum,
Eorum qui Larissam fertilem habitabant:
His præerat Hippothous, & Pylæus ramus Martis,
Filii duo Lithi Pelasgi Teutamidæ.
Sed Thracas ducebat Acamas, & Pirous heros,
Quotquot Hellespontus æstuosus intus continet.
Euphemus. Euphemus autem dux Ciconum erat bellicosorum,
Filius Trœzenii alumni Jovis Ceadæ.
Pyræchmes At Pyræchmes ducebat Pæonas curvis arcubus utentes,
Procul ex Amydone, ab Axio latè fluente:
Axio, cujus pulcherrima aqua diffunditur super terram.
Pylæmenis. Paphlagonibus autem præerat Pylæmenis hirsutum cor,
Ex Enetis, unde mularum generatio agrestium:
Qui Cytorum tenebant, & Sesamum incolebant,
Circáq; Parthenium fluvium inclytas domus habitabant.
Cromnámque, Ægialúmque, & altos Erythinos.
Dius, Epistrophus. Sed Halizonibus Dius & Epistrophus imperabant,
Longè ex Alybe, unde argenti est origo.
Chromis Ennomus. Mysis autem Chromis præerat & Ennomus augur,
Sed non auguriis depulit mortem nigram:
Verùm prostratus est sub manibus velocis Æacidæ,
In fluvio *eo* ubi Trojanos trucidabat & alios.
Phorcis Ascanius At Phorcis Phrygas ducebat, & Ascanius deo similis
Procul ex Ascania: animati autẽ erãt ad cõferendã pugnã.
Mesthles Antiphus. Meonibus autem Mesthléſque, & Antiphus præerant,
Filii Pylæmenis: quos Gygea peperit palus:
Qui & Meonas ducebant sub Tmolo natos.
Nastes verò Carum dux erat barbarè loquentium.
Qui Miletũ tenebant Phthirorúmq; montẽ valde frondosũ
Mæandríque fluenta, Mycoléſque alta cacumina:
Amphimachus, Nastes. Horum quidem Amphimachúſque & Nastes duces erant,
Nastes Amphimachúſque, Nomionis clari filii,
Qui & aurum gestans ad bellum ibat velut puella
Stultus: neque ipsi hoc depulit tetram mortem,
Sed prostratus est sub manibus velocis Æacidæ,
In fluvio, aurũ verò Achilles asportavit pugnandi peritus.
Sarpedon. Glaucus Sarpedon a. imperabat Lyciis, & Glaucus irreprehensibilis
Procul ex Lycia, Xantho à vorticoso,

ARGU

Πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
Οἱ δ' ἄρα Περκώτην, καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,
Καὶ Σηστὸν, καὶ Ἄβυδον ἔχον, καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
Τῶν αὖθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
Αἴθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
Ἱππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων,
Τῶν οἳ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον,
Τῶν ἦρχ' Ἱππόθοός τε, Πύλαιός τ' ὄζος Ἄρηος,
Υἷε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.
Αὐτὰρ Θρήϊκας ἦγ' Ἀκάμας, καὶ Πείροος ἥρως,
Ὅσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει.
Εὔφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων,
Υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο·
Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους.
Τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος,
Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται * αἶη. γρ. αἶαν.
Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ,
Ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
Οἵ ῥα Κύτωρον ἔχον, καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο,
Ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον, γρ. Κρῶμναν,
Κρῶμνάν τ', * Αἰγιαλόν τε, καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. κωβίαλόν τε, καὶ
Αὐτὰρ Ἁλιζώνων Ὀδίος, καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, ὑψ.
Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη·
Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε, καὶ Ἔννομος οἰωνιστής,
Ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν,
Ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
Ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεράϊζε καὶ ἄλλους·
Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε, καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς
Τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.
Μῄοσιν αὖ Μέσθλης τε, καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
Υἷε Πυλαιμένεος, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη,
Οἳ καὶ Μῄονας ἦγον ὑπὸ Τμώλῳ γεγαῶτας.
Νάστης * αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων· γρ. Ναύστης.
Οἳ Μίλητον ἔχον, Φθειρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον,
Μαιάνδρου τε ῥοάς, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος, καὶ * Νάστης ἡγησάσθην, γρ. ναύστης ἡγη-
Νάστης, * Ἀμφίμαχός τε Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα, σάσθην.
Ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων, πόλεμόνδ' ἴεν ἠΰτε κούρη
Νήπιος· οὐδέ τί οἱ τό γ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
Ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
Ἐν ποταμῷ· χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων γρ. Ναύ-
Σαρπηδὼν δ' ἦρχεν Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων, στης ἀμφίμ.
Τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἄπο δινήεντος.

ARGUMENTUM III. LIBRI ILIADOS HOMERI.

QUum Alexander provocasset Menelaum ad singulare prælium ut omnia componerentur, juramenta fiunt, ut qui vicerit, Helenam accipiat & opes ipsius. Victum autem Alexandrum Venus rapit, & in proprium thalamum abducens, accersit à muro Helenam. Hi autem, sermone inter se habito, ad somnum se convertunt.

ALIUD ARGUMENTUM, vel alia inscriptio,

In Gamma autem de Helena solis pugna est maritis.

ALIUD ARGUM. VEL INSCR.

Jusjurandum & singulare prælium Alexandri & Menelai.

HOMERI ILIADOS LIB. III.

Trojanorum & Græcorum incessus in prælium.

AT postquam instructi fuerunt unà cum *suis* singuli,
Trojani quidē cum clangore clamoréque incedebant,
Velut clangor gruum est in aere, (sicut aves:
Quæ postquam frigus effugerunt, & immensum imbrem,
Cum clangore volant ad Oceani fluenta,
Viris Pygmæis cædem & mortem ferentes:
Aeriæque hæ sævum prælium inferunt.
Ibant autem cum silentio robur spirantes Achivi,
In animo parati opem ferre sibi invicem,
Veluti montis cacuminibus notus offudit nebulam,
Pastoribus nequaquam gratam, furi autem nocte aptiorē,
Tantúmque aliquis prospicit quantum lapidem jacit;
Sic horum sub pedibus pulvis excitabatur turbidus
Adventantiū: valde enim celeriter pertransibant campū.
Hi autem quū jam proximi essent alii in alios incurrentes,
Trojanorum in prima acie erat Alexander deo similis,
Pellem pardi humeris gestans & curvos arcus,
Et ensem: sed hic hastilia duo acuminata ferro
Vibrans Græcorum provocabat fortissimos quosque,
Ut contra se pugnarent gravi pugna:
Hunc postquam animadvertit Marti charus Menelaus

Paris in prima acie sese ostentat.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΓΑΜΜΑ
ῥαψῳδίας τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Ἀλεξάνδρου προσκαλεσαμένου Μενέλαον εἰς μονομαχίαν ἐπὶ τῇ τῶν ὅλων διαλύσει, ὅρκοι γίνονται, ἐφ' ᾧ, τὸν νικήσαντα τὴν Ἑλένην λαβεῖν, καὶ τὰ χρήματα αὐτῆς· ἡττηθέντα δὲ Ἀλέξανδρον Ἀφροδίτη ἁρπάζει, καὶ εἰς τὸν ἴδιον θάλαμον ἀπαγαγοῦσα, μετακαλεῖται ἀπὸ τοῦ τείχους τὴν Ἑλένην· οἱ δὲ συνομιλήσαντες, εἰς ὕπνον τρέπονται.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,
ἢ ἐπιγραφή.

Γάμμα δ' ἄρ' ἀμφ' Ἑλένης οἴοις μόθος ἐστὶν ἀκοίταις.

ΑΛΛΗ.

Ὅρκοι, καὶ μονομαχία Ἀλεξάνδρου καὶ Μενελάου.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἡ Γ. ῥαψῳδία.

ΑΥΤΑΡ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὥς·
Ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
Αἵτ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον, καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
Κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοάων,
Ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον, καὶ κῆρα φέρουσαι·
Ἠέριαι δ' ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται·
Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ, μένεα πνείοντες, Ἀχαιοί,
Ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.
Εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι νότος κατέχευεν ὀμίχλην,
Ποιμέσιν οὔτι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
Τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἵησιν.
Ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ' ἀελλὴς
Ἐρχομένων. μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο·
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
Παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων, καὶ καμπύλα τόξα,
Καὶ ξίφος. αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
Πάλλων, Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος

Venientem antè agmen, grandi passu gradientem
Sicut leo gavisus est qui magnum in corpus inciderit,
Inveniens vel cervum cornutum, vel sylvestrem capram
Esuriens: (valde enim devorat, etiamsi ipsum
Agitent veloces canes florentésque juvenes)
Sic gavisus est Menelaus Alexandrũ deo similẽ (deliquer
Oculis conspicatus: sperabat n.ulturũ se eum qui in ips
Statim itaque de curru cum armis desiliit ad terram.
Illum igitur postquam animadvertit Alexan. deo similis
Paris trepid. refugit. In primi acie apparentem, perculsus est charum cor,
Ac retrò sociorum in agmen recessit, mortem evitans.
Sicut a.quũ quis serpentẽ conspicatus, retrogradus fu
Montis in saltibus, tremorque occupavit membra,
Retróque recessit, pallórque ipsum invasit in genis:
Sic retro in agmen recessit Trojanorum superborum,
Timens Atrei filium Alexander deo similis.
Paridem o jurgat Hector. Hunc a. Hector conspicatus abjurgavit turpibus verb
" Infelix Pari, forma præstantissimus mulierose, impost
" Utinam fuisses non natus, aut nuptiarũ expers periisse
" Et hoc vellem, & quidem multo utilius esset,
" Quàm sic & dedecus esse & spectaculum aliis.
" Certè enim exultant comati Græci,
" Dicentes optimum propugnatorẽ esse, quoniam venu
" Species inest, sed non est vis animo neque ullum robu
" Certè talis existens in pontigradis navibus
" Mare transmittens, & socios charos congregans,
" Permistus alienigenis, mulierem pulchram abduxisti
" Ex Apia terra, sponsum virorum bellicosorum?
" Patriq; tuo magnum detrimentũ, urbiq; totiq; populo
" Inimicis quidem gaudium, dedecus autem tibi ipsi?
" An non sustinueris bellicosum Menelaum?
" Cognoveris certè qualis viri tenes florentem uxorem.
" Non tibi profuerit cithara & dona Veneris,
" Et coma & species, quum in pulvere mistus eris.
" Sed valdè Trojani *sunt* timidi: certè enim nunc
" Lapideam induisses tunicã, malorum gratia quæ fecisti
Paris cum Menelao se congressurum suscipit. Hunc verò alloquutus est Alexander divinus,
" Hector quoniam me jure objurgâsti, neque injuria,
" Semper tibi cor, sicut securis, est indomitum,
" Quæ penetrat lignum, à viro *impulsa*, qui arte
" Navale *lignum* scindit, augétque & viri impetum.
" Sic tibi in pectoribus imperterrita mens est.
" Ne mihi dona amabilia exprobra aureæ Veneris:
" Non rejicienda sunt deorum valdè illustria dona

" Quæ

Ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου μακρὰ βιβῶντα,
Ὥστε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
Εὑρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν, ἢ ἄγριον αἶγα
Πεινάων· (μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴπερ ἂν αὐτὸν
Σεύωνται ταχέες τε κύνες, θαλεροί τ' αἰζηοί·)
Ὣς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδών· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην.
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
Ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
Ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὑπό τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
Ἂψ τ' ἀνεχώρησεν, ὦχρός τε μιν εἷλε παρειάς·
Ὡς αὖτις καθ' ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων,
Δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
Τὸν δ' Ἕκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσι,
"Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς, ἠπεροπευτά,
"Αἴθ' ὄφελες τ' ἄγονός τ' ἔμεναι, ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι.
"Καί κε τὸ βουλοίμην· καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν,
"Ἢ οὕτω λώβην τ' ἔμμεναι, καὶ ἐπόψιον ἄλλων,
"Ἤ που καγχαλόωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
"Φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν
"Εἶδος ἔπ'· ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν, οὐδέ τις ἀλκή·
"Ἦ τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσι
"Πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρους ἐρίηρας ἀγείρας,
"Μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι, γυναῖκ' εὐειδέ' ἀνῆγες
"Ἐξ ἀπίης γαίης νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων;
"Πατρί τε σῷ μέγα πῆμα, πόληΐ τε, παντί τε δήμῳ,
"Δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῷ;
"Οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηΐφιλον Μενέλαον;
"Γνοίης χ' οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.
"Οὐκ ἄν τοι χραίσμῃ κίθαρις, τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
"Ἥ τε κόμη, τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίῃσι μιγείης.
"Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες, ἦ τέ κεν ἤδη
"Λάϊνον ἕσσο χιτῶνα κακῶν ἕνεχ', ὅσσα ἔοργας.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
"Ἕκτορ, ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας, οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
"Αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς, ἐστιν ἀτειρής,
"Ὅς τ' εἶσιν διὰ δουρὸς, ὑπ' ἀνέρος ὅς ῥά τε τέχνῃ
"Νήϊον ἐκτάμνῃσιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
"Ὣς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί.
"Μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης·
"Οὔτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,

"Ὅσσα

" Quæ ipsi dant: volens autem non aliquis acciperet.
" Nunc autem, si me vis bellare & pugnare,
" Cæteros quidē sedere fac Trojanos & omnes Achivos
" Et me in medio & bellicosum Menelaum
" Committite pro Helena & opibus omnibus pugnare:
" Uter autem vicerit superiórque fuerit,
" Opes capiens omnes, mulierémque domum abducat.
" *Vos* autem cæteri amicitiam & fœdera firma ferientes,
" Habitetis Trojam glebosā: at illi redeant (habentem
" In Argos equis alēdis aptū, & Achaiā pulchras mulieres
Sic dixit. Hector vero gavisus est valdè, sermone *hoc* aud
Et in medium progressus, Trojanorum coercuit phalanges
Mediam hastam prehendens: illi autem resederunt omnes
In hunc autem jaculabantur comati Achivi,
Sagittísque collimantes, lapidibúsque jaciebant.
Sed altè clamavit rex virorum Agamemnon,
" Continete vos Argivi: ne jacite juvenes Achivorum:
" Videtur ēim aliquod verbū dicturus agitator galeæ He
Sic dixit: hi autem abstinuerunt à pugna, taciti q; facti sunt
Confestim: Hector autem inter utrosque loquutus est,

Hector Græcis verba Paridis de singulari certamine exponit.

Audite ex me Trojani & fortes Achivi,
" Sermonem Alexandri cujus gratia contentio mota est:
" Cæteros quidem jubet Trojanos & omnes Achivos
" Arma pulchra deponere super tellurem almam,
" Se autem in medio & bellicosum Menelaum,
" Solos pro Helena & opibus omnibus pugnare.
" Uter autem vicerit, superiórque fuerit,
" Opes accipiens omnes, mulierémq; domum abducat:
" *Nos* alii autem amicitiam & fœdera firma feriamus.
Sic dixit: hi autem omnes conticuerunt cum silentio.
Inter illos autem etiam loquutus est in bello strenuus Me

Menelaus certamen cum Paride suscipit.

" Audite nunc & me, maximè enim *hæc* molestia tangit
" Animum meum, cogito autem direptum iri jam
" Argivos & Trojanos, quoniam mala multa passi estis
" Gratiâ meæ contentionis & Alexandri causâ autoris.
" Nostrûm autem utri mors & fatum paratum est,
" Moriatur: at cæteri dirimamini citissimè.
" Afferte autem agnos, alterū album, alterū autē, nigrum,
" Terræque & Soli: at Jovi nos afferemus alium.
" Adducite autem Priami vim, ut fœdera feriat
" Ipse: quoniam ejus filii fœdifragi *sunt* & infidi:
" Ne quis transgressione, Jovis fœdera violet,
" Semper autem juniorum virorū mentes instabiles sunt,
" Quibus aut. *rebus* senex interfuerit: simul antè & pòst

" Prospicit

Ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἑκὼν δ' οὐκ ἄν τις ἕλοιτο·
Νῦν δ' αὖτ' * εἴ με θέλεις πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι. γρ. εἴ μ' ἐθέλεις.
Ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας, καὶ πάντας Ἀχαιούς·
Αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσῳ, καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον
Συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
Ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
Κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·
Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα, καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες,
Ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νεέσθων
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.
Ὣς ἔφαθ'· Ἕκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας·
Καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
Μέσσου δουρὸς ἑλών· τοὶ δ' ἱδρύνθησαν ἅπαντες.
Τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κάρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι, λάεσσί τ' ἔβαλλον·
Αὐτὰρ ὁ μακρὸν ἄυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Ἴσχεσθ' Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε κοῦροι Ἀχαιῶν.
Στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἔσχοντο μάχης, ἄνεῴ τ' ἐγένοντο
Ἐσσυμένως, Ἕκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε,
Κέκλυτέ μευ Τρῶες, καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν,
Ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
Τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Αὐτὸν δ' ἐν μέσσῳ, καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Οἴους ἀμφ' Ἑλένῃ, καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι·
Ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
Κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·
Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
" Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει
Θυμὸν ἐμόν, φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη
Ἀργείους καὶ Τρῶας· ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε
Εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος, καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἀρχῆς.
Ἡμέων δ' ὁπποτέρῳ θάνατος, καὶ μοῖρα τέτυκται,
Τεθναίη. ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.
Οἴσετε δ' ἄρν', ἕτερον λευκὸν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,
Γῇ τε, καὶ Ἠελίῳ. Διῒ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
Ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὅρκια τάμνῃ
Αὐτὸς, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι, καὶ ἄπιστοι,
Μήτις ὑπερβασίῃ Διὸς ὅρκια δηλήσηται.
Αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται·
Οἷς δ' ὁ γέρων μετέῃσιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω

" Λεύσσει,

" Prospicit ut quam optime inter utrosque transigatur.
" Sic dixit, Gavisi sunt autem Græci Trojaníque,
'Sperantes se cessaturos ab ærumnoso bello, (autem
Et equos quidē traxerunt in ordines, è currib. egressi
Armáque exuerunt: quæ quidem deposuerunt in ter
Prope se invicem: exiguum autem erat utrinque sol
Hector autem ad urbem duos præcones misit
Celeriter, qui & agnos portarent, Priamúmque vocare
Sed hic Talthybium præmisit rex Agamemnon,
Naves ad concavas ut iret, & agnum jussit
Portare. ille verò haud immoriger fuit Agamemnoni di
Iris autem Helenæ albas ulnas habenti nuncia venit,
Similis glori Antenoridæ uxori,
Quam Antenorides habebat rex Helicaon,
Laodicen Priami filiarum forma præstantissimam.
Hanc autē invenit in domo: hæc verò magnā telā texeb
Duplicem, splendidam: & multos intexebat labores
Trojanorumq; bellicosorum & Achiv. ære tunicator
Quos sui causa sustinebant è Martis manibus.
Propè autem stans alloquuta est pedibus velox Iris,
" Huc veni nympha chara, ut admiranda facta videas
" Trojanorumq; bellicosorū & Achivorū ære tunicator
" Qui prius sibi invicem inferebant lachrymosum bell
" In campo, perniciosi cupidi belli,
" Hi nunc sedent cum silentio (bellum enim cessat)
" Scutis inclinati: juxta autem lanceæ longæ fixæ sunt,
" Sed Alexander & bellicosus Menelaus
" Longis lanceis pugnabunt de te,
" Ei verò qui vicerit, chara vocaberis uxor.
Sic loquuta dea dulce desiderium injecit animo
Viríque prioris, & urbis, & parentum.
Statim autem candidis operta velis,
Egrediebatur è thalamo, humidam lacrymam effunden
Non sola: eam *enim* & famulæ duæ sequebantur,
Æthra Pitthei filia Clymenéque pulchra.
Statim autem postea pervenerunt, ubi Scææ portæ erant
Priamus autem & Panthous & Thymœtes,
Lampúsque, Clytiúsque, Hicetaónque ramus Martis,
Ucalegónque & Antenor, prudentes ambo,
Sedebant populi seniores in Scæis portis,
Ob senectutem jam à bello cessantes: sed concionatores
Boni, cicadis similes, quæ in sylva
Arbori insidentes vocem suavem emittunt:
Tales Trojanorum proceres sedebant in turre.

Iris Helenæ futurum singulare certamen Paridis & Menelai nunciat.

Helena ad certaminis spectaculum egreditur.

Trojani senioes Helenæ pulchritudinem admirantur.

Λεύσσει, ὅπως ὄχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοί τε, Τρῶές τε,
Ἐλπόμενοι παύσεσθαι ὀϊζυροῦ πολέμοιο.
Καί ῥ' ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
Τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ,
Πλησίον ἀλλήλων· ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα.
Ἕκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε
Καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν, Πρίαμόν τε καλέσσαι·
Αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων,
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, ἠδ' ἄρν' ἐκέλευεν
Οἰσέμεναι. ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησ' Ἀγαμέμνονι δίῳ·
Ἶρις δ' αὖθ' Ἑλένῃ λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν,
Εἰδομένη γαλόῳ Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
Τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων
Λαοδίκην Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
Τὴν δ' εὗρ' ἐν μεγάρῳ. ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε,
Δίπλακα, μαρμαρέην· πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
Τρώων θ' ἱπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Οὓς ἕθεν εἵνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμάων·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις,
Δεῦρ' ἴθι νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδηαι
" Τρώων θ' ἱπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
" Οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα
" Ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο,
" Οἱ δὴ νῦν ἕαται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπαυται,
" Ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν·
" Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, καὶ ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
" Μακρῇς ἐγχείῃσι μαχήσονται περὶ σεῖο·
" Τῷ δέ κε νικήσαντι, φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.
Ὣς εἰποῦσα θεὰ, γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ
Ἀνδρός τε προτέροιο, καὶ ἄστεος, ἠδὲ τοκήων.
Αὐτίκα δ' ἀργεννῇσι καλυψαμένη ὀθόνῃσιν,
Ὡρμᾶτ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
Οὐκ οἴη· ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο,
Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν
Οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον, καὶ Πάνθοον, ἠδὲ Θυμοίτην,
Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἱκετάονά τ' ὄζον Ἄρηος,
Οὐκαλέγων τε, καὶ Ἀντήνωρ πεπνυμένω ἄμφω,
Εἵατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσι,
Γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ
Ἐσθλοί, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵ τε καθ' ὕλην
Δενδρέῳ ἐφεζόμενοι, ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσι·
Τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἧντ' ἐπὶ πύργῳ.

Hi igitur postquam viderunt Helenam in turrim euntē,
Tacitè inter se verba velocia dixerunt,
" Non est indignè ferendū Trojanos & fortes Achivos
" Talem propter mulierem longo tempore dolores pati:
" Valde *enim* immortalibus deabus vultu similis est.
" Sed & sic, talis quamvis sit in navibus redeat,
" Neq; nobis filiisq;in posterum detrimentum relinquat.
Sic dixerunt: Priamus autem Helenam vocavit voce,
" Huc veniens dilecta filia, sede ante me,
" Ut videas priorem maritum, affinésque amicósque.
" (Non mihi causa es, dii mihi autores sunt,
" Qui mihi immiserunt bellum lacrymosum Achivorum)
" Ut mihi & hunc virum ingentem nomines,
" Quisnam iste sit Achivus vir, latúsque, magnúsque,
" Certè quidem capite etiam altiores alii sunt:
" Pulchrum autem adeo nondum vidi oculis,
" Nec adeò venerabilem, regi enim viro similis est.
Huic Helena verbis respondet præstantiss. mulierum,
" Reverendúsque mihi es dilecte socer timendúsque:
" Utinam mors mihi placuisset mala quando huc
" Filium tuum sequebar, thalamum fratrésq; relinquens
" Filiámque unicam & coætanearum cœtum amabilem
" Sed hæc non facta sunt: ob hoc & flens contabesco.
" Hoc autem tibi dicā quod ex me quæris & percontaris
" Iste *est* Atrei filius latè imperans Agamemnon,
" Utrunque, réxq; bonus fortísque pugnator, (fuit
" Levir itē meus fuit, *mei inquam* impudentissimæ, si unquam
Sic dixit: hunc vero senex admiratus est loquutúsq; est
" O beate Atrida, lætis fatis nate, fortunate
" Certè tibi multi superati sunt juvenes Achivorum.
" Jam & in Phrygiam veni vitiferam,
" Ubi vidi plurimos Phryges viros equos agitādi peritos
" Copias Otrei & Mygdonis divini,
" Qui tunc castra habebant apud ripas Sangarii.
" Etenim ego auxiliaris existens, inter eos numeratus fui
" Die illo quando venerunt Amazones viragines.
" Sed ne hi quidem tot erant quot nigris oculis Achivi.
Secundò rursus Ulyssem videns, interrogavit senex,
" Dic age mihi & hunc, dilecta filia, quisnam iste est,
" Minor quidem capite Agamemnone Atrida,
" Latior autem humeris & pectore, visu.
" Arma quidem ejus jacent in terra multos pascente:
" Ipse autem, sicut aries, obambulat ordines virorum.
" Arieti ipsum ego assimilo villoso,

Priamus Helenam de certis, quos spectabat, Græcis interrogat Agamemnonis descriptio.

Ulyssis descriptio & eloquentia.

Οἱ δ' ὡς οὖν εἴδον Ελένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν,
Ηκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
“ Οὐ νέμεσις Τρῶας, καὶ ἐϋκνήμιδας Αχαιοὺς
“ Τοιῇ δ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
“ Αἰνῶς ἀθανάτῃσι θεῇς εἰς ὦπα ἔοικεν·
Αλλὰ καὶ ὣς τοίη περ ἐοῦσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω,
Μηδ' ἡμῖν, τεκέεσσί τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· Πρίαμος δ' Ελένην ἐκαλέσσατο φωνῇ,
“ Δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζευ ἐμεῖο,
“ Ὄφρα ἴδῃς πρότερόν τε πόσιν, πηούς τε, φίλους τε·
“ (Οὔτι μοι αἰτίη ἐσσί, θεοί νύ μοι αἴτιοί εἰσιν,
“ Οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Αχαιῶν·)
“ Ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνῃς,
“ Ὅ,τις ὅδ' ἐστὶν Αχαιὸς ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε.
“ Ἤτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι·
“ Καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
“ Οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.
Τὸν δ' Ελένη μύθοισιν ἀμείβετο δῖα γυναικῶν,
“ Αἰδοῖός τέ μοι ἐσσὶ, φίλε ἑκυρὲ, δεινός τε.
“ Ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἁδεῖν κακὸς, ὁππότε δεῦρο
“ Υἱέϊ σῷ ἑπόμην, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα,
“ Παῖδά τε τηλυγέτην, καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν·
“ Αλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.
“ Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς·
“ Οὗτός γ' Ατρείδης εὐρυκρείων Αγαμέμνων,
“ Αμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής·
“ Δαὴρ αὖτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴποτ' ἔην γε.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρων ἠγάσσατο, φώνησέν τε,
“ Ὦ μάκαρ Ατρείδη, μοιρηγενὲς, ὀλβιοδαίμον·
“ Ἦ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Αχαιῶν·
“ Ἤδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν,
“ Ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους,
“ Λαοὺς Ὀτρῆος, καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο,
“ Οἵ ῥα τότ' ἐστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο.
“ Καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν, μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
“ Ἤματι τῷ, ὅτε ἦλθον Αμαζόνες ἀντιάνειραι.
“ Αλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἑλίκωπες Αχαιοί.
Δεύτερον αὖτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν, ἐρέειν' ὁ γεραιός,
“ Εἴπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὅδ' ἐστί·
“ Μείων μὲν κεφαλῇ Αγαμέμνονος Ατρείδαο,
“ Εὐρύτερος δ' ὤμοισιν, ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι.
“ Τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
“ Αὐτὸς δὲ, κτίλος ὣς, ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν·
“ Αρνειῷ μιν ἔγωγε ἐΐσκω πηγεσιμάλλῳ,

" Qui ovium magnum gregem percurrit albarum.
Huic respondit postea Helena Jove nata.
" Iste autem *est* Laertiadæ filius multùm consultus Ulysses,
" Qui nutritus est in populo Ithacæ, asperæ licèt existentis,
" Sciens varios dolos & consilia prudentia.
Huic autem Antenor prudens contra loquutus est:
" O mulier profectò valde hoc verbum verum dixisti.
" Olim enim & huc aliquando venit dius Ulysses
" Tui causâ legatus cum Martio Menelao. (&
" Hos ego hospitio accepi, & in *meis* ædibus amicè
" Amborum & staturam cognovi, & consilia pruden
" Sed quum jam Trojanis congregatis mixti essent,
" Stantibus quidem *illis*, Menel. eminebat latis humeris
" Ambobus autem sedentibus, venerabilior erat Ulysses
" Sed quum verba & consilia omnibus texebant,
" Certè quidem Menelaus succinctè concionabatur:
" Pauca quidē, sed valdè acutè, quoniā nō erat multiloqu
" Neq; in sermone verbis peccans: quāvis ætate posteri
" Sed quando prudens surrexerat Ulysses, (er
" Stabat, deorsum autē intuebatur, in terrā oculis defi
" Sceptrū verò neq; retrorsum neq; antrorsum moveb
" Sed immobile tenebat, imperito viro similis.
" Dixisses valde iracundū aliquē esse, dementémq; itid
" Sed quando & vocem magnam ex pectore emittebat,
" Et verba imbribus nivalibus similia hybernis,
" Non jam cum Ulysse contendere potuisset homo al
" Non tunc adeo Ulyssis admirati sumus speciem viden

Ajacis descriptio

Tertiò rursus Ajacem conspicatus interrogabat sen
" Quis etiam *est* iste alius Achivus vir latúsque mag
" Eminens supra *cæteros* Argivos capite & latis humer
Huic Helena lōgū peplū gerēs respōdit, dia inter mul
" Iste Ajax est, mirè procerus, propugnaculum Græco

Idomeneus.

" Idomeneus a. ex altera parte inter Cretenses, Deus ta
" Stat: circa autem ipsum Cretensium duces congreg
" Sæpe ipsum hospitio accepit Marti charus Menelaus
" Domo in nostra quando ex Creta venerat.
" Nunc autē alios quidē omnes video nigroculos Achi
" Quos facilè cognoscerem, & *quorum* nomen dicere

Castor & Pollux.

" Sed duos non possum videre ductores populorum,
" Castorémque, equorū domit. & pugilatu strenuū Pol
" Germanos fratres, quos mihi una eadémq; genuit m
" An non sequuti sunt *cæteros* Lacedæmone ex amab
" An huc quidem sequuti sunt in navibus pontigradis
" Sed nunc nolunt pugnam inire virorum,

" Dede

" Ὅς τ' οἰῶν μέγα πῶυ διέρχεται ἀργεννάων.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
" Οὗτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
" Ὃς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης,
" Εἰδὼς παντοίους τε δόλους, καὶ μήδεα πυκνά.
Τὴν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
" Ὦ γύναι ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς * ἔειπες. γρ. ἔειπας.
" Ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς,
" Σεῦ ἕνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ,
" Τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα, καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα·
" Ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην, καὶ μήδεα πυκνά.
" Ἀλλ' ὅτε δὴ * Τρώεσσιν ἀγειρομένοισιν ἔμιχθεν, γρ. τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν.
" Στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους·
" Ἄμφω δ' ἑζομένω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς·
" Ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους, καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον,
" Ἤτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε,
" Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος,
" Οὐδ' ἀφαμαρτοεπὴς, εἰ καὶ γένει ὕστερος ἦεν·
" Ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεὺς,
" Στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,
" Σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω, οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
" Ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν ἀΐδρει φωτὶ ἐοικώς·
" Φαίης κεν ζάκοτόν τινα ἔμμεναι, ἄφρονά θ' αὔτως·
" Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὄπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἵει,
" Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν,
" Οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆΐ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
" Οὐ τότε γ' ὧδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.
Τὸ τρίτον αὖτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραιός,
" Τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠΰς τε, μέγας τε,
" Ἔξοχος Ἀργείων κεφαλήν, ἠδ' εὐρέας ὤμους;
Τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο δῖα γυναικῶν,
" Οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος ἕρκος Ἀχαιῶν·
" Ἰδομενεὺς δ' ἑτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὣς
" Ἕστηκ'· ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται.
" Πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος
" Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
" Νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας Ἀχαιοὺς,
" Οὕς κεν ἐῢ γνοίην, καί τ' οὔνομα μυθησαίμην·
" Δοιὼ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
" Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
" Αὐτοκασιγνήτω, τώ μοι μία γείνατο μήτηρ·
" Ἢ οὐχ ἑσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς,
" Ἢ δεῦρο μὲν ἕποντο νέεσσ' ἐνὶ ποντοπόροισι,
" * Νῦν δ' αὖ οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν, γρ. Νῦν αὖτ'

" Dedecora timentes & probra multa quæ mihi sunt?
Sic dixit, at hos jam tenebat alma tellus
In Lacædemone ipsa apud charam patriam terram. (ma
Præcones autem per urbem deorum feriebant fœdera fir-
Agnos duos,& vinum lætificum, fructum terræ,
Utre in caprino. ferebat autem craterem lucidum
Præco Idæus, & aureas pateras.
Hortabatur autem senem astans verbis,
" Surge Laomedontiade : vocant principes (torum;
" Trojanorúmque bellicosorum,& Achivorum ære lorica-
" In campum descendere, ut fœdera firma feriantur:
" Sed Alexander & bellicosus Menelaus
" Longis lanceis dimicabunt de muliere :
" Eum autem qui vicerit mulier & opes sequentur,
" At cæteri amicitiam & fœdera firma ferientes
" Incolemus Trojam fertilem:illi autem revertentur
" Ad Argos equorũ nutriciũ, & Achaiã pulchras mulieres
Sic dixit:cohorruit auté senex,& jussit socios (habentem
Equos jungere. hi verò impigrè paruerunt.
Ascendit igitur Priamus, habenásque adduxit retrorsum:
Juxta autem ipsũ Antenor perpulchrum ascendit currum:
Illi auté per Scæas *portas* in campũ agebant veloces equos:
Sed quum pervenerunt ad Trojanos & Græcos,
Ex equis descendentes in terram multorum altricem,
In medium Trojanorum & Græcorum prodierunt.
Surrexit autem statim postea rex virorum Agam.
Surrexit & Ulysses prudens : sed præcones venerandi
Fœdera fida deormm cogebant, *in* cratere autem vinum
Miscebant, cæterum regibus aquam in manus fuderunt,
Atrides autem extrahens manibus cultrum,
Qui ei ad ensis magnam vaginam semper pendebat.
Agnorum ex capitibus abscidit pilos: sed *eos* postea (bu
Præcones Trojanorum & Achivorũ distribuerũt optimat
Inter hos.a. Atrid.alta voce precabatur, manibus sublatis
" Jupiter pater, qui Idæ præes, augustiss. maxime,
" Sólque qui omnia aspicis, & omnia audis,
" Et fluvii, & terrà & qui infrà mortuos
" Homines punitis, quicunque perjurium juraverit,
" Vos testes sitis, conservatéque fœdera fida,
" Si quidem Menelaum Alexander interfecerit,
" Ipse tum Helenam retineat & opes omnes.
" Nos autem in navibus redeamus pontigradis :
" Sin autem Alexandrum interfecerit flavus Menela
" Trojanos tunc Helenam & opes omnes reddere,

Præco Priamũ ad exercitum vocat ad fœdus feriendum.

Trojani & Græci fœdus inter se pasciscuntur.

Mulctám

« Αἴσχεα δειδιότες, καὶ ὀνείδεα πόλλ' ἅ μοι ἐστίν;
Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἤδη κατέχεν φυσίζοος αἶα
Ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.
Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὅρκια πιστὰ,
Ἄρνε δύω, καὶ οἶνον ἐΰφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
Ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
Κῆρυξ Ἰδαῖος, ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·
Ὤτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν,
Ὄρσεο Λαομεδοντιάδη· καλέουσιν ἄριστοι
« Τρώων θ' ἱπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
« Ἐς πεδίον καταβῆναι, ἵν' ὅρκια πιστὰ * τάμνηται· γρ. τάμωμεν.
« Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, καὶ ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
« Μακρῇς ἐγχείῃσι μαχήσοντ' ἀμφὶ γυναικί·
« Τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἕποιτο.
« Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες,
« Ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νέονται
« Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δ' ὁ γέρων, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
Ἵππους ζεύγνυσθαι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο.
Ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
Πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσατο δίφρον.
Τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρῶας, καὶ Ἀχαιοὺς,
Ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
Ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο·
Ὤρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ
Ὅρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
Μίσγον· ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν.
Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν,
Ἥ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
Ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
Κήρυκες Τρώων, καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις·
Τοῖσιν δ' Ἀτρείδης μεγάλ' εὔχετο χεῖρας ἀνασχών,
« Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
« Ἠέλιός θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς, καὶ πάντ' ἐπακούεις,
« Καὶ ποταμοὶ, καὶ γαῖα, καὶ οἳ ὑπένερθε καμόντας
« Ἀνθρώπους τίνυσθον· ὅ, τις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ,
« Ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὅρκια πιστά·
« Εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνῃ,
« Αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω, καὶ κτήματα * πάντα· γρ. πάντα.
« Ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν.
« Εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος, εἰ δέ κ'.
« Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην, καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι,

" Mulctámque Argivis pendere quam par est, (st.
" Quæque etiam (*i. cujus memoria*) inter posteros hom.
" Quòd si mihi mulctam Priamus Priamíque filii
" Pendere nolint, Alexandro prostrato,
" Tum ego etiam postea pugnabo causa mulctæ,
" Hic manens, quousque finem belli inveniam.
Dixit, & fauces agnorum abscidit crudeli ære.
Et hos quidem deposuit in terra palpitantes,
Anima carentes (etenim *vitales* vires abstulerat æs)
Vinum autem è cratere haurientes, pateris
Effundebant, & vota faciebant diis immortalibus.
Sic autem aliquis dicebat Achivorúmque Trojanorúmque,
" Jupiter augustiss. maxime, & immortales dii cæteri,
" Utri priores contra fœdera noxam intulerint,
" Sic ipsorum cerebrum in terram fluat, sicut hoc vinum,
" Ipsorum & liberorum : uxores autem aliis misceantur.
Sic dicebant: nondum tamen *istud* ipsis effectum reddebat
Inter eos autẽ Dardanides Priamus verba fecit, (Saturnius.
Priamus in urbem revertitur. " Audite me Trojani & bene ocreati Græci,
" Certè ego abeo ad Trojam ventosam
" Retro : quia nullo modo tolerabo oculis videre
" Pugnantem dilectum filium cum bellicoso Menelao.
" Jupiter quidem certè hoc scit, & immortales dii reliqui,
" Utri mortis finis fato destinatus sit.
Dixit & in currum agnos posuit par superis vir,
Et ascendit ipse, & habenas adduxit retrorsum. (rum.
Juxta autem ipsum Antenor perpulchrum ascendit cur-
Hi quidem retrogradi ad Trojam redierunt.
Hector autem Priami filius & nobilis Ulysses
Locum quidem primum dimetiebantur: at postea
Sortes jaciuntur. Sortes in galea ex ære facta movebant accipientes,
Uter prior emitteret æream hastam.
Populi autem precati sunt, & diis manus elevarunt,
Sic autem aliquis dicebat Achivorúmque Trojanorúmque
" Jupiter pater, qui Idæ præes, augustissime, maxime,
" Uter horum *bellicorum* operum inter utrosque autor fuit,
" Illum da interremptum subire intra domum Plutonis:
" Nobis autem rursus amicitiam & fœdera rata fieri.
Sic dixerunt, concutiebat verò *sortes* magnus galeæ agita-
Retro aspiciens: Paridis autẽ illico sors exiliit. (tor, Hector
Illi quidem postea consederunt per ordines, ubi unicuiq;
Equi celeripedes & variegata arma jacebant.
Paris armatur. At circa humeros induit arma pulchra
Dius Alexander, Helenæ maritus pulchricomæ:

“ Τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν ἥν τιν' ἔοικεν,
“ Ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
“ Εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
“ Τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
“ Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσομαι εἵνεκα ποινῆς
“ Αὖθι μένων, εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.
Ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέϊ χαλκῷ·
Καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
Θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἵλετο χαλκός.
Οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν
Ἔκχεον, ἠδ' εὔχοντο θεοῖς αἰειγενέτῃσιν·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε,
“ Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
“ Ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν,
“ Ὧδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι, ὡς ὅδε οἶνος
“ Αὐτῶν, καὶ τεκέων· ἄλοχοι δ' ἄλλοισι μιγεῖεν·
Ὣς ἔφαν· οὐδ' ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων.
Τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπε,
“ Κέκλυτέ μευ Τρῶες, καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί·
“ Ἤτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
“ Ἂψ, ἐπεὶ οὔ πως τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι
“ Μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.
“ Ζεὺς μέν που τόγε οἶδε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
“ Ὁπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.
Ἦ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς·
Ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
Πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσατο δίφρον.
Τὼ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο.
Ἕκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
Χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον· αὐτὰρ ἔπειτα
Κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες,
Ὁππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον,
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε, Τρώων τε,
“ Ζεῦ πάτερ Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
“ Ὁππότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,
“ Τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω,
“ Ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα, καὶ ὅρκια πιστὰ γενέσθαι.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Ἂψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν.
Οἱ μὲν ἔπειθ' ἵζοντο κατὰ στίχας, ἧχι ἑκάστῳ
Ἵπποι ἀερσίποδες, καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο·
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ
Δῖος Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο.

Ocreas quidem primum circa tibias posuit
Pulchras, argenteis fibulis aptè junctas.
Postea verò thoracem circa pectora induit
Sui fratris Lycaonis: sed quadravit ipsi.
Circa autem humeros suspendit ensem argentei-clavum,
Æreum: at postea scutum magnúmque gravéque.
Capiti autē forti galeā affabre factam imposuit (tabat,
Cauda equina cristatā, horribiliter autē crista desuper nu-
Corripuit autē validā lanceā, quæ ipsius manibus quadrabat.
Eodem autem modo Menelaus mavortius arma induit.
Hi igitur, postquam ex utraque parte exercitus armati sunt,
In medium Trojanorum & Græcorum processerunt,
Truculenter intuentes: stupor autem occupabat aspicientes
Trojanósque domit. equorum, & bene ocreatos Achivos,
Et propè steterunt *inter se* dimenso in loco,
Quatientes lanceas, sibi invicem irati.
Paridis & Menelai certamen. Prius autem Alexander emisit longam lanceam
Et ictum inflixit per Atridæ scutum undique æquale
Neque perrupit æs, reflexa est enim ei cuspis
Scuto in valido: secundus autem ruebat ære
Atrides Menelaus, quum vota fecisset Jovi patri:
" Jupiter rex, da ulcisci, qui me prior injuria affecit,
" Dium Alexandrum, & meis sub manibus doma:
" Ut aliquis timeat & posterorum hominum
" Hospitem injuria afficere, qui amicitiæ officia exhibuerit.
Dixit, & libratam emisit longam lanceam,
Et ictum inflixit per Priamidæ scutum undique æquale:
Per scutum quidem penetravit lucidum robusta lancea,
Et in thorace affabre facto infixa est:
E regione autem juxta ilia discidit tunicam
Lancea, sed ille inclinavit se, & evitavit mortem nigram.
Atrides autem educens ensem argentei-clavum
Percussit elevans galeæ conum: circum autem ipsum
In tria & quatuor frustra disruptus excidit manu.
Atrides autem ingemuit, suspiciens in cœlum latum,
" Jupiter pater, nullus te deorum perniciosior alius:
" Certè speraveram me ulturum Alexandrum de injuria:
" Atqui nunc mihi in manibus fractus est ensis, lancea a-
" Exiliit è manu irrita: neq; assequutus sum ipsum. (mihi
Dixit: & impetu facto, prehēdit *eum* galea pilis equinis cri-
Trahebátq; cōvertēs *eum* ad bene ocreatos Græcos. (stata
Strangulabat autē ipsum acu pictū lorū tenero sub jugulo,
Quod ipsius sub mento retinaculum distensum erat galeæ.
Et quidem traxisset, & magnam tulisset gloriam,

Nisi

Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας.
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
Οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος, ἥρμοσε δ' αὐτῷ.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε, στιβαρόν τε·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
Ὣς δ' αὔτως Μενέλαος ἀρήϊος ἔντε' ἔδυνεν.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
Ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο,
Δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας,
Τρῶάς θ' ἱπποδάμους καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·
Καί ῥ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ,
Σείοντ' ἐγχείας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε.
Πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἴσην·
Οὐδ' ἔρρηξεν * χαλκόν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ — γρ. χαλκός.
Ἀσπίδ' ἐν κρατερῇ· ὃ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί,
" Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθ', ὅ με πρότερος κάκ' ἔοργε,
" Δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῇς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
" Ὄφρα τις ἐρρίγῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
" Ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχῃ·
Ἦ ῥα· καὶ ἀμπεπαλών, προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἴσην.
Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς * ὄμβριμον ἔγχος, — γρ. ὄβριμον.
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
Ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
Ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
Ἀτρεΐδης δ', ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
Πλῆξεν, ἀνασχόμενος, κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός·
Ἀτρεΐδης δ' ᾤμωξεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν,
" Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
" Ἦ τ' ἐφάμην * τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος· — γρ. τίσεσθαι.
" Νῦν δέ μοι ἐν * χείρεσσ' ἐάγη ξίφος· ἐκ δέ μοι ἔγχος — γρ. χείρεσσιν ἄγη.
" Ἠΐχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.
Ἦ, καὶ ἐπαΐξας, κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης,
Ἕλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
Ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἁπαλὴν ὑπὸ δειρήν,
Ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης.
Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,

Nisi citò animadvertisset Jovis filia Venus,
Quæ ipsi rupit lorum bovis fortiter occisi.
Inanis autem galea unà sequebatur manum crassam:
Hanc quidem postea heros ad bene ocreatos Achivos
Projecit contorquens: susceperunt autem *eam* amabiles so
Sed hic rursus irruit, interficere *illum* cupiens
Venus Paridem ex prælio surripit. Lancea ferrea, sed illum eripuit Venus
Facilè valde, utpote dea: cooperuítque caligine multa,
Collocavit autem in cubiculo suaveolenti, fragrante.
Ipsa deinde Helenam vocatura ivit: hanc autem offend
Turri in alta: circa autem Trojanæ abundè erunt.
Manu autem *eam* nectarea veste concussit prehendens:
Et anui similis facta grandævæ ipsam alloquuta est
Lanificæ: quæ ipsi Lacedæmone habitanti
Carpebat lanas scitè, maximéque ipsum diligebat:
Venus Helenam alloquitur. Huic quum se assimilasset, ipsam alloquuta est diva Venus,
" Huc veni: Alexander te vocat domum redire:
" Ille hic *est* in thalamo, & torno factis lectis,
" Pulchritudinéque splendens, & vestibus: neque dixeris
" Cum viro congressum huc venisse, sed ad choream
" Proficisci, vel à chorea modò cessantem sedere.
Sic dixit: huic autem animum in pectore commovit,
Ac postquam cognovit deæ pulchrum collum,
Pectúsque desiderabile, & oculos fulgentes, (est
Stupuítque deinde, sermonémque habuit, & *his* verbis
Helenæ ad Venerem responsio. " Misera, cur me his cupis decipere?
" Aut quo me ulterius ad urbes bene habitatas
" Duces, vel Phrygiæ, vel Meoniæ amabilis?
" Siquis tibi & illic amicus diversi-linguium hominum,
" Quoniam videlicet nunc dium Alexandrum Menelaus
" Postquam vicit, vult odiosam me domum abducere,
" Propterea nunc huc dolos meditans advenisti?
" Sede apud ipsum profecta, deorum autem abnega vias,
" Neque unquàm tuis pedibus revertaris in cœlum:
" Sed semper circa eum ærumnas perfer, & ipsum custodi
" Donec te vel uxorem faciat, vel servam.
" Illuc autem ego non ibo (vituperabile enim esset)
" Illius ornatura lectum: Trojanæ enim me postea (nimis
" Omnes vituperabunt; habeo autem dolores immensos a
Venus Helenæ irascitur. Hanc autem irata alloquuta est divina Venus,
" Ne me irrites misera, ne irata te deseram:
" Sic verè te odio habeam, sicut nunc mirificè dilexi:
" Et in medio utrorúmque struam odia perniciosa *in te*,
" Trojanorum & Danaorum; tu autem malo fato perea

Sic

Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Ἥ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο.
Κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ' ἕσπετο χειρὶ παχείῃ.
Τὴν μὲν ἔπειθ' ἥρως μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
Ῥῖψ' ἐπιδινήσας, κόμισαν δ' ἐρίηρες ἑταῖροι.
Αὐτὰρ ὃ ἂψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
Ἔγχεϊ χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη,
Ῥεῖα μάλ', ὥστε θεός· ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
Κὰδ δ' εἷσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδεϊ κηώεντι·
Αὐτὴ δ' αὖ δ' Ἑλένην καλέουσ' ἴε· τὴν δ' ἐκίχανε
Πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ· περὶ δὲ Τρῳαὶ ἅλις ἦσαν.
Χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα·
Γρηῒ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέϊ προσέειπεν
Εἰροκόμῳ, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώσῃ,
Ἤσκειν εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε.
Τῇ μιν ἐεισαμένη, προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη,
" Δεῦρ' ἴθ', Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἶκόν δε νέεσθαι·
" Κεῖνος ὅγ' ἐν θαλάμῳ, καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι,
" Κάλλεΐ τε στίλβων, καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης
" Ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν γ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
" Ἔρχεσθ', ἠὲ χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε.
Καί ῥ' ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν,
Στήθεά θ' ἱμερόεντα, καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
Θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
" Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν;
" Ἦ πῆ με * προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων
" Ἄξεις, ἢ Φρυγίης, ἢ Μῃονίης ἐρατεινῆς; γρ. προτέρων
" Εἴ τίς τοι * καὶ κεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων.
" Οὕνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος γρ. κάκειθι.
" Νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
" Τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης;
" Ἧσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθους·
" Μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὄλυμπον,
" Ἀλλ' αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀΐζυε, καί ἑ φύλασσε,
" Εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὅγε δούλην.
" Κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι, (νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη,)
" Κείνου * πορσυνέουσα λέχος· Τρῳαὶ δέ μ' ὀπίσσω γρ. πορσυνέουσα.
" Πᾶσαι μωμήσονται, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.
Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη.
" Μή μ' ἔρεθε, σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω,
" Τὼς δέ σ' ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα·
" Μέσσῳ δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρὰ
" Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.

Sic dixit: timuit autem Helena Jove nata.
Ivit igitur cooperta velo candido, fulgido,
Tacitè: atque omnes Troadas latuit: præibat autem dea.
Hæ verò quando Alexandri domum pulchram venerunt,
Ancillæ quidē postea velociter ad munera *sua* se cōverterūt:
At ipsa in altum thalamum ascendit, dia inter mulieres.
Huic autem sellam capiens amatrix risûs Venus
Ex adverso Alexandri dea deposuit ferens.
Ubi sedet Helena, filia Jovis ægiochi. (mone,
Quum oculos retro flexisset, maritum a. objurgavit *hoc ser-*
" Venisti ex bello: utinam illic periisses,
" A viro interfectus forti, qui meus prior maritus erat.
" Certè quidem antea gloriabaris, bellicoso Menelao
" Tua vi, & manibus, & lancea præstantior esse:
" Ergo vade nunc, provoca bellicosum Menelaum
" Rursus pugnare adversum *te*. imò *verò* te ego
" Cessare jubeo, neque flavo Menelao
" Adversarium bellum bellare & pugnare
" Stultè: ne fortè ab ipso lancea sternaris.
Hanc autem Paris *his* verbis respondens alloquutus est:
" Ne mihi mulier acerbis opprobriis animum lædas.
" Nunc etenim Menel. vicit cum Minerva i. *ope Minervæ*
" Illū autē vicissim ego *vincam:* nam dii adsunt etiā nobis.
" Sed age, ad amores nos convertamus, ubi cubuerimus.
" Non enim unquam me sic amor mentem obtexit,
" (Neque quando te prius Lacedæmone ex amabili
" Navigabam rapta in pontigradis navibus,
" Insulaq; in Cranae mistus sum amoréque & concubitu,)
" Sicut te nunc depereo, & me dulce desiderium *tui* capit.
Dixit, & præibat in lectum ascendens: simul autem seque-
Hi quidem in perforatis cubarunt lectis. (batur uxor.
Atrides autem per turbam vagabatur feræ similis,
Sicubi videret Alexandrum Deo similem.
Sed nullus poterat Trojanorum inclytorúmq; auxiliarium
Ostendere Alexandrum tunc bellicoso Menelao. (disse-
Neq; enim propter benevolentiā abscondissent, si quis vi-
Æquè enim ipsis omnibus odio erat atque mors nigra.
Inter eos autem loquutus est rex virorum Agamemnon.
" Audite me Trojani & Dardani & auxiliares,
" Victoria quidem apparet bellicosi Menelai:
" Vos autem Argivam Helenam & opes cum ipsa
" Reddite, & mulctam pendite quam par est, (sit.
" Quæque etiam (i. *cujus memoria*) inter posteros homines
Sic dixit Atrides: approbabant autem cæteri Achivi.

Venus Helenam ducit ad Paridem

Helena Paridem objurgat

Paris ex prælio elapsus cūm Helena conjungitur.

ARGUMEN-

Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
Βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῷ ἀργῆτι φαεινῷ,
Σιγῇ· πάσας δὲ Τρῳὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων.
Αἱ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἵκοντο,
Ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
Ἡ δ' εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν·
Τῇ δ' ἄρα δίφρον ἑλοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα.
Ἔνθα κάθιζ' Ἑλένη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Ὄσσε πάλιν κλίνασα· πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ,
“ Ἤλυθες ἐκ πολέμου, ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι,
“ Ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῷ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
“ Ἦ μὲν δὴ πρίν γ' εὔχε' ἀρηϊφίλου Μενελάου
“ Σῇ τε βίῃ, καὶ χερσὶ, καὶ ἔγχει φέρτερος εἶναι·
“ Ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηΐφιλον Μενέλαον
“ Ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλά σ' ἔγωγε
“ Παύσασθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῷ Μενελάῳ
“ Ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι
“ Ἀφραδέως, μή πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμείης.
Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε,
“ Μή με γύναι χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν * ἔνισπε. γρ. ἔνιπτε.
“ Νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ·
“ Κεῖνον δ' αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν.
“ Ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε.
“ Οὐ γὰρ πώ ποτέ μ' ὧδε ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν,
“ (Οὐδ' ὅτε σε πρότερον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς
“ Ἔπλεον ἁρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι,
“ Νήσῳ δ' ἐν Κραναῇ ἐμίγην φιλότητι, καὶ εὐνῇ)
“ Ὡς σέο νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.
Ἦ ῥα· καὶ ἄρχε λέχοσδε κιών, ἅμα δ' εἵπετ' ἄκοιτις.
Τὼ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν·
Ἀτρείδης δ' ἀν' ὅμιλον φοίτα θηρὶ ἐοικώς,
Εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα.
Ἀλλ' οὔτις δύνατο Τρώων, κλειτῶν τ' ἐπικούρων
Δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ' ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.
Οὐ μὲν γὰρ φιλότητί γ' ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο.
Ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
“ Κέκλυτέ μευ Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι.
“ Νίκη μὲν δὴ φαίνετ' ἀρηϊφίλου Μενελάου·
“ Ὑμεῖς δ' Ἀργείην Ἑλένην, καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
“ Ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἥν τιν' ἔοικεν,
“ Ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
Ὣς ἔφατ' Ἀτρείδης, ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

ARGUMENTUM IV. LIBRI ILIADOS HOMERI.

VISUM est diis ut Ilium caperetur: quapropter Minerva quidem Menelaum jaculis peti à Pandaro fecit. Et sic confusis fœderibus, Machaon quidem medetur Menelao: Agamemnon autem abiens exercitum hortatur ad bellum. Congressu autem facto, multi utrinque trucidantur.

ALIUD ARGUMENTUM.

ALEXANDRO victo & Agamemnone poscente secundum fœdera, & Helenam & opes unà cum ea raptas, & pœnas de illa injuria, in Jovis *regia* dii deliberant de Ilio. Ac Jupiter hortatu Junonis mittit Minervam in Trojanorum exercitum confusionem fœderum facturam. Hæc autem, quum advenisset, persuadet Pandaro Zelitæ ut sagittâ feriat Menelaum. Eo autem percusso, Agamemnon gemit, & Machaonem medicum accersit. Sed dum adhuc circa Menelai curationem occupati sunt Optimates, armati Trojani impetum faciunt. Agamemnon verò exercitum lustrans, eos quidem qui jam in procinctu erant hortatur & laudat, at eos qui ignorabant irruptionem Trojanorum, increpat. Atque ita, quum ad pugnam concurrissent, utrinque multi cadunt.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Δ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος

Ἔδοξε τοῖς θεοῖς τὴν Ἴλιον ἁλῶναι· διὸ Ἀθηνᾶ μὲν Μενέλαον τοξευθῆναι ὑπὸ Πανδάρου παρεσκεύασε· καὶ οὕτω συγχυθέντων τῶν ὅρκων, Μαχάων μὲν ἰᾶται Μενέλαον· Ἀγαμέμνων δὲ ἀπελθὼν τὴν στρατιὰν παρορμᾷ εἰς τὸν πόλεμον· συμβολῆς δὲ γενομένης, πολλοὶ ἑκατέρωθεν ἀναιροῦνται.

ΑΛΛΩΣ.

Τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡττηθέντος, καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἀπαιτοῦντος κατὰ τὰς συνθήκας τήν τε Ἑλένην, καὶ τὰ σὺν αὐτῇ ἁρπαγέντα κτήματα, καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀδικήματος τιμωρείαν, ἐν Διὸς οἱ θεοὶ βουλεύονται περὶ τῆς Ἰλίου· καὶ Ζεὺς προτραπεὶς ὑπὸ τῆς Ἥρας ἀποστέλλει τὴν Ἀθηνᾶν εἰς τὸ τῶν Τρώων στράτευμα σύγχυσιν τῶν ὅρκων ἐργασομένην· ἡ δὲ παραγενομένη, πείθει Πάνδαρον τὸν Ζελείτην τοξεῦσαι τὸν Μενέλαον· καὶ βληθέντος αὐτοῦ, Ἀγαμέμνων ὀδύρεται, καὶ Μαχάονα τὸν ἰατρὸν μεταπέμπεται· καὶ ἔτι περὶ τὴν θεραπείαν Μενελάου ἀσχολουμένων τῶν ἀρίστων, ἐπίασιν οἱ Τρῶες σὺν ὅπλοις· Ἀγαμέμνων δὲ ἐπιὼν τὸ στρατόπεδον, τοὺς μὲν ἤδη παραταττομένους παρακαλεῖ καὶ ἐπαινεῖ· τοῖς δὲ ἀγνοοῦσι τὴν ἔφοδον τῶν Τρώων ἐπιπλήσσει· καὶ οὕτως συμπεσόντων αὐτῶν εἰς τὴν μάχην, ἑκατέρωθεν πίπτουσι πολλοί.

ΑΛΛΗ

ALIUD ARGUMEN. VEL ALIA INSCRIPTIO.

Delta, deorum concio, fœderum confusio, prælii initium.

ALIUD ARGUM. VEL INSCR.

Fœderum confusio & Agamemnonis lustratio [exercitus]

HOMERI ILIADOS. IV.

Deorum concio.

DII autem apud Jovem ſedebant & concionem habentes conſultabant
Aureo in pavimento: inter verò hos veneranda Hebe
Nectar miniſtrabat: illi autem aureis poculis (te
Excipiebant ſeſe mutuò, Trojanorum civitatem aſpicien-
Continuò conabatur Saturnius irritare Junonem (quens,
Mordacibus verbis per collationem (*vel ſimulanter*) lo-
" Duæ quidem Menelao adjutrices ſunt dearum,
" Junóque Argiva, & auxiliatrix Minerva.
" Sed enim ipſæ ſeorſum ſedentes aſpicientes
" Oblectantur: illi autem contrà amans riſum Venus
" Semper aſſiſtit, & ab ipſo exitia depellit:
" Et nunc conſervavit putantem ſe moriturum.
" Sed victoria quidem *eſt* bellicoſi Menelai.
" Nos autem conſultemus quomodo erunt hæ res:
" An rurſus bellúmque perniciosum & certamen grave
" Excitemus, an amicitiam inter utroſque conciliemus.
" Quòd ſi æquè hoc omnibus gratum & jucundum ſit,
" Certè quidem habitetur civitas Priami regis,
" Rurſus Argivam Helenam Menelaus abducat.
Sic dixit: tacitæ autem fremuerunt Minerváque & Juno.
Propinquæ hæ ſedebant, mala autem Trojanis ſtruebant.
Certè Minerva tacita erat, neque quidquam dixit,
Indignata Jovi patri, ira autem ipſam gravis corripiebat
Juno autē non cōtinuit in pectore irā, ſed *eum* cōpellavit
" Sæviſſime Saturnie, quale verbum dixiſti?

Junonis cum Jove rixa.

" Quomodo vis vanum reddere laborem, & imperfectum
Sudorē, quē ſudavi præ fatigatiōe? defeſſi a. ſūt mihi equi
" Populum congreganti, Priamo mala, hujúſque filiis.
" Fac: ſed nequaquam omnes comprobabimus dii cæteri.
Hanc autem valde ſuſpirans alloquutus eſt nubium co-
" Infelix, quid te Priamus Priamíque filii (actor Jupiter,

" Tanti

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ἢ ἐπιγραφή.

Δέλτα θεῶν ἀγορή, ὅρκων χύσις, Ἄρεος ἀρχή.

ΑΛΛΗ

Ὁρκίων σύγχυσις, καὶ ἐπιπώλησις Ἀγαμέμνονος.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ἡ Δ. Ῥαψωδία.

Οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο
Χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη
Νέκταρ ἐῳνοχόει· τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάεσσι
Δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
Αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθιζέμεν Ἥρην,
Κερτομίοις ἐπέεσσι παραβλήδην ἀγορεύων.
“Δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
“Ἥρη τ' Ἀργείη, καὶ ἀλαλκομενηῒς Ἀθήνη.
“Ἀλλ' ἤτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
“Τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
“Αἰεὶ παρμέμβλωκε, καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει.
“Καὶ νῦν ἐξεσάωσεν ὀϊόμενον θανέεσθαι.
“Ἀλλ' ἤτοι νίκη μὲν ἀρηϊφίλου Μενελάου.
“Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
“Ἤ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
“Ὄρσομεν, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
“Εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
“Ἤτοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
“Αὖτις δ' Ἀργείην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε, καὶ Ἥρη,
Πλησίαι αἵ γ' ἥσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
Ἤτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, οὐδέ τι εἶπε,
Σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει·
Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα,
“Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
“Πῶς ἐθέλεις ἅλιον θεῖναι πόνον, ἠδ' ἀτέλεστον
“Ἱδρῶθ', ὃν ἵδρωσα μόγῳ; καμέτην δέ μοι ἵπποι
“Λαὸν ἀγειρούσῃ· Πριάμῳ κακὰ τοῖό τε παισίν.
“Ἕρδ'· ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
“Δαιμονίη, τί νύ σε Πρίαμος, Πριάμοιό τε παῖδες

" Tantis malis afficiunt, ut incessanter cupias
" Trojæ evertere bene ædificatam urbem?
" Quod si tu ingressa portas & muros altos
" Crudum comederis Priamum Priamíque filios,
" Cæterósque Trojanos: tunc demum iram placaveris.
" Fac quomodo vis: ne hæc rixa posthac
" Tibi & mihi magna concertatio inter utrosque sit.
" Aliud autem tibi dicam, tu verò in mente repone tu
" Quando ego & promptus *ero* urbem excindere
" Quam voluero, ubi tibi dilecti viri nati sunt;
" Ne remoreris meam iram, sed me sine *id facere.*
" Etenim ego tibi concessi volens, invito tamen animo
" Quæ enim sub sole & cœlo stellifero
" Habitantur civitates terrestrium hominum,
" Harum mihi maximè animo honorabatur Troja sacra
" Et Priamus & populus fortis Priami.
" Non enim mihi unquam ara carebat convivio pari,
" Libationéq; nidoréq; hunc n. sortiti sumus honorem
Huic verò respondit bovinis oculis veneranda Juno,
" Certè mihi tres quidē longè dilectissimæ sunt civit
" Argósque Spartáque & latas vias habens Mycena.
" Has destrue quando tibi invisæ fuerint in animo.
" Has non ego propugno, neque invideo;
" Quamvis enim invideam, & non sinam destruere,
" Nihil proficio invidens, quoniam multò potentior
" Sed oportet & meum efficere laborem non irritum
" Nam & ego dea sum, genus autem mihi inde unde
" Et me dignit. maxima præditam genuit Saturnus va
" Duabus de causis, generéque, & quòd tua conjux
" Vocor, tu autem inter omnes immortales regnas.
" Sed certè quidem hæc condonabimus invicem,
" Tibi quidē ego, tu autē mihi: insequentur verò dii c
" Immortales, tu autem ocyus Minervæ manda
" Ire in Trojanorum & Achivorum pugnam acrem:
" Conaríque ut Trojani valde gloriosos Achivos
" Incipiant priores præter fœdera injuria afficere.
Sic dixit: neque non paruit pater homin. deorū
Protinus Minervam verbis alatis alloquutus est,
" Citò admodū ad exercitū vade, ad Trojanos & Ach
Minerva Pandarum adit ad fœdus ejus operâ violandum.
" Conaréque ut Trojani valdè gloriosos Achivos
" Incipiant priores præter fœdera injuria afficere.
Sic fatus instigavit antea promptam Minervam:
Descendit verò ab Olympi summitatibus festinatio
Qualem autem stellam misit Saturni filius vafri,

“ Τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὅτ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις
“ Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον πτολίεθρον;
“ Εἰ δὲ σύ γ' εἰσελθοῦσα πύλας, καὶ τείχεα μακρὰ,
“ Ὠμὸν βεβρώθοις Πρίαμον, Πριάμοιό τε παῖδας,
“ Ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
“ Ἕρξον ὅπως ἐθέλεις, μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω
“ Σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
“ Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
“ Ὁππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαὼς πόλιν ἐξαλαπάξαι,
“ Τὴν ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐγγεγάασι,
“ Μή τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλά μ' ἐᾶσαι.
“ Καὶ γὰρ ἐγώ σοι δῶκα ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.
“ Αἳ γὰρ ὑπ' ἠελίῳ τε, καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
“ Ναιετάουσι πόληες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
“ Τάων μοι περὶ κῆρι τιέσκετο Ἴλιος ἱρὴ,
“ Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο.
“ Οὐ γάρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,
“ Λοιβῆς τε, κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
“ Ἤτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόληες,
“ Ἄργος τε, Σπάρτη τε, καὶ εὐρυάγυια Μυκήνη·
“ Τὰς διαπέρσαι, ὅταν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι.
“ Τάων οὔτι ἐγὼ πρόσθ' ἵσταμαι, οὐδὲ μεγαίρω.
“ Εἴπερ γὰρ φθονέω τε, καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι,
“ Οὐκ ἀνύω φθονέουσ', ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐσσι·
“ Ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον, γρ. ἀγκυλομήτης.
“ Καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν ὅθεν σοι,
“ Καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος * ἀγκυλομήτης, γρ. σοί.
“ Ἀμφότερον γενεῇ τε, καὶ οὕνεκα * σὴ παράκοιτις
“ Κέκλημαι· σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις·
“ Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισι,
“ Σοὶ μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἕψονται θεοὶ ἄλλοι
“ Ἀθάνατοι· σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι,
“ Ἐλθεῖν ἐς Τρώων, καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν,
“ Πειρᾶν θ' ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
“ Ἄρξωσι πρότεροι * ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι. γρ. ὑπερόρκια.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε·
Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
“ Αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας, καὶ Ἀχαιοὺς,
“ Πειρᾶν δ' ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
“ Ἄρξωσι πρότεροι * ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι· γρ. ὑπερόρκια.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα
Οἷον δ' ἀστέρα ἧκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω,

Aut nautis portentum aut exercitui lato populorum
Splendidam, ex ea autem multæ scintillæ emittuntur:
Huic similis festinanter delapsa est in terram Pallas Min
Prosiliit autẽ in medium, stupor autẽ tenebat aspiciente
Trojanósq; equorũ domitores & bene ocreatos Achivos
Sic verò aliquis dicebat intuitus in proximum alium,
" Vel rursus bellúmque tetrum & pugna gravis
" Erit: vel amicitiam inter utrosque statuit
" Jupiter qui hominum arbiter belli est.
Sic utique aliquis dicebat Achivorúmque Trojan.
Hæc autem viro similis Trojan. ingressa est multitud.
Laodoco Antenoridæ forti bellatori,
Pandarum deo similem quærens sicubi inveniret.
Invenit Lycaonis filium inculpabilem fortémque
Stantem: circa autem ipsum fortes acies scutigerorum
Populorum qui ipsum sequuti fuerant ab Æsepi fluentis;
Propè autem stans verbis alatis alloquuta est,
" Nonne mihi quid pareas Lycaonis fili bellicose?
" Ausísne Menelao immittere velocem sagittam?
" Ab omnibus utiq; Trojanis gratiam & gloriã referas,
" Ex omnibus autem maximè ab Alexandro rege:
" Ab eo sanè in primis splendida dona feras,
" Si viderit Menelaum bellicosum Atrei filium
" Tuo telo domitum, pyram conscendentem tristem.
" Sed age, sagittâ pete Menelaum illustrem: (reddit,
" Vove a. Apollini in Lycia genito, quem arcus inclytum
" Ex agnis primogenitis sacrificaturum celebrẽ hecatõb.
" *Ubi* domum reversus fueris sacræ in civitatem Zeliæ.
Sic dixit Minerva autẽ hujus dementis animo *id* persu-
Statim eduxit arcum perpolitum saltatricis capræ (sit,
Agrestis, quam quondam ipse sub pectore assequutus
E rupe exeuntem excipiens in insidiis
Percusserat in pectus, hæc autem supina cecidit in petr.
Cujus cornua ex capite sexdecim palmorum nota erant.
Et illa quidẽ elaborans cornuum politor aptaverat faber
Totum autem quum levigasset, auream imposuit cuspidẽ
Et hunc quidem quum tetendisset scitè deposuit, ad terr.
Inclinans: ante autem scuta tenebant strenui socii,
Ne prius irrumperent Martii filii Achivorum,
Quàm percussus esset Menelaus, Martius dux Achivorum
Sed hic detrahebat operculũ pharetræ: eximebátq; sagitt.
Nondum emissam, pennatam, gravium fulcrum doloru
Statim autem ad nervum aptabat acerbam sagittam.
Supplicabat autẽ Apol in Lycia genito, inclyto jacul.

Pandarus Menelaum perfidè vulnerat.

Ἢ ναύτῃσι τέρας, ἠὲ στρατῷ εὐρέϊ λαῶν
Λαμπρόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἵενται·
Τῷ εἰκυῖ' ἤϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη.
Κὰδ δ' ἔθορ' ἐς μέσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
Τρῶάς θ' ἱπποδάμους, καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
"Ἦ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
"Ἔσσεται, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησι
"Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε, Τρώων τε.
Ἡ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη Τρώων κατεδύσεθ' ὅμιλον
Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη εἴ που ἐφεύροι.
Εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
Ἑσταότ' ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων
Λαῶν, οἵ οἱ ἕποντο ἀπ' Αἰσήποιο ῥοάων·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
"Ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;
"Τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν;
"Πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν, καὶ κῦδος ἄροιο,
"Ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ,
"Τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
"Αἴ κεν ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρέος υἱὸν
"Σῷ βέλεϊ δμηθέντα, πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς,
"Ἀλλ' ἄγ' · ὀΐστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο.
"Εὔχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενέϊ, κλυτοτόξῳ,
"Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην,
"Οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελείης.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν.
Αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐΰξοον (ἰξάλου αἰγὸς
Ἀγρίου, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας,
Πέτρης ἐκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδοκῇσι,
Βεβλήκει πρὸς στῆθος· ὁ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρῃ.
Τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἑκκαιδεκάδωρα πεφύκει.
Καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων.
Πᾶν δ' εὖ λειήνας, χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην)
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
Ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ * σάκη σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι, γρ. σάκεα.
Μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν·
Πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
Αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης· ἐκ δ' ἕλετ' ἰὸν
Ἀβλῆτα, πτερόεντα, μελαινάων ἕρμ' ὀδυνάων
Αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμει πικρὸν ὀϊστόν,
Εὔχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενέϊ, κλυτοτόξῳ

Ex agnis primigenis se sacrificaturũ claram hecatomben,
Ubi domum reversus esset sacræ in urbem Zeliæ.
Traxit autẽ unà crenã sagittæ prehend. & nervos bubulos,
Nervum quidẽ mammæ appropinquavit, arcui autẽ ferrũ.
Sed postquam in orbem curvatum magnum arcũ tetendit
Stridit arcus: nervus autem valdè sonuit, saliitque telum
Acutum, in turbam advolare cupiens.
Neque tui Menelae dii beati obliviscebantur
Immortales: prima autem Jovis filia prædatrix,
Quæ ante te stans, sagittam mortiferam arcebat.
Hæc vero tantum quidem inhibuit à corpore, ut quũ mater
A filio arcet muscam, quando dulci sopitus est somno:
Ipsa autem direxit ubi baltei fibulæ
Aureæ connectebant, & duplex occurrebat thorax,
Cecidit autem in balteum aptatũ *corpori* pestifera sagitta,
Perque balteum adacta est affabre factum,
Et in thorace valde pulchro inhæsit, (rum,
Et in lamina, quam portabat tutamen corpori septũ telo-
Quæ ipsum plurimum juvit, penetravit tamen & ipsam;
Summam verò sagitta perstrinxit cutem viri.
Statim autem fluxit sanguis ater ex vulnere:
Veluti quando aliqua ebur mulier purpura tinxerit,
Mæonia vel ex Caira, maxillare *ornamentum* ut sit equorum
Est autem repositum in thalamo, multíque ipsum optant
Equites gestare, regi autem repositum est ornamentum,
Utrinque ornatus equo aurigæque decus:
Talia tibi Menelae fœdata erant sanguine femora
Robusta, suræque, & tali pulchri ima parte *pedis*.
Horruit autem deinde rex virorum Agamemnon,
Postquam vidit atrum sanguinem defluentem ex vulnere,
Horruit & ipse bellicosus Menelaus:
Postquã autem vidit nervúmq; & cuspides extra existentes
Iterum ei animus in pectora revocatus est, (ro
Inter hos autẽ graviter suspirans locutus est rex Agamemnon
Manu tenens Menelaum: ingemiscebant autem socii:

Agamẽnonis verba ad Menelaum vulneratum

" Chare frater, *in* mortem certè tibi fœdera feriebam,
" Solum objiciens pro Achivis cum Trojanis pugnare:
" Sic te vulnerarunt Trojani & fœdera fida conculcarunt
" At nullo modo irritum est jusjurandum, sanguísq; agnorum
" Fœderáq; mero facta, & dextræ *jũctæ*, quibus fidebamus
" Tametsi enim statim Olympius *rem* non perfecerit,
" *Tamen* etiam serò perficiet: & magno luent
" Cum propriis capitibus, uxoribúsque & filiis:
" Bene enim ego hoc scio in mente & in animo,

" En

Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην,
Οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελείης·
Ἕλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν, καὶ νεῦρα βόεια.
Νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινε,
Λίγξε βιός· νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἆλτο δ' ὀϊστὸς
Ὀξυβελὴς, καθ' ὅμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.
Οὐδὲ σέθεν Μενέλαε θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
Ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη,
Ἥτοι πρόσθεν στᾶσα, βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνεν·
Ἡ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροὸς, ὡς ὅτε μήτηρ
Παιδὸς ἐέργει μυῖαν, ὅθ' ἡδέϊ λέξεται ὕπνῳ.
Αὐτὴ δ' αὖτ' ἴθυνεν, ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
Χρύσειοι σύνεχον, καὶ διπλόος ἤντετο θώρηξ.
Ἐν δ' ἔπεσε ζωστῆρι ἀρηρότι πικρὸς ὀϊστός.
Διὰ μὲν ἄρ ζωστῆρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο,
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο,
Μίτρης θ' ἣν ἐφόρει ἔρυμα χροὸς, ἕρκος ἀκόντων,
Ἥ οἱ πλεῖστον ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς·
Ἀκρότατον δ' ἄρ ὀϊστὸς ἐπέγραψε χρόα φωτός·
Αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαινεφὲς ἐξ ὠτειλῆς.
Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνῃ
Μῃονὶς, ἠὲ Κάειρα, παρήϊον ἔμμεναι ἵππων·
Κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
Ἱππῆες φορέειν, βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
Ἀμφότερον, κόσμος θ' ἵππῳ, ἐλατῆρί τε κῦδος.
Τοῖοί τοι Μενέλαε μιάνθην αἵματι μηροὶ
Εὐφυέες, κνῆμαί τ', ἠδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθε.
Ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Ὡς εἶδεν μέλαν αἷμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς.
Ῥίγησε δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηΐφιλος Μενέλαος.
Ὡς δ' εἶδεν νεῦρόν τε, καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας,
Ἄψορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.
Τοῖς δὲ βαρυστενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
Χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι.
« Φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὅρκι' ἔταμνον,
« Οἶον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι.
« Ὡς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὅρκια πιστὰ πάτησαν.
« Οὐ μέν πως ἅλιον πέλει ὅρκιον, αἷμά τε ἀρνῶν,
« Σπονδαί τ' ἄκρητοι, καὶ δεξιαὶ, ᾗς ἐπέπιθμεν.
« Εἴ περ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν,
« Ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ· σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν
« Σὺν σφῇσι κεφαλῇσι, γυναιξί τε, καὶ τεκέεσσιν.
« Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

"Erit dies quum aliquando peribit Ilium sacrum,
"Et Priamus, & populus bellicosi Priami: (bitans,
"Jupiter autem ipsis Satur. in alto sedens, *in* æthere ha-
"Ipse incutiet nigrantem ægida omnibus,
"Ob hanc fraudem iratus. Hæc quidem erunt non irrita.
"Sed mihi gravis dolor tui *causa* erit, ô Menelae.
"Si moriaris, & fatum adimpleveris vitæ:
"Et valde infamis siticulosum Argos repetam.
"Statim enim recordabuntur Achivi patriæ terræ:
"Gloriam verò Priamo & Trojanis relinquemus
"Argivam Helenam: tua autem ossa putrefaciet terra,
"Jacentis in Troja, imperfecto in opere.
"Et aliquis sic dicet Trojanorum superborum,
"Sepulchro insultans Menelai gloriosi,
"Utinam sic in omnibus iram expleat Agamemnon,
"Sicut & tunc incassum exercitum duxit huc Achivorũ
"Jam verò rediit domum dilectam in patriam terram,
"Cum vacuis navibus relinquens strenuum Menelaum.
"Sic aliquando quis dicet: tunc mihi dehiscat lata terra.
Hunc verò confirmans alloquutus est flavus Menelaus,
"Bono esto animo: ac ne terrefacito populum Achivorũ,
"Non in lethali *loco* acuta fixa est sagitta, sed antè
"Tutatus est *me* balteus varius, & subter
"Loricáque: & lamina, quam ærarii fecerunt homines.
Hunc autem respondens affatus est rex Agamemnon,
"Utinam verò ita sit, ô chare Menelae.
"Vulnus autem medicus tractabit, & adhibebit
"Medicamenta quæ liberent te à nigris doloribus.
"Dixit, & Talthybium divinum præconẽ alloquutus est,
"Talthybi, quàm citissimè Machaonem huc accerse

Agamemnon Machaonem jubet accersi.

"Virum, Æsculapii filium inculpati medici,
"Ut videat Menelaum Martium, ducem Achivorum
"Quem aliquis jaculatus vulneravit, arcuũ bene peritus
"Trojanorum vel Lyciorum: *quæ res est* illi quidem glo-
ria, nobis verò luctus. (audivit,
Sic dixit, neque ei præco immoriger fuit simulátque
Perrexit autem ire per populum Achivorũ loricatorum,
Pervestigãs oculis heroa Machaonẽ; hũc autẽ animadver-
Stantem: circum autẽ ipsum validæ acies scutigerorum
Populorũ, qui ipsum sequuti erant ex Trice equorum al-
Propè autem stans verbis alatis alloquutus est, (trice.
"Prorumpe Æsculapiade vocat *te* rex Agamemnon,
"Ut videas Menelaum Martium Atrei filium,
"Quem aliquis jaculatus vulneravit, arcuũ bene peritus

"Tro-

“ Ἔσσεται ἦμαρ ὅταν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή,
“ Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο,
“ Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης, ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
“ Αὐτὸς ἐπισσείῃσιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσι,
“ Τῆς γ' ἀπάτης κοτέων· τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα.
“ Ἀλλά μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται ὦ Μενέλαε,
“ Αἴ κε θάνῃς, καὶ μοῖραν ἀναπλήσῃς βιότοιο.
“ Καί κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἱκοίμην.
“ Αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης,
“ Καδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ, καὶ Τρωσὶ λίποιμεν
“ Ἀργείην Ἑλένην· σέο δ' ὀστέα * πύσει ἄρουρα γρ. πύσει
“ Κειμένου ἐν Τροίῃ, ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ·
“ Καί κέ τις ὧδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηνορεόντων,
“ Τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυδαλίμοιο·
“ Αἴθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει Ἀγαμέμνων,
“ Ὡς καὶ νῦν ἅλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν·
“ Καὶ δὴ ἔβη οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
“ Σὺν κεινῇσιν νηυσί, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον·
“ Ὥς ποτέ τις ἐρέει, τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.
Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
“ Θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν
“ Οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν
“ Εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος, ἠδ' ὑπένερθεν
“ Ζῶμά τε καὶ μίτρη τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
“ Αἲ γὰρ δὴ οὕτως εἴη φίλος ὦ Μενέλαε.
“ Ἕλκος δ' ἰητὴρ ἐπιμάσσεται, ἠδ' ἐπιθήσει
“ Φάρμαχ', ἅ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.
Ἦ, καὶ Ταλθύβιον θεῖον κήρυκα προσηύδα,
“ Ταλθύβι' ὅτι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσον
“ Φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱὸν ἀμύμονος ἰητῆρος,
“ Ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον, ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
“ Ὅν τις ὀϊστεύσας ἔβαλεν τόξων εὖ εἰδώς,
“ Τρώων, ἢ Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
Βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Παπταίνων ἥρωα Μαχάονα· τὸν δ' ἐνόησεν
Ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων
Λαῶν, οἵ οἱ ἕποντο Τρίκης ἐξ ἱπποβότοιο.
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὄρσ' Ἀσκληπιάδη, καλέει κρείων Ἀγαμέμνων.
“ Ὄφρα ἴδῃς Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρέος υἱόν,
“ Ὅν τις ὀϊστεύσας ἔβαλεν τόξων εὖ εἰδώς,

" Trojanorum vel Lyciorum, *quæ res est* illi quidem gloria
nobis autem luctus.
" Sic dixit: huic autem animum in pectore commovit.

Machaon Menelaum curat.

Perrexerunt autē ire per turbā ad exercitū latū Achivorum:
Sed quum pervenerunt *eò* ubi flavus Menelaus (quique
Vulneratus fuerat, circū vero ipsū congregati erant optimi
Undique: inter medios autem stabat diis æquandus vir,
Statim autem ex balteo bene aptato traxit sagittam,
Dum a ea extraheretur retrorsū fractæ sunt acutæ pinnulæ
Solvit autem ipsi balteum varium, & subter (cuspidis.
Loricámque & laminam, quam ærarii fecerunt homines.
Sed postquam vidit vulnus quo incidit amara sagitta,
Sanguinem exugens, lenia medicamenta sciens
Inspergebat, quæ suo quondā patri benevolus dedit Chir.
Dum hi satagebant circa bello strenuum Menelaum
Interim Trojanorum turmæ supervenerunt scutigerorum:
Illi a. rursus arma induerunt, & memoriā pugnæ revocarūt,
Tunc non dormitantem vidisses Agamemnona dium,
Neque trepidantem, neque detrectantem pugnare,
Sed valde properantem in pugnam viris decus afferentem;
Equos etenim dimisit & currus variegatos ære,
(Et hos quidem minister seorsum tenebat anhelantes,
Eurymedon filius Ptolemæi Piraidæ (ipsum
Cui plurimū mandaverat in propinquo habere, si quando
In mēbris occuparet defatigatio per multos imperitantē:)
Sed hic, pedester existens, obibat ordines virorum,
Et quos quidē properātes vidisset Danaorū celeribus equis
Hos valde hortabatur assistens, verbis, (utentium,

Agamēnon milites cohortatur

" Argivi, nequid remittatis de strenua fortitudine:
" Non enim mendaciis pater Jupiter erit auxiliator,
" Sed qui priores præter fœdera injuriam intulerunt
" Horum certè tenera corpora vultures vorabunt,
" Nos verò uxorésque dilectas & infantes liberos
" Abducemus in navibus, postquam urbem ceperimus.
Quos vero remittentes vidisset triste bellum,
Eos valde objurgabat iracundis verbis,
" Argivi, jaculationi destinati, infames, non erubescitis?

Agamēnon ignavos objurgat.

" Curnam sic statis stupidi sicut hinnuli,
" Qui postquam fessi sunt per longum campum currentes
" Stant, neque aliquod ipsis in præcordiis est robur?
" Sic vos statis stupidi, neque pugnatis.
" An expectatis Trojanos propius accedere, ubi naves
" Subductæ sunt pulch. pup. habentes cani in littore maris
" Ut videatis an super vos manum teneat Saturnius?

Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
Ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
Βὰν δ' ἰέναι καθ' ὅμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι ξανθὸς Μενέλαος
Βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ' ὅσσοι ἄριστοι
Κυκλόσ', ὁ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φώς·
Αὐτίκα δ' ἐκ ζωστῆρος ἀρηρότος ἕλκεν ὀϊστόν.
Τοῦ δ' ἐξελκομένοιο, πάλιν ἆγεν ὀξέες ὄγκοι·
Λῦσε δέ οἱ ζωστῆρα παναίολον, ἠδ' ὑπένερθε
Ζῶμά τε, καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἕλκος ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς ὀϊστὸς,
Αἷμ' ἐκμυζήσας, ἐπ' ἄρ' ἤπια φάρμακα εἰδὼς,
Πάσσε, τά οἱ ποτὲ πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.

Ὄφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων·
Οἱ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
Οὐδὲ καταπτώσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι·
Ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν.
Ἵππους μὲν γὰρ ἔασε, καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ,
(Καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας
Εὐρυμέδων υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο·
Τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχέμεν, ὁππότε κέν μιν
Γυῖα λάβῃ κάματος πολέας διακοιρανέοντα·)
Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν, ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·
Καί ῥ' οὓς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων,
Τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν,
“Ἀργεῖοι, μή πώ τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·
“Οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσετ' ἀρωγός·
“Ἀλλ' οἵ περ πρότεροι * ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο, γρ. ὑπὲρ ὅρκια.
“Τῶν ἤτοι αὐτῶν τέρενα χρόα γῦπες ἔδονται·
“Ἡμεῖς δ' αὖτ' ἀλόχους τε φίλας, καὶ νήπια τέκνα
“Ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἕλωμεν.

Οὕς τινας αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο,
Τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν,
“Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἐλεγχέες, οὔ νυ σέβεσθε;
“Τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθηπότες, ἠΰτε νεβροί,
“Αἵ τ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι,
“Ἑστᾶσ', οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή;
“Ὣς ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.
“Ἦ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες
“Εἰρύατ' εὔπρυμνοι πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
“Ὄφρα ἴδητ' αἴ κ' ὔμμιν ὑπέρσχῃ χεῖρα Κρονίων

“Ὡς

Sic is imperans obibat ordines virorum.
Venit autem ad Cretenses, iens per catervam virorum.
Hi autem circa Idomeneum bellicosum armabantur.
Idomeneus quidē *erat* inter pugnātes in pri.acie apro simi.
Meriones autē ei extremas incitabat phalāges, (lis robore
Hos autem videns lætatus est rex virorum Agamemnon:
Statim autem Idomeneum alloquutus est blandis *verbis*,

Agamemnon Idomeneum alloquitur.

" Idomeneu, supra quidem te honoro Danaos celeres equos habentes,
" Tum etiam in bello, tum in alio opere,
" Tum etiā in convivio, quum senibus destinatum ardens
" Argivorum proceres in crateribus miscent. (vinum
" Etsi enim cæteri comati Achivi
" Dimensum bibunt, tuum tamē plenum poculū semper
" Stat ut mihi, ut bibas quando animus jubet. (esse,
" Sed prorumpe ad bellum, *talis* qualis antea gloriabaris.
Hunc verò, Idom. Cretensiū dux contrà alloquutus est,
" Atride, valde quidem tibi ego concors socius
" Ero, sicut prius promisi & anui.
" Sed alios hortare comatos Achivos,
" Ut quam primū pugnemus: quoniā fœdera confuderūt
" Trojani, quibus mors & dolores in posterum
" Erūt, quoniā priores præter fœdera injuriā intulerūt.
Sic dixit: Atrides autem præteribat lætus corde,

Agamemnon Ajaces adit.

Venit autem ad Ajaces iens per turbam virorum.
Hi autē armabātur: simul vero nimbus sequebatur peditū.
Sicut autem quando è specula vidit nebulā caprarius vir
Venientem per mare à Zephyri flatu:
Illi autem procul existenti niger ut pix
Videtur, grandiens per mare, adducítque imbrē multum:
Diriguit vero conspicatus *eam*, súbq; speluncā cōpulit oves:
Tales simul cum Ajacibus bellicosorum juvenum
Sævum in bellum densæ movebantur phalanges
Fuscæ, scutísque & lanceis horrentes.
Et has quidem lætatus est ubi conspexit rex Agamemnon
Et ipsos quum inclamasset, verbis alatis alloquutus est.
" Ajaces, Argivorum duces ære tunicatorum
" Vos quidē (non enim par est) hortari *exercitū* nō jubeo.
" Ipsi enim valde exercitum cōpellitis fortiter pugnare.
" Utinā enim ô Jupitérque pater, & Minerva, & Apollo,
" Talis omnibus animus in pectoribus esset.
" Sic citò caderet civitas Priami regis,
" Manibus sub nostris captáque destructáque.
Sic fatus, hos quidem reliquit illic: ivit autem ad alios

Ubi

" Ὄφρα ἴδητ' αἴ κ' ὔμμιν ὑπέρσχῃ χεῖρα Κρονίων;
Ὣς ὅγε κοιρανέων, ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·
Ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο.
Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις συῒ εἴκελος ἀλκήν·
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὤτρυνε φάλαγγας.
Τοὺς δὲ ἰδὼν, γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσηύδα μειλιχίοισιν.
" Ἰδομενεῦ, περὶ μέν σε τίω Δαναῶν ταχυπώλων,
" Ἠμὲν ἐνὶ πτολέμῳ ἠδ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ,
" Ἠδ' ἐν δαίθ', ὅτε πέρ τε γερούσιον αἴθοπα οἶνον
" Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρσι κέρωνται.
" Εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ·
" Δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
" Ἕστηχ' ὥσπερ ἐμοὶ, πιέειν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
" Ἀλλ' ὄρσευ πόλεμόνδ', οἷος πάρος εὔχεο εἶναι.
Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα,
" Ἀτρείδη μάλα μέν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἑταῖρος
" Ἔσσομαι, ὡς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
" Ἀλλ' ἄλλους ὄτρυνε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
" Ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ', ἐπεὶ σύν γ' ὅρκι' ἔχευαν
" Τρῶες, τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κήδε' ὀπίσσω
" Ἔσσετ', ἐπεὶ πρότεροι * ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο. γρ. ὑπὲρ-
Ὣς ἔφατ'· Ἀτρείδης δὲ παρῴχετο γηθόσυνος κῆρ· ὅρκια.
Ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
Τὼ δὲ κορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν·
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ
Ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς,
Τῷ δέ τ' ἄνευθεν ἐόντι, μελάντερον ἠΰτε πίσσα
Φαίνετ' ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν·
Ῥίγησέν τε ἰδὼν, ὑπό τε σπέος ἤλασε μῆλα.
Τοῖαι ἅμ' * Αἰάντεσσιν ἀρηϊθόων αἰζηῶν
Δήϊον ἐς πόλεμον πυκιναὶ κίνυντο φάλαγγες γρ. αἰάν-
Κυάνεαι, σάκεσίν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι. τεσσι.
Καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων, διοτρε-
Καί σφεας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα, φέων αἰζ.
" Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
" Σφῶϊ μὲν (οὐ γὰρ ἔοικ') ὀτρυνέμεν οὔτι κελεύω.
" Αὐτὼ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἶφι μάχεσθαι.
" Αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
" Τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο,
" Τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος
" Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε, περθομένη τε.
Ὣς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ. βῆ δὲ μετ' ἄλλους,

Agamēnon Nestorem adit.

Ubi Nestorem invenit, argutum Pyliorum concionatorem
Suos socios ordinantem & exhortantem ad pugnandum,
Circum magnum Pelagontem Alastoráque, Chromiúmque
Hæmonémque regem Biantémque pastorem populorum
Equites quidem primùm cum equis & curribus,
Pedites autem à tergo constituit, multósque & strenuos,
Vallum ut essent belli: ignavos autem in medium intrusit,
Ut etiam non volens quis necessitate pugnaret.
Equitibus quidem primùm dabat mandata, hos enim jussit
Suos equos continere, neque tumultuari in turba.
" Neque quisquam equitandi peritia & strenuitate fretus
" Solus ante alios properet cum Trojanis pugnare,
" Neque retrocedat, imbecilliores enim eritis.
" Quicúq; a. vir à suis curribus ad alienos currus pervenerit
" Lancea porrecta pugnet, quoniam multo melius sit:
" Sic & majores *nostri* urbes & muros destruebant,
" Hanc mentem & animum habentes in pectoribus.
Ita senex adhortabatur, jampridem rei militaris sciens.
Et hoc quidem lætatus est viso rex Agamemnon,
Et ipsum quum inclamasset, verbis alatis alloquutus est,
" O senex utinam sicut animus est in pectore charo
" Sic te genua sequerentur, robur autem tibi firmum esset.
" Sed te senectus conficit æq; molesta omnibus: utinā quidem
" Virorū alius illam haberet, tu autē juniores esses inter.

Nestoris verba ad Agamemnonem.

Huic respondit postea Gerenius eques Nestor,
" Atride, valde quidem ego vellem & ipse
" Sic esse ut quando dium Ereuthalionem interfeci.
" Sed non simul omnia dii dederunt hominibus.
" Si tunc juvenis eram, nunc contra me senectus invadit.
" Veruntamen & sic equitibus interero & adhortabor
" Consilio & verbis, hoc enim decus est senum.
" Hastas autem vibrabunt juniores qui me
" Minores natu sunt, confidúntque viribus.
Sic dixit. Atrides autem præteribat lætus animo.
Invenit filium Petei Menestheum stimulatorem equorum,
Stantem, circum autem erant Athenienses periti belli.
Ac prope stabat prudens Ulysses.
Juxta autem Cephallenum circum turmæ non imbecilles
Stabant, nondū n. ipsorū copiæ audierant clamorem belli,
Sed recenter concitatæ movebantur phalanges (licet
Trojanorúmq; domitorū equ. & Græcorum: hi v. expectantes
Stabant quando turma Achivorum alia adveniens,
In Trojanos rueret & inciperent bellum.
Hos autem videns objurgavit rex virorum Agamemnon,

Ενθ' ὅγε Νέστορ' ἔτετμε λιγὺν Πυλίων ἀγορητὴν,
Ους ἑτάρους στέλλοντα, κ' ὀτρύνοντα μάχεσθαι,
Αμφὶ μέγαν Πελάγοντα, Αλάστορά τε Χρομίον τε,
Αἵμονά τε κρείοντα, Βίαντά τε ποιμένα λαῶν.
Ιππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι,
Πεζοὺς δ' ἐξόπιθεν στῆσεν πολέας τε, καὶ ἐσθλοὺς,
Ερκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσεν,
Οφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις, ἀναγκαίῃ πολεμίζῃ.
Ιππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
Σφοὺς ἵππους ἐχέμεν, μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ·
"Μηδέ τις ἱπποσύνῃ τε· καὶ ἠνορέηφι πεποιθὼς,
"Οἶος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
"Μηδ' ἀναχωρείτω. ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε.
"Ος δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἅρμαθ' ἵκηται,
"Εγχει ὀρεξάσθω. ἐπεὶ πολὺ φέρτερον οὕτως.
"Ωδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας, καὶ τείχε' ἐπόρθουν,
"Τόνδε νόον, καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες·
Ως ὁ γέρων ὤτρυνε, πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς·
Καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Αγαμέμνων,
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
"Ω γέρον, εἴθ' ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
"Ως τοι γούναθ' ἕποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη.
"Αλλά σε γῆρας τείρει ὁμοίϊον· ὡς ὄφελέν τις
"Ανδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
"Ατρείδη μάλα μέν κεν ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
"Ως ἔμεν, ὡς ὅτε δῖον Ερευθαλίωνα κατέκταν·
"Αλλ' οὔ πως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν.
"Εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὖτέ με γῆρας ἱκάνει·
"Αλλὰ καὶ ὣς ἱππεῦσι μετέσσομαι, ἠδὲ κελεύσω
"Βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων·
"Αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἵ περ ἐμεῖο
"Ὁπλότεροι γεγάασι, πεποίθασίν τε βίηφι.
Ως ἔφατ'· Ατρείδης δὲ παρῴχετο γηθόσυνος κῆρ.
Εὗρ' υἱὸν Πετεῶο Μενεσθῆα πλήξιππον
Εσταότ'. ἀμφὶ δ' Αθηναῖοι μήστωρες ἀϋτῆς.
Αὐτὰρ ὁ πλησίον ἑστήκει πολύμητις Οδυσσεὺς,
Πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ
Εστασαν. οὐ γάρ πώ σφιν ἀκούετο λαὸς ἀϋτῆς.
Αλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
Τρώων θ' ἱπποδάμων, καὶ Αχαιῶν· οἱ δὲ μένοντες
Εστασαν, ὁππότε πύργος Αχαιῶν ἄλλος, ἐπελθὼν
Τρώων ὁρμήσειε, καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.
Τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων,

Pages numbered incorrectly from this p. to end

Et ipsos quum inclamasset verbis alatis alloquutus est,
" O fili Petei Jovis alumne,
" Et tu malis dolis instructe, astute,
" Cur trepidantes absceditis, & expectatis alios?
" Vos quidem conveniebat inter primos existentes
" Consistere, & pugnæ ardenti vos offerre.
" Primi enim nuntium de convivio auditis meo,
" Quandocunq; convivium proceribus paramus Achivi
" Ubi libet assatas carnes edere, & pocula
" Vini bibere suavis, quamdiu volueritis:
" Nunc vero libenter videritis, etiamsi decem turmæ A-
" Ante vos pugnarent sævo ferro. (chivorum

Agamemnon Menestheum objurgat

Hunc autē torvè intuitus alloquutus est prudēs Ulysses
" Atride, quale tibi verbum fugit ex septo dentium?
" Quomodo dicis à bello cessare *nos*, quum Achivi
" In Trojanos equites cieamus acrem Martem?
" Videbis si volueris, & si tibi hæc curæ sint,
" Telemachi dilectum patrem, antesignanis permixtum
" Trojanorum equitum, tu igitur hæc vana dicis.

Ulysses Agamēnoni respondet.

Hunc verò subridens alloquutus est rex Agamemnon,
Postquam cognovit iratum, resumpsitque sermonem,
" Jove sate Laertiade multum industrie Ulysses,
" Neque te objurgo graviter, neque *tibi* impero.
" Scio enim quòd tibi animus in pectore charo
" Mitia consilia novit, eadem enim sentis quæ & ego.
" Vade igitur; hæc a. postea placabimus, siquid perperam
" Dictum est: hæc autem omnia dii irrita faciunt, (nunc
Sic loquutus, hos quidē reliquit illic: ivit autem ad alios
Invenitque Tydei filium magnanimum Diomedem
Stantem inter equos & currus compactos.
Apud autem ipsum stabat Sthenelus Capanei filius,
Et hunc quidem objurgavit conspicatus rex Agamemnon,
Et ipsum quum inclamasset, verbis velocibus alloquutus est
" Heu Tydei fili, bellicosi, equûm domitoris,
" Cur trepidas? cur & circumspicis belli transitus?
" Haud certè Tydeo itidem moris erat trepidare,
" Sed multò ante dilectos socios cum hostibus pugnare:
" Sicut dixerunt qui eum viderunt labores *bellicos* obeuntem, non enim ego
" Occurri, neq; vidi: sed præ cæteris strenuū dicūt fuisse.
" Certè enim sine exercitu intravit Mycenas
" Hospes, cum divino Polynice copias congregans,
" Qui tūc militabāt sacra advers⁹ mœnia Thebæ: (liarios
" Et valde supplicabāt *Mycenensib⁹* ut darēt inclytos auxi-

Agamēnon Diomedem objurgat

" Hi

Καί σφεας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
“ Ὦ υἱὲ Πετεῶο διοτρεφέος βασιλῆος,
“ Καὶ σὺ κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε κερδαλεόφρον,
“ Τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους,
“ Σφῶϊν μέν τ' ἐπέοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντας
“ Ἑστάμεν, ἠδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι.
“ Πρώτω γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,
“ Ὁππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζοιμεν Ἀχαιοί·
“ Ἔνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι, ἠδὲ κύπελλα
“ Οἴνου πινέμεναι μελιηδέος, ὄφρ' ἐθέλητον·
“ Νῦν δὲ φίλως χ' ὁρόωτε, καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
“ Ὑμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλέϊ χαλκῷ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν, προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
“ Ἀτρείδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
“ Πῶς δὴ φῂς πολέμοιο μεθιέμεν, ὁππότ' Ἀχαιοὶ
“ Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα;
“ Ὄψεαι, ἢν ἐθέλῃσθα, καὶ αἴ κέν τοι τὰ μεμήλῃ,
“ Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
“ Τρώων ἱπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζεις.
Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
Ὡς γνῶ χωομένοιο· πάλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον·
“ Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
“ Οὔτέ σε νεικείω περιώσιον, οὔτε κελεύω.
“ Οἶδα γὰρ ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
“ Ἤπια δήνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις, ἅτ' ἐγώ περ.
“ Ἀλλ' ἴθι· ταῦτα δ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
“ Εἴρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώλια θεῖεν.
Ὣς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους,
Εὗρε δὲ Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα
Ἑσταότ' ἔν θ' ἵπποισι, καὶ ἅρμασι κολλητοῖσι·
Πὰρ δέ οἱ ἑστήκει Σθένελος Καπανήϊος υἱός.
Καὶ μὲν τὸν νείκεσσεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Ὤ μοι Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο,
“ Τί πτώσσεις; τί δ' ὀπιπεύεις πολέμοιο γεφύρας;
“ Οὐ μὲν Τυδέϊ γ' ὧδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
“ Ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἑτάρων δηΐοισι μάχεσθαι·
“ Ὡς φάσαν οἵ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἔγωγε
“ Ἤντησ', οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι·
“ Ἤτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκήνας
“ Ξεῖνος, ἅμ' ἀντιθέῳ Πολυνείκεϊ λαὸν ἀγείρων,
“ Οἵ ῥα τότ' ἐστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης,
“ Καί ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους·

"Hi autẽ volebãt dare, & assẽtiebant sicut *illi* hortabãt
" Sed Jupiter avertit, dira prodigia ostendens.
" Hi autem postquam abierunt, & in via progressi sunt,
" Ad Asopũ *flu.* venerunt altos juncos habentẽ herbosum
" Tunc rursus nuntium Tydeum miserunt Achivi. (
" Hic igitur ivit, multos v. invenit Cadmeenses (*i.Theb.*
" Convivantes in domo potentiæ Æteocleæ.
" Tunc neque, hospes existens, equûm agitator Tydeus,
Timebat, dum solus erat multos inter Cadmeenses:
"Sed is ad certandum provocabat; quẽlibet autẽ vincebat
" Facilè talis ei auxiliatrix erat Minerva.
" Verum irati Cadmei stimulatores equorum.
" Redeunti densas insidias locarunt ducentes
" Juvenes quinquaginta: duo autem ductores erant,
"Mæon Hæmonides, persimilis immortalibus.
" Filiúsque Autophoni perseverans in bello Lycophontes
" Tydeus tamen & his turpem mortem intulit: (
"Omnes interfecit, unum verò solum misit ut domũ redi
" Mœona utique præmisit, deorum signis parens,
" Talis erat Tydeus Ætolus: sed filium (te præstantiorem
"Generavit seipso inferiorẽ pugna, sed cõcionãdi facul
Sic dixit hunc verò non alloquutus est fortis Diomedes,
Reveritus regis objurgationem venerandi;
Sed ei filius Capanei respondit inclyti: (dum ve
" Atride, ne mentiaris, quum notitiam habeas, ad dice
" Nos quidẽ patribus longè præstantiores gloriamur esse
" Nos etiam Thebæ solum cepimus septiportis (cum
" Pauciorem exercitum ducentes sub murum Marti
" Freti signis deorum, & Jovis auxilio.
" Illi autem suis temerariis factis perierunt.
" Ideo ne mihi patres unquam in pari ponas honore.

Sthenelus Agamemnoni asperius respondet.

Hunc autẽ torvè intuitus alloquutus est fortis Diomedes
" O amice, tacitus sede, meóque acquiesce sermoni:
" Non enim ego succenseo Agamẽnoni pastori populorum
" Hortanti ad pugnandum bene ocreatos Achivos,
" Hunc etenim gloria sequetur, si Achivi
" Trojanos debellarint ceperíntque Ilium sacrum.
" Húc cõtra magnus dolor *consequetur*, Achivis profligatis
" Sed age, nos quoq; curæ habeamus strenuã fortitudinem
Dixit, & ex curru cum armis desiliit in terram.
Horribiliter autem sonabat æs circa pectora regis
Ruentis, vel magno animi rob. præditum timor invasit
Sicut autem quum in littore multisono fluctus maris
Concitatur creber, quem Zephyrus paulatim agitavit

Diomedes Sthenelum objurgat

“ Οἱ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπῄνεον ὡς ἐκέλευον.
“ Ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε, παραίσια σήματα φαίνων.
“ Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ᾤχοντο, ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
“ Ἀσωπὸν δ' ἵκοντο βαθύσχοινον, λεχεποίην·
“ Ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ στεῖλαν Ἀχαιοί·
“ Αὐτὰρ ὁ βῆ· πολέας δὲ κιχήσατο Καδμείωνας
“ Δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἐτεοκληείης.
“ Ἔνθ' οὐδὲ, ξεῖνός περ ἐὼν ἱππηλάτα Τυδεὺς,
“ Τάρβει, μοῦνος ἐὼν πολέσι μετὰ Καδμείοισιν·
“ Ἀλλ' ὅ γ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο· πάντα δ' ἐνίκα
“ Ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη.
“ Οἱ δὲ, χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων
“ Ἂψ ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἷσαν, ἄγοντες
“ Κούρους πεντήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
“ Μαίων Αἱμονίδης ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
“ Υἱός τ' Αὐτοφόνοιο μενεπτόλεμος Λυκοφόντης·
“ Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκε,
“ Πάντας ἔπεφν'· ἕνα δ' οἶον ἵει οἶκόνδε νέεσθαι.
“ Μαίον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
“ Τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
“ Γείνατο εἷο χέρεια μάχῃ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω.
Ὣς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
Αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.
Τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο.
“ Ἀτρεΐδη, μὴ ψεύδε', ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν·
“ Ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι·
“ Ἡμεῖς καὶ Θήβης ἕδος εἵλομεν ἑπταπύλοιο,
“ Παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τεῖχος ἄρειον,
“ Πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν, καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ.
“ Κεῖνοι δὲ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
“ Τῷ μή μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν, προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
“ Τέττα, σιωπῇ ἧσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.
“ Οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
“ Ὀτρύνοντι μάχεσθαι ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
“ Τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ' ἕψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
“ Τρῶας δηώσωσιν, ἕλωσί τε Ἴλιον ἱρήν. γρ. ἐάσσαι.
“ Τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηωθέντων.
“ Ἀλλ' ἄγε δὴ, καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
Ἦ ῥα· καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·
Δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσιν ἄνακτος
Ὀρνυμένου· ὑπό κεν ταλασίφρονά περ δέος εἷλεν.
Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχέϊ κῦμα θαλάσσης
Ὄρνυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὑποκινήσαντος,

"Hi autē volebāt dare, & assētiebant sicut *illi* hortab
" Sed Jupiter avertit, dira prodigia ostendens.
" Hi autem postquam abierunt, & in via progressi sun
" Ad Asopū *flu.* venerunt altos juncos habentē herbo
" Tunc rursus nuntium Tydeum miserunt Achivi. (
" Hic igitur ivit, multos v. invenit Cadmeenses (*i.* Th
" Convivantes in domo potentiæ Æteocleæ.
" Tunc neque, hospes existens, equûm agitator Tyde
Timebat, dum solus erat multos inter Cadmeenses:
"Sed is ad certandum provocabat; quēlibet autē vince
" Facilè talis ei auxiliatrix erat Minerva.
" Verum irati Cadmei stimulatores equorum.
" Redeunti densas insidias locarunt ducentes
" Juvenes quinquaginta: duo autem ductores era
"Mæon Hæmonides, persimilis immortalibus.
" Filiúsque Autophoni perseverans in bello Lycopho
" Tydeus tamen & his turpem mortem intulit: (
"Omnes interfecit, unum verò solum misit ut domu
" Mœona utique præmisit, deorum signis parens,
" Talis erat Tydeus Ætolus: sed filium (te præstantio
"Generavit seipso inferiorē pugna, sed cōcionādi fa
Sic dixit hunc verò non alloquutus est fortis Diome
Reveritus regis objurgationem venerandi;
Sed ei filius Capanei respondit inclyti: (dum

Sthenelus Agamemnoni asperius respondet.

" Atride, ne mentiaris, quum notitiam habeas, ad d
" Nos quidē patribus longè præstantiores gloriamu
" Nos etiam Thebæ solum cepimus septiportis (
" Pauciorem exercitum ducentes sub murum Ma
" Freti signis deorum, & Jovis auxilio.
" Illi autem suis temerariis factis perierunt.
" Ideo ne mihi patres unquam in pari ponas honore,
Hunc autē torvè intuitus alloquutus est fortis Dio

Diomedes Sthenelum objurgat

" O amice, tacitus sede, meóque acquiesce sermo
" Non enim ego succenseo Agamēnoni pastori pop
" Hortanti ad pugnandum bene ocreatos Achivos,
" Hunc etenim gloria sequetur, si Achivi
" Trojanos debellarint ceperíntque Ilium sacrum.
" Hūc cōtra magnus dolor *consequetur*, Achivis pro
"Sed age, nos quoq; curæ habeamus strenuā fortitu
Dixit, & ex curru cum armis desiliit in terram.
Horribiliter autem sonabat æs circa pectora regis
Ruentis, vel magno animi rob. præditum timor inv
Sicut autem quum in littore multisono fluctus ma
Concitatur creber, quem Zephyrus paulatim agit

Οἱ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπῄνεον ὡς ἐκέλευον·
Ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε, παραίσια σήματα φαίνων.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ᾤχοντο, ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
Ἀσωπὸν δ' ἵκοντο βαθύσχοινον, λεχεποίην·
Ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ στεῖλαν Ἀχαιοί·
Αὐτὰρ ὁ βῆ· πολέας δὲ κιχήσατο Καδμείωνας
Δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἐτεοκληείης.
Ἔνθ' οὐδὲ, ξεῖνός περ ἐὼν ἱππηλάτα Τυδεὺς,
Τάρβει, μοῦνος ἐὼν πολέσι μετὰ Καδμείοισιν·
Ἀλλ' ὅγ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο· πάντα δ' ἐνίκα
Ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη.
Οἱ δὲ, χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων
Ἂψ ἀναερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἷσαν, ἄγοντες
Κούρους πεντήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
Μαίων Αἱμονίδης ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
Υἱός τ' Αὐτοφόνοιο μενεπτόλεμος Λυκοφόντης·
Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκε,
Πάντας ἔπεφν'· ἕνα δ' οἶον ἵει οἶκόνδε νέεσθαι.
Μαίον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
Τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
Γείνατο εἷο χέρεια μάχῃ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω.
Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
Αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.
Τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο.
Ἀτρείδη, μὴ ψεύδε', ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν·
Ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι·
Ἡμεῖς καὶ Θήβης ἕδος εἵλομεν ἑπταπύλοιο,
Παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τεῖχος ἄρειον,
Πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν, καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ.
Κεῖνοι δὲ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
Τῷ μή μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν, προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
Τέττα, σιωπῇ ἧσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.
Οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
Ὀτρύνοντι μάχεσθαι ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
Τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ' * ἕψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
Τρῶας δῃώσωσιν, ἕλωσί τε Ἴλιον ἱρήν. — γρ. ἔσσεται.
Τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δῃωθέντων.
Ἀλλ' ἄγε δὴ, καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
Ἦ· καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·
Δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσιν ἄνακτος
Ὀρνυμένου· ὑπό κεν ταλασίφρονά περ δέος εἷλεν.
Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχέϊ κῦμα θαλάσσης
Ὄρνυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὑποκινήσαντος,

In ponto quidem primum attollitur, sed postea
Ad terram fractus multum fremit, à summitate autem
Agminis incessus. Turgidus existens erigitur : expuítque maris spumam:
Sic tunc densæ Danaorum movebantur phalanges
Assidue ad bellum, imperabat autem suis unusquisque
Ducum, alii autem tacitè ibant (neque dixisses (cen
Tantam multitudinem sequi, habentem in pectoribus vo
Cum silentio *inquã, utpote* reveriti duces: circum autẽ
Arma ornata splendebant, quibus induti ordine incedeb
Trojani verò sicut oves, multa possidentis viri in caula
Innumeræ stant dum mulgentur lac album,
Continuè balantes, audita voce agnorum :
Sic Troum clamor per exercitum latum excitatus est:
Non enim omnium erat una vociferatio, neque una vo
Sed lingua mista erat: ex multis locis cõvocati n. erãt
Instigabat autẽ hos quidẽ Mars, illos autẽ cæsia Miner
Terrórque & fuga & Contentio inexplebitur furens,
Mart s homicidæ soror sociáque,
Quæ parva quidem primùm attollitur : sed postea
In cœlo firmavit caput, & super terram ingreditur:
Quæ ipsis, & tunc litẽ utrinq; pariter perniciosã injec
Discursans per turbã, augens gemitum virorum. (medi
Hi autem quum jam in locum unum coeuntes veniss
Cõmiserunt clypeos : simul & lanceas & robora viro
Ære loricatorum ac scuta umbilicata (taba
Appropinquabat invicem : multus autem strepitus
Conflictus. Tunc verò simul ejulatus & jactantia erat virorum
Occidentium & eorum qui occidebãtur, fluebat a. sang
Sicut quando torrentes fluvii de mõtibus fluentes (te
In convallem conferunt impetuosam aquam
Canalibus ex magnis concavum intra alveum.
Horum autem procul fragorem in montibus audit pa
Sic iis commixtis ortus est clamórque fugáque.
Primus autem Antilochus Trojan. interficit virum
Antilochus Echepolum interficit. Strenuum inter antesignanos Thalysiadem Echepol
Quem percussit primus galeæ *in* conum equisetæ.
Inq; frontem fixit *lanceam* : penetravit autem os int
Cuspis ærea, hunc autem tenebræ oculos cooperuer
Cecidit autem sicut quando *cadat* turris in acri pugna
Hunc autem prolapsum pedibus prehendit rex Eleph
Calchodontiades, magnanimorum dux Abantium:
Trahebat autem extra tela cupidus, ut quamprimum
Arma prædaretur: sed ad momẽtum tẽp fuit ei *iste* co
Cadaver enim trahentem videns magnanimus Agenor

Πόντῳ * μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα Γρ. μὲν τε
Χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας
Κυρτὸν ἐὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἁλὸς ἄχνην·
Ὣς τότ' ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
Νωλεμέως πόλεμόνδε· κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
Ἡγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν· (οὐδέ κε φαίης
Τόσσον λαὸν ἕπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδήν·)
Σιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσι
Τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἱμένοι ἐστιχόωντο.
Τρῶες δ' ὥς τ' ὄϊες πολυπάμμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
Μυρίαι ἑστήκασιν, ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,
Ἀζηχὲς μεμακυῖαι, ἀκούουσαι ὄπα ἀρνῶν·
Ὣς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει.
Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, οὐδ' ἴα γῆρυς,
Ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
Ὦρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Δεῖμός τ', ἠδὲ Φόβος, καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα,
Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη ἑτάρη τε,
Ἥτ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει·
Ἥ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοίϊον ἔμβαλε μέσσῳ,
Ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν.
Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
Σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα, καὶ μένε' ἀνδρῶν
Χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
Ἔπληντ' ἀλλήλῃσι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε, καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν,
Ὀλλύντων τε, καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
Ὡς δ' ὅτε χείμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες,
Ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
Κρουνῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοσθε χαράδρης,
Τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν·
Ὣς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχή τε φόβος τε.
Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν
Ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον.
Τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης·
Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
Αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
Ἤριπε δ' ὡς ὅτε πύργος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
Τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφήνωρ
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
Ἕλκε δ' ὑπ' ἐκ βελέων λελιημένος, ὄφρα τάχιστα
Τεύχεα συλήσειε· μίνυνθα δέ οἱ γένεθ' ὁρμή.
Νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάθυμος Ἀγήνωρ.

Latera quæ ei procumbenti apud scutum apparebant,
Vulneravit hasta ærata, solvit autem membra.
Sic hunc quidem deseruit anima: ob id autẽ pugna coo
Ardua Trojanorum & Achivorum, hi autem lupi ceu
In se invicem irruerunt: vir autem virum occidebat.
Tunc percussit Anthemionis filium Telamonius Ajax,
Juvenem, florentem, Simoisium, quem olim mater
Ab Ida descendens, ad ripas Simoentis
Peperit, quum parentes sequuta esset, oves ut videret:
Propterea ipsum vocabant Simoisium, neque parenti
Nutricationis præmia charis reddit: breve enim ei ævu
Fuit, utpote ab Ajace magnanimo lancea interfecto.
Eũ enim dũ veniret primus percussit in pectore ad papi
Dexteram: ex adverso autem per humerum ærea lance
Penetravit. hic autem in pulveribus humi cecidit, ceu pop
Quæ in humido loco paludis magnæ nata est
Lævis: sed ei rami in vertice creverunt:
Hanc quidem carpentarius micanti ferro
Excidit, ut orbem rotæ incurvet pulchro currui:
At illa arescens jacet fluvii ad ripas:
Talem Antemidem Simoisium interfecit (thor
Ajax generosus. In hunc autem Antiph. cui variega
Priamides in turba jaculatus est acuta lancea.
Ab hoc quidem aberravit, sed Leucum Ulyssis fidũ soci
Vulneravit ad inguen, cadaver aliò trahentem.
Cecidit autem juxta ipsum: cadaver autẽ ei excidit ma
Hoc verò Ulysses valde animum interfecto iratus est,
Incessit autem per antesignanos, armatus micanti ære.
Stetit a. valde prope accedẽs, & jaculatus est hasta splẽde
Circum se respectans. Trojani autem retrocesserunt
Quum vir *ille* jaculatus esset, at non irritum telum misit,
Sed filium Priami nothum percussit Democoonta,
Qui ex Abydo venerat ab *armentis* equarum velociu
Hunc Ulysses amici *causa* iratus percussit lancea
In tempore: alterum autem per tempus penetravit
Cuspis ærea: & hujus oculos tenebræ cooperuerunt.
Strepitũ autẽ edidit cadens: sonuerũntq; arma super ip
Recesserũntque primæ aciei pugnatores & illustris Hec.
Argivi autem altum clamabant trahebántque cadavera,
Recta verò perrexerũt multò ulterius: iratus est autẽ Apo
Ex Pergamo despiciẽs: Troja. itaq; adhortatus est incla

Apollo Trojanos animat.

" Prorumpite equites Troes, neque cedite pugna
" Argivis: quoniam non illis lapis *est* corpus, neq; ferru
" Ut æreã lanc. sustineat incidentẽ corpus, dũ percuti

" Præte

Πλευρὰ, τά οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
Οὔτησε ξυστῷ χαλκήρεϊ· λῦσε δὲ γυῖα.
Ὣς τὸν μὲν λίπε θυμός· ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη
Ἀργαλέον Τρώων, καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ, λύκοι ὥς,
Ἀλλήλοις ἐπόρουσαν· ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.
Ἔνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας
Ἠΐθεον, θαλερὸν, Σιμοείσιον, ὅν ποτε μήτηρ
Ἴδηθεν κατιοῦσα, παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος
Γείνατ', ἐπεί ῥα τοκεῦσιν ἅμ' ἕσπετο μῆλα ἰδέσθαι·
Τοὔνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσι
* Θρέπτα φίλοις ἀπέδωκε· μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν γρ. Θρέπτρα.
Ἔπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
Πρῶτον γάρ νιν ἰόντα βάλε στῆθος, παρὰ μαζὸν
Δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
Ἦλθεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν αἴγειρος ὥς,
Ἥ ῥά τ' ἐν εἱαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο πεφύκει
Λείη, ἀτάρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασι·
Τὴν μέν θ' ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ αἴθωνι σιδήρῳ
Ἐξέταμ', ὄφρα ἴτυν κάμψῃ περικαλλέϊ δίφρῳ,
Ἡ μέν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας·
Τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν
Αἴας διογενής· τοῦ δ' Ἄντιφος αἰολοθώρηξ
Πριαμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὀξέϊ δουρί·
Τοῦ μὲν ἅμαρθ', ὁ δὲ Λεῦκον Ὀδυσσέος ἐσθλὸν ἑταῖρον
Βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἑτέρωσ' ἐρύοντα,
Ἤριπε δ' ἀμφ' αὐτῷ· νεκρὸς δέ οἱ * ἔκπεσε χειρός.
Τοῦ δ' Ὀδυσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ·
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Ἀμφὶ ἓ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
Ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος· ὁ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν·
Ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
Ὅς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε παρ' ἵππων ὠκειάων·
Τόν ῥ' Ὀδυσεὺς, ἑτάροιο χολωσάμενος, βάλε δουρὶ
Κόρσην· ἡ δ' ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
Αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος * ὄσσ' ἐκάλυψε· γρ. ὄσσε κάλυψε.
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.
Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς·
Ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω· νεμέσησε δ' Ἀπόλλων
Περγάμου ἐκκατιδών· Τρώεσσι δὲ κέκλετ' ἀΰσας,
Ὄρνυσθ' ἱππόδαμοι Τρῶες, μηδ' εἴκετε χάρμης
Ἀργείοις· ἐπεὶ οὔ σφι λίθος χρὼς οὐδὲ σίδηρος,
Χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν.

" Præterea neque Achilles Thetidis filius pulchricomæ
" Pugnat, sed ad naves iram cruciatricem animi conco-
Sic dixit ab urbe terribilis Deus: sed Achivos (quit,
Excitavit Jovis filia augustiss. Minerva
Incedens per multitudinem, ubi remissos *aliquos* vidisset.
Tunc Amarynciden Diorem fatum implicuit.
Saxo enim vulneratus est juxta malleolum aspero (rum
In tibia dextra: percussit autem *eum* Thracum dux viro-
Pirus Imbrasides, qui ex Æno venerat.
Ambos autem nervos & ossa lapis asper
Penitus fregit: ille igitur supinus in pulveribus
Decidit, ambas manus dilectis sociis expandens,
Animam exspirans, accurrit autem qui percusserat
Pirus, vulneravítque lancea ad umbilicum. omnia verò
Effusa sũt humi intestina:hũc a. tenebræ oculos cõtexerũt.
Sed hunc Thoas Ætolus abeuntem percussit lancea
In pectore, super papillã.fixa est autem in pulmone lãcea,
Prope autem eum accessit Thoas, & gravem lanceam
Extraxit pectore; eduxit autem *vagina* ensem acutum,
Quo ventrem percussit medium, ademítque animam:
Sed arma non exuit: circumstabant enim socii
Thraces verticicomi, longas hastas manibus tenentes,
Qui ipsum *Thoantẽ*, magnũ licet & fortem & generosum,
Repulerunt à seipsis, hic autem recedens concussus est.
Sic hi duo in pulveribus prope invicẽ extensi sunt: (rum
Scilicet hic quidẽ Thracũ, ille autẽ Epiorum ære tunicato-
Duces: multi autem circum interficiebantur & alii.
Tunc non pugnã vir *aliquis* reprehenderet interveniens,
Quia adhuc nec eminus nec cõ.læsus & vuln. acuto ferro
Vagaretur per mediũ *exercituũ*, duceret a. ipsũ Pallas Mi-
Manu prehendens,& telorum averteret impetum. (nerva
Multi enim Trojanorum & Achivorum die illo
Proni in pulveribus propè inter se extensi sunt.

Οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος παῖς ἠϋκόμοιο
Μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.
Ὣς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Ὦρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια,
Ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.
Ἔνθ' Ἀμαρυγκείδην Διώρεα μοῖρ' ἐπέδησε.
Χερμαδίῳ γὰρ βλῆτο παρὰ σφυρὸν ὀκρυόεντι
Κνήμην δεξιτερήν· βάλε δὲ Θρῃκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν
Πείρως Ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει.
Ἀμφοτέρω δὲ τένοντε, καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδὴς
Ἄχρις ἀπηλοίησεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσσας,
Θυμὸν ἀποπνείων· ὁ δ' ἐπέδραμεν, ὅς ῥ' ἔβαλέν περ
Πείρως· οὖτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος * ὄσσ' ἐκάλυψε. γρ. ὄσσε κάλυψε.
Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς * ἐπεσσύμενον βάλε δουρὶ γρ. ἀπεσσύμενον.
Στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο· πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.
Ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἐσπάσατο στέρνοιο, ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὀξύ·
Τῷ ὅγε γαστέρα τύψε μέσην, ἐκ δ' αἴνυτο θυμόν·
Τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἑταῖροι,
Θρήϊκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
Οἵ ἑ, μέγαν περ ἐόντα, καὶ ἴφθιμον, καὶ ἀγαυὸν,
Ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
Ὣς τώγ' ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,
Ἤτοι ὁ μὲν Θρῃκῶν, ὁ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων
Ἡγεμόνες, πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι.
Ἔνθά κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθὼν,
Ὅστις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξέϊ χαλκῷ
Δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη
Χειρὸς ἑλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν.
Πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἤματι κείνῳ
Πρηνέες ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

ΥΠΟΘΕ-

ARGUMENTUM V. LIBRI ILIADIS HOMERI.

DIOMEDES, Minerva ei auxiliante, strenuè rem gerit: atque multos interficit hostium. Vulnerat autem Venerem in manu, & Martem in ventre. Æneam verò ab ipso percussum lapide, Apollo conservat. At Tlepolemus à Sarpedone interficitur. Cæterum Martem Jupiter increpat: sanat autem ipsum Pæon Deorum Medicus.

ALIUD ARGUMENTUM.

QUum abduxisset poeta Pelei *filium Achillem*, qui propugnator erat, aliúmque Græcis præficere voluisset, ac fortitudinem quæ præter opinionem futura esset narrare, Tydei *filium*, *Diomedem*, constituit. Sed cum non æquè ac ille terrere hostes posset, eũ dicit Minervæ auxilio adjuvari, & honore eximio honorari. Conspici enim super humeris ejus terribilem ignem ardentem: adeò ut Trojani obstupefacti ad auxilium à diis *proficiscens* confugerint, terribiliorem eum Achille quoque existimantes. Dicit igitur,

Nec tantus terror populorum ductor Achilles
Ante fuit, diva memorent licèt esse creatum.
Immensum furit, haudque animis æquatur ab ullo.

Quum hoc modo Diomedi Minerva auxiliaretur, Trojanorum multos interficit & Pandarum qui fœdera violaverat. Vulnerat autem & Venerem, quæ filium Æneam adjuvabat: similiter & Martem. Venerem quidem mater Dione consolatur: Marti verò medetur Pæon, à Jove prius objurgato.

ALIUD

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ε. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Διομήδης Ἀθηνᾶς αὐτῷ συλλαμβανομένης, ἀριστεύει, καὶ πολλοὺς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων· τιτρώσκει δὲ Ἀφροδίτην κατὰ τῆς χειρὸς, καὶ Ἄρηα κατὰ τοῦ κενεῶνος· Αἰνείαν δὲ ὑπ' αὐτοῦ πληγέντα λίθῳ, Ἀπόλλων διασώζει· Τληπόλεμος δὲ ὑπὸ Σαρπηδόνος ἀναιρεῖται· τῷ δὲ Ἄρει Ζεὺς ἐπιπλήττει· ἰᾶται δὲ αὐτὸν Παιήων ὁ τῶν θεῶν ἰατρός.

ΑΛΛΩΣ.

Ἀπαγαγὼν τὸν τοῦ Πηλέως ὁ ποιητὴς πρόμαχον, ἕτερον τῶν Ἑλλήνων προστῆσαι θελήσας, καὶ παράδοξον ἀριστείαν ἑρμηνεῦσαι, τὸν Τυδέως ἵστησι· καὶ διότι οὐχ οἷός τε ἦν ἐπίσης ἐκείνῳ τοὺς πολεμίους φοβεῖν, φησὶν αὐτὸν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς βοηθεῖσθαι, καὶ ἐξαιρέτῳ τιμῇ τετιμῆσθαι· ὁρᾶσθαι γοῦν ὑπὲρ τῶν ὤμων αὐτοῦ φοβερὸν πῦρ καιόμενον, ὡς τοὺς Τρῶας καταπλαγέντας ἐπὶ τῇ παρὰ τῶν θεῶν βοηθείᾳ καταφυγεῖν, φοβερώτερον αὐτὸν καὶ Ἀχιλλέως νομίζοντας. Λέγει οὖν,

Οὐδ' Ἀχιλῆα ποθ' ὧδέ γ' ἐδείδιμεν ὄρχαμον ἀνδρῶν,
Ὅνπερ φασὶ θεᾶς ἐξέμμεναι, ἀλλὰ δὲ λίην
Μαίνεται, οὐδέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.

Τοῦτον τὸν τρόπον Διομήδης ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς βοηθούμενος πολλοὺς τῶν Τρώων ἀναιρεῖ, καὶ Πάνδαρον τὸν παρασπονδήσαντα. Τιτρώσκει δὲ καὶ Ἀφροδίτην συλλαμβανομένην τῷ παιδὶ Αἰνείᾳ, ὁμοίως δὲ καὶ Ἄρηα· τὴν μὲν οὖν Ἀφροδίτην ἡ μήτηρ Διώνη παραμυθεῖται· τὸν δὲ Ἄρηα ἰᾶται Παιήων, τοῦ Διὸς πρότερον αὐτῷ ἐπιπλήξαντος.

ALIUD ARGUMEN. VEL ALIA INSCRIPTIO.

E, ferit Venerem & Martem Tydei filius.

ALIA

Diomedis magna strenuitas.

HOMERI ILIADOS. LIB. V.

TUNC verò Tydidæ Diomedi Pallas Minerva
Dedit robur, & audaciam, ut conspicuus inter om-
Argivos fieret, & gloriam insignem auferret. (nes
Ardebat ei ex galeáque, & ex scuto indefessus ignis,
Stellæ autumnali similis, quæ maximè
Splendidè lucet lota in Oceano:
Talis ei ignis lucebat à capitéque & humeris. (tur,
Impulit autem eum in medium, ubi plurimi tumultuaban-
Erat a. quidam inter Trojanos Dares locuples, inculpabilis,
Sacerdos Vulcani: duo autem ei filii erant,
Phegeus, Idæúsque, pugnæ periti omnis.
Hi duo, semoti *à suis*, adversi ruerunt:
Hic quidem ab equis, ille verò à terra ruebat pedes. (tes,
Hi autem quando jam propè erant in se mutuò concurren-
Phegeus prior projecit longam hastam:
Tydidæ verò supra humerum sinistrum venit cuspis
Lanceæ, neque vulneravit ipsum. posterior autem ruebat
Tydides: hujus non vanum telum fugit è manu.
Sed percussit pectus inter papillas: depulit autem ab equis:
Idæus autem aufugit linquens perpulchrum currum,
Neque sustinuit protegere fratrem interfectum.
Nam ne ipse quidem effugisset mortem nigram:
Sed Vulcanus eripuit, servavítque caligine tegens,
Ut ipsi non penitus senex tristis esset.
Equos autem abigens magnanimi Tydei filius,
Dedit sociis, ut deducerent cavas in naves. (retis
Trojani autem magnanimi postquam viderunt filios Da-
Alterum quidẽ elapsum, alterum autẽ interfectũ apud cur-
Minerva Martem educit ex acie. Omnibus perturbatus est animus: sed cæsia Minerva (rus,
Manu apprehendens, verbis alloquuta est furentem Martẽ,
"Mars, Mars, hõinũ pernicies, inq. cæde, murorum cõcussor,

"Nonne

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,
ἢ ἐπιγραφή.

Εἶ, βάλλει Κυθέρειαν, Ἀρηά τε Τυδέος υἱός.

ΑΛΛΗ.

Διομήδους ἀριστεία.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἡ Ε. ῥαψῳδία.

Ἔνθ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
Δῶκε μένος, καὶ θάρσος, ἵν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν
Ἀργείοισι γένοιτο, ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.
Δαῖέ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
Ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅς τε μάλιστα
Λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος ὠκεανοῖο·
Τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε, καὶ ὤμων.
Ὦρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.
Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειός, ἀμύμων,
Ἱρεὺς Ἡφαίστοιο, δύω δέ οἱ υἱέες ἤστην,
Φηγεύς, Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης,
Τὼ οἱ ἀποκρινθέντε, * ἐναντίω ὁρμηθήτην, γρ. ἐναντίον.
Τὼ μὲν ἀφ' ἵπποιϊν, ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὤρνυτο πεζός.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Φηγεύς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Τυδείδεω δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ
Ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
Τυδείδης, τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
Ἀλλ' ἔβαλε στῆθος μεταμάζιον· ὦσε δ' ἀφ' ἵππων.
Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπὼν περικαλλέα δίφρον,
Οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο.
Οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν·
Ἀλλ' Ἥφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
Ὡς δή οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχημένος εἴη·
Ἵππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδέος υἱός,
Δῶκεν ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον υἷε Δάρητος,
Τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφιν,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Χειρὸς ἑλοῦσ', ἐπέεσσι προσηύδα θοῦρον Ἄρηα,
" Ἆρες, Ἆρες βροτολοιγέ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,

" Οὐκ

"Nonne Trojanos quidem sinamus & Achivos
"Pugnare, utris pater Jupiter gloriam *victoriæ* præbuerit?
"Nos autem cedamus, & Jovis evitemus iram?
Sic fata, pugna eduxit impetuosum Martem.
Hunc quidem postea cedere fecit in riposo Scamandro:
Trojãos a. in fugã verterunt Dãai; interfecit autẽ virũ qui-
Ductorum: primus autem rex virorum Agamemnon (libe-
Ducem Halizonum Odium magnum ejecit è curru.
Primo enim verso in fugam in turgum hastam infixit,
Humeros inter, pérque pectora trajecit:
Sonuit autem cadens, insonuerunt autem arma super ipsum.
Idomeneus autem Phæstum interfecit Mæonis filium
Bori, qui ex Tarne grandigleba venerat.
Hunc quidem Idomeneus hasta inclytus lancea longa
Vulneravit, equos ascendentem, ad dextrum humerum:
Cecidit autẽ ex curru: horrenda autẽ ipsum caligo invasit.
Hunc quidem Idomenei spoliarunt famuli.
Filium autem Strophii Scamandrium peritum venationis
Atrides Menelaus interfecit hasta acuta,
Bonum venatorem: docuerat enim Diana ipsa
Jaculari ferarum õne genus, quas nutrit in mõtibus sylva.
Sed non ipsi tunc profuit Diana sagittis gaudens,
Neq; jaculandi eminus artes, quibus antea instructus erat.
Sed ipsum Atrides lancea inclytus Menelaus
Ante se fugientem in dorso vulneravit lancea,
Humeros inter, per pectora autem trajecit.
Cecidit autem pronus: sonuerunt autem arma super ipsum.
Meriones autem Phereclum interfecit fabri filium
Harmonidæ qui manibus noverat ingeniosa omnia
Facere: egregiè ipsum dilexerat Pallas Minerva:
Qui etiam Alexandro fabricaverat naves æquales, (runt,
Inceptrices malorum, quæ omnibus exitium Trojanis fue-
Eique ipsi: quoniam non deorum oracula noverat. (quem
Hunc quidem Meriones quando jam assequutus esset inse-
Vulneravit ad clunem dextrum: ac penitus
E regione juxta vesicam sub osse venit cuspis: (cumtexit.
In genua autem cecidit plorans, mors autem ipsum cir-
Pedæum autem interfecit Meges Antenoris filium:
Qui nothus quidem erat, accuratè tamẽ *eum* educabat di-
Æquè ac dilectos filios, gratificans marito suo. (Theano
Hunc certè Phylides lancea inclytus prope veniens,
Vulnerabit capitis ad occiput acuta lancea: (rum,
Ex adversa autẽ parte inter dentes linguam dissecuit fer-
Cecidit autẽ in pulvere, frigidúmq; prehẽdit ferrũ dẽtibus.

Eurypulus

« Οὐκ ἂν* δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς γρ. δὴ καὶ
« Μάρναθ', ὁπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ, τρῶας
« Νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν; ἐάσομεν.
Ὣς εἰποῦσα, μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα·
Τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠϊόεντι Σκαμάνδρῳ·
Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἕλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
Ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Ἀρχὸν Ἀλιζώνων Ὀδίον μέγαν ἔκβαλε δίφρου.
Πρώτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
Ὤμων μεσσηγύς· διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε·
Δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μήονος υἱὸν
*Βώρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούθει· γρ. Μαί-
Τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχεϊ μακρῷ
Νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον· ρυ Θωρκ.
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων· στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλε·
Τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες.
Υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον αἵμονα θήρης
Ἀτρείδης Μενέλαος ἕλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἄρτεμις αὐτὴ
Βάλλειν ἄγρια πάντα, τά τε τρέφει οὔρεσιν ὕλη·
Ἀλλ' οὔ οἱ τότε γε χραῖσμ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Οὐδὲ ἑκηβολίαι, ᾗσιν τὸ πρίν γ' ἐκέκαστο·
Ἀλλά μιν Ἀτρείδης δουρικλυτὸς Μενέλαος
Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρὶ
Ὤμων μεσσηγύς· διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν·
Ἤριπε δὲ πρηνής, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱὸν
Ἁρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα
Τεύχειν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
Ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας ἐΐσας
Ἀρχεκάκους, αἳ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο,
Οἷ τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὔτι θεῶν ἐκ θέσφατα ᾔδη·
Τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
Βεβλήκει γλουτὸν κατὰ δεξιόν· ἡ δὲ * διὰ πρὸ γρ. δια-
Ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἤλυθ' ἀκωκή· πρό.
Γνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξας· θάνατος δέ μιν ἀμφεκάλυψε.
Πήδαιον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγης Ἀντήνορος υἱόν,
Ὅς ῥα νόθος μὲν ἔην, πύκα δ' ἔτρεφε δῖα Θεανὼ
Ἶσα φίλοισι τέκεσσι χαριζομένη πόσεϊ ᾧ.
Τὸν μὲν Φυλεΐδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
Βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξέϊ δουρί.
Ἀντικρὺ δ' ἀν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός.
Ἤριπε δ' ἐν κονίῃ· ψυχρὸν δ' ἕλε χαλκὸν ὀδοῦσιν.

Eurypylus autem Evæmonides, Hypsenora divum,
Filium magnanimi Dolopionis, & Scamandri
Sacerdos creatus fuerat, & Dei instar honorabatur à pop.
Hunc quidem Eurypylus, Evæmonis clarus filius
Ante se fugientem cursu assequutus percussit in humero
Ense irruens: abscidit autem manum gravem:
Sanguinolenta autẽ manus in cãpo cecidit: hũc a. in oculis
Occupavit purpurea mors, & fatum violentum.
Sic hi quidem laborabant in acri prælio:
Tydiden autem non cognovisses utris interesset,
An inter Trojanos versaretur, an inter Achivos:
Currebat enim per campum fluvio inundanti similis
Torrenti, qui velociter fluens dissipat pontes:
Hunc autem neque pontes muniti reprimunt,
Neque septa retinent vinearum latè virentium
Venientem repentè, quando ingruerit Jovis imber.
Multáq; ab ipso opera diruta sunt pulchra *agricolarũ* juve(num:
Sic à Tydide densæ turbabantur phalanges
Trojanorum; neq; ipsum sustinebant multi licet existẽtes.
Diomedes vulneratur à Pendaro
Hunc autẽ postquã animadvertit Lycaonis clarus filius
Ruentem per campum, ante se turbantem ordines,
Statim contra Tydiden intendebat incurvos arcus,
Et percussit irruentem, assequutus ad dextrum humerum
Thoracis concavitatem: pervolavit autem acerba sagitta,
Atq; in opposit. partem trãsiit: fœd. autẽ sanguine thorax:
Super hoc valde inclamavit Lycaonis clarus filius:
" Ingruite Trojani magnanimi, stimulatores equorum,
" Vulneratus est n. fortissimus Achivorum: neq; ipsũ puto
" Diu toleraturum violentam sagittam, si verè me
" Impulit rex Jovis filius profectum ex Lycia.
Sic dixit jactabundus: hunc a. non sagitta velox interfe(cit,
Sed pedem quum retulisset ante equos & currus,
Stetit, & Sthenelum alloquutus est Capanei filium:
" Prorumpe amice Capaneide, descende de curru,
" Ut mihi ex humero trahas amaram sagittam.
Sic dixit: Sthenelus autem ab equis desiliit in terram:
Astans autẽ sag. velocẽ penitus trajectam extraxit humero:
Sanguis autem sursum ebulliit per tortilem tunicam.
Diomedis preces ad Minervam.
Tum jam precatus est prælio strenuus Diomedes:
" Audi me Ægiochi Jovis filia indomita,
" Si unquam mihi & patri benigna astitisti
" Sævo in bello, nunc rursus me dilige Minerva.
" Da autẽ me virum interfic. & in impetum hastæ venire,
" Qui me vulnerav. præveniẽs, & gloriatur, neq; me putat

Εὐρύπυλος δ' Εὐαιμονίδης Ὑψήνορα δῖον,
υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὅς ῥα Σκαμάνδρου
ἀρητὴρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ·
Τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς,
Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα μεταδρομάδην ἔλασ' ὦμον
φασγάνῳ ἀΐξας. ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν·
Αἱματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος, καὶ μοῖρα κραταιή.
Ὣς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης ποτέροισι μετείη,
Ἠὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλέοι, ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.
Θῦνε γὰρ ἀμπεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἐοικὼς
Χειμάῤῥῳ, ὅς τ' ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
Τὸν δ' οὔτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν,
Οὔτ' ἄρα ἕρκεα ἴσχει ἀλωάων ἐριθηλέων,
Ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
Πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε καλ' αἰζηῶν,
Ὣς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες
Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον, πολέες περ ἐόντες.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
Θύνοντ' ἀμπεδίον, * πρὸ ἕθεν κλονέοντα φάλαγγας, γρ. πρόσθεν.
Αἶψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,
Καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον
Θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός.
Ἀντικρὺ δὲ διέσχε· παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ.
Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς,
« Ὄρνυσθε Τρῶες μεγάθυμοι κέντορες ἵππων.
« Βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ ἑ φημὶ
« Δηθ' * ἀνσχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτεόν με γρ. Δηθὰ σχήσεσθαι.
« Ὦρσεν ἄναξ Διὸς υἱὸς ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὠκὺ δάμασσεν,
Ἀλλ' ἀναχωρήσας, πρόσθ' ἵπποιιν καὶ ὄχεσφιν
Ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη Καπανήϊον υἱόν.
« Ὄρσο πέπον, Καπανηϊάδη, καταβήσεο δίφρου,
« Ὄφρα μοι ἐξ ὤμοιο ἐρύσσῃς πικρὸν ὀϊστόν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε·
Πὰρ δὲ στὰς, βέλος ὠκὺ διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὤμου·
Αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
Δὴ τότ' ἔπειτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
« Κλῦθι * μοι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀτρυτώνη,
« Εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης γρ. μευ.
« Δηΐῳ ἐν πολέμῳ· νῦν * αὖτ' ἐμὲ φίλαι Ἀθήνη·
« Δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἑλεῖν, καὶ ἐς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν, γρ. αὖτε με φίλαι.
« Ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος, καὶ ἐπεύχεται· οὐδέ με φησὶ

" Diu amplius visurum splendidum lumen Solis. (vit,
" Sic dixit precans: hunc autem exaudivit Pallas Miner-
Membra autem fecit levia, pedes & manus supernè:
Prope autem stans, verbis velocibus alloquuta est:
" Confidens jam ô Diomedes, contra Trojanos pugna.
" Nam tibi in pectoribus robur paternum misi
" Intrepidum, quale habuit vibrator scuti eques Tydeus,
" Caliginem verò tibi ab oculis abstuli, quæ prius inerat,
" Ut bene dignoscas, tum deum, tum etiam hominem,
" Itaque nunc si deus tentans *te* huc veniat,
" Nequaquam tu immortalibus diis ex adverso pugna
" Aliis: sed *tantum* si Jovis filia Venus
" Venerit in bellum, hanc vulnera acuto ferro.
Hæc quidem, sic loquuta, discessit cæsia Minerva:
Tydides autem reversus antesignanis mixtus est. (gnare
Et antea quamvis animo promptus esset in Trojanos pu-
Tunc demum ipsum ter tantum cepit robur instar leonis,
Quem pastor in agro inter lanigeras oves
Perstrinxerit caulam transilientem, neque interfecit:
Ipsius quidẽ vim irritavit, postea vero non defendit over,
Sed stabulis se condit: at illæ desertæ formidant,
Ac coacervatæ aliæ super alias sternuntur:
At ille *leo* alacer alto exilit ovili:
Sic alacer Trojanis mixtus est fortis Diomedes. (lorum,
Tunc interfecit Astynoum, & Hypenora pastorem popu-
Alterum quidem super papillam percutiens ærata hasta,
Alterum autem ense magno, in clave *cervicis* ad humerũ
Percussit: ab cervice autẽ humerum disjunxit, & à dorso,
Hos quidem reliquit: Abantem vero petiit & Polyidum,
Filios Eurydamantis somniorum interpretis senis.
Quibus *tamen* euntibus *ad bellum* senex non interpretatus
Sed ipsos fortis Diomedes interfecit. (est somnia
Ivit a. ad Xanthúmque Thoonáque Phænopis filios (tristi
Ambos in senio *patris* natos: hic autẽ cõficiebatur senectu
Filiũ enim non generavit aliũ, quẽ dom. bon. relinqueret
Tum hic illos interfecit, charam autem abstulit animam
Utrisque: patri autem luctum, & curas tristes
Reliquit, quoniam non vivos ex pugna reversos
Recepit: sed orbi illius heredes bona partiebantur.
Tunc filios Priami duos corripuit Dardanidæ,
In uno curru existentes, Echemonáque, Chromiúmque.
Sicut autem leo in boves insiliens cervicem frangit
Juvencæ, vel bovis, sylvam depascentium:
Sic hos ambos ex equis Tydei filius

" Δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἠελίοιο.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
" Θαρσῶν νῦν Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι.
" Ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώϊον ἧκα
" Ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἱππότα Τυδεύς.
" Ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἕλον, ἣ πρὶν ἐπῆεν,
" Ὄφρ' εὖ γιγνώσκῃς ἠμὲν θεὸν, ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
" Τῷ νῦν αἴ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,
" Μή τι σύ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
" Τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
" Ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον· τήν γ' οὔταμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τυδεΐδης δ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Καὶ πρίν περ θυμῷ μεμαὼς Τρώεσσι μάχεσθαι·
Δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἕλεν μένος, ὥστε λέοντα
Ὅν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις ὀΐεσσι
Χραύσῃ μέν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον, οὐδὲ δαμάσσῃ,
Τοῦ μέν τε σθένος ὦρσεν· ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,
Ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται,
Αἱ μέν τ' ἀγχηστῖναι ἐπ' ἀλλήλῃσι κέχυνται·
Αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαὼς, βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·
Ὣς μεμαὼς Τρώεσσι μίγη κρατερὸς Διομήδης.
Ἔνθ' ἕλεν Ἀστύνοον, καὶ Ὑπείρονα ποιμένα λαῶν·
Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκήρεϊ δουρί·
Τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῗδα παρ' ὦμον
Πλῆξ'· ἀπὸ δ' αὐχένος ὦμον ἐέργαθεν ἠδ' ἀπὸ νώτου.
Τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' Ἄβαντα μετῴχετο, καὶ Πολύειδον,
Υἱέας Εὐρυδάμαντος ὀνειροπόλοιο γέροντος·
Τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνείρους·
Ἀλλά σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξε.
Βῆ δὲ μετὰ Ξάνθόν τε, Θόωνά τε, Φαίνοπος υἷε,
Ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δ' ἐτείρετο γήραϊ λυγρῷ·
Υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι·
Ἔνθ' ὅγε τοὺς ἐνάριζε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν
Ἀμφοτέρω. πατέρι δὲ γόον, καὶ κήδεα λυγρὰ
Λεῖπ', ἐπεὶ οὐ ζώοντε μάχης ἐκνοστήσαντε
Δέξατο. χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.
Ἔνθ' υἷας Πριάμοιο δύω λάβε Δαρδανίδαο,
Εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας, * Ἐχήμονά τε, Χρομίον τε.
Ὡς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορὼν ἐξ αὐχένα ἄξει — γρ. ἐχέμμονα.
Πόρτιος, ἠὲ βοὸς, ξύλοχον κάτα βοσκομενάων·
Ὣς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς

Deturbavit duriter invitos, postea autem arma spoliabat;
Equos autem suis sociis dabat ad naves abigendos.
Æneas Pandarũ quærit
Hunc vidit Æneas dissipantem ordines virorum:
Perrexit autem ire ad pugnam, & ad strepitum lancearũ,
Pandarum deo parem quærens sicubi inveniret.
Invenit Lycaonis filium inculpabilem fortémque:
Stetit ante ipsum verbúmque eum contra alloquutus est:
" Pandare ubi tibi arcus, & veloces sagittæ?
" Et gloria? quâ nullus tecum contendit hîc quidem vir,
" Neque quisquam in Lyciâ te gloriatur esse præstantior.
" Sed age huic immitte sagittã viro: Jovi manus elevans
" Quisquis is *sit, qui* vincit: & jam malis multis affecit
" Trojanos: quoniam multorúmque & fortium genua sol-
" Nisi quis deus est iratus Trojanis, (vit.
" Ob sacrificia succensens. Gravis autem dei est ira.
Hunc autem alloquutus est Lycaonis clarus filius,
Pandari verba ad Æneam
" Ænea, Trojanorum consultor ære loricatorum,
" Tydidæ eum ego bellicoso in omnibus assimilo,
" Scuto agnoscens, galeáque triconata,
" Equósque inspiciens: certò autem nescio an deus sit,
" An autem hic vir, quem dico, bellicosus Tydei filius.
" Non hic sine deo ista furiosè facit, sed aliquis propè
" Stat immortalium nebulâ tectus humeros, (aliò,
" Qui ab isto sagittã celerem quæ assequuta erat cũ avertit
" Jam enim ei immisi jaculum, & ipsum petii in humero
" Dextro, è regione per thoracis concavitatem,
" Et ipsum ego affirmabam ad Plutonem demissurum (me)
" Attamen non occidi. Deus sanè aliquis est iratus.
" Equi autem non adsunt & currus quos conscendam.
" Sed in ædibus Lycaonis undecim currus *sunt* (gula
" Pulchri, nunc primum compacti, recens facti, circũ v. stra-
" Expansa sunt: apud autem *ipsos unicũ que* bijuges equi
" Stant hordeum album comedentes, & avenam.
" Certé quidé mihi valde multa senex bellator Lycaon
" Proficiscenti mandavit in ædibus affabre factis:
" Equis me jussit in curribus invectum
" Præesse Trojanis in validis præliis,
" Sed ego non parui (profectò multò satius fuisset.)
" Equis parcens, ne mihi indigerent pabulo,
" Viris *(in urbe)* inclusis, soliti comedere largiter.
" Sic reliqui: sed pedes ad illum veni
" Arcubus fretus qui mihi non erant profuturi.
" Jam enim duobus principibus immisi,
" Tydidæque & Atridæ: ex ambobus autem

Verum

Βῆσε κακῶς ἀέκοντας,, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
Ιππους δ' οἷς ἑτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν.
Τὸν δ' ἴδεν Αἰνείας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν,
Βῆ δ' ἴμεν ἄν τε μάχην, καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος εἴπου ἐφεύροι·
Εὗρε Λυκάονος υἱὸν, ἀμύμονά τε, κρατερόν τε·
Στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο, ἔπος τέ μιν ἀντίον ηὔδα,
“ Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον, ἰδὲ πτερόεντες ὀϊστοὶ,
“ Καὶ κλέος, ᾧ οὔτις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνήρ;
“ Οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὔχεται εἶναι ἀμείνων.
“ Ἀλλ' ἄγε τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, (Διῒ χεῖρας ἀνασχὼν,)
“ Ὅστις ὅδε κρατέει, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
“ Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε, καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
“ Εἰ μή τις θεός ἐστι κοτεσσάμενος Τρώεσσιν,
“ Ιρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ * ἔπι μῆνις. γρ. ἐπιμῆνις.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
“ Αἰνεία Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
“ Τυδεΐδῃ μιν ἔγωγε δαΐφρονι πάντα ἐΐσκω,
“ Ἀσπίδι γιγνώσκων, αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
“ Ιππους τ' εἰσορόων. σάφα δ' οὐκ οἶδ' εἰ θεός ἐστιν,
“ Εἰ δ', ὅ γ' ἀνὴρ, ὃν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός.
“ Οὐχ' ὅ γ' ἄνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται· ἀλλά τις ἄγχι
“ Εστηκ' ἀθανάτων, νεφέλῃ εἰλυμένος ὤμους,
“ Ος τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
“ Ηδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καί μιν βάλον ὦμον
“ Δεξιὸν, ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο·
“ Καί μιν ἔγωγ' ἐφάμην Ἀϊδωνῆϊ προϊάψειν.
“ Εμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεός νύ τίς ἐστι κοτήεις.
“ Ιπποι δ' οὐ παρέασι, καὶ ἅρματα, τῶν κ' ἐπιβαίην.
“ Ἀλλά που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἕνδεκα δίφροι
“ Καλοὶ, πρωτοπαγεῖς, νεοτευχέες, ἀμφὶ δὲ πέπλοι
“ Πέπτανται· παρὰ δέ σφιν ἑκάστῳ δίζυγες ἵπποι
“ Εστᾶσιν, κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι, καὶ ὀλύρας.
“ Η μέν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
“ Ερχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἔνι ποιητοῖσιν,
“ Ιπποισίν μ' ἐκέλευε, καὶ ἅρμασιν ἐμβεβαῶτα
“ Ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
“ Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, (ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν)
“ Ιππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς,
“ Ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι * ἄδδην. γρ. ἄδδω.
“ Ως λίπον· αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ιλιον εἰλήλουθα
“ Τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἔμελλον ὀνήσειν.
“ Ηδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,
“ Τυδεΐδῃ τε, καὶ Ἀτρεΐδῃ. ἐκ δ' ἀμφοτέροιιν.

" Verum sanguinem elicui feriens: sed irritavi magis,
" Ideo malo fato à paxillo curvos arcus
" Die illo abstuli, quum Trojam ad desiderabilem
" Ducebam Trojanos, gratificans Hectori dio.
" Si autem rediero & aspexero oculis
" Patriam meam uxorémq; & altam magnam domum,
" Statim postea à me caput abscindat alienus vir,
" Nisi ego hos arcus splendido in igne posuerim
" Manibus confractos, inutiles enim mihi sunt comites.
Hunc autẽ Æneas Trojanorũ dux vicissim allo quutus est:
" Ne sic loquere: prius enim non erit aliter,
" Quàm uterque in hunc virum cum equis & curribus
" Obviam invecti armis experiamur.
" Quare age, meos currus ascende, ut videas
" Quales Trojani equi, periti per campum
" Celeriter valde huc & illuc insequi & fugere.
" Qui & nos in urbem salvos sistent, si rursus
" Jupiter Tydidæ diomedi gloriam præbuerit.
" Sed age, nunc scuticam, & habenas mirificas
" Accipe: ego autem ab equis descendam, ut pugnem.
" Vel tu hunc excipe: curæ erant autem mihi equi.
Hunc autem alloquutus est Lycaonis clarus filius,
" Ænea tu quidem ipse tene habenas & tuos equos:
" Magis *enim* sub auriga consueto curvum currum
" Ferent, si fugiamus Tydei filium:
" Ne hi, metu correpti, cessatores sint, neque velint
" Efferre prælio, tuam vocem desiderantes:
" Nos autem impetu facto magnanimi Tydei filius,
" Et ipsos interficiat, & abigat *unicā* ungulā habẽtes equos.
" Quare tu ipse age tuos currus & tuos equos:
" Hunc autem ego irruentem excipiam acuta hasta.
Sic loquuti, in currus variegatos conscendentes
Prompti animis in Tydidem, regebant veloces equos.
Hos autem vidit Sthenelus Capanei clarus filius.
Statim autem Tydidem verbis alatis alloquutus est:
" Tydide Diomedes meo charissime animo,
" Duos viros video fortes, contra te paratos pugnare,
" Vires immensas habentes: alter quidem, arcuum peritus
" Pandarus, filius autem Lycaonis gloriatur esse:
" *Alter* verò Æneas filius magnanimi Anchisæ
" Gloriatur natus esse, mater autem ipsius est Venus.
" Sed age retrocedamus in equis: neque mihi sic
" Ruas per primam aciem: ne dilectum cor perdas.
Hunc autẽ torvè aspiciẽs alloquutus est fortis Diomedes.

Æneas & Pandarus Diomedem aggrediuntur.

" Ἀτρεκὲς αἷμ' ἔσσευα βαλὼν, ἤγειρα δὲ μᾶλλον.
" Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
" Ἤματι τῷ ἑλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν
" Ἡγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἕκτορι δίῳ.
" Εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσι
" Πατρίδ' ἐμὴν, ἄλοχόν τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
" Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμοῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φὼς,
" Εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην,
" Χερσὶ διακλάσσας, ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας Τρώων ἀγὸς ἀντίον ηὔδα,
" Μὴ δ' οὕτως ἀγόρευε, πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
" Πρίν γ' ἐπὶ νὼ τῷδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισι καὶ ὄχεσφιν
" Ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.
" Ἀλλ' ἄγ', ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδηαι
" Οἷοι Τρώϊοι ἵπποι ἐπιστάμενοι πεδίοιο,
" Κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν, ἠδὲ φέβεσθαι.
" Τὼ καὶ νῶϊ πόλινδε σαώσετον, εἴπερ ἂν αὖτε
" Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ.
" Ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
" Δέξαι. ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.
" Ἠὲ σὺ τόνδε δέδεξο· μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
" Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς,
" Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία, καὶ τεὼ ἵππω·
" Μᾶλλον ὑφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἅρμα
" Οἴσετον, εἴπερ ἂν αὖτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν·
" Μὴ τὼ μὲν δείσαντε ματήσετον, οὐδ' ἐθέλητον
" Ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε·
" Νῶϊ δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς,
" Αὐτώ τε κτείνῃ, καὶ ἐλάσσῃ μώνυχας ἵππους.
" Ἀλλὰ σύ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τε' ἅρματα, καὶ τεὼ ἵππω·
" Τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξέϊ δουρί.
Ὣς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἅρματα ποικίλα βάντες,
Ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ, ἔχον ὠκέας ἵππους.
Τοὺς δὲ ἴδε Σθένελος Καπανήϊος ἀγλαὸς υἱὸς·
Αἶψα δὲ Τυδεΐδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
" Τυδεΐδη Διόμηδες ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
" Ἄνδρ' ὁρόω κρατερὼ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
" Ἶν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν τόξων εὖ εἰδὼς
" Πάνδαρος· υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὔχεται εἶναι.
" Αἰνείας δ' * υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο γρ. υἱὸς μὲν ἀμύμονος ἀγχ.
" Εὔχεται ἐκγεγάμεν· μήτηρ δέ οἱ ἔστ' Ἀφροδίτη.
" Ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδέ μοι οὕτω
" Θῦνε διὰ προμάχων μή πως φίλον ἦτορ ὀλέσσῃς.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης,

Ne de fuga loquaris, quoniam non te persuasurum puto:
"Nō n.meæ generositati consentaneū, fugitantē pugnare
" Neque formidare: adhuc mihi vires firmæ sunt:
" Piget autem equos ascendere: sed & sic (nervi.
"Obviam ibo ipsis: trepidare *enim* me non finit Pall. Mi-
" Hos autem duos non iterum retrò referent veloces equi
" Ambos à nobis: si quidem alter *eorum* aufugerit.
" Aliud autem tibi dico, tu autem in præcordiis pone tuis,
" Si mihi multum consiliaria Minerva gloriam dederit
" Ambos interficiendi, tuos quidem veloces equos
" Hoc ipso in loco cohibeto, ad currum habenas tendens,
" Æneæ autem occurrito recordatus ad equos,
" Et abige *eos* à Trojanis ad bene ocreatos Achivos,
"Ejus n. stirpis *sūt*, è qua Troï longè latéq; vocē mit. Jupi.
Dedit pro filio Ganymede pretium: quia optimi *sunt*
" Equorum quicunque sunt sub auroráque soléque.
" Hujus stirpis *equos* furatus est rex virorum Anchises
" Clam Laomedonte quum submisisset fœminas equas,
" Horum ei sex generati sunt in ædibus ex *illa* stirpe.
" Quatuor quidem ipse habens nutriebat ad præsepe:
" Duos autem Æneæ dedit peritos fugæ *capessendæ*.
" Si *ergo* hos ceperimus, retulerimus gloriam præclaram.
Sic hi quidem talia inter se dicebant: (equos.
Illi autem citò propè accesserunt, impellentes veloces
Hunc prior alloquu us est Lycaonis clarus filius:
Forti animo prædite rei milit. perite, inclyte Tydei fili,
" Profectò te non telum velox interfecit, amara sagitta;
" Nunc autem lancea experiar *ante* assequi possim.
Dixit, & vibrans projecit longam hastam.
Et percussit Tydidæ scutum: per hoc autem penitus
Cuspis ærea volans, thoraci infixa est,
Huic autem immane inclamavit Lycaonis clarus filius,
" Vulneratus es ad ilia penitus: neque te puto
" Diu amplius duraturū: mihi autē magnā laudē dedisti.
Hunc vero non territus alloquutus est fortis Diomedes,
" Errasti, & non assequutus es: sed vos quidem non puto
" Ante cessaturos, quam alter saltem cadens
" Sanguine satiet Martam infatigabilem bellatorem.
Sic fatus, jaculatus est; telum autem direxit Minerva
Ad nasum oculum versus, albos autem trajecit dentes,
Atque hujus linguam extremam abscidit ferrū indomitū:
Cuspis verò penetravit ad extremum mentum.
Cecidit autem è curru: sonuerunt autem arma super ipso
Versicoloria, valde fulgida, trepidarunt vero ejus equi

Pandarum interficit Diomedes

Velocipedes

“Μή τι φόβον δ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν οἴω,
“Οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι,
“Οὐδὲ καταπτώσσειν. ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν, γρ. ἔτως.
“Ὀκνείω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν· ἀλλὰ καὶ * αὔτως,
“Ἀντίον εἶμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἐᾷ Παλλὰς Ἀθήνη.
“Τούτω δ' οὐ πάλιν αὖτις ἀποίσετον ὠκέες ἵπποι
“Ἄμφω ἀφ' ἡμείων, εἴ γ' οὖν ἕτερός γε φύγῃσιν.
“Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
“Αἴ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ
“Ἀμφοτέρω κτεῖναι· σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους
“Αὐτοῦ ἐρυκακέειν, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας·
“Αἰνείαο δ' ἐπαΐξαι μεμνημένος ἵππων·
“Ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
“Τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωῒ περ εὐρύοπα Ζεὺς
“Δῶχ' υἷος ποινὴν Γανυμήδεος. οὕνεκ' ἄριστοι
“Ἵππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἠῶ τ', ἠέλιόν τε·
“Τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης
“Λάθρῃ Λαομέδοντος ὑποσχὼν θήλεας ἵππους·
“Τῶν οἱ ἓξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι * γενέθλης·
“Τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων, ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ· γρ. γενέθλη.
“Τὼ δὲ δύ' Αἰνείᾳ δῶκεν μήστωρε φόβοιο.
“Εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κεν κλέος ἐσθλόν,
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Τὼ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον, ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους.
Τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
“Καρτερόθυμε, δαΐφρον, ἀγαυοῦ Τυδέος υἱέ,
“Ἦ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς ὀϊστός·
“Νῦν αὖτ' ἐγχείῃ πειρήσομαι, αἴ κε τύχωμι.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Τυδεΐδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ * διαπρὸ γρ. διαπρό.
Αἰχμὴ χαλκείη πταμένη θώρηκι πελάσθη.
Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
“Βέβληαι κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' ὀΐω
“Δηρὸν ἔτ' ἀνσχήσεσθαι. ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας.
Τὸν δ' οὐ ταρβήσας, προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
“Ἤμβροτες, οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶΐ γ' ὀΐω
Πρίν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
“Αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
Ὣς φάμενος, προέηκε· βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη
Ῥῖνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής·
Αἰχμὴ δ' * ἐξεχύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα. γρ. ἐξελύθη.
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
Αἰόλα, παμφανόωντα, παρέτρεσσαν δέ οἱ ἵπποι

Ὠκύποδες.

Velocipedes, hujus autẽ illic soluta est animáq; robúrq;
Æneas autem irruit cum scuto, lanceáque longa.
Veritus ne ad se traherent cadaver Achivi.
Circumibat igitur ipsum, tanquam leo, viribus confisus,
Ante a. ipsum hastá obtendit, & scutũ circũquaq; æquale,
Eum interficere paratus, quicunq; huic obvius venisset:
Horribiliter vociferans: saxum autem accepit manu
Tydides, magni ponderis, quod non duo viri ferrent,
Quales nunc homines sunt: at hic ipsum facile cõcutiebat,
Eo percussit Æneæ coxendicem, ubi femur (etiam solus:
In coxa vertitur (acetabulum autem ipsum vocant.)
Cõtudit a. ipsi acetabulũ, & ambos insuper abrupit nervos,
Detraxit autem cutem asper lapis: ipse autem heros
Constitit in genua cadens, & innitebatur manu crassa
Terræ, *illius* autem oculos atra nox circum cooperuit:
Atque adeò ibi periisset rex virorum Æneas,
Venus Æneam subducit ex acie. Nisi cito animadvertisset Jovis filia Venus,
Mater, quæ ipsum sub Anchise peperit boves pascente.
Circũ autẽ suum dilectũ filium extẽdit lacertos candidos
Ante autẽ ipsum pepli nitidi plicaturam obtendit
Munimẽtum ut esset telorum: ne quis Danaorum equitum
Ferrum in pectoribus jaculatus animam adimeret.
Hæc quidem suum dilectum filium subduxit è prælio.
Neque filius Capanei oblitus est mandatorum
Eorum quæ *ei* mandaverat in bello strenuus Diomedes,
Sed is quidem suos inhibuit unicâ ungulâ habentes equos
Seorsum à *bellico* strepitu, ex curru habenas tendens:
Æneæ autem occurrens pulchrè crinitos equos
Abegit à Trojanis, ad benè ocreatos Achivos:
Dedit autem Deipylo socio dilecto (quem supra omnem
Honorabat æqualium cœtum quia ejus menti apta nove-
Naves ad concavas ut abigeret: sed hic heros (rat)
Suos equos ascendens, sumpsit habenas mirificas. (equis
Statim a. Tydidẽ consequutus est *cũ* fortes ung. habẽtibus
Alacer: is autem Venerem persequebatur crudeli ferro,
Diomedes Venerem vulnerat. Cognoscens imbellem esse deam, neque dearum
Earum quæ in virorum bello denominantur,
Neq; Minervam, neque urbium vastatricem Bellonam.
At quũ tandẽ assequutus esset, multã per turbã insequens,
Tunc porrecta *lancea* magnanimi Tydei filius
Summam vulnerat manum insiliens acuta lancea,
Imbecillam, statim autem lancea cutem perforavit
Divinum per peplum, quem ei Charites elaborârunt ipsæ,
Extremã supra volã: fluebat autẽ immortalis sanguis deæ,

Ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε, μένος τε.
Αἰνείας δ' * ἐπόρουσε σὺν ἀσπίδι, δουρί τε μακρῷ, γρ. ἀπόρουσε.
Δείσας μή πως οἱ ἐρυσαίατο νεκρὸν Ἀχαιοί· γρ. πάντοσ' ἐΐσην.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λέων ὥς, ἀλκὶ πεποιθώς·
Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε, καὶ ἀσπίδα * πάντοτε ἴσην,
Τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅς τις τοῦ γ' ἀντίον ἔλθοι,
Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο δ' ἄνδρε φέροιεν,
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος·
Τῷ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἰσχίον, ἔνθά τε μηρὸς
Ἰσχίῳ ἐνστρέφεται· κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσι·
Θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
Ὦσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
Ἔστη γνὺξ ἐριπών, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
Γαίης, ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψε·
Καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
Μήτηρ, ἥ μιν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε βουκολέοντι·
Ἀμφὶ δ' ἑὸν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πήχεε λευκώ·
Πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμ' ἐκάλυψεν
Ἕρκος ἔμεν βελέων, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων
Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλών, ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Ἡ μὲν ἑὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο.
Οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιάων
Τάων, ἃς ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ἀλλ' ὅγε, τοὺς μὲν ἑοὺς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους
Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας·
Αἰνείαο δ' ἐπαΐξας, καλλίτριχας ἵππους
Ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·
Δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ ἑτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης
Τῖεν ὁμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾔδη,
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
Ὧν ἵππων ἐπιβάς, ἔλαβ' ἡνία σιγαλόεντα·
Αἶψα δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους
Ἐμμεμαώς· ὁ δὲ Κύπριν ἐπῴχετο νηλέϊ χαλκῷ,
Γιγνώσκων ὅτ' ἄναλκις ἔην θεός, οὐδὲ θεάων
Τάων, αἵτ' ἀνδρῶν πόλεμον κατακοιρανέουσιν,
Οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίη, οὔτε πτολίπορθος Ἐνυώ·
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκίχανε, πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων,
Ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς,
Ἄκρην οὔτασε χεῖρα μεταλμένος ὀξέϊ χαλκῷ
Ἀβληχρήν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν
Ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὅν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,
Πρυμνὸν ὕπερ θέναρος· ῥέε δ' ἄμβροτον αἷμα θεοῖο

Ἰχὼρ

(Cruor, qualis fluit nempe beatis diis.
Non enim frumentum edunt, neque bibunt ardens vinũ;
Ideo exangues sunt, & immortales appellantur.)
Illa verò valde clamans abs se dejecit filium.
Et hunc quidem manibus eduxit Phœbus Apollo
Nigra nebula, nequis Danaorum equitum
Ferrum in pectora jaculatus animam adimeret.
Huic autem altum inclamavit bello strenuus Diomedes,
" Recede Jovis filia à bello & pugna:
" An non satis est quòd mulieres invalidas decipis?
" Quod si tu in bello versabere certè te puto (*mentionem*.
" Formidaturã bellum & quidem si etiã alibi audieris *ejus*
Sic dixit: hæc autẽ mœrens abiit: affligebatur a. graviter
Hãc quidẽ Iris prehendens pede, velox duxit extra turbã,
Oppressam doloribus, nigrescebat autem ei pulchra cutis.
Invenit deinde pugnæ ad sinistram impetuosum Martem
Sedentem: caligine *tecta* autem hasta jacebat & veloces
Hæc autem in genua procidens fratris dilecti, (equi.
Multũ supplicans aureas phaleras habentes petebat equos
" Dilecte frater effer me, da autem mihi equos,
" Ut in olympum eam, ubi immortalium sedes est.
" Valde doleo uulnere quo me mortalis sauciavit vir,
" Tydides, qui nunc vel aversus Jovem patrẽ pugnaret.
Sic dixit: huic autẽ Mars dedit aureas phaleras hab. equos
Hæc autem in currens ascendit mœrens charo animo:
Apud a. ipsã Iris ascẽdit, & habenas cepit manibus: (bant.
Percussit autẽ scut. ut agerẽt *currũ*: hi verò non inviti vola-
Statim a. postea pervenerunt *in* deorũ sedem, altum O-
Ubi equos stitit ventipes velox iris, (lympum.
Solvens ex curru, atque immortalem apposuit escam.
Illa autem genibus accidit Diones diva Venus
Matris suæ: hæc autem ulnis complectebatur filiam suam,
Manúque ipsam demulsit, & compellavit his verbis.
" Quisnam tibi talia fecit, dilecta filia, cœlicolarum
" Temere, tanquam aliquid mali facienti palam?
Huic autem respondit amica risus Venus,
" Vulneravit me Tydei filius superbus Diomedes,
" Quoniam ego dilectum filium subducebam è prælio
" Æneam, qui mihi omnium longè charissimus est.
" Nõ n. amplius inter Trojanos & Achivos pugna gravis
Sed jam Danai etiam cum immortalibus pugnant. (est
Huic autem respondit deinde Dione, nobilis dea,
" Perfer filia mea, & tolera angaris licet,
" Multi enim jam pertulimus coelestes domos habitantes

Venus apud matrem de Diomede conqueritur.

Dione Venerem consolatur.

" Ab

Ἰχὼρ, οἷός πέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν.
Οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἴθοπα οἶνον·
Τοὔνεκ' ἀναίμονές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται.)
Ἡ δὲ μέγ' ἰάχουσα, ἀπὸ ἕο κάββαλεν υἱόν,
Καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Κυανέῃ νεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων
Χαλκὸν ἐπὶ στήθεσσι βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἕληται.
Τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
"Εἶκε Διὸς θύγατερ πολέμου καὶ δηϊοτῆτος.
"Ἦ οὐχ ἅλις ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις;
"Εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσεαι, ἦ τέ σ' ὀΐω
"Ῥιγήσειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἑτέρωθι πύθηαι·
Ὣς ἔφατ'· ἣ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσατο· τείρετο δ' αἰνῶς.
Τὴν μὲν ἄρ' Ἶρις ἑλοῦσα ποδήνεμος ἔξαγ' ὁμίλου,
Ἀχθομένην ὀδύνῃσι· μελαίνετο δὲ χρόα καλόν.
Εὗρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θοῦρον Ἄρηα
Ἥμενον· ἠέρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο, καὶ ταχέ' ἵππω.
Ἡ δὲ γνὺξ ἐριποῦσα, κασιγνήτοιο φίλοιο
Πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ᾔτεεν ἵππους,
"Φίλε κασίγνητε κόμισαί τέ με, δὸς δέ μοι ἵππους.
"Ὄφρ' ἐς Ὄλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἕδος ἐστί·
"Λίην ἄχθομαι ἕλκος, ὅ με βροτὸς οὔτασεν ἀνὴρ
"Τυδείδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διῒ πατρὶ μάχοιτο.
Ὣς φάτο· τῇ δ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους·
Ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινεν ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ·
Πὰρ δέ οἱ Ἶρις ἔβαινε, καὶ ἡνία λάζετο χερσί.
Μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἕδος αἰπὺν Ὄλυμπον,
Ἔνθ' ἵππους ἔστησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
Λύσασ' ἐξ ὀχέων παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ.
Ἡ δ' ἐν γούνασι πῖπτε Διώνης δῖ' Ἀφροδίτη
Μητρὸς ἑῆς· ἣ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἥν,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.
"Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, οὐρανιώνων
"Μαψιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
"Οὖτά με Τυδέος υἱὸς ὑπέρθυμος Διομήδης,
"Οὕνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο
"Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
"Οὐ γὰρ ἔτι Τρώων, καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
"Ἀλλ' ἤδη Δαναοί γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διώνη δῖα θεάων,
"Τέτλαθι τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ.
"Πολλοὶ γὰρ δὴ τλῆμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

" Ab hominibus, gravibus malis invicem illatis.
" Passus est quidem Mars quando ipsum Otus fortisque
" Filii Aloei ligaverunt validis vinculis. (Ephialtes
" Æreo autem in carcere ligatus fuit tredecim menses:
" Et quidem ibi periisset Mars, insatiabilis belli,
" Nisi noverca perpulchra Eeriboea
" Mercurio *illud* indicasset: hic autem furtim subduxit
" Jam dura enim ipsum vincula conficiebant.
" Passa est & Juno quando eum fortis filius Amphitryo.
" Dextram ad papillam sagitta tricuspide (nis
" Vulneravit, tunc ipsam immedicabilis cepit dolor.
" Passus est & Pluto inter hos ingens velocem sagittam
" Quando ipsum idem vir filius Jovis ægiochi, (tradidit
" Ad portã *inferorum* inter mortuos assequutus doloribus
" (Sed is ivit ad domum Jovis magnúmque Olympum
" Corde dolens, doloribus cruciatus, nam sagitta
" Humerum per fortem adacta erat, & angebat animum,
" Sed huic Pæon dolores mitigantia pharmaca inspar-
" Curavit, neque enim mortalis erat.) (gens,
" Improbus, horrẽda patrãs, qui nihil pẽsi habebat scelesta
" Qui arcu affligebat deos, qui Olympũ habitant (con-
" In te autem hunc incitavit dea cæsia Minerva. (mitere
" Stultus, neque hoc scit animo Tydei filius, (gnaverit
" Quod valde nõ longævus *sit* qui cum immortalibus pu-
" Neque ipsum filii ad genua patrem appellant,
" Reversum ex bello, & gravi pugna.
" Itaque nunc Tydides, tametsi valde fortis est,
" Caveat ne quis secum fortior te pugnet.
" Ne diu Ægialea perprudens Adrasti filia
" Ex somno gemens charos domesticos excitet,
" Eum cui virgo nupsit desiderans maritum, præstantiss.
" Generosa uxor Diomedis bellicosi. (Achivorum,

Dixit sanè, & ambabus cruorem à manu abstergebat:
Sanata est manus: dolores autem mitigati sunt graves.
Rursus autem inspicientes Minerváque & Juno,
Mordacibus verbis Jovem Saturnium irritabant.
Inter eos autem sermonem cepit dea cæsia Minerva,

Venerem deridet Minerva " Jupiter pater, num mihi succẽsebis ob id quod dixero?
" Sane aliquam Venus Achivarum inducens,
" Trojanos ut simul sequeretur, quos nunc valde dilexit,
" Earũ aliquã demulcens Achivarum pulchris peplis indu-
" Ad auream fibulam perstrinxit manum mollem. (tarũ

Sic dixit, subrisit autem pater hominúmque deorúmque:
Et advocans alloquutus est auream Venerem:

" Non

" Ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
" Τλῆ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὦτος, κρατερός τ' Ἐφιάλτης,
" Παῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ·
" Χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας·
" Καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἆτος πολέμοιο,
" Εἰ μὴ μητρυιὴ περικαλλὴς Ἠερίβοια
" Ἑρμέᾳ ἐξήγγειλεν· ὁ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα
" Ἤδη τειρόμενον· χαλεπὸς δέ ἑ δεσμὸς ἐδάμνα.
" Τλῆ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς πάϊς Ἀμφιτρύωνος
" Δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν ὀϊστῷ τριγλώχινι
" Βεβλήκει, τότε κέν μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος·
" Τλῆ δ' Ἀΐδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν ὀϊστὸν,
" Εὖτέ μιν ωὐτὸς ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο
" Ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν·
" (Αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς, καὶ μακρὸν Ὄλυμπον,
" Κῆρ ἀχέων, ὀδύνῃσι πεπαρμένος· αὐτὰρ ὀϊστὸς
" Ὤμῳ ἐνὶ στιβαρῷ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν·
" Τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων,
" Ἠκέσατ', οὐ μὲν γάρ τι * καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.) γρ. κατὰ θνητός γ'.
" Σχέτλιος, * ὀβριμοεργὸς, ὃς οὐκ ὄθετ' αἴσυλα ῥέζων,
" Ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεοὺς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι· γρ. ὀμβριμοεργός.
" Σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
" Νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱὸς,
" Ὅττι μάλ' οὐ δηναιὸς, ὃς ἀθανάτοισι μάχοιτο·
" Οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσι.
" Ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο, καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
" Τῷ νῦν Τυδείδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστι,
" Φραζέσθω, μή τίς οἱ ἀμείνων σεῖο μάχηται·
" Μὴ δὴν Αἰγιάλεια περίφρων Ἀδρηστίνη
" Ἐξ ὕπνου γοόωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρῃ,
" Κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
" Ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἀπ' ἰχῶρ' χειρὸς ὀμόργνυ·
Ἄλθετο χείρ· ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.
Αἱ δ' αὖτ' εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε, καὶ Ἥρη,
Κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
" Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεαι ὅττι κεν εἴπω;
" Ἦ μάλα δή τινα Κύπρις Ἀχαιϊάδων ἀνιεῖσα
" Τρωσὶν * ἅμ' ἕσπεσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησε, γρ. ἅμα σπέσθαι.
" Τῶν τινα καρρέζουσα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων,
" Πρὸς χρυσῇ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Καί ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῆν Ἀφροδίτην,

" Non tibi filia mea, commissa sunt bellica opera.
" Quin tu jucunda obi munera nuptiarum.
Hæc autem Marti veloci & Minervæ omnia curæ erunt.
Sic isti quidem talia inter se colloquebantur.
In Æneam autem irruit bello clarus Diomedes
Cognoscens quòd illi ipse super tenebat manus Apollo,
Sed hic ne deum quidē magnū reverebatur: sed cupiebat
Æneam interficere, & inclytis armis spoliare. (semper
Ter quidem deinde irruit, interficere cupiens:
Ter autem ei repressit lucidum scutum Apollo.
Sed quum jam quartò irrueret deo par,
Graviter increpans alloquutus est procul operans Apollo,
" Cave Tydide, & recede, neque diis
" Paria velis sapere: quoniam nunquam genus simile erit
" Immortaliúmque deorum ac humi euntium hominum.
Sic dixit. Tydides autem abscessit paulisper retro,
Iram evitans longè ferientis Apollinis.
Æneam autem seorsum à turba posuit Apollo
Pergamo in sacro, ubi ipsi templum factum erat:
Hunc quidem Latonáque & Diana sagittis gaudens,
In magno adyto curabántque & honorificè tractabant.
Sed simulacrum fecit argenteo arcu decorus Apollo
Ipsíque Æneæ simile & armis tale.
Circum autem simulacrum Trojani & nobiles Achivi
Feriebant inter se circa pectora bovinos
Clypeos rotundos, & parmas leves. (Apollo.
Tunc utique impetuosum Martem alloquutus est Phœbus
" Mars, Mars, hominū exitiū, fœdate cæde, mœniū quas-
" Annon hunc virum è pugnâ trahes accedens (sator
" Tydidem qui nunc certè vel Jovi patri pugnaret?
" Veneris quidem primum cominus vulneravit manum ad
" Deinde autem in meipsum irruit deo par. (volam.
Sic loquutus, ipse quidem resedit in Pergamo excelso,
Trojanorum autē ordines perniciosus Mars concitavit ac-
Assimilatus Achamanti veloci ductori Thracum: (cedens,
Filios autem Priami Jovis alumnos adhortatus est:
" O filii Priami Jovis alumni Regis,
" Quousque adhuc interfici sinetis populum ab Achivis?
" An tantisper dum ad portas scitè structas pugnent?
" Jacet vir quem æquè honorabamus atq; Hectorem diu,
" Æneas filius magnanimi Anchisæ,
" Sed agite, ex tumultu eripiamus strenuum socium.
Sic loquutus excitavit robur & animum uniuscujusque
Tunc verò Sarpedon valde objurgavit Hectorem nobilem

Apollo Diomedem reprimit.

Apollo facto Æneæ simulachro hostes eludit

Apollo Martem inciet.

" Hector,

" Οὔτοι τέκνον ἐμὸν δέδοται πολεμήϊα ἔργα·
" Ἀλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο·
" Ταῦτα δ' Ἄρηϊ θοῷ, καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Αἰνείᾳ δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Γιγνώσκων ὅ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων,
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἅζετο· ἵετο δ' αἰεὶ
Αἰνείαν κτεῖναι, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι·
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
Τρὶς δέ οἱ ἐστυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ' Ἀπόλλων·
Ἀλλ', ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας, προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων,
" Φράζεο Τυδείδη, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν
" Ἶσ' ἔθελε φρονέειν· ἐπεὶ οὔποτε φῦλον ὁμοῖον
" Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.
Ὡς φάτο· Τυδείδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω
Μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
Αἰνείαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν Ἀπόλλων,
Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηός γ' ἐτέτυκτο·
Ἤτοι τὸν Λητώ τε, καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
Ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε, κύδαινόν τε.
Αὐτὰρ ὁ εἴδωλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Αὐτῷ τ' Αἰνείᾳ ἴκελον καὶ τεύχεσι τοῖον.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδώλῳ Τρῶες, καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
Δῄουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
Ἀσπίδας εὐκύκλους, λαισήϊά τε πτερόεντα.
Δὴ τότε θοῦρον Ἄρηα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
" Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
" Οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθὼν
" Τυδείδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διῒ πατρὶ μάχοιτο;
" Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·
" Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος.
Ὡς εἰπὼν, αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ·
Τρῳὰς δὲ στίχας οὖλος Ἄρης ὤτρυνε μετελθὼν,
Εἰδόμενος Ἀκάμαντι θοῷ ἡγήτορι Θρῃκῶν·
Υἱάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν,
" Ὦ υἱεῖς Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος,
" Ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς;
" Ἢ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλῃς εὖ ποιητῇσι μάχωνται;
" Κεῖται ἀνὴρ, ὃν τ' ἶσον ἐτίομεν Ἕκτορι δίῳ,
" Αἰνείας, υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο.
" Ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον.
Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος, καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν Ἕκτορα δῖον·

" Hector, quoniam tibi robur abiit quod prius habeba[s]?
" Gloriabaris nimirum sine populis civitatem servatu[rum]
" Solum cum affinibus fratribúsque tuis. (te & soci[is]
" Horum nunc nullum ego videre possum, neque ani[m]
" Sed trepidant tanquam canes circa leonem, (verte[r]
" At nos pugnamus qui auxiliares adsumus, (veni
" Etenim & ego auxiliator existens admodū è longinq[uo]
" Procul enim *est* Lycia Xanthum ad vorticosum:
" Ubi uxorémque dilectam reliqui, & infantem filium,
" Et possessiones multas quas cupere solet qui indigus e[st]
" Sed tamen sic Lycios adhortor, & paratus sum ipse
" Cum viro pugnare, etsi nihil mihi hîc tale est
" Quod vel asportent Achivi, vel abducant.
" At tu stas, ac ne hortaris quidem cæteras
" Copias consistere, & opem ferre *suis* uxoribus.
" Ne fortè quasi nexibus retis capti omnia verrantis
" Viris hostibus præda & lucrum insperatum efficia[mini]
" Illi autem citò evertent bene habitatā civitatem vestr[am]
" Tibi autem oportet hæc omnia curæ esse noctésq; dies[q;]
" Principes precāti è longinquo [illegible]torum auxiliato[rum]
" Ut assiduè persistant, & duram d[illegible]nere objurgation[em]
Sic dixit Sarpedō, momordit autem mentē Hectori ser[mo]
Statim igitur de curru cum armis saliit ad terram:
Vibránsq; acutas lanceas, per exercitum ibat circumq[ue]
Adhortans ad pugnandum: excitavit autē pugnā grav[em]
Hi autem cōversi sunt *à fuga*, & adversi steterunt Achi[vis]
Argivi verò expectarunt cōglobati, neq; in fugā versi
Sicut autem ventus paleas fert sacris in areis,
Viris ventilantibus, quando flava Ceres
Secernit ingruentibus ventis fructúmque & paleas,
Et albescunt acervi palearum: sic tunc Achivi
Albi supernè facti sunt pulvere, quem per ipsos (equo[rum]
Cœlum adusq; solidum terram pulsando excitarunt p[edes]
Iterum confligentium, conversi etiam sunt aurigæ:
Illi autē robur manuū recta ferebant, undiq; autē cal[iginem]
Impetuosus Mars offudit in pugna, Trojanis opem fe[rens]
In omnem partē discurrens: exequebatur autem ma[ndata]
Phœbi Apollinis aureum ensem gestantis, qui ipsum
Trojanis animum excitare postquam vidit Pallada M[in]
Abeuntem: hæc enim erat Danais auxiliatrix.
Ipse autem Æneam valde optimo ex adyto
Eduxit, & in pectoribus robur indidit pastori popul[orum]
Æneas autem inter socios stetit: hi verò gavisi sunt,
Postquam viderunt vivúmq; & incolumem advenie[ntem]

“Ἕκτορ, πῇ δή τοι μένος οἴχεται ὃ πρὶν ἔχεσκες;
“Φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἑξέμεν, ἠδ' ἐπικούρων,
“Οἶος, σὺν γαμβροῖσι, κασιγνήτοισί τε σοῖσι·
“Τῶν νῦν οὔ τιν' ἐγὼ ἰδέειν δύναμ', οὐδὲ νοῆσαι·
“Ἀλλὰ καταπτώσσουσι κύνες ὥς, ἀμφὶ λέοντα·
“Ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἵ περ τ' ἐπίκουροι ἔνειμεν.
“Καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐών, μάλα τηλόθεν ἥκω.
“Τηλοῦ γὰρ Λυκίη Ξάνθῳ ἔπι δινήεντι,
“Ἔνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν,
“Κὰδ δὲ κτήματα πολλά, τά τ' ἔλδεται ὅς κ' ἐπιδευής·
“Ἀλλὰ καὶ ὥς, Λυκίους ὀτρύνω, καὶ μέμον' αὐτὸς
“Ἀνδρὶ μαχήσασθαι· ἀτὰρ οὔ τι μοι ἐνθάδε τοῖον,
“Οἷόν κ' ἠὲ φέροιεν Ἀχαιοί, ἤ κεν ἄγοιεν·
“Τύνη δ' ἕστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις
“Λαοῖσιν μενέμεν, καὶ ἀμυνέμεναι ὤρεσσι·
“Μή πως ὡς ἀψῖσι λίνου ἁλόντε πανάγρου
“Ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἕλωρ, καὶ κύρμα γένησθε·
“Οἳ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' εὖ ναιομένην πόλιν ὑμήν.
“Σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἦμαρ,
“Ἀρχοὺς λισσομένῳ * τηλεκλητῶν γ' ἐπικούρων γρ. τηλεκλειτῶν.
“Νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπήν·
Ὣς φάτο Σαρπηδών· δάκε δὲ φρένας Ἕκτορι μῦθος·
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·
Πάλλων δ' ὀξέα δοῦρε, κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντῃ,
Ὀτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, οὐδ' ἐφόβηθεν·
Ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλωάς,
Ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
Κρίνει * ἐπειγομένων ἀνέμων καρπόν τε, καὶ ἄχνας· γρ. Κρίνῃ.
Αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί· ὣς τότ' Ἀχαιοὶ
Λευκοὶ ὕπερθε γένοντο * κονιασάλῳ, ὅν ῥα δι' αὐτῶν γρ. κονισάλῳ.
Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,
Ἂψ ἐπιμισγομένων, ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἡνιοχῆες·
Οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον· ἀμφὶ δὲ νύκτα
Θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγων,
Πάντοσ' ἐποιχόμενος· τοῦ δ' ἐκραίαινεν ἐφετμὰς
Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώγει
Τρωσὶν θυμὸν * ἀγεῖραι, ἐπεὶ ἴδε Παλλάδ' Ἀθήνην γρ. ἐγεῖραι.
Οἰχομένην· ἣ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγών.
Αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πίονος ἐξ ἀδύτοιο
Ἧκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' ἑτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν
Ὡς ἴδον ζώοντε, καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,

Et vires integras habentem: percontati tamen non sunt:
Non enim sinebat labor alius quem Apollo suscitaverat,
Mársque mortalium perditor, Contentióq; insatiabiliter
Ajaces autem ambo, & Ulysses & Diomedes (avida.
Concitabant Danaos ad pugnandum, hi autem & ipsi
Neque vires Trojanorum timebant, neque impetus;
Sed expectabant, nebulis similes, quas Saturnius
Tranquillitatis tempore sistit in summis montibus
Quiete, quamdiu quiescit vis Boreæ, & aliorum
Vehementium ventorum qui nubes opacas
Flatibus stridulis dissipant flantes. (giebant
Sic Danai Trojanos expectabant constanter, neque fu-
Atrides autē per turbam *suorum* multa hortans, discurre-
" O amice, viri estote, & fortem animum sumite,. (bat,
" Aliíque alios verecundamini per fortes pugnas.
" Verecundantium enim virorum plures salvi quam occisi:
" Fugientium autem neq; gloria emergit, neq; ulla fortitudo

Agamēnon suos cohortatus Deicoontem interficit

Dixit, & jactu hastæ subitò percussit antesignanum vi-
Æneæ socium magnanimi Deicoontem (rum
Pergasidem: quem Trojani æquè ac Priami filios
Honorabant, quia impiger erat inter primos ad pugnan-
Hunc in scuto lancea percussit rex Agamemnon. (dum
Illud vero non hastā imped. sed prorsus trajecit etiam ipsi.
Ultimum autem in ventrem per balteum *eam* adegit.
Sonuit autem cadens, sonuerúntque arma super ipso.

Æneas Crethonem & Orsilochum interficit

Tunc viciss. Æneas Danaorum occidit viros præstantiss.
Filios Dioclei, Crethonáque, Orsilochúmque.
Horum pater quidem habitabat bene ædificata in Phera,
Dives opum: genere autem erat è fluvio
Alpheo, qui latè fluit Pyliorum per terram:
Qui peperit Orsilochum multis viris imperantem.
Orsilochus verò genuit Diocleum magnanimum.
Ex Diocleo autem gemini filii nati sunt,
Crethon, Orsilochúsque pugnæ bene periti omnis.
Hi quidem puberes facti, nigris in navibus
Ad Ilium generosis equis abundans Argivos sequuti sunt
Honorem Atridis, Agamemnoni & Menelao
Comparantes: hos autem ibi finis mortis obtexit.
Quales leones duo montis in cacuminibus
Nutriti sunt sub matre profundæ in densitatibus sylvæ
Hi quidem rapientes boves & pingues oves,
Stabula hominum vastant, donec & ipsi
Virorum in manibus interfecti sunt acuto ferro:
Tales isti duo manibus Æneæ prostrati

Deci-

Καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὔτι·
Οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν Ἀργυρότοξος ἔγειρεν,
Ἄρης τε βροτολοιγός, Ἔρις τ᾽ ἄμοτον μεμαυῖα.
Τοὺς δ᾽ Αἴαντε δύω, καὶ Ὀδυσσεύς, καὶ Διομήδης
Ὤτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
Οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν, οὔτε ἰωκάς·
Ἀλλ᾽ ἔμενον, νεφέλῃσιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων
Νηνεμίης ἔστησεν ἐπ᾽ ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,
Ἀτρέμας, ὄφρ᾽ εὕδῃσι μένος Βορέαο, καὶ ἄλλων
Ζαχρειῶν ἀνέμων, οἵ τε νέφεα σκιόεντα
Πνοιῇσι λιγυρῇσι διασκιδνᾶσιν ἀέντες·
Ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδ᾽ ἐφέβοντο.
Ἀτρείδης δ᾽ ἀν᾽ ὅμιλον ἐφοίτα πολλὰ κελεύων·
« Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστέ, καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἕλεσθε,
« Ἀλλήλους τ᾽ αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
« Αἰδομένων τ᾽ ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἠὲ πέφανται·
« Φευγόντων δ᾽ οὔτ᾽ ἂρ κλέος ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή.
Ἦ· καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς· βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα
Αἰνείω ἕταρον μεγαθύμου, Δηϊκόωντα
Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι
Τίον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
Τόν ῥα κατ᾽ ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων· γρ. εἴσατο χαλκός.
Ἡ δ᾽ οὐκ ἔγχος ἔρυτο· διὰ πρὸ δὲ * εἴσατο καὶ τῆς,
Νειαίρῃ δ᾽ ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσε·
Δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ.
Ἔνθ᾽ αὖτ᾽ Αἰνείας Δαναῶν ἕλεν ἄνδρας ἀρίστους
Υἷε Διοκλῆος, Κρήθωνά τε, Ὀρσίλοχόν τε·
Τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν ἐϋκτιμένῃ ἐνὶ Φηρῇ,
Ἀφνειὸς βιότοιο· γένος δ᾽ ἦν ἐκ ποταμοῖο
Ἀλφειοῦ, ὅς τ᾽ εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης.
Ὃς τέκετ᾽ Ὀρσίλοχον, πολέεσσ᾽ ἄνδρεσσιν ἄνακτα·
Ὀρσίλοχος δ᾽ ἄρ᾽ ἔτικτε Διοκλῆα μεγάθυμον·
Ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
Κρήθων, Ὀρσίλοχός τε μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
Τὼ μὲν ἄρ᾽ ἡβήσαντε, μελαινάων ἐπὶ νηῶν
Ἴλιον εἰς εὔπωλον ἅμ᾽ Ἀργείοισιν ἑπέσθην,
Τιμὴν Ἀτρείδῃσ᾽, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
Ἀρνυμένω· τὼ δ᾽ αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
Οἵω τώ γε λέοντε δύω ὄρεος κορυφῇσιν
Ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεσιν ὕλης·
Τὼ μὲν ἄρ᾽ ἁρπάζοντε βόας, καὶ ἴφια μῆλα,
Σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτὼ
Ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὀξέϊ χαλκῷ·
Τοίω τὼ χείρεσσιν ὑπ᾽ Αἰνείαο δαμέντε

Deciderunt, abietibus similes altis.
Horum autem prostratorum misertus est in bello fortis Me-(nelaus:
Ivit autem per primos pugnatores armatus fulgenti ferro
Quassans hastam: hujus autem impellebat animum Mars,
Ea cogitans, ut sub manibus Æneæ interficeretur.
Hũc a. vidit Antilochus magnãimi Nestoris filius. (pulorũ,
Ivit a. per primos pugnat. multum enim timebat pastori po-
Ne quid pateretur, & valde ipsorum frustraretur laborem,
Hi quidem jam manúsque & hastas acutas
Contra se invicem tenebant parati pugnare:
Antilochus verò valde prope astitit pastori populorum,
Æneas autem non sustinuit, impiger quamvis esset bella-(tor,
Ut vidit duos viros, unum prope alterum stantes.
Hi autẽ postquã occisos traxerunt ad exercitũ Achivorũ,
Illos quidem miseros tradiderunt in manus sociorum:
Ipsi autem conversi inter primos pugnabant.
Menelaus Pylæmenem, Antilochus Mydonem perimit.
Tunc Pylæmenem interfecerunt parem Marti,
Principem Paphlagonum magnanimorum scutatorum,
Hunc quidem Atrides hastâ inclytus Menelaus
Stantem hastâ vulneravit ad clavem *brachii* assequutus.
Antilochus autem Mydona percussit aurigam famulum
Bonũ Atymniadẽ (hic autẽ avertebat solidungulos equos)
Saxo cubitum assequutus medium. at ex manibus
Frena candida ebore humi ceciderunt in pulveribus.
Antilochus autem occurrens ense percussit tempus:
Sed hic graviter anhelans è pulchro decidit curru
Pronus in pulveribus in sinciput & humeros. (dam:
Atque diu valde *fixus* stetit; inciderat n. in aream profun-
Donec equi pulsant, *cum* humi projecerunt in pulveres.
Hos autem scutica petiit Antil. & ad exercitũ abegit Ach.
Hos autẽ Hect. animad. inter turmas: irruit autem in ipsos
Vociferãs, simul autem Trojanorum sequebantur phalãges
Fortes: præerat autem ipsis Mars, & veneranda Bellona:
Hæc quidem habens tumultum immanem pugnæ,
Mars verò in manibus ingentem hastam quassabat (pos.
Ibat autem modò quidem ante Hectorem, modò autem
Diomedes Hectori cedit.
Hunc verò conspicatus horruit in bello acer Diomedes.
Sicut a. quum vir nescius quod agat, emensus ingentẽ cam-
Constitit ad rapidum fluvium, in mare profluentem, (pum
Spumâ frementem videns, recurrítque retrorsum:
Sic tunc Tydides recessit dixítque populo,
" O amici, qualiter admirabamur, Hectorem dium
" Hastæ vibratorem esse, & audacem bellatorem: (vertit.
" Huic semper propè adest unus deorum, qui mortem a-

Καππεσέτην, ἐλάτῃσιν ἐοικότες ὑψηλῇσι.
Τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Σείων ἐγχείην· τοῦ δ' ὤτρυνεν μένος Ἄρης,
Τὰ φρονέων. ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαο δαμείη·
Τὸν δ' ἴδεν Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱός.
Βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δίε ποιμένι λαῶν,
Μή τι πάθῃ, μέγα δέ σφεας ἀποσφήλειε πόνοιο.
Τὼ μὲν δὴ, χεῖράς τε, καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα
Ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι.
Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστής,
Ὡς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
Τὼ μὲν ἄρα δειλὼ βαλέτην ἐν χερσὶν ἑταίρων·
Αὐτὼ δὲ στρεφθέντε, μετὰ πρώτοισι μαχέσθην.
Ἔνθα Πυλαιμένεα ἑλέτην ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
Ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων.
Τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρείδης δουρικλυτὸς Μενέλαος
Ἑσταότ' ἔγχεϊ νύξε κατὰ κληῗδα τυχήσας.
Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ' ἡνίοχον, θεράποντα
Ἐσθλὸν Ἀτυμνιάδην· (ὁ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους.)
Χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχὼν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Ἡνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσην.
Αὐτὰρ ὅ γ' ἀσθμαίνων, εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου
Κύμβαχος ἐν κονίῃσιν, ἐπὶ βρεχμόν τε, καὶ ὤμους.
Δηθὰ μάλ' ἑστήκει· (τύχε* γὰρ ψαμάθοιο βαθείης·) γρ. γὰρ ῥ' ἀμάθοιο.
Ὄφρ' ἵππω πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίῃσι·
Τοὺς δ' ἵμασ' Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλασ' Ἀχαιῶν.
Τοὺς δ' Ἕκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
Κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαγγες
Καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης, καὶ πότνι' Ἐνυώ·
Ἡ μὲν ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτῆτος·
Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα·
Φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἕκτορος, ἄλλοτ' ὄπισθεν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος ἰὼν πολέος πεδίοιο,
Στήῃ ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ, ἅλαδε προρέοντι,
Ἀφρῷ μορμύροντα ἰδών, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω·
Ὣς τότε Τυδείδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῷ·
“ Ὦ φίλοι οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἕκτορα δῖον
“ Αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·
“ Τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει.

" Et nunc ei adest ille Mars mortali viro similis:
" Quare ad Trojanos conversi semper retro (gnare,
" Absistite cedentes: neque cũ diis cupiatis fortiter pu-
Sic dixit: Trojani autem admodum prope accesserunt ip-
Tunc Hector duos viros interfecit peritos belli, (sos.
In uno curru existentes, Menesthem, Anchialúmque,
Horũ autẽ lapsorũ misertus est magnus Telamonius Ajax,
Stetit autẽ proximè accedens, & jaculatus est hasta lucida
Et percussit Amphium Selagi filium, qui in Pæso
Habitabat, prædives, arvis abundans: sed eum fatum
Duxit auxiliaturum ad Priamúmque & filios.
Hunc in balteo percussit Telamonius Ajax:
Inferiori autem in ventre defixa est longa hasta,
Resonuitque cadens, accurrit autem illustris Ajax,
Arma prædaturus: Trojani verò *in eum* tela fuderunt
Acuta, perlucida: scutum autem excepit multa.
Sed hic calce impresso, ex cadavere æratam hastam
Evulsit, non tamen etiam alia potuit arma Pulchra
Humeris detrahere: premebatur enim telis. (nuorum,
Timuit autem circumventionem validã Trojanorum stre-
Qui multíque & strenui instabant hastas tenentes:
Qui ipsum, magnum licet existentem & fortem & clarum,
Repulerunt à se; hic autem cedens, retroactus est.
Sic hi quidem laborem subibant in forti pugna,
Tlepolemi & Sarpedonis pugna. Tlepolemum autem Heraclidem latúmque magnúmque
Animavit adversus dium Sarpedonem fatum violentum,
Hi autem quum jam propè essent, alter in alterum euntes,
Filiúsque nepósque Jovis nebularum congregatoris,
Hunc & Tlepolemus prior verbum alloquutus est,
" Sarpedon, Lyciorum consultor, quæ tibi necessitas
" Pavitare hìc, pugnæ imperitò viro?
" Mentientes igitur te dicunt Jovis sobolem ægiochi
" Esse, quum multum illis inferior sis viris
" Qui ex Jove nati sunt, tempore priscorum hominum.
" Sed qualem aiunt vim Herculeam,
" Esse meum patrem, audacẽ leoninos spiritus gerentem,
" Qui quondam huc quum venisset ob equos Laomedon-
" Sex solis cum navibus & viris paucis, (tis
" Ilii diripuit civitatem, desertásque reddidit vias.
" At tibi ignavus quidem animus, minuuntur autem tuæ
" Neque te Trojanis puto auxilio fore, (copiæ
" Profectum ex Lycia, etiamsi admodum fortis es,
" Sed à me interfectum ad portas inferni descensur.
Hunc rursus Sarpedon Lyciorũ dux cõtra alloquutus est,

" Tle-

“ Καὶ νῦν οἱ πάρα κεῖνος Ἄρης βροτῷ ἀνδρὶ ἐοικώς.
“ Ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
“ Εἴκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἶφι μάχεσθαι.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
Ἔνθ' Ἕκτωρ δύο φῶτε * κατέκτανεν, εἰδότε χάρμης, γρ. κατέκταν' εὖ εἰδότε.
Εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντε, Μενέσθην, Ἀγχίαλόν τε.
Τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν Ἄμφιον Σελάγου υἱόν, ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῷ
Ναῖε πολυκτήμων, πολυλήϊος· ἀλλά ἑ μοῖρα
Ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πρίαμόν τε καὶ υἷας·
Τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας·
Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ πάγη δολιχόσκιον ἔγχος·
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
Τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
Ὀξέα, παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
Αὐτὰρ ὁ λὰξ προσβὰς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
Ἐσπάσατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
Ὤμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι,
Δεῖσε δ' ὅγ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
Οἳ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,
Οἵ ἑ, μέγαν περ ἐόντα, καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν,
Ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
Ὣς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Τληπόλεμον δ' Ἡρακλεΐδην, ἠΰν τε μέγαν τε
Ὦρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή·
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Υἱός θ' υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,
Τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε,
“ Σαρπηδὸν, Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
“ Πτώσσειν, ἐνθάδ' ἐόντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
“ Ψευδόμενοι δέ σε φασὶ Διὸς γόνον αἰγιόχοιο
“ Εἶναι· ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν,
“ Οἳ Διὸς ἐξεγένοντο, ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων.
“ Ἀλλ' οἷόν τινά φασι βίην Ἡρακληείην,
“ Εἶναι ἐμὸν πατέρα θρασυμέμνονα, θυμολέοντα·
“ Ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἕνεχ' ἵππων Λαομέδοντος,
“ Ἓξ οἴης σὺν νηυσὶ, καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,
“ Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς·
“ Σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί,
“ Οὐδέ * τέ σε Τρώεσσιν ὀΐομαι ἄλκαρ ἔσεσθαι γρ. τί σε.
“ Ἐλθόντ' ἐκ Λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι·
“ Ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα, πύλας Ἀΐδαο περήσειν.
Τὸν δ' αὖ Σαρπηδὼν Λυκίων ἀγὸς ἀντίον ηὔδα,

“ Τληπόλεμ'

“ Tlepoleme, certè iste evertit Ilium sacrum
“ Temeritate viri clari Laomedontis, (sermone
“ Qui ipsum, quum benificium contulisset, aspero increpuit
“ Neq; reddidit equas, quarum gratiâ è longinquo venerat
“ Tibi autem ego hic edico cædem & mortem nigram
“ A me eventuram, & meâ sub hastâ stratum (habenti
“ Gloriam mihi daturũ, animã autẽ Plutoni inclytos equos
Sic dixit Sarpedon: sustulit autem fraxineam lanceam
Tlepolemus: & horum quidem simul hastæ longæ
E manibus eruperunt, percussit quidem cervicem mediam
Sarpedon, cuspis autem penitus penetravit acerba:
Hunc verò circa oculos obscura nox cooperuit.
Tlepolemus autem femur sinistrum hastâ longâ
Percussit: cuspis autem transacta est properans,
Ossi infixa: pater autem mortem avertit.
Ac Deo parem quidem Sarpedonem generosi socii
Extulerunt è prælio: gravabat autem ipsum hasta longa
Dum traheretur. eam quidem nullus animad. nec cogitavit
Femore trahere lanceam fraxineam, ut rectus staret, (eum
Festinantiũ talem enim habebant laborem occupati circa
Tlepolemum autem ex alterâ parte bene ocreati Achivi
Exportabant prælio: animadvertit autem nobilis Ulysses
Fortem animum habens: turbatum erat autem ei dilectum
Sed deliberavit postea in mente & in animo, (cor.
An ulteriùs Jovis filium gravisoni insequeretur,
An plurimùm Lyciorum animam auferret.
Neque verò Ulyssi magnanimo fatale erat,
Fortem Jovis filium interficere acuto ferro. (nerva
Quare ad multitudinem Lyciorum vertit *ejus* animum Mi-
Tunc *igitur* hic Cæranũ occidit, Alastorémq; Chromiúmq;
Alcandrúmque Haliúmque, Noemonáque Prytanímque
Atque etiam plures Lyciorum interfecisset nobilis Ulysses
Nisi statim intellexisset magnus, pulchrè galeatus Hector:
Ivit autem per primas acies armatus fulgenti ære, (dente
Terrorem inferens Danais, gavisus est autem eo acce-
“ Sarpedon Jovis filius, verbum autem lugubre dixit,
“ Priamede, ne me prædam Danais finas
“ Jacere, sed auxiliare: postea me vel deserat vita
“ In civitate vestrâ. quoniam non eram ego
“ Reversurus domum, dilectam in patriam terram,
“ Oblectaturus uxorémque dilectam, & infantem filium.
Sic dixit: hunc autem non alloquutus est galeæ motor
Sed perrexit, cupiens quàm citissimè (Hector,
Repellere Argivos, multorúmque animam auferre.

Sarpedon vulneratus Hectoris opem implorat

Cæterum

« Τληπόλεμ' ἤτοι κεῖνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἱρὴν,
« Ἀνέρος ἀφραδίῃσιν ἀγαυοῦ Λαομέδοντος,
« Ὅς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῷ ἠνίπαπε μύθῳ,
« Οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθε.
« Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
« Ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
« Εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
Ὣς φάτο Σαρπηδών· ὁ δ' ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος
Τληπόλεμος· καὶ τῶν μὲν * ὁμαρτῆ δούρατα μακρὰ γρ. ἁμαρτῆ.
Ἐκ χειρῶν ἤϊξαν· ὁ μὲν βάλεν αὐχένα μέσον
Σαρπηδών· αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινή.
Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψε.
Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχεϊ μακρὸν
Βεβλήκει. αἰχμὴ δὲ διέσυτο μαιμώωσα,
Ὀστέῳ ἐγχριμφθεῖσα· πατὴρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
Ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν
Ἑλκόμενον· τὸ μὲν οὔ τις ἐπεφράσατ', οὐδ' ἐνόησε
Μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον, ὄφρ' ἐπιβαίη
Σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
Τληπόλεμον δ' ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Τλήμονα θυμὸν ἔχων· μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ.
Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμὸν
Ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
Ἢ ὅγε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν.
Ἴφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τρέπε θυμὸν Ἀθήνη.
Ἔνθ' ὅγε Κοίρανον εἷλεν, Ἀλάστορά τε, Χρομίον τε,
Ἄλκανδρόν θ', Ἅλιόν τε, Νοήμονά τε, Πρύτανίν τε,
Καί νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεὺς
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ
Δεῖμα φέρων Δαναοῖσι. χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
Σαρπηδὼν Διὸς υἱὸς, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπε,
" Πριαμίδη, μὴ δή με ἕλωρ Δαναοῖσιν ἐάσῃς
" Κεῖσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον, ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν
" Ἐν πόλει ὑμετέρῃ· ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε
" Νοστήσας οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
" Εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην, καὶ νήπιον υἱόν.
Ὣς φάτο· τὸν δ' οὔ τι προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Ἀλλὰ παρήϊξεν λελιημένος, ὄφρα τάχιστα
Ὤσαιτ' Ἀργείους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.

" Tlepoleme, certè ille evertit Ilium sacrum
" Temeritate viri clari Laomedontis, (sermon
" Qui ipsum, quum benificium contulisset, aspero increpu
" Neq; reddidit equas, quarum gratiâ è longinquo vener
" Tibi autem ego hic edico cædem & mortem nigram
" A me eventuram, & meâ sub hasta stratum (haben
" Gloriam mihi daturũ, animã autẽ Plutoni inclytos equ
Sic dixit Sarpedon: sustulit autem fraxineam lance
Tlepolemus: & horum quidem simul hastæ longæ
E manibus eruperunt, percussit quidem cervicem media
Sarpedon, cuspis autem penitus penetravit acerba:
Hunc verò circa oculos obscura nox cooperuit.
Tlepolemus autem femur sinistrum hastâ longâ
Percussit: cuspis autem transacta est properans,
Ossi infixa: pater autem mortem avertit.
Ac Deo parem quidem Sarpedonem generosi socii
Extulerunt è prælio: gravabat autem ipsum hasta longa
Dum traheretur. eam quidem nullus animad. nec cogitavi
Femore trahere lanceam fraxineam, ut rectus staret, (em
Festinantiũ talem enim habebant laborem occupati circa
Tlepolemum autem ex alterâ parte bene ocreati Achivi
Exportabant prælio: animadvertit autem nobilis Ulysses
Fortem animum habens: turbatum erat autem ei dilectum
Sed deliberavit postea in mente & in animo, (cor
An ulteriùs Jovis filium gravisoni insequeretur,
An plurimùm Lyciorum animam auferret.
Neque verò Ulyssi magnanimo fatale erat,
Fortem Jovis filium interficere acuto ferro. (nerva
Quare ad multitudinem Lyciorum vertit *ejus* animum Mi-
Tunc *igitur* hic Cæranũ occidit, Alastorémq; Chromiúmq;
Alcandrúmque Haliúmque, Noemonáque Prytanímque
Atque etiam plures Lyciorum interfecisset nobilis Ulysses
Nisi statim intellexisset magnus, pulchrè galeatus Hector:
Ivit autem per primas acies armatus fulgenti ære, (dente
Terrorem inferens Danais, gavisus est autem eo acce-
" Sarpedon Jovis filius, verbum autem lugubre dixit,
" Priamede, ne me prædam Danais sinas
" Jacere, sed auxiliare: postea me vel deserat vita
" In civitate vestrâ. quoniam non eram ego
" Reversurus domum, dilectam in patriam terram,
" Oblectaturus uxorémque dilectam, & infantem filium.
Sic dixit: hunc autem non alloquutus est galeæ motor
Sed perrexit, cupiens quàm citissimè (Hector,
Repellere Argivos, multorúmque animam auferre.

Sarpedon vulneratus Hectoris opem implorat

Cæterum

“ Τληπόλεμ᾽ ἤτοι κεῖνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἱρὴν,
“ Ἀνέρος ἀφραδίῃσιν ἀγαυοῦ Λαομέδοντος,
“ Ὅς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῷ ἠνίπαπε μύθῳ,
“ Οὐδ᾽ ἀπέδωχ᾽ ἵππους ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθε.
“ Σοὶ δ᾽ ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
“ Ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῷ δ᾽ ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
“ Εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ᾽ Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
Ὣς φάτο Σαρπηδών· ὃ δ᾽ ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος
Τληπόλεμος· καὶ τῶν μὲν * ὁμάρτῆ δούρατα μακρὰ γρ. ἁμαρτῆ.
Ἐκ χειρῶν ἤϊξαν· ὃ μὲν βάλεν αὐχένα μέσον
Σαρπηδών· αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ᾽ ἀλεγεινή.
Τὸν δὲ κατ᾽ ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψε.
Τληπόλεμος δ᾽ ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχεϊ μακρὸν
Βεβλήκει. αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα,
Ὀστέῳ ἐγχριμφθεῖσα· πατὴρ δ᾽ ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.
Οἱ μὲν ἄρ᾽ ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
Ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν
Ἑλκόμενον· τὸ μὲν οὔ τις ἐπεφράσατ᾽, οὐδ᾽ ἐνόησε
Μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον, ὄφρ᾽ ἐπιβαίη
Σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
Τληπόλεμον δ᾽ ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Τλήμονα θυμὸν ἔχων· μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ.
Μερμήριξε δ᾽ ἔπειτα κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμὸν
Ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
Ἢ ὅγε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Οὐδ᾽ ἄρ᾽ Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν.
Ἴφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τρέπε θυμὸν Ἀθήνη.
Ἔνθ᾽ ὅγε Κοίρανον εἷλεν, Ἀλάστορά τε, Χρομίον τε,
Ἄλκανδρόν θ᾽, Ἅλιόν τε, Νοήμονά τε, Πρύτανίν τε,
Καί νύ κ᾽ ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεὺς
Εἰ μὴ ἄρ᾽ ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ
Δεῖμα φέρων Δαναοῖσι. χάρη δ᾽ ἄρα οἱ προσιόντι
Σαρπηδὼν Διὸς υἱὸς, ἔπος δ᾽ ὀλοφυδνὸν ἔειπε,
“ Πριαμίδης, μὴ δή με ἕλωρ Δαναοῖσιν ἐάσῃς
“ Κεῖσθαι, ἀλλ᾽ ἐπάμυνον, ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν
“ Ἐν πόλει ὑμετέρῃ· ἐπεὶ οὐκ ἄρ᾽ ἔμελλον ἔγωγε
“ Νοστήσας οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
“ Εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην, καὶ νήπιον υἱόν.
Ὣς φάτο· τὸν δ᾽ οὔ τι προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Ἀλλὰ παρήϊξεν λελιημένος, ὄφρα τάχιστα
Ὤσαιτ᾽ Ἀργείους, πολέων δ᾽ ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.

Cæterum divinum quidem Sarpedonem generosi socii
Collocarunt sub ægiochi Jovis perpulchra fago:
Ex autem ipsius femore lanceam fraxineā extraxit foras
Fortis Pelagon, qui ejus dilectus erat socius.
Hunc autē deseruit anima, & circa oculos offusa est caligo,
Rursus autem refocillatus est: circum autem aura Boreæ
Recreabat afflans ægrè spirantem animam.
Argivi autem propter Martem, & Hectorem armatum,
Neque unquam conversi fugiebant nigras ad naves,
Neq; unquā contra ferebātur in pugna, sed semper retrò
Cedebant, postq. animadverterūt inter Trojanos Martē.
Tunc quem primum, quem ultimum interfecit
Hectórque, Priami filius, & ferreus Mars?
Eximium Teuthrantem, & equitandi peritum Orestem,
Threcúmque bellatorem Ætolium, OEnomaúmque
OEnopidémq; Helenū, & Oresb. ornat. mitram habentē,
Qui in Hyla habitabat valde divitiarum studiosus,
Lacu circundatus Cephisside: apud autem ipsum alii
Habitabant Bœoti valde opimum populum habentes;
Hos autem postquam animadvertit dea albis ulnis Juno,
Argivos interimentes in forti pugna,
Statim Minervam verbis velocibus alloquuta est,
" Proh facinus! ægiochi Jovis filia indefessa,
" Certè vanum verbum promisimus Menelao,
" *Eum* Ilio devastato bene murato rediturum,
" Si sic furere sinamus perniciosum Martem.
" Sed age, & nos adhibeamus impetuosum robur.
Sic dixit: neque inobsequens fuit dea cæsia Minerva
Properans quidem auro ornatos apparavit equos
Juno veneranda dea, filia magni Saturni:
Hebe autem circa currus velociter posuit rotundas rotas
Æreas, octo radiorum, ferreum axem circum,
Quarū aurea est circumferentia, incorrupta, sed superne
Æreæ laminæ affixæ, res mirabiles visu:
Modioli autem ex argento sunt orbiculati utrinque.
Stella autem aureis & argenteis loris
Distensa est, duo autem rotundi orbes sunt: (temones
Ex ea autem argenteus temo extabat, sed ad summum
Ligavit aureum pulchrum jugum: in eo antilenas
Pulchras posuit aureas: sub verò jugum duxit Juno
Equos velocipedes, cupida contentionis & vociferatio-
Sed Minerva filia Jovis ægiochi (nis.
Peplum quidem deposuit subtilem, patris super pavimēto
Variegatum, quem ipsa fecerat & elaboraret manibus:

Juno & Minerva ad prælium se præparant.

Loris

Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
Εἷσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλέϊ φηγῷ.
Ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὦσε θύραζε
Ἴφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
Τὸν δ' ἔλιπε ψυχή, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.
Αὖτις δ' ἀμπνύνθη· περὶ δὲ πνοιὴ Βορέαο
Ζώγρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἄρηϊ, καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
Οὔτε ποτε προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν,
Οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ· ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
Χάζονθ', ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἄρηα.
Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
Ἕκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς, καὶ χάλκεος Ἄρης;
Ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην,
Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον, Οἰνόμαόν τε,
Οἰνοπίδην θ' Ἕλενον, καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίτρην·
Ὅς ῥ' Ὕλῃ ναίεσκε, μέγα πλούτοιο μεμηλώς,
Λίμνῃ κεκλιμένος Κηφισίδι, πὰρ δέ οἱ ἄλλοι
Ναῖον Βοιωτοὶ μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες.
Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
" Ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀτρυτώνη,
" Ἦ ῥ' ἅλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάῳ,
" Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
" Εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὖλον Ἄρηα.
" Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἡ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους,
Ἥρη πρέσβα θεά, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο·
Ἥβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα γρ. ὀχέεσφι.
Χάλκεα, ὀκτάκνημα, σιδηρέῳ ἄξονι ἀμφίς.
Τῶν ἤτοι χρυσέη ἴτυς ἄφθιτος· αὐτὰρ ὕπερθεν
Χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·
Πλῆμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περίδρομοι ἀμφοτέρωθεν·
Δίφρος δὲ χρυσέοισι, καὶ ἀργυρέοισιν ἱμᾶσιν
Ἐντέταται· δοιαὶ δὲ περίδρομοι ἄντυγές εἰσι·
Τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
Δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα
Κάλ' ἔβαλε χρύσει'· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
Ἵππους ὠκύποδας μεμαυῖ' ἔριδος καὶ ἀϋτῆς.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει
Ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο, καὶ κάμε χερσίν·

Loricam autem quum induisset Jovis nubium coa
Armis ad bellum armabatur lacrymosum,
Circum autem humeros posuit ægidem fimbriatam,
Horribilem, circum quam undiq; terror circumdatus e
Inerat autẽ cõtẽtio, inerat fortitudo, inerat horribilis
Inerat etiã Gorgon, caput diri monstri, (sequẽtiũ im
Dirúmque, horrendúmque Jovis portentum ægiochi.
In capite autẽ circũcristatã galeã posuit quatuor an
Aureã, centum urbium militibus sufficientem. (haben
Inq; currus lucentes pedibus ascendit, accepit autem
Gravem, magnam, solidam, qua domat turmas viroru
Heroum, quibuscunque irascitur forti patre genita.
Juno autem scutica velociter urgebat equos: (Hor
Sponte autem portæ crepuerunt Coeli, quas custodi
Quibus commissum est magnum Cœlum Olympúsq;
Ut & aperiant densam nebulam, & claudant.
Hâc per ipsas calcaribus parentes impellebant equos.
Invenerunt autem Saturnium à diis seorsum sedente
Summo vertice cacuminosi Olympi.
Tunc equos sistens dea albas ulnas habens Juno
Jovem supremum Saturnium interrogavit, & alloquuta e

Juno & Minerva à Jove pugnandi veniam petunt.

"Jup. pater an nõ succẽses Marti ob ista violẽta facino
" *Proh!* quantum & qualem perdidit populum Achivoru
"Temere, ac non ut decuit; mihi autẽ dolor: illi vero
" Delectantur, Venúsq; & argenteo arcu decorus Apollo,
" Insanum hunc *Martem* emittentes, qui nullum novit
" Jupiter pater, nunquid mihi irasceris si Martem
" Graviter percutiens pugna expellam? (piter
Hanc autem respondens alloquutus est nubicogus J
" Agedum, adversus ipsum incita Minervam prædatric
" Quæ ipsum maximè solita est malis doloribus afficer
Sic dixit: neque immorigera fuit dea albis ulnis Juno
Verberavit autem equos: hi autem non inviti vola
Inter terrámque & Coelum stellatum.
Quantum *autem* aeris spatium vir vidit oculis
Sedens in specula, prospectans in purpureum mare,
Tantum saltu emetiuntur deorum altisoni equi. (
Sed quando Trojam pervenerunt, duósque ad fluvios
Quà fluxus Simois committunt & Scamander,
Ibi equos stitit dea albas ulnas habens Juno, (
Solvens ex curribus: circum autem caliginem mul
Cæterùm his ambrosiã Simois emergere fecit ad pasc
Hæ autem iverunt timidis columbis incessu similes,
Viris Argivis auxiliari properantes.

Sed

Ἡ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο,
Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
Δεινήν, ἣν περὶ μὲν πάντη φόβος ἐστεφάνωτο·
Ἐν δ' ἔρις, ἐν δ' ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα ἰωκή·
Ἐν δέ τε Γοργείη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου,
Δεινή τε, σμερδνή τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον,
Χρυσείην, ἑκατὸν πόλεων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν.
Ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο· λάζετο δ' ἔγχος
Βριθύ, μέγα, στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
Ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους.
Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὧραι,
Τῇς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὔλυμπός τε,
Ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι;
Τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους·
Εὗρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἥμενον ἄλλων
Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
Ἔνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ζῆν' ὕπατον Κρονίδην ἐξείρετο, καὶ προσέειπε,
" Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ Ἄρει τάδε καρτερὰ ἔργα;
" Ὁσσάτιόν τε καὶ οἷον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
" Μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον; ἐμοὶ δ' ἄχος· οἱ δὲ ἕκηλοι
" Τέρπονται, Κύπρις τε, καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
" Ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὔ τινα οἶδε θέμιστα.
" Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεαι, αἴ κεν Ἄρηα
" Λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξαποδίωμαι;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ἄγρει μάν, οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην,
Ἥ ἑ μάλιστ' εἴωθε κακῇς ὀδύνῃσι πελάζειν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
Μάστιξεν δ' ἵππους· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
Ὅσσον δ' ἠεροειδὲς ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
Ἥμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
Τόσσον ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἷξον, ποταμώ τε ῥέοντε,
Ἧχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
Ἔνθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
Λύσασ' ἐξ ὀχέων· περὶ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευε.
Τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
Αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι,
Ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖαι.

Ἀλλ'

Sed quando venerunt ubi plurimi & optimi
Stabant, circa vim Diomedis equorum domitoris
Conferti, leonibus similes cruda vorantibus,
Vel suibus apris, quorum robur non debile:
Ibi stans clamavit dea albas ulnas habens Juno,
Stentori similis magnanimo, æream vocem habenti,
Qui tantum vociferabatur quantum alii quinquaginta.
Pudor *adsit*, Argivi, mala probra, forma *tantũ* spectabiles,
" Quamdiu quidem in bello versabatur divus Achilles,
" Nunquam Trojani ante portas Dardanias
" Veniebant, illius enim horrebant fortem hastam:
" Nunc autẽ procul ab urbe concavas apud naves pugnant.
Sic fata, commovit robur & animum uniuscujusque.
Tydidi autem supervenit dea glaucis oculis Minerva;
Invenit autem hunc regem apud equos & currus
Vulnus refrigerantem, quod ei inflixerat Pandarus sagitta,
Sudor enim ipsum affligebat sublato loro
Scuti rotundi, quo premebatur, æger autem erat manu:
Allevata igitur loro, atrum sanguinem abstergebat.
Equinum autem dea jugum tetigit dixitque,
Minerva Diomedem alloquitur.
" Profecto parum sibi filium similem genuit Tydeus,
" Tydeus parvus quidem erat corpore, sed bellator: (ba
" Et quidem *etiam tum* quum ipsum ego non pugnare sin
" Neque irruere: ac quando venit absque Achivis
" Legatus ad Thebas multos inter Cadmeos, *i. Theban*
" Epulari ipsum jubebam in ædibus quietum:
" Attamen hic animum retinens suum fortem, sicut ant
" Juvenes Thebanorum provocabat, quemlibet autẽ vi
" Facile: talis namque ego adjutrix eram. (cele
" At tibi certè ego quidem assisto & *te* custodio,
" Et te alacriter jubeo adversus Trojanos pugnare:
" Sed tua vel labor multo motu fatigans membra subiit
" Vel te certè timor cohibet exanimans: non *igitur* tu po
" Tydei soboles es bellicosi Oenidæ. (ha
" Hanc autem respondens alloquutus est fortis Diomedes,
" Agnosco te dea filia Jovis ægidem tenentis.
" Ideò ingenuè dicam verbum, neque celabo: (cordi
" Neque me aliquis timor tenet exanimans, neq; aliqua s
" Sed adhuc tuorum recordor jussorum quæ mandasti:
" Non *enim* me sinebas beatis diis, ex adverso pugnare
" Aliis, sed si Jovis filia Venus
" Venisset ad prælium, hanc *jubebas*, lædere acuto ferro.
" Quare nunc & ipse recedo; atque cæteros
" Argivos jussi congregati hic omnes,

" Agnosc

Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
Ἕστασαν ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἱπποδάμοιο
Εἰλόμενοι, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν,
Ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
Ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ,
Ὃς τόσον αὐδήσασχ', ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·
"Αἰδὼς Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί·
"Ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
"Οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
"Οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος·
"Νῦν δὲ ἑκὰς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.
Ὣς εἰποῦσ' ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Τυδεΐδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Εὗρε δὲ τόν γε ἄνακτα παρ' ἵπποισι καὶ ὄχεσφιν
Ἕλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῷ.
Ἱδρὼς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
Ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα·
Ἂν δ' ἴσχων τελαμῶνα, κελαινεφὲς αἷμ' ἀπομόργνυ.
Ἱππείου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἥψατο, φώνησέν τε,
"Ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς.
"Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής·
"Καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἴασκον,
"Οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
"Ἄγγελος ἐς Θήβας πολέας μετὰ Καδμείωνας·
"Δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἕκηλον·
"Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερόν, ὡς τὸ πάρος περ,
"Κούρους Καδμείων προκαλίζετο· πάντα δ' ἐνίκα
"Ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα.
"Σοὶ * δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἵσταμαι ἠδὲ φυλάσσω, γρ. δῆτοι.
"Καί σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι.
"Ἀλλά σευ ἢ κάματος πολυᾶϊξ γυῖα δέδυκεν,
"Ἤ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύ γ' ἔπειτα
"Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνεΐδαο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
"Γινώσκω σε θεὰ θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο·
"Τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω·
"Οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτε τις ὄκνος·
"Ἀλλ' ἔτι σῶν μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας.
"Οὔ μ' εἴας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
"Τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
"Ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
"Τοὔνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι, ἠδὲ καὶ ἄλλους
"Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας.

" Agnosco enim Martem in prælio dominantem.

Minerva Diomedem jubet cum Marte cōgredi.

Huic vero respondit deinde dea cæsiis oculis Minerva:
" Tydide Diomedes, meo charissime animo,
" Ne tu Martem hunc time, neque quenquam alium
" Immortalium: talis tibi ego adjutrix sum.
" Sed age in Martem primum impelle unicungulos equos
" Vebera autē cominus, neq; verere impetuosum Martem,
" Hunc, insanū ascitū malū, ab aliis ad alios transeuntē,
" Qui nuper mihíque & Junoni promiserat, dicens,
" Adversus Trojanos se pugnaturū, & Argivis auxiliaturū,
" Nunc tamen cū Trojanis versatur, illorū autē oblitus est.
Sic loquuta Sthenelum ab equis detrusit in humum,
Manu retrorsum trahens, hic autem confestim desiliit,
Atque in currum ascendit juxta Diomedem nobilem
Alacris dea, valde autem crepuit fagineus axis
Præ pondere, potentē enim ducebat deā, virúmq; optimum.
Corripuit autem flagellum & habenas Pallas Minerva:
Statímque in Mart. primum direxit unicungulos equos,
Certè hic quidem Periphantem ingentem interfecit
Ætolorum longè fortissimum, Ochesii illustrem filium:
Hunc quidem Mars occidebat sanguinarius: sed Minerva
Induit Orci galeam, ne ipsam videret potens Mars.
Postquā autē vidit hominū perditor Mars Diomedem divum,
Certè hic quidem Periphantem ingentem illic sivit
Jacere, ubi primùm interficiens abstulerat animum,
At ivit rectà in Diomedem equitandi peritum.
Hi autē quum jam proximi essent alter in alterum euntes,
Prius Mars jaculatus est super jugum habenásq; equorum
Hastam æream, cupiens animam eripere,

Diomedes Martem vulnerat.

Et hanc manu accipiens dea cæsiis oculis Minerva.
Summovit à curru, ut incassum vibraretur.
Secundo autem impetum faciebat bello fortis Diomedes
Hastâ æreâ. adegit autem Pallas Minerva
Infimum in ventrem, ubi cingebatur balteo. (ceravit:
Eâ parte ipsū vulneravit assequutus, cutémq; pulchrā dila-
Et hastam extraxit rursus, boatum autem edidit ferreus (Mars
Quantum novies mille clamant vel decies mille
Viri in bello, pugnam ineuntes Martis.
At verò tremor occupavit Achivósque Trojanósque,
Territos: adeo resonuit Mars insatiabilis belli.
Qualis autem ex nubibus atra apparet caligo,
Ab æstu venti graviter spirantis excitati:
Talis Tydidi Diomedi fortis Mars
Apparebat simul cum nebulis iens in cœlum latum.

Celeriter

“ Γιγνώσκω γὰρ Ἄρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
“ Τυδεΐδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
“ Μήτε σύ γ' Ἄρηα * τόνδε δείδιθι, μήτε τιν' ἄλλον γρ. τόγε.
“ Ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθός εἰμι.
“ Ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἄρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους·
“ Τύψον δὲ σχεδίην, μηδ' ἅζεο θοῦρον Ἄρηα
“ Τοῦτον, μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἀλλοπρόσαλλον,
“ Ὃς πρώην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ στεῦτ' ἀγορεύων
“ Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν·
“ Νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.
Ὣς φαμένη, Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
Χειρὶ πάλιν ἐρύσασ'· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσε.
Ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα δῖον
Ἐμμεμαυῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων
Βριθοσύνῃ· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεόν, ἄνδρά τ' ἄριστον.
Λάζετο δὲ μάστιγα καὶ ἡνία Παλλὰς Ἀθήνη·
Αὐτίκ' ἐπ' Ἄρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
Ἤτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχησίου ἀγλαὸν υἱόν·
Τὸν μὲν Ἄρης ἐνάριζε μιαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
Δῦν' Ἄϊδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἄρης.
Ὡς δὲ ἴδε βροτολοιγὸς Ἄρης Διομήδεα δῖον,
Ἤτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασε
Κεῖσθ', ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν·
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Πρόσθεν Ἄρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἡνία θ' ἵππων
Ἔγχει χαλκείῳ, μεμαὼς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι·
Καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ὦσεν ὑπ' ἐκ δίφροιο, ἐτώσιον ἀϊχθῆναι.
Δεύτερος αὖθ' ὡρμᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Ἔγχει χαλκείῳ, ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρην.
Τῇ ῥά μιν οὖτα τυχών, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψεν·
Ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὖτις· ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἄρης·
Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι
Ἀνέρες, ἐν πολέμῳ ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος.
Τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἷλεν Ἀχαιούς τε Τρῶάς τε
Δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης ἆτος πολέμοιο.
Οἵη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀὴρ
Καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο.
Τοῖος Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἄρης
Φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

Celeriter autem venit deorum in sedem, altum Olymp
Apud autem Jovem Saturnium sedit animo mœrens.
Ostendit autē immortalē sanguinē defluentē ex vulnere
Et lugens verbis velocibus *eum* alloquutus est,

Mars saucius adud Jovem expostulat

" Jupiter pater, non indignaris videns hæc violenta faci-
" Semper sanè gravissima *nos* dii passi sumus (nora
" Mutuo consilio gratificantes hominibus. (filiam
" Propter te omnes pugnamus tu n. peperisti dementem
" Perniciosam: cui semper scelesta opera curæ sunt.
" Alii enim omnes quotquot dii sunt in Olympo,
" Tibi obediunt, & subjecti sumus, singuli.
" Hanc autem neque verbo coerces, neque facto:
" Sed indulges, quoniam ipse genuisti filiam noxiam,
" Quæ nunc Tydei filium magnanimum Diomedem
" Furere in uxit contra immortales deos. (volam
" Venerē quidē primū comminus vulneravit in manu ad
" Postea autem in meipsum irruit deo similis.
" Sed me subduxerunt veloces pedes: profectò diu
" Ibi dolores passus fuissē inter horrēdos cadaverū acerv.
" Aut vivens, languidus fuissem ex ferri ictibus (piter,
Hunc autē torvè intuitus, alloquutus est nubicogus Ju-

Jupiter Martem objurgat

" Ne *tu*, qui ab aliis ad alios transis, mihi assidens lamen,
" Inimicissimus enim mihi es deorū qui olympū habitant
" Semper enim tibi contentio grata, belláque pugnæque
" Matris tibi ingenium est intolerabile; non tractabile,
" Junonis, quam quidem ego sedulò reprimo verbis.
" Idcirco te puto illius hæc pati consiliis.
" Sed *tamē* neutiquā te amplius diu patiar dolores habere
" Ex me enim genus tibi est, mihique te genuit mater.
" Si autem aliquo ex alio deorum natus esses ita improbus
" Jampridem fuisses inferior cœlitibus.
Sic dixit, & Pæonem jussit *illi* mederi. (geus
Huic igitur Pæon dolorem lenientia medicamina inspe-
Sanavit *eum*, nequaquam enim mortalis erat. (album
Sicut autem quando coagulū agitatū concrescere fecit lac
Liquidū quū esset: valde autem velociter concrescit mi-
Ita celeriter sanavit impetuosum Martem. (centi:
Hunc autem Hebe lavit, pulchraque indumenta induit
Juxta autem Jovem Saturnium sedit, *eo* honore exultans
Rursus autem ad domum Jovis magni venerunt
Junóque Argiva & alalcomeneis Minerva, (dibus
Postquam cohibuerunt homicidam Martem à virorū cæ-

ARGU-

Καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἕδος, αἰπὺν Ὄλυμπον·
Πὰρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο, θυμὸν ἀχεύων·
Δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἷμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς,
Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
« Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ, ὁρῶν τάδε καρτερὰ ἔργα;
« Αἰεί τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
« Ἀλλήλων ἰότητι, χάριν δ' ἄνδρεσσι φέροντες.
« Σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην
« Οὐλομένην, ᾗ τ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν.
« Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ
« Σοί τ' ἐπιπείθονται, καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·
« Ταύτην δ' οὔτ' ἔπεϊ προτιβάλλεαι, οὔτε τι ἔργῳ·
« Ἀλλ' ἀνιεῖς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' ἀΐδηλον,
« Ἣ νῦν Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα
« Μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι·
« Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·
« Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος·
« Ἀλλά μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἦ τέ κε δηρὸν
« Αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῇσιν νεκάδεσσιν,
« Ἤ κεν ζὼς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῇσι.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
« Μή τί μοι ἀλλοπρόσαλλε παρεζόμενος μινύριζε·
« Ἔχθιστος δέ μοί ἐσσι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν·
« Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε·
« Μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀάσχετον, οὐκ ἐπιεικτὸν,
« Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημ' ἐπέεσσιν.
« Τῷ σ' ὀΐω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίῃσιν·
« Ἀλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα.
« Ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἐσσί, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ·
« Εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευ ὧδ' ἀΐδηλος,
« Καί κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρτερος Οὐρανιώνων.
Ὣς φάτο· καὶ Παιήον' ἀνώγει ἰήσασθαι.
Τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα * φάρμακα πάσσων
Ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο·
*Ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν * ἐπειγόμενος συνέπηξεν
Ὑγρὸν ἐὸν, μάλα δ' ὦκα * περιστρέφεται κυκόωντι·
Ὣς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἄρηα.
Τὸν δ' Ἥβη λοῦσεν, χαρίεντα δὲ εἵματα ἕσσε.
Πὰρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο, κύδεϊ γαίων.
Αἱ δ' αὖθις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο
Ἥρη τ' Ἀργείη, καὶ Ἀλαλκομενηῒς Ἀθήνη,
Παύσασαι βροτολοιγὸν Ἄρην ἀνδροκτασιάων.

γρ. φάρμακ' ἐπάσσεν· Ὡς δ'. γρ. ἐπειγόμενον. γρ. περιτρέφεται.

ARGUMENTUM VI. LIBRI ILIADIS HOMERI.

QUum dii à prælio recessissent, Græci multos interficiunt Trojanorum : Heleno autem suadente, Hector in civitatem ascendit, & matrem Hecubam hortatur ut vota faciat Minervæ : & polliceatur duodecim boum sacrificium, ut Diomeden avertat à prælio. Interim autem quum essent in campo, Glaucus & Diomedes agnita paterna amicitia permutant arma inter se. Hector vero alloquutus matrem Hecubam & uxorem Andromacham, cum fratre Alexandro in prælium egreditur.

ALIUD ARGUM. VEL INSCR.

Zeta Andromachæ & Hectoris est confabulatio.

ALIA INSCRIPTIO.

Hectoris & Andromaches colloquium

HOMERI ILIADOS. LIB. VI.

TRojanorum autem & Achivorum acris pugna destituta est *à diis*.
Frequenter autem huc & illuc cum impetu ferebatur prælium per campum,
Quum alii in alios dirigerent æratas lanceas,
Inter Simoentis & Xanthi fluenta.
Ajax autem primus, Telamonius, septum Achivorum,
Trojanorum rupit agmen, lumenque sociis attulit,
Quum percussisset virum qui fortissimus inter Thraces erat, (Fit cædes.)
Filium Eussori, Acamantem, amplum & procerum.
Hunc percussit primus galeæ in cono equina seta cristatæ,
Inque fronte fixit penetravit autem intra os
Cuspis ærata : atque hic tenebræ oculos texerunt.
Axylum autem interfecit strenuus in bello Diomedes
Teuthranidem, qui habitabat bene structa in Arisba,
Dives opum ; ac benignus erat hominibus:
Omnes enim accipiebat comiter, secus viã ædes incolens.
Ab eo tamen nullus horum tunc avertit acerbam mortem
Ante illũ prodiens (*ad eum protegendũ*) sed ambos *ille* vita privavit,
Ipsum & famulum Calesium qui tunc equorũ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ζ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Τῶν θεῶν ἀποστάντων τῆς μάχης, οἱ Ἕλληνες πολλοὺς ἀναιροῦσι τῶν Τρώων· Ἑλένου δὲ συμβουλεύσαντος, Ἕκτωρ εἰς τὴν πόλιν ἄνεισι, καὶ τῇ μητρὶ Ἑκάβῃ κελεύει εὔξασθαι τῇ Ἀθηνᾷ, ὑποσχέσθαι αὐτῇ δώδεκα βοῶν θυσίαν, ὅπως τὸν Διομήδην ἀποστήσειε τῆς μάχης. Τέως δὲ ὄντων αὐτῶν ἐν τῷ πεδίῳ, Γλαῦκος καὶ Διομήδης ἀναγνωρίσαντες φιλίαν παλαιὰν διαλλάσσουσι τὰ ὅπλα ἀλλήλοις. Ἕκτωρ δὲ διαλεχθεὶς τῇ μητρὶ καὶ τῇ γυναικὶ Ἀνδρομάχῃ, σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀλεξάνδρῳ εἰς τὸν πόλεμον ἔξεισιν.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ἡ ἐπιγραφή.

Ζῆτα δ' ἄρ' Ἀνδρομάχης καὶ Ἕκτορος ἔστ' ὀαριστύς.

ΑΛΛΗ.

Ἕκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ ἡ Ζ. ῥαψωδία.

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
Πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυσε μάχη πεδίοιο,
Ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
Μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων,
Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἕρκος Ἀχαιῶν,
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα· φόως δ' ἑτάροισιν ἔθηκεν
Ἄνδρα βαλὼν, ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρῄκεσσι τέτυκτο,
Υἱὸν Εὐσώρου Ἀκάμαντ' ἠΰν τε μέγαν τε.
Τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης·
Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
Αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος * ὄσσ' ἐκάλυψεν. γρ. ὄσσε κάλυψεν.
Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐϋκτιμένῃ ἐν Ἀρίσβῃ,
Ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισι·
Πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὁδῷ ἔπι οἰκία ναίων·
Ἀλλά οἱ οὔτις τῶν γε τότ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
Πρόσθεν ὑπαντιάσας· ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
Αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὅς ῥα τόθ' ἵππων

Erat auriga. hi igitur ambo terram subierunt.
Dresum autem Euryalus & Ophelrium interfecit.
Ivit autem ad Æsepum & Pedasum, quos quondam nym.
Nais Abarbarea peperit inculpato Bucolioni.
Bucolion autem erat filius clarus Laomedontis
Maximus natu: sed clandestinum ipsum genuerat mater,
Pastoris enim officio fungens super ovibus, mixtus est
(cum quadam nympha) amore & cubili.
Ipsa autem gravida facta gemellos peperit filios.
Horum igitur labefactavit robur & pulchra membra
Mecistiades, & ab humeris *illorum* arma detraxit.
Astyalum autem occidit perseverans in bello Polypœtes
Pidytem verò Ulysses Percosium interfecit
Hasta ærea, Teucer autem Aretaonem nobilem.
Antilochus autem Ablerum interemit hasta splendenti
Nestorides. Elatum vero rex virorum Agamemnon:
Incolebat autem Satnioentis pulchrè fluentis apud ripas
Pedasum altam. Phylacum autem occidit Leitus heros
Fugientem: Eurypylus autem Melanthium interfecit.
Adrestũ vivum cepit Menelaus. Adrestum autem postea fortis in bello Menelaus
Vivum cepit, equi enim ipsius pavefacti per campum,
Ad ramum impediti myricinum, curvum currum
Quum fregissent in summo temone ipsi quidem conten-
Ad civitatem quò alii territi fugiebant: (deũt
Ipse autem ex curru juxta rotam devolutus est
Pronus in pulveribus in os, apud autem ipsum stetit
Atrides Menelaus tenens longam hastam.
Adrestus autem deinde amplexus genua supplex oravit,
" Vivum cape Atrei fili, ac tu digna accipe præmia,
" Multæ enim in divitis patris *domo* res pretiosæ recondi-
" Æsq; aurúmq; & valde laboratum ferrũ: (tæ jacent,
" Ex his tibi largietur pater infinita dona,
" Si me vivum *esse* audiverit in navibus Achivorum.
Sic dixit: huic autem animũ in pectoribus persuadebat:
Et jam ipsum mox erat veloces ad naves Achivorum
Daturus suo famulo deducendum: sed Agamemnon
Obvius venit currens, & minaciter clamans, verbũ dixit,
" O mollis, ò Menelae, curnam tu respectum habes ita
" Hominum? an tibi optimè res administratæ sunt domi
" A Trojanis? horum nullus effugiat grave exitium
" Manúsque nostras, neque quem in ventre mater
" Infantẽ existentem fert, ne is quidẽ fugiat: sed simul o-
" *Cum* Ilio pereant inhumati, & prorsus extincti, (mnes
Sic loquutus immutavit fratris mentem heros,

Recta

Ἔσκεν ὑφηνίοχος· τὼ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.
Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλτιον ἐξενάριξε·
Βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὕς ποτε νύμφη
Νηῒς Ἀβαρβαρέη τέκ' ἀμύμονι Βουκολίωνι·
Βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγαυοῦ Λαομέδοντος
Πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δέ ἑ γείνατο μήτηρ.
Ποιμαίνων δ' ἐπ' ὄεσσι μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ·
Ἡ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε·
Καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
Μηκιστηϊάδης, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
Ἀστύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·
Πιδύτην δ' Ὀδυσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν
Ἔγχεϊ χαλκείῳ· Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δῖον·
Ἀντίλοχος δ' Ἄβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
Νεστορίδης· Ἔλατον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Ναῖε δὲ Σατνιόεντος ἐϋρρείταο παρ' ὄχθας
Πήδασον αἰπεινήν· Φύλακον δ' ἕλε Λήϊτος ἥρως
Φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν·
Ἄδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ζωὸν ἕλ', ἵππω γάρ οἱ ἀτυζομένω πεδίοιο,
Ὄζῳ * ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἅρμα γρ. ἐνεβλαφθέντε.
Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ, αὐτὼ μὲν ἐβήτην
Πρὸς πόλιν, ᾗ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο·
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη
Πρηνὴς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα· πὰρ δέ οἱ ἔστη
Ἀτρείδης Μενέλαος ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος·
Ἄδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλίσσετο γούνων,
" Ζώγρει Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.
" Πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται,
" Χαλκός τε χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος.
" Τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
" Αἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν * ἔπειθε· γρ. ὄρινε.
Καὶ δή μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
Δώσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
Ἀντίος ἦλθε θέων, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος ηὔδα,
" Ὦ πέπον ὦ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι * αὔτως
" Ἀνδρῶν; ἦ σοι ἄριστα πεποίηται κατὰ οἶκον γρ. οὕτως.
" Πρὸς Τρώων; τῶν μή τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον, γρ. ἧι.
" Χεῖράς θ' ἡμετέρας, μηδ' ὅν τινα γαστέρι μήτηρ
" Κοῦρον ἐόντα φέροι, μηδ' ὃς φύγοι· ἀλλ' ἅμα πάντες
" Ἰλίου ἐξαπολοίατ' ἀκήδεστοι, καὶ ἄφαντοι.
Ὣς εἰπὼν, ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως,

Αἴσιμα

Recta admonens: hic autem à se depulit manu
Heroem Adrastum: atque hunc rex Agamemnon
Vulneravit ad ile: hic verò resupinatus est: Atrides autem
Calce in pectus impressa evulsit fraxineam lanceam.

Nestor milites cohortatur.

At Nestor Argivos hortabatur, alte clamans,
" O amici heroes Danai, famuli Martis,
" Nemo nunc exuviis intentus retrò
" Maneat, ut plurima ferens naves redeat:
" Sed viros interficiamus: postea autem & illos quieti
" Cadaveribus per campum detrahetis mortuis.
Sic fatus concitavit robur & animum uniuscujusque.

Helenus Æneam & Hectorem monet, Hectorique suadet ut in urbem eat, & fœminas Minervæ supplicare jubeat.

Tunc autem Trojani bellicosis ab Achivis
Ilium ascendissent, propter ignaviam *suam* domiti,
Nisi Æneæque & Hectori dixisset astans
Priamides Helenus, augurum longè præstantissimus,
" Æneáque & Hector (quoniam labor in vos maximè,
" Trojanorum & Lyciorum incumbit, quia præstantissim
" Omnẽ ad impetũ estis & ad pugnandũ & consulendũ)
" State istic, & copias inhibete ante portas, (uxorum
" Quoquo versũ discurrẽtes, priusquã rursus inter manus
" Fugientes cadant, hostibus verò gaudium fiant.
" Sed postquam phalanges adhortati fueritis omnes,
" Nos quidẽ adversus Danaos pugnabimus ibi manentes
" Quamvis valde premamur, necessitas enim urget.
" Sed tu Hector civitatem adi: dic autem deinde
" Matri tuæ & meæ: hæc autem congregans matronas
" *In* templum Minervæ glaucis oculis in arce summa,
" Aperiens clave valvas sacræ ædis,
" Peplum qui ei videbitur preciosissimus & maximus
" Esse in domo, & ei longè charissimus ipsi,
" Ponat Minervæ ad genua pulchricomæ:
" Et ei voveat *se* duodecim boves in templo
" Anniculas indomitas sacrificaturam: si miserata fuerit
" Urbémque & Trojanorum uxores; & infantes liberos.
" Si Tydei filium averterit ab Ilio sacro,
" Ferocem bellatorem, fortem artificem fugæ,
" Quem certè fortissimum Achivorum arbitror esse.
" Neque Achillem unquam sic timuimus principem virorũ
" Quem aiunt ex dea *natum* esse: sed hic valde
" Furit, neque quisquam ei potest robore par esse.
Sic dixit: Hector autem nequaquã fratri inobediens fuit,
Sed statim ex curru cum armis desiliit in terram,
Vibrans autẽ acuta jacula per exercitũ ibat quoquoversũ
Concitans ad pugnandum, suscitavit autem præliũ grave.

Αἴσιμα παρειπών· ὁ δ' ἀπὸ ἕθεν ὤσατο χειρὶ
Ἥρω Ἄδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
Οὖτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ'· Ἀτρείδης δὲ
Λὰξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος.
Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας,
" Ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοὶ θεράποντες Ἄρηος,
" Μή τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθε
" Μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται·
" Ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν, ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἕκηλοι
" Νεκροὺς ἀμπεδίον συλήσετε τεθνειῶτας·
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος, καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείῃσι δαμέντες,
Εἰ μὴ ἄρ' Αἰνείᾳ τε, καὶ Ἕκτορι εἶπε παραστὰς
Πριαμίδης Ἕλενος, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
" Αἰνεία τε, καὶ Ἕκτορ, ἐπεὶ πόνος ὔμμι μάλιστα
" Τρώων, καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὕνεκ' ἄριστοι
" Πᾶσαν ἐπ' ἰθύν ἐστε, μάχεσθαί τε, φρονέειν τε,
" Στῆτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων,
" Πάντη ἐποιχόμενοι, πρὶν αὖτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
" Φεύγοντας πεσέειν, δηΐοισι δὲ χάρμα γενέσθαι.
" Αὐτὰρ ἐπεί κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἁπάσας,
" Ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὖθι μένοντες,
" Καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
" Ἕκτορ ἀτὰρ σὺ πόλινδε * μετέρχεο, εἰπὲ δ' ἔπειτα γρ. μεθοίχεο.
" Μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἡ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς,
" Νηὸν Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ,
" Οἴξασα κληῗδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
" Πέπλον ὅς οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
" Εἶναι ἐνὶ * μεγάροις, καί οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ, γρ. μεγάρῳ.
" Θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο,
" Καί οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
" Ἥνις, ἠκέστας ἱερευσέμεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ
" Ἄστυ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα·
" * Αἴ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ἰλίου ἱρῆς, γρ. Ὡς καὶ Τυδ.
" Ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο·
" Ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι,
" Οὐδ' Ἀχιλῆά ποθ' ὧδέ γ' ἐδείδιμεν ὄρχαμον ἀνδρῶν.
" Ὅν πέρ φασι θεᾶς * ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην
" Μαίνεται, οὐδέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν. γρ. ἐξ ἔμμεναι.
" Ὣς ἔφαθ'· Ἕκτωρ δ' οὔτι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν.
" Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
Πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα, κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντη,
Ὀτρύνων * μαχέσσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν. γρ. μαχέσασθαι.

Οἱ

Hi autem conversi sunt, & adversi steterunt Achivis:
Argivi autem paulum retrocesserunt, & cessarunt à cæde.
Existimabant enim aliquem immortaliũ ex cœlo stellato
Trojanis auxiliaturum descendisse: sic conversi sunt.
" Hector autem Trojanos hortabatur, altum inclamans,
" Trojani animosi, & è longinquo evocati socii,
" Viri estote amici: ac mementote strenuæ fortitudinis
" Tantisper dum ego ibo ad Ilium, & senibus
" Dicam consiliariis & nostris uxoribus,
" Diis ut supplicent, voveántque hecatombas.
Sic loquutus abiit pulchrè galeatus Hector: (nigrum
Circum autem ipsum talos pulsabat & cervicem corium
Ora quæ extrema currebat circa scutum umbilicatum.
Glaucus autem Hippolochi filius, & Tydei filius
In medium utrorúmque coierunt prompti ad pugnandum.
Quum autẽ jam propinqui essent, alter in alterum euntes,
Illum prior alloquutus est fortis in prælio Diomedes,
" Quisnam tu es, fortissime mortalium hominum?
" Non enim unquam vidi *te* in pugna viris decus afferẽte
" Antea: atqui nunc longè antecessisti cunctos
" Tua confidentia: quoniam meam longam hastam expe- (ctasti.
" Sed infelicium filii meo robori occurrunt.
" At si aliquis immortalium de cœlo venisti,
" Non equidem cum diis cœlestibus pugnavero:
" Nam ne Dryantis quidem filius fortis Lycurgus
" Diu vixit, qui cum diis cœlestibus contendebat;
" Qui olim furentis Bacchi nutrices
" Persequebatur per sacrũ Nysseiũ: illæ autẽ simul omnes
" Thyrsos in terram projecerunt, ab homicida Lycurgo
" Verberatæ stimulo. Bacchus autem territus
" Subiit maris undam: ac Thetis excepit sinu (pationem
" Timentẽ, vehemẽs n. tenebat *eum* tremor ob viri incre-
" Huic quidem postea irati sunt dii tranquillè viventes.
" Et ipsum cæcum fecit Saturni filius, neque amplius diu
" Vixit: quoniam immortalibus invisus erat omnibus diis.
" Neque ego cum beatis diis velim pugnare.
" Si autẽ aliquis es mortalium qui terræ fructũ comedunt
" Propius accede, ut ocyus mortis ad metas pervenias.
Hunc autem Hippolochi alloquutus est illustris filius,
" Tydide magnanime cur genus percontaris?
" Quale foliorum genus, tale & virorum,
" Folia alia quidem ventus humi fundit, alia autem sylva
" Germinans producit: veris autem succrescunt tempore:
" Sic virorũ genus hoc quidẽ nascitur, illud autem desinit.

Glauci & Diomedis colloquium in acie.

Οἱ δ᾽ ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
Ἀργεῖοι δ᾽ ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο·
Φὰν δέ τιν᾽ ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν, ὡς ἐλέλιχθεν·
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας,
" Τρῶες ὑπέρθυμοι, * τηλεκλητοί τ᾽ ἐπίκουροι, γρ. τηλέκλειτοί.
" Ἀνέρες ἐστὲ φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
" Ὄφρ᾽ ἂν ἐγὼ βείω προτὶ Ἴλιον, ἠδὲ γέρουσιν
" Εἴπω βουλευτῇσι, καὶ ἡμετέρῃς ἀλόχοισι,
" Δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ᾽ ἑκατόμβας.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινὸν,
Ἄντυξ ἣ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.
Γλαῦκος δ᾽ Ἱππολόχοιο πάϊς, καὶ Τυδέος υἱὸς,
Ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι.
Οἱ δ᾽ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
" Τίς δὲ σύ ἐσσι φέριστε καταθνητῶν ἀνθρώπων;
" Οὐ μὲν γάρ ποτ᾽ ὄπωπα μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
" Τὸ πρίν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἁπάντων
" Σῷ θάρσει, ὅτ᾽ ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.
" Δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.
" Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ᾽ οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
" Οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.
" Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόοργος
" Δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν.
" Ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
" Σεῦε κατ᾽ ἠγάθεον Νυσήϊον· αἱ δ᾽ ἅμα πᾶσαι
" Θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ᾽ ἀνδροφόνοιο Λυκούργου
" Θεινόμεναι βουπλῆγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς
" Δύσεθ᾽ ἁλὸς κατὰ κῦμα· Θέτις δ᾽ ὑπεδέξατο κόλπῳ
" Δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλῇ.
" Τῷ μὲν ἔπειτ᾽ ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζώοντες.
" Καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς· οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτι δὴν
" Ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν,
" Οὐδ᾽ ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι·
" Εἰ δέ τις ἐσσὶ βροτῶν, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
" Ἆσσον ἴθ᾽, ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ᾽ ἵκηαι.
" Τὸν δ᾽ αὖθ᾽ Ἱππολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός.
" Τυδείδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις;
" Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.
" Φύλλα τὰ μέν τ᾽ ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ᾽ ὕλη
" Τηλεθόωσα φύει, ἔαρος δ᾽ ἐπιγίγνεται ὥρη·
" Ὣς ἀνδρῶν γενεὴ· ἡ μὲν φύει, ἡ δ᾽ ἀπολήγει·

" Εἰ

" Si autem vis & hæc discere, ut bene cognoscas
" Nostram stirpem (multi autem ipsam hominis norunt)
" Est civitas Ephyra in recessu Argi equorum alumni,
" Hic autem Sisyphus fuit, qui astutissimus fuit hominum,
" Sisyphus Æolides, hic verò Glaucum generavit filium.
" Verùm Glaucus genuit inculpatum Bellerophontem
" Huic autem dii pulchritudinem & vigorem optabilem
" Præbuerunt; sed ei Prœtus mala molitus est animo:
" Qui *eum* excivit, expulit, quia multo præstantior erat
" Argivis, Jupiter enim ejus sub sceptro subegit.
" Cum hoc autem uxor Prœti furiosè cupivit nobilis Antia
" Occulto concubitu misceri; sed neutiquam
" Persuasit sana mente prædito bellicoso Bellerophonti,
" At illa mentita Prœtum regem alloquuta est,
" Moriaris ò Prœte: alioqui interfice Bellerophontem,
" Qui mihi voluit concubitu misceri haud volenti.
Sic dixit, regem itaque ira invasit, ut audivit.
Interficere quidem vitabat (verebatur enim id animo)
Sed misit ipsum in Lyciam, præbuítq; literas perniciosas
Scribens in tabella plicata exitialia multa.
Ostendere autem *eas* jubebat suo socero, quò periret.
Sed ille ivit in Lyciam, deorum sub fausto comitatu,
Ac quum in Lyciam venisset Xanthúmque fluentem,
Promptè ipsum honoravit rex Lyciæ spatiosæ;
" Novẽ diebus hospitio excepit, & novẽ boves sacrificavit.
" Sed quando jam decima apparuit roseis digitis aurora,
" Tunc demũ ipsũ interrogavit, & petiit ut literas, videret,
" Quas ipsi à generoso Prœto ferret.
" At postquam literas exitiales accepit generi,
" Primùm quidem Chimæram inexpugnabilem jussit
" Interficere: hæc autem erat divinum genus, non hominum
" Ante leo, post autem draco: media autem capra,
" Ingentem spirans ignis vim ardentis.
" Et hanc quidem interfecit deorum prodigiis confisus,
" Secundò autem cum Solymis pugnavit inclytis.
" Fortissimam certè hanc pugnam dicebat *se* iniisse virorum
" At tertio interfecit Amazonas viragines
" Huic verò redeunti astutum dolum alium struebat,
" Dilectis ex Lyciâ latâ viris fortissimis
" Collocavit insidias: hi igitur non rursus domũ redierunt
" Omnes enim interfecit eximius Bellerophontes.
" Sed quando jam cognovit dei sobolem præclaram esse,
" Illic ipsum detinuit; dedit autem *ei* filiam suam:
" Dedit etiam honoris regii dimidium totius,

"Et

" Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς
" Ἡμετέρην γενεήν, (πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν,)
" Ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο·
" Ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
" Σίσυφος Αἰολίδης· ὁ δ' ἄρα Γλαῦκον τίκεθ' υἱόν·
" Αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην·
" Τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινήν
" Ὤπασαν· αὐτάρ οἱ Προῖτος κάκ' ἐμήσατο θυμῷ·
" Ὅς ῥ' ἐκ δήμου ἔλασεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν
" Ἀργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσε.
" Τῷ δὲ γυνὴ Προίτου ἐπεμήνατο δῖ' Ἄντεια
" Κρυπταδίῃ φιλότητι μιγήμεναι, ἀλλὰ τὸν οὔτι
" Πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
" Ἡ δὲ ψευσαμένη, Προῖτον βασιλῆα προσηύδα,
" Τεθναίης ὦ Προῖτ' ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
" Ὅς μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ·
Ὣς φάτο· τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν, οἷον ἄκουσε.
Κτεῖναι μὲν ῥ' ἀλέεινε· σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ·
Πέμπε δέ μιν * Λυκίηνδε, πόρεν δ' ὅ γε σήματα λυγρά, γρ. λυκίηνδ', ἔπορεν.
Γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά·
Δεῖξαι δ' ἠνώγει ᾧ πενθερῷ, ὄφρ' ἀπόλοιτο.
Αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἷξε, Ξάνθόν τε ῥέοντα,
Προφρονέως μιν τῖεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης·
" Ἐννῆμαρ ξείνισσε, καὶ ἐννέα βοῦς ἱέρευσεν.
" Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
" Καὶ τότε μιν ἐρέεινε, καὶ ᾔτεε σῆμα ἰδέσθαι,
" Ὅ, ττί ῥά οἱ γαμβροῖο παρὰ Προίτοιο φέροιτο·
" Αὐτὰρ ἐπειδὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
" Πρῶτον μέν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσε
" Πεφνέμεν· ἡ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος, οὐδ' ἀνθρώπων,
" Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
" Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο·
" Καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
" Δεύτερον αὖ, Σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισι·
" Καρτίστην δὴ τήν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν.
" Τὸ τρίτον αὖ, κατέπεφνεν Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
" Τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε.
" Κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους,
" Εἷσε λόχον· τοὶ δ' οὔτι πάλιν οἶκόνδε νέοντο·
" Πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης·
" Ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἠῢν ἐόντα,
" Αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὅ γε θυγατέρα ἥν·
" Δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληΐδος ἥμισυ πάσης.

" Καὶ

" Et quidem ei Lycii prædiū partiti sunt præstās cæter
" Amœnum, viridariis & arvis, ut coleret.
" At hæc peperit tres filios bellicoso Bellerophontæ,
" Isandrúmque, & Hippolochum, & Laodamiam.
" Cum Laodamia quidem concubuit sapiens Jupiter.
" Hæc autem peperit divinum Sarpedona ære armatum,
" Sed quum jam & ille exosus esset omnibus diis,
" Hic certè per campum Aleum solus errabat,
" Suum animum consumēs, consortiū hominum fugiens,
" Ipsi vero Isandrum filium Mars insatiabilis belli
" Pugnantem adversus Solymos interfecit inclytos.
" Hanc autem irata aureas habenas tractās Diana occid
" Hippoloch9 autē me genuit, & ex hoc dico *me* natū esse
" Misit autem me ad Trojā, & mihi valde multū mādavit
" Ut semper fortissimè me gererē & præstant. essem aliis,
" Neque genus patrum dedecorarem, qui longè fortissimi
" Et in Ephyrâ fuerunt & in Lyciâ latâ.
" Hoc ex genere & sanguine glorior esse.
Sic dixit: lætatus est autem fortis in bello Diomedes,
Et hastam quidem defixit in terram multipascuam:
Blandis *verbis* autem alloquutus est pastorem populorum
" Certè mihi hospes paternus es, verus.
" Oeneus enim olim dius eximium Bellerophontem
" Hospitio accepit in ædibus, viginti dies detinens:
" Atque illi mutuò etiam dederunt sibi xenia pulchra.
" OEneus quidem balteū dedit puniceo colore fulgentē,
" Bellerophontes autem aureum poculum rotundum
" Et illud ego reliqui proficiscens, in ædibus meis.
" Tydei autē non memini, quoniā me, adhuc parv. quū esset
" Reliquit, quando ad Thebas periit exercitus Achivor.
" Quare nunc tibi quidē ego hospes amicus Argis med.
" Sum: tu autem in Lyciâ quum eam ad gentem venero,
" Hastas itaque mutuas evitemus etiam in turba:
" Multi quidē mihi Trojani inclytíque socii *sūt* (tus fuero:
" Ut occidā quēcunq; deus præbuerit & pedibus assequu
" Multi a. vicissim tibi Achivi. ut interficias quēcunque
" Arma autem inter nos permutabimus, ut & hi (poteris
" Cognoscant quòd hospites paterni gloriamur esse.
Sic utique loquuti, ab equis descendentes,
Manus mutuò prehēderunt, & fidē dederūt acceperúntq;
Tum vero Glauco Saturnius mentem ademit Jupiter
Qui cum Tydide Diomede arma permutavit,
Aurea æneis, centum bobus (*nummis*) æstimabilia, cum iis quæ novem bobus æstimabantur.

Hector

« Καὶ μέν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων
« Καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο·
« Ἡ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βαλλεροφόντῃ,
« Ἴσανδρόν τε, καὶ Ἱππόλοχον, καὶ Λαοδάμειαν,
« Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεύς·
« Ἡ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
« Ἀλλ' ὅτε δὴ κἀκεῖνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν,
« Ἤτοι ὁ καππεδίον τὸ Ἀλήϊον οἶος ἀλᾶτο,
« Ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων·
« Ἴσανδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρης ἆτος πολέμοιο,
« Μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισι·
« Τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα.
« Ἱππόλοχος δέ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημὶ γενέσθαι·
« Πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καί μοι μάλα
πόλλ' ἐπέτελλεν
« Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
« Μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἳ μέγ' ἄριστοι
« Ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο, καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ·
« Ταύτης τοι γενεῆς τε, καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
Αὐτὰρ ὁ μειλιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν,
« Ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός.
« Οἰνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
« Ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν, ἐείκοσιν ἤματ' ἐρύξας·
« Οἳ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά·
« Οἰνεὺς μὲν ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν,
« Βελλεροφόντης δὲ χρύσεον δέπας ἀμφικύπελλον·
« Καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσι·
« Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεί μ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα
« Κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
« Τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἄργεϊ μέσσῳ
« Εἰμί· σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἵκωμαι·
« Ἔγχεσι δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα, καὶ δι' ὁμίλου.
« Πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες, κλειτοί τ' ἐπίκουροι,
« Κτείνειν ὅν κε θεός γε * πόρῃ, καὶ ποσσὶ κιχείω· γρ. πόρῃσι
« Πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν, ὅν κε δύνηαι.
« Τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἵδε
« Γνῶσιν ὅτι ξεῖνοι πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι.
Ὣς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἵππων ἀΐξαντε,
Χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην, καὶ πιστώσαντο.
Ἔνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεύς,
Ὃς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε,
Χρύσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων.

Hector in urbē venit.

Hector autē postquā Scæásq; portas & ad fagū pervenit,
Circa ipsum Trojanorum uxores currebant & filiæ,
Percontantes de filiísque, fratribúsque, amicísque,
Et maritis: ille verò deinde diis supplicare jussit
Omnes ordine: multis autem luctus imminebant.
Sed quando jam Priami ad domum perpulchram venit,
Politis porticibus extructam: (cæterum in ea
Quinquaginta inerant thalami ex polito lapide,
Alii prope alios ædificati: ubi scilicet filii
Cubabant Priami apud legitimas uxores,
Filiarum autem ex altera parte oppositi intra atrium
Duodecim erant excelsi thalami ex polito lapide,
Alii prope alios ædificati: illic autem generi
Cubabant Priami apud pudicas uxores)
Ibi ei mitis obvia venit mater
Laodicen deducens filiarum forma præstantissimam,
Inque ipsius hæsit manu sermonémque habuit his verbis,

Hectoris cum matre colloquium.

" Fili cur relicto prælio audaci venisti?
" Nam valde filii Achivorum premunt infausti nominis
" Pugnantes circa urbem: te autem huc animus impulit
" Ut veniens ex summa arce Jovi manus tenderes?
" Sed expecta dum tibi dulce vinum afferam,
" Ut libes Jovi patri, & cæteris immortalibus
" Primum: deinde & ipse reficiaris, si biberis.
" Viro enim defatigato robur valde vinum auget.
" Sicut tu defatigatus es opem ferens tuis civibus.
Huic respōdebat deinde magnus pulchrè galeatus He.
" Ne mihi vinum afferas mellitum, veneranda mater,
" Ne me debilites, ac roboris viriúmque obliviscar.
" Manibus autem illotis Jovi libare ardens vinum
" Vereor: neq; ullo modo fas est nubes reddēti atras Sat.
" Sanguine & tabo pollutum vota facere.
" Sed tu quidem ad templum Minervæ prædatricis
" Vade cum suffimentis, postquam congregâris matronas:
" Peplum autem qui tibi pretiosissimus & maximus
" Est in domo & tibi longè charissimus ipsi:
" Hunc pone Minervæ ad genua pulchricomæ,
" Et ei promitte, duodecim boves in templo
" Anniculas, indomitas te sacrificaturā, si miserata fuerit
" Civitatem, & Trojanorum uxores, & infantes liberos:
" Si Tydei filium repuleri: ab Ilio sacro
" Ferocem bellatorem, acrem incussorem terroris.
" Sed tu quidem ad templum Minervæ prædatricis
" Vade: ego autem Paridem adibo, ut vocem,

Ἕκτωρ δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας, καὶ * φηγὸν ἵκανεν, γρ. πύργον.
Ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θέον, ἠδὲ θύγατρες
Εἰρόμεναι παῖδάς τε, κασιγνήτους τε, ἔτας τε,
Καὶ πόσιας· ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὔχεσθαι ἀνώγει
Πάσας ἑξείης· πολλῇσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἵκανε,
Ξεστῇσ' αἰθούσῃσι τετυγμένον, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
Πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
* Πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ παῖδες
Κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῇς ἀλόχοισι· γρ. Πλησίον.
Κουράων δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν αὐλῆς,
Δώδεκ' ἔσαν τέγεοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
* Πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ γαμβροὶ γρ. Πλησίον.
Κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίῃς ἀλόχοισιν·
Ἔνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ,
Λαοδίκην ἐσάγουσα θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
“ Τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
“ Ἦ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι υἷες Ἀχαιῶν
“ Μαρνάμενοι περὶ ἄστυ· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν,
“ Ἐλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος Διῒ χεῖρας ἀνῆκεν,
“ Ἀλλὰ μέν' ὄφρα κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω,
“ Ὡς σπείσῃς Διῒ πατρὶ, καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
“ Πρῶτον· ἔπειτα δὲ κ' αὐτὸς ὀνήσεαι, αἴ κε πίῃσθα·
“ Ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,
“ Ὡς τύνη κέκμηκας ἀμύνων σοῖσιν ἔτῃσι.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ,
“ Μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
“ Μή μ' ἀπογυιώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι·
“ Χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διῒ λείβειν αἴθοπα οἶνον
“ Ἅζομαι, οὐδέ πῃ ἔστι κελαινεφέϊ Κρονίωνι
“ Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι.
“ Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελαίης
“ Ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολλίσσασα γεραιάς.
“ Πέπλον δ' ὅστις τοι χαριέστατος, ἠδὲ μέγιστος
“ Ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ, καί τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
“ Τὸν θὲς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο,
“ Καί οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
“ Ἤνις, ἠκέστας ἱερευσέμεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ·
“ Ἄστυ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα,
“ Αἴ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ἰλίου ἱρῆς,
“ Ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο.
“ Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
“ Ἔρχευ, ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσσω,

"Si velit dicentem audire: utinam illi (damn
"Terra dehiscat: magnũ enim ipsum Olympius nutri
"Trojanísque, & Priamo magnanimo, ejúsque filiis.
"Si illum viderem descendisse intra inferos,
"Dicerem animum injucundæ ærumnæ oblitum esse,
Sic dixit: hæc autem profecta ad ædes, ancillis
Trojanæ Minervæ supplicant.
Mandatũ dedit, & quidẽ hæ cõgregarũt per urbẽ matro
Ipsa autem in thalamum descendit odoribus fragrante
Ubi erant pepli variè picti, opera mulierum
Sidoniarum, quas ipse Alexander divinus
Abduxerat è Sidonia, navigans per spatiosum mare
Eâ viâ quâ Helenam abduxerat patre nobilem.
Horum unum accipiens Hecuba tulit dono Minervæ.
Qui pulcherrimus erat variegationibus, & maximus
Velútque stella splendebat: jacebat autem ultimus alior
Perrexit autem ire: multæque unà properabant matron
Hæ autẽ quũ in templum venissent Minervæ in arce sũm
Eis fores aperuit Theano pulchras genas habens,
Cissei filia, uxor Antenoris equorum domitoris.
(Illam enim Trojani fecerunt Minervæ sacerdotem)
Hæ autem cum ululatu omnes Minervæ manus sustulerun
Peplum autem accipiens Theano formosa
Posuit Minervæ ad genua pulchricomæ,
Vovénsque precabatur Jovis filiam magni,
"Veneranda Minerva, custos urbis, nobilissima dearu
"Frange jam hastam Diomedis, atque ipsum
"Pronum da cadere Scæas ante portas,
Ut tibi statim nunc duodecim boves in templo
"Anniculas, indomitas sacrificemus si miserata fueris
"Urbémque & Trojanorum uxores: & infantes libero
Sic dixit vovens: abnuit autem Pallas Minerva.
Ita illæ quidem supplicabant Jovis filiæ magni.
Hector it in domũ Paridis.
Hector autem ad ædes Alexandri ivit (tissi
Pulchras, quas ipse ædificarat cum viris, qui tunc præst
Erant in Trojâ glebosâ fabrilis artis periti viri:
Qui ei fecerunt thalamum & domum & aulam,
Propè Priamum & Hectorẽ (*i. eorum ædes*) in arce summ
Illuc Hector intravit Jovi dilectus, & in manu (hast
Hastam gerebat undecim cubitorũ: ante autẽ splendeba
Cuspis ærea: circum autem aureus ambibat annulus.
Hunc autem invenit in thalamo pulchra arma curante
Scutum & thoracem & curvos arcus tractantem.
Argiva autem Helena inter ancillas mulieres
Sedebat, & ancillis pulchra opera imperabat.

"Αἴ κ' ἐθέλησ' εἰπόντος ἀκουέμεν· ὥς κεν οἱ αὖθι
"Γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
"Τρωσί τε, καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι, τοῖό τε παισίν.
"Εἰ κεῖνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' ἄϊδος εἴσω,
"Φαίην κεν φρέν' ἀτέρπου ὀϊζύος ἐκλελαθέσθαι.
Ὣς ἔφαθ'· ἡ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισι
Κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισαν κατ' ἄσυ γεραιάς.
Αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο κηώεντα·
Ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
Ἤγαγε Σιδονίηθεν ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον,
Τὴν ὁδὸν, ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
Τῶν ἓν ἀειραμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
Ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν, ἠδὲ μέγιστος.
Ἀστὴρ δ' ὣς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
Βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.
Αἱ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ,
Τῇσι θύρας ὤϊξε Θεανὼ καλλιπάρηος,
Κισσηΐς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο.
Τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἱέρειαν.
Αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον.
Ἡ δ' ἄρα πέπλον ἑλοῦσα Θεανὼ καλλιπάρηος,
Θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο·
Εὐχομένη δ' ἠρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
"Πότνι' Ἀθηναίη, ἐρυσίπτολι, δῖα θεάων,
"Ἆξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
"Πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
"Ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
"Ἤνις, ἠκέστας ἱερεύσομεν, αἴ κ' ἐλεήσῃς
"Ἄστυ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα.
Ὣς ἔφατ' εὐχομένη· ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.
Ὣς αἱ μέν ῥ' εὔχοντο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο.
Ἕκτωρ δὲ πρὸς δώματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
Καλὰ, τά ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν, οἳ τότ' ἄριστοι
Ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες,
Οἵ οἱ ἐποίησαν θάλαμον, καὶ δῶμα, καὶ αὐλὴν,
Ἐγγύθι τε Πριάμοιο, καὶ Ἕκτορος ἐν πόλει ἄκρῃ·
Ἔνθ' Ἕκτωρ εἰσῆλθε Διῒ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
Ἔγχος ἔχεν ἑνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
Αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης.
Τὸν δ' εὗρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἕποντα,
Ἀσπίδα καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἁφόωντα·
Ἀργείη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῳῇσι γυναιξὶν
Ἧστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευε.

Hunc autē Hector objurgavit cōspicatus probrosis verbis
" Infelix, nō certè opportunè indignationē hanc cōcepisti
" Copiæ quidē pereunt circa urbē altáq; mœnia (animo:
" Pugnantes, ac tui gratia tumultus bellúmque
" Urbē hanc circū ardet: tu autē contendere debeas & cum
" Sicubi aliquem cessantem videris ab odioso bello (alio,
" Sed surge, ne citò civitas igne ardenti comburatur.
Hunc autem vicissim alloquutus est Alexander divinus.
" Hector quoniā me officiose increpuisti, neque inefficiose
" Propterea tibi dicam: tu autem attende, & me audi,
" Non ego adeò in Trojanos irâ neq; justâ indignatione
" Sedebam in thalamo: sed volebam dolori cædere.
" Nunc autem me admonens uxor mollibus verbis
" Impulit ad bellum, videtur autem mihi sic & ipsi
" Melius fore: victoria autem alternis venit ad homines.
" Sed age, nunc expecta *donec* martia arma induam.
" Aut præi: ego autē sequar: me autē assequuturum te puto
Sic dixit: hunc verò non alloquutus est bellicosus Hect.

Helenæ ad Hectorem verba.

" Sed hunc *Hect.* Helena verbis alloquutus est blandis
" Levir mei, quæ sum canis, malorum molitrix, horrendæ,
" Utinam me die illo quando me primum peperit mater,
" Abiisset asportans sæva venti procella
" In montem, vel in undam valde resonantis maris,
" Ubi me unda mersisset, priusquam hæc facinora patrata
" Sed postquam hæc sic dii mala statuerunt (essent,
" Utinam igitur viri melioris essem uxor,
" Qui nosset indignationē & opprobria multa hominum.
" Huic autē neq; nunc præcordia integra *sunt* neq; in po-
" Erunt: idcirco ipsum pœnas daturum suspicor. (sterū
" Sed age nunc intra, & sede hâc super sellâ
" Levir, quoniam tuam maximè labor mentem invasit
" Gratiâ mei, quæ sum canis, & Alexandri causa injuriæ:
" Quibus Jupiter imposuit duram sortem, ut & in poste-
" Hominibus simus famosi futuris. (rum
Huic deinde respōdit magnus pulchrè galeatus Hector,
" Ne me sedere facias Hel. quāvis *me* dil. neq; mihi persua-
" Jā n. mihi animus prōptus est ut auxilier (debis *ut id fa-*
" Trojanis qui valde mei desiderium absentis habent;
" Sed tu incita hunc: acceleret autem & ipse,
" Ut *me* intra urbem assequatur existentem.
" Etenim ego domum ibo, ut videam
" Domesticos, uxorémque dilectam & infantem filium,
" Non enim scio si amplius ipsis redux veniam rursus.
" An nunc me sub manibus dii domabunt Achivorum.

Sic

Τὸν δ' Ἕκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσι,
" Δαιμόνι', οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ.
" Λαοὶ μὲν φθινύθουσι, περὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
" Μαρνάμενοι· σέο δ' εἵνεκ' ἀϋτή τε, πτόλεμός τε
" Ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδηε, σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ,
" Εἴ τινά που μεθιέντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο.
" Ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηΐοιο θέρηται.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
" Ἕκτορ ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας, οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
" Τοὔνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον·
" Οὔ τοι ἐγὼ Τρώων τόσον χόλῳ, οὐδὲ νεμέσσει
" Ἥμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχεϊ προτραπέσθαι.
" Νῦν δέ με παρειποῦσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν
" Ὅρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
" Λώϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἀπαμείβεται ἄνδρας.
" Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἀρήϊα τεύχεα δύω.
" Ἢ ἴθ'· ἐγὼ δὲ μέτειμι· κιχήσεσθαι δέ σ' ὀΐω.
Ὣς φάτο· τὸν δ' οὔ τι προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ.
" Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μειλιχίοισι.
" Δᾶερ ἐμεῖο κυνὸς κακομηχάνου, ὀκρυοέσσης,
" Ὥς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ,
" Οἴχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα
" Εἰς ὄρος, ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
" Ἔνθα με κῦμ' ἀπόερσε, πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι·
" Αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
" Ἀνδρὸς ἔπειτ' ὤφελλον ἀμείνονος εἶναι ἄκοιτις,
" Ὃς ῥ' ᾔδη νέμεσίν τε, καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
" Τούτῳ δ' οὔτ' ἂρ νῦν φρένες ἔμπεδοι, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω
" Ἔσσονται· τῷ καί μιν ἐπαυρήσεσθαι ὀΐω.
" Ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, καὶ ἕζεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ
" Δᾶερ, ἐπεί σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν,
" Εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς, καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης·
" Οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὡς καὶ ὀπίσσω
" Ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἐσσομένοισι.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ.
" Μή με κάθιζ' Ἑλένη φιλέουσά περ, οὐδέ με πείσεις.
" Ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται ὄφρ' ἐπαμύνω
" Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν·
" Ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτὸς,
" Ὥς κεν ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἐόντα.
" Καὶ γὰρ ἐγὼν οἶκόνδε ἐλεύσομαι, ὄφρ' ἂν ἴδωμαι
" Οἰκῆας, ἄλοχόν τε φίλην, καὶ νήπιον υἱόν.
" Οὐ γάρ τ' οἶδ' εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἵξομαι αὖτις,
" Ἢ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμάωσιν Ἀχαιῶν.

Sic fatus abivit pulchrè galeatus Hector.
Statim autem postea pervenit ad ædes bene habitatas,
Neque invenit Andromachen candidis ulnis in ædibus
Sed illa cum filio & ancilla pulchrum gestante peplum
In turri stabat plorans geménsque.
Hector autem postquā non intus inculpabilem invenit ux.
Stetit ad limen accedens, & ancillis dixit,

Hector uxorem suam quærit.

" Eia agite mihi ancillæ vera loquimini
" Quò iyit candidas ulnas habens Andromache ex ædib.
" An aliquò ad glorum aut fratriarū bene cultarum ædes,
" An ad Minervæ *templum* exivit, ubi aliæ
" Trojanæ pulchricomæ deam potentem placant?
Hunc deinde sedula, proma conda verbū alloquuta est,
" Hector, quoniam jussisti exacte vera loqui,
" Neque aliquò ad glorū neq; fratriarū bene indutarum (ædes
" Neque ad Minervæ *templum* exivit, ubi aliæ
" Trojanæ pulchricomæ potentem deam placant:
" Sed in turrim ascendit latam Ilii, quoniam audivit
" Premi Trojanos magnámq; victoriam esse Achivorum.
" Illa quidem ad murum festinans pervenit
" Furenti similis: fert autem simul puerum nutrix.
Dixit mulier proma conda: sed egressus est domo Hector
Eadem via rursus magnificè constructas per plateas.
Ubi *autem* ad portas venit, pertransiens magnam urbem,
Scæas (hac enim erat egressurus in campum)

Hectoris cum uxore colloquium.

Tum uxor multum dotata obvia venit currens
Andromache filia magnanimi Eetionis:
Qui Eeton habitabat in Hypoplaco sylvosa
In Thebe Hypoplacia, Cilicibus viris imperans. (licoso:
Hujus sanè filia habebatur *in matrimonio* ab Hectore bel-
Quæ ipsa postea occurrit, (famula autem ibat cum ipsi)
Filium ad sinum gestans qui tenellus erat infantem etiam
Hectoridem dilectum, similem stellæ pulchræ:
Quem Hector nominabat Scamandrium cæterum alii
Astyanacta: solus enim tutabatur Ilium Hector.
Sanè hic quidem subrisit tacitè intuitus puerum:
Andromache autem ipsi propè astabat lacrymans,
Inque ejus hæsit manu & sermonem habuit his verbis,
" Generose, perdet te tuus animi fervor: neque miseraris
" Filium infantem, & me miseram, quæ citò vidua
" Tui ero: mox enim te interficient Achivi,
" Omnes *in te* impetu facto, mihi autem utilius esset,
" A te destitutæ, terram subire: non enim amplius aliud
" Erit solatium, postquam tu fatum *tuum* sequutus fueris

"Sed

Ὣς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας·
Οὐδ' εὗρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν.
Ἀλλ' ἥγε σὺν παιδὶ, καὶ ἀμφιπόλῳ ἐϋπέπλῳ
Πύργῳ ἐφεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε.
Ἕκτωρ δ' ὡς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
Ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, μετὰ δὲ δμωῇσιν ἔειπεν,
“Εἰ δ' ἄγε μοι δμωαὶ νημερτέα μυθήσασθε·
“Πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
“Ἠέ πη ἐς γαλόων ἢ εἰνατέρων ἐϋπέπλων,
“Ἦ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθά περ ἄλλαι
“Τρωαὶ ἐϋπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται;
Τὸν δ' αὖ ὀτρηρὴ ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν,
“Ἕκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
“Οὔτέ πη ἐς γαλόων, οὔτ' εἰνατέρων ἐϋπέπλων,
“Οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθά περ ἄλλαι
“Τρωαὶ ἐϋπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται.
“Ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὕνεκ' ἄκουσε
“Τείρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν·
“Ἡ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
“Μαινομένῃ εἰκυῖα, φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.
Ἦ ῥα γυνὴ ταμίη· ὁ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἕκτωρ
Τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτις ἐϋκτιμένας κατ' ἀγυιάς.
Εὖτε πύλας ἵκανε διερχόμενος μέγα ἄστυ
Σκαιάς, (τῇ γὰρ ἔμελλε διεξίμεναι πεδίονδε·)
Ἔνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θέουσα
Ἀνδρομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἠετίωνος·
Ἠετίων δὲ ἔναιεν Ὑποπλάκῳ ὑληέσσῃ,
Θήβῃ Ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἄνδρεσσιν ἀνάσσων·
Τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ·
Ἡ οἱ ἔπειτ' ἤντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ,
Παῖδ' ἐπὶ κόλπον ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὔτως,
Ἑκτορίδην ἀγαπητὸν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ·
Τόν ῥ' Ἕκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Ἀστυάνακτ'· οἶος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἕκτωρ.
Ἤτοι ὁ μὲν μείδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·
Ἀνδρομάχη δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δάκρυ χέουσα,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
“Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις
“Παῖδά τε νηπίαχον, καὶ ἔμ' ἄμμορον ἣ τάχα χήρη
“Σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ,
“Πάντες ἐφορμηθέντες, ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
“Σεῦ ἀφαμαρτούσῃ χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
“Ἔσται θαλπωρὴ, ἐπεὶ ἂν σύ γε πότμον ἐπίσπῃς,

“Ἀλλ'

“ Sed mœrores, neque mihi est pater ac veneranda mater:
“ Nempe enim patrem meum interfecit nobilis Achilles,
“ Et civitatem devastavit Cilicum bene habitatam,
“ Theben celsas portas habentẽ, interfecit autẽ Eetionẽ:
“ Neque ipsum spoliavit: (nam religio fuit illi animo id
“ Sed ipsum combussit cum armis elegantibus (facere)
“ Et insuper tumulũ aggessit: circũ autẽ ulmos plantarunt
“ Nymphæ monticolæ, filiæ Jovis ægidem quatientis.
“ Qui autem mihi septem fratres erant in ædibus,
“ Hi quidem omnes uno iverunt die ad orcum.
“ Omnes enim interfecit pedibus celer nobilis Achilles,
“ *Deprehensos* apud boves inflectent. pedes, & albas oves
“ Matrem autem quæ regnabat *in* Hypoplaco sylvosâ,
“ Hanc postquam huc duxit cum cæteris facultatibus,
“ Statim hic eam liberavit, accipiens ingentia præmia:
“ Sed patris in ædibus jaculata est eã Diana sagittis gau-
“ Hector, sed tu mihi es pater & veneranda mater (dens,
“ Et frater, etiam mihi ætate florens maritus.
“ Sed age, nunc miserere, & hic mane in turri,
“ Ne puerum *tuum* pupillum facias, viduámque uxorem,
“ Exercitum autem siste apud caprificum, ubi potissimum
“ Ascensu facilis est urbs & incursioni patens est murus.
“ Ter enim hâc venientes tentarunt *murum* fortissimi
“ Ajaces duo, & perinclytus Idomeneus,
“ Et Atridæ, & Tydei fortis filius:
“ Sive aliquis ipsis dixit vaticiniorum bene peritus
“ Sive etiam ipsorum animus *eo* impulit & jussit.
Hãc autem alloquutus est magnus pulchrè galeatus Hector,
“ Certè & mihi hæc omnia curæ sunt, uxor: sed vehementer
“ Vereor Trojanos & Troades longa vestium syrmata
“ Si, velut ignavus, seorsim declinem præliũ (trahentes,
“ Neque me animus jubet *id facere*: quoniam didici esse
“ Semper, & primos inter Trojanos pugnare, (audax
“ Conservans patrísq; magnam gloriam & meam ipsius.
“ Bene enim hoc scio in mente & in animo,
“ Erit dies aliquando quum peribit Troja sacra,
“ Et Priamus, & populus fortis Priami.
“ Sed non mihi Trojanorum tantum curæ est dolor in po-
“ Neque ipsius Hecubæ, neque Priami regis, sterum,
“ Neqve fratrum qui multíque & fortes
“ In pulveribus ceciderint sub viris hostibus,
“ Quantum tui, quando aliquis Achivorum ære loricatorũ
“ Lacrymabundam abducet, liberum diem eripiens:
“ Et Argis commorans, alterius imperio telam texes,

“ Et

" Ἀλλ' ἄχε'· οὐδέ μοι ἐστὶ πατὴρ, καὶ πότνια μήτηρ.
" Ἤτοι γὰρ πατέρ' ἁμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεὺς,
" Ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὐναιετάωσαν,
" Θήβην ὑψίπυλον, κατὰ δ' ἔκτανεν Ἠετίωνα,
" Οὐδέ μιν ἐξενάριξε· σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ.
" Ἀλλ' ἄρα μιν κατέκηε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
" Ἠδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
" Νύμφαι ὀρεστιάδες κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
" Οἳ δέ μοι ἑπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
" Οἱ μὲν πάντες ἰῷ κίον ἤματι Ἄϊδος εἴσω,
" Πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
" Βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι, καὶ ἀργεννῇς ὀΐεσσι.
" Μητέρα δ', ἣ βασίλευεν Ὑποπλάκῳ ὑληέσσῃ,
" Τὴν ἐπεὶ ἂρ δεῦρ' ἤγαγ' ἅμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
" Ἂψ ὅγε τὴν ἀπέλυσε, λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα·
" Πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
" Ἕκτορ ἀτὰρ σύ μοί ἐσσι πατὴρ, καὶ πότνια μήτηρ,
" Ἠδὲ κασίγνητος· σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης·
" Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε, καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
" Μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θείης, χήρην τε γυναῖκα.
" Λαὸν δὲ στῆσον παρ' ἐρινεὸν, ἔνθα μάλιστα
" Ἀμβατός ἐστι πόλις, καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος.
" Τρὶς γὰρ τῇγ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι,
" Ἀμφ' Αἴαντε δύω, καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα,
" Ἠδ' ἀμφ' Ἀτρείδας, καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν,
" Ἤ πού τίς σφιν ἔνισπε θεοπροπίων εὖ εἰδώς,
" Ἤ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει, καὶ ἀνώγει.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαιόλος Ἕκτωρ.
" Ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει γύναι, ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
" Αἰδέομαι Τρῶας, καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
" Αἴ κε κακὸς ὣς, νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο.
" Οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
" Αἰεὶ, καὶ πρώτοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι,
" Ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος, ἠδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
" Εὖ μὲν γὰρ τόδε οἶδα κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμὸν,
" Ἔσσεται ἦμαρ ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ,
" Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο·
" Ἀλλ' οὔ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω,
" Οὔτ' αὐτῆς Ἑκάβης, οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος,
" Οὔτε κασιγνήτων, οἵ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
" Ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
" Ὅσσον σεῖ', ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
" Δακρυόεσσαν ἄγηται ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
" Καί κεν ἐν Ἄργει ἐοῦσα, πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις,

" Καὶ

" Et aquam feres Messeidis *fontis* aut Hyperiæ,
" Valde invita, dura tamen incumbet necessitas:
" Et aliquando quis dicet videns *te* lacrymas fundentem,
" Hectoris hæc uxor *erat*, qui præstantissim. erat pugnam
Trojanorum bellicosorũ, quando circa Trojam pugnabãt.
" Sic aliquando quis dicet: tibi autem novus erit dolor
" Ex privatiõe talis mariti, ad depellendũ servilem diem.
" Sed me mortuum ingesta terra obtegat,
" Antequam tuum clamorem tuiq; abstractionem audiam.
Sic fatus suum filiũ porrectis manibus petiit illustris Hect.
Retro autem puer ad sinum bene cinctæ nutricis
Inclinatus est clamans patris dilecti aspectu pavefactus,
Timens æsque & cristam ex equinis cetis factam,
Terribiliter à summa galea nutantem quum vidisset,
Risit autem paterque charus & reverenda mater:
Statim à capite galeam sustulit illustris Hector:
Et hanc quidem deposuit humi undiq; lucidã (manibus
Deinde ipse suũ charũ filiũ postquã osculat. est, versavitq;
Dixit precatus, Jovémque aliósque deos,
" Jupiter cæterique dii date & hunc fieri
" Filium meũ sicut ego *sũ*, valde insignem inter Trojanos
" Ita etiam viribus valentem & Trojæ fortiter imperare.
" Et olim quis dicat, Patre autem hic multo præstantior,
" Quum ex bello redibit: & referat spolia cruenta,
" Interfecto hoste aliquo, gaudeat autem animo mater.
Sic fatus uxoris dilectæ in manibus posuit
Puerum suum: hæc autem ipsum fragranti excepit sinu,
Lacrymabundè ridens: vir autem misertus est *id* intuitus,
Manúque ipsam demulsit, verbúmq; dixit & eloquutus est
" Generosa, ne mihi valde vexêris animo. (mittet.
" Non enim aliquis me præter fatum vir ad orcum de-
" Fatum verò neminem dico effugisse hominum,
" Nec ignavũ nec strenuum, postquam primum natus fuerit
" Sed in domum vadens tua ipsius opera cura,
" Telámque colúmque, & ancillis jube
" Opus facere: bellum autem viris curæ erit
" Omnibus, (mihi vero *omnium* maximè) qui in Ilio nati.
Sic fatus galeam sumpsit illustris Hector
Equina cauda cristatam, uxor autem dilecta domum abiit,
Retro oculos vertens, calidam lachrymam fundens,
Statim autem postea pervenit ad ædes benè habitatas
Hectoris hominum occisoris; invenitque intus multas
Ancillas: his autem luctum omnibus excivit,
Quæ quidem adhuc vivum lugebant Hectorem sua in domo

Non

"Καί κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηΐδος ἢ Ὑπερείης
"Πόλλ' ἀεκαζομένη· κρατερὴ δ' ἐπικείσετ' ἀνάγκη.
"Καί ποτέ τις εἴπῃσιν ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν,
"Ἕκτορος ἥδε γυνὴ ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι
"Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
"Ὥς ποτέ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
"Χήτεϊ τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἀμύνειν δούλιον ἦμαρ.
"Ἀλλά με τεθνειῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι,
"Πρίν γ' ἔτι σῆς τε βοῆς, σοῦ θ' ἑλκηθμοῖο πυθέσθαι.
Ὣς εἰπὼν οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ἂψ δ' ὁ πάϊς πρὸς κόλπον ἐϋζώνοιο τιθήνης
Ἐκλίνθη ἰάχων πατρὸς φίλου ὄψιν ἀτυχθείς,
Ταρβήσας χαλκόν τε, ἰδὲ λόφον ἱππιοχαίτην,
Δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας·
Ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος, καὶ πότνια μήτηρ·
Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἕκτωρ,
Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν.
Αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε πῆλέ τε χερσίν,
Εἶπεν ἐπευξάμενος Διΐ τ', ἄλλοισίν τε θεοῖσι,
"Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
"Παῖδ' ἐμόν, ὡς καὶ ἐγώ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
"Ὧδε βίην τ' ἀγαθόν, καὶ Ἰλίου ἶφι ἀνάσσειν·
"Καί ποτέ τις εἴπῃσι, πατρὸς δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων,
"Ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα,
"Κτείνας δήϊον ἄνδρα, χαρείη δὲ φρένα μήτηρ.
Ὣς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκε
Παῖδ' ἑόν· ἡ δ' ἄρα μιν κηώδεϊ δέξατο κόλπῳ,
Δακρυόεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
Χειρί τε μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
"Δαιμονίη, μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ.
"Οὐ γάρ τίς μ' ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ ἄϊδι προϊάψει.
"Μοῖραν δ' οὔ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
"Οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
"Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα, τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
"Ἱστόν τ', ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
"Ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
"Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἱππουριν· ἄλοχος δὲ φίλη *οἶκόνδε βεβήκει
Ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα·
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο· κιχήσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς
Ἀμφιπόλους· τῇσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.
Αἱ μὲν ἔτι ζωὸν γόον Ἕκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·

* γρ. οἰκόνδ' ἐβεβήκει.

Non enim ipsum amplius putabant reducem ex bello
Reversurum elapsum ex robore, & manibus Achivorum.
Neque verò Paris diutius moratus est in altis ædibus,
Sed hic postquam induit inclyta arma varia ære,
Properabat deinde per urbem pedibus velocibus fretus.
Ceu a. quum aliquis qui diu stetit equus hordeo pastus ad (præsepe
Capistro rupto currit per campũ, terrã feriens,
Consuetus lavari *aqua* pulchriflui fluvii,
Exultans, altè verò caput attollit, & jubæ circum (fretus
Humeros jactantur: quum autem pulchritudine *sua* sit
Facilè ipsum genua ferunt ad loca consueta & pascua e- (quorum;
Sic filius Priami Paris à Pergami arce
Armis undique fulgens, tanquam gallus incedebat
Exultans, & veloces *eum* pedes ferebant; statim autẽ postea
Hectora nobilem invenit fratrem, quum esset
Digressurus à loco ubi suæ colloquebatur uxori.
Hunc prior alloquutus est Alexander deo par,
"Venerande *frater*, certè valde te etiã properantẽ detineo
"Remorans: neque venisti tempestivè ut jussisti. (ctor,
Hunc a. respondens alloquutus est pulchrè galeatus He-
"Generose non aliquis tibi vir, qui æquus rerũ æstimator
"Facta *tua* bellica vituperet nam fortis es:
"Sed libens cessas & non vis *pugnare*, at meum cor
"Tristatur in animo quando de te probra audio
"A Trojanis, qui habent multum laborem gratia tui:
"Sed eamus: hæc autẽ postea mitigabimus, si quando Jup.
"Dederit, cœlestibus diis sempiternis (domibus,
"Craterem statuere liberum (*i. ob libertatem adeptam*) in
"Troja expulsis bellicosis Achivis.

ARGUMENTUM VII. LIBRI ILIADIS HOMERI.

HELENO auctore, Hector provocat Græcorum præstantissimum quémq; ad singulare certamen. Quum autem surrexissent novem, sors obvenit Ajaci Telamonio. Ac ipsos, quum strenuè certassent, dirimunt præcones vespere orto: postridie autem cadavera sublata sepeliunt, & murum Græci extruunt: ob quod neptunus indignatus est. Quinetiam Jupiter ipsis per noctem signa haud fausta futurorum ostendit.

ALIUD

Οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντ' ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
Ἵξεσθαι, προφυγόντα μένος, καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.
Οὐδὲ Πάρις δήθυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν·
Ἀλλ' ὅγ' ἐπεὶ κατέδυ κλυτὰ τεύχεα ποικίλα χαλκῷ,
Σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστυ ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς·
Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
Δεσμὸν ἀπορρήξας θείει πεδίοιο κεραίνων,
Εἰωθὼς λούεσθαι ἐϋρρεῖος ποταμοῖο,
Κυδιόων, ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
Ὤμοις ἀΐσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθώς,
Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
Ὡς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης
Τεύχεσι παμφαίνων, ὥστ' ἠλέκτωρ ἐβεβήκει
Καγχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον· αἶψα δ' ἔπειτα
Ἕκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὖτ' ἄρ' ἔμελλε
Στρέψεσθ' ἐκ χώρης, ὅθι ᾗ ὀάριζε γυναικί.
Τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
“Ἠθεῖ', ἦ μάλα δή σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω,
“Δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναίσιμον, ὡς ἐκέλευες.
“Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
“Δαιμόνι', οὐκ ἄν τίς τοι ἀνήρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
“Ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι·
“Ἀλλὰ ἑκὼν μεθιεῖς τε, καὶ οὐκ ἐθέλεις, τὸ δ' ἐμὸν κῆρ·
“Ἄχνυται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
“Πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σεῖο.
“Ἀλλ' ἴομεν, τὰ δ' ὄπιθεν ἀρεσσόμεθ', αἴ κέ ποθι Ζεὺς
“Δώῃ ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσι
“Κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
“Ἐκ Τροίης ἐλάσαντες ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Η. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Ἑλένου συμβουλεύσαντος, Ἕκτωρ προκαλεῖται τῶν Ἑλλήνων τὸν ἄριστον εἰς μονομαχίαν· ἐννέα δὲ ἀναστάντων, ἔλαχεν Αἴας ὁ Τελαμώνιος, καὶ γενναίως αὐτοῦ ἀγωνισαμένου διαλύουσι κήρυκες, ἑσπέρας γενομένης· τῇ δ' ἑξῆς τοὺς νεκροὺς ἀνελόμενοι θάπτουσι, καὶ τεῖχος οἱ Ἕλληνες κατασκευάζουσιν, ἐφ' ᾧ ὁ Ποσειδῶν ἠγανάκτησε· Ζεύς τε αὐτοῖς διανυκτὸς σημεῖα οὐκ αἴσια τῶν μελλόντων δείκνυσιν.

ΑΛΛΗ

ALIUD ARGUMEN. VEL ALIA INSCRIPTIO.

H. autem Ajax pugnabat soli solus Hectori dio.

ALIUD ARG. VEL ALIA INSCR.

Hectoris & Ajacis monomachia.

HOMERI ILIADOS. LIB. VII.

SIC loquutus portas egressus est illustris Hector;
Cum eo autem simul Alexander ibat frater: atque animo
Ambo parati erant præliari & pugnare.
Sicut autẽ Deus nautis desiderantibus dedit (iegnis rem
Vẽtũ secũdũ postq. defatigati fuerũt politis abietibus
Mare versantes, & labore membra soluta sunt.
Sic hi Trojanis desiderantibus apparuerunt.
Tunc interfecerunt, hic quidem filium Areithoi regis
In Arma habitantem Menesthium, quem claviger
Genuit Areithous & Philomedeusa pulchra oculis:
Hector autem Eioneum percussit hastâ acutâ, (brẽ,
Ad cervicem, sub galeâ ex bono ferro factâ solvitq; mem-
Glaucus autem Hippolochi filius, Lyciorum dux virorum
Iphinoum percussit hastâ in forti prælio
Dexiadem, equos insilientem veloces, (tem membra
In humero, atq; hic ex equis humi cecidit: soluta sunt au-
Hos autem postquam animadvertit dea glaucis oculis Mi-
Argivos perimentes in forti pugnâ, nerva,
Venit de Olympi verticibus properans
Ilium in sacrum, huic autem obvius ruit Apollo, (riam,
Ex Pergamo conspicatus: Trojanis autem optabat victo-
Invicem igitur hi occurrerunt apud fagum.
Hanc prior alloquutus est rex Jovis filius Apollo,

Minerva & Apollo deliberant de prælio in præsentia reprimendo.

"Cur tu ardens studio Jovis filia magni
"Venisti ab Olympo, & magnus te affectus impulit?
"An ut jam Danais pugnæ dubiam victoriam
"Des? nam minimè Trojanos pereuntes miseraris.
"Sed si quid mihi parueris, hoc multo utilius fuerit.
"Nunc quidem dirimamus prælium & pugnam
"Hodie: posthac rursus pugnabunt, donec finem
"Trojæ invenerint: quandoquidem sic gratum est animo
"Vobis quæ estis immortales evertere hanc urbem.

"Hunc

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,
ἢ ἐπιγραφή.

Ἦτα δ' Αἴας πολέμιζε μόνῳ μόνος Ἕκτορι δίῳ.

ΑΛΛΗ

Ἕκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἡ Η. Ῥαψῳδία.

Ὣς εἰπὼν, πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Τῷ δ' ἅμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
Ἀμφότεροι μέμασαν πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι.
Ὡς δὲ θεὸς ναύτῃσιν ἐελδομένοισιν ἔδωκεν
Οὖρον, ἐπὴν κάμωσιν ἐϋξέστῃς ἐλάτῃσι
Πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται·
Ὣς ἄρα τὼ Τρώεσσιν ἐελδομένοισι φανήτην.
Ἔνθ' ἑλέτην, ὁ μὲν υἱὸν Ἀρηϊθόοιο ἄνακτος
Ἄρνῃ ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
Γείνατ' Ἀρηΐθοος, καὶ Φιλομέδουσα βοῶπις·
Ἕκτωρ δ' Ἠϊονῆα βάλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι
Αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκου, λῦσε δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ' Ἱππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἰφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
Δεξιάδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκειάων,
Ὦμον· ὁ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε· λῦντο δὲ γυῖα.
Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα
Ἴλιον εἰς ἱερήν· τῇ δ' ἀντίος ὤρνυτ' Ἀπόλλων
Περγάμου ἐκκατιδὼν, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην
Ἀλλήλοισι δὲ τώ γε συναντέσθην παρὰ φηγῷ·
Τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
" Τίπτε σὺ δ' αὖ μεμαυῖα Διὸς θύγατερ μεγάλοιο
" Ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
" Ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
" Δῷς; ἐπεὶ οὔ τι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
" Ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
" Νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον, καὶ δηϊοτῆτα
" Σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσοντ', εἰσόκε τέκμωρ
" Ἰλίου εὕρωσιν, ἐπεὶ ὣς φίλον ἔπλετο θυμῷ
" Ὑμῖν ἀθανάτῃσι διαπραθέειν τόδε ἄστυ.

" Hunc autem alloquuta est dea cæsia Minerva,
" Ita sit *Apollo* longè operans: eadē enim sentiens & ip
" Veni ab Olympo ad Trojanos & Achivos.
" Sed age, quomodo cupis prælium sedare virorum?
Hanc autem alloquutus est rex Jovis filius Apollo,
" Hectoris incitemus validum robur bellicosi,
" Si quem fortè Græcorum provocabit, ut cum solo sol
" Ex adverso pugnet in acri pugna:
" Admirati autem ære armati Achivi
" Solum *aliquem* incitent pugnare cum Hectore divino.
Sic dixit: neque non paruit dea glaucis oculis Minerva.
Horum autē Helenus Priami charus filius intellexit ani
Consilium, quod diis placuit consultantibus. (tus ch
Stetit autē apud Hectorē quum venisset, & ipsū alloqu
" Hector, fili Priami, Jovi consilio par,
" Nonne mihi aliqua in re pareas? frater autem tibi sum
" Alios quidem sedere fac Trojanos: & omnes Achivos:
" Ipse autē provoca Achivorū quisquis præstantissimus est
" Adversum *te* ut pugnet in acri pugna.
" Nondū enim tibi sors fatalis est mori, & fato concedere
" Sic enim ego vocem audivi deorum immortalium.
Sic dixit: H. rursus gavisus est valde sermone audito:
Et in mediū progressus Trojanorum cohibebat phalanges
Media hasta sumpta: illi autem constiterunt omnes.
At Agamemnon sedere fecit bellicosos Achivos:
Et Minerva & argenteum arcum habens Apollo
Sederunt, avibus similes vulturibus,
Fago super alta patris Jovis ægidem gestantis,
Viris se oblectantes: horum autem acies sedebant densæ,
Scutis & galeis & lanceis horrentes:
Qualis autem Zephyro diffunditur per mare horror
Insurgente recens, nigrescítque mare sub illo:
Sic ordines sedebant Achivorúmque Trojanorúmque
In campo, Hector autem inter utrósque loquutus est,
" Audite me Trojani & bene ocreati Achivi,
" Ut dicam quæ me animus in præcordiis jubet *dicere*.
" Fœdera quidem Saturnius sublimis non rata fecit:
" Sed male cogitans molitur utrisque,
" Donec vel vos Trojam bene turritam capiatis,
" Vel ipsi ad naves prosternanimi pontigradas.
" Quandoquidem vobis sunt proceres omniū Græcorum,
" Horum nunc quemcunque animus mecū pugnare jubet,
" Huc veniat ex omnibus propugnator ut sit contra Hect
" Sic autem aio: (ac Jupiter nobis testis adsit) divin

Helenus Hectorē monet, ut Græcorum quemvis provocet ad singulare certamen.

Hector Græcos provocat ad singulare certamen.

" Siquidem

Τὸν δ' αὖτις προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
"Ὧδ' ἔστω Ἑκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
"Ἦλθον ἀπ' οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας, καὶ Ἀχαιούς.
"Ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;
Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
"Ἕκτορος ὄρσωμεν κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο,
"Ἤν τινά που Δαναῶν προκαλέσσεται οἰόθεν οἶος
"Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
"Οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
"Οἶον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἕκτορι δίῳ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τῶν δ' Ἕλενος Πριάμοιο φίλος παῖς σύνθετο θυμῷ
Βουλὴν, ἥ ῥα θεοῖσιν ἐφήνδανε μητιόωσι·
Στῆ δὲ παρ' Ἕκτορ' ἰὼν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
"Ἕκτορ υἱὲ Πριάμοιο, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντε,
"Ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο; κασίγνητος δέ τοι εἰμί·
"Ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας, καὶ πάντας Ἀχαιούς·
"Αὐτὸς δὲ προκάλεσσαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος,
"Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
"Οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν, καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
"Ὣς γὰρ ἐγὼν ὄπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενετάων.
Ὣς ἔφατ'· Ἕκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκούσας.
Καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας
Μέσσου δουρὸς ἑλών· τοὶ δ' ἱδρυνθήσαν ἅπαντες.
Κὰδ δ' Ἀγαμέμνων εἷσεν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·
Κὰδ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε, καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Ἑζέσθην, ὄρνισιν ἐοικότες αἰγυπιοῖσι,
Φηγῷ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
Ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἵατο πυκναί,
Ἀσπίσι, καὶ κορύθεσσι, καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
Οἵη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον * ἔπι φρίξ γρ. ἐπιφρίξ.
Ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς·
Τοῖαι ἄρα στίχες εἵατ' Ἀχαιῶν τε, Τρώων τε
Ἐν πεδίῳ· Ἕκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε,
"Κέκλυτέ μευ Τρῶες, καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
"Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
"Ὅρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν,
"Ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν,
"Εἰσόκεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὔπυργον ἕλητε,
"Ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμείετε ποντοπόροισιν.
"Ὑμῖν μὲν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες παναχαιῶν,
"Τῶν νῦν ὅν τινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
"Δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἕκτορι δίῳ.
"Ὧδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω,

" Siquidem me ille interfecerit longo ferro,
" Arma ubi detraxerit, ferat concavas ad naves.
" Corpus autem meum domum reddat rursus, ut ignē me
" Trojani & Trojanorum uxores sortiri faciant mortuum
" Si autem ego hunc interfecero, détq; mihi gloriā Apollo,
" Arma ubi detraxero, feràm ad Ilium sacrum,
" Et suspendam ad templum Apollinis longè jaculantis;
" Cadaver autem ad naves benè transtratas reddam,
" Ut ipsum sepeliant capite comati Achivi:
" Tumulúmque ei extruant ad latum Hellespontum;
" Et aliquando aliquis dicat etiam posterorum hominum,
" Nave transtratâ navigans in nigrum pontum,
" Viri quidem hoc monumentum *est* jamdiu defuncti:
" Quem olim præstanté fortitudine occidit illustris Hect.
" Sic olim aliquis dicet: mea auté gloria nunquā peribit.

Menelaus certamen suscipere vult.

Sic dixit: hi autem omnes obmutuerunt silentio:
Verebantur quidem renuere, sed timebant suscipere.
Tandem verò Menelaus surrexit, & dixit,
Convitio exprobans: valde autem suspirabat animo,
" Hei mihi minaces, Achivæ, non amplius Achivi,
" Sane dedecus hæc erunt magis magísque grave,
" Si non aliquis Danaorum nunc Hectori obvius eat.
" Sed vos quidē omnes aqua & terra fiatis (*i. moriamini*)
" Sedentes ibi singuli excordes, inglorii pariter:
" Contra hunc autem ego ipse armabor, sed supernè
" Victoriæ termini tenentur inter immortales deos.
Sic fatus, induebat arma pulchra
Tunc tibi Menelae visus fuisset vitæ finis
Hectoris in manibus quoniam multo præstantior erat.
Nisi surgentes inhibuissent *te* reges Achivorum,
Ipséque Atrides latè dominans Agamemnon
Dextrâ prehendit manu: sermonémque habuit his verbis,

Agamēnon Menelaum cum Hectore congredi prohibet

" Insanis Menelae, Jovis alumne: nec tibi opus est
" Hâc dementiâ: sed contine te, dolens quamvis (pugnare
" Neque velis propter *istam* cōtentionē meliori te cū viro
" Hectore Priamide, quem horrent & alii:
" Et verò Achilles huic in pugnâ gloriosos viros reddēte
" Metuit occurrere, qui te multo fortior *est*.
" Sed tu quidem sede iens ad agmen sociorum:
" Huic autem propugnatorem alium excitabunt Achivi
" Quamvis intrepidus sit, & quamvis belli sit insatiabilis,
" Existimo *tamen* eum libenter genu flexurū (*i. quieturū*)
" Sævo & bello & gravi pugnâ. (si effugerit
Sic fatus, à sententiâ deduxit fratris mentem heros,

“ Εἰ μέν κεν ἐμὲ κεῖνος ἕλῃ ταναήκεϊ χαλκῷ,
“ Τεύχεα συλήσας, φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
“ Σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
“ Τρῶες, καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα·
“ Εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἕλω, δώῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
“ Τεύχεα συλήσας, οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρήν,
“ Καὶ κρεμόω ποτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο·
“ Τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας ἐϋσσέλμους ἀποδώσω,
“ Ὄφρά ἑ ταρχύσωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί.
“ Σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ·
“ Καί ποτέ τις εἴπῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
“ Νηῒ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
“ Ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
“ Ὅν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἕκτωρ·
“ Ὥς ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
Ὀψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο, καὶ μετέειπε,
Νείκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ στοναχίζετο θυμῷ·
“ Ὤ μοι ἀπειλητῆρες, Ἀχαιΐδες, οὐκ ἔτ' Ἀχαιοί.
“ Ἦ μὲν δὴ λώβη τάδε γ' ἔσσεται αἰνόθεν αἰνῶς,
“ Εἰ μή τις Δαναῶν νῦν Ἕκτορος ἀντίος εἶσιν·
“ Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ, καὶ γαῖα γένοισθε,
“ Ἥμενοι αὖθι ἕκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεὲς αὔτως·
“ Τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὕπερθεν
“ Νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλά.
Ἔνθα κέ τοι Μενέλαε φάνη βιότοιο τελευτὴ
Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν·
Εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἕλον βασιλῆες Ἀχαιῶν
Αὐτός τ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Δεξιτερῆς ἕλε χειρὸς, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
“ Ἀφραίνεις Μενέλαε διοτρεφές· οὐδέ τί σε χρὴ
“ Ταύτης ἀφροσύνης, ἀνὰ δ' ἴσχεο κηδόμενός περ,
“ Μηδ' ἔθελ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι
“ Ἕκτορι Πριαμίδῃ, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι,
“ Καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
“ Ἔρριγ' ἀντιβολῆσαι, ὅ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
“ Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἵζευ ἰὼν μετὰ ἔθνος ἑταίρων·
“ Τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί,
“ Εἴ περ ἀδειής τ' ἐστὶ καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,
“ Φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἴ κε φύγῃσι
“ Δηΐου ἐκ πολέμοιο, καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
Ὣς εἰπὼν, παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως

Recta monens. hic autem paruit: hujus quidem postea
Læti famuli ab humeris arma abstulerunt.
Nestor autem inter Græcos surrexit, & dixit,
"O dii, certè magnus luctus Achaidem terram occupat:
"Certè valdè plorabit senex equitator Peleus,
"Bonus Myrmidonum consiliarius & concionator:
"Qui olim me interrogans valde lætabatur sua in domo
"Omnium Achivorum inquirens patrésque filiósque.
"Hos si nunc trepidantes sub Hectore omnes audierit
"Sæpe immortalibus dilectas manus attollet,
"Anima è membris ut descendat domum Plutonis intro,
"Utinam enim Jupitérque pater & Minerva & Apollo,
"Ætate florerē sicut quādo ad rapidum Celadontē pugnabant
"Congregati Pyliique & Arcades hastis utentes
"Pheæ apud muros Jardani circa fluenta.
"Inter hos autē Ereuthalion primarius stabat divinus vir
"Arma gestans humeris Areithoi regis:
"Nobilis Areithoi, quem cognomento Clavigerum
"Viri appellabant, pulchréque cinctæ mulieres:
"Quoniam non arcubus pugnabat, hastáque longa,
"Sed ferrea clava perrumpebat agmina.
"Hunc Lycurgus interfecit dolo, non vi,
"Angusta in via, ubi clava non ei mortem
"Arcebat ferrea: ante enim Lycurgus præveniens
"Hasta mediū transfodit: Hic autem supinus solo stratus,
"Armáque detraxit, quæ ei dederat ferreus Mars:
"Et ea quidem postea ipse gestabat in prælio Martis:
"At postquam Lycurgus in ædibus senuit,
"Dedit Ereuthalioni dilecto servo gestanda.
"Illius hic arma habens provocabat omnes fortissimos:
"Hi a. valdè tremebāt & timebāt, nec quisq. ausus fuit
"Sed me animus induxit audax ut pugn. (*vers eū prodire*
"Confidentia sua: natu autem minimus eram omnium,
"Et pugnabā cum eo: dedit autem mihi gloriā Minerva
"Illum igitur procerissimū & fortissimū interfeci virum:
"Magnus enim quidam jacebat extensus hinc atque illinc
"Utinā *inquam* sic ætate florerē, vires a. mihi integræ essēt.
"Ideo citò occurreret prælio variam cassidem habens.
"Vestrûm autem qui sunt præstantissimi omniū Græcorū
"Ne illi quidē alacriter parati sunt Hectori obviam ire.
Sic increpavit senex: hi igitur novē omnes surrexerunt,
Surrexit multo primus quidem rex virorum Agamemnō,
Post hunc verò Tydides surrexit fortis Diomedes:
Post hunc autem Ajaces strenuam induti fortitudinem:

Nestor Græcos objurgat qui cum Hectore congredi non audeant.

Græci novem cum Hectore congredi parati sunt.

Αἴσιμα παρειπὼν [illegible] το, τοῦ μὲν ἔπειτα
Γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο, καὶ μετέειπεν,
Ὢ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει·
Ἦ κε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
" Ἐσθλὸς Μυρμιδόνων βουληφόρος, ἠδ' ἀγορητής,
" Ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
" Πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε·
" Τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ' Ἕκτορι πάντας ἀκούσαι,
" Πολλά κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας ἀείραι,
" Θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω.
" Αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
" Ἡβῷμ', ὡς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόῳ Κελάδοντι μάχοντο
" Ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
" Φειᾶς πὰρ τείχεσσιν, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
" Τοῖσι δ' Ἐρευθαλίων πρόμος ἵστατο ἰσόθεος φώς,
" Τεύχε' ἔχων ὤμοισιν Ἀρηϊθόοιο ἄνακτος,
" Δίου Ἀρηϊθόου, τὸν ἐπίκλησιν Κορυνήτην
" Ἄνδρες κίκλησκον, καλλίζωνοί τε γυναῖκες,
" Οὕνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο, δουρί τε μακρῷ·
" Ἀλλὰ σιδηρείῃ κορύνῃ ῥήγνυσκε φάλαγγας.
" Τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλῳ, οὔτι κράτεΐ γε,
" Στεινωπῷ ἐν ὁδῷ, ὅτ' ἄρ' οὐ κορύνη οἱ ὄλεθρον
" Χραῖσμε σιδηρείη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθὰς,
" Δουρὶ μέσον περόνησεν· ὁ δ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη,
" Τεύχεά τ' ἐξενάριξε τά οἱ πόρε χάλκεος Ἄρης·
" Καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτ' ἐφόρει μετὰ μῶλον Ἄρηος.
" Αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
" Δῶκε δ' Ἐρευθαλίωνι φίλῳ θεράποντι φορῆναι·
" Τοῦ ὅγε τεύχε' ἔχων, προκαλίζετο πάντας ἀρίστους·
" Οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον, καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη·
" Ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
" Θάρσεϊ ᾧ, γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἁπάντων,
" Καὶ μαχόμην οἱ ἐγὼ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
" Τὸν δὴ μήκιστον, καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα·
" Πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
" Εἴθ' ὡς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη·
" Τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἕκτωρ·
" Ὑμέων δ' οἵπερ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,
" Οὐδ' οἱ προφρονέως μέμαθ' Ἕκτορος ἀντίον ἐλθεῖν,
Ὣς νείκεσσ' ὁ γέρων· οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν.
Ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης·
Τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν·

Post hos autem, Idomenevs [illegible] Idomenei
Meriones, similis Marti homicidæ:
Post hos autem Eurypylus Evemonis illustris filius
Surrexit & Thoas Andræmonides, & nobilis Ulysses:
Omnes hi volebant pugnare cum Hectore nobili.
Inter hos autem rursus verba fecit Gerenius eques Nestor,
" Sortem nunc movete universi, qui sorte electus fuerit:
" Iste enim juvabit benè ocreatos Græcos,
" Et ipse suum animum juvabit, si evaserit
" Pernicioso ex prælio & periculoso certamine.
Sic dixit: hi autem sortem signaverunt singuli,
Et injecerunt galeæ Agamemnonis Atridæ.
Populi autem supplicabant, diisque manus attollebant,
Sic autem aliquis dicebat suspiciens in cœlum latum,
" Jupiter pater, *da* vel Ajaci sortem obvenire, vel Tydei (filio
" Vel ipsi regi ditissimarum Mycenarum.
Sic dixerunt: movit autem Gerenius eques Nestor:
Exiliit autem è galea sors quam volebant ipsi,
Ajacis: præco autem ferens per cœtum ubique
Ostendit à dextra *incipiens* omnibus optimatibus Græco- (rum
Hi autem non cognoscentes renuerunt singuli.
Sed quando jam ad illũ pervenit ferens per cœtũ ubique
Qui ipsam inscriptam galeæ injecerat, illustris Ajax,
Subjecit quidem manum: hic autẽ imposuit propè astans
Cognovit autẽ sortis signũ cõspicatus: gavisus est autem
Hanc itaque ad pedẽ suum humi jecit, dixítque. (animo
" O amici, sanè sors mea *est*: gaudeo autem & ipse
" Animo, quoniam existimo *me* victurũ Hectora nobilem;
" Sed agite: dum ego bellica arma induam,
" Interim vos supplicate Jovi Saturnidæ regi
" Tacitè apud vos, ut ne Trojani audiant:
" Vel etiam palã: quandoquidẽ neminẽ timemus tamen.
" Non enim aliquis me viribus volens nolentem terrebit
" Neque propter imperitiã: nam ne me quidẽ rudem adeò
" Puto in Salamine genitum educatúmque esse.
Sic dixit: hi autem supplicabant Jovi Saturnidæ regi.
Sic autem aliquis dicebat suspiciens in cœlum latum,
" Jupiter pater, Idæ præses, augustissime, maxime,
" Da victoriam Ajaci & splendidam gloriam referre.
" Si autem & Hectorem diligis & ejus curam geris,
" Æqualem ambobus vim & gloriam præbe.
Sic dixerunt: Ajax autem armabatur fulgenti ferro.
Ac postquam omnia circa corpus induit arma,
Progressus est postea, qualis ingens incedit Mars,

Ajax sorte designatur ad certandum cum Hectore.

Qui

Τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺ[illegible] Ἰδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ·
Τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
Ἂν δὲ Θόας Ἀνδραιμονίδης, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
Πάντες ἄρ' οἵ γ' ἔθελον πολεμίζειν Ἕκτορι δίῳ·
Τοῖς δ' αὖτις μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
“Κλήρῳ νῦν πεπάλαχθε διαμπερές, ὅς κε λάχῃσιν·
“Οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
“Καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται, αἴ κε φύγῃσι
“Δηΐου ἐκ πολέμοιο, καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος·
Ἐν δ' ἔβαλον κυνέῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο.
Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν,
“Ζεῦ πάτερ, ἢ Αἴαντα λαχεῖν, ἢ Τυδέος υἱόν,
“Ἢ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· πάλλεν δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοί,
Αἴαντος· κήρυξ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον ἁπάντῃ
Δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν,
Οἱ δ' οὐ γινώσκοντες, ἀπηνήναντο ἕκαστος·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἵκανε, φέρων ἀν' ὅμιλον ἁπάντῃ,
Ὅς μιν ἐπιγράψας, κυνέῃ βάλε φαίδιμος Αἴας·
Ἤτοι ὑπέσχεθε χεῖρ'· ὁ δ' ἄρ' ἔμβαλεν, ἄγχι παραστάς·
Γνῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδών, γήθησε δὲ θυμῷ.
Τὸν μὲν πὰρ πόδ' ἑὸν χαμάδις βάλε, φώνησέν τε,
“Ὦ φίλοι, ἤτοι κλῆρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
“Θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἕκτορα δῖον.
“Ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήϊα τεύχεα δύω,
“Τόφρ' ὑμεῖς εὔχεσθε Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι
“Σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῶές * γε πύθωνται,
“Ἠὲ καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὔτινα δείδιμεν ἔμπης. γρ. πεπύθωνται.
“Οὐ γάρ τίς με βίῃ γε ἑκὼν ἀέκοντα δίηται,
“Οὐδέ τ' ἀϊδρείῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νήϊδά γ' οὕτως γρ. τετραφέμεν.
“Ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι, * τε τραφέμεν τε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' εὔχοντο Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν,
“Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
“Δὸς νίκην Αἴαντι, καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι·
“Εἰ δὲ καὶ Ἕκτορά περ φιλέεις, καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
“Ἴσην ἀμφοτέροισι βίην, καὶ κῦδος ὄπασσον.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῒ ἕσσατο τεύχη,
Σεύατ' ἔπειθ' οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,

Qui it in bellum ad viros qu[illegible]us
Animum rodentis contentionis vi commisit pugnare:
Talis Ajax progressus est magnus, vallum Achivorum,
Subridens terribili vultu: infernè autem pedibus
Ibat latè gradiens quatiens longam hastam.
Hunc autem & Argivi valdè lætabantur aspicientes:
At Trojanos tremor gravis incessit per membra singulos:
Hectorique ipsi animus in pectoribus palpitabat.
Sed non amplius poterat subterfugere, neque regredi
Retro copiarum in turbã, quoniã provocarat ad duellum.
Ajax igitur cominus accessit ferens scutum instar turris
Æreũ, è septẽ coriis boũ factũ, quod ei Tychius elabor. fa-
Coriariorũ præstãtissimus, in Hyla ædes habitãs, (bricaue
Qui ei fecit scutum variũ, septẽ bubulis pellibus constru
Taurorũ saginatorũ: octavúmque super induxit æs, id est
Hoc ante pectus ferens Telamonius Ajax (laminam æri.
Ajacis cum Hectore pugna. Stetit valde prope Hect. minitabundúsque alloquutus est
" Hector nunc quidẽ manifestè cognosces cum solo solu
" Quales etiam Danais optimates intersunt, (præditum,
" Et præter Achil. virorum ordines perrũpẽtẽ animo leo,
" Sed hic quidẽ in navib. curvas puppes habẽtibus ponti-
" Jacet, iratus Agamemnoni pastori populorũ: (gradis
" Nos autem sumus tales qui tibi obviam ire possimus
" Etiam multi, sed ordire pugnam & prælium.
Hunc autẽ rursus alloquutus est pulchrè galeatus Hect.
" Ajax die, Telamonie, princeps populorum,
" Ne me tanquam puerum imbecillem tenta,
" Vel mulierem, quæ nescit bellica opera.
" Sed ego bene novi pugnásque cædésque virorum,
" Scio ad dextram, scio ad sinistram movere scutum
" Aridum: ideo mihi licet audacter pugnare.
" Scio etiam in pugna stataria sævo canere Marti:
" Novi etiam insilire in equas celeres.
" Sed enim non te volo ferire talem existentem,
" Clam circumspiciens, sed palam, si assequi potuero.
Dixit, & vibrans projecit longam lanceam, factum,
Et percussit Ajacis ingens scutum ex septem pellibus boũ
Summam juxta laminam æream, quæ octava erat in ipso:
Ac per sex *pellium* plicas penetravit findens æs indomitũ,
In septima autem pelle hæsit. Secundus rursus
Ajax dius emisit longam hastam,
Et percussit Priamidæ scutum undique æquale:
Scutum quidem penetravit lucidum fortis hasta,
Et per thoracem variegatum infixa est.

Eregione

Οἵ τ' εἶσιν πόλεμόνδε [illegible]έρας, οὕς τε Κρονίων
Θυμοβόρου ἔριδος μένεϊ ξυνέηκε μάχεσθαι·
Τοῖος ἄρ' Αἴας ὦρτο πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
Μειδιόων βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
Ἤϊε μακρὰ βιβὰς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
Τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγήθεον εἰσορόωντες·
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
Ἕκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν.
Ἀλλ' οὔπως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι, οὐδ' ἀναδῦναι
Ἂψ λαῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμῃ.
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠΰτε πύργον,
Χάλκεον, ἑπταβόειον, ὅ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων,
Σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος * Ὕλῃ ἔνι οἰκία ναίων, γρ. ὕδῃ.
Ὅς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον, ἑπταβόειον.
Ταύρων ζατρεφέων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.
Τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας,
Στῆ ῥα μάλ' Ἕκτορος ἐγγὺς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα,
"Ἕκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσεαι οἰόθεν οἶος,
"Οἷοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασι,
"Καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα·
"Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
"Κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν.
"Ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
"Καὶ πολέες· ἀλλ' ἄρχε μάχης, ἠδὲ πτολέμοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ,
"Αἶαν διογενὲς, Τελαμώνιε κοίρανε λαῶν,
"Μή τί μευ ἠΰτε παιδὸς ἀφαυροῦ πειρήτιζε,
"Ἠὲ γυναικὸς, ἣ οὐκ οἶδεν πολεμήϊα ἔργα·
"Αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ', ἀνδροκτασίας τε·
"Οἶδ' ἐπὶ δεξιὰ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
"Ἀζαλέην, τό μοι ἐστὶ ταλαύρινον πολεμίζειν·
"Οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηΐῳ μέλπεσθαι Ἄρηϊ.
"Οἶδα δ' ἐπαΐξαι μόθον ἵππων ὠκειάων.
"Ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἐόντα,
"Λάθρη ὀπιπτεύσας, ἀλλ' ἀμφαδὸν αἴ κε τύχοιμι.
Ἦ ῥα, ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον
Ἀκρότατον κατὰ χαλκὸν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
Ἓξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής·
Ἐν τῇ δ' ἑβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο· δεύτερος αὖτε
Αἴας διογενὴς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην·
Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο.

Αὐτικρὺ

E regione autem juxta ille [illegible] tunicam
Hasta: sed is inclinatus est: & vitavit mortem nigram.
Hi autem evellentes longas hastas manibus simul ambo,
Congressi sunt, leonibus similes crudivoris,
Vel suibus apris, quorum robur non imbecille.
Priamides quidem postea medium scutum feriit hasta,
Neque perrupit laminam æream: reflexa est autē ei cuspis.
Ajax autem clypeum percussit insiliens, & penitus
Transivit hasta, repressit autem ipsum irruentem.
Cæsim autem cervicem læsit, ater autē subsiliebat sanguis.
Verū ne sic quidē cessavit à pugnâ pulchrè galeatus Hector,
Sed retrocedens lapidem accepit manu forti,
Jacentem in campo, nigrum, asperúmque magnúmque
Eo percussit Ajacis horrendū scutū, è septem pellibus bovis
Medium ad umbonem: circum autem sonuit æs.
Secundus autem Ajax multo majorem lapidem elevans
Misit contorquens: adhibuítque vim immensam:
Intra autem scutum fregit percutiens rotundo lapide.
Labefactavit a. ei dilecta genua: is igitur supinus extensus
Scuto inhærens: sed eum statim erexit Apollo.
Et jam ensibus cominus vulnerassent *se invicem*,
Nisi præcones, Jovis nuncii atque hominum, (catorum
Venissent: alter quidē Trojanorū, alter verò Achivorū lori-
Talthybiúsque & Ideus, prudentes ambo:
In medio autē amborū sceptra sustulerunt: dixítque ver-
Præco Ideus prudentia consilia sciens, (bum
" Ne amplius filii dilecti bellate, neque pugnetis.
" Utrumque enim vestrum diligit nubium coactor Jupiter,
" Ambo autē bellatores *estis*: quod quidē etiā scimus omnes,
" Nox verò jam adest: bonum quoque nocti parêre,
Hunc autē respondens alloquutus est Telamonius Ajax,
" Idæe Hectorem hæc jubete loqui,
" Ipse enim pugna provocavit omnes proceres:
" Incipiat: & ego valde parebo, si quidem ipse *paruerit*,
" Hunc autē rursus alloq. est magnus casside varia Hect.
" Ajax, quando tibi deus dedit magnitudinémque virésque
" Et prudentiā; & inter Achivos hasta præstantissimus es
" Nunc quidem cessemus à prælio & certamine
" Hodie: posthac rursus pugnabimus, donec Deus
" Nos dirimat, det autem alteri è nobis victoriam.
" Nox jam adest: bonum & nocti parere:
" Ut tu lætifices omnes apud naves Achivos,
" Tuósque maximè cives, & sodales qui tibi sunt:
" At ego in civitate magna Priami regis

" Trojanos

Αντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρ[illegible]άμησε χιτῶνα
Εγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
Τὼ δ' ἐκσπασσαμένω δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἅμ' ἄμφω,
Σύμ ῥ' ἔπεσον, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν,
Η συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί.
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή·
Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, ἡ δὲ * διὰ πρὸ
Ηλυθεν ἐγχείη· στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα. γρ. διαπρὸ.
Τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε· μέλαν δ' ἀνεκήκιεν αἷμα.
Αλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Εκτωρ.
Αλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ
Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τε·
Τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον,
Μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός·
Δεύτερος αὖτ' Αἴας πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας,
Ηκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ἶν' ἀπέλεθρον·
Εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ,
Βλάψε δέ οἱ φίλα γούναθ'· ὁ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη,
Ασπίδι ἐγχριμφθείς· τὸν δ' αἶψ' ὤρθωσεν Απόλλων.
Καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
Εἰ μὴ κήρυκες Διὸς ἄγγελοι, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
Ηλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Αχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ταλθύβιός τε, καὶ Ιδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω·
Μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον, εἶπέ τε μῦθον
Κῆρυξ Ιδαῖος πεπνυμένα μήδεα εἰδώς,
"Μηκέτι παῖδε φίλω πολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθον,
"Αμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεύς·
"Αμφω δ' αἰχμητά· τόγε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
Νὺξ δ' ἤδη τελέθει, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας,
"Ιδαῖ', Εκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·
"Αὐτὸς γὰρ χάρμῃ προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους·
"Αρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, εἴπερ ἂν οὗτος.
"Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Εκτωρ,
"Αἶαν, ἐπεί τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε, βίην τε,
"Καὶ πινυτήν· περὶ δ' ἔγχει Αχαιῶν φέρτατός ἐσσι.
"Νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης, καὶ δηϊοτῆτος
"Σήμερον, ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
"Αμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροισί γε νίκην.
"Νὺξ δ' ἤδη τελέθει, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι,
"Ως σύ τ' εὐφρήνῃς πάντας παρὰ νηυσὶν Αχαιοὺς,
"Σούς τε μάλιστα ἔτας, καὶ ἑταίρους οἵ τοι ἔασιν·
"Αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος

"Τρῶας

" Trojanos exhilarabo & Troja... peplos trahentes,
" Quæ pro me supplicantes, divinũ ingredientur conc
" Dona verò age mutuo inclyta demus ambo,
" Ut aliquis sic dicat Achivorúmque Trojanorúmque,
" Profectò pugnabant pro contentione animum roden
" Et iterũ in amicitia separati sunt, quũ essent concilia
Sic utiq; loquutus dedit ensẽ argenteis clavis distinct
Cum vagináque offerens & artificiosè facta corrigia:
Ajax autem balteum dedit puniceo colore splendidum
Hi autem dirempti, hic quidem ad exercitum Achivoru
Ibat, alter v. ad Trojan. multitudinẽ ivit: hi a. gavisi su
Postquam viderunt vivúmque & sospitem advenientem
Ajacis elapsum fortitudinem & manus invictas,
Et deduxerunt ad civitatem, desperantes salvum esse,
Ajacem rursus ex altera parte bene armati Achivi
Ad Agamemnonem dium duxerunt, lætum victoria.
Hi autem quando jam ad tentoria Atridæ venerunt,
Agamẽnon duces cœna excipit. Iis bovem sacrificavit rex virorum Agamemnon,
Marem quinquennem, potenti Saturnidæ.
Hunc excoriarunt, aptarúntq; & ipsum dissecuerunt to
Minutatímque inciderunt ritè, infixerúntque verubus,
Assarúntque peritè, detraxerúntque omnia.
Sed postquam cessarunt à labore, pararúntque convivi
Epulati sunt neque animus indigebat convivio æquali
Tergi partibus autem Ajacem longis honoravit
Heros Atrides latè dominans Agamemnon.
Sed postquam potus & cibi desiderium exemerunt,
His senex primus omnium texere cœpit consilium,
Nestor, cujus & antea optimum apparuerat consilium,
Qui ipsis bene cupiens concionatus est, & dixit,
Nestoris oratio de sepeliendis mortuis construendóque muro.
" Atrida, & cæteri optimates Achivorum,
" Multi enim mortui sunt comati Achivi,
" Quorum nunc sanguinẽ atrum, circa limpidũ Scama
" Diffudit asper Mars, animæ autẽ ad orcum descende
" Itaque te oportet bellum quidẽ prima luce sedare Achi
" Ipsi verò congregati advehemus huc cadavera
" Bobus & mulis, & comburemus ea
" Paulo longè à navibus, ut ossa filiis quisque
" Domũ vehat, quando iterũ revertemur in patriã terra
" Tumulum autem circa pyrã unum congeramus egres
" Indiscretũ, extra campũ: apud autẽ ipsũ ædificemus cit
" Turres altas, propugnaculũ naviúmque & nostri ipsoru
" In ipsis verò portas faciemus bene coagmentatas,
" Ut per ipsas equestris via sit:

" Extrin

“Τρῳὰς ἐϋφρα[illegible] ἑλκεσιπέπλους,
“Αἵ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα·
“Δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
“Ὄφρά τις ὧδ' εἴπῃσιν Ἀχαιῶν τε, Τρώων τε,
“Ἠμὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
“Ἠδ' αὖτ' ἐν φιλότητι διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.
Ὣς ἄρα φωνήσας, δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
Σὺν κολεῷ τε φέρων, καὶ * ἐϋδμήτῳ τελαμῶνι· γρ. ἐϋτμήτῳ.
Αἴας δὲ ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν.
Τὼ δὲ διακρινθέντε, ὃ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
Ἤϊ' ὃ δ' ἐς Τρώων ὅμαδον κίε· τοὶ δ' ἐχάρησαν
Ὡς εἶδον ζωόν τε, καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
Αἴαντος προφυγόντα μένος, καὶ χεῖρας ἀάπτους.
Καί ῥ' ἦγον προτὶ ἄστυ ἀέλποντες σόον εἶναι·
Αἴαντ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον κεχαρηότα νίκῃ.
Οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γένοντο,
Τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Ἄρσενα, πενταέτηρον ὑπερμενέϊ Κρονίωνι·
Τὸν δέρον, ἀμφί θ' ἕπον, καί μιν διέχευαν ἅπαντα,
Μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα·
Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ', * οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης· γρ. οὐδ' ἔτι.
Νώτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιρεν
Ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος, καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
Ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν,
“Ἀτρεΐδη τε, καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν·
“Πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
“Τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν ἐΰρροον ἀμφὶ Σκάμανδρον
“Ἐσκέδασ' ὀξὺς Ἄρης· ψυχαὶ δ' Ἄϊδος δὲ κατῆλθον.
“Τῷ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἅμ' ἠοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν.
“Αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς γρ. κατακείομεν
“Βουσὶ, καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ * κατακήομεν αὐτοὺς γρ. ἀπὸ-
“Τυτθὸν * ἀπὸ προνεῶν, ὥς κ' ὀστέα παισὶν ἕκαστος προ
“Οἴκαδ' ἄγῃ, ὅταν αὖτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν·
“Τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες, γρ. ἐκ πεδίου.
“Ἄκριτον * ἐν πεδίῳ· ποτὶ δ' αὐτὸν δείμομεν ὦκα
“Πύργους ὑψηλοὺς, εἶλαρ νηῶν τε, καὶ αὐτῶν· γρ. ἱππηλασίη
“Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας, καὶ ἵππων
“Ὄφρα δι' αὐτάων * ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη·

“Ἔκτοσθεν

“ Exterius autem profund[illegible] prope fossam
“ Quæ equos & populum prohib[illegible] circum existens,
“ Ne quando ingruat bellum Trojanorum superborum.
Ita dixit: Illi autem omnes approbârunt reges.
Trojanorum item concio facta est Trojæ in arce summâ
Formidolosa, turbulenta, apud Priami fores.
His autem Antenor prudens cœpit concionari,

Antenor censet belli præcidere causam.

“ Audite me Trojani & Dardani & auxiliarii,
“ Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet *dicere*.
“ Eia agite, Argivam Helenam & opes cum ipsâ
“ Demus Atridis abducendas: nunc autem fœdera fida
“ Fallentes, pugnamus: quare nihil utile nobis
“ Spero perfectum iri, nisi fecerimus ita.
Hic quidem sic loquutus resedit, inter autẽ hos surrexit

Quid Paris? ut salvus regnet vivátq; beatus, cogi posse negat

Nobilis Alexander, Helenæ maritus pulchricomæ,
Qui ipsi respondens verbis alatis alloquutus est,
“ Antenor, tu quidem non mihi grata hæc dixisti.
“ Novisti & alium sermonem meliorem hoc excogitare:
“ Si autem verè hunc *atque* seriò dicis,
“ Certè jam tibi in posterum dii mentem ademerunt ipsi.
“ Sed ego apud Trojanos bellicosos concionabor:
“ Diserè verò nego: uxorem quidem non reddam;
“ Opes verò quascunque adduxi ex Argo nostram domũ,
“ Omnes volo dare atque etiã ex ædibus alias adjungere.
Hic quidẽ sic loquutus consedit: inter hos autẽ surrexit
Dardanides Priamus, deo consiliarius similis,
Qui ipsis benè sentiens concionatus est, & dixit,

Priami Verba.

“ Audite me Trojani, & auxiliarii.
“ Dum dico quæ me animus in pectoribus jubet.
“ Nunc quidem cœnã sumite per exercitum, sicut antea,
“ Et custodiæ mementote, & excubias agite quisque:
“ Mane autem Idæus eat concavas ad naves,
“ Ut dicat Atridis; Agamemnoni *scilicet* & Menelao,
“ Sententiã Alexandri, cujus gratiâ contentio exorta est,
“ Et hoc dicat prudens verbum, si velint
“ Cessare à bello tristi, donec cadavera
“ Comburamus: postea iterum pugnabimus donec Deus
“ Nos dirimat, détque alterutris victoriam.
Sic dixit: hi autẽ illũ valde quidẽ audierunt & paruerũt
Cœnã deinde sumpserunt per exercitũ. in *suis quisque ordinibus*
Manè autem Idæus ivit concavas ad naves,
Atque invenit in concione Danaos, ministros Martis
Navis apud puppim Agamemnonis, hic verò
Stans inter medios vociferatus est vocalis præco,

“ Atridæque

“Ἔκτοθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον
“Ἥ χ' * ἵππους, καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα, γρ. ἵππον.
“Μή ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνησαν βασιλῆες.
Τρώων αὖτ' ἀγορὴ γένετ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ,
Δεινή, τετρηχυῖα παρὰ Πριάμοιο θύρῃσι.
Τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν,
“Κέκλυτέ μευ Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι,
“Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
“Δεῦτ' ἄγετ' Ἀργείην Ἑλένην, καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
“Δώομεν Ἀτρείδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὅρκια πιστὰ
“Ψευσάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὔ νύ τι κέρδιον ἧμιν
“Ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.
Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Δῖος Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο,
Ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
“Ἀντῆνορ, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις
“Οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι·
“Εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
“Ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί.
“Αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω·
“Ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω,
“Κτήματα δ' ὅσσ' ἀγόμην ἐξ Ἄργεος ἡμέτερον δῶ,
“Πάντ' ἐθέλω δόμεναι, καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.
Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Δαρδανίδης Πρίαμος θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπε,
“Κέκλυτέ μευ Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι,
“Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
“Νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε * κατὰ στρατὸν ὡς τὸ πάρος περ, γρ. κατὰ πόλιν.
“Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
“Ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας
“Εἰπέμεν Ἀτρείδῃσ', Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
“Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
“Καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἴ κ' ἐθέλωσι
“Παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκροὺς
“Κήομεν· * ὕστερον αὖτε * μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων γρ. Κείομεν.
“Ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροισί γε νίκην. γρ. μαχεσόμεσθ'
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν·
Ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας·
Τοὺς δ' εὗρ' εἰν ἀγορῇ Δαναοὺς θεράποντας Ἄρηος,
Νηῒ πάρα πρυμνῇ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσι
Στὰς ἐν μέσσοισιν, μετεφώνεεν ἠπύτα κήρυξ,

Idæus præco Paridis sententiam Græcis refert

" Atridæque & alii bene ocreati Græci,
" Jussit Priamúsque & alii Trojani illustres
" Dicere, si quidem vobis gratum & jucundum sit,
" Sententiã Alexandri cujus gratiâ contentio exorta est:
" Opes quidem quascunq; Alexander concavis in navibus
" Adduxit ad Trojam (utinam ante periisset)
" Omnes vult dare, & item ex ædibus alias adjungere,
" Sed juvenem uxorem Menelai inclyti
" Negat *se* redditurũ quanquam ipsum Trojani hortantur;
" Et hoc etiam jusserunt dicere verbum, si velitis
" Cessare à bello tristi donec cadavera
" Crememus, postea iterum pugnabimus donec Deus
" Nos dirimat, détque alterutris victoriam.
Sic dixit: hi autem omnes compresso ore tacuerunt,
Tandẽ autẽ interloquutus est fortis in prælio Diomedes,
" Neque quisquam opes Alexandri recipiat,
" Neq; Helenam, manifestum *est* & *ei* qui valde infans est,
" Quòd jam Trojanis pernicies extrema imminet.
Sic dixit: omnes verò acclamarunt filii Achivorum,
Sententiã cũ admiratiõe comprobãtes Diomedis bellicosi
Et tunc Idæum alloquutus est rex Agamemnon,
" Idæe, certè sententiam Achivorum ipse audis,
" Quemadmodũ tibi respondeãt, mihi autẽ *fieri* placet sic.
" Sed ad mortuos quod attinet, cremare *eos* non video.
" Neque enim aliquid lucri ex cadaveribus mortuis
" Est; *quin* postquã occubuerint, igne gratificeris *illis* statim.
" Fœderũ autẽ Jup. testis sit, altisonans, maritus Junonis.
Sic fatus sceptrum sustulit omnibus diis:
Retrorsum autem Idæus ivit ad Ilium sacrum.
Sedebant autem in concione Trojani & Dardani
Omnes simul congregati, expectantes quando veniret
Idæus: hic autem venit, & legationem exposuit,
Stans in mediis: hi autem accingebantur valde celeriter
Utrunque *ad opus:* alii ad cadavera portanda, alii autem ad
sylvam *cædendam.*

Sepeliũtur mortui.

Argivi verò ab alterâ parte bene tabulatis à navibus
Properabãt cadavera cõportare, alii a, ad sylvã *cædendã ire.*
Sol verò dein recenter percussit *radiis* arva,
Ex leniter fluente profundo Oceano
Cœlum ascendens: hi autem occurrebant sibi invicem.
Tunc dignoscere difficile erat virum quemque,
Sed aqua abluentes pulverem & sudorem sanguinolentũ,
Lacrymas calidas fundentes curribus imposuerunt.
Neque sinebat lugere Priamus magnus: illi igitur silentio

" Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
" Ἠνώγει Πρίαμός τε, καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοὶ
" Εἰπεῖν, αἴ κε περ ὔμμι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
" Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
" Κτήματα μὲν, ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
" Ἠγάγετο Τροίηνδ', (ὡς πρὶν ὤφελλ' ἀπολέσθαι,)
" Πάντ' ἐθέλει δόμεναι, καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·
" Κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
" Οὔ φησιν δώσειν· ἦ μὴν Τρῶές γε κέλονται.
" Καὶ δὲ τόδ' ἠνώγεον εἰπεῖν ἔπος, αἴ κ' ἐθέλητε
" Παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκροὺς
" * Κήομεν, ὕστερον αὖτε * μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων — γρ. κειόμενον.
" Ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροισί γε νίκην. — γρ. μαχεσσόμεθ'
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
" Μήτ' ἄρ τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω,
" Μήθ' Ἑλένην· γνωτὸν δὲ καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστιν,
" Ὡς ἤδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν,
Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο·
Καὶ τότ' ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
" Ἰδαῖ', ἤτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
" Ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως·
" Ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν * κατακηέμεν οὔ τι μεγαίρω. — γρ. κατακειέμεν.
" Οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων κατατεθνηώτων
" Γίγνετ', ἐπεί κε θάνωσι, πυρὸς μειλισσέμεν ὦκα.
" Ὅρκια δὲ Ζεὺς ἴστω ἐρίγδουπος, πόσις Ἥρης.
Ὣς εἰπὼν, τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν·
Ἄψορρον δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
Οἱ δ' ἕατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες, καὶ Δαρδανίωνες,
Πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὁππότ' ἂν ἔλθοι
Ἰδαῖος· ὁ δ' ἄρ ἦλθε, καὶ ἀγγελίην ἀπέειπε,
Στὰς ἐν μέσσοισιν· τοὶ δ' ὁπλίζοντο μάλ' ὦκα,
Ἀμφότερον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην.
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐϋσσέλμων ἀπὸ νηῶν
Ὀτρύνοντο νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην·
Ἥλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
Ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο
Οὐρανὸν εἰσανιών· οἱ δ' ἤντεον ἀλλήλοισιν.
Ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·
Ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἄπο βρότον αἱματόεντα
Δάκρυα θερμὰ χέοντες ἀμαξάων ἐπάειραν·
Οὐδ' εἴα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ

Cadavera rogo acervatim imponebant mœrentes corde;
Quæ quum igne cremassent, redierunt ad Ilium sacrum.
Similiter autem ex altera parte fortes Achivi
Cadavera rogo acervatim imponebant, tristes corde,
Quúmq; *ea* igne cremassent, redierunt ad concavas naves.
Quando autẽ nondum aurora, sed adhuc dubia nox erat,
Tum circa pyram lecta surgebat multitudo Achivorum,
Tumulum autem circa eam unum fecerunt egressi,
Græci murum ædificãt. Indiscretũ, extra cãpũ, apud autẽ ipsũ, murũ extruxerunt
Turrésque altas, munimentum navium & ipsorum-met.
In ipsis verò portas fecerunt bene aptatas,
Ut per illas equestris via esset:
Exterius autem profundam circa ipsum fossam foderunt,
Latam, magnam, & in *ea* sudes acutas defixerunt:
In hoc quidem labore se exercebant comati Achivi.
Dii verò apud Jovem sedentes fulminatorem
Cum admirat. spectab. magnũ opus Achivorũ loricatorũ;
Neptuni & Jovis verba de muro Græcorum. Atq; inter hos sermonem accepit Neptun. terræ cõcussor.
" Jupiter pater, an quis est mortaliũ super immensã terrã
"Qui amplius immortalibus mentẽ & cõsiliũ *suũ* indicabit?
" Non vides quod rursus capite comati Achivi
" Murum struxerunt præ navibus: & circum fossam
" Duxerunt, neque diis dederunt inclytas hecatombas?
" Illius profecto gloria erit quacunq; dispergitur aurora,
" At ejus obliviscentur quem ego & lucidus Apollo
" Heroi Laomedõti ædificavimus laborantes.
Hunc autem valdè commotus alloquutus est nubium (coactor;
" Proh, terræ quassator, latè potens, quid dixisti? (à Græcis
" Alius aliquis deorũ hoc reformidaret opus excogitatum
" Qui *esset* te multo imbecillior manibúsque & robore:
" At tua gloria erit quacunque dispergitur aurora.
" Agedum, quando rursus capitibus comati Achivi
" Abierint cum navibus dilectam in patriam terram,
" Murum diruptum, hunc quidẽ in mare totũ demergito,
" Rursus autem littus magnum arenis obtegito,
" Ut tibi ingens murus evanescat Achivorum.
Sic illi quidem talia inter se colloquebantur.
Occidit verò sol, absolutúmque est opus Achivorum:
Boves autem mactabant in tentoriis, & cœnam sumebãt:
Cæterùm naves è Lemno appulerunt vinum vehentes
Multæ, quas miserat Jasonides Euneus,
Græci vinum emunt. Quem peperit Hypsipyle sub Jasone pastore populorum:
Seorsim autem Atridis, Agamemnoni & Menelao,
Dederat Jasonides ducendas vini mille mensuras.

Νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ·
Ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν ποτὶ Ἴλιον ἱρήν.
Ὡς δ' αὔτως ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ·
Ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Ἦμος δ' οὔτ' ἄρ πω ἠὼς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νὺξ,
Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν·
Τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίεον ἐξαγαγόντες
Ἄκριτον * ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν γρ. ἐν.
Πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἶλαρ νηῶν τε, καὶ αὐτῶν.
Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
Ὄφρα δι' αὐτάων * ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη· γρ. ἱππηλασίῃ.
Ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν,
Εὐρεῖαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.
Ὣς οἱ μὲν πονέοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί·
Οἱ δὲ θεοὶ παρ' Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ,
Θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
"Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
"Ὅστις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
"Οὐχ ὁράᾳς δ' ὅτι αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
"Τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
"Ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας;
"Τοῦ δ' ἤτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς·
"Τοῦ δ' ἐπιλήσονται, ὅτ' ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
"Ἥρῳ Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
"Ὢ πόποι Ἐννοσίγαι', εὐρυσθενὲς, οἷον ἔειπες;
"Ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δείσειε νόημα,
"Ὃς σέο πολλὸν ἀφαυρότερος χεῖράς τε, μένος τε·
"Σὸν δὴ τοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς·
"Ἄγρει μὰν ὅτ' ἂν αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
"Οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
"Τεῖχος ἀναρρήξας, τὸ μὲν εἰς ἅλα πᾶν καταχεῦαι·
"Αὖτις δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
"Ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Δύσετο δ' ἠέλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν·
Βούφονεον δὲ κατὰ κλισίας, καὶ δόρπον ἕλοντο.
Νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι
Πολλαί, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὔνηος,
Τόν ῥ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἰήσονι ποιμένι λαῶν.
Χωρὶς δ' Ἀτρεΐδῃς Ἀγαμέμνονι, καὶ Μενελάῳ
Δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ χίλια μέτρα.

Illinc vinum emebant capitibus comati Achivi,
Alii quidem ære, alii autem splendido ferro,
Alii autem pellibus, alii verò ipsis bobus,
Alii etiam mancipiis: apparabant itaq; convivia opipara
Per totam noctem dein capitibus comati Achivi
Epulabantur. Troes verò in civitate, & auxiliarii.
Tota nocte verò ipsis mala moliebatur sapiens Jupiter
Terribiliter tonans: hos autem pallidus timor cepit.
Vinũ autẽ ex poculis humi fundebãt, neq; aliquis sustinebat
Ante bibere quam libasset præpotenti Saturnio.
Cubuerunt autem deinde, & somni donum sumpserunt.

ARGUMENTUM VIII. LIBRI ILIADIS HOMERI.

Jupiter quum interdixisset diis, neutri auxiliari exercituum, in Idam descendit: & prius æquo marte pugnantes Græcos, inferiores Trojanis reddit. Junonem autem & Minervam in auxilium Græcis profectas cohibuit Iris, Jove jubente. Vespere deinde orto, Hector concionatus est in campo *hortans* ut castra metarentur, & ignem per totam noctem incenderent.

ALIUD ARG. VEL ALIA INSCR.

Theta Deorum concio, Troum victoria, Hectoris gloriatio.

ALIA INSCRIPTIO.

Deorum consilium, sive mutilum prælium, vel *imperfectum.*

HOMERI ILIADOS. LIB. VIII.

Aurora quidẽ crocea veste spargebat totã per terram;
Jupit. verò deorũ consiliũ habuit gaudens fulmine
Summo in vertice cacuminosi Olympi: (tabant;
Jovis concio ad deos. Ipse autem illis concionabatur: dii v. simul omnes auscul-
Audite me omnes dii, omnésque deæ,
" Dum dicam quæ me animus in pectoribus jubet.
" Ne qua verò fœmina dea hoc, neque aliquis mas
" Tentet rescindere quod ego dicam: sed simul omnes
" Probate, ut celeriter perficiam hæc opera:

" Quem

Ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ,
Ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἴθωνι σιδήρῳ,
Ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτοῖσι βόεσσιν,
Ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν.
Παννύχιοι μὲν ἔπειτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Δαίνυντο· Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν, ἠδ' ἐπίκουροι.
Παννύχιος δέ σφιν κακὰ μήδετο μητίετα Ζεὺς,
Σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει·
Οἶνον δ' ἐκ δεπάων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη
Πρὶν πιέειν, πρὶν λεῖψαι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι·
Κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Θ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ομήρου Ιλιάδος.

Ζεὺς ἀπαγορεύσας τοῖς θεοῖς μηδετέρῳ βοηθεῖν τῶν στρατῶν, ἐπὶ τὴν Ἴδην κατέρχεται· καὶ πρότερον ἴσον μαχομένους τοὺς Ἕλληνας, ἐλάττονας τῶν Τρώων καθίστησιν. Ἥραν δὲ, καὶ Ἀθηνᾶν ἐπὶ βοήθειαν τοῖς Ἕλλησιν ἐξιούσας, ἐπέσχεν Ἶρις, Διὸς κελεύσαντος· ἑσπέρας δὲ γενομένης, Ἕκτωρ ἐδημηγόρησεν ἐν τῷ πεδίῳ, ὥστε στρατοπεδεύεσθαι, καὶ πῦρ δι' ὅλης νυκτὸς καίειν.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,
ἢ ἐπιγραφή.

Θῆτα θεῶν ἀγορή, Τρώων κράτος, Ἕκτορος εὖχος.

ΑΛΛΗ.
Θεῶν ἀγορά. ἤτοι κόλος μάχη.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἡ Θ. ῥαψωδία.

Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν.
Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραυνος
Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
Αὐτὸς δέ σφ' * ἀγόρευε, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἄκουον. γρ. ἀγόρευον, οἳ δ' ὑπὸ πάντες.
« Κέκλυτέ μευ πάντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι,
« Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
« Μή τέ τις οὖν θήλεια θεὸς τόγε, μή τέ τις ἄρσην
« Πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος· ἀλλ' ἅμα πάντες
« Αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.

" Quemcúque vero ego deorum seorsum velle intellexero
" Profectum vel Trojanis auxiliari, vel Græcis,
" Saucius indecorè redibit ad Olympum:
" Aut ipsum correptum projiciam in Tartarum obscurum
" Procul valde, ubi profundissimũ sub terra est barathrũ,
" Ubi ferreæque portæ & æreum pavimentum:
" Tantum sub inferno, quantum cœlum abest à terra.
" Cognoscet deinde quã *ego* sum deorũ fortissimus omniũ.
" Quin agite, periculum facite, ô dii, ut videatis omnes,
Jovis aurea catena. " Catenam auream de cœlo suspendentes,
" Omnes appendamini dii omnésque deæ,
" Non tamen traxeritis ex cœlo in terram
" Jovem summum cõsiliariũ, neq; si valde multũ laboraveritis
" Sed quando jam ego lubens voluero trahere,
" Cũm ipsa terra *deos* traxero, ipsóque *cum* mari;
" Catenam quidem dein ad verticem Olympi
" Alligavero; illa verò suspensa omnia fuerint.
" Tantum ego supero deos, superóque homines.
Sic dixit: hi autem omnes conticuerunt silentio,
Minervæ verba ad Jovem. Orationem irati; valde enim severè concionatus erat.
Tandem autem interloquuta est dea cæsiis oculis Minerva,
" O pater noster Saturnie, summe rex,
" Bene & nos scimus, quòd potentia *tua* non cedit *ulli*:
" Attamen Danaos lugemus bellicosos,
" Qui jam malum fatum explentes pereunt.
" Veruntamen bello quidem abstinebimus, si tu jubes:
" Consilium verò Argivis præbebimus quod juvabit,
" Ne omnes pereant irato te.
Hanc autem arridens alloquutus est qui cogit nubes (Jupiter
Jupiter in Idam descendit. " Bono esto animo Tritonia, dilecta filia, non sanè animo
" Lubente *seriò* loquor, volo autem tibi mitis esse.
Sic fatus currui aptavit æripedes equos
Celeres, aureis jubis comantes.
Aurum autem ipse induit circa corpus; accepítq; scuticã
Auream, artificiosè factam; suum verò ascendit currum:
Percussit a. scutica, ut agerent *currum*: hi verò non inviti
Per medium terræque & cœli stellati. (volabant
In Idam autem venit abundantẽ fontibus, matrem ferarũ
Ad Gargarum ubi ei templum, aráque odorata:
Ibi equos stitit pater hominúmque deorúmque,
Solutos ex curru: caliginem autem multam circumfudit.
Ipse autem in verticibus sedit, honore lætus,
Inspiciens Trojanorum civitatem & naves Achivorum:
Hi autem prandium ceperunt capitibus comati Achivi

Raptim

" Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω
" Ἐλθόντ', ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν, ἢ Δαναοῖσι,
" Πληγεὶς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε·
" Ἤ μιν ἑλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
" Τῆλε μάλ', ἧχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
" Ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι, καὶ χάλκεος οὐδὸς,
" Τόσσον ἔνερθ' ἀΐδεω, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης.
" Γνώσετ' ἔπειθ' ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἁπάντων·
" Εἰ δ' ἄγε πειρήσασθε θεοί, ἵνα εἴδετε πάντες·
" Σειρὴν χρυσείην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες,
" Πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοί, πᾶσαί τε θέαιναι.
" Ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε
" Ζῆν' ὕπατον μήστωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
" Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
" Αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ' αὐτῇ τε θαλάσσῃ.
" Σειρὴν μέν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο
" Δησαίμην· τὰ δέ κ' αὖτε μετήορα πάντα γένοιτο.
" Τόσσον ἐγὼ περί τ' εἰμὶ θεῶν, περί τ' εἴμ' ἀνθρώπων.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευεν.
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
" Ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη ὕπατε κρειόντων,
" Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν·
" Ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
" Οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
" Ἀλλ' ἤτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις,
" Βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥ τις ὀνήσει,
" Ὡς μὴ πάντες ὄλωνται, ὀδυσσαμένοιο τεοῖο·
Τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
" Θάρσει Τριτογένεια, φίλον τέκος, οὔ νύ τι θυμῷ
" Πρόφρονι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι·
Ὣς εἰπὼν, ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω
Ὠκυπέτα, χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε·
Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ· γέντο δ' ἱμάσθλην
Χρυσείην, εὔτυκτον, ἑοῦ δ' ἐπιβήσετο δίφρου·
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν
Γάργαρον, ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις·
Ἔνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε,
Λύσας ἐξ ὀχέων· κατὰ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν·
Αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδεϊ γαίων,
Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν, καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἕλοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ

Raptim in tentoriis: post illud verò armabant se.
Trojani autẽ rursus ex altera parte in civitate armabãtur
Pauciores prompti autem erant etiam sic pugna certare
Necessitate dura, próque liberis, & pro uxoribus.
Omnes verò apertæ sunt portæ, exivit autem exercitus
Peditésque equitésque multúsque tumultus coortus est:
Hi autem quando jam in locum unum coeuntes venerunt,
Commiserunt scuta, simul & lanceas & robora virorum
Armatorum: & clypei umbonem habentes
Appropinquarunt inter se: multus autẽ tumultus ortus est,
Tunc verò simul ejulatúsque & gloriatio erat virorum
Perdentiúmq; & pereuntium: fluebat autẽ sanguine terra.
Quãdiu quidẽ mane fuit: dũque adhuc crescebat sacer dies,
Tãdiu valde utrosq; tela attingebãt: cadebat autẽ populus;
Quum verò sol medium Cœlum conscendisset,
Tum verò aureas pater attollit lances,
Imponítq; duo fata longum somnum adferentis mortis
Trojanorúmq; equitatorum, & Achivorum armatorum,
Traxítq; medias prehẽsas: prægravabat a. fatalis dies Achi-
Græcorum quidem fata in terra multipascua (vorum
Considebant: Troũ autem *fata* ad Cœlũ latũ elevabãtur.
Ipse autem ex Ida valde tonabat, ardénsque
Misit fulgur in exercitum Achivorum: hi autem conspicati
Obstupuerunt; & omnes pallidus timor invasit:
Tũc neq; Idomeneus ausus est manere, neq; Agamemnon (Græcorum fuga.)
Neque duo Ajaces remanserunt famuli Martis.
Nestor autem solus remansit Gerenius, custos Achivorum,
Non sponte *quidem*, sed equus affligebatur, quem vulnera- (Nestor in periculo versatur.)
Nobilis Alex. Helenæ maritus pulchricomæ (rat sagittã
Summo in vertice, ubi primi crines equorum
Capiti innascuntur: maximè verò lethale *vulnus* est:
Cũ ergo doluisset, erectus est, telũ autẽ in cerebrũ penetra-
Simul autem equos turbabat, volutãs se circa ferrum (vit:
Dum senex equi lora incidit
Gladio insurgens: interim Hectoris veloces equi
Venerunt in tumultum, audacem aurigam ferentes
Hectorem: atque tunc senex vitam perdidisset,
Nisi illico animadvertisset in bello strenuus Diomedes. (Diomedes Ulyssem hortatur ad succurrendum Nestori.)
Horrendum autem clamavit adhortans Ulyssem,
" Nobilis Laertiade, prudentissime Ulysses,
" Quo fugis terga vertens, ignavus veluti, in turba?
" *Cave* nequis tibi fugienti tergo hastam infigat:
" Quin mane, ut à sene propellamus trucem virum.
Sic dixit, neque exaudivit patiens nobilis Ulysses.

Sed

Ῥίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο·
Τρῶες δ' αὖ ἑτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὡπλίζοντο
Παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὧς ὑσμῖνι μάχεσθαι
Χρειοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων, καὶ πρὸ γυναικῶν·
Πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι· ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
Πεζοί θ', ἱππῆές τε, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
Σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα, καὶ μένε' ἀνδρῶν
Χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
Ἔπληντ' ἀλλήλῃσι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει·
Ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε, καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν,
Ὀλλύντων τε, καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαός·
Ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·
Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
Τρώων θ' ἱπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Ἕλκε δὲ μέσσα λαβών, ῥέπε δ' αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.
Αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ἑζέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν.
Αὐτὸς δ' ἐξ Ἴδης μεγάλ' ἔκτυπε· δαιόμενον δὲ
Ἧκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
Θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν.
Ἔνθ' οὔτ' Ἰδομενεὺς τλῆ μίμνειν, οὔτ' Ἀγαμέμνων,
Οὔτε δύ' Αἴαντες μενέτην, θεράποντες Ἄρηος·
Νέστωρ δ' οἶος ἔμιμνε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
Οὔτι ἑκών, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο, τὸν βάλεν ἰῷ
Δῖος Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο,
Ἄκρην κὰκ κορυφήν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
Κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν·
Ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ·
Σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε, κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
Ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηορίας ἀπέτεμνε
Φασγάνῳ ἀΐσσων, τόφρ' Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι
Ἦλθον ἀν' ἰωχμόν, θρασὺν ἡνίοχον φορέοντες
Ἕκτορα· καί νύ κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Σμερδαλέον δ' ἐβόησεν, ἐποτρύνων Ὀδυσῆα,
" Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ·
" Πῇ φεύγεις, μετὰ νῶτα βαλών, κακὸς ὥς, ἐν ὁμίλῳ;
" Μή τίς τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξῃ·
" Ἀλλὰ μέν', ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

Ἀλλὰ

Sed præteriit concavas ad naves Achivorum.
Tydides a. ipse solus licet esset propugnatoribus mixtus est
Stetit autem ante equos Neleidæ senis,
Et ipsum compellans verbis alatis alloquutus est:
"O senex, certè valde jam te juvenes premunt bellatores,
"Tua autem vis soluta est, gravis autẽ te senectus insequitur.
"Debilis autem tibi famulus, tardíque tibi equi.
"Sed age meum currum conscende, ut videas
"Quales Trojani equi, periti per campum
"Velociter valde hac & illac persequi & fugere,
"Quos nuper Æneæ abstuli perito fugæ.
"Hos quidem *tuos* famuli curent: *istos* verò nos
"In Trojanos equites dirigamus, ut & Hector
"Cognoscat, an & mea hasta insaniat in manibus.
Sic dixit: neque recusavit Gerenius eques Nestor.
Nestoreos quidem postea equos famuli curabant
Fortes, Sthenelus, & Eurymedon fortitudinem amans.
Hi autem ambo Diomedis currum conscenderunt;
Nestor autem in manus sumpsit habenas elegantes,
Flagellabat autem equos: ocyus prope Hectorẽ venerunt.
Rectâ autẽ adversus hunc irruẽtẽ jaculatus est Tydei filius,
Et ab eo quidem aberravit: verùm aurigam famulum
Filium magnanimi Thebæi Eniopeum,
Equorũ habenas tenentẽ, percussit *in* pectus juxta papillã:
Decidit autem è curru; retrocesserúntque ejus equi
Veloces: hujus autem ibi soluta est animáque robúrque.
Hectorẽ vero gravis dolor operuit *in* mẽte propter aurigã
Eum *tamen* postea sivit, (dolens quamvis *ob* socium)
Jacere: *aliũ* autẽ aurigã quærebat audacem: neq; sanè diu
Equi indiguerunt rectore: statim enim invenit
Iphitiden Archeptolemum audacem, quem tunc equos
Veloces consendere fecit: dedit autẽ ei habenas in manibus.
Tunc clades, & ardua opera facta fuissent,
Et conclusi fuissent *Trojani* in Ilium ceu agni,
Nisi cito *rem* animadvertisset pater hominúmq; deorúmq;
Tonans autem horrendè emisit candens fulmen,
Ante verò equos Diomedis demisit in terram:
Terribilis autem flamma orta est sulphuris ardentis
Equi verò territi collapsi sunt ante currum:
Nestoris autem è manibus fugerunt habenæ splendidæ.
Timuítque in animo: ac Diomedem alloquutus est,
"Tydide, age rursus in fugam impelle unungulos equos,
"An non cognoscis, quòd à Jove non sequitur victoria?
"Nunc enim huic Saturnides Jupiter gloriam præbet

Diomedes Nestori subvenit.

Ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Τυδείδης δ' αὐτός περ ἐὼν, προμάχοισιν ἐμίχθη·
Στῆ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληϊάδαο γέροντος,
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ γέρον, ἦ μάλα δή σε νέοι τείρουσι μαχηταί.
"Σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει·
"Ἠπεδανὸς δέ νυ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.
"Ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδηαι
"Οἷοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
"Κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν, ἠδὲ φέβεσθαι,
"Οὕς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἑλόμην μήστωρε φόβοιο.
"Τούτω μὲν θεράποντε κομείτων· τώδε δὲ νῶϊ
"Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
"Εἴσεται, εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην
Ἴφθιμοι, Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ·
Τὼ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἅρματα βήτην.
Νέστωρ δ' ἐν χείρεσσι λάβ' ἡνία σιγαλόεντα·
Μάστιξεν δ' ἵππους, τάχα δ' Ἕκτορος ἄγχι γένοντο·
Τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός·
Καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὁ δ' ἡνίοχον θεράποντα
Υἱὸν ὑπερθύμου Θηβαίου Ἠνιοπῆα,
Ἵππων ἡνί' ἔχοντα, βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε, μένος τε.
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο·
Τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε, (καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,)
Κεῖσθαι· ὁ δ' ἡνίοχον μέθεπε θρασύν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Ἵππω δευέσθην σημάντορος· αἶψα γὰρ εὗρεν
Ἰφιτίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασὺν, ὅν ῥα τόθ' ἵππων
Ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἡνία χερσίν.
Ἔνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο·
Καί νύ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον ἠΰτε ἄρνες,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε·
Βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν, ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνὸν,
Κὰδ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἧκε χαμᾶζε.
Δεινὴ δὲ φλὸξ ὦρτο θεείου καιομένοιο·
Τὼ δ' ἵππω δείσαντε, καταπτήτην ὑπ' ὄχεσφιν·
Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγεν ἡνία σιγαλόεντα.
Δεῖσε δ' ὅγ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπε,
"Τυδείδη, ἄγε δ' αὖτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
"Ἦ οὐ γινώσκεις ὅτι ἐκ Διὸς οὐχ ἕπετ' ἀλκή;
"Νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει

"Σήμερον,

" Hodie: postea rursus etiam nobis, si voluerit,
" Dabit. Homo sanè nequaquam Jovis mentem coegerit,
" Ne fortissimus quidem, quoniam longè potentissimus est.
Huic autem respondit postea in bello strenuus Diomedes,
" Profectò hæc omnia senex rectè dixisti:
" Sed ille gravis dolor cor & animum incessit:
" Hector enim aliquãdo dicet inter Trojanos concionans,
" Tydides à me fugatus adivit naves.
" Sic aliquãdo gloriabitur: tunc mihi dehiscat ampla terra.
Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor:
" Heu fili Tydei periti bellatoris quid dixisti?
" Nam etsi te Hector ignavum & imbellem dixerit,
" Tamen non ei credent Trojani & Dardani,
" Et Trojanorum uxores magnanimorum scutatorum,
" Quarum in pulveres dejecisti juvenes maritos

Nestoris & Diomedis fuga.

Sic loquutus in fugam convertit unungulos equos
Retrò in turbam: in *eos* autem Trojaníque & Hector
Cum clamore ingenti tela suspiriosa fundebant.
In hunc autem altè clamavit magnus bellator Hector:
" Tydide præ *cæteris* quidem te honorabant Danai equites
" Sedéque, & carnibus, & plenis poculis:
" Nũc autẽ te ignõinia afficient: mulieri namq; similis es:
" Abi *in malam rem* ignava virgo, at non cedente me,
" Turres nostras conscendes neque mulieres
" Abduces in navibus: prius tibi infortunium dabo.
Sic dixit: Tydides autem variè deliberavit,
Equósque convertere, & contra pugnare.
Ter quidem cogitavit in mente & in animo:
Ter autem ab Idæis montibus intonuit consiliarius Jupiter
Signum edens Trojanis, pugnæ alternantem victoriam.

Hector suos hortatur.

Hector autem Trojanos hortabatur, altè vociferans,
" Trojani & Lycii, & Dardani cominus pugnantes,
" Viri estote amici, mementote autẽ strenuæ fortitudinis
" Cognosco autem quod mihi benevolus annuit Saturnius
" Victoriã & magnã gloriam, Græcis autem calamitatem
" O stultos, qui has munitiones extruxerunt
" Infirmas, nihil æstimandas, quæ non robur meũ arcebunt,
" Equi autem facilè fossam transilient cavatam.
" Sed quando jam naves ad concavas venero,
" Memoria aliqua tum ignis ardentis esto
" Ut igne naves comburam, interficiam autem & ipsos
" Argivos apud naves perturbatos præ fumo.

Hectoris verba ad equos.

Sic fatus, equos adhortatus est, dixítque,
" Xanthe & tu Podarge, Æthon, Lampéque nobilis,

" Nunc

"Σήμερον, ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἴ κ' ἐθέλῃσι,
"Δώσει· ἀνὴρ δέ κεν οὔτι Διὸς νόον εἰρύσαιτο,
"Οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος, ἐπειὴ πολὺ φέρτατός ἐστι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
"Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες·
"Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην, καὶ θυμὸν ἱκάνει.
"Ἕκτωρ γάρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
"Τυδεΐδης ὑπ' ἐμεῖο φοβεύμενος ἵκετο νῆας·
"Ὥς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
"Ὤ μοι Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος οἷον ἔειπες;
"Εἴ περ γάρ σ' Ἕκτωρ γε κακὸν, καὶ ἀνάλκιδα φήσει·
"Ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες, καὶ Δαρδανίωνες,
"Καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων,
"Τάων ἐν κονίῃσι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας.
Ὣς ἄρα φωνήσας, φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους
"Αὖτις ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε, καὶ Ἕκτωρ
"Ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
"Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ,
"Τυδεΐδη περὶ μέν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι
"Ἕδρῃ τε, κρέασίν τε, ἰδὲ πλείοις δεπάεσσι·
"Νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντετέτυξο·
"Ἔρρε κακὴ γλήνη· ἐπεὶ οὐκ, εἴξαντος ἐμεῖο
"Πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεαι, οὐδὲ γυναῖκας
"Ἄξεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.
Ὣς φάτο· Τυδεΐδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
Ἵππους τε στρέψαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι·
Τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμόν.
Τρὶς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητίετα Ζεύς,
Σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκέα νίκην.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας,
"Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
"Ἀνέρες ἐστὲ φίλοι· μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
"Γιγνώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων
"Νίκην, καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα.
"Νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο
"Ἀβληχρ', οὐδενόσωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἀμὸν ἐρύξει·
"Ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτήν.
"Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι γένωμαι,
"Μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηΐοιο γενέσθω,
"Ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω· κτείνω δὲ καὶ αὐτοὺς
Ἀργείους παρὰ νηυσὶν, ἀτυζομένους * περὶ καπνῷ. γρ. ὑπὸ.
Ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε,
"Ξάνθέ τε, καὶ σὺ Πόδαργε, καὶ Αἴθων, Λάμπε τε δῖε,

"Νῦν

" Nunc mihi pabulum rependite quod admodum mul[...]
" Andromache filia magnanimi Eetionis
" Vobis prioribus suave triticum apposuit,
" Vinúmque immiscens ad bibendum quando animus ju-
" Quàm mihi, qui ei charus maritus glorior esse. (beret.
" Sed insequimini & festinate, ut capiamus
" Scutum Nestoreum, de quo nunc fama ad cœlum per-
" Totum aureum esse manubriáque & ipsum: (venit,
" Ab humeris Diomedis verò bellicosi *capiamus*
" Artificiosum thoracem, quē Vulcanus studiosè fabricav.
" Si hæc ceperimus, speraverim *me* Achivos
" Hac ipsa nocte naves conscendere coacturum veloces.
Sic dixit glorians: indignè tulit autem veneranda Juno,
Commota est autē in solio concussitq; magnū Olympum:
Junonis ad Neptunum verba. Et Neptunum magnum deum coram alloquuta est:
" Proh dii, Neptune latè potens, ne tibi quidem,
" Pereuntibus Danais gemuit in præcordiis animus?
" At illi tibi Helicen, & Ægas dona adducunt
" Multáque & venusta: tu verò ipsis cupias victoriam.
" Si enim velimus quotquot Danais auxiliares *sumus*
" Trojanos repellere, & coercere latè prospicientē Jovē:
" Illic sanè tunc tristaretur sedens solus in Ida.
Hanc verò indignabundus alloquutus est rex Neptunus,
" Juno mordax verbis qualem sermonem habuisti?
" Equidem nolim cum Jove Saturnio pugnare
" Nos alios, quoniam longè fortissimus est.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur, (tinet
Quantum autē *spatium* ex navibus à munitione fossa con-
Repletum erat equis pariter & viris scutatis
Conclusis: concluserat autem veloci similis Marti
Hector Priamides, quoniam ei Jupiter gloriam dabat.
Quin ille concremasset igne comburenti naves æquales,
Nisi in mentibus posuisset Agamemnoni veneranda Juno,
Ut ipsemet laborans, velociter incitaret Græcos.
Perrexit autem ire ad tentoria & naves Achivorum,
Purpuream magnam vestem gestans manu robusta,
Stetit autem juxta Ulyssis magnam navim nigram,
Quæ in medio erat, ut vox exaudiri posset utrinque.
Tum in Ajacis tentorio Telamonidæ,
Tum in Achilleo, qui extremi naves æquales
Subduxerant, virtute freti, & fortitudine manuum.
Clamavit autem vehementes Græcos compellans,
" Pudeat vos Argivi, mala opprobria, forma *tantū* admirā.
" Quo abierūt jactationes cū dicebamus *nos* esse fortissim.

" Quid

“Νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν
“Ἀνδρομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἠετίωνος,
“Ὑμῖν πὰρ προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν,
“Οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,
“Ἢ ἐμοί, ὅς πέρ οἱ θαλερὸς πόσις εὔχομαι εἶναι.
“Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπεύδετον, ὄφρα λάβωμεν
“Ἀσπίδα Νεστορέην τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,
“Πᾶσαν χρυσείην ἔμμεναι, κανόνας τε, καὶ αὐτήν·
“Αὐτὰρ ἀπ' ὤμοιιν Διομήδεος ἱπποδάμοιο
“Δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
“Εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἐελποίμην ἂν Ἀχαιοὺς
“Αὐτονυχὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκειάων.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· νεμέσησε δὲ πότνια Ἥρη·
Σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὄλυμπον,
Καί ῥα Ποσειδάωνα μέγαν θεὸν ἀντίον ηὔδα,
“Ὢ πόποι Ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οὐδέ νυ σοί περ
“Ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός;
“Οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε, καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσι
“Πολλά τε, καὶ χαρίεντα· σὺ δέ σφισι βούλεο νίκην.
“Εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἀρωγοὶ
“Τρῶας ἀπώσασθαι, καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα * Ζῆν, γρ. ζῆν
“Αὐτοῦ κ' ἔνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἴδῃ. N' αὐτοῦ.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων·
“Ἥρη ἀπτοεπές, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
“Οὐκ ἂν ἐγώ γ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι
“Ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπειὴ πολὺ * φέρτερός ἐστιν. γρ. φέρτερός.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργε,
Πλῆθεν ὁμῶς ἵππων τε, καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
Εἰλομένων, εἴλει δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ
Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκε.
Καί νύ κεν ἔπρησεν πυρὶ κηλέῳ νῆας ἐΐσας,
Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη,
Αὐτῷ ποιπνύσαντι, θοῶς ὀτρῦναι Ἀχαιούς.
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας, καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ.
Στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακήτεϊ νηῒ μελαίνῃ,
Ἥ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν * ἀμφοτέρωσε, γρ ἀμφοτέρωθεν,
Ἠμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίης Τελαμωνιάδαο,
Ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἐΐσας γρ. ἔσχαλα.
Εἴρυσαν, ἠνορέῃ πίσυνοι, καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς,
“Αἰδὼς Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί·
“Πῇ ἔβαν εὐχωλαί ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,

" Quas olim in Lemno vana jactantes dictitabatis
" Comedetes carnes multas boũ erecta cornua gestan-
" Bibentes crateras coronatos vino ? (ves
" Trojanorum adversus centenos, ducentenósque qui-
" Staturum in bello, nunc autẽ ne uni quidẽ pares
" Hectori qui citò naves comburet igne ardenti.
" Jupiter pater, anne ullum potentium regum
" Tali clade afflixisti, & ipsum magna gloria privasti ?
" Et tamen nego *me* unquam tuam perpulchram aram
" Præterisse, cum nave transtrata huc malo fato veni
" Sed super omnibus boũ pinguedinẽ & femora combu-
" Desiderans Trojam bene munitam expugnare.
" At tu Jupiter saltem hoc mihi perfice desiderium,
" Ipsis saltem *nobis* permitte effugere, & evadere,
" Neque sic à Trojanis sinas interimi Achivos.
Sic dixit, hujus autem pater misertus est lachrymas
Annuit verò ei exercitum salvum fore, neque periturum,
Mox autem aquilam misit perfectissimum volucrum,
Hinnulum tenentem unguibus sobolem cervæ velocis:
Juxta autem Jovis aram pulchram dejecit hinnulum,
Ubi Panomphæo Jovi sacrificabant Achivi :
Hi postquã viderunt, quod à Jove venisset avis, (nãdi
Alacrius in Troj. impetũ fecere, redúrque in animos
Tum nemo Danaorum multorum quamvis existentium,
Gloriabatur ante Tydidẽ agitasse se priorẽ veloces equos,
Fossáque eduxisse, & contra pugnasse :
Sed longe primus, Trojanorum interfecit virum armatum
Phradmonidẽ Agelaũ : is quidem in fugam verterat e-
Illius autem conversi in dorso hastam infixit,
Humeros inter perque pectus transegit.
Cecidit autem è curru: resonuerunt autem arma super ipso
Post *Diom.* autem Atridæ Agamemnon & Menelaus:
Post hos verò Ajaces *venerunt*, impetuosum induti robur
Post hos, Idomeneus & comes Idomenei
Meriones, similis Marti homicidæ :
Deinde Eurypylus Evæmonis illustris filius :
Teucer autem nonus venit reflexos arcus tendens,
Stetit autem sub Ajacis scuto Telamonii.
Tunc Ajax quidem submovit scutum : ille verò heros
Circumspiciens, postquã aliquem jaculatus in multitudine
Vulneraverat (qui quidem ibi cadens vitam amittebat)
Ipse regrediens puer tanquam ad matrem se recipiebat
Ad Ajacem : is autem ipso scuto tegebat splendido.
Tunc quem primum Trojanorũ interfecit Teucer eximius

Teucer post Ajacis clypeum latens Trojanos multos interfecit.

Orsilochum

“Ἃς ὁπότ' ἐν Λήμνῳ κενεαυχέες ἠγοράασθε
“Ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων,
“Πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,
“Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος
“Στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἑνὸς ἄξιοί εἰμεν
“Ἕκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ.
“Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλήων
“Τῇδ' ἄτῃ ἄασας, καί μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας;
“Οὐ μὲν δή ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμὸν
“Νηῒ πολυκλήϊδι παρελθέμεν, ἐνθάδε ἔρρων·
“Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημὸν καὶ μηρί' ἔκηα,
“Ἱέμενος Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
“Ἀλλὰ Ζεῦ τόδε πέρ μοι ἐπικρήηνον ἐέλδωρ·
“Αὐτοὺς δή περ ἔασον ὑπεκφυγέειν, καὶ ἀλύξαι,
“Μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς.
Ὣς φάτο· τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα·
Νεῦσε δέ οἱ, λαὸν σόον ἔμμεναι, οὐδ' ἀπολέσθαι.
Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε, τελειότατον πετεηνῶν,
Νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
Πὰρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλέϊ κάββαλε νεβρόν,
Ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί.
Οἱ δ' ὡς οὖν εἴδονθ' ὅτ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἤλυθεν ὄρνις,
Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Ἔνθ' οὔ τις πρότερος Δαναῶν πολλῶν περ ἐόντων,
Εὔξατο Τυδεΐδαο πάρος σχέμεν ὠκέας ἵππους,
Τάφρου τ' ἐξελάσαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι·
Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος, Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν
Φραδμονίδην Ἀγέλαον· ὃ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους,
Τῷ δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν,
Ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων· ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος.
Τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν·
Τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεύς, καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.
Τοῖσι γ' ἐπ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός.
Τεῦκρος δ' εἴνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.
Ἔνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
Παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ τιν' ὀϊστεύσας ἐν ὁμίλῳ
Βεβλήκει, (ὁ μὲν αὖθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν)
Αὐτὰρ ὁ αὖτις ἰών, πάϊς ὣς ὑπὸ μητέρα, δύσκεν
Εἰς Αἴανθ'· ὁ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ.
Ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἕλε Τεῦκρος ἀμύμων;

Orsilochum quid m primum, & Ormenum & Ophel[illegible]
Dœtoráque, Chromiúmque, & divinum Lycophontem,
Et Polyæmonidem Amopaonem, & Menalippum,
Omnes dejecit alium super alium in terrã multos pa[illegible]
Eum autem conspicatus lætatus est rex virorũ Agamẽ[illegible]
Arcu forti Trojanorum perdentem phalanges.
Stetit autem ad eum veniens & ipsi verbum dixit,
" Teucer charum caput, Telamonie, dux populorum,
" Jaculare sic, si fortè aliquod lumen Danais fias,
" Patríque tuo Telamoni, qui te educavit parvulũ eti[illegible]
" Et te spurium licet existentem excepit suâ domo:
" Hunc quamvis procul dissitum bonam famam conscen-
" Tibi autem ego dico sicut & ratum erit, (dere fac.
" Si quidem mihi dederit Jupiter ægidẽ tenens & Miner.
" Trojæ expugnare bene ædificatam urbem,
" Primo tibi post me honorarium munus in manu ponam
" Vel tripodem, vel duos equos cum ipso curru,
" Vel mulierem quæ tecum eundem lectum ascendat.
Hunc verò respondens alloquutus est Teucer eximius,
" Atride illustrissime, cur me properantem & ipsum
" Incitas? non enim quantum roboris in me est
" Cesso, sed ex quo versus Trojam repulimus ipsos,
" Ex eo jam arcubus excipiens viros interficio.
" Octo jam emisi extensas cuspides habentes sagittas:
Omnésque in corpore fixæ sunt bellicosorum juvenum.
" Hunc verò nequeo attingere canem rabidum.
Dixit, & aliam sagittam è nervo emisit
Hectorem contra: percutere autẽ ipsũ desiderab. ani[illegible]
Verum *ille* ab hoc quidem aberravit: at eximium Gorg[illegible]
Filium Generosum Priami ad pectus vulneravit sagitta
(Quem ab Æsimâ compressâ peperit mater,
Pulchra Castianira, corpore similis deabus.)
Papaver autem veluti alio caput flectit quod in horto e[illegible]
Fructu gravatum, humiditatibúsque vernis:
Sic in alterã partẽ *Gorg.* inclinavit caput casside depress[illegible]
Teucer autem aliam sagittam è nervo misit
Hectorem contra: tangere autem ipsum desiderab. ani[illegible]
Sed tunc etiam aberravit: avertit enim Apollo.
At Archeptolemum audentem Hectoris aurigam
Ruentem ad pugnam percussit in pectore juxta papillam:
Decidit autem é curru: recesserúntque ejus equi
Veloces: hujus verò ubi soluta est animáque robúrque:
Hectoris autẽ gravis dolor cooperuit mentem ob aurigã,
Hunc tamen deinde reliquit tristis licet ob socium:

Ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα, καὶ Ὄρμενον, ἠδ' Ὀφελέστην,
Δαίτορά τε, Χρομίον τε, καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην,
Καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα, καὶ Μελάνιππον,
Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Τὸν δὲ ἰδὼν, γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
Στῆ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε,
" Τεῦκρε, φίλη κεφαλὴ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
" Βάλλ' οὕτως, αἴ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι,
" Πατρί τε σῷ Τελαμῶνι, ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
" Καί σε νόθον περ ἐόντα κομίσσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
" Τὸν, καὶ τηλόθ' ἐόντα, ἐϋκλείης ἐπίβησον.
" Σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω, ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται,
" Αἴ κέν μοι δώῃ Ζεὺς αἰγίοχος, καὶ Ἀθήνη,
" Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
" Πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήιον ἐν χερὶ θήσω,
" Ἢ τρίποδ', ἠὲ δύω ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
" Ἠὲ γυναῖχ', ἥ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων
" Ἀτρείδη κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
" Ὀτρύνεις; οὐ μέν τοι, ὅση δύναμίς γε πάρεστι,
" Παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ ποτὶ Ἴλιον ὠσάμεθ' αὐτοὺς,
" Ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.
" Ὀκτὼ δὴ προέηκα τανυγλώχινας ὀϊστούς.
" Πάντες δ' ἐν χροῒ πῆχθεν ἀρηϊθόων αἰζηῶν·
" Τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.
Ἦ ῥα· καὶ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
Ἕκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἑ ἵετο θυμός·
Καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρθ'· ὁ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα
Υἱὸν ἐῢν Πριάμοιο κατὰ στῆθος βάλεν ἰῷ·
(Τόν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ,
Καλὴ Καστιάνειρα δέμας εἰκυῖα θεῇσι·)
Μήκων δ' ὡς ἑτέρωσε κάρη βάλεν, ἥ τ' ἐνὶ κήπῳ
Καρπῷ βριθομένη νοτίῃσί τε εἰαρινῇσιν·
Ὣς ἑτέρωσ' ἤμυσε κάρη πήληκι βαρυνθέν.
Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
Ἕκτορος ἀντικρύ· βαλέειν δέ ἑ ἵετο θυμός·
Ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἅμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·
Ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον θρασὺν Ἕκτορος ἡνιοχῆα
Ἱέμενον πόλεμον δὲ, βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε, μένος τε.
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο.
Τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου.

Cebrionem verò jussit fratrem prope existentem,
Equorũ habenas accipere: hic autẽ non immorigerus fu
Ipse autem ex curru humi desiliit splendido, (ut audivit:
Horribiliter vociferans: saxúmque prehendit manu,
Perrexit autẽ rectà in Teucrũ: ferire a. ipsũ animus jube.
Teucrũ vulnerat Hector. Is quidem pharetrâ exemerat amaram sagittam,
Aptaverátque nervo: at galeæ quassator Hector
Retrò trahentẽ *nervũ* ad humerum (ubi junctura separat
Cervicémque pectúsque, maximè autem lethale est)
Eâ parte *inquam* in se ruentem percussit lapide aspero:
Rupit autem ei nervum, torpuítque manus in junctura;
Stetit autẽ flexo genu collapsus: & arcus ei excidit manu,
Ajax autem non neglexit fratrem collapsum:
Sed currens protexit *eum* & ei scutum obtendit.
Hunc quidem postea subeuntes duo chari socii,
Mecistius Echii filius, & divinus Alastor,
Naves ad concavas portarunt graviter suspirantem.
Confestim iterum Trojanis Olympius robur indidit.
Hi itaque rectà in fossam profundam repulerunt Achivos:
Hector autẽ inter primos ibat, fortitudine terrorẽ afferẽs,
Sicut quando aliquis canis apri vel leonis
Prehendit retrò pedibus velocibus confisus,
Coxásque clunesque, & convertentem se observat:
Ita Hector persequebatur comatos Achivos,
Semper occidens postremũ quemque, hi verò fugiebant:
Sed postquam per palos & fossam transierunt
Fugientes, multíque domiti sunt Trojanorum manibus:
Hi quidem apud naves continebantur manentes,
Invicem *sese* hortantes, & omnibus diis
Manus extendentes, valde supplicabant unusquisque.
Hector autẽ circum agebat pulchras jubas habentes equos
Gorgonis oculos habens, & sanguinarii Martis.
Hos autẽ conspicata, miserta est dea albis ulnis *nitens* Juno
Mox autem Minervam verbis alloquuta est,
Juno & Minerva sese parant in prælium " Proh dii, ægidem tenentis Jovis filia, non amplius
" Pereuntes Danaos curabimus, *ad* extremum saltem?
" Qui jam malum fatum explentes, pereunt
" Viri unius impetu: qui furit non amplius tolerabiliter
" Hector Priamides: & jam mala multa patravit.
Hanc verò rursus alloquuta est dea cæsiis oculis Minerva
" Ille verò penitus jam vires vitámque perdidisset.
" Manibus Argivorum confectus in patria terra:
" Sed pater meus mentibus furit non bonis,
" Durus semper, iniquus meorum conatuum remorator:

" Nec

Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς ἐόντα,
Ἵππων ἡνί' ἑλεῖν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας·
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρί.
Βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρου· βαλέειν δέ ἑ θυμὸς ἄνωγεν.
Ἤτοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν ὀϊστὸν·
Θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαιόλος Ἕκτωρ
Αὖ ἐρύοντα παρ' ὦμον, ὅθι κληῒς ἀποέργει
Αὐχένα τε, στῆθός τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι·
Τῇ ῥ' ἐπί οἱ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκριόεντι.
Ῥῆξε δέ οἱ νευρήν· νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ·
Στῆ δὲ γνὺξ ἐριπών, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος,
Ἀλλὰ θέων περίβη, καί οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
Μηκιστεὺς Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
Ἂψ δ' αὖτις Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὦρσεν.
Οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὦσαν Ἀχαιούς.
Ἕκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε, σθένεϊ βλεμεαίνων.
Ὡς δ' ὅτε τίς τε κύων συὸς ἀγρίου, ἠὲ λέοντος
Ἅπτηται κατόπισθε ποσὶν ταχέεσσι πεποιθώς,
Ἰσχία τε, γλουτούς τε ἑλισσόμενόν τε δοκεύει·
Ὣς Ἕκτωρ ὤπαζε καρηκομόωντας Ἀχαιούς,
Αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δ' ἐφέβοντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
Φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν·
Οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.
Ἕκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους,
Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων, ἠδὲ βροτολοιγοῦ Ἄρηος.
Τοὺς δὲ ἰδοῦσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“Ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶϊ
“Ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστάτιόν περ;
“Οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
“Ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ· ὁ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς
“Ἕκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“Καὶ λίην οὗτός γε μένος, θυμόν τ' ὀλέσειε,
“Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων, φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
“Ἀλλὰ πατὴρ ὁ ἐμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῇσι,
“Σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρὸς, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς.

" Nec quicquam horum recordatur, quod ei sæpissime fil,
" Servavi pressum Eurysthei laboribus.
" Certe is quidem flebat adversus cœlum, sed me Jupit.
" Huic auxiliaturum à cœlo demisit.
" At si ego hæc scivissem mente prudenti,
" Cum ipsum ad Plutonis (*loca*) solidas portas habentis
" Ex Erebo ducturum canem odiosi Plutonis (misit,
" Non effugisset Stygis aquæ profunda fluenta.
" Nunc autẽ me quidẽ odit: Thetidis autẽ perfecit consilia
" Quæ ei genua osculata est & prehendit manu barbam.
" Supplicans ut honoraret Achil. urbiũ eversorẽ (pellabit
" Enimverò erit *tempus* cũ iterũ dilectã Glaucop. *me* ap-
" Verùm tu quidem nunc nobis instrue unungulos equos,
" Donec ego ingressa Jovis domum ægidem gestantis,
" Armis ad bellum instruar, ut videam
" An nobis Priami filius galeæ motor Hector
" Lætabitur apparentibus per aciei semitas.
" Certe aliquis etiam Trojanorum saturabit canes & aves
" Pinguedine & carnibus stratus ad naves Achivorum.
Sic dixit, neque immorigera fuit dea albis ulnis Juno,
Hæc quidem profecta auræis frænis aptavit equos
Juno veneranda dea, filia magni Saturni.
Sed Minerva filia Jovis ægidem gestantis,
Peplum quidem diffudit subtilem patris in pavimentum,
Varium, quem ipsa fecerat & elaborarat manibus:
Hæc autem loricam induta Jovis tempestatum autoris
Armis ad bellum instruebatur lacrymosum. (hastam
In currum vero splendidũ pedibus ascendit, corripuitq;
Ponderosam, magnam, validam, qua domat ordines vi-
Heroum quibus irata fuerit forti-patre-genita. (rorum
Juno autem scutica velociter agitabat equos. (Horæ:
Sua sponte vero portæ apertæ sunt cœli, quas tenebant
Quibus commissum est magnum cœlum Olympúsque,
Vt & recludant densam nebulam, & imponant *i. claudant*
Eà per illas (*portas*) stimulis agi solitos dirigebant equos.
Jupiter Irim mittit ad Junonẽ & Minervam à prælio cohibendas.
Jupiter autem pater ab Ida ut vidit, iratus est graviter.
Irim verò excitavit aureas alas habentem nunciaturam,
" Vade age Iri celer, retrò *eas* verte neq; sine advers (*me*)
" Venire: non enim benè congrediemur ad bellum.
" Sic enim dico, hoc & ratum erit:
" Debiles reddam quidẽ ipsis sub curribus veloces equos,
" Ipsas autem ex curru dejiciam, & currus confringam,
" Neutiquam in decem volvendos annos
" Vulnera curare poterunt, quæ impresserit fulmen:
" Ut

" Οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὅ οἱ μάλα πολλάκις υἱὸν
" Τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
" Ἤτοι ὁ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
" Τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν.
" Εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ᾔδε' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσιν,
" Εὖτέ μιν εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο προὔπεμψεν
" Ἐξ Ἐρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Ἀΐδαο,
" Οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα·
" Νῦν * δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσε βουλάς, γρ. δέ με
" Ἥ οἱ γούνατ' ἔκυσσε, καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου
" Λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον·
" Ἔσται μὰν ὅτ' ἂν αὖτε φίλην γλαυκώπιδα εἴπῃ.
" Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
" Ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῦσα Διὸς δόμον αἰγιόχοιο,
" Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι,
" Εἰ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς κορυθαίολος Ἕκτωρ
" Γηθήσει, * προφανεῖσα ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας γρ. προ- νεῖσα.
" Ἦ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας, ἠδ' οἰωνοὺς γρ. καὶ
" Δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν. προφα-
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη. νεῖσαν.
Ἡ μὲν ἐποιχομένη, χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους γρ. καὶ
Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο· προφα-
Αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο, νέντε.
Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,
Ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο, καὶ κάμε χερσίν.
Ἡ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο,
Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα·
Ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος
Βριθὺ, μέγα, στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
Ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους.
Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὧραι,
Τῇς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς, Οὔλυμπός τε
Ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι.
Τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν ἐπεὶ ἴδε, χώσατ' ἄρ' αἰνῶς.
Ἶριν δ' ὤτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν,
" Βάσκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε, μηδ' ἔα ἄντην
" Ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε.
" Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.
" Γυιώσω μὲν σφωϊν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους·
" Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω, κατά θ' ἅρματα ἄξω·
" Οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
" Ἕλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπτῃσι κεραυνός·

" Ὀφρ'

" Ut cognoscat Minerva, quando cum suo patre pugnat.
" Junoni autem non tantum succenseo, neque irascor:
" Sẽper enim mihi consuevit interpellare quicq. cogitaro
Sic dixit: mota est autem Iris velox nunciatura.
Ivit autem ex Idæis montibus ad magnum Olympum.
In primis autem portis multiplicis Olympi
Occurrens coercuit, Jovísque ipsis exposuit sermonem:
" Quò tenditis? cur vobis mentibus furit cor?
" Non sinit Saturnides auxiliari Argivis:
" Sic enim minatus est Saturni filius, si modo perficiat,
" Debiles redditurũ quidẽ *se* v. sub currib. veloces equos
" Vos ipsas vero ex curru dejecturum & currum fracturũ
" Neque ad decem completos annos
" Vulnera sanabitis, quæ impresserit fulmen:
" Ut scias Minerva, quando cum tuo patre pugnas.
" Junoni autem non tantum succenset, neque irascitur:
" Semper enim ei solet interpellare quicquid cogitarit:
" Sed tu teterrima canis, intrepida, siquidem vere
" Audebis Jovem contra ingentem hastam tollere.
Hæc quidem sic loquuta, discessit pedibus velox Iris.
Sed Minervam Juno verbo alloquuta est,
" Eheu ægidem gestantis Jovis filia, non amplius ego
" Nobis permitto contra Jovem mortaliũ causâ pugnare
" Quorum alius intereat, alius autem vivat,
" Ut sors tulerit: ille autem sua *consilia* sequens in animo
" Trojanósque & Danaos moderetur ut æquum *est*.
Sic fata, retrò vertit unius ungulæ equos,
Illis Horæ solverunt pulchrè jubatos equos,]
Et hos quidem ligaverunt ad immortalia præsepia.
Currus autem inclinarunt ad parietes splendidos.
Ipsæ aureis in thronis sederunt,
Mixtim cum aliis diis, charo mœstæ corde. (equos
Jupiter a. pater ab Ida pulchras rotas habentẽ currum &
In Olympum impulit, deorum autem pervenit ad sedes.
Huic equos solvit inclytus Neptunus, (tendens:
Currus verò circa altaria posuit linea integumenta ob-
Ipse autem aureum in thronum latè cernens Jupiter
Consedit, huic sub pedibus magnus cõcutiebatur Olymp.
Hæ autem solæ à Jove seorsum Minervaque & Juno:
Sedebant neq; ipsum alloquebantur, neque interrogabant:
Sed ille cognovit suis in mentibus loquutúsque est,
" Cur sic cruciamini Minerva & Juno?
" Non tamen diu laborastis pugna in gloriosa
" Perdendo Trojam, adversus quos odiũ grave reposuistis

" Omnino

" Ὄφρ' εἰδῇ γλαυκῶπις ὅτ', ἂν ᾧ πατρὶ μάχηται.
" Ἥρῃ δ' οὔ τι τόσον νεμεσίζομαι, οὐδὲ χολοῦμαι·
" Αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅ, τι νοήσω.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν ὄλυμπον
Πρώτῃσι δὲ πύλῃσι πολυπτύχου οὐλύμποιο
Ἀντομένη κατέρυκε. Διὸς δέ σφ' ἔννεπε μῦθον.
" Πῆ μέματον; τί σφῶιν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
" Οὐκ ἐάᾳ Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν,
" Ὧδε γὰρ ἠπείλησε Κρόνου πάις, εἰ τελέει περ,
" Γυιώσειν μὲν σφῶϊν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
" Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν, κατά θ' ἅρματα ἄξειν.
" Οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
" Ἕλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπτῃσι κεραυνός.
" Ὄφρ' εἰδῇς γλαυκῶπι, ὅτ' ἂν σῷ πατρὶ μάχηαι·
" Ἥρῃ δ' οὔ τι τόσον νεμεσίζεται, οὐδὲ χολοῦται.
" Αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅ, τι νοήσῃ.
" Ἀλλὰ σύ γ' αἰνοτάτη κύον ἀδδεὲς, εἰ ἐτεόν γε
" Τολμήσεις Διὸς ἄντα πελώριον ἔγχος ἀεῖραι.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ', ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν,
" Ὢ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἔγωγε
" Νῶϊν ἐῶ Διὸς ἄντα βροτῶν ἕνεκεν πολεμίζειν.
" Τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
" Ὅς κε τύχῃ· κεῖνος δὲ τὰ ἃ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
" Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὡς ἐπιεικές.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους·
Τῇσιν δ' Ὧραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους·
Καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κάπῃσιν.
Ἅρματα δ' ἔκλιναν * πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα.
Αὐταὶ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον — γρ. προσώπατα.
Μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι φίλον τετιημέναι ἦτορ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν ἐΰτροχον ἅρμα καὶ ἵππους
Οὔλυμπόνδ' ἐδίωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους.
Τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
Ἅρματα δ' ἂμ βωμοῖσι τίθει, κατὰ λῖτα πετάσας·
Αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
Ἕζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' ὄλυμπος.
Αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
Ἥσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε,
" Τίφθ' οὕτω τετίησθον Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
" Οὐ μέν θην κάμετόν γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
" Ὀλλῦσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.

" Πάντως

" Omnino (quæ meæ sunt vires & manus invictæ)
" Non me in fugã verterint quotquot dii sunt in Olympo
" Vobis autem prius tremor invasit splendidos artus
" Quàm bellum videritis, bellíque curis plena opera.
" Sic enim edicam, quod & ratum erit,
" Nostris in curribus percussæ fulmine nequaquam
" Retrò in Olympum rediissetis, ubi immortaliũ sedes est.
Sic dixit : hæ autem ringebantur Minerváque & Juno,
Proximæ hæ sedebant, maláque Trojanis moliebantur,
Ac Minerva quidem tacita erat, neque quicquam dixit,
Irata Jovi patri, ira autem ipsam gravis tenebat.
Juno autem non continuit pectore iram, sed alloquuta est,
" Minimè ferende Saturni fili, quod verbum dixisti ?
" Nos verò probè scimus quòd potentia tua nulli cedit;
" Attamen Danaorum *causa* mœstæ sumus bellatorum,
" Qui jam malum fatum implentes pereunt.
" Sed bello quidem abstinemus, si tu jubes :
" Consilium autem Argivis suggeremus quod juvabit,
" Ne omnes pereant irato te.
Hanc autẽ excipiens alloquutus est nubes cogens Jupit.
" Cras manè vel maximè potentissimum Saturniden
" Videbis, si velis, pulchros oculos habens veneranda Juno
" Perdentẽ Argivorũ copiosum exercitum bellicosorum;
" Non enim prius à bello cessabit fortis Hector,
" Quàm excitetur è navibus velox pedibus Pelides
" Die illo quando hi quidem ad puppes pugnaverint,
" Angustia in periculosissima pro Patroclo occiso :
" Sic enim fatale est : te verò ego non curo
" Iratam, neque si ultimos fines adires
" Terræ & maris, ubi Japetúsque Saturnúsque,
" Sepentes, neque splendore Hyperionis solis
" Fruũtur neq; ventis, *ubi* profundus etiam Tartarus circũ est
" Etiamsi illuc perveneris errabunda, non tamen ego te
" Iratam curo : quoniam non est te impudentius aliud :
Sic dixit : hunc autẽ nihil alloquuta est alba ulnas Juno
Incidit vero in Oceanum splendidum lumen solis,
Trahens noctem nigram super almam terram :
Trojanis quidem invitis occidit lux : sed Achivis
Grata multoties rogata supervenit nox atra.
Trojanorum autem concionem habuit illustris Hector,
Seorsim à navibus ducens fluvium apud verticosum,
In *loco* puro, ubi mortuis *vacuus* apparebat locus.
Ex equis verò ubi descenderũt in terrã, orationẽ audiebãt
Quam Hector dicebat Jovi charus ; inque manu

“ Πάντως οἷον ἐμόν γε μένος, καὶ χεῖρες ἄαπτοι,
“ Οὐκ ἄν με τρέψειαν ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν ὀλύμπῳ·
“ Σφῶϊν δὲ πρίν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,
“ Πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν, πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα.
“ Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.
“ Οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων πληγέντε κεραυνῷ,
“ Ἂψ ἐς ὄλυμπον ἵκεσθον, ἵν' ἀθανάτων ἕδος ἐστίν.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυξαν, Ἀθηναίη τε, καὶ Ἥρη,
Πλησίαι αἵγ' ἥσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
Ἤτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, οὐδέ τι εἶπε,
Σκυζομένη Διὶ πατρί· χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει,
Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα,
“ Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
“ Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν,
“ Ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
“ Οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται·
“ Ἀλλ' ἤτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις.
“ Βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥ τις ὀνήσει,
“ Ὡς μὴ πάντες ὄλωνται, ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
“ Ἠοῦς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα
“ Ὄψεαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
“ Ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὺν στρατὸν αἰχμητάων.
“ Οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἕκτωρ,
“ Πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
“ Ἤματι τῷ, ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχωνται,
“ Στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο πεσόντος.
“ Ὡς γὰρ θέσφατόν ἐστι. σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
“ Χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἵκηαι
“ Γαίης καὶ πόντοιο, ἵν' Ἰαπετός τε, Κρόνος τε
“ Ἥμενοι, οὔτ' αὐγῆς ὑπερίονος ἠελίοιο
“ Τέρποντ', οὔτ' ἀνέμοισι· βαθὺς δέ τε τάρταρος ἀμφίς.
“ Οὐδ' ἢν ἔνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὔ σευ ἔγωγε
“ Σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.
Ὣς φάτο· τὸν δ' οὔ τι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.
Ἐν δ' ἔπεσ' ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
Ἕλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Τρωσὶν μέν ῥ' ἀέκουσιν ἔδυ φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
Ἀσπασίη τρίλλιστος ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή.
Τρώων δ' αὖτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἕκτωρ,
Νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ * ἐπὶ δινήεντι,
Ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος. γρ. ἔπι.
Ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον,
Τόν ῥ' Ἕκτωρ ἀγόρευε Διῒ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ

Hastā tenebat, undecim cubitorū: ante enim lanceæ splen-
Cuspis ærea: circum autem aureus ibat annulus: (debat
Huic innixus verbis alatis *eos* alloquutus est,
" Audite me Trojani & Dardani auxiliatores:
" Modo putabam navibus perditis & universis Græcis
" Rursus redituros *esse nos* ad Tro. ventis expositā *i. altam*
" Sed prius caligo supervenit, quæ nunc servavit maximè
" Argivos & naves in littore maris.
" Quare nunc quidem pareamus nocti nigræ,
" Cœnásque preparemus: atque pulchrè jubatos equos
" Solvite curribus, ipsis verò apponite pabulum:
" Ex urbe autem adducite boves & pingues oves
" Properè, vinum autem suave afferte.
" Panémque ex domibus, insuper ligna multa colligite,
" Ut per totam noctem usque ad aurorā mane nascentem
" Accendamus ignes multos: splendor autē in cœlū per-
" Ne quo modo & per noctem comati Achivi, (veniat
" Fugere properent per lata dorsa maris:
" Neve etiam sine properatione naves ascendant quieti
" Sed ut quis eorum, telum i. *vulnus* etiam domi curet,
" Vulneratus vel sagitta, vel hasta acuta,
" Navem insiliens, ut quis horreat etiam alius,
" Trojanis equestribus inferre lamentabile bellum.
" Præcones autem per urbem Jovi chari nuncient,
" Ut pueri pubescentes & temporibus cani senes,
" Cubent circa urbem à diis ædificatis in turribus:
" Fœminæ autem mulieres in domibus singulæ
" Ignem magnum accendant, custodiaque aliqua firma sit
" Ne insidiæ intrent in civitatem, copiis absentibus,
" Sic esto Trojani magnanimi ut dico:
" Atque ea quidem quæ nunc diximus rata sunto.
" Alia verò mane Trojanos inter bellaces dicam.
" Glorior, sperans *in* Jovem aliósque deos,
" Expulsurum *me* hinc canes à fatis advectos *v. parcis*
" Quos fata *v. parcæ* duxerunt nigris in navibus.
" Sed per noctem custodiamus nos ipsos:
" Mane autem sub aurora cum armis armati
" Naves apud concavas excitemus acre prælium:
" Videbo an me Tydides fortis Diomedes
" A navibus ad murum repellet, an ego hunc
" Ferro confodiens, spolia cruenta auferam:
" Cras suam fortitudinem experietur an meam lanceam
" Sustinere possit adversus se venientē: sed inter primos
" Jacebit Vulneratus: multi autē circa ipsum socii (puto)

" Ubi

Ἔγχος ἔχ' ἑνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
Αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης.
Τῷ ὅγ' ἐρεισάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
“Κέκλυτέ μευ Τρῶες, καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι·
“Νῦν ἐφάμην νῆάς τ' ὀλέσας, καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
“Ἂψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
“Ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν μὲν ἐσάωσε μάλιστα
“Ἀργείους, καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
“Ἀλλ' ἤτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
“Δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθ'· αὐτὰρ καλλίτριχας ἵππους
“Λύσαθ' ὑπ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δέ σφισι βάλλετ' ἐδωδήν·
“Ἐκ πόλιος δ' ἄξασθε βόας, καὶ ἴφια μῆλα
“Καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε,
“Σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
“Ὥς κεν παννύχιοι μέσφ' ἠοῦς ἠριγενείης
“Καίωμεν πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκῃ,
“Μή πως καὶ διὰ νύκτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
“Φεύγειν ὁρμήσωνται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
“Μὴ μὰν ἀσπουδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἕκηλοι,
“Ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοθι πέσσῃ,
“Βλήμενος ἢ ἰῷ, ἢ ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
“Νηὸς ἐπιθρώσκων, ἵνα τις στυγέῃσι καὶ ἄλλος
“Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν ἄρηα·
“Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ Διῒ φίλοι ἀγγελλόντων,
“Παῖδας πρωθήβας, πολιοκροτάφους τε γέροντας
“Λέξασθαι περὶ ἄστυ, θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
“Θηλύτεραι δὲ γυναῖκες, ἐνὶ μεγάροισιν ἑκάστη
“Πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
“Μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν, λαῶν ἀπεόντων.
“Ὧδ' ἔστω Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω·
“Μῦθος δ' ὃς μὲν νῦν ὑγιὴς εἰρημένος ἔστω.
“Τὸν δ' ἠοῦς Τρώεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω·
“Εὔχομαι ἐλπόμενος Διΐ τ', ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
“Ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεσσιφορήτους,
“Οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.
“Ἀλλ' ἤτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτοὺς·
“Πρωῒ δ' ὑπ' ἠοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
“Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
“Εἴσομαι, αἴ κε μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης
“Πὰρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἤ κεν ἐγὼ τὸν
“Χαλκῷ δηώσας, ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.
“Αὔριον ἣν ἀρετὴν διαείσεται, αἴ κ' ἐμὸν ἔγχος
“Μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὀΐω
“Κείσεται οὐτηθεὶς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι

“Ηελίε

Ubi primum crastina lux apparuerit, utinam ego sic
" Sim immortalis & non senescens per dies omnes,
" Et colar sicut colitur Minerva & Apollo
" Ut nunc dies hæc *crastina* malum feret Argivis,
Sic Hector concionatus est: Trojani autē acclamarunt.
Hi equos quidem solverunt à jugo sudantes:
Ligaverunt autem capistris apud currus suos unusquisque.
Ex civitate autem duxerunt boves & pingues oves
Celeriter: vinum etiam suave attulerunt,
Panémque ex ædibus: ligna autem multa collegerunt.
Nidorem verò ex campo venti ferebant in cœlum:
Hi elati animis in suis quique ordinibus
Sedebant per totam noctē: ignes autē eis ardebant multi.
Trojanorum excubiæ. Sicut autem quando in cœlo stellæ lucidam circa lunam
Apparent perspicuæ, quando est tranquillus aer,
Apparéntque omnes speculæ & vertices summi,
Et valles, de cœlo autem panditur immensa serenitas,
Omnia autem conspiciuntur astra, lætatúrq; animo pastor:
Tot inter naves & Xanthi fluenta
Trojanorum ascendentium ignes apparebant ante Ilium;
Mille siquidem in campo ignes ardebant: apúdq; singulos
Sedebant quinquaginta *viri ad* jubar ignis ardentis.
Equi verò hordeum album commedentes & speltas,
Stantes apud currus pulchricomam auroram expectabāt.

ARGUMENTUM IX. LIBRI ILIADIS HOMERI.

Quum Agamemnon Græcis autor esset ut fugam capesserent; surgunt contrariam pronunciantes sententiam Diomedes, & Nestor. Nestoris autem suasu, ad Achillem mittuntur legati: & precantibus ipsis renuit Achilles. Hi vero renuntiant, & post hæc in somnum vertuntur.

Richardi Wensleii liber 28-5-83

ALIUD

« Ἠελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον· αἲ γὰρ ἐγὼν ὡς
« Εἴην ἀθάνατος, καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα,
« Τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη, καὶ Ἀπόλλων,
« Ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.
Ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευ'· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν,
Οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας·
Δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἅρμασιν οἷσιν ἕκαστος·
Ἐκ πόλιος δ' ἄξαντο βόας, καὶ ἴφια μῆλα
Καρπαλίμως· οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,
Σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο·
Κνίσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω.
Οἱ δὲ μέγα φρονέοντες, ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρῃ
Εἵατο παννύχιοι· πυρὰ δέ σφισι καίετο πολλά.
Ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην
Φαίνετ' ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ,
Ἔκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιαὶ, καὶ πρώονες ἄκροι,
Καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,
Πάντα δὲ τ' εἴδεται ἄστρα· γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·
Τόσα μεσηγὺ νεῶν, ἠδὲ Ξάνθοιο ῥοάων
Τρώων καιόντων, πυρὰ φαίνετο Ἰλιόθι πρό.
Χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο· πὰρ δὲ ἑκάστῳ
Εἵατο πεντήκοντα, σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.
Ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
Ἑσταότες παρ' ὄχεσφιν, ἐΰθρονον Ἠῶ μίμνον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ι. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Ἀγαμέμνονος συμβουλεύσαντος τοῖς Ἕλλησι φεύγειν, ἵστανται τὴν ἐναντίαν ἀποφαινόμενοι γνώμην Διομήδης καὶ Νέστωρ· συμβουλεύσαντος δὲ Νέστορος πρὸς Ἀχιλλέα πέμπονται πρέσβεις· καὶ δεηθεῖσιν αὐτοῖς ἀντιλέγει Ἀχιλλεύς· οἱ δὲ ἀπαγγέλλουσι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς ὕπνον τρέπονται.

ALIUD ARGUMENTUM.

QUUM hostes castrametarentur propter felicem rerum successum juxta ipsam stationem navium, Agamemnon desparatâ salute in concione hortatur Græcos ut navibus conscensis aufugiant. Cui quum Diomedes contradixisset, Nestor Diomedes sermonem excipit, & quæ erant ab ipso prætermissa, adjicit, jubens ut custodes ad fossam deducerentur, & ut procerum coacto concilio quid optimum factum esset deliberarent. Rex Nestori obtemperat, ac proceres Græcorum convivio excipit: ubi rursus Nestor Agamemnoni optimorum consiliorum autor est, hortans eum ut iram erga Achillem deponeret, séque tempori accommodaret, legatósque ad Achillem mitteret. Ac quum rex dona multa pollicitus esset se daturum, filiámq; etiam suam Achilli desponsaturum, adeunt Achillem legati, Ulysses Ithacensis, Ajax Telamonius & hoc amplius Phœnix. Ubi venerunt legati, precésque suas exposuerunt, & quo statu res Græcorum essent declararunt, significarunt etiam imminens periculum, Achilles manet immitis, neq; quicquam remittit de ira propter auditas Græcorum calamitates, sed memor injuriæ ab Agamemnone acceptæ, ejus dona contemnit, affinitatem aspernatur: deinde Phœnix flectere eum conatur, præsentē Græcorum statum deflens, tanquam commoturus ad misericordiam Achillem: revocat etiam in memoriam quomodo ipsum puerum educarit: exemplo etiam sui erga pellicem odii, innuit obscurè matri non esse in omnibus obsequendum: deinde addit, eum si necessitate inductus opem ferat, nullum consequuturum honorem ex hac pœnitentia, idque exemplo probat Meleagri cum Ætolis pugnantis, sed nec Phœnix felicem legationis exitum habuit: non enim magis Achillem movet quam alii, quin ne cognatus quidem Ajax eum movet. partim increpans partim orans, partim etiam conviitiis incessens, omníque modo flectere eum conans. Achilles Phœnicem secum retinet. Ulysses & Ajax quæ cum Achille egissent referunt Græcis. Diomedes & Achillem reprehendit ut qui iræ supra modum indulgeret, & principes Græcorum ad prælium hortatur.

ALIUD

ΑΛΛΩΣ.

Ἐπαυλισαμένων τῶν πολεμίων διὰ τὴν κατὰ τὸν πόλεμον εὐημερίαν παρὰ τῷ ναυστάθμῳ, Ἀγαμέμνων ἀπηλπικὼς τὴν σωτηρίαν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ἀποφαινόμενος γνώμην, ἀποφεύγειν ἐπιβάντας τῶν νεῶν κελεύει τοὺς Ἕλληνας· Διομήδους δὲ ἀντειπόντος, Νέστωρ παραυτίκα ἀμείβεται τοῦτον. Προστίθησι δὲ τὰ λείποντα αὐτοῦ τοῖς λόγοις, φύλακας κελεύων ἐπὶ τὴν τάφρον ἐκπέμπειν, καὶ τοὺς ἀρίστους ἀθροίσαντα βουλεύεσθαι μετ' αὐτῶν περὶ τῶν ἐνεστηκότων· πείθεται τούτοις ὁ βασιλεύς, καὶ τοὺς ἀρίστους ἑστιᾷ, ἐν οἷς πάλιν Νέστωρ Ἀγαμέμνονι σύμβουλος τῶν καλλίστων γίγνεται, τὰ μὲν πρὸς τὸν Ἀχιλλέα κελεύων αὐτὸν ὀργῆς λαθέσθαι, πρὸς δὲ τὸν [illegible]ζαντα ἥμερον ἁρμόσασθαι, καὶ πρεσβείαν ὡς τὸν τοῦ Πηλέως ἀποστεῖλαι· τοῦ δὲ βασιλέως καὶ δῶρα πολλὰ ὑπισχνουμένου δώσειν, καὶ κηδεστὴν ἀξιώσαντος γενέσθαι, παραγίγνονται πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, ὅ τε Ἰθακήσιος καὶ ὁ τοῦ Τελαμῶνος, καὶ πρὸς τούτοις Φοῖνιξ· τῶν δὲ πρέσβεων ἐλθόντων, καὶ τὴν δέησιν ποιουμένων καὶ τὰ κατὰ τοὺς Ἕλληνας μηνυσάντων, καὶ τὴν ἔπειξιν δηλωσάντων, ἄτεγκτος ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ οὐδ' ὅλως ἐνδιδοὺς πρὸς τὴν ἀκοὴν τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων εὑρίσκεται· ἀλλὰ μνησικακῶν μὲν τῷ Ἀγαμέμνονι, τῶν δὲ δώρων καταφρονῶν, καὶ τῆς συγγενείας τοῦ βασιλέως ὑπερφρονῶν· καὶ μετὰ τοῦτο Φοῖνιξ πείθειν αὐτὸν πειρᾶται, καὶ δακρύει τὴν παροῦσαν τῶν Ἑλλήνων τύχην, ὡς εἰς ἔλεον αὐτὸν ὑπάξων, καὶ τῆς περὶ τὴν πρώτην ἡλικίαν ὑπομιμνήσκει τροφῆς· καὶ ὅτι οὐ χρή, παραδείγματι τῷ κατὰ τὴν παλλακίδα χρώμενος, πάντα μὴ τῇ [illegible], δι' ὧν ἔπαθεν, αἰνίττεται· καὶ ὡς πρὸς ἀνάγκην βοηθήσας χωρὶς τιμῆς μεταγνώσεται τὴν Μελεάγρου μάχην καὶ Αἰτωλῶν διηγούμενος· οὔτε δὲ Φοῖνιξ πρεσβύτης ἐπιτυχής· καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ἐπίσης τοῖς ἄλλοις ἀποτυγχάνει· οὔτε δὲ ὁ συγγενὴς αὐτοῦ Αἴας ἔπραξεν ἐπιπλήσσων τε καὶ ἱκετεύων καὶ λοιδορούμενος, καὶ παντὶ τρόπῳ πεῖσαι πειρώμενος· ἀλλὰ Φοίνικα μὲν παρ' ἑαυτῷ κατέχει Ἀχιλλεύς. Ὀδυσσεὺς δὲ σὺν Αἴαντι τὰ πρὸς τοῦ Ἀχιλλέως ἀποπρεσβεύεται τοῖς Ἕλλησιν· ἐφ' οἷς Διομήδης καθάπτεται τοῦ Ἀχιλλέως ὡς οὐ δεόντως ἀμέτρῳ ὀργῇ σχολάζοντος· τοὺς δὲ ἀρίστους ἐπὶ τὴν μάχην προτρέπεται.

ALIUD ARGUMEN. VEL ALIA INSCRIPTIO.

I. *Legatio est ad Achillem non persuasum.*

ALIA. INSCRIPTIO.

Preces.

HOMERI ILIADOS. LIB. IX.

ITA quidem Trojani custodias agebant, sed Achivos
Divinitus immissa tenebat fuga, timoris frigidi socia:
Luctu verò intolerabili perculsi erant omnes optimat.
Sicut autem venti duo pontum commovent piscosum,
Boreas & Zephyrus, qui è Thracia spirant
Ruentes repentè, simul autem & unda nigra
Attollitur, multámque extra mare algam fundunt:
Sic scindebatur animus in pectoribus Achivorum.
Atrides autem dolore magno perculsus cor
Obibat præconibus sonora voce præditis jubens
Nominatim ad concionem vocarent virum unumquemq;
Nec clamarent, & ipse inter primos laborabat.
Sederunt ergo in concione tristes: Agamemnon autem
Surrexit lacrymas fundens, sicut fons nigræ aquæ,
Qui ab excelsa petra obscuram fundit aquam:
Agamemnonis concio ad duces. Ita ille graviter suspirans, verba inter Argivos loquutus est:
O amici Argivorum duces & principes,
Jupiter me valde Saturnius detrimento astrinxit gravi
Durus, qui ante quidem mihi promisit & annuit,
Troja eversa bene murata *me* rediturum: (jubet
Nunc autem perniciosam fraudem commentus est, & me
Ingloriū Argos reverti, postquam multum amisi populum.
Ita videlicet Jovi præpotenti gratum est
Qui jam multarum civitatum diruit arces,
Ac etiam diruet hujus enim potentia est maxima.
Sed agite sicut ego dixero, pareamus omnes,
Fugiamus cum navibus dilectam in patriam terram.
Non enim amplius Trojam capiemus latas vias habentem.
Sic dixit: hi autem omnes conticuerunt silentio.
Diu autem muti erant perculsi filii Achivorum:
Tandē verò inter *eos* loquutus est in bello fortis Diomedes.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,
ἢ ἐπιγραφή.

Ἐξεσίη δ' Ἀχιλῆος ἀπειθέος ἐστὶν Ἰῶτα.

ΑΛΛΗ.

Λιταί.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἡ Ι. ῥαψωδία.

Ὣς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Θεσπεσίη ἔχε φύζα, φόβου κρυόεντος ἑταίρη.
Πένθεϊ δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
Ὡς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
Βορέης καὶ Ζέφυρος, τώ τε Θρήκηθεν ἄητον
Ἐλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν
Κορθύεται, πολλὸν δὲ παρὲξ ἅλα φῦκος ἔχευαν·
Ὣς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν·
Ἀτρείδης δ' ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ,
Φοίτα, κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων
Κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,
Μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρώτοισι πονεῖτο.
Ἷζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
Ἵστατο δακρυχέων, ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
Ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης γνοφερὸν χέει ὕδωρ·
Ὣς ὁ βαρυστενάχων, ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα,
"Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
"Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ·
"Σχέτλιος, ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο, καὶ κατένευσεν
"Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·
"Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
"Δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
"Οὕτω που Διῒ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
"Ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα,
"Ἠδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
"Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
"Φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
"Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Δὴν δ' ἄνεῳ ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν·
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,

Diomedis verba

Atride, tibi primum adversabor insipienti,
" Quatenus fas est ô rex *in* concione: tu autẽ ne irascaris.
" Fortitudinẽ quidẽ mihi *tu* primus exprobrasti inter Græc,
" Dicens *me* esse imbellem nec strenuum, hæc autem omnia
" Sciunt Argivorum & juvenes, & senes:
" Tibi autẽ duorum alterum dedit Saturni filius versuti;
" Sceptro quidem tibi dedit honorari supra omnes:
" Fortitudinẽ autẽ non tibi dedit, quæ potẽtia maxima est:
" O bone, siccine prorsus putas filios Achivorum
" Imbellésque esse, & impotentes ut dicis?
" Sanè si tibi ipse animus incitatus est ad redeundum,
" Abi, patet tibi via: naves autem tibi prope mare
" Stant, quæ te sequutæ sunt ex Mycenis valde multæ,
" Sed cæteri manebunt comati Achivi,
" Donec Trojam evertamus, quòd si & ipsi *cupiunt*
" Fugiant *sanè* cum navibus dilectam in patriam terram:
" Nos autem ego Sthenelúsque pugnabimus donec exitum
" Ilii invenerimus: deo enim duce venimus.
Sic dixit: omnibus autem acclamarunt filii Achivorum,
Sermonem admirati Diomedis equitandi periti.
Inter hos autem assurgens loquutus est eques Nestor:

Nestoris consilium de excubiis & cœna.

" Tydide super *omnes* in bello fortis es.
" Et concilio inter omnes æquales es optimus.
" Nemo tibi hunc sermonẽ vituperabit, quotquot Achivi
" Neque contra dicet, caput tamen rei non es consequutus.
" Et sanè juvenis es, meus etiam filius esses
" Minimus natu, & tamen loquutus es prudentia
" *Erga* Græcorum reges, quoniam decenter dixisti.
" Sed age, ego qui te senior esse glorior
" Eloquar, & omnia persequar, neque aliquis mihi
" Sermonem improbabit, neque rex Agamemnon,
" Sine cognatione, injustus, sine domo est ille,
" Qui bellum amat intestinum, asperum.
" Sed nunc quidem pareamus nocti nigræ,
" Cœnásque instruamus, custodes autem singuli
" Cubent ad fossam profundam, murum extra.
" Juvenibus quidem hæc præcipio, sed deinde
" Atride tu quidem incipe, tu enim maximus rex es:
" Præbe convivium proceribus: decet te, nec indecens est:
" Plena tibi vino tentoria, quod naves Achivorum
" Quotidie ex Thracia per latum pontum advehunt.
" Omnis tibi est cõmoditas excipiendi, multísque imperas,
" Multis autem congregatis, illum audies qui optimum
" Consiliũ consuluerit, valde autẽ opus est omnibus Græcis

" Bono

Ατρείδη, σοὶ πρῶτα * μαχήσομαι ἀφραδέοντι, γρ. μαχέσο-
“ Η θέμις ἐστὶν, ἄναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μή τι χολωθῇς. μαι.
“ Αλκὴν μέν μοι πρῶτον ὀνείδισας ἐν Δαναοῖσι,
“ Φὰς ἔμεν ἀπτόλεμον, καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
“ Ισασ' Αργείων ἠμὲν νέοι, ἠδὲ γέροντες·
“ Σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
“ Σκήπτρῳ μέν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων·
“ Αλκὴν δ' * οὔτοι δῶκεν, ὅ, τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
“ Δαιμόνι', οὕτω που μάλα ἔλπεαι υἷας Αχαιῶν
“ Απτολέμους τ' ἔμεναι, καὶ ἀνάλκιδας ὡς ἀγορεύεις;
“ Εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται ὥστε νέεσθαι,
“ Ερχεο· πάρ τοι ὁδὸς, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης γρ. ὅς, τι
“ Εστᾶσ', αἵ τοι ἕποντο Μυκήνηθεν μάλα πολλαί.
“ Αλλ' ἄλλοι μενέουσι καρηκομόωντες Αχαιοὶ
“ Εἰσόκε περ Τροίην διαπέρσομεν· εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ
“ Φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
“ Νῶϊ δ', ἐγὼ, Σθένελός τε, μαχησόμεθ' εἰσόκε τέκμωρ
“ Ιλίου εὕρωμεν· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλυθμεν.
Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Αχαιῶν,
Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο·
Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος, μετεφώνεεν ἱππότα Νέστωρ.
“ Τυδείδη, περὶ μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
“ Καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλευ ἄριστος,
“ Οὔ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, ὅσσοι Αχαιοὶ,
“ Οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων,
“ Η μὴν καὶ νέος ἐσσὶ, ἐμὸς δέ κε καὶ πάϊς εἴης,
“ Οπλότερος γενεῆφιν, ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις
“ Αργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
“ Αλλ' ἄγ'· ἐγὼν, ὃς σεῖο γεραίτερος εὔχομαι εἶναι,
“ Εξείπω, καὶ πάντα διίξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι
“ Μῦθον ἀτιμήσει, οὐδὲ κρείων Αγαμέμνων.
“ Αφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
“ Ος πολέμου ἔραται ἐπιδημίου, ὀκρυόεντος.
“ Αλλ' ἤτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
“ Δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
“ Λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός· γρ. βασι-
“ Κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι, αὐτὰρ ἔπειτα λεύτερ.
“ Ατρείδη, σὺ μὲν ἄρχε, σὺ γὰρ * βασιλεύτατός ἐσσι.
“ Δαίνυ δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὔ τοι ἀεικές.
“ Πλεῖαί τοι οἴνου κλισίαι, τὸν νῆες Αχαιῶν
“ Ημάτιαι Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσι·
“ Πᾶσά τοι ἐσθ' ὑποδεξίη, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις·
“ Πολλῶν δ' ἀγρομένων, τῷ πείσεαι, ὅς κεν ἀρίστην
“ Βουλὴν βουλεύσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Αχαιοὺς

" Bono & prudenti *consilio*, quin hostes prope naves
" Accendunt ignes multos: quis in his lætetur?
" Nox autẽ hæc vel penitus perdet exercitũ, & servabit.

Græcorum excubiæ.

Sic dixit. hi autem eum libenter audierunt & obedierũt.
Custodes verò cum armis exierunt.
Nestorides Thrasymedes pastor populorum,
Et Ascalaphus & Jalmenus, filii Martis:
Et Meriones Aphareúsque, Deipyrúsque,
Et Creontis filius Lycomedes divinus:
Septem erant duces custodum, centum verò *cum quolibet*
Juvenes unà ibant, longas hastas manibus habentes,
Inque medio fossæ & muri sedebant profecti. (quisque
Ibi autem ignem accenderunt, paraverúntq; cœnã unusq.
Atrides autem proceres congregatos duxit Achivorum
In tentorium, ipsisq; apposuit gratum animo convivium,
Hi autem in epulas paratas, appositas, manus extenderunt,
Sed postquam potus & cibi desiderium exemerunt
Illis senex primus texere cœpit consilium
Nestor, cujus & antea optimum apparuerat consilium.
Qui ipsis rectè sapiens concionatus est, & dixit,

Nestoris consilium de pacando Achille.

Atride illustrissime rex virorum Agamemnon,
In te quidẽ finiam, à te autem incipiam, quoniã multorum
Populorum es rex, & tibi Jupiter dedit
Sceptrúmque & jura, ut ipsis consulas,
Ideo te, oportet supra *omnes* dicere sententiam, & audire,
Perficere etiã alterius *sermonem* quũ aliquẽ animus jusserit
Dicere in bonũ: à te a.pendebit quæcunq; sententia vincet.
At ego dicam ut mihi videtur esse optimum:
Non enim quis sententiam alius meliorem hac cogitabit
Qualem ego cogito, & olim & adhuc etiam nunc,
Jam ab eo tempore quum *tu ô* generose, Briseida puellam
Irato Achille à tentorio ejus abduxisti.
Non quidem secundũ nostrã sententiam: valde enim tibi
Multum dissuadebam: tu autem tuo elato animo
Cedens, virum optimum, quem immortales honoraverunt,
Inhonorasti: ereptũ n. habes prœmiũ, verũtamẽ nunc quoq;
Deliberemus quomodo ipsum placantes flectamus
Donísque placidis, verbísque blandis.

Agamemnon culpam suam fatetur & Achilli dona daturum se pollicetur.

Hunc rursus alloquutus est rex virorum Agamemnon,
" O senex, neutiquã mẽdaciter mea peccata enumerasti.
" Offendi, neque ipse nego, præ multis
" Populis est vir, quem Jupiter ex animo amaverit.
" Ut nunc hunc honoravit domuítq; exercitũ Achivorum.
" Sed postquam peccavi mẽtibus perniciosis obtemperans

" Iterum

« Ἐσθλῆς, καὶ πυκινῆς, ὅτι δήϊοι ἐγγύθι νηῶν
« Καίουσι πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειε;
« Νὺξ δ' ἥδ', ἠὲ διαῤῥαίσει στρατὸν, ἠὲ σαώσει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο,
Ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο,
Ἀμφί τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα ποιμένα λαῶν,
Ἠδ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον, καὶ Ἰάλμενον, υἷας Ἄρηος,
Ἀμφί τε Μηριόνην, Ἀφαρῆά τε, Δηΐπυρόν τε,
Ἠδ' ἀμφὶ Κρείοντος υἱὸν, Λυκομήδεα δῖον.
Ἑπτ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἑκάστῳ
Κοῦροι ἅμ' ἔστειχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·
Κὰδ δὲ μέσον τάφρου, καὶ τείχεος ἷζον ἰόντες.
Ἔνθα δὲ πῦρ * κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπον ἕκαστος. γρ. κείαντο.
Ἀτρείδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν
Ἐς κλισίην, παρὰ δέ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος, καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν,
« Ἀτρείδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
« Ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, οὕνεκα πολλῶν
« Λαῶν ἐσσὶ ἄναξ, καί τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξε
« Σκῆπτρόν τ', ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλεύῃσθα.
« Τῷ σε χρὴ περὶ μὲν φάσθαι ἔπος, ἠδ' ἐπακοῦσαι,
« Κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλῳ ὅταν τινὰ θυμὸς ἀνώγῃ
« Εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἕξεται ὅ, ττι κεν ἄρχῃ.
« Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
« Οὐ γάρ τις νόον * ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει, γρ. ἄλλον
« Οἷον ἐγὼ νοέω ἠμὲν πάλαι, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν,
« Ἐξέτι τοῦ, ὅτε διογενὲς Βρισηΐδα κούρην
« Χωομένου Ἀχιλῆος, ἔβης κλισίηθεν ἀπούρας·
« Οὔτι καθ' ἡμέτερόν γε νόον· μάλα γάρ τοι ἔγωγε
« Πόλλ' ἀπεμυθεόμην. σὺ δὲ σῷ μεγαλήτορι θυμῷ
« Εἴξας, ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν
« Ἠτίμησας· ἑλὼν γὰρ ἔχεις γέρας· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
« Φραζώμεσθ', ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθοιμεν
« Δώροισίν τ' ἀγανοῖσιν, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι.
« Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
« Ὦ γέρον, οὔτι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας.
« Ἀασάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι· ἀντί νυ πολλῶν
« Λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ, ὅν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
« Ὡς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν·
« Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας·

« Αψ ἐθέλω

"Iterum volo placare, daréque infinita dona.
"Atque inter vos omnes inclyta dona nominabo, (lenta
"Septé tripodas, quos igni non admoverũt, deceq; auri ta
"Igni aptos, *vel nitentes* lebetes viginti, duod. autẽ equ
"Bene cõpactos, victoresq; qui premium pedũ *velocitate*
Non mendicus esset vir, cui tanta contingerent, (lenta
Neque inops valde pretiosi auri,
Quanta mihi attulerunt præmia ununguli *illi* equi.
Dabo autem septem mulieres præstantes, opera scientes,
Lesbias, quas, quando Lesbum bene conditam cepit ipse
Delegi, quæ pulchritudine vincebant genera mulierum,
Has quidem ei dabo, & inter *eas* erit, quam tunc eripui
Filiam Brisei, & insuper magno jurejurando jurabo
Nunquam cubile ascendisse, neque rem habuisse *cum u*,
Ut mos hominum est virorum & mulierum.
Hæc quidem statim omnia aderunt, si verò posthac
Civitatem magnam Priami dii dederint evertere,
Navem abundè ære & auro oneret
Ingressus, quando dividemus prædam Achivi.
Trojanas autem mulieres viginti ipse deligat,
Quæ post Argivã Helenã pulcherrimæ sunt. (*rimum solum*,
Si autẽ Argos redierimus Achaicũ uber terræ, *id est uber*
Gener mihi erit, honorabo verò eum æquè *ac* Orestem,
Qui mihi unicus nutrietur deliciis in multis.
Tres autem mihi sunt filiæ in domo bene composita,
Chrysothemis, Laodice & Iphianassa:
Harum quam velit dilectam sine dote abducat
Ad domum Pelei, ego verò dotem addam
Ingentem valde, quantam nemo unquam suæ dedit filiæ.
Septem autem ei dabo celeberrima oppida,
Cardamylem, Enopénque, & Hiram herbosam,
Pherásque divinas, & Antheam pratosam,
Pulchram Æpeam, & Pedasum vitiferam.
Omnia autem prope mare habitantur Pyli arenosæ,
Inque iis viri habitant pecore & bobus abundantes,
Qui ipsum donis deum tanquam honorabunt, (*cient jura*
Et ejus sub sceptro optima solvent tributa: *vel, læta perfi-*
Hæc ei præstabo cessanti *ab* ira. (indomitus,
Vincatur i. *sinat se exorari.* Pluto quidem implacabilis &
Propterea etiam hominibus deorum odiosissimus omniũ.
Et mihi cedat, quatenus major rex sum,
Et quatenus ætate major glorior esse.
Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor,
Atride, illustrissime rex virorum Agamemnon,

Dona

"Ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
"Ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,
"Ἕπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
"Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
"Πηγοὺς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
"Οὔ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνὴρ, ᾧ τόσσα γένοιτο,
"Οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
"Ὅσσα μοι ἠνείκαντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι·
"Δώσω δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
"Λεσβίδας, ἃς ὅτε Λέσβον ἐϋκτιμένην ἕλεν αὐτὸς,
"Ἐξελόμην, αἳ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν·
"Τὰς μέν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τότ' ἀπηύρων
"Κούρην Βρισῆος· καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι,
"Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
"Ἣ θέμις ἀνθρώπων πέλει ἀνδρῶν, ἠδὲ γυναικῶν·
"Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε
"Ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
"Νῆα ἅλις, χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηησάσθω,
"Εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ' Ἀχαιοί·
"Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἑλέσθω,
"Αἵ κε μετ' Ἀργείην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν·
"Εἰ δέ κεν Ἄργος ἱκοίμεθ' Ἀχαιϊκὸν, οὖθαρ ἀρούρης,
"Γαμβρός κέν μοι ἔοι, τίσω δέ μιν ἶσον Ὀρέστῃ,
"Ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἔνι πολλῇ·
"Τρεῖς δέ μοί εἰσι θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
"Χρυσόθεμις, καὶ Λαοδίκη, καὶ Ἰφιάνασσα,
"Τάων, ἥν κ' ἐθέλῃσι φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω
"Πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπιμείλια δώσω
"Πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὔπω τις ἑῇ ἐπέδωκε θυγατρί.
"Ἑπτὰ δέ οἱ δώσω εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
"Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε, καὶ Ἱρὴν ποιήεσσαν,
"Φηράς τε ζαθέας, ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον,
"Καλήν τ' Αἴπειαν, καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
"Πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς, νέαται Πύλου ἠμαθόεντος·
"Ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες, πολυβοῦται,
"Οἵ κέ ἑ δωτίνῃσι, θεὸν ὣς, τιμήσουσι,
"Καί οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
"Ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο.
"Δμηθήτω· Ἀΐδης τοι ἀμείλιχος, ἠδ' ἀδάμαστος·
"Τοὔνεκα καί τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἁπάντων·
"Καί μοι ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι,
"Ἠδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὔχομαι εἶναι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
"Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

Dona quidem neutiquam aspernanda das Achilli regi:
Sed agite, electos *legatos* excitemus, qui velocissime
Erant in tentorium Pelidæ Achillis.
Eia age, quos ego designavero, hi pareant,
Phœnix quidem primum Jovi dilectus, sit dux,
Sed deinde Ajaxque magnus & nobilis Ulysses:
Præconum autem Hodiusq; & Eurybates simul sequā
Ferte autem manibus aquam, & linguis fauere jubete,
Ut Jovi Saturnio supplicemus, si misereatur.

Nestor nominat qui sint ad Achillem mittendi legati.

Sic dixit: his autem omnibus gratum sermonem dixit.
Illico præcones quidem aquam in manus fuderunt.
Juvenes autem crateras coronaverunt potu,
Distribuerúntque omnibus iterum orsi poculis.
Sed postquā libaverunt, biberúntq; quantū voluit anim
Properant ex tentorio Agamemnonis Atridæ.
Illis autem multa mandabat Gerenius eques Nestor,
Nutu & gestu monens quemq; : Ulyssem autem maxime
Eniti ut flectant eximium Peliden.
Hi autem iverunt juxta littus multisoni maris,
Multum valde supplicantes terram continenti Neptu.
Ut facilè inducerent magnum animum Æacidæ.
Myrmidonum verò ad tentoria & naves venerunt,
Illū autē invenerunt animū oblectantē cithara dulcisso
Pulchra, ingeniosè facta (supernè autē argenteū erat jugū)
Quam ceperat è spoliis, urbe Eetionis destructā.
Hac ille animū oblectab. canebat autē gloriosa gesta viri
Patroclus verò ei solus è regione sedebat cum silentio,
Expectans Æaciden, quando desineret canere.
Hi verò progressi sunt ulterius, præibat autē nobilis Ulys.
Steterunt autē ante ipsum: admiratus verò surrexit Achill.
Ipsa cum cythara, relicta sede in qua sedebat.
Sic autē eodē modo Patroclus, postquā vidit viros surrex,
Illósq; amicè excipiēs alloquutus est pedibus celer Achill.
"Salvete, certè grati viri venistis, sanè multū necessitas
" Qui mihi irato licet Achiv. gratiss. estis. (urget

Legati ad Achillem proficiscuntur.

Sic utique fatus ulterius duxit divinus Achilles,
Et sedere fecit in sedilibus, tapetibúsque purpureis.
Statim autem Patroclum alloquutus est prope existentem,
" Majorem jam craterem Menœtii fili appone,
" Meraciúsque misce, poculum autem para unicuique;
" Charissimi enim isti viri meo sub tecto.
Sic dixit. Patroclus autem dilecto obedivit socio.
Sed is cacabum ingentem posuit ad ignis jubar:
Tergum autem in ipso posuit ovis & pinguis capræ,

Achilles legatos convivio excipit.

"Δῶρα μὲν οὐκέτ' ὀνοστὰ διδοῖς Ἀχιλῆϊ ἄνακτι.
"Ἀλλ' ἄγετε κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἵ κε τάχιστα
"Ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.
"Εἰ δ' ἄγε τοὺς ἂν ἐγὼ ἐπιόψομαι, οἱ δὲ πιθέσθων;
"Φοῖνιξ μὲν πρώτιστα Διῒ φίλος ἡγησάσθω.
"Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς.
"Κηρύκων δ' Ὀδίος τε, καὶ Εὐρυβάτης ἅμ' ἑπέσθων.
"Φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαί τε κέλεσθε,
"Ὄφρα Διῒ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἴ κ' ἐλεήσῃ.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑαδότα μῦθον ἔειπεν.
Αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν·
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
Ὁρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
Τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
(Δενδίλλων ἐς ἕκαστον,) Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα
Πειρᾶν ὡς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλείωνα.
Τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαιηόχῳ Ἐννοσιγαίῳ,
Ῥηϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
Μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλισίας, καὶ νῆας ἱκέσθην.
Τὸν δ' εὗρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
Καλῇ, δαιδαλέῃ, (ἐπὶ δ' ἀργύρεος ζυγὸς ἦεν)
Τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων πόλιν Ἠετίωνος ὀλέσσας,
Τῇ ὅ γε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
Πάτροκλος δέ οἱ οἶος ἐναντίος ἧστο σιωπῇ,
Δέγμενος Αἰακίδην ὁπότε λήξειεν ἀείδων.
Τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἡγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.
Στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι λιπὼν ἕδος, ἔνθα θάασσεν.
Ὣς δ' αὔτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνέστη.
Τὼ καὶ δεικνύμενος, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
"Χαίρετον, ἦ φίλοι ἄνδρες ἱκάνετον, ἦ τι μάλα χρεώ,
"Οἵ μοι σκυζομένῳ περ, Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐστον.
Ὣς ἄρα φωνήσας, προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς;
Εἷσεν δ' ἐν κλισμοῖσι, τάπησί τε πορφυρέοισιν.
Αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα,
"Μείζονα δὴ κρητῆρα Μενοιτίου υἱὲ καθίστα,
"Ζωρότερον δὲ κέραιρε, δέπας δ' ἔντυνον ἑκάστῳ.
"Οἳ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ.
Αὐτὰρ ὅ γε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
Ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὄϊος, καὶ πίονος αἰγός.

Apposuit etiam suis saginati scapulã abũdantẽ pinguedi-
Huic tenebat *carnes* Auto. secabátque nobilis Achilles.
Ea quidem scitè in minuta secabat, & verubus affigebat.
Ignẽ autẽ Menœtiades accẽdebat magnũ, deo similis vir.
Sed postquam ignis deflagravit, & flamma extincta est,
Prunas sternens verua desuper extendit,
Inspersit autem sale sacro, à lapidibus elevans.
At postquam assavit & in mensas culinarias fudit,
Patroclus quidem panem accipiens distribuit in mensa
Pulchris in canistris: sed carnem distribuit Achilles,
Ipse autem adversus sedit Ulyssi divino,
Ad parietem alterum: diis autem sacrificare jussit
Patroclũ suum sociũm: is verò in ignem jecit libamenta.
Hi autem in cibos paratos appositos manus immiserunt.
Sed postquam potus & cibi desiderium exemerunt,
Innuit Ajax Phœnici: intellexit autem divinus Ulysses,
Impléńsque vino poculun, propinavit Achilli:

Ulyssis oratio ad Achillem.

Salve Achilles, epulis quidem æqualibus non indigemus,
Sive in tentorio Agamemnonis Atridæ,
Sive & hic nunc: adsunt enim sufficientia multa (cum:
Ad epulandum: at non convivii amabilis opera nobis sunt
Sed valde magnam cladem, ô nobilis, inspicientes
Timemus: in dubio autem *est utrum* serventur vel pereant
Naves bene tabulatæ nisi tu induas fortitudinem.
Prope enim naves & munitiones castra posuerunt
Trojani animosi & è longinquo convocati auxiliares
Accendentes ignes multos per castra, negántq; *se* amplius
Retentos iri, sed in naves nigras irrupturos esse.
Jupiter autem ipsis Saturnius prospera signa ostendens
Fulgurat: Hector verò valde robore superbiens
Furit terribiliter, fretus Jove: nec quicquam curat
Viros neque deos: sed ingens ipsum rabies invasit,
Precatur autem ut citissimè appareat aurora divina,
Sperare *se* enim dictitat navium *se* abscissurũ summa rostra
Ipsásque incensurum ardenti igne, at Græcos
Interfecturum apud ipsas, turbatos præ fumo.
Hæc graviter timeo in mente, ne ei minas
Perficiant dii: nobis autem jam fatale sit
Perire in Troja longè ab Argo equis apto. (Achivorum
At *tu* surge, siquidem est animus vel serò quamvis, filios
Afflictos liberare à Trojanorum tumultu.
Ipsi tibi postea dolor erit: neque aliqua facultas
Patrato malo erit remedium inveniendi: sed multo antè
Considera, ut Danais auxiliando propulses malum diem.

O amice,

Ἐν δὲ συὸς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ·
Τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων· τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς.
Καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρε·
Πῦρ δὲ Μενοιτιάδης δαῖεν μέγα ἰσόθεος φώς.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη, καὶ φλὸξ ἐμαράνθη,
Ἀνθρακιὴν στορέσας, ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσε·
Πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο, κρατευτάων ἐπαείρας.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὤπτησε, καὶ εἰν ἐλεοῖσιν * ἔχευε, γρ. ἔθηκε
Πάτροκλος μὲν σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο
Τοίχου τοῦ ἑτέροιο· θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
Πάτροκλον ὃν ἑταῖρον· ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος, καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Νεῦσ' Αἴας Φοίνικι, νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
Πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας, δείδεκτ' Ἀχιλῆα,
"Χαῖρ' Ἀχιλεῦ, δαιτὸς μὲν ἐΐσης οὐκ ἐπιδευεῖς,
"Ἠμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
"Ἠδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
"Δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν·
"Ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφές, εἰσορόωντες
"Δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ σαωσέμεν, ἢ ἀπολέσθαι
"Νῆας ἐϋσσέλμους, εἰ μὴ σύ γε δύσεαι ἀλκήν·
"Ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὖλιν ἔθεντο
"Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλέκλειτοί τ' ἐπίκουροι, γρ. Κειάμενοι.
"Κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατὸν, οὐδ' ἔτι φασὶν
"Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐνὶ νηυσὶ μελαίνῃσι πεσέεσθαι.
"Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
"Ἀστράπτει· Ἕκτωρ δὲ μέγα σθένεϊ βλεμεαίνων,
"Μαίνεται ἐκπάγλως πίσυνος Διΐ, οὐδέ τι τίει
"Ἀνέρας, οὐδὲ θεούς, κρατερὴ δέ ἑ λύσσα δέδυκεν·
"Ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι ἠῶ δῖαν.
"Στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα,
"Αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
"Δῃώσειν παρὰ τῇσιν ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.
"Ταῦτ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή οἱ ἀπειλὰς
"Ἐκτελέσωσι θεοί· ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἴη
"Φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ ἑκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο·
"Ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε, καὶ ὀψέ περ, υἷας Ἀχαιῶν
"Τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ·
"Αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος
"Ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὑρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
"Φράζευ, ὅπως Δαναοῖσιν * ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ. γρ. ἀλεξήσῃς.

"Ὦ πέπον,

O amice, profectò tibi pater præcipiebat Peleus
Die illo, cum te ex Phthia Agamenoni misit:
Fili mi, victoriam quidem Minervâque & Juno
Dabunt, si voluerint; tu autem magnos *istos* spiritus
Contine in pectoribus, benignitas enim melior *est*.
Desine autem à contentione malũ machinãte, ut te m
Honorent Argivorum & juvenes & senes:
Sic præcipiebat senex, tu v. oblivis. sed tamen nunc q
Finem fac, & pone iram acerbam; tibi autem Agam
Digna bona dabit disinenti *ab* ira.
Quod si *vis* tu me audi: ego autem tibi recensebo
Quanta tibi in tentoriis promisit dona Agamemnon,
Septem qui igni non imponuntur tripodes, decémq
Igni aptos lebetes viginti, duodecim equos (tale
Pingues victores, qui præmia pedibus reportarunt,
Non mendicus esset vir cui tanta contingerent,
Neque inops valdè pretiosi auri,
Quanta Agamemnonis equi præmia pedibus report
Dabit & septem fœminas præstantissim. opera scien
Lesbias, quas, quando Lesbum bene conditã cepisti
Delegit, quæ tunc pulchritudine vincebãt genus mulie
Has quidem tibi dabit, inter *eas* autẽ erit, quã tunc ab
Filiam Brisei, & insuper magno jurejurando jurabit,
Nunquã cubile *se ejus* ascendisse, neq; rem habuisse cu
Ut mos est, ò rex, & virorum, & fœminarum.
Hæc quidem statim omnia aderunt, quod si postea
Civitatem magnam Priami dii dederint diripere,
Naves abundè auro & ære oneres
Ingressus, quando dividemus prædam Achivi.
Trojanas autem fœminas viginti ipse deligas
Quæ post Argivam Helenam pulcherrimæ fuerint.
Si autem Argos redierimus Achaicum, uber terræ,
Gener ei eris, honorabit autem te æquè *ac* Orestem,
Qui ei unicus educabatur deliciis in multis.
Tres autem ei sunt filiæ in domo bene compacta,
Chrysothemis & Laodice & Iphianassa.
Harum quacunq; volueris charam sine dote abducas
Ad domum Pelei: ipse verò dona dabit
Multa sanè, quanta nemo unquam suæ dedit filiæ.
Septem quippe tibi dabit bene habitata oppida,
Cardamylen, Enopénque, & Hiram herbosam,
Pherásque divinas, & Antheam pratosam,
Pulchrámque Æpeam, & Pedasum vitiferam.
Omnes autem prope mare habitantur Pyli Emathoentis

Ω πέπον, ἦ μὲν σοί γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
Ηματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Αγαμέμνονι πέμπε,
Τέκνον ἐμὸν, κάρτος μὲν Αθηναίη τε καὶ Ηρη
Δώσουσ', αἴ κ' ἐθέλωσι· σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν
Ισχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
Ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὄφρα σε μᾶλλον
Τίωσ' Αργείων ἠμὲν νέοι, ἠδὲ γέροντες.
Ως ἐπέτελλ' ὁ γέρων· σὺ δὲ λήθεαι· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
Παύε', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Αγαμέμνων
Αξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
Εἰ δὲ σὺ μέν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω,
Οσσά τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Αγαμέμνων·
Επτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
Πηγοὺς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο·
Οὔ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνὴρ, ᾧ τόσσα γένοιτο,
Οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
Οσσ' Αγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο·
Δώσει δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
Λεσβίδας, ἃς ὅτε Λέσβον ἐϋκτιμένην ἕλες αὐτὸς,
Εξέλεθ', αἳ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν,
Τὰς μέν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τότ' ἀπηύρα
Κούρην Βρισῆος· καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμεῖται
Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι
Η θέμις ἐστὶν ἄναξ, ἤτ' ἀνδρῶν, ἤτε γυναικῶν.
Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε
Αστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
Νῆας ἅλις, χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι
Εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ' Αχαιοί·
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἑλέσθαι,
Αἴ κε μετ' Αργείην Ελένην κάλλισται ἔωσιν·
Εἰ δέ κεν Αργος ἱκοίμεθ' Αχαϊκὸν, οὖθαρ ἀρούρης,
Γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἶσον Ορέστῃ,
Ος οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ·
Τρεῖς δέ οἱ εἰσὶ θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
Χρυσόθεμις, καὶ Λαοδίκη, καὶ Ιφιάνασσα,
Τάων, ἥν κ' ἐθέλῃσθα φίλην ἀνάεδνον ἄγεσθαι
Πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὁ δ' αὖτ' ἐπιμείλια δώσει
Πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὔ πώ τις ἑῇ ἐπέδωκε θυγατρί·
Επτὰ δέ τοι δώσει εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
Καρδαμύλην, Ενόπην τε, καὶ Ιρὴν ποιήεσσαν,
Φηράς τε ζαθέας, ἠδ' Ανθειαν βαθύλειμον,
Καλήν τ' Αἴπειαν, καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν·
Πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς νέαται Πύλου ἠμαθόεντος·

Viri a.*eas* incolunt multas pecudes multósq; boves haben-
Qui te donis tanquam deum honorabunt, (tes
Et tibi sub sceptro optima solvent tributa:
Hæc tibi præstabit cessanti *ab* ira:
Quòd si tibi Atrides invisus est in corde magis,
Ipse, & ejus munera: tu tamen cæteros omnes Græcos
Oppressos miserare in castris, qui te veluti deum
Honorabunt: certè enim ipsis valde magnā gloriā tuleris;
Nunc n. Hect. interficere queas, cum proximè tibi access.
Rabiem habens perniciosā: negat enim quemquā similem
Sibi esse Danaorum, quos huc naves tulerunt.

Achillis ad Ulyssem responsio.

Hunc vero respondens alloquutus est pedibus velox A-
Jovigena Laertiade, prudentissime Ulysses, (chilles,
Oportet sanè responsum apertè dare
Quemadmodum sentio, & ut ratum erit,
Ut non mihi obstrepatis assidentes aliunde alius.
Inimicus enim mihi ille æquè *ac* inferni portæ,
Qui aliud quidem occultat in animo, aliud verò dicit:
Sed ego dicam, ut mihi videtur esse optimum,
Neque mihi Atridem Agamemnona persuasurum puto
Neque alios Græcos: quoniam nulla gratia erat,
Pugnare hostibus cum viris assiduè semper:
Æqua portio *est* manēti *(in castris)* & si valde quis pugnet:
Inque eodem honore, tum ignavus, tum fortis:
Occumbit æquè, & otiosus vir & qui multa fecit.
Nec aliquid mihi superest, postquam passus sum dolores
Semper meam animam exponens ad pugnandū. (animo
" Sicut autem avis implumibus pullis affert
" Escam postquam acquisierit, malè autem ei est ipsi:
" Sic ego multas quidem insomnes noctes traduxi,
" Dies autem cruentos exegi bellum gerens
" Cum viris pugnans uxorum gratia ipsorum.
" Duodecim utique classe civitates vastavi hominum,
" Pedes verò undecim, aio, circa Trojam glebosam.
" His ex omnibus res pretiosas multas & insignes
" Abstuli, & omnia ferens Agamemnoni dedi
" Atridæ, hic verò remanens apud naves veloces,
" Accipiens, pauca distribuit, pleráque autem retinuit.
" Atq; alia quidem quæ optimat. dedit munera & regibus,
" Istis quidem firma manent, à me verò solo Græcorum
" Abstulit, habet autem uxorē animo gratā, cui accumb.
" Delectetur, quid autem oportet bellare cum Trojanis
" Argivos? quid verò exercitum adduxit huc congregatū
" Atrides? annon Helenæ causa pulchricomæ?

" An

“ Ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες, πολυβοῦται,
“ Οἵ κέ σε δωτίνῃσι, θεὸν ὣς, τιμήσουσι,
“ Καί τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
“ Ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλοιο.
“ Εἰ δέ τοι Ἀτρείδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον
“ Αὐτὸς, καὶ τοῦ δῶρα· σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
“ Τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατὸν, οἵ σε θεὸν ὣς
“ Τίσουσ'· ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
“ Νῦν γάρ χ' Ἕκτορ' ἕλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθῃ,
“ Λύσσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὔτινα φησὶν ὁμοῖον
“ Οἷ ἔμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
“ Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
“ Χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν·
“ Ἧπερ δὴ φρονέω τε, καὶ ὡς τετελεσμένον ἔσται,
“ Ὡς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
“ Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
“ Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.
“ Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
“ Οὔ τεμέ γ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἴω,
“ * Οὔτ' ἄλλους Δαναοὺς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν, γρ. Οὖ τ' ἐμέ γ.
“ Μάρνασθαι δηΐοισιν μετ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί·
“ Ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις * πολεμίζοι. γρ. πολεμίζει.
“ Ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ ἡμὲν κακὸς, ἠδὲ καὶ ἐσθλός·
“ Κάτθαν' ὁμῶς ὅ, τ' ἀεργὸς ἀνὴρ, ὅ, τε πολλὰ ἐοργώς·
“ Οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
“ Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
“ Ὡς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρῃσι
“ Μάστακ', ἐπεί κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ,
“ Ὣς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀΰπνους νύκτας ἴαυον,
“ Ἤματα δ' αἱματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
“ Ἀνδράσι μαρνάμενος ὀάρων ἕνεκα σφετεράων.
“ Δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων·
“ Πεζὸς δ' ἕνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
“ Τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
“ Ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
“ Ἀτρείδῃ· ὁ δ' ὄπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῇσι,
“ Δεξάμενος διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.
“ Ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα, καὶ βασιλεῦσι·
“ Τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται· ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν
“ Εἵλετ'· ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα, τῇ παριαύων
“ Τερπέσθω· τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσιν
“ Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
“ Ἀτρείδης; ἦ οὐχ Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο;

" An soli diligunt uxores variis linguis loquentiũ hominũ
" Atridæ ? nam quisquis bonus & prudens *est*
" Suam ipsius amat & curat, ut & ego hanc
" Ex animo amabam, captivam quamvis existentem.
" Nunc a. postquã è manibus præmiũ eripuit, & me frau.
" Nè me tentet bene scientem, non enim mihi persuad.
" Verum ô Ulysses tecúmque & cum aliis regibus,
" Deliberet à navibus propellere hostilem ignem.
" Sane quidem jam permulta fecit sine me,
" Jam murum ædificavit & effodit fossam ad ipsum
" Latam, magnam, ínque *ea* palos defixit.
" Sed nè sic quidem potest vim Hect. hominum occisoris
" Coercere : dum autem ego inter Græcos pugnabam,
" Nolebat pugnam relictis mœnibus movere Hector,
" Sed tantum ad Scæásque portas & fagum veniebat.
Ubi aliquando *me* solũ expectav. vixq;meũ effugit impetũ.
Nunc vero quoniam nolo pugnare cum Hectore nobili,
Cras sacris Jovi factis & omnibus diis
Oneratas deinde naves postquam in mare deduxero,
Videbis (si volueris, & si tibi hæc curæ fuerint)
Mane summo Hellespontum per-piscosum navigantes
Naves meas, ínque *ipsis* viros remigandi studiosos:
Si autem prosperã navigationẽ dederit inclytus Neptun.
Die tertio Phthiam glebosam pervenero : (veniens.
Sunt autem mihi permulta *bona* quæ reliqui malis avib. huc
Aliud verò hinc aurum & æs rubrum,
Et fœminas graciles : splendidúmque ferrum
Abducam, quæ sum sortitus: præmium auté mihi qui ded.
Rursus per contumeliam abstulit rex Agamemnon
Atrides : ei omnia referto, ut mando,
Palam, ut & alii indignentur Græci,
Si quem Danaorum adhuc sperat *se* decepturum,
Semper impudentia indutus : non tamen me,
Ausit, impudentissimus licet sit in faciem intueri :
Neque cum eo consilia communicabo, neque facta,
Nam me jam decepit & offendit, neque item rursus
Imponet verbis : sat ipsi *sit* : sed quietus
Abeat in malã rem:nã ei mentẽ exemit consiliarius Jupit.
Invisa a. mihi hujus dona : honoro vero eũ æquè atq; Car.
Neque si mihi decies & vicies tòt *opes* daret
Quot ei nunc sunt & si alicunde alia accederent,
Nec quot Orchomenon advehuntur, nec quot Thebas
Ægyptias, ubi multæ in domibus opes reconditæ jacent,
Quæ centum portarũ sunt, ducenti autem per unãquamq;

“Ἦ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων
“Ἀτρεΐδαι; ἐπειὴ ὅστις ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων
“Τὴν αὐτοῦ φιλέει, καὶ κήδεται· ὡς καὶ ἐγὼ τὴν
“Ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρικτητήν περ ἐοῦσαν.
“Νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἵλετο, καί μ' ἀπάτησε,
“Μή μευ πειράτω εὖ εἰδότος· οὐδέ με πείσει·
“Ἀλλ' Ὀδυσεῦ, σὺν σοί τε, καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι,
“Φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δήϊον πῦρ.
“Ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο·
“Καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
“Εὐρεῖαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν·
“Ἀλλ' οὐδ' ὧς δύναται σθένος Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
“Ἴσχειν· ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
“Οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἕκτωρ.
“Ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας, καὶ φηγὸν ἵκανεν·
“Ἔνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δέ μευ ἔκφυγεν ὁρμήν·
“Νῦν δ' ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἕκτορι δίῳ,
“Αὔριον ἱρὰ Διῒ ῥέξας, καὶ πᾶσι θεοῖσι,
“Νηήσας εὖ νῆας ἐπὴν ἅλαδε προερύσσω,
“Ὄψεαι (ἢν ἐθέλῃσθα, καὶ αἴ κέν τοι τὰ μεμήλῃ)
“Ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας
“Νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·
“Εἰ δέ κεν εὐπλοΐην δώῃ κλυτὸς Ἐννοσίγαιος·
“Ἤματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἱκοίμην.
“Ἔστι δέ μοι μάλα πολλά, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων·
“Ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσόν, καὶ χαλκὸν ἐρυθρόν,
“Ἠδὲ γυναῖκας ἐϋζώνους, πολιόν τε σίδηρον
“Ἄξομαι, ἅσσ' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι ὅς περ ἔδωκε,
“Αὖτις ἐφυβρίζων ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων
“Ἀτρεΐδης· τῷ πάντ' ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω
“Ἀμφαδόν· ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοί,
“Εἴ τινά που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἐξαπατήσειν,
“Αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένος· οὐδ' ἂν ἔμοιγε
“Τετλαίη, κύνεός περ ἐών, εἰς ὦπα ἰδέσθαι. γρ. σὺ δ' ἔτι
“Οὐδέ τί οἱ βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδὲ μὲν ἔργον.
“Ἐκ γὰρ δή μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν, οὐδ' ἂν ἔτ' αὖτις
“Ἐξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἅλις δέ οἱ· ἀλλὰ ἕκηλος
“Ἐρρέτω· ἐκ γάρ οἱ φρένας εἵλετο μητίετα Ζεύς.
“Ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
“Οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε, καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίη,
“Ὅσσα τέ οἱ νῦν ἐστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο,
“Οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν * ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας γρ. ποτι ἴσσεται.
“Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται·
“Αἵ θ' ἑκατόμπυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ' ἀν' ἑκάστας

Viri egrediuntur cum equis & curribus. (versîq; pul.
Neque si mihi tantum *opum* daret quantum arenæq;
Nec sic tamen amplius animum meũ flectet Agamemnon,
Priusquã omnẽ mihi luat animum-cruciantem contumelia
Filiam autẽ non ducã in uxorem Agamẽmnonis Atridæ:
Nec si cum aurea Venere pulchritudine certet:
Operibus autem Minervæ cæsiæ par sit, (eligat,
Nec sic quidem ipsam ducam; ipse verò Achivorum alium
Qui ei conveniat, & qui rex major sit,
Si enim me servent dii, & domum perveniam,
" Peleus mihi tunc uxorem desponsabit ipse.
" Multæ autem Achivæ sunt in Græciáque Phthiáque,
" Filiæ optimatum, qui civitates tuentur,
" Harum quam voluero dilectam faciam uxorem,
" Illic autem mihi plurimùm appetit animus generosus,
" Ductâ legitimâ uxore, aptâ conjuge,
" Possessionibus delectari, quas senex acquisivit Peleus.
" Nihil enim mihi cũ vita *videtur* cõparãdũ nè illa quidẽ
" Ilium possedisse bene habitatã urbẽ (omnia quæ aiunt
" Antè, tempore pacis, priùs quàm appulissent filii Achiv.
" Nec quanta lapideum limen jaculatoris intus continet
" Phœbi Apollinis Pytho in saxosa.
" Parabiles namque boves & pingues oves,
" Parabiles & tripodes, & equorum flava capita.
" Viri autem anima neque revocari potest
Geminũ fatum Achillis. " Neque recuperari, postquam transiverit septum dentiũ,
" Mater enim me dicit dea Thetis argẽteis pedibus insig-
" Duo fata ferre mortis ad finem : (nis
" Si quidẽ hic manens Trojanorũ civitatẽ circa pugnav.
" Periit quidem mihi reditus, sed gloria immortalis erit.
" Quòd si domum revertar dilectam in patriam terram,
" Periit mihi gloria bona, in diuturnũ *tẽpus* autẽ mihi vita
" Erit, neque me celeriter finis mortis deprehendet.
" Quin aliis quoque ego consuluero
" Domum navigare, quia non amplius invenietis exitum
" Ilii excelsi, valde enim ipsum altitonans Jupiter
" Manu suâ protegit, audaces facti sunt autem populi.
" Sed vos quidem euntes optimatibus Achivorum
" Nuntium renuntiate (hoc enim munus est legatorum)
" Ut aliud considerent in mentibus consilium melius,
" Quod ipsis naves servet & populum Achivorum
" Naves ad concavas, quoniam non ipsis hoc paratum
" Quod nunc cogitaverunt, me iram ponente.
" Phœnix autem hîc apud nos manens cubet,

" Ut

“Ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισι καὶ ὄχεσφιν·
“Οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη ὅσα ψάμαθός τε, κόνις τε,
“Οὐδέ κεν ὣς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει Ἀγαμέμνων
“Πρίν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην·
“Κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο·
“Οὐδ' εἰ χρυσείῃ Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
“Ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι,
“Οὐδέ μιν ὣς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἑλέσθω,
“Ὅστις οἱ τ' ἐπέοικε, καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.
“Ἢν γὰρ δή με σόωσι θεοί, καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι,
“Πηλεύς θήν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέσσεται αὐτός.
“Πολλαὶ δ' Ἀχαιΐδες εἰσὶν ἀν' Ἑλλάδα τε, Φθίην τε,
“Κοῦραι ἀριστήων, οἵ τε πτολίεθρα ῥύονται·
“Τάων ἥν κ' ἐθέλοιμι φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν·
“Ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγήνωρ
“Γήμαντι μνηστὴν ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν·
“Κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρων ἐκτήσατο Πηλεύς.
“Οὐ γὰρ * ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον, οὐδ' ὅσα φασὶν — γρ. ἐμῆς
“Ἴλιον ἐκτῆσθαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον,
“Τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν·
“Οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει
“Φοίβου Ἀπόλλωνος Πυθοῖ ἐνὶ πετρηέσσῃ.
“Ληϊστοὶ μὲν γάρ τε βόες, καὶ ἴφια μῆλα,
“Κτητοὶ δὲ τρίποδές τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
“Ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε * λεϊστή, — γρ. λῃϊστή
“Οὔθ' ἑλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων.
“Μήτηρ γάρ τέ μέ φησι θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
“Διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε·
“Εἰ μέν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφὶ μάχωμαι,
“Ὤλετο μέν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται· — γρ. Ὤλετο μέν
“Εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἵκωμαι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
“Ὤλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν
“Ἔσσεται, οὐδέ κε μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχείη.
“Καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
“Οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
“Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γὰρ ἕθεν εὐρύοπα Ζεὺς
“Χεῖρα ἑὴν ὑπερέσχε· τεθαρσήκασι δὲ λαοί.
“Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
“Ἀγγελίην ἀπόφασθε· (τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων)
“Ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
“Ἥ κέ σφιν νῆάς τε σαῷ, καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
“Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇς, ἐπεὶ οὔ σφισιν ἥδε γ' ἑτοίμη,
“Ἣν νῦν ἐφράσσαντο, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
“Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,

" Ut me in navibus charam in patriam sequatur
" Cras si voluerit: vi verò neutiquam, ipsum ducam.
Sic dixit; hi autem omnes conticuerunt silentio
Sermonem admirantes: admodum enim præfractè neg.
Tandem vero interloquutus est senex equitator Phœnix
Phœnicis verba ad Achillem
Lacrymas cũ gemitu effundẽs, valde n. timebat nav. Achi.
" Si quidem jam reditum in animum clare Achil. (vorũ;
" Inducis, neque omnino arcere à navibus velocibus
" Ignem vis hostilem, quoniam ira incidit in animum,
" Quomodo postea sine te, chare fili, hic relinquar
" Solus? tecum verò me misit senex equitator Peleus,
" Die illo, quando te ex Phthia Agamemnoni misit
" Infantem, nondum peritum omnibus perniciosi belli,
" Neque concionum, ubi homines illustres redduntur:
" Propterea me misit ut docerem *te* ista omnia,
" Dicendíque peritus ut evaderes, & idoneus rebus a-
" Itaque sine te dilecte fili non velim (gendis:
" Relinqui: neque si mihi promitteret deus ipse
" Senectute detersa, effecturum *me* juvenẽ pubescentem
" Qualis *eram* quũ primũ liqui Hell. pulchras mulieres ha-
" Fugiens jurgia patris Amyntoris Ormenidæ (bentem,
" Qui mihi ob pellicem irascebatur pulchricomam,
" Quam ipse diligebat, & contemnebat uxorem
" Matrẽ meã: hæc autem semper me rogabat genibus preh.
" Ut cum pellice miscerer, ut odio haberet senem.
" Et obedivi & feci; pater autem meus statim suspicatus
Multa imprecatus est: odiosas verò invocabat Furias,
Nè unquam genibus meis imponerem dilectum filium
Ex me genitum: dii autem perfecerunt imprecationes,
Jupitérque infernus; & dura Proserpina.
Tum me non amplius omnino coercebat in mentibus ani-
Patris irati in domo ut versarer. (mus
Certè quidem multum familiares & cognati circum
Ibi orantes *me* detinebant in ædibus (existentes,
Multas a. pingues oves & curvè gradientes nigros boves
Mactabant: multi autem sues florentes pinguedine
Assati extendebantur per flammam ignis.
Multum autem ex doliis vinum bibebatur ipsius senis.
Per novem noctes autem circa me ipsum noctes egerunt:
Atq; hi per vices custodias habeb. neq; unquam extingueb.
Ignis, alter quidem in porticu bene munitæ aulæ,
Alter autem in vestibulo ante thalami fores:
Sed quando jam decima mihi advenit nox obscura,
Et tunc ego thalami foribus densè compactis,

Ruptis

" Ὄφρά μοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἕπηται
" Αὔριον, ἢν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκῃ δ' οὔτι μιν ἄξω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπε.
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
Δάκρυ' ἀναπρήσας, (περὶ γὰρ δίε νηυσὶν Ἀχαιῶν) γρ. βέλλε-
" Εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ αι, οὐδ'
" Βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμυνέμεν νηυσὶ θοῇσι ἔτι.
" Πῦρ ἐθέλεις ἀΐδηλον· ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ·
" Πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο φίλον τέκος αὖθι λιποίμην
" Οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς
" Ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε
" Νήπιον, οὔπω εἰδόθ' ὁμοιΐου πολέμοιο,
" Οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσι.
" Τοὔνεκά με προέηκε διδασκέμεναι τάδε πάντα,
" Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, πρηκτῆρά τε ἔργων.
" Ὣς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλοιμι
" Λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίη θεὸς αὐτὸς
" Γῆρας ἀποξύσας, θήσειν νέον ἡβώοντα,
" Οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
" Φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
" Ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο,
" Τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν
" Μητέρ' ἐμήν· ἡ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
" Παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα·
" Τῇ πιθόμην, καὶ ἔρεξα· πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' ὀϊσθείς,
" Πολλὰ κατηρᾶτο, στυγερὰς δ' ἐπεκέκλετ' Ἐρινῦς, γρ. ἐφέ-
" Μήποτε γούνασιν οἷσιν * ἐφέσσεσθαι φίλον υἱὸν ζεσθ.
" Ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς
" Ζεύς τε καταχθόνιος, καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνεια.
" Ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς
" Πατρὸς χωομένοιο κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
" Ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἐόντες,
" Αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισι·
" Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς
" Ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
" Εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
" Πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
" Εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ * παρὰ νύκτας ἴαυον· γρ. περί.
" Οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον· οὐδέ ποτ' ἔσβη
" Πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς,
" Ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
" Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή,
" Καὶ τότ' ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας

Ruptis exivi, & transilii septum aulæ
Facilè latens custodésque viros famulásque mulieres.
Fugi postea procul per Helladem spatiosam;
In Phthiam perveni glebosam, nutricem ovium,
Ad Peleum regem, hic autem me lubens excepit:
Et me amavit ut pater suum filium amaverit
Unicum extremâ ætate natum amplis in possessionibus:
Et me divitem fecit, multum autem mihi dedit populum.
Incolebã verò extremã orã Phthiæ, Dolopibus imperans,
Et te tantum reddidi ô diis par Achilles,
Ex animo diligens quoniam nolebas cum alio,
Neque ad convivium ire, neque in ædibus comedere.
Antequam te super meis ego genibus collocans,
Obsonióque satiarem præincidens, & vinum adhibens,
Sæpe mihi rigâsti in pectoribus vestem
Vinum evomens, in infantia molesta.
Sic propter te permulta passus sum, & multa laboravi,
Ea cogitans, quod mihi nullam dii prolem dabant
Ex me, sed te *in* filium ô diis similis Achilles,
Adoptabam, ut à me aliquando sævam mortem propulsares.
Age *ergo* Achilles mitiga animũ magnum, neq; te oportet
Crudele cor habere, flexibiles autem *sunt* & dii ipsi,
Quorum etiam major virtus honórque potentiáque
Tamen hos suffimentis, & votis benignis,
Libaminéque nidoréque flectunt homines
Deorum preces & noxa. Precantes, postquam aliquis prævaricatus fuerit vel peccaverit.
Etenim preces sunt Jovis filiæ magni,
Claudæque rugosæque strabæque oculis,
Quæ Noxam curant quanquam eam sequuntur.
Noxa verò robustáque & pedibus integra: ideo omnes
Longè præcurrit, antevertit autem omnem per terram
Lædens homines: sed hæ medentur post modo.
Ac eum quidem qui venerabitur filias Jovis proprius accedentes
Valde juvant, & exaudiunt precantem:
Qui autem renuerit, & præfractius recusarit,
Precantur tunc hæ Jovem Saturnium euntes,
Eum ut Noxa simul sequatur, quò accepto damno pœnas luat:
Quare Achilles, da & tu Jovis filias sequi
Honorem, qui aliorum flectit mentem fortium.
Si enim non dona ferret, aliáque in posterũm nominaret
Atrides, sed semper pertinaciter iratus esset,
Non equidem te irâ abjectâ hortarer
Argivis auxiliari indigentibus quantumlibet.
Nunc v. simul statim multa dat, aliáq; in posterũ pollicetur

“ Ῥήξας, ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἑρκίον αὐλῆς
“ Ῥεῖα, λαθὼν φύλακάς τ' ἄνδρας, δμωάς τε γυναῖκας·
“ Φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
“ Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μήλων
“ Ἐς Πηλῆα ἄναχθ'· ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο,
“ Καί με φίλησ', ὡσεί τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
“ Μοῦνον, τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι·
“ Καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν·
“ Ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσιν ἀνάσσων·
“ Καί σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
“ Ἐκ θυμοῦ φιλέων. ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ' ἄλλῳ,
“ Οὔτ' ἐς δαῖτ' ἰέναι, οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι.
“ Πρίν γ' ὅτε δή σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας,
“ Ὄψου τ' ἄσαιμι προταμών, καὶ οἶνον ἐπισχών,
“ Πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα
“ Οἴνου ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
“ Ὣς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα.
“ Τὰ φρονέων, ὅ μοι οὔτι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
“ Ἐξ ἐμεῦ· ἀλλά σε παῖδα θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ
“ Ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς.
“ Ἀλλ' Ἀχιλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν, οὐδέ τί σε χρὴ
“ Νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
“ Τῶν περ καὶ μείζων ἀρετή, τιμή τε, βίη τε.
“ Καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι, καὶ εὐχωλῇς ἀγανῇσι,
“ Λοιβῇ τε, κνίσῃ τε παρατρωπῶσ' ἄνθρωποι
“ Λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβήῃ, καὶ ἁμάρτῃ.
“ Καὶ γάρ τε Λιταί εἰσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο,
“ Χωλαί τε ῥυσαί τε, παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ·
“ Αἵ ῥά τε καὶ μετόπισθ' ἄτης ἀλέγουσι κιοῦσαι.
“ Ἡ δ' ἄτη σθεναρή τε καὶ ἀρτίπος, οὕνεκα πάσας
“ Πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
“ Βλάπτουσ' ἀνθρώπους. αἱ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
“ Ὃς μέν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἆσσον ἰούσας
“ Τὸν δὲ μέγ' ὤνησαν, καί τ' ἔκλυον εὐξαμένοιο·
“ Ὃς δέ κ' ἀνήνηται, καί τε στερεῶς ἀποείπῃ,
“ Λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι,
“ Τῷ ἄτην ἅμ' ἕπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.
“ Ἀλλ' Ἀχιλεῦ πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρῃσιν ἕπεσθαι
“ Τιμήν, ἥ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει φρένας ἐσθλῶν.
“ Εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὄπισθ' ὀνομάζοι
“ Ἀτρεΐδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαίνοι,
“ Οὐκ ἂν ἔγωγέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελοίμην
“ Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι χατέουσί περ ἔμπης·
“ Νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ δίδωσι, τὰ δ' ὄπισθεν ὑπέστη·

Viros autem ad precandum insuper misit præstantissimos
Electos inter exercitum Achaicum, qui tibi ipsi
Amicissimi *sunt* Argivor. horum, nè tu orat. inanẽ reddas,
Neq; pedes: antè quidẽ non reprehendendũ *erat te* iratum
Sic & priscorum audivimus laudes virorum (esse.
Heroum quando aliquem vehemens ira occuparet,
Donísque placabiles erant, exorabilésque verbis.
Memini hoc factum ego vetustum, neutiquam recens,
Quale fuerit: inter vos autem exponam omnes amicos.
De Meleagro narratio. Curetes pugnabant & Ætoli pugnaces
Circa urbem Calydona & se mutuò interficiebant.
Ætoli quidem defendentes Calydona amœnam,
Curetes autem diripere cupientes ferro.
Etenim *in* hos malum aurea sede Diana excitavit
Irata quod non ei primitias *in* ubere solo
Oeneus sacrificaver. a iis diis epulantibus hecatombas,
Soli verò non sacrificavit Jovis filiæ magni,
Sive obliv. sive imprudentia, nocuit certè multum animo.
Hæc autem irata, divinum genus sagittis gaudens,
Incitavit in gramine cubãtem suẽ sylv. candidis dentibus
Qui mala multa faciebat vastans Oenei campum:
Multas autem hic funditus humi prostravit arbores altas
Cum ipsis radicibus & ipsis floribus pomorum.
Hunc autem filius Oenei occidit Meleager,
Multis ex civitatibus venatores viros ubi congregãsset
Et canes: non enim domitus fuisset paucis hominibus,
Tantus erat, multos autem rogum ascendere fecit tristem
Hæc autem ob ipsum excitavit magnũ tumultũ & præmiũ
Pro apri capite, & pelle setosâ,
Curetásque inter & Ætolos magnanimos.
Quamdiu quidem igitur Meleager bellicosus pugnabat,
Tamdiu Curetibus malè erat, neque poterant
Mœnia extra manere, multi quamvis essent.
Sed quando jam Meleagrum invasit ira (quæ & aliorum
Inflat in pectoribus mentem rectè quamvis sapientium)
Certè hic matri dilectæ Althææ iratus corde,
Jacebat apud legitimam uxorem pulchram Cleopatram,
Filiam Marpissæ pulchræ, Eveni filiæ,
Idæíque, qui fortissimus inter terrestres fuit viros,
Eorum *qui* tunc *erant*: & sanè contra regem sumpsit arcũ
Phœbum Apollinem pulchræ gratia nymphæ.
Hanc verò in ædibus pater & veneranda mater,
Alcyonem vocabant cognomine: quod ipsius
Mater Alcyonis luctuosæ casum habens

Flebat

“Ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους
“Κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιϊκὸν, οἵ τε σοὶ αὐτῷ
“Φίλτατοι Ἀργείων, τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξῃς,
“Μηδὲ πόδας· πρὶν δ' οὔ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
“Οὕτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
“Ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἵκοι,
“Δωρητοί τε πέλοντο, παράρρητοί τ' ἐπέεσσι.
“Μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔ τι νέον γε
“Ὡς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισι.
“Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο, καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
“Ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
“Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς·
“Κουρῆτες δὲ διαπραθέειν μεμαῶτες Ἄρηϊ·
“Καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὦρσε
“Χωσαμένη, ὅ οἱ οὔ τι θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς
“Οἰνεὺς ῥέξ', ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἑκατόμβας,
“Οἴῃ δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸς κούρῃ μεγάλοιο
“Ἢ λάθετ', ἢ ἀνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
“Ἣ δὲ χολωσαμένη δῖον γένος ἰοχέαιρα,
“Ὦρσεν ἔπι χλούνην σῦν ἄγριον ἀργιόδοντα,
“Ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ἔθων Οἰνῆος ἀλωήν·
“Πολλὰ δ' ὅγε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
“Αὐτῇσιν ῥίζῃσι, καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων.
“Τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
“Πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας,
“Καὶ κύνας· οὐ μὲν γάρ κε δάμη παύροισι βροτοῖσι,
“Τόσσος ἔην· πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
“Ἣ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ ἀϋτὴν
“Ἀμφὶ συὸς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι,
“Κουρήτων τε μεσηγὺ, καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
“Ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρηΐφιλος πολέμιζε,
“Τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδ' ἐδύναντο
“Τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν, πολέες περ ἐόντες·
“Ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδυ χόλος, (ὅς τε καὶ ἄλλων
“Οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων)
“Ἤτοι ὁ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ,
“Κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ καλῇ Κλεοπάτρῃ,
“Κούρῃ Μαρπήσσης καλλισφύρου, Εὐηνίνης,
“Ἴδεώ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν,
“Τῶν τότε, καί ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἵλετο τόξον
“Φοίβου Ἀπόλλωνος, καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης.
“Τὴν δὲ τότ' ἐν μεγάροισι πατὴρ, καὶ πότνια μήτηρ,
“Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῆς
“Μήτηρ Ἀλκυόνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα.

Flebat, quando ipsam longè faciens rapuit Phœbus Apo.
Huic is accubabat, iram cruciantem animum concoquens
Propter imprecationes matris iratus, quæ diis
Multum dolens supplicabat, *propter* fratris cædem.
Multum autem & terrā multa nutrientē manibus pulsab.
Invocans Plutonem & gravem Proserpinam,
In genua considens, rigabantur autem lacrymis sinus:
Ut filio darent mortē: hāc autem per tenebras vagans Er.
Exaudivit ex Erebo, implacabilem animum habens:
Horum autem ad portas tumultus & strepitus excitabatur,
Turres dum ferirentur: hunc autem orârunt senes
Ætolorum, miserúntque deorum sacerdotes optimos
Ut exiret & opem ferret, polliciti magnum donum:
Ubi pinguissimus ager *est* Calydonis amœnæ,
Ibi ipsum jusserunt prædium amœnum eligere
Quinquaginta jugerum: dimidium quidem vitiferi soli,
Dimidium vero non consitum arvum in agro capere.
Multum autem ipsum obsecrabat senex equitator Oeneus
Limen conscendens excelsi thalami,
Quatiens compactos asseres, suppliciter rogans filium:
Multum autem hunc sorores, & veneranda mater
Rogabant: ille magis recusabat: multúmque socii,
Qui ipsi maximè reverendi & amicissimi erant omnium:
Sed neque sic hujus animum in pectoribus flectebant,
Antequā jam thalamus frequenter percuteretur, ipsiq; tur.
Conscenderent Curetes, & incenderent magnam urbem.
Tum demum Meleagrum formosa uxor
Rogavit ejulans, & recensuit omnes
Miserias quæ hominibus contingūt, quorū urbs capta fuo.
Viros occidunt, urbem ignis absumit,
Liberos alii abducunt, formosásque mulieres.
Hujus autem commotus est animus audientis sæva facta:
Perrexit itaque ire, corporéque arma induit splendida.
Sic quidem *ab* Ætolis propulsavit malum diem,
Cedens suo animo, & tamen dona ei non persolverunt.
Multáque & decora: malum tamen depulit etiam sic.
Sed tu nè mihi ista cogites mentibus, neque te dæmon
Huc vertat ô amice: pejus autem esset
Navibus incensis auxiliari: sed propter dona
Veni: æquè te *ac* deum co'ent Achivi.
Si autem sine donis pugnam viros perdentem ineas,
Non item æquè in honore eris, bellum quāvis propulsaveris.

Achillis respōsio ad Phœnicem.

Hūc vero excipiens alloquutus est pedibus velox Achil.
Phœnix venerande senex, nobilissime, non mihi hoc

“Κλαῖ', ὅτε μιν ἑκάεργος ἀνήρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων.
“Τῇ ὅγε παρκατέλεκτο, χόλον θυμαλγέα πέσσων,
“Ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσι
“Πόλλ' ἀχέουσ', ἠρᾶτο κασιγνήτοιο φόνοιο.
“Πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία,
“Κικλήσκουσ' Ἀΐδην, καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν,
“Πρόχνυ καθεζομένη· δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι,
“Παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἠεροφοῖτις Ἐριννὺς
“Ἔκλυεν ἐξ Ἐρέβεσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
“Τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὅμαδος, καὶ δοῦπος ὀρώρει,
“Πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
“Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους
“Ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον·
“Ὁππόθι πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἐραννῆς,
“Ἔνθα μιν ἤνωγον τέμενος περικαλλὲς ἑλέσθαι
“Πεντηκοντόγυον· τὸ μὲν ἥμισυ, οἰνοπέδοιο,
“Ἥμισυ δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι.
“Πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἰνεὺς,
“Οὐδοῦ ἐπεμβεβαὼς ὑψηρεφέος θαλάμοιο,
“Σείων κολλητὰς σανίδας, γουνούμενος υἱόν·
“Πολλὰ δὲ τόνδε κασίγνηται, καὶ πότνια μήτηρ,
“Ἐλλίσσονθ'· ὁ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι,
“Οἵ οἱ κεδνότατοι, καὶ φίλτατοι ἦσαν ἁπάντων·
“Ἀλλ' οὐδ' ὧς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
“Πρίν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκα βάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
“Βαῖνον Κουρῆτες, καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστυ·
“Καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἐΰζωνος παράκοιτις
“Λίσσετ' ὀδυρομένη, καί οἱ κατέλεξεν ἅπαντα
“Κήδε', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει, τῶν ἄστυ ἁλώῃ·
“Ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει·
“Τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι, βαθυζώνους τε γυναῖκας.
“Τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα.
“Βῆ δ' ἰέναι, χροῒ δ' ἔντε' ἐδύσατο παμφανόωντα·
“Ὣς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ,
“Εἴξας ᾧ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρ' ἐτέλεσσαν,
“Πολλά τε καὶ χαρίεντα· κακὸν δ' ἤμυνε καὶ αὔτως.
“Ἀλλὰ σὺ μή μοι ταῦτα νόει φρεσί, μηδέ σε δαίμων
“Ἐνταῦθα τρέψειε φίλος· κάκιον δέ κεν εἴη
“Νηυσὶν καιομένῃσιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώροις
“Ἔρχεο. ἶσον γάρ σε θεῷ τίσουσιν Ἀχαιοί·
“Εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δύῃς.
“Οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι, πόλεμόν περ ἀλαλκών.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
“Φοῖνιξ ἄττα, γεραιὲ διοτρεφὲς, οὔ τί με ταύτης

Χρεὼ

Opus est honore: puto auté *me* honorarius esse Jovi volu.
Quæ me retinebit apud naves curvis puppibus dum spi.
In pectoribus manserit & mihi chara genua movebuntur.
Aliud verò tibi dico, tu autem animo manda tuo:
Nè mihi turba animum flens & mœrens,
Atridæ heroi gratificans, neutiquam te convenit
Istum amare, ut nè mihi odio sis *te* amanti.
Decet te mecum, eum lædere qui me læserit:
Æquè *ac* ego regna, & dimidium sortire honorem:
Isti renuntient, tu autem hic cubato remanens
Lecto in molli: simul autem atque aurora illuxerit,
Consultabimus, an redeamus ad nostra, an maneamus.

Dixit & Patroclo superciliis annuit tacitè,
Phœnici ut sterneret densum lectum; ut citissimè
E tentorio reditum curarent, inter illos autem Ajax
Deo par Telamonius orationem habuit,

Ajacis oratio.

Nobilissime Laertiade, prudentissime Ulysses,
Abeamus: non enim mihi videntur preces *nostræ* exitum
Hoc quidé itinere ullum esse consequuturæ: núciare autem
Oportet responsum Danais, licet non bonú sit, (velocissi.
Qui alicubi nunc sedent expectantes. At Achilles
Immitem in pectoribus posuit superbam iram:
Durus neque rationem habet amicitiæ sodalium,
Ejus qua eum apud naves honorabamus supra cæteros,
O immisericordem! etenim aliquis *pro* fratris cæde
Satisfactionem, vel *pro* suo filio accepit occiso: (persolvit
Et is quidem *qui occidit* in civitate manet ibi, multa postq.
Alterius autem sedatur cor & animus elatus
Pretio accepto; tibi vero incessabilémque sævámque
Iram in pectoribus dii posuerunt, gratiâ puellæ
Unius: nunc autem tibi septem præbemus eximiè optim.
Aliáque multa præter has: tu itaq; placidú assume animum
Reverere autem tectum sub quo apud te sumus:
Ex cœtu verò Græcorum profitemur nos tibi supra alios
Maximè necessarios esse & amicissim. quotquot sunt Ach.

Achillis ad Ajacem responsio.

Húc autem excipiens alloquutus est pedibus velox Achil.
" Ajax nobilis, Telamonie, princeps populorum,
" Omnia mihi ex animo visus es dixisse.
" Sed mihi tumescit cor ira, quoties illius
" Recordor, qui me vilem inter Argivos fecit
" Atrides, tanquam aliquem immunem advenam.
" Quare vos abite, & legationem renuntiate.
" Non enim ante bellum curabo sanguino lentum,
" Quàm filius Priami bellicosi Hector divinus

" Myrmidonum

“Χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ,
“Ἥ μ' ἕξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰσόκ' ἀϋτμὴ
“Ἐν στήθεσσι μένῃ, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.
“Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
“Μή μοι σύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος, καὶ ἀχεύων,
“Ἀτρείδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρὴ
“Τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθηαι φιλέοντι.
“Καλόν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν ὅς κέ με κήδῃ.
“Ἶσον ἐμοὶ βασίλευε, καὶ ἥμισυ μείρεο τιμῆς·
“Οὗτοι δ' ἀγγελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
“Εὐνῇ ἔνι μαλακῇ, ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι,
“Φρασσόμεθ', ἤ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἤ κε μένωμεν.
Ἦ, καὶ Πατρόκλῳ ὅγ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ
Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
Ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο· τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
Ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπε,
“Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
“Ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκέει μύθοιο τελευτὴ
“Τῇδέ γ' ὁδῷ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
“Χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθόν περ ἐόντα,
“Οἵ που νῦν ἕαται ποτιδέγμενοι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
“Ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμόν,
“Σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἑταίρων,
“Τῆς, ᾗ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων.
“Νηλής· καὶ μέν τίς τε κασιγνήτοιο φόνοιο
“Ποινήν, ἢ οὗ παιδὸς ἐδέξατο τεθνειῶτος.
“Καί ῥ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτίσας·
“Τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη, καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
“Ποινὴν δεξαμένου· σοὶ δ' ἄλληκτόν τε, κακόν τε
“Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν, εἵνεκα κούρης
“Οἴης· νῦν δέ τοι ἑπτὰ παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας,
“Ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι· σὺ δ' ἵλαον ἔνθεο θυμόν·
“Αἴδεσσαι δὲ μέλαθρον, ὑπωρόφιοι δέ τοι εἰμὲν
“Πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
“Κήδιστοί τ' ἔμεναι, καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
“Αἶαν διογενές, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
“Πάντα σύ μοι κατὰ θυμὸν * ἐείσαο μυθήσασθαι· γρ. ἐείσω
“Ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὁππότ' ἐκείνων
“Μνήσομαι, ὅς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
“Ἀτρείδης, ὡσεί τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
“Ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε, καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε.
“Οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος,
“Πρίν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονα Ἕκτορα δῖον

" Myrmidonum ad tentoria & naves veniat
" Interficiens Argivos, incendátque igne naves.
" Circum verò meum tentorium & navem nigram
" Hectorem etiam cupidum à pugna cohibitum iri puto.
Sic dixit. hi verò unusquisq; accepto poculo rotundo
Libantes, ad naves iverunt rursus, præibat autem Ulysses,
Patroclus verò sociis & ancillis imperavit
Phœnici sternere densum lectum quàm celerrimè.
Illæ autem obedientes straverunt lectum ut imperaverat;
Pellésque ovinas, culcitrámque, linique subtilem florem;
Ibi senex cubuit, & auroram divinam expectavit,
Sed Achilles cubuit *in* recessu tentorii artificiosè facti,
Huic autem accubuit mulier, quam è Lesbo adduxerat
Phorbantis filia Diomeda pulchras genas habens.
Patroclus autem ex altera parte dormivit, juxtáq; ipsum
Iphis formosa, quam ei dederat nobilis Achilles,
Scyron cùm cepit altam, Enyei oppidum.
Legati ad Agamemnonem redeunt infectare. Illi verò postquam ad tentoria Atridæ venerunt,
Hos quidem aureis poculis filii Achivorum
Excipiebant aliunde alius assurgentes, interrogabántque
Primus autem interrogavit rex virorum Agamemnon,
Dic age mihi ò laudatissime Ulysses ingens gloria Achiv.
An ergo vult à navibus defendere hostilem ignem?
An recusat, itáque tenet superbum animum?
Hunc autē rursus allequutus est patiens nobilis Ulysses;
Atride illustrissime rex virorum Agamemnon.
Ille non vult restringere iram, sed adhuc magis
Impletur ira: te autem parvi pendit & tua dona.
Ipsum te consultare una cum Argivis jussit,
Quomodo naves serves & exercitum Achivorum,
Ipse verò minatus est, simulátque aurora apparuerit,
Naves benè tabulatas in mare tracturum quæ utrinq; remis
Atque etiam alios dixit se hortari (aguntur.
Ut domū renavigent: quia non amplius invenietis exitum
Trojæ altæ, valde enim ipsam altitonans Jupiter
Manu sua protegit, animúmque sumpserunt populi.
Sic dixit: adsunt & hi, ut hæc dicant qui me sequuti sunt.
Ajax & præcones duo prudentes ambo.
Phœnix verò illic senex cubuit: sic enim jussit,
Ut se in navibus dilectam in patriam sequatur,
Cras, si velit: vi autem neutiquam ipsum ducet.
Sic dixit: hi verò omnes conticuerunt silentio,
Sermonem admirati: valde enim duriter recusaverat.
Diu autem taciti erant perculsi filii Achivorum:

« Μυρμιδόνων ἐπί τε κλισίας, καὶ νῆας ἵκηται
« Κτείνοντ' Ἀργείους, κατά τε σμῦξαι πυρὶ νῆας.
« Ἀμφὶ δέ τοι τῇ 'μῇ κλισίῃ, καὶ νηὶ μελαίνῃ
« Ἕκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι ὀΐω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἕκαστος ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
Σπείσαντες, παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
Πάτροκλος δ' ἑτάροισιν ἰδὲ δμωῇσι * κέλευσε Γρ. κέλευε
Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα·
Αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος ὡς * ἐκέλευσε, γρ. ἐκέλευε.
Κώεά τε, ῥῆγός τε, λίνοιό τε λεπτὸν ἄωτον,
Ἔνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο, καὶ ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·
Τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγε
Φόρβαντος θυγάτηρ Διομήδη καλλιπάρῃος·
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἐλέξατο· πὰρ δ' ἄρα καὶ τῷ
Ἶφις ἐΰζωνος, τήν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεύς,
Σκῦρον ἑλὼν αἰπεῖαν Ἐνυῆος πτολίεθρον.
Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρείδαο γένοντο,
Τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις υἷες Ἀχαιῶν
Δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν, ἔκ τ' ἐρέοντο.
Πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
« Εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
« Ἤ ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀμυνέμεναι δήϊον πῦρ;
« Ἦ ἀπέειπε, χόλος δέ τ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
« Ἀτρείδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
« Κεῖνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
« Πιμπλάνεται μένεος· σὲ δ' ἀναίνεται, ἠδὲ σὰ δῶρα.
« Αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν
« Ὅππως κεν νῆάς τε σόοις, καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
« Αὐτὸς δ' ἠπείλησεν ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι
« Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας·
« Καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι
« Οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
« Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἑθεν εὐρύοπα Ζεὺς
« Χεῖρα ἑὴν ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί.
Ὣς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἵδε τάδ' εἰπέμεν, οἵ μοι ἕποντο,
« Αἴας, καὶ κήρυκε δύω πεπνυμένω ἄμφω·
« Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελέξατο, ὡς γὰρ ἀνώγει,
« Ὄφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἕπηται
« Αὔριον, ἢν ἐθέλῃσιν, ἀνάγκῃ δ' οὔτι μιν ἄξει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσε.
Δὴν δ' ἄνεῳ ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν·

Tandem verò loquutus est bello strenuus Diomedes,
Atride illustrissime rex virorum Agamemnon,
Utinam non orasses eximium Peliden,
Infinita dona dans: is enim etiam alias superbus est;
Nunc rursus ipsum multo magis in superbiam impulisti.
Sed illum quidem sinamus, sive abeat,
Sive maneat: tunc verò rursum pugnabit, quando ipsum
Animus in pectoribus impulerit & deus incitaverit.
Sed agite, sicut ego dixero obsequamur omnes:
Nunc quidem cubate refecti charum cor
Cibo & potu (hoc enim robur est & virtus:)
Sed postquam apparuerit pulchra roseis digitis aurora,
Ocyus ante naves siste exercitúmque & equos,
Adhortatus & verò ipse inter primos pugna.
Sic dixit: hi verò omnes approbarunt reges,
Consilium admirati Diomedis equitandi periti.
Et tunc quum libassent iverunt ad tentorium unusquisq;
Ibi autem cubuerunt, & somni donum sumpserunt.

ARGUMENTUM X. LIBRI ILIADIS HOMERI.

AGAMEMNON vigilans excitat optimates Achivorum, ipséque, & Menelaus, & in fossa habito concilio mittunt speculatores in Trojanorum exercitum, Ulyssem & Diomedem, qui Dolonem quidem, una obviam facti, interficiunt. Edocti autem ab ipso Rhesum quendam regem & Thraces prope esse, & ubi castrametarentur, digressi, conficiunt Rhesum, ejúsque sociorum quosdam, & equos abigentes ad navium stationem redeunt.

Richard Wensley
His Book.
An: Dom:
1680

ALIUD

Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
« Ἀτρείδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
« Μὴ ὄφελες λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλείωνα,
« Μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγήνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·
« Νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγηνορίῃσιν ἐνῆκας.
« Ἀλλ' ἤτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἤ κεν ἴῃσιν,
« Ἤ κε μένῃ· τότε δ' αὖτε μαχήσεται, ὁππότε κέν μιν
« Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν * ἀνώγῃ καὶ θεὸς ὄρσῃ. γρ. ὀρίνῃ
« Ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
« Νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ,
« Σίτου, καὶ οἴνοιο· (τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·)
« Αὐτὰρ ἐπεί κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
« Καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε, καὶ ἵππους
« Ὀτρύνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεσαν βασιλῆες,
Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
Καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος·
Ἔνθα δ' ἐκοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Κ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Ἀγαμέμνων ἀγρυπνήσας, ἀνίστησι τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων, αὐτός τε καὶ Μενέλαος· καὶ ἐπὶ τῆς τάφρου συμβουλευσάμενοι, πέμπουσι κατασκόπους εἰς τὸ τῶν Τρώων στρατόπεδον, Ὀδυσσέα, καὶ Διομήδην, οἳ Δόλωνα μὲν συναντήσαντες ἀναιροῦσι, πυθόμενοι δὲ παρ' αὐτοῦ Ῥῆσόν τινα βασιλέα, καὶ Θρᾶκας παρεῖναι, ἔνθα τε ἐστρατοπεδεύσαντο, ἀπελθόντες δολοφονοῦσι τὸν Ῥῆσον καὶ τῶν ἑταίρων τινάς, καὶ τοὺς ἵππους αὐτοῦ ἀπελάσαντες εἰς τὸ ναύσταθμον παραγίνονται.

ALIUD ARG. VEL ALIA INSCR.

K. ex utroque exercitu speculatores sunt profecti.

VEL ITA,

K, autem Rhesi caput abscidit Tydei filius.

ALIA INSCRIPTIO.

Vigilia nocturna, & cædes Dolonis, sive Doloneia.

HOMERI ILIADOS LIB. X.

Agamemnon & Menelaus æstuant.

CÆteri quidẽ apud naves principes omniũ Achivorũ
Dormiebant totam noctem, molli domiti somno.
At non Atriden Agamemnonẽ pastorem populorũ
Somnus tenebat dulcis, multa animo volventem.
Veluti cùm fulgurat maritus Junonis bene comptæ,
Parans vel magnum imbrem, immensamve grandinem,
Vel nivem, quando nix dealbavit arva,
Vel alicubi belli magnum os amari:
Tam frequenter in pectoribus suspirabat Agamemnon
Imo ex corde: tremebant autem ei præcordia intus,
Cùm quidem in campum Trojanum respexisset,
Mirabatur ignes multos, qui ardebant ante Ilium,
Tibiarum fistularúmq; sonum, tumultúmque hominum:
Verùm quum ad navesq; respexisset & exercitum Achiv.
Multos ex capite radicitus evellebat capillos
Supernè existenti Jovi: valde autẽ gẽebat gloriosum cor.
Hæc autem ejus animo potior visa est sententia,
Ad Nestorem primum Neleium accedere virorum,
Si quod secum consilium salutare fabricaret,
Quod remedium malorum cunctis Danais foret:
Erectus itaque induit circa pectora tunicam:
Pedibus autem infra robustis alligavit pulchros calceos,
Deinde autem rufam induit pellem leonis
Fulvi, magni, dimissam usque ad pedes: sumpsitq; hastam.
Eodem modo Menelaũ tenebat tremor: nam ne ipsi quidẽ
Somnus in palpebris insidebat, nequid paterentur
Argivi qui utique sui gratiâ spatiosum per mare

Venerant

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ἢ ἐπιγραφή.

Κάππα δ' ἄρ' ἀμφοτέρων σκοπιαζέμεν ἤλυθον ἄνδρες.

Η ὕτως,

Κάππα δὲ Ῥήσου τὴν κεφαλὴν ἕλε Τυδέος υἱός.

ΑΛΛΗ.

Νυκτεγερσία καὶ Δολωνοφονία, ἤτοι Δολώνεια.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ ἡ Κ. Ῥαψῳδία.

ΑΛΛΟΙ μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν
Εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
Ὕπνος ἔχε γλυκερὸς, πολλὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντα.
Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἠϋκόμοιο
Τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον, ἠὲ χάλαζαν,
Ἢ νιφετὸν, ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
Ἠὲ ποθι πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο·
Ὣς πυκίν' ἐν στήθεσσιν ἀνεστενάχιζ' Ἀγαμέμνων
Νειόθεν ἐκ κραδίης, τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός.
Ἤτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειε,
Θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καίετο Ἰλιόθι πρὸ,
Αὐλῶν, συρίγγων τ' ἐνοπὴν, ὅμαδόν τ' ἀνθρώπων.
Αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆάς τε ἴδοι, καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
Πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἕλκετο χαίτας
Ὑψόθ' ἐόντι Διΐ· μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ,
Νέστορ' ἔπι πρῶτον Νηλήϊον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
Εἴ τινά οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτήναιτο,
Ἥτις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο·
Ὀρθωθεὶς δ' ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα·
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἑέσσατο δέρμα λέοντος
Αἴθωνος, μεγάλοιο, ποδηνεκὲς· εἵλετο δ' ἔγχος.
Ὣς δ' αὔτως Μενέλαον ἔχε τρόμος· (οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
Ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε,) μή τι πάθοιεν
Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἕθεν εἵνεκα πουλὺν ἐφ' ὑγρὴν

Venerant ad Trojam, bellum audax cogitantes.
Pelle pardi quidem primum tergum latum operuit
Maculosa, sed galeam in capite elevans
Imposuit æream, hastámque cepit manu robusta.
Perrexit autē ire excitaturus suū fratrē, qui potēter cunctis
Argivis præerat, & tanquam deus colebatur *in* populo;
Hunc autē invenit circū humeros ponētem arma pulchra
Navis ad puppim: hic autem gratus fuit veniens:
Hunc prior alloquutus est in bello strenuūs Menelaus,

Agamēnon & Menelaus inter se deliberant.

" Cur sic frater, armaris? num quem sociorum
" Impellis Trojanis exploratorem? sed valde admodum
" Timeo, ne nullus tibi promittat hoc opus,
" Ut viros hostes exploret, solus accedens
" Noctem per divinam: valde quispiam audax erit.
Hunc autem respondēns, alloquutus est rex Agamēnon,
" Opus est consilio mihi & tibi à Jove nutrite ô Menelae
" Prudenti, quod liberabit atque servabit
" Argivos & naves, quoniam Jovis aversa est *à nobis* mens.
" Hectoreis sanè magis animum adjecit sacrificiis,
" Non enim unquam vidi neque audivi (*ex alio*) referente
" Virum unum tanta ardua *opera* uno die molitum esse,
" Quanta Hector fecit Jovi charus, filiis Achivorum;
" Ita ut est neque deæ filius dilectus neque dei:
" Opera autem fecit, quæ aio curæ fore Græcis
" Diúque & in longum *tempus*, tantis enim malis affecit (Achivos.
" Sed i, Ajacem & Idomeneum voca
" Cito currens ad naves, ego verò ad Nestorem divinum
" Vado, & hortabor ut surgat, siquidem velit
" Venire ad custodum sacrum coetum, & mandare *eis*:
" Illum enim potissimum audient, hujus siquidem filius
" Præest custodibus & Idomenei assecla
" Meriones: his enim commisimus maximè.
" Huic autem respondit deinde in bello strenuus Menel.
" Quomodo verò mihi sermone mandas & jubes?
" Ibine maneam inter illos, præstolans donec venias?
" An curram ad te rursus, quam bene illis præcepero?
Hunc autem rursus alloquutus est rex virorum Agamē(non,
" Illic mane, ne fortè aberremus invicem
" Venientes, multæ enim per exercitum sunt viæ:
" Clama autem quâ iveris, & vigilare jube,
" A patre & stirpe compellans virum quemque
" Omnes laudans: neque superbias animo:
" Sed & nosmet-ipsi laboremus: sic quippe nobis
" Jupiter nascentibus injecit calamitatem gravem:

Sic

Ἤλυθον ἐς Τροίην πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες;
Παρδαλέῃ μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψε
Ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνην κεφαλῆφιν ἀείρας
Θήκατο χαλκείην· δόρυ δ' εἵλετο χειρὶ παχείῃ.
Βῆ δ' ἴμεν ἀνστήσων ὃν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων ἤνασσε· θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ.
Τὸν δ' εὗρ' ἀμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
Νηῒ πάρα πρύμνῃ· τῷ δ' ἀσπαστὸς γένετ' ἐλθών·
Τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
“Τίφθ' οὕτως, ἠθεῖε, κορύσσεαι; ἦ τιν' ἑταίρων
“Ὀτρυνέεις Τρώεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
“Δείδω μὴ οὔ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
“Ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν, οἶος ἐπελθὼν
“Νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
“Χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σὲ, διοτρεφὲς, ὦ Μενέλαε,
“Κερδαλέης, ἥ τίς κεν ἐρύσσεται, ἠδὲ σαώσει
“Ἀργείους, καὶ νῆας· ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν.
“Ἑκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν.
“Οὐ γάρ πω ἰδόμην, οὐδ' ἔκλυον αὐδήσαντος,
“Ἄνδρ' ἕνα τοσσάδε μέρμερ' ἐπ' ἤματι μητίσασθαι,
“Ὅσσ' Ἕκτωρ ἔρρεξε Διῒ φίλος, υἷας Ἀχαιῶν
“Αὔτως, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος, οὔτε θεοῖο·
“Ἔργα δ' ἔρεξ', ὅσα φημὶ μελησέμεν Ἀργείοισι
“Δηθά τε, καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιούς.
“Ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα, καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον,
“Ῥίμφα θέων ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
“Εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, αἴ κ' ἐθέλῃσιν
“Ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος, ἠδ' ἐπιτεῖλαι.
“Κείνου γάρ κε μάλιστα πιθοίατο· τοῖο γὰρ υἱὸς
“Σημαίνει φυλάκεσσι, καὶ Ἰδομενῆος ὀπάων
“Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
“Πῶς γάρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι, ἠδὲ κελεύεις;
“Αὖθι μένω μετὰ τοῖσι δεδεγμένος εἰσόκεν ἔλθῃς,
“Ἦε θέω μετὰ σ' αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
“Αὖθι μένειν, μή πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιιν
“Ἐρχομένω· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατόν εἰσι κέλευθοι.
“Φθέγγεο δ' ᾗ κεν ἴῃσθα, καὶ * ἐγρήγορθαι ἄνωχθι, γρ. ἐγρηγόρθαι.
“Πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
“Πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ·
“Ἀλλὰ καὶ αὐτοί περ πονεώμεθα· ὧδέ που ἄμμι
“Ζεὺς ἐπὶ γεινομένοισιν ἵει κακότητα βαρεῖαν.

Ὡς

Agamemnon Nestorem adit

Sic fatus: dimisit fratrem, bene postquam præcepisset,
Sed hic perrexit ire ad Nestorem pastorem populorum:
Hunc verò invenit apud tentorium & navem nigram
Lecto in molli, juxtáque *eum* arma variegata jacebant,
Scutum & duæ hastæ, splendidáque galea.
Prope etiam balteus jacebat variè pictus, quo senex
Cingebatur quando ad bellum perniciosum armaretur,
Populū *suum* ducens: nam non indulgebat senectuti tristi
Erectum autem in cubitum caput elevans,
Atriden alloquutus est, & rogabat verbis,
Quis *tu es qui* sic ad naves per castra venis solus,
Noctem per obscuram, quando dormiunt mortales cæteri?
An aliquem custodem quærens, an aliquem sociorum?
Loquere, neque tacitus ad me accede, quid tibi opus est?
Huic autem respondit rex virorum Agamemnon,
O Nestor Neleiade, ingens gloria Achivorum,
Cognosces Atriden Agamemnona, quem supra omnes
Jupiter injecit laboribus assiduè, quoad spiritus
In pectoribus manet, & mihi chara genua moventur,
Erro ita, quoniam non mihi in oculis dulcis somnus
Insidet, sed curæ est bellum & clades Achivorum.
Vehementer enim pro Græcis timeo, neque mihi cor
Firmum est, sed jactor, cor autem mihi extra
Pectora exilit, tremunt verò præclara membra.
Sed si quid facere cogitas (quoniam neq; te somnus capit)
Eia ad custodes descendamus, ut videamus
Ne illi labore defessi, atque etiam vigiliâ,
Dormiant, at custodiæ prorsus obliviscantur:
Hostes autem viri prope sedent, neque scimus
An fortè etiam per noctem in animo habeant pugnare.
Huic verò respondit deinde Gerenius eques Nestor
" Atride illustrissime rex virorum Agamemnon,
" Minimè sanè Hectori õnia *sua* cogitata consiliarius Jup.
" Perficiet quæcunque nunc sperat: sed ipsum puto
" Curis laboraturum & pluribus, si modo Achilles
" Ex ira molesta converterit dilectum cor:
" Te verò libenter sequar ego, insuper & excitemus alios
" Et Tydiden hasta inclytum, & Ulyssem,
" Ajacem celerem & Phylei fortem filium.
" Quin si quis & hos adiens vocaret
" Deo parem Ajacem & Idomenea regem.
" Horum enim naves sunt longissimè, neq; valde prope.
" Sed amicū quamvis existentem & venerandū Menelaū
" Increpabo, quamvis mihi succenseas: neque celabo,

" Quod

Ὣς εἰπὼν, ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν, εὖ ἐπιτείλας.
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα ποιμένα λαῶν·
Τὸν δ' εὗρεν παρά τε κλισίῃ, καὶ νηῒ μελαίνῃ
Εὐνῇ ἔνι μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο,
Ἀσπὶς, καὶ δύο δοῦρε, φαεινή τε τρυφάλεια·
Πὰρ δὲ ζωστὴρ κεῖτο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραιὸς
Ζώννυθ' ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο,
Λαὸν ἄγων· ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ·
Ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν ἐπαείρας,
Ἀτρείδην προσέειπε, καὶ ἐξερεείνετο μύθῳ
" Τίς δ' * οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἶος, γρ. οὗτος
" Νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
" Ἠέ τιν' οὐρήων διζήμενος, ἤ τιν' ἑταίρων;
" Φθέγγεο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
" Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
" Εἴσεαι Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
" Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερὲς, εἰσόκ' ἀϋτμὴ
" Ἐν στήθεσσι μένῃ, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.
" Πλάζομαι ὧδ', ἐπεὶ οὔ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
" Ἱζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος, καὶ κήδε' Ἀχαιῶν.
" Αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
" Ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι· κραδίη δέ μοι ἔξω
" Στηθέων ἐκθρώσκει· τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.
" Ἀλλ' εἴ τι δραίνεις, (ἐπεὶ οὐδέ σε γ' ὕπνος ἱκάνει,)
" Δεῦρ' εἰς τοὺς φύλακας καταβείομεν, ὄφρα ἴδωμεν
" Μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδδηκότες, ἠδὲ καὶ ὕπνῳ
" Κοιμήσωνται· ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται·
" Δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἵαται· οὐδέ τι ἴδμεν
" Μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
" Ἀτρείδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
" Οὐθὴν Ἕκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
" Ἐκτελέσει, ὅσα πού νυν ἔλπεται· ἀλλά μιν οἴω
" Κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς γρ. Ἐκτελέει.
" Ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
" Σοὶ δὲ μάλ' ἕψομ' ἐγώ· ποτὶ δ' αὖ, καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
" Ἠμὲν Τυδείδην δουρικλυτὸν, ἠδ' Ὀδυσῆα,
" Ἠδ' Αἴαντα ταχὺν, καὶ Φυλέος ἄλκιμον υἱόν·
" Ἀλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειεν,
" Ἀντίθεόν τ' Αἴαντα, καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
" Τῶν γὰρ νῆες ἔασιν ἑκαστάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς,
" Ἀλλὰ φίλον περ ἐόντα, καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
" Νεικέσω, εἴ πέρ μοι νεμεσήσεαι, οὐδ' ἐπικεύσω,

" Ὣς

" Quod dormit, tibi verò soli commisit laborare.
" Nunc debebat circa omnes principes laborare,
" Suppliciter orans: neces. n. urget minimè jā tolerabilis.
Hunc autē rursus alloquutus est rex virorū Agamēnon,
" O senex aliàs quidem te *eum* accusare etiam hortor,
" Sæpe enim negligens est, nec vult laborare,
" Non quidem pigritiæ cedens, neque insipientiæ mentis,
" Sed me respiciens & meum expectans nutum.
" Nunc autem longè ante me surrexit, & mihi astitit:
" Hunc quidem ego præmisi vocare, quos tu quæris.
" Sed eamus: illos autem inveniemus ante portas
" Inter custodes, ibi enim ipsi significavi ut congregarētur.
Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor:
" Sic nemo ei irascetur, neque immorigerus erit
" Argivorum, quando aliquem hortatus fuerit & jusserit.
Sic loquutus, induit circa pectora tunicam,
Nestor vestem induit & Ulyssem adit.
Pedibus autem infra robustis alligavit decoros calceos,
Circum autem chlænam fibulis connexit purpuream
Duplicem, extensam, crispa autem inerat lanugo.
Accepítque fortem hastam, acutam acuto ferro.
Perrexit autem ire ad naves Achivorum armatorum
Primum, deinde Ulyssem Jovi consilio parem
E somno excitavit Gerenius eques Nestor,
Clamans: illi autem continuò ad animum accessit vox:
Exivítque tentorio, & ipsos sermone alloquutus est,
Cur sic ad naves per castra soli vagamini
Noctem per divinam? quænam necessitas tanta advenit?
Hunc excepit postea Gerenius eques Nestor,
Nobilis Laertiade, ingeniose Ulysses,
Ne indignare, talis enim perturbatio urget Græcos.
Sed sequere, ut & alium excitemus quem decet
Consilia consultare, vel fugiendi, vel pugnandi.
Sic dixit: hic vero ad tentorium reversus prudens Ulysses,
Varium circa humeros scutum posuit, ivítque ad eos:
Iverunt autem ad Tydiden Diomedem, eum verò invenerunt
Extra tentorium cum armis, circum autem socii
Dormiebant, sub capitibus habētes scuta, hastæ vero ipsis
Erectæ in cuspide posteriore fixæ erant, longè autē ferrū
Splendebat velut fulgur patris Jovis: sed heros
Dormiebat, substraverátque pellem bovis agrestis,
At sub capite stragulum extensum erat splendidum.
Nestor Diomedem ex somno excitat.
Hunc astans excitavit Gerenius eques Nestor,
Calce pedis movens, impulítque objurgavítque coram,
Surge Tydei fili, cur per totam noctem somnum carpis?

“ Ὡς εὕδει, σοὶ δ' οἴῳ ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
“ Νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστῆας πονέεσθαι
“ Λισσόμενος· χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
“ Ὦ γέρον, ἄλλοτε μέν σε καὶ αἰτιάασθαι ἄνωγα.
“ Πολλάκι γὰρ μεθίει τε, καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
“ Οὔτ' ὄκνῳ εἴκων, οὔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,
“ Ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὁρμήν·
“ Νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο, καί μοι ἐπέστη·
“ Τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι οὓς σὺ μεταλλᾷς.
“ Ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων
“ Ἐν φυλάκεσσ'· ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἠγερέεσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
“ Οὕτως οὔτις οἱ νεμεσήσεται, οὐδ' ἀπιθήσει
“ Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ, καὶ ἀνώγῃ.
Ὣς εἰπὼν, ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικόεσσαν,
Διπλῆν, ἐκταδίην· οὔλη δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ.
Βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Πρῶτον, ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διῒ μῆτιν ἀτάλαντον
Ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Φθεγξάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
Ἐκ δ' ἦλθε κλισίης, καί σφεας πρὸς μῦθον ἔειπε,
“ Τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἶοι ἀλᾶσθε
“ Νύκτα δ' ἀμβροσίην; ὅ τι δὴ χρειὼ τόσον ἵκει;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
“ Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
“ Μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.
“ Ἀλλ' ἕπε, ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὅν τ' ἐπέοικε
“ Βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν, ἠὲ μάχεσθαι.
Ὣς φάθ'· ὁ δὲ κλισίηνδε κιὼν πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ποικίλον ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
Βὰν δ' ἐπὶ Τυδεΐδην Διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχανον
Ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Εὗδον· ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δέ σφιν
Ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο· τῆλε δὲ χαλκὸς
Λάμφ', ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διός· αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
Εὗδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραύλοιο·
Αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός.
Τὸν * παρστὰς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ, γρ. παρ στας
Λὰξ ποδὶ κινήσας, ὄτρυνέ τε, νείκεσέ τ' ἄντην,
“ Ἔγρεο Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς;

“ Οὐκ

Non audis quòd Trojani in tumulo campi
Sedent prope naves, exiguus a. adhuc locus arcet *eos* à *navibus*?
Sic dixit, hic autem è somno valde celeriter surrexit,
Et ipsum, vociferans, verbis alatis alloquutus est, (crudelis)
Nimium patiens es senex, tu quidem à labore nunquam
An non & alii sunt juniores filii Achivorum,
Qui jam unumquenque excitarent regum
Quaqua versum obeuntes? tu sanè indefessus es senex.
Hunc autẽ rursus alloquutus est Gerenius eques Nestor,
Certè jam hæc omnia amice, decorè dixisti,
Sunt quidem mihi filii inculpabiles, sunt populi
Etiam multi, quorum aliquis percurrens accersere posset;
Verùm valde magna necessitas urget Achivos.
Nunc enim omnibus in novaculæ *res* sita est acie,
Vel valde triste exitium Achivis, vel vita.
Sed nunc, Ajacem celerem & Phylei filium
Excita (tu enim es junior) si mei misereris,
Sic dixit: hic autem circa humeros induit pellem leonis
Fulvi, magni, talarem, cepítque hastam:
Perrexit verò ire, illósque illinc excitatos abduxit heros.
Hi verò quando jam ad custodes congregatos venissent,
Neque dormientes custodum duces invenerunt,
Sed vigilantes cum armis sedebant omnes,
Ac veluti canes circum oves ægré custodiunt in caula,
Feram ubi audierunt ferocem, quæ in sylva
Graditur *per* montes, multus autem tumultus super ipsam
Virorum & canum, atque ipsis somnus perit:
Sic horum dulcis somnus à palpebris perierat
Noctem custodientium tristem, ad castra enim semper
Cõversi erant (*attenti*) quãdo Trojãos audirent ingredientes.
Hos itaq; senex lætatus est videns, confirmavítq; sermone,
Et eos, emissa voce, verbis alatis alloquutus est:
Sic nunc, dilecti filii, custodias agite, neq; aliquem somnus
Capiat, ne gaudium fiamus hostibus.
Sic loquutus fossam transiit, simul autem secuti sunt
Argivorum reges quotquot vocati erant *ad* concilium.
Cum his verò Meriones & Nestoris inclytus filius
Iverunt, ipsi enim vocabant ut una consultarent.
Vallum autem cum transissent defossum, conscenderunt
In *loco* puro, ubi tamen mortuorum apparebat locus
Qui ceciderant, à quo reversus erat fortis Hector
Interficiens Argivos, quum jam nox tenebras offuderat
Ibi considentes verba inter se loquebantur.
Inter hos autẽ sermonem orsus est Gerenius eques Nestor,

O amici,

« Οὐκ ἀΐεις ὡς Τρῶες ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο
« Εἵαται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε,
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
« Σχέτλιός ἐσσι γεραιέ· σὺ μὲν πόνου οὔ ποτε λήγεις.
« Οὔ νυ, καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι υἷες Ἀχαιῶν,
« Οἵ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλήων
« Πάντη ἐποιχόμενοι, σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι γεραιέ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
« Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα φίλος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
« Εἰσὶ μέν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ
« Καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν.
« Ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρειὼ βεβίηκεν Ἀχαιούς·
« Νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς,
« Ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἠὲ βιῶναι.
« Ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα ταχὺν, καὶ Φυλέος υἱὸν
« Ἀνστησον· (σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος,) εἴ μ' ἐλεαίρεις.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἑέσσατο δέρμα λέοντος
Αἴθωνος, μεγάλοιο, ποδηνεκές· εἵλετο δ' ἔγχος,
Βῆ δ' ἰέναι· τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἥρως.
Οἱ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισι γένοντο,
Οὐδὲ μὲν εὕδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὗρον,
Ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἵατο πάντες,
Ὡς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσονται ἐν αὐλῇ,
Θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην
Ἔρχηται δι' ὄρεσφι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ
Ἀνδρῶν, ἠδὲ κυνῶν, * ἀπό τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν. Γρ. ἀπὸ δὲ
Ὣς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιιν ὀλώλει
Νύκτα φυλασσομένοισι κακήν· πεδίονδε γὰρ αἰεὶ
Τετράφαθ', ὁππότ' ἐπὶ Τρώων ἀΐοιεν ἰόντων.
Τοὺς δ' ὁ γέρων γήθησεν ἰδὼν, θάρσυνέ τε μύθῳ,
Καί σφεας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
« Οὕτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε, μηδέ τιν' ὕπνος
« Αἱρείτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν,
Ὣς εἰπὼν, τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλήν.
Τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
Ἤϊσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάασθαι·
Τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν, ἑδριόωντο
Ἐν καθαρῷ· ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος
Πιπτόντων· ὅθεν αὖτις ἀπετράπετ' ὄβριμος Ἕκτωρ
Ὀλλὺς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νὺξ ἐκάλυψεν.
Ἔνθα καθεζόμενοι, ἔπε' ἀλλήλοισι πίφαυσκον.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.

« Ὦ φίλοι.

Nestoris verba de mittendis in hostium castra exploratoribus.

O amici, nunquid aliquis vir consideret suo ipsius
Animo audaci, *ut* ad Trojanos magnanimos
Eat? si quem fortè hostiũ capiat in extremis castris erra[ntem]
Aut aliquem fortè etiam rumorem inter Trojanos audiat
Quæque consultent inter se: an velint
Istic manere apud naves procul, an ad civitatem
Retro reversuri sint, quoniam domuerunt Achivos?
Hæc omnia si discere posset, & rursus ad nos redire
Illæsus, magna ei sub cœlo gloria esset
Universos apud homines: & ei præmium erit egregium,
Quotquot enim navibus imperant optimates,
" Ex his omnibus singuli ovem dabunt nigram, (similis
" Fœminã, subrumẽ agnũ habentẽ, cui possessio nulla est
" Semper autem in conviviis & festivitatibus aderit.
Sic dixit: hi autem omnes conticuerunt silentio.
Inter eos vero etiam loquutus est in bello strenuus Diome[des]
Nestor, me movet cor & animus generosus,
" Virorum hostium ingredi castra prope existentia
" Trojanorum, sed si quis me vir simul sequatur & alius,
" Major *mihi* spes & audacia erit:
" Euntibus namque simul duobus, alter ante alterũ intelli[git]
" Quod utile sit; solus verò etsi intelligat,
Tamen ei tardior animus *est* debiliúsque consilium.
Sic dixit, optarunt autem multi Diomedem sequi,
Volebant Ajaces duo famuli Martis,
Volebant Meriones, valde autem volebat Nestoris filius
Volebat, & Atrides hasta inclytus Menelaus,
Volebat & audax Ulysses penetrare in castra
Trojanorũ, semper enim ei in mentibus animus erat aud[ax].
Inter hos verò dein loquutus est rex virorum Agamemnon
" Tydide Diomedes, meo gratissime animo,
" Eum quidem socium eliges quem volueris
" Presentium optimum, quandoquidem parati sunt multi
" Neque tu reveritus tuis mentibus fortiorem quidem
" Relinque, deteriorẽ verò comitẽ deligas pudori cedens,
" Ad genus respiciens, neque si major rex sit.
Sic dixit, timuit autem de flavo Menelao.
Inter eos varò rursus loquutus est in bello strenuus Diom.

Diomedes iturus ad hostium castra exploranda Ulyssem socium eligit,

Si igitur socium jubetis meipsum eligere,
" Quomodo deinde Ulyssis ego divini oblivisci possem
" Cujus eximiè quidem alacre cor *est* & animus virilis
" In omnibus laboribus, amátque ipsum Pallas Minerva!
" Hoc certè comitante etiam ex igne ardenti
" Ambo redierimus: nam valde prudens est.

Hinc

" Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἑῷ αὐτοῦ
" Θυμῷ τολμήεντι μετὰ Τρῶας μεγαθύμους
" Ἐλθεῖν, εἴ τινά που δηΐων ἕλοι ἐσχατόωντα,
" Ἤ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
" Ἅσσά τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν
" Αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλινδε
" Ἂψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιούς.
" Ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἂψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
" Ἀσκηθής, μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἴη
" Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καί οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή.
" Ὅσσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
" Τῶν πάντων οἱ ἕκαστος ὄϊν δώσουσι μέλαιναν,
" Θῆλυν, ὑπόρρηνον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον.
" Αἰεὶ δ' ἐν δαίτῃσι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται.
Ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
" Νέστορ, ἐμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
" Ἀνδρῶν δυσμενέων δῦναι στρατὸν ἐγγὺς ἐόντα
" Τρώων· ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἅμ' ἕποιτο καὶ ἄλλος,
" Μᾶλλον θαλπωρὴ, καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.
" Σύν τε δύ' ἐρχομένω, καί τε πρὸ ὃ τοῦ ἐνόησεν,
" Ὅππως κέρδος ἔῃ· μοῦνος δ' εἴπερ τε νοήσῃ,
" Ἀλλά τέ οἱ βράσσων τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.
Ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἕπεσθαι·
Ἠθελέτην Αἴαντε δύω, θεράποντες Ἄρηος,
Ἤθελε Μηριόνης, μάλα δ' ἤθελε Νέστορος υἱός·
Ἤθελε δ' Ἀτρεΐδης δουρικλυτὸς Μενέλαος·
Ἤθελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσεὺς καταδῦναι ὅμιλον
Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
" Τυδεΐδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
" Τὸν μὲν δὴ ἕταρόν γ' αἱρήσεαι, ὅν κ' ἐθέλῃσθα,
" Φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί.
" Μηδὲ σύ γ', αἰδόμενος σῇσι φρεσὶ, τὸν μὲν ἀρείω
" Καλλείπειν, σὺ δὲ χείρον' ὀπάσσεαι, αἰδοῖ εἴκων,
" Ἐς γενεὴν ὁρόων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.
Ὣς ἔφατ'· ἔδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ.
Τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
" Εἰ μὲν δὴ ἕταρόν γε κελεύετέ μ' αὐτὸν ἑλέσθαι,
" Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην;
" Οὗ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
" Ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη.
" Τούτου δ' ἑσπομένοιο, καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
" Ἄμφω νοστήσαιμεν· ἐπεὶ περίοιδε νοῆσαι.

Hunc autē vicissim alloquutus est patiens nobilis Ulysses;
" Tydide, neque me nimium lauda, neq; quicquam vitup.
" Scientes enim hæc inter Argivos loqueris.
" Sed eamus, valde n. nox ad finē properat: prop. a. est au.
" Stellæ verò jam processerunt: præteriitq; major pars n.
" *Nempe* duæ partes: tertia autem adhuc pars reliqua est.
Sic loquuti arma gravia induerunt.
Tydidæ quidem dedit constans in prælio Thrasymedes
Ensem ancipitem (nā ipsius ensis apud naves fuerat rel.
Et scutum, & ei galeam capiti imposuit (Diomedes & Ulysses armātur)
Taurinam, sine conóque & sine crista, quæ καταῖτυξ
Vocatur: tuetur autem caput pubescentium juvenum.
Meriones autem Ulyssi dedit arcum & pharetram,
Et ensem, & ei galeam capiti imposuit
Ex corio factam: multis autem intrinsecus loris
Ligata erat fortiter: extrinsecus verò candidi dentes
Albidentis apri crebri muniebant hinc atque illinc,
Bene & scitè: in media autem pileus aptatus erat.
Hanc quondam ex Eleone Amyntoris Ormenidæ
Eripuit Autolycus, solidam domum quum effregisset:
In Scandia autem dedit Cytherio Amphidamanti:
Amphidamas autem Molo dedit pro hospitali munere:
Sed hic Merioni dedit suo filio ut gestaret:
Tum verò Ulyssis texit caput circumposita.
Hi verò postquam arma gravia induerunt,
Perrexerunt ire: reliquerunt autem illic omnes optimat.
(Ostentū) His autem faustam misit ardeolam prope viam
Pallas Minerva: quam ipsi non viderunt oculis
Noctem per obscuram: sed clangentem audierunt.
Gavisus est autē propter avē Ulyss. precatúsq; est Miner.
" Audi me ægidem gestantis Jovis filia, quæ mihi semper
" In omnibus laboribus ades, neque tē lateo
" Quum moveor: nunc rursus maximè me ama Minerva:
" Da verò rursus ad naves inclytas ut redeamus,
" Patrato magno facinore, quod Trojanis sollicitud. sit.
Secundus deinde precatus est bello strenuus Diomedes
(Diomedis preces ad Minervā) " Audi nunc & me Jovis filia indomita,
" Sequere me, sicut quum patrem sequebaris Tyd. divi.
" Ad Thebas, quando pro Achivis legatus venit.
" Illos quidem ad Æsopum liquit loricatos Achivos:
" Sed ipse blandam orationem ferebat Thebanis
" Illuc: sed rediens valde ardua patravit opera
" Tecum dia dea, quando ei alacris adfuisti:
" Sic nunc mihi benevola adsis, & me serva,

" Tibi

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
“ Τυδείδη, μήτ' ἄρ με μάλ' αἴνεε, μήτε τι νείκει.
“ Εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις.
“ Ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς·
“ Ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε· παρῴχηκεν δὲ πλέων νὺξ
“ Τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.
Ὣς εἰπόνθ', ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.
Τυδείδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
Φάσγανον ἄμφηκες, (τὸ δ' ἑὸν παρὰ * νηυσὶ λέλειπτο.) γρ. ναῦ.
Καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε
Ταυρείην, ἄφαλόν τε, καὶ ἄλοφον, ἥτε καταῖτυξ
Κέκληται· ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.
Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδου βιὸν, ἠδὲ φαρέτρην,
Καὶ ξίφος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε
Ῥινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ' ἔντοσθεν ἱμᾶσιν
Ἐντέτατο στερεῶς, ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
Ἀργιόδοντος ὑὸς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα,
Εὖ καὶ ἐπισταμένως· μέσσῃ δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει.
Τήν ῥά ποτ' ἐξ Ἐλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
Ἐξέλετ' Αὐτόλυκος, πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας·
Σχάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι· Γρ. Σκάν-δεια.
Ἀμφιδάμας δὲ Μόλῳ δῶκε ξεινήϊον εἶναι·
Αὐτὰρ ὁ Μηριόνῃ δῶκεν ᾧ παιδὶ φορῆναι·
Δὴ τότ' Ὀδυσσῆος πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.
Τὼ δ' ἐπεὶ οὖν ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,
Βάν ῥ' ἰέναι· λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
Τοῖσι δὲ δεξιὸν ἧκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο
Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσι
Νύκτα δι' ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.
Χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσεὺς, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνῃ
“ Κλῦθί μευ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἥ τέ μοι αἰεὶ
“ Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
“ Κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστά με * φίλαι Ἀθήνη· γρ. φίλα
“ Δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας ἐϋκλειας ἀφικέσθαι
“ Ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὅ κεν Τρώεσσι μελήσει.
“ Δεύτερος αὖτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
“ Κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο Διὸς τέκος ἀτρυτώνη.
“ Σπεῖό μοι ὡς, ὅτε πατρὶ ἅμ' ἕσπεο Τυδέϊ δίῳ
“ Ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ᾔει·
“ Τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιούς.
“ Αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισι
“ Κεῖσ', ἀτὰρ ἂψ ἀπιὼν μάλα μέρμερα μήσατο ἔργα
“ Σὺν σοὶ, δῖα θεὰ, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης.
“ Ὣς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίστασο, καί με φύλαττε.

" Tibi autem ego ſacrificabo juvencã hornã latifrontem,
" Indomitam, quam nondum ſub jugum duxit vir:
" Hanc tibi ego ſacrificabo, aurũ cornibus circũfundens.
Sic dixerunt, precãtes: hos autẽ audivit Pallas Minerva.
Hi verò poſtquam precati ſunt Jovis filiam magni,
Perrexerunt ire velut leones duo per noctem nigram,
Per cædes, per cadavera, pérque arma & atrum ſanguinẽ.
Sed neque Trojanos generoſos ſivit Hector,
Dormire, ſed ſimul convocavit omnes præſtantiſſimos
Quicunque erant Trojanorum duces & principes.
His ille convocatis prudens texuit conſilium:
" Quis mihi hoc opus promittens perficiet
" Præmium ob magnum? (merces ei ſufficiens erit:
" Dabo enim currúmque duóſque alta cervice equos,
" Qui reliquis antecellant celeres apud naves Achivorum)
Quicunque *hoc* auſus fuerit: ſibíq; ipſi gloria compararit,
Naves veloces prope accedere & explorare,
An cuſtodiantur naves ſicut antea:
" An jam manibus noſtris ſuperati *Græci*,
" Fugam conſultant inter ſe, neque velint
" Noctem cuſtodire, labore defatigati gravi.
Sic dixit: hi autem omnes conticuerunt ſilentio.
Erat verò quidam inter Trojanos Dolon, Eumedis filius
Præconis divini, dives auri, dives æris,
Qui utiq; ſpecie quidẽ erat deformis, ſed pedibus velox:
Is ſolus erat inter quinque ſorores.
Qui tunc Trojaniſque & Hectori dixit aſtans,
" Hector, me impellit cor & animus generoſus
" Ad naves celeres prope ire, atque explorare.
" Sed age, mihi ſceptrum attolle, & mihi jura,
" Omnino te ipſóſque equos & currus ornatos ære
" Daturũ, qui vehunt inculpabilem Peliden. (opinio eſt:
Tibi autẽ ego nõ vanus ſpeculator ero, neq; alius quàm
Tamdiu enim per exercitũ vadã paſſim, donec pervenero
Ad navem Agamemnoniã, ubi nimirum par eſt principes
Conſilia capere vel fugiendi, vel pugnandi.
Sic dixit: hic autẽ manibus ſceptrũ prehẽdit, & ei juravit,
Sciat nunc Jupiter ipſe valde ſonans maritus Junonis,
Non profectò his equis vir vehetur alius
Trojanorum: ſed te aſſero perpetuo ornatum iri *illis*.
Sic dixit, & ſanè perjuriũ juravit: hunc autem concitavit.
Protinus verò circa humeros aptavit curvos arcus,
Induit & deſuper pellem cani lupi, (culum
Capiti a. impoſuit muſtelinam galeã, cepitque acutum ja-

Hector Dolonẽ mittit exploratum caſtra hoſtium.

Perrexit

“ Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν, εὐρυμέτωπον,
“ Ἀδμήτην, ἣν οὔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
“ Τήν τοι ἐγὼ, ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.
Ὣς ἔφαν εὐχόμενοι· τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
Οἳ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κούρη μεγάλοιο,
Βάν ῥ' ἴμεν ὥστε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν
Ἂν φόνον, ἂν νέκυας, διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.
Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἴασεν Ἕκτωρ
Εὕδειν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους,
Ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες·
Τοὺς ὅγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν·
“ Τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειε
“ Δώρῳ ἔπι μεγάλῳ; (μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται·
“ Δώσω γὰρ δίφρον τε, δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους,
“ Οἵ κεν ἀριστεύωσι θοῇς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν)
“ Ὅστις κεν τλαίη, οἷ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
“ Νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι
“ Ἠὲ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
“ Ἦ ἤδη χείρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες,
“ Φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσι
“ Νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῷ.
Ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων Εὐμήδεος υἱὸς,
Κήρυκος θείοιο, πολύχρυσος, πολύχαλκος·
Ὃς δή τοι εἶδος μὲν ἔην κακὸς, ἀλλὰ ποδώκης·
Αὐτὰρ ὁ μοῦνος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτῃσιν,
Ὅς ῥα τότε Τρωσίν τε, καὶ Ἕκτορι εἶπε παραστάς,
“ Ἕκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη, καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
“ Νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι.
“ Ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καί μοι ὄμοσσον,
“ Ἦ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ
“ Δωσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλείωνα.
“ Σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἅλιος σκοπὸς ἔσσομαι, οὐδ' ἀπὸ δόξης.
“ Τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερὲς, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι.
“ Νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
“ Βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν, ἠὲ μάχεσθαι.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον βάλε, καί οἱ ὄμοσσε,
“ Ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτὸς ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
“ Μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος
“ Τρώων· ἀλλά σε φημὶ διαμπερὲς ἀγλαϊεῖσθαι.
Ὣς φάτο· καί ῥ' ἐπίορκον ἀπώμοσε· τὸν δ' ὀρόθυνεν.
Αὐτίκα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα·
Ἕσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο·
Κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἕλε δ' ὀξὺν ἄκοντα,

Perrexit autem ire ad naves ab exercitu, neque erat
Reversurus à navibus rursus Hectori nuntium relaturus.
Sed quando jam equorûmque & virorũ reliquit catervas,
Ivit per viam promptus: hunc autẽ animadvertit accedẽt.
Nobilis Ulysses Diomedémque alloquutus est,
Iste tibi ô Diomedes à castris *hostium* venit vir,
" Haud scio an navibus explorator nostris,
" An aliquod spoliaturus cadaver mortuorum.
" Sed sinamus ipsum primum præterire campum
" Parumper, deinde vero ipsum insequentes capiemus
" Statim; si autem nos præcurrat pedibus,
" Semper ipsum ad naves à castris *suis* propellito,
" Hastâ impetens, ne quomodo ad civitatem refugiat.
Sic loquuti extra viam inter cadavera
Ulysses & Diomedes incidunt in Dolonem.
Inclinaverunt se, hic vero celeriter prætercurrit temeri.
Sed quum jam aberat quantum *sulci* sunt
Mularum (hæ enim bobus præstantiores sunt
Ad trahendum in novali profundo compactum aratrum)
Illi quidẽ accurrerunt: *Dolon* verò constitit strepitu audito
Putabat enim in animo ut *se* revocarent socios
Ex Trojanis venire rursus Hectore jubente.
Sed quando jam aberant hastæ jactum, vel etiam minus,
Agnovit viros inimicos: velocia autem genua movit
Ut fugeret: illi confestim insequi festinarunt.
Ac veluti quum serratis dentibus duo canes periti venati,
Aut hinnulum aut leporem urgent incessanter semper,
Locum per sylvosum: ille autem cursu præit clamans:
Sic hunc Tydides atque urbium vastator Ulysses
Ab exercitu intercludentes, persequebatur cõstanter sem.
Sed quando jam mox erat permixturus se custodibus,
Fugiens ad naves, tum verò robur injecit Minerva
Tydidæ, ut ne aliquis Achivorum loricatorum
Prior gloriaretur vulneraffe, ille verò secundus veniret.
Diomedes & Ulysses Dolonẽ capiunt & interrogant.
" Hastâ autẽ impetens, alloquutus est *eum* fortis Diomed.
" Vel mane, vel te hastâ consequar: neque te puto
Diu mea è manu effugiturum gravem mortem.
Dixit & hastam emisit: sponte autem aberravit à viro.
Dextrum verò supra humerum politæ hastæ cuspis
In terra fixa est: hic autem constitit timuítque,
Balbutiens præ pavore (stridórque per os fiebat dentium)
Pallidus præ timore: hi autem anhelantes assequuti sunt,
Manibúsque prehenderunt: ille autẽ lacrym. verbũ dixit
Vivum *me* capite: & ego me redimam; est enim *mihi* intus
" Æsque aurúmque & elaboratum ferrum.

" Ex

Βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
Ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἂψ Ἕκτορι μῦθον ἀποίσειν.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵππων τε, καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὅμιλον,
Βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαώς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
Διογενὴς Ὀδυσεύς· Διομήδεα δὲ προσέειπεν,
“ Οὗτός τοι Διόμηδες ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
“ Οὐκ οἶδ' ἢ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρῃσιν,
“ Ἤ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνειώτων.
“ Ἀλλ' ἐῶμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
“ Τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἕλοιμεν
“ Καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμε παραφθαίησι πόδεσσιν,
“ Αἰεί μιν προτὶ νῆας ἀπὸ στρατόφιν προτιειλεῖν,
“ Ἔγχει ἐπαΐσσων, μή πως προτὶ ἄστυ ἀλύξῃ.
Ὣς ἄρα φωνήσαντε, παρὲξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι
Κλινθήτην· ὁ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίῃσιν.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀπέην ὅσσον τ' ἐπίουρα πέλονται
Ἡμιόνων, (αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν
Ἑλκέμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον)
Τὼ μὲν ἐπεδραμέτην· ὁ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας.
Ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἑταίρους
Ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἕκτορος ὀτρύναντος.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἄπεσαν δουρηνεκὲς, ἢ καὶ ἔλασσον,
Γνῶ ῥ' ἄνδρας δηΐους· λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
Φευγέμεναι· τοὶ δ' αἶψα διώκειν ὡρμήθησαν.
Ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε εἰδότε θήρης,
Ἢ κεμάδ', ἠὲ λαγωὸν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ
Χῶρον ἀν' ὑλήενθ', ὁ δέ τε προθέῃσι μεμηκώς·
Ὣς τὸν Τυδείδης, ἠδὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς,
Λαοῦ ἀποτμήξαντε, διώκετον ἐμμενὲς αἰεί.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλακεσσι
Φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
Τυδείδῃ· ἵνα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Φθαίη ἐπευξάμενος βαλέειν· ὁ δὲ δεύτερος ἔλθῃ·
Δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
“ Ἠὲ μέν', ἠέ σε δουρὶ κιχήσομαι· οὐδέ σέ φημὶ
“ Δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὺν ὄλεθρον:
Ἦ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφῆκεν· ἑκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός.
Δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὦμον ἐΰξου δουρὸς ἀκωκὴ
Ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὁ δ' ἄρ' ἔστη τάρβησέν τε
Βαμβαίνων· ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίνετ' ὀδόντων
Χλωρὸς ὑπαὶ δείους· τὼ δ' ἀσθμαίνοντε κιχήτην·
Χειρῶν δ' ἁψάσθην· ὁ δὲ δακρύσας ἔπος ηὔδα,
“ Ζωγρεῖτ'· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
“ Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος·

" Ex his vobis donabit pater ingens redemptionis pretiũ,
" Si me vivum *esse* audiverit apud naves Achivorum.
Hunc verò excipiens, alloquutus est prudens Ulysses,
" Bono animo sis, neque tibi mors obversetur animo,
" Sed age, mihi hoc dic, & verè narra:
" Quonam sic ad naves à castris vadis solus
" Noctem per obscurã, quando dormiunt mortales cæteri
" An aliquod spoilaturus cadaver mortuorum?
" An te Hector præmisit speculatum singula
" Naves ad concavas, an te ipsum animus impulit?
Huic dein respondit Dolon (membra autẽ tremebant)
" Multis pollicitis noxiis præter voluntatẽ induxit Hector,
" Qui mihi Pelidæ illustris unungulos equos
" Daturum annuit, & currus decoros ære.
" Jussit autem me euntem, velocem per noctem obscuram
" Ad viros hostes prope accedere, & explorare
" An custodiantur naves veloces ut antea,
" An jam manibus à nostris domiti
" De fuga deliberetis inter vos neque velitis
" Nocte excubias agere labore defatigati gravi.
Hunc verò subridens alloquutus est prudens Ulysses,
" Certè tibi magna dona optabat animus,
" Equos Æacidæ bellicosi: hi autem difficiles *sunt*
" Viris quidem mortalibus ad domandum & equitandum
" Alii quam Achilli, quem immortalis peperit mater.
" Sed age, mihi hoc dic, & verè narra. (lorum?
" Ubi nunc huc veniens reliquisti Hectora pastorem popu-
" Ubi autem ejus arma jacent mavortia? ubi & ejus equi?
" Quomodo autẽ aliorũ Troja. excubiæ & cubilia *disposita*
" Quæque consultent inter se, *narra*: an cupiant (*sunt*?
" Illic manere apud naves procul an ad urbem
" Retro Rediturі sint posteaquam domuerunt Achivos.
Hunc autem rursus alloquutus est Dolon Eumedis filius
" Equidem tibi hæc valde verè narrabo.
" Hector quidem inter eos omnes qui consiliarii sunt,
" Consilia init divini apud monumentum Ili,
" Seorsim à strepitu: *de* custodiis autem quas percontaris
" Nullæ certæ tuentur castra. neque custodiunt: (heros,
" Quotquot enim Trojanorũ ignis foci, quibus necesse est
" Hi vigilant, excubiasque agere hortantur
" Inter se, at rursum longè evocati auxiliarii
" Dormiunt: Trojanis enim committunt custodias:
" Non enim illis liberi prope sedent, neq; mulieres (ses,
Hũc autẽ excipiẽs, alloquutus est abũdans consiliis Ulys-

Quomodo

" Τῶν κ' ὔμμιν χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
" Εἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
" Θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω.
" Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
" Πῇ δ' οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἶος
" Νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
" Ἤ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων,
" Ἦ σ' Ἕκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
" Νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἤ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκε;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα.
" Πολλῇσί μ' ἄτῃσι παρὲκ νόον ἤγαγεν Ἕκτωρ,
" Ὅς μοι Πηλείωνος ἀγαυοῦ μώνυχας ἵππους
" Δωσέμεναι κατένευσε, καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ.
" Ἠνώγει δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
" Ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι
" Ἠὲ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
" Ἢ ἤδη χείρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες,
" Φύξιν βουλεύοιτε μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλοιτε
" Νύκτα φυλασσέμεναι καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῷ.
Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
" Ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμὸς,
" Ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
" Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἠδ' ὀχέεσθαι
" Ἄλλῳ γ', ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
" Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
" Ποῦ νῦν δεῦρο κιὼν λίπες Ἕκτορα ποιμένα λαῶν;
" Ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται ἀρήϊα; ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
" Πῶς δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ εὐναί;
" Ἅσσά τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν· ἢ μεμάασιν
" Αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἠὲ πόλιν δὲ
" Ἂψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιούς.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων Εὐμήδεος υἱός,
" Τοὶ γὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
" Ἕκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσὶ,
" Βουλὰς βουλεύει θείου παρὰ σήματι Ἴλου
" Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἃς εἴρεαι ἥρως,
" Οὔ τις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν, οὐδὲ φυλάσσει.
" Ὅσσαι γὰρ Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, οἷσιν ἀνάγκη,
" Οἵ δ' ἐγρηγόρθασι, φυλασσέμεναί τε κέλονται
" Ἀλλήλοις· ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι
" Εὕδουσι· Τρωσὶ γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν.
" Οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἵαται, οὐδὲ γυναῖκες.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,

Quomodo verò nunc Trojanis permisti bellicosis
" Dormiunt? an seorsim? aperte dic mihi, ut intelligam.
Huic autem respondit deinde Dolon Eumedis filius;
" Equidem & hæc valdè verè narrabo:
" Ad mare quidem *sunt* Cares, & Pæones curvis arcubus
" Et Leleges, & Caucones, nobilésque Pelasgi: (utentes.
" Ad Thymbram verò sortiti sunt Lycii, Mysique super.
" Et Phryges equites, & Meones equis armatis utentes.
" Sed cur ex me hæc percontamini singula?
" Si enim jam cupidi estis Trojanorum adire exercitum,
" Thraces hi seorsim *sunt* novi advenæ extremi omnium
" Intérque ipsos Rhesus rex filius Eionei;
" Hujus enim pulcherrimos equos vidi & maximos:
" Candidiores *sunt* nive, ad currendum autem ventis sim.
" Currus verò ei auróque & argento scitè fabricatus est:
" Armáque aurea, ingentia, mirabile visu,
" Venit habens: quæ quidẽ neutiquã mortalibus convenit
" Viris gestare, sed immortalibus diis.
" At me nunc *ad* naves adducite veloces,
" Aut me ligantes relinquite hic duro vinculo,
" Interea dum redeatis, & experiamini me,
" An secundum veritatem dixi vobis, sive minus.
Diomedes Dolonem interfecit.
Hunc autem torvè aspiciens alloquutus est fortis Diom.
" Ne jam mihi effugium Dolon injice menti,
" Bona quamvis nuntiasti, postquã venisti manus in nost.
" Si enim te jam dimiserimus ut laxaverimus,
" Certè & posthac venies veloces ad naves Achivorum,
" Aut speculaturus, vel contra pugnans:
" Si verò meis manibus stratus vitam amiseris,
" Non amplius posthac tu nocumentũ unquã eris Argiv.
Dixit, & is quidem ipsum erat barbam manu crassa
Tangens precaturus: hic verò cervicem mediam perc.
Ense impetens, & ambos incidit nervos:
Loquentis veró hujus caput pulveribus mistum est
Hujus autem mustelinam galeam à capite detraxerunt,
Et pellem lupinam & arcus qui retrorsì. adducuntur, & ha
Et hæc Minervæ prædatrici nobilis Ulyss. (stam longam.
In altum sublata dicavit manu, & precans verbum dixit,
" Lætare dea istis: te enim primam in Olympo
" Omnium immortalium invocabimus sed & rursus
" Prosequere *nos* ad Thraces viros, equósque, & cubilia.
Sic dixit, & à se in altum elevans,
Posuit super myricam: conspicuúmque insigne imposuit.
Convellens arundines, myricæque valde florentes ramos.

Ne

“ Πῶς γὰρ νῦν Τρώεσσι μεμιγμένοι ἱπποδάμοισιν
“ Εὕδουσ', ἢ ἀπάνευθε, δίειπέ μοι, ὄφρα δαείω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήδεος υἱός,
“ Τοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω,
“ Πρὸς μὲν ἁλὸς Κᾶρες καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι,
“ Καὶ Λέλεγες, καὶ Καύκωνες, δῖοί τε Πελασγοί·
“ Πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι, Μυσοί τ' ἀγέρωχοι,
“ Καὶ Φρύγες ἱππόδαμοι, καὶ Μῄονες ἱπποκορυσταί·
“ Ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;
“ Εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὅμιλον,
“ Θρήϊκες οἵδ' ἀπάνευθε νεήλυδες ἔσχατοι ἄλλων·
“ Ἐν δέ σφιν, Ῥῆσος βασιλεὺς, πάϊς Ἠϊονῆος·
“ Τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἴδον ἠδὲ μεγίστους,
“ Λευκότεροι χιόνος· θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
“ Ἅρμα δέ οἱ χρυσῷ τε, καὶ ἀργύρῳ εὖ ἤσκηται·
“ Τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
“ Ἤλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὔ τι καταθνητοῖσιν ἔοικεν
“ Ἄνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
“ Ἀλλ' ἐμὲ νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
“ Ἢ ἐμὲ δήσαντες, λίπετ' αὐτόθι νηλέϊ δεσμῷ,
“ Ὄφρα κεν ἔλθητον, καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο,
“ Ἠὲ κατ' αἶσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἦε καὶ οὐκί.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν, προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
“ Μὴ δή μοι φύξιν γε Δόλων ἐμβάλλεο θυμῷ,
“ Ἐσθλά περ ἀγγείλας· ἐπεὶ ἵκεο χεῖρας ἐς ἁμάς.
“ Εἰ μὲν γάρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν, ἠὲ μεθῶμεν,
“ Ἦ τε καὶ ὕστερον εἶσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
“ Ἠὲ διοπτεύσων, ἢ ἐναντίβιον πολεμίζων·
“ Εἰ δέ κ' ἐμῇς ὑπὸ χερσὶ δαμεὶς, ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃς,
“ Οὐκ ἔτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσεαι Ἀργείοισιν.
Ἦ, καὶ ὁ μέν μιν ἔμελλε γενείου χειρὶ παχείῃ
Ἁψάμενος λίσσεσθαι· ὁ δ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε,
Φασγάνῳ ἀΐξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
Φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦγε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῆφιν ἕλοντο,
Καὶ λυκέην, καὶ τόξα παλίντονα, καὶ δόρυ μακρόν.
Καὶ τάγ' Ἀθηναίῃ ληΐτιδι δῖος Ὀδυσσεὺς
Ὑψόσ' ἀνέσχεθε χειρὶ, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα,
“ Χαῖρε θεὰ τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρωτίστην ἐν Ὀλύμπῳ
“ Πάντων ἀθανάτων ἐπιδωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὖτις
“ Πέμψον ἐπὶ Θρῃκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν καὶ ἀπὸ ἕθεν ὑψόσ' ἀείρας,
Θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκε,
Συμμάρψας δόνακας, μυρίκης τ' ἐριθηλέας ὄζους,

Ne lateret redeuntes præcipitantem per noctem nigram
Hi autem progressi sunt ulterius per arma & atrũ cruorem
Statim autem ad Thracum ordines venerunt euntes:
Hi dormiebant labore defatigati: arma verò ipsorum
Pulchra, juxta ipsos humi acclinata erãt rite & decenter,
Triplici ordine: & juxta unúmque eorum bijuges equi.
Rhesus verò in medio dormiebat, juxtáq; ipsũ veloces equi
Ex parte currus ultima loris ligati erant.
Hunc autem Ulysses prior conspicatus, Diomedi ostendit,
" Ecce tibi, Diomedes, virum, hi tibi equi,
" Quos nobis narravit Dolon, quem occidimus nos.
" Sed age, jam exere validum robur, neque te decet
" Stare otiosum cum armis, sed solve equos:
" Vel tu viros occide, mihi vero curæ erunt equi.
Sic dixit huic autem inspiravit robur cæsia Minerva:

Diomedos dormientiũ Thracũ stragem edit.

Interficiebat verò promiscuè: horũ autẽ gemitus excitabatur
Ense cæsorũ, rubescebat verò sanguine terra, (tur fœdus
Sicut autem leo pecudibus incustoditis super veniens,
Capris vel ovibus hostili animo irruit:
Sic Thraces viros invasit Tydei filius,
Donec duodecim interfecit, at abundans consiliis Ulysses,
Quemcunque Tydides ense percusserat astans,
Hunc Ulysses à tergo *sequens* prehensum pede extrahebat,
Hæc cogitans in animo, ut pulchros crines habentes equi
Facilè transirent, neque tremerent animo
Supra cadavera gradientes, insueti erant enim adhuc eo-
Sed quando jam regem adeptus est Tydei filius, (rum.
Hunc tertium decimum dulci animâ privavit
Anhelantem: malum enim somnium capiti astiterat,
Illa nocte, Oenidæ filius per consilium Minervæ.
Interea a. patiẽs Ulysses solvit unicam ungulam habentes
Colligavitque loris & eduxit ab exercitu, (equos
Arcu percutiens, quia non scuticam splendidam
Pulchro ex curru cogitavit manibus capere.
Sibilavit autem significans Diomedi divino.
At is cogitabat manens quid audacius patraret,
An ipse currum capiens, ubi decora arma jacebant,
Per temonem extraheret, an exportaret in altũ attollens
An etiam pluribus Thracibus vitam eriperet.
Dum hic hæc agitabat in animo, interim Minerva
Prope astans alloquuta est Diomedem divinum:
" Reditus jam memento magnanimi Tydei fili
" Naves ad concavas, ne & perterritus venias,
" Ne fortè quis & Trojanos suscitet deus alius.

Μὴ λάθοι αὖτις ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
Τὼ δὲ βάτην προτέρω διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα,
Αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἷξον ἰόντες·
Οἱ δ' εὗδον καμάτῳ ἀδδηκότες· ἔντεα δέ σφιν
Καλὰ παρ' αὐτοῖσιν χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον
Τριστοιχεί· παρὰ δέ σφιν ἑκάστῳ δίζυγες ἵπποι.
Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὗδε· παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
Ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμᾶσι δέδεντο.
Τὸν δ' Ὀδυσεὺς προπάροιθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν·
« Οὗτός τοι Διόμηδες ἀνήρ· οὗτοι δέ τοι ἵπποι,
« Οὓς νῶϊν πίφαυσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
« Ἀλλ' ἄγε δὴ πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρὴ
Ἑστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λύ' ἵππους·
« Ἠὲ σύ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δέ μοι ἵπποι.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικής,
Ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.
Ὡς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν,
Αἴγεσιν ἢ ὀΐεσσι κακὰ φρονέων ἐνορούσῃ·
Ὣς μὲν Θρήϊκας ἄνδρας ἐπῴχετο Τυδέος υἱὸς,
Ὄφρα δυώδεκ' ἔπεφνεν· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Ὅντινα Τυδείδης ἄορι πλήξειε παραστὰς,
Τὸν δ' Ὀδυσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκε,
Τὰ φρονέων κατὰ θυμὸν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
Ῥεῖα διέλθοιεν μηδὲ τρομεοίατο θυμῷ
Νεκροῖς ἀμβαίνοντες, ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο Τυδέος υἱὸς,
Τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα
Ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῆφιν ἐπέστη
Τὴν νύκτ' Οἰνείδαο πάϊς διὰ μῆτιν Ἀθήνης.
Τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσεὺς λύε μώνυχας ἵππους,
Σὺν δ' ἤειρεν ἱμᾶσι, καὶ ἐξήλαυνεν ὁμίλου
Τόξῳ ἐπιπλήσσων, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν
Ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἑλέσθαι.
Ῥοίζησεν δ' ἄρα, πιφαύσκων Διομήδεϊ δίῳ.
Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων, ὅ, τι κύντερον ἕρδοι,
Ἢ ὅγε δίφρον ἑλὼν ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
Ῥυμοῦ ἐξερύοι, ἢ ἐκφέροι ὑψόσ' ἀείρας,
Ἢ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
Ἐγγύθεν ἱσταμένη, προσέφη Διομήδεα δῖον,
« Νόστου δὴ μνῆσαι μεγαθύμου Τυδέος υἱὲ
« Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθῃς,
« Μή πού τις καὶ Τρῶας ἐγείρῃσι θεὸς ἄλλος;

Ως

Sic dixit, hic autem intellexit deæ vocem loquutæ,
Confestim autem equos ascendit: verberabat autẽ Ulyss.
Arcu: hi verò volabant celeres ad naves Achivorum.
Neque cæcam speculationem habebat argenteo arcu Ap.
Ut vidit Minervam Tydei filium sequentem,
Huic iratus Trojanorum ingressus est ingẽtem exercitum:
Excitavit autem Thracum consiliarium Hippocoontem,
Rhesi consobrinum bonum: hic autem è somno surgens
Ut vidit locum desertum, ubi steterant veloces equi,
Virósque palpitantes in sævis cædibus,
Ploravit sanè deinde, charúmq; nomine compellavit soci
Trojanorum autem clangor & immensus ortus est tumult
Currentium simul: spectabant verò ardua facta.
Quæ viri quum patrassent, redierant concavas ad naves.
Hi a. quũ jam pervener. ubi speculat. Hector. occider.
Ibi Ulysses continuit, Jovi charus, celeres equos.
Tydides verò humi desiliens exuvias cruentas
In manibus Ulyssis posuit, conscendítque equos.
Flagellavit autem equos: hi verò non inviti volabant
Naves versus concavas: eò enim gratum erat animo.
Nestor autem primus sonitum audiit dixítque,

Diomedes & Ulysses ad naves revertuntur.

" O amici Argivorum duces & principes,
" Mentiar aut verum dicam: jubétque me animus dicere
" Equorum mihi velocium sonitus circum aures ferit.
" Utinam verò jam Ulysséque & fortis Diomedes
" Huc protinus ex Troja impellerent unungulos equos:
" Sed vehementer timeo in mente, ne gravius quid accid.
" Argivorum præstantissimis à Trojanorum tumultu.
Nondum totum dictum erat verbum quũ advenerunt ipsi
Et hi quidem descenderunt in terram: hi verò gavisi
Dextra *porrecta* salutabant verbísque suavibus
Primus autẽ percõtabatur Gerenius eques Nestor. (cons.
" Dic age mihi laudibus cumul. Ulyss. ingẽs gloria Græ-
" Quomodo hos equos cepistis, ingressi *nc* exercitum
" Trojanorum? an aliquis vobis præbuit deus obvians?
" Valde radiis similes *sunt* Solis:
" Semper quidem Trojanis immisceor: negóque me
" Manere apud naves senex quamvis sim bellator:
" Verùm nondum tales equos vidi neque adverti:
" Sed aliquem vobis suspicor dedisse deum obviam factũ
" Ambos enim vos diligit nebularum congregator Jupit.
" Filiáque ægidem gestantis Jovis glaucis oculis Minerv.
Hunc verò respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" O Nestor Neleiade, ingens gloria Achivorum,

Ὣς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης.
Καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσατο· κόψε δ' Ὀδυσσεὺς
Τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοντο θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Ὡς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἕπουσαν.
Τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσατο πουλὺν ὅμιλον·
Ὦρσεν δὲ Θρηκῶν βουληφόρον Ἱπποκόωντα,
Ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν· ὁ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούσας,
Ὡς ἴδε χῶρον ἐρῆμον ὅθ' ἕστασαν ὠκέες ἵπποι,
Ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν,
Ὤιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Τρώων δὲ κλαγγή τε, καὶ ἄσπετος ὦρτο κυδοιμὸς
Θυνόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,
Ὅσσ' ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας·
Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον ὅθι σκοπὸν Ἕκτορος ἔκταν,
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς μὲν ἔρυξε Διῒ φίλος ὠκέας ἵππους·
Τυδεΐδης δὲ χαμᾶζε θορὼν, ἔναρα βροτόεντα
Ἐν χείρεσσ' Ὀδυσῆϊ τίθει· ἐπεβήσατο δ' ἵππων.
Μάστιξεν δ' ἵππους· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
Νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον ἄϊε, φώνησέν τε,
“Ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
“Ψεύσομαι, ἦ ἔτυμον ἐρέω· κέλεται δέ με θυμός.
“Ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει·
“Αἲ γὰρ δὴ Ὀδυσεύς τε, καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης,
“Ὧδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους·
“Ἀλλ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή τι πάθωσιν
“Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί.
Καί ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα· τοὶ δὲ χαρέντες
Δεξιῇ ἠσπάζοντο, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι.
Πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
“Εἴπ' ἄγε μ' ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν.
“Ὅππως τούσδ' ἵππους λάβετον, καταδύντες ὅμιλον
“Τρώων· ἤ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας;
“Αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἐοικότες ἠελίοιο.
“Αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι· οὐδέ τί φημι
“Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ γέρων περ ἐὼν πολεμιστής·
“Ἀλλ' οὔπω τοίους ἵππους ἴδον, οὐδ' ἐνόησα·
“Ἀλλά τιν' ὔμμ' ὀΐω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα.
“Ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς,
“Κούρη τ' αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
“Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν.

" Facilè deus quidem volens & meliores quàm *sunt* illi
" Equos donaret, quoniam multo potentiores sunt [illegible]
" Equi autem hi ò senex, nuper adducti de quibus quæris
" Threicii *sunt* : at ipsorum regem strenuus Diomedes
" Occidit, juxtáq; socios duodecim omnes præstantissimos.
" Hunc tertiũ decimũ speculat. interfecimus prope naves,
" Quem ut explorator exercitus, esset nostri
" Hectórque miserat, & alii Trojani illustres.
Sic fatus, trans fossam egit unungulos equos,
Cachinnans, simul autem cæteri ibant gaudentes Achivi.
Hi verò quum ad Tydidæ tentoriũ bene structũ venerunt,
Equos quidem alligarunt scitè sectis loris
Præsepe ad equinum, ubi Diomedis equi
Stabant veloces, dulce triticum edentes,
Navis autem in puppi exuvias cruentas Dolonis
Posuit Ulysses, ut sacrum pararent Minervæ.
Ipsi autem sudorem multum abluerunt, mare
Ingressi tibiásque & collum, circáque femora.
Sed postquam ipsis unda maris sudorem multum
Abluit à corpore. & refrigerati sunt dilecto corde,
In labra ingressi bene polita loti sunt.
Híque loti & uncti pingui oleo,
Jentaculo assidebant : éxque cratere Minervæ
Pleno haurientes, libarunt dulce vinum.

ARGUMENTUM XI. LIBRI ILIADIS HOMERI.

AGAMEMNON quum & ipse arma induisset, & alios jussisset idem facere Græcos, educit *copias* ad prælium : Hector autem Jove jubente, recedit à pugna, quousque Agamemnon ad navale se recipit. Posthac Ulysses circundatus à Trojanis, ulciscitur ipsos Ajacis & Menelai præsidio. Vulnerantur verò Græcorum optimi, Agamemnon à Coone, Ulysses à Soco : porrò ab Alexandro sagitta vulnerantur Diomedes & Eurypylus, & Machaon : quem redeuntem cum Nestore conspicatus Achilles, mittit Patroclum ad cognoscendum quis esset vulneratus: hic verò perveniens quum didicisset Machaonem esse, à Nestore admonetur, ut vel Achilli persuadeat opem ferre Græcis, vel ipse saltem assumptis omnibus Achillis armis, exeat ad pugnam. Rediens autem cum incidisset in Eurypylum, portans eum ad naves, curat eum.

" Ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἠέ περ οἵδε
" Ἵππους δωρήσαιτ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
" Ἵπποι δ' οἵδε γεραιὲ νεήλυδες οὓς ἐρεείνεις,
" Θρηΐκιοι· τὸν δέ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
" Ἔκτανε, πὰρ δ' ἑτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους.
" Τὸν τρισκαιδέκατον σκοπὸν εἵλομεν ἐγγύθι νηῶν,
" Τόν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο,
" Ἕκτωρ τε προέηκε, καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί.
Ὣς εἰπὼν, τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους,
Καγχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.
Οἱ δ' ὅτε Τυδεΐδεω κλισίην εὔτυκτον ἵκοντο,
Ἵππους μὲν κατέδησαν ἐϋτμήτοισιν ἱμᾶσι
Φάτνῃ ἐφ' ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
Ἕστασαν ὠκύποδες μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες.
Νηῒ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος
Θῆκ' Ὀδυσεὺς, ὄφρ' ἱρὸν ἑτοιμασσαίατ' Ἀθήνῃ.
Αὐτοὶ δ' ἱδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσσῃ
Ἐσβάντες, κνήμας τε, ἰδὲ λόφον, ἀμφί τε μηρούς.
Αὐτὰρ ἐπεί σφιν κῦμα θαλάσσης ἱδρῶ πολλὸν
Νίψεν ἀπὸ χρωτὸς, καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
Ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.
Τὼ δὲ λοεσσαμένω καὶ ἀλειψαμένω λίπ' ἐλαίῳ
Δείπνῳ ἐφιζανέτην· ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνῃ
Πλείου ἀφυσσόμενοι, λεῖβον μελιηδέα οἶνον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Λ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Ἀγαμέμνων αὐτός τε ὁπλισάμενος, καὶ τοὺς ἄλλους καθοπλίσας Ἕλληνας, ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ἕκτωρ δὲ Διὸς κελεύσαντος, ἀναχωρεῖ τῆς μάχης, ἕως Ἀγαμέμνων ἐπὶ τὴν ναύσταθμον διασώζεται· μετὰ ταῦτα Ὀδυσσεὺς, κυκλωσαμένων αὐτὸν τῶν Τρώων, ἀμύνεται αὐτοὺς, Αἴαντος καὶ Μενελάου βοηθησάντων αὐτῷ· τιτρώσκονται μέντοι τῶν Ἑλλήνων οἱ ἄριστοι, Ἀγαμέμνων μὲν ὑπὸ Κόωνος, Ὀδυσσεὺς δὲ ὑπὸ Σώκου· ὑπὸ δὲ Ἀλεξάνδρου τοξεύονται Διομήδης καὶ Εὐρύπυλος, καὶ Μαχάων· ὃν ἐπανιόντα σὺν Νέστορι θεασάμενος Ἀχιλλεὺς, διαπέμπεται Πάτροκλον μαθησόμενον, τίς εἴη ὁ τετρωμένος· ὁ δὲ ἀφικόμενος καὶ μαθὼν Μαχάονα εἶναι, παρὰ τοῦ Νέστορος προτρέπεται ἢ τὸν Ἀχιλλέα πεῖσαι συμμαχῆσαι τοῖς Ἕλλησιν, ἢ αὐτὸς χρυσοῦ λαβὼν τὴν πανοπλίαν τοῦ Ἀχιλλέως, ἐξελθεῖν εἰς μάχην· ἐπανερχόμενος δὲ περιτυχὼν Εὐρυπύλῳ, κομίσας εἰς τὰς ναῦς θεραπεύει.

ALIUD ARGUMEN. VEL ALIA INSCRIPTIO.

Λ, *Optimos quosque Græcorum vulnerant Hectoris milites.*

VEL ITA

Λ, *Inter antesignanos miscetur rex Agamemnon.*

ALIA INSCRIPTIO.

Agamemnonis præclara facinora.

HOMERI ILIADOS LIB. XI.

AURORA autem ex lectis à splendido Tithono
Surrexit, ut immortal. lucem afferret, atq; mortalib.
Jupiter litem mittit ad naves Achivorum. Jupiter autem Eridem misit veloces ad naves Achivorum,
Gravem, belli signum in manibus gestantem.
Stetit autem in Ulyssis vasta nave nigra,
Quæ in medio erat, ad clamandũ ut exaudiri posset utrin.
Et in Ajacis tentorio Telamonii
Et in Achillis: qui in extrema parte naves æquales
Subduxerant virtute freti, & robore manuum.
Illic stans clamavit dea altum horribiléque,
Alta *voce* Achivis, magnam autem vim injecit unicuique
In corde *ad* incessanter bellandum & pugnandum.
His verò statim bellum dulcius fuit quàm redire
In navibus concavis dilectam in patriam terram.
Atrides autem clamavit, & armari jussit
Argivos: atque ipse quoque induit lucidum æs.
Agamẽnon armatur. Ocreas quidem primùm circum tibias posuit
Pulchras, argenteis fibulis aptatas:
Secundò deinde thoracem circum pectora induit,
Quem olim ei Cinyras dederat in munus hospitalitatis:
Audiebatur enim ad Cyprum usq; magna fama, quod Achivi
Ad Trojam navibus navigaturi essent.
Ideo ei illum dederat gratificans regi.
Hujus quidem decem lemitæ erant *ex* nigro cyano *metallo.*
Duodecim autem *ex* auro, & viginti *ex* stanno:
Cyanei autem Dracones surgebant ad jugulum
Tres, ab utraque parte Iridibus similes, quas Saturnius

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ἢ ἐπιγραφή.

Λάμβδα δ' ἀριστῆας Δαναῶν βάλον Ἕκτορος ἄνδρες.

Η οὕτως,

Λάμβδα δ' ἐνὶ προμάχοισι μίγη βασιλεὺς Ἀγαμέμνων.

ΑΛΛΗ.

Ἀγαμέμνονος ἀριστεία.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ ἡ Λ. Ῥαψῳδία.

ΗΩΣ δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
Ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσι·
Ζεὺς δ' Ἔριδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
Ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν.
Στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσῆος μεγακήτεϊ νηῒ μελαίνῃ,
Ἥ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,
Ἠμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο,
Ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἐΐσας
Εἴρυσαν, ἠνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
Ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ μέγα τε, δεινόν τε,
Ὄρθι' Ἀχαιοῖσιν, μέγα δὲ σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ
Καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι.
Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἠὲ νέεσθαι
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀτρείδης δ' ἐβόησεν, ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν
Ἀργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκόν·
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
Τόν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήϊον εἶναι·
Πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οὕνεκ' Ἀχαιοὶ
Ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον,
Τοὔνεκά οἱ τὸν δῶκε χαριζόμενος βασιλῆϊ.
Τοῦ δ' ἤτοι δέκα οἶμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
Δώδεκα δὲ χρυσοῖο, καὶ εἴκοσι κασσιτέροιο·
Κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρὴν
Τρεῖς ἑκάτερθ', ἴρισσιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων

In nube fixit prodigium distinctè loquentium hominum;
Circa autem humeros posuit ensem, in eo verò clavi
Aurei relucebant: vagina verò circumdabat
Argentea, aureis loris aptata. (impetuosum
Accepit autem undique corpus tegens, sabrefactū, scutum
Pulchrum, quod quidem circuli decem ærei ambibant:
Inque eo umbones erant viginti *ex* stanno
Candidi: in mediis autem erat *unus ex* nigro cyano
In eo Gorgon terribili aspectu in orbem depicta erat,
Horribiliter aspiciens: circum *erat* etiam Terrórq; Tim.
Ex eo autem argenteum lorum pendebat, & in ipso
Cæruleus sinuabatur draco: capita autem ei erant
Tria curvata in orbem, unâ cervice enata. (annulis orn.
Capiti a. utrique fistulas habentē galeā imposuit quatuor
Cristatam ex setis equinis: terribiliter a. crista desuper
Cepit vero fortes hastas duas munitas ferro, (nutabat
Acutas: procul autem ferrum ab ipsis ad coelum
Splendebat insuper autem insonuerunt Minerva & Juno,
Honorantes regem opulentæ Mycenes.
Aurigæ quidem deinde suo præcipiebat unusquisque
Equos bene decenter continere illic ad fossam.
Ipsi vero pedites cum armis armati
Ruebant, immensus verò clamor ortus est auroram ante:
Priores autem cum equitibus apud fossam instructi sunt:
Equites verò paululum pòst insequebantur: ac tumultum
Prodigium. Concitavit perniciosum Saturnius, & ab alto demisit ro-
Sanguine madidos ex æthere, eo quòd erat (res
Multa generosa capita Orco demissurus.
Trojani a. ex altera parte super tumulo cāpi *instruebantur*,
Hectorem circa magnum & eximium Polydamantem,
Æneáq; qui inter Trojanos ceu deus honorabatur *in* urb.
Trésq; Antenoridas, & Polybum, & Agenorem divinum,
Juvenémque Acamanta similem immortalibus.
Hector autem inter primos ferebat scutum undiq; æquale
Qualis autem ex nubibus apparet perniciosa stella,
Lucens interdum autem rursus condit se in nubes obscu.
Hectoris splendor. Sic Hector interdum quidem inter primos apparebat,
Interdum autem inter extremos imperans, totus sanè fer.
Splendebat, tanquam fulgur patris Jovis ægidē gestantis.
Hi autem, sicut messores oppositi inter se
Sulcum metentes obeunt viri locupletis per arvum,
Tritici vel hordei, manipuli autem crebri cadunt:
Conflictus. Sic Trojani & Achivi in se invicem insilientes
Cædebant, neutri verò recordabantur perniciosæ fugæ.

Ἐν νέφεϊ στήριξε τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἧλοι
Χρύσειοι πάμφαινον· ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
Ἀργύρεον, χρυσέοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
Ἂν δ' ἕλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦριν,
Καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν·
Ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἐείκοσι κασσιτέροιο
Λευκοί· ἐν δὲ μέσοισιν ἔην μέλανος κυάνοιο·
Τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο,
Δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε.
Τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμὼν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
Κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
Τρεῖς ἀμφιστρεφέες, ἑνὸς αὐχένος ἐκπεφυυῖαι.
Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον,
Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
Ὀξέα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
Λάμπ'. Ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
Τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.
Ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος,
Ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ * τάφρῳ· γρ. τάφρον
Αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
Ῥώοντ'· ἄσβεστος δὲ βοὴ γένετ' ἠῶθι πρό.
Φθὰν δὲ μέγ' ἱππήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες·
Ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον· ἐν δὲ κυδοιμὸν
Ὦρσε κακὸν Κρονίδης· κατὰ δ' ὑψόθεν ἧκεν ἐέρσας
Αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὕνεκ' ἔμελλε
Πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἄϊδι προϊάψειν.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο,
Ἕκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
Αἰνείαν θ', ὃς Τρωσὶ θεὸς ὣς τίετο δήμῳ·
Τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον, καὶ Ἀγήνορα δῖον,
Ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.
Ἕκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' ἴσην.
Οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὔλιος ἀστήρ,
Παμφαίνων, τότε δ' αὖτις ἔδυ νέφεα σκιόεντα·
Ὣς Ἕκτωρ ὁτὲ μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
Ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
Λάμφ', ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
Οἱ δ', ὥστε ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
Ὄγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν,
Πυρῶν ἢ κριθῶν, τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
Ὣς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες,
Δῄουν· οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο·

Æqualia autem in pugna capita habebant, ac veluti lupi
Ruebant. Eris autem luctuosa gaudebat aspiciens,
Sola enim deorum aderat pugnantibus.
Alii autem non illis aderant dii, sed quieti
Suis in ædibus sedebant, ubi unicuique
Domus pulchræ fabricatæ erant per juga Olympi.
Omnes autem accusabant tempestatum autorẽ Saturnium
Eo quod Trojanis volebat gloriam dare,
Illos quidem non curabat pater, hic autem seorsim separ.
Ab aliis remotus sedebat gloriâ exultans,
Inspiciens Trojanorúmque urbem & naves Achivorum,
Ærisque fulgorem, interimentésqne intereuntésque.
Quamdiu autem aurora erat, & crescebat sacra dies,
Tãdiu valde virorũq; tela penetrabãt, cadebátq; populus;
Quando autem lignator vir apparat prandium
Montis in convallibus, postquam saturavit manus
Secans arbores longas, fastidiúmq; ejus occupavit animũ,
Cibíque dulcis circum mentes desiderium capit:
Tunc suâ virtute Danai perruperunt phalanges,
Hortantes socios per acies: itaque Agamemnon
Primus exiliit interfecit a. virũ Bianorem pastorem pop.
Ipsum, deinde & socium, Oileum agitatorem equorum,
Ille quidem ex equis desiliens adversus stabat:
Hunc autem rectà irruentem in fronte acuta lancea
Percussit nec galea hastam ejus repressit ære gravis:
Sed per ipsam penetravit & os: cerebrum autem
Intus totum fœdatum est: stravit autem ipsum ruentem.
Et hos quidem reliquit illic rex virorum Agamemnon,
Pectoribus perlucentes, posteaquam spoliavit tunicas,
Cæterùm hic ivit Isúmque & Antiphum occisurus,
Filios duos Priami nothum & legitimum, ambos
In uno curru existentes: nothus quidem aurigabatur,
Antiphus verò pugnabat inclytus: quos olim Achilles
Idæ in jugis ligavit teneris viminibus (redemptionis.
Pascentes curantèsque oves nactus, & dimisit pro pretio
Tum verò Atrides latè dominans Agamemnon,
Alterum supra papillam juxta pectus sauciavit hastâ.
Antiphũ autẽ juxta aurẽ percussit ense, dejecítq; ab equis
Festinans verò ab his prædabatur arma pulchra:
Agnoscens etenim ipsos antea apud celeres naves
Viderat: quando ex Idâ duxit pedibus velox Achilles.
Sicut autem leo cervæ veloces parvulos catulos
Facilè confregit, corripiens validis dentibus,
Veniens ad lectum, tenerúmque ipsis cor abstulit:

Agamẽnon fortiter pugnat.

Illa

Ἴσας δ' ὑσμίνη κεφαλὰς ἔχεν· οἱ δὲ, λύκοι ὣς,
Θῦνον· Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα.
Οἴη γὰρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν·
Οἱ δ' ἄλλοι οὔ σφιν πάρεσαν θεοὶ, ἀλλὰ ἕκηλοι
Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι καθήατο, ἧχι ἑκάστῳ
Δώματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο·
Πάντες δ' ἠτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
Οὕνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι·
Τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεὶς,
Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδεϊ γαίων.
Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Χαλκοῦ τε στεροπήν, ὀλλύντας τ', ὀλλυμένους τε.
Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο· πῖπτε δὲ λαός·
Ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὡπλίσατο δόρπον
Οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεί τ' ἐκορέσατο χεῖρας,
Τάμνων δένδρεα μακρὰ, ἅδος τέ μιν ἵκετο θυμὸν,
Σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος αἱρεῖ·
Τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας,
Κεκλόμενοι ἑτάροισι κατὰ στίχας· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
Πρῶτος ὄρουσ'· ἕλε δ' ἄνδρα Βιάνορα ποιμένα λαῶν
Αὐτὸν, ἔπειτα δ' ἑταῖρον Ὀϊλῆα πλήξιππον·
Ἤτοι ὅγ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔστη·
Τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξέϊ δουρὶ
Νύξ· οὐδὲ στεφάνη δόρυ οἱ σχέθε χαλκοβάρεια·
Ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε, καὶ ὀστέου· ἐγκέφαλος δὲ
Ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
Καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περίδυσε χιτῶνας·
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἶσόν τε, καὶ Ἄντιφον ἐξεναρίξων,
Υἷε δύω Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
Εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας· ὁ μὲν νόθος ἡνιόχευεν,
Ἄντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτὸς, ὥ ποτ' Ἀχιλλεὺς
Ἴδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισι,
Ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄεσσι λαβὼν, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.
Δὴ τότε γ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στῆθος βάλε δουρί·
Ἄντιφον αὖ παρὰ οὖς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων·
Σπερχόμενος δ', ἀπὸ τοῖιν ἐσύλα τεύχεα καλὰ,
Γιγνώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
Εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἴδης ἄγαγεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Ὡς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
Ῥηϊδίως συνέαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν,
Ἐλθὼν εἰς εὐνήν, ἁπαλόν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα·

Illa verò quamvis adsit valde prope, non potest ipsis
Opitulari: ipsammet enim tremor vehemens invasit:
Confestim autem ruit per querceta densa ad sylvam
Festinans, sudans potentis feræ ob impetum:
Sic illis nemo potuit arcere perniciem
Trojanorum: quin & ipsi à Græcis fugiebant.
Sed hic Pisandrúmque & Hippolochum bellicosum,
Filios Antimachi bellicosi (qui sanè maxime
Aurum ab Alexandro accipiens splendida dona,
Non permittebat Helenam reddere flavo Menelao)
Hujus inquam duos filios deprehendit rex Agamemnon,
In uno curru existentes eodẽ loco a. habeb. veloces equos,
Namque ex ipsorum manibus fugerant habenæ molles.
Hi verò turbati sunt: ille autem contra ruit tanquam leo,
Atrides: hi verò tunc ex curru supplicabant flexis genib.
Vivos cape Atrei fili: túque digna accipe pretia redẽpt.
Multæ verò in Antimachi ædibus opes reconditæ jacent,
Æsque, aurúmque, & artificiosè factum ferrum:
Ex his tibi donabit pater infinita dona redemptionis,
Si nos vivos *esse* audierit apud naves Græcorum,
Sic hi flentes alloquuti sunt regem
Blandis verbis: at non blandam vocem audiverunt:
Si igitur Antimachi bellicosi filii estis,
Qui quondam in Trojanorum cõcione suadebat *ut* Mene-
Qui legatus venerat cum divino Ulysse (laum
Ibidem interficerent, neq; dimitterent rursum ad Achi.
Nunc quidem jam patris foedam luetis injuriam.
Dixit, & Pisandrum quidem ab equis dejecit in humum
Hasta feriens ad pectus: hic verò supinus stratus est.
Hippolochus autem desiliit, quem rursus humi interfecit
Manus gladio amputans, & cervicem abscindens,
Mortarium verò tanquam, projecit volvendũ per turbam,
Atq; hos quidẽ reliquit: ubi vero plurimæ turbabãtur pha-
Illuc irruit, simúlque alii bene ocreati Achivi. (langes,
Pedites quidem pedites interficiebant fugientes necessita,
Equites verò equites: sub ipsis autem concitatus est pulvis
E campo, quem excitarant multisoni pedes equorum
Ære *terram* pulsantes: sed rex Agamemnon
Semper interficiens insequebatur, Argivos adhortans.
Veluti autẽ quando ignis perniciosi. in lignosã incidit syl.
Et undique convolvens ventus defert, arbusta verò
Radicitus cadunt agitata ignis impetu:
Sic sanè sub Atrida Agamemnone cadebant capita
Trojanorum fugientium, multíque procera ceruice equi,

Vacuos

Ἡ δ', εἴπερ τε τύχῃσι μάλα σχεδὸν, οὐ δύναταί σφιν
Χραισμεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἱκάνει·
Καρπαλίμως δ' ἤϊξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
Σπεύδουσ', ἱδρώουσα κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὁρμῆς·
Ὣς ἄρα τοῖς οὔτις δύνατο χραισμῆσαι ὄλεθρον
Τρώων· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.
Αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε, καὶ Ἱππόλοχον μενεχάρμην,
Υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, (ὅς ῥα μάλιστα
Χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος ἀγλαὰ δῶρα,
Οὐκ εἴασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ·)
Τὼ ἄρ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων
Εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους.
Ἐκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα·
Τὼ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναντίον ὦρτο, λέων ὣς,
Ἀτρεΐδης· τὼ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γουναζέσθην.
“Ζώγρει, Ἀτρέος υἱέ· σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.
“Πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται,
“Χαλκός τε χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος·
“Τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
“Εἰ νῶϊ ζωοὺς πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὣς τώ γε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσαν.
“Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστὸν,
“Ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
“Ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ,
“Αὖθι κατακτεῖναι, μηδ' ἐξέμεν ἂψ ἐς Ἀχαιούς.
“Νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λώβην.
Ἦ· καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
Δουρὶ βαλὼν πρὸς στῆθος· ὁ δ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη.
Ἱππόλοχος δ' ἀπόρουσε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξε,
Χεῖρας ἀπὸ ξίφεϊ τμήξας, ἀπό τ' αὐχένα κόψας·
Ὅλμον δ' ὣς, ἔσσευε, κυλίνδεσθαι δι' ὁμίλου.
Τοὺς μὲν ἔασ'· ὁ δ', ὅθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
Τῇ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.
Πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκῃ·
Ἱππῆς δ' ἱππῆας· ὑπὸ δέ σφισιν ὦρτο κονίη
Ἐκ πεδίου, τὴν ὦρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων
Χαλκῷ δηϊόωντες· ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων,
Αἰὲν ἀποκτείνων ἕπετ' Ἀργείοισι κελεύων.
Ὡς δ' ὅτε πῦρ ἀΐδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ,
Πάντη δ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
Πρόρριζοι πίπτουσιν, ἐπειγόμενοι πυρὸς ὁρμῇ.
Ὣς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πῖπτε κάρηνα
Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι

Vacuos currus cum strepitu vehebăt per *ordinum* belli in-
Aurigas desiderantes eximios, hi autem in terra (terral
Jacebant, vulturibus gratiores quàm uxoribus.
Hectorem verò extra tela subduxit Jupiter extráq; pulv.
Extráque cædem, extráque sanguinem, extráq; tumultum
Atrides autem sequebatur vehementer Danaos adhortans
Hi ad Ili monumentum veteris Dardanidæ,
Medium per campum ad caprificum ruebant,
Cupidi civitatis, hic verò clamans sequebatur usque
Atrides: cruore pulverul. a. fœdatas habebat manus [illegible]
Sed quando jam ad Scæásque portas & fagum venerunt,
Ibi constiterunt, & alii alios expectabant:
Hi autĕ adhuc per mediŭ campŭ fugiebant, boves tanquă,
Quos leo terruit, adveniens nocte intempestâ
Omnes, *tum* uni *saltem* apparet grave exitium.
Hujus autem cervicem fregit, correptam validis dentibus
Primum, deinde vero sanguinem & viscera omnia abso.
Sic hos Atrides insequebatur rex Agamemnon,
Semper occidens postremum quemq; illi autem fugiebant
Multi autem proníque & supini excidebant equis,
Atridæ manibus, vehementer enim *ille* hastâ furebat.
Sed quando jam mox erat ad civitatem, altáque mœnia
Perventurus, tunc sanè pater hominúmque deorúmque
Idæ in cacuminibus resedit abundantis fontibus,
E cœlo delapsus, tenebat autem fulmen in manibus,
Irin verò concitavit, aureis alis, nuntiaturam,
" Vade age Iri velox, hoc Hectori verbum dic,
" Quamdiu quidĕ videt Agamĕnonĕ pastorĕ populorum
" Furentem in prima acie, perimentem acies virorum,
" Tamdiu recedat, ac reliquum exercitum jubeat
" Pugnare cum hostibus in forti pugna.
" Sed postquam vel hastâ percussus, vel ictus jaculo,
" In equos saliet *Agamemnon*, tunc ei robur immittam
" Occidendi, donec ad naves bene tabulatas perveniat
" Occidátque sol, & caligo sacra superveniat.

Jupiter Irim mittit ad Hectorĕ ut eum jubeat ad tempus à prælio abstinere.

Sic dixit, nec immorigera fuit ventosis pedibus velox Iris:
Descendit autem ab Idæis montibus ad Ilium sacrum:
Invenit filium Priami bellicosi, Hectorem divinum,
Stantem ad equos & currus compactos:
Propè verò quum accessisset, alloquuta est pedibus velox
" Hector fili Priami, Jovi consilio æqualis, (Iris
" Jupiter me pater misit tibi hæc dicere:
" Quamdiu quidem vides Agamĕnonĕ pastorĕ populorŭ
" Furentem in prima acie, perimentem acies virorum,

" Tamdiu

Κείν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
Ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
Κείατο, γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι, ἢ ἀλόχοισιν.
Ἕκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς, ἔκ τε κονίης,
Ἔκ τ' ἀνδροκτασίης, ἔκ θ' αἵματος, ἔκ τε κυδοιμοῦ.
Ἀτρεΐδης δ' ἕπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων:
Οἱ δὲ παρ' * Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο, γρ. ἴλλου
Μέσσον κὰπ πεδίον παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο,
Ἱέμενοι πόλεως· ὁ δὲ κεκληγὼς ἕπετ' αἰεὶ
Ἀτρεΐδης, λύθρῳ δ' ἐπαλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο,
Ἔνθ' ἄρα δὴ ἵσταντο, καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
Οἱ δ' ἔτι καμμέσσον πεδίον φοβέοντο, βόες ὣς,
Ἅς τε λέων ἐφόβησε, μολὼν ἐν νυκτὸς ἀμολγῷ,
Πάσας· τῇ δέ τ' ἰῇ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος:
Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσι
Πρῶτον· ἔπειτα δέ θ' αἷμα, καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει.
Ὣς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων,
Αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δ' ἐφέβοντο:
Πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων
Ἀτρεΐδεω ὑπὸ χερσί: περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
Ἵξεσθαι, τότε δή ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδηέσσης,
Οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δὲ στεροπὴν μετὰ χερσίν:
Ἶριν δ' ὤτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν.
"Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, τὸν Ἕκτορι μῦθον ἐνίσπε:
"Ὄφρ' ἂν μέν κεν ὁρᾷ Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
"Θύνοντ' ἐν προμάχοισιν ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
"Τόφρ' ἀναχωρείτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
"Μάρνασθαι δηΐοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
"Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἢ δουρὶ τυπεὶς, ἢ βλήμενος ἰῷ,
"Εἰς ἵππους ἅλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω,
"Κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκηται,
"Δύῃ τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας, ἱερὸν ἔλθῃ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις.
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
Εὗρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Ἕκτορα δῖον
Ἑσταότ' ἔν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·
"Ἕκτορ υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
"Ζεύς με πατὴρ προέηκε, τεῒν τάδε μυθήσασθαι·
"Ὄφρ' ἂν μέν κεν ὁρᾷς Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
"Θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,

"Τόφρ'

" Tamdiu cede à pugna, reliquúmque exercitum jube
" Pugnare cum hostibus in forti pugna.
" At ubi vel hastâ vulneratus vel ictus telo,
" In equos saliet, tunc tibi robur inseret
" Ad occidendũ, donec ad naves bene transtratas perve,
" Occidátque sol, & crepusculum sacrum superveniat.
Hæc quidem sic loquuta abivit pedibus velox Iris.
Hector autem è curribus cum armis desiliit in humum,
Vibránsque acuta hastilia per exercitum obibat passim,
Incitans ad pugnandum: excitavítque pugnam gravem,
Hi autem conversi sunt, & adversi steterunt Achivis:
Argivi autem ex altera parte corroborarũt suas phalãges:
Instaurata est verò pugna, steterúntque adversi: sed Aga.
Primus irruit: voluit autem longè pugnare ante omnes.
Dicite nunc mihi musæ cœlestes domos habitantes,
Quisnam tum primus Agamemnoni obvius venit,
Vel ipsorum Trojanorum, vel inclytorum auxiliatorum?
Iphidamas Antenorides, amplúsque magnúsque,
Qui educatus est in Thracia glebosa, matre ovium:
Cisseus hunc educaverat domi parvulum existentem,
Avus maternus, qui genuit Theano pulchras habentẽ gen.
Sed postquam pubertatis gloriosæ pervenit ad mensuram
Illic eum ditinuit: tradidit autem hic filiam suam:
Quam simul ac duxit, è thalamo ad famam venit Achiv.
Cum duodecim navibus rostratis quæ eum sequebantur,
Has quidem deinde in Percope reliquit naves æquales:
At ipse pedes existens ad Trojam venerat:
Qui tunc Atridæ Agamemnoni obvius venit. (entes,
Hi autem quando jam cominus erant inter se congredi-
Atrides quidẽ assequutus non est, aversa enim ei est hasta:
Iphidamas autem ad balteum thoracem subter,
Percussit: & ipse incubuit gravi manu confisus:
Neq; perforavit balteũ artificiosè factum, sed multo prius
Argento occurrens, plumbum tanquam, retusa est cuspis:
Et hanc manu prehensam latè dominans Agamemnon
Traxit ad se, promptus veluti leo: atque è manu
Extorsit: Illũ a.ense percuss.*ad* cervic. solvit vero mẽbra;
Sic is quidem ibi lapsus, dormivit æreum somnum,
Miser, procul à desponsata uxore, civibus auxilians,
Virgine, cujus nullã voluptatẽ percepit: multa autẽ dede.
Primùm centum boves dedit, deinde quoq; mille promis.
Capras simul & oves, quæ ei multæ pascebantur:
Sane tunc Atrides Agamemnon spoliavit *eum*.
Recessit autem portans per turbam Achiv. arma pulchra:

Agamẽnon multos interficit.

Hunc

«Τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
«Μάρνασθαι δηΐοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
«Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἢ δουρὶ τυπεὶς, ἢ βλήμενος ἰῷ,
«Εἰς ἵππους ἅλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει
«Κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκηαι,
«Δύῃ τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ', ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Ἕκτωρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε
Πάλλων δ' ὀξέα δοῦρε, κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντῃ,
Ὀτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν·
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας·
Ἀρτύνθη δὲ μάχη· σταν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
Πρῶτος ὄρουσ'· ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἁπάντων.
Ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅστις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν,
Ἢ αὐτῶν Τρώων, ἠὲ κλειτῶν ἐπικούρων;
Ἰφιδάμας Ἀντηνορίδης ἠΰς τε μέγας τε,
Ὃς τράφη ἐν Θρᾴκῃ ἐριβώλακι, μητέρι μήλων·
Κισσῆς τόν γ' ἔθρεψε δόμοις ἔνι τυτθὸν ἐόντα
Μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανὼ καλλιπάρῃον·
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον,
Αὐτοῦ μιν κατέρυκε· δίδου δ' ὅγε θυγατέρα ἥν·
Γήμας δ', ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν,
Σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἵ οἱ ἕποντο·
Τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας ἐΐσας·
Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν, εἰς Ἴλιον εἰληλύθει.
Ὅς ῥα τότ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρείδης μὲν ἅμαρτε· παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος·
Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην θώρηκος ἔνερθε
Νύξ'· ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρείῃ χειρὶ πιθήσας·
Οὐδ' ἔτορε ζωστῆρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
Ἀργύρῳ ἀντομένη μόλυβος ὡς ἐτράπετ' αἰχμή.
Καὶ τόγε χειρὶ λαβὼν εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Ἕλκ' ἐπὶ οἷ μεμαὼς ὥστε λίς· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
Σπάσατο· τὸν δ' ἄορι πλῆξ' αὐχένα· λῦσε δὲ γυῖα·
Ὣς ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον,
Οἰκτρὸς, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου ἀστοῖσιν ἀρήγων,
Κουριδίης, ἧς οὔτι χάριν ἴδε, πολλὰ δ' ἔδωκε·
Πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη
Αἶγας ὁμοῦ καὶ ὄϊς, τά οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο.
Δὴ τότε γ' Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξε.
Βῆ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.

Hunc verò postquam cognovit Coon illustrissimus vir,
Major natu Antenorides, gravis ipsius dolor
Oculos cooperuit *ob* fratrem prostratum:
Stetit autẽ à latere cum hasta latens Agamemnõa nobilẽ,
Percussitque ipsum in manum mediam, cubitum infra;
Ex altera parte autem transiit splendidæ hastæ cuspis:
Timuit verò tum rex virorum Agamemnon;
Sed ne sic quidem cessavit à pugna atque bello,
Sed irruit in Coonem, tenens validam hastam.
Hic quidem Iphidamanta fratrem & eodẽ patre natum
Trahebat pede festinans, & vocabat fortissimum quẽq;
Illum autem trahentem per turbam, sub scuto rotundo
Vulneravit hastili ærato, solvítque membra:
Ejus verò super Iphidamante caput abscidit astans.
Ibi Antenoris filii sub Atrida rege
Fatum explentes *suum*, descenderunt in domum Plutonis
At hic aliorum obibat acies virorum,
Hastáque, enséque, magnísque saxis,
Quamdiu ei sanguis adhuc calidus subsiliebat è vulnere,
Sed postquam vulnus quidẽ siccatum est cessavítq; sanguis;
Acuti dolores subierunt robur Atridæ. (lierum
Veluti autem quando parturientem tenet acer dolor mu-
Acerbus, quẽ mittunt dolorem parturientibus afferentes
Junonis filiæ, amaros dolores habentes: (Lucinæ
Sic acuti dolores penetrarunt robur Atridæ.
In currum autem conscendit, & aurigæ præcepit
Naves ad concavas currum agere, tristabatur enim corde,
Clamavit autem clarè ut exaudiri posset, Danais vocifẽ
"O amici, Argivorum duces & principes,
"Vos quidem nunc à navibus arcete pontigradis
"Pugnam molestam: quoniam non me consiliarius Jup.
"Sinit cum Trojanis toto die pugnare.
Sic dixit, auriga autem flagellavit pulchrè jubatos equos
Naves versus concavas: hi non inviti volarunt:
Spumabant autẽ *in* pectoribus aspergebantúrq; infra pul.
Laborantem regem à pugna seorsim portantes,
Hector verò postquã intellexit Agamẽnona seorsim pro-
Trojanósq; & Lycios hortabatur altè clamans: (fectum
"Trojani, & Lycii, & Dardani cominus pugnantes,
"Viri estote amici: recordamini autem strenuæ fortitud.
"Abit vir fortissimus: mihi vero magnam gloriam dat
"Jupiter Saturnides: sed rectà impellite solidúgul. equos,
"*In* robustos Danaos, ut excellentiorem gloriam referat.
Sic loquutus, concitavit robur & animum cujusque,

Coon Agamemnonem vulnerat

Agamẽnon vulneratus prælio decedit

Hector suos hortatus in hostes irruit.

Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Κόων ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
Πρεσβυγενὴς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ῥά ἑ πένθος
Ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε, κασιγνήτοιο πεσόντος·
Στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δουρὶ λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον·
Νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσην, ἀγκῶνος ἔνερθεν·
Ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή.
Ῥίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Ἀλλ' οὐδ' ὧς ἀπέληγε μάχης, ἠδὲ πτολέμοιο·
Ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
Ἤτοι ὁ Ἰφιδάμαντα κασίγνητον, καὶ ὄπατρον
Ἕλκε ποδὸς, μεμαὼς, καὶ ἀΰτει πάντας ἀρίστους·
Τὸν δ' ἕλκοντ' ἀν' ὅμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
Οὔτησε ξυστῷ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα·
Τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς·
Ἔνθ' Ἀντήνορος υἷες ὑπ' Ἀτρείδῃ βασιλῆϊ
Πότμον ἀναπλήσαντες, ἔδυν δόμον Ἄϊδος εἴσω·
Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν,
Ἔγχεΐ τ', ἄορί τε, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
Ὄφρα οἱ αἷμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς,
Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα,
Ὀξεῖαι ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρείδαο.
Ὡς δ' ὅταν ὠδίνουσαν ἔχῃ βέλος ὀξὺ γυναῖκα,
Δριμὺ, τό τε προϊεῖσι μογοστόκοι Εἰλείθυιαι
Ἥρης θυγατέρες, πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι·
Ὣς ὀξεῖ' ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρείδαο·
Ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνὼς,
“Ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
“Ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισι
“Φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
“Εἴασε Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν.
Ὣς ἔφαθ'· ἡνίοχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους,
Νῆας ἔπι γλαφυράς· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
Ἄφρεον δὲ στήθεα, ῥαίνοντο δὲ νέρθε κονίῃ,
Τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντε.
Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κιόντα,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας,
“Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,
“Ἀνέρες ἐστὲ φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
“Οἴχετ' ἀνὴρ ὤριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκε
“Ζεὺς Κρονίδης· ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
“Ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρησθε.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·

Ὡς

Veluti quando alicubi aliquis venator canes albidentes
Instigat in sylvestrem suem aprum, vel leonem:
Sic in Achivos instigavit Trojanos magnanimos
Hector Priamides, pernicioso similis Marti.
Ipse autem inter primos magno animo incedebat:
Irruit autem *in* aciem pugnantiū vehementi similis turbi-
Qui desiliens purpureum pontum commovet. (ni,
Tum quem primum quem ultimum interfecit
Hector Priamides, quando ei Jupiter gloriam dedit?
Assæum quidem primum & Antonoum & Opiten,
Et Dolopem Clyti filium, & Opheltium & Agelaum,
Æsymnúmque Orúmque & Hipponoum bellicosum.
Hos iste principes Danaorum interfecit, ac deinde
Multitudinem: veluti quum Zephyrus nubes agitavit,
Procellosi *vero albi* Noti vehementi procella verberans,
Multúsque & tumidus fluctus volvitur, in altū autē spuma
Spargitur propter venti multi vagum flatum:
Sic crebra capita ab Hectore sternebantur de exercitu:
Tunc exitium fuisset, & incurabilia opera edita fuissent,
Et sanè in naves incubuissent fugientes Achivi,
Nisi Tydiden Diomedem hortatus fuisset Ulysses,
" Tydide quid passi obliti sumus strenuæ virtutis?
" Sed age huc charissime, apud me sta: jam opprobrium
" Erit, si quidem naves capiat variâ galeâ insignis Hect.

Ulysses Diomedem hortatur ad præliū.

Hunc verò excipiens alloquutus est fortis Diomedes:
Profectò ego manebo & tolerabo, sed parum
Nostri erit usus, quoniam nebularum congregator Jupiter
Trojanis mavult dare victoriam quàm nobis.
Dixit, & Thymbræū quidem ab equis dejecit in terram,
Hastâ assequutus ad papillam sinistram: Ulysses
Deo parem famulum Moliona regis.
Hos quidē deinde missos fecerunt postquā à bello remov;
Hi autē per turbā euntes tumultuabantur sicut quando a-
In canes venaticos magno animo irruunt: (pri duo
Sic perdebant Trojanos conversi à fuga: sed Achivi
Libenter respirabant fugientes Hectorem divinum.
Tunc ceperunt currúmque & viros civitatis fortissimos
Filios duos Meropis Percosii, qui supra omnes
Noverat vaticinia, neque suos filios sinebat
Proficisci in bellum mortiferum: hi autem ei non
Obediverunt: fata enim eos ducebant atræ mortis.
Hos quidem Tydides hastâ inclytus Diomedes
Animâ & vitâ cum privasset, inclyta arma abstulit:
Hippodamum verò Ulysses Hypirochum occidit.

Tunc

Ως δ' ὅτε πού τις θηρητὴρ κύνας ἀργιόδοντας
Σεύῃ ἐπ' ἀγροτέρῳ συῒ καπρίῳ, ἠὲ λέοντι·
Ως ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦε Τρῶας μεγαθύμους
Ἕκτωρ Πριαμίδης, βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ.
Αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει·
Εν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ ὑπεραέϊ ἶσος ἀέλλῃ,
Ἥ τε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.
Ενθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
Ασαῖον μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ Ὀπίτην,
Καὶ Δόλοπα Κλυτίδην, καὶ Ὀφέλτιον, ἠδ' Ἀγέλαον,
Αἴσυμνόν τ', Ὦρόν τε, καὶ Ἱππόνοον μενεχάρμην·
Τοὺς ἄρ' ὅγ' ἡγεμόνας Δαναῶν ἕλεν· αὐτὰρ ἔπειτα
Πληθύν, ὡς ὁπότε ζέφυρος νέφεα στυφελίξῃ,
Αργέσαο νότοιο βαθείῃ λαίλαπι τύπτων·
Πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
Σκίδναται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·
Ως ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἕκτορι δάμνατο λαῶν.
Ενθά κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο,
Καί νύ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
Εἰ μὴ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς,
“Τυδεΐδη, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
“Αλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
“Εσσεται, εἴ κεν νῆας ἕλῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
“Ἤτοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
“Ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
“Τρωσὶν δὴ ἐθέλει δοῦναι κράτος ἠέ περ ἡμῖν.
Ἦ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
Δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Αντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ἄνακτος.
Τοὺς μὲν ἔπειτ' εἴασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν.
Τὼ δ' ἀν' ὅμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὡς ὅτε κάπρω
Εν κυσὶ θηρευτῇσι μέγα φρονέοντε πέσητον·
Ως ὄλεκον Τρῶας παλινορμένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ασπασίως φεύγοντες, ἀνέπνεον Ἕκτορα δῖον.
Ενθ' ἑλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δήμου ἀρίστω,
Υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
Ηδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε
Στείχειν εἰς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔτι
Πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο,
Τοὺς μὲν Τυδεΐδης δουρικλυτὸς Διομήδης,
Θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν, κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα.
Ἱππόδαμον δ' Ὀδυσεὺς καὶ Ὑπείροχον ἐξενάριξεν.

Tunc eis æquavit pugnam Saturnius,
Ex Ida despiciens: hi vero sese invicem occidebant]
Tydei quidem filius Agastrophum vulneravit hastâ
Pæonidem heroem ad coxam: non enim ei equi
Prope erant ad effugiendum: dolebat autem valde animo,
Hos enim famulus seorsum tenebat: ipse verò pedes
Currebat per propugnatores, donec dilectā perdidit vitā
Hector vero illico sensit per acies, irruítque in ipsos
Vociferans, simúlque Trojanorū sequebantur phalanges.
Húc autē conspicatus, timuit in bello strenuus Diomedes
Continuò verò Ulyssem alloquutus est qui propè aderat,
In nos sanè hoc malum volvitur, sævus Hector.
Sed age, jam stemus, & arceamus sustinentes.
Dixit, & vibrans emisit longam hastam,
Diomedes Hectorem ferit. Et assequutus est (neque aberravit collimans, à capite;)
Summam juxta galeam. repulsum est autem ab ære æs,
Neque penetravit ad cutem pulchrā: inhibuit enim galea
Triplex, acuta, quam ei præbuerat Phœbus Apollo.
Hector vero statim procul recessit & agmini se immiscuit,
Stetit autē in genua prolapsus, & innixus est manu forti
Terræ: circum vero oculos nigra nox operuit.
Interea verò dum Tydides hastæ sequitur impetum
Longè per antesignanos, ubi ei defixa fuerat *in* terram,
Tamdiu Hector rediit ad se & rursus in currū conscendens
Direxit *equos* ad multitudinem, & evitavit mortem nigrā,
Hasta autem insequens alloquutus est fortis Diomedes,
" Rursus jam effugisti mortem, ô canis: certe tibi prope
" Venit malum nunc: iterum te liberavit Phœbus Apollo
" Cui scilicet vota facis, quum ad prælium venis,
" Certe te conficiam & post occurrens:
" Nimirum aliquis & mihi deorum adjutor est,
" Nunc verò alios aggrediar quemcunque deprehendero.
Dixit & Pæoniden hastâ inclytum interfecit:
Paris Diomedem vulnerat. Sed Alexander Helenæ maritus pulchricomæ,
In Tydiden arcus tendebat pastorem populorum,
Cippo innixus viri defuncti in sepulchro
Ili Dardanidæ, antiqui senis honorati.
Profectò ille quidem thoracem Agastrophi robusti
Detraxerat à pectore varium clypeúmque ab humeris,
Et galeam solidam: hic autē arcûs manubrium adduxit,
Et percussit (neque ipsius vana sagitta effugit manum)
Plantam dextri pedis: penitus verò sagitta
In terram defixa est: hic autem valde suaviter ridens
Ex insidiis exiliit & glorians verbum dixit:

Ἔνθα σφιν κατὰ ἶσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων,
Ἐξ Ἴδης καθορῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.
Ἤτοι Τυδέος υἱὸς Ἀγάστροφον οὔτασε δουρὶ
Παιονίδην ἥρωα κατ' ἰσχίον· οὐ γάρ οἱ ἵπποι
Ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
Τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν· αὐτὰρ ὁ πεζὸς
Θῦνε διὰ προμάχων, ἕως φίλον ὤλεσε θυμόν.
Ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόησε κατὰ στίχας· ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
Κεκλήγων· ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαγγες.
Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
"Νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὄβριμος Ἕκτωρ·
"Ἀλλ' ἄγε δή, στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες·
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν· (οὐδ' ἀφάμαρτε τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν)
Ἄκρην κὰκ κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκός·
Οὐδ' ἵκετο χρόα καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
Τρίπτυχος, αὐλῶπις, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἕκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ·
Στῆ δὲ γνὺξ ἐριπών, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
Γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
Ὄφρα δὲ Τυδείδης μετὰ δούρατος ᾤχετ' ἐρωήν,
Τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης,
Τόφρ' Ἕκτωρ ἄμπνυτο καὶ, ἂψ ἐς δίφρον ὀρούσας,
Ἐξέλασ' ἐς πληθύν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν·
Δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
"Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
"Ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
"Ὧ μέλλεις εὔχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
"Ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
"Εἴ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάῤῥοθός ἐστι.
"Νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχείω.
Ἦ, καὶ Παιονίδην δουρικλυτὸν ἐξενάριζεν.
Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο,
Τυδείδῃ ἐπὶ τόξα τιταίνετο ποιμένι λαῶν,
Στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
Ἤτοι ὁ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο,
Αἴνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον, ἀσπίδα τ' ὤμων,
Καὶ κόρυθα βριαρήν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκε,
Καὶ βάλεν· (οὐδ' ἄρα μιν ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρός)
Ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰὸς
Ἐν γαίῃ κατέπηκτο· ὁ δὲ μάλα ἡδὺ γελάσσας,
Ἐκ λόχου ἀμπήδησε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα,

Vulneratus es, nec incassum telũ effugit: utinam ita tibi
" Infimum in ventrem jaculatus vitam eripuissem:
" Sic enim etiam Trojani respirassent à calamitate,
" Qui te horrent, leonem velut balantes capræ.
Hunc vero impavidus alloquutus est fortis Diomedes,
" Sagittarie cõtumeliose, coma clare, puellarũ observator
" Siquidem jam contra armis experiaris;
" Non te juvabit arcus nec crebræ sagittæ. (frustra
" Nunc a. quum me perstrinxeris in planta pedis gloriaris
" Non curo: acsi me mulier percussisset aut puer imprudens
" Obtusum enim telum viri imbellis & nullius pretii.
" Certè aliter à me, *nam* etsi paululum tantum tangat,
" Acutum telum est, & exanimem statim reddit:
" Illius autem uxoris quidem utrinq; laceratæ sunt genæ,
" Pueri autem orbi: ipse autẽ sanguine terrã rubefaciens
" Marcescit; avésque circum plures *sunt* quam mulieres.
Sic dixit: hunc autẽ Ulys. hasta inclytus, prope veniens,
Stetit ante: ille vero à tergo sedens, jaculum velox
Ex pede traxit: dolor autem per corpus venit gravis.
In currum autem ascendit, & aurigæ præcipiebat
Naves ad concavas dirigere currum: dolebat enim corde
Destitutus est a. Ulys. hasta inclytus, nec quisquã apud ipsũ
Argivorum manebat, quoniam timor occupaverat omnes
Ingemiscens verò dixit ad suum magnum animum:
" Hei mihi quid faciam? ingens quidem malum, si fugiam
" Multitudinem metuens: illud verò pejus si capiar,
" Solus: cæteros autem Danaos in fugam vertit Saturnius
" Sed cur mihi hæc charus disputat animus?
" Scio enim quod ignavi quidem recedunt à pugna:
" Qui verò strenuus est in prælio, hunc omnino oportet
" Consistere firmiter sive feriatur, sive feriat alium.

Ulysses ab hostibus circumvenitur.

Dum is hæc versabat in mente & in animo,
Interim Trojanorum cohortes supervenerunt scutatorum
Concluserunt autem in medio *sui*, intra se malũ collocãtes
Veluti autem quando circa aprũ canes florentésq; juvenes
Ruunt, hic autem prodit profunda ex sylva,
Acuens album dentem in curvis mandibulis, (dentium
Et undique in eum impetum faciũt; sub *maxillis* v. stridor
Fit: hi autem sustinent facilè horrendum licet existentem:
Sic sanè tum circa Ulyssem Jovi dilectum sæviebant
Trojani: hic vero primùm quidem inculpatum Deiopitem
Vulneravit super humerum insiliens acuta hasta.
Sed deinde Thoonem & Ennomum interfecit.
Chersidamantem vero deinde ab equis desilientem,

Hasta

“Βέβληαι, οὐδ' ἅλιον βέλος ἔκφυγεν· ὡς ὄφελόν τοι
“Νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἑλέσθαι·
“Οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
“Οἵ τέ σε πεφρίκασι λέονθ' ὡς μηκάδες αἶγες.
Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
“Τοξότα, λωβητὴρ, κέρα ἀγλαὲ, * παρθενοπῖπα·
“Εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης, γρ. παρθενοπῖπα.
“Οὐκ ἄν τοι χραίσμῃσι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί·
“Νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς, εὔχεαι αὔτως·
“Οὐκ ἀλέγω, ὡσεί με γυνὴ βάλοι ἢ πάϊς ἄφρων.
“Κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο.
“Ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρῃ
“Ὀξὺ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησι·
“Τοῦ δὲ, γυναικὸς μέν τ' ἀμφίδρυφοί εἰσι παρειαὶ,
“Παῖδες δ' ὀρφανικοί· ὁ δέ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων
“Πύθεται· οἰωνοὶ δὲ * περὶ πλέες ἠὲ γυναῖκες.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν γρ. περιπλέες.
Ἔστη πρόσθ'· ὁ δ' ὄπισθε καθεζόμενος βέλος ὠκὺ
Ἐκ ποδὸς ἕλκ'· ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή.
Ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε,
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
Οἰώθη δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς, οὐδέ τις αὐτῷ
Ἀργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
“Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
“Ὤμοι ἐγώ τι πάθω; μέγα μὲν κακὸν, αἴ κε φέβωμαι,
“Πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ῥίγιον, αἴ κεν ἁλώω
“Μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
“Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
“Οἶδα γὰρ ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο·
“Ὃς δέ κ' ἀριστεύῃσι μάχῃ ἔνι, τὸν δὲ μάλα χρεὼ
“Ἑστάμεναι κρατερῶς, ἤτ' ἔβλητ', ἤτ' ἔβαλ' ἄλλον.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων·
Ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
Ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροί τ' αἰζηοὶ
Σεύονται· ὁ δέ τ' εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο,
Θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῇσι γένυσιν,
Ἀμφὶ δέ τ' ἀΐσσονται· ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
Γίνεται· οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ δεινόν περ ἐόντα·
Ὥς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα Διῒ φίλον ἐσσεύοντο
Τρῶες· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπίτην
Οὔτασεν ὦμον ὕπερθεν, ἐπάλμενος ὀξέϊ δουρί·
Αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα, καὶ Ἔννομον ἐξενάριξε,
Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων ἀΐξαντα,

Hasta per umbilicum sub clypeo rotundo (palmâ manus
Percussit: hic autẽ in pulveribus lapsus prehendit terram
Atque hos quidẽ reliquit: is v. Hippasidẽ Charopẽ læsit
Germanum fratrem nobilis Soci. (hasta
Huic autem auxiliaturus Socus venit deo similis vir:
Stetit a. proximè quũ accessisset & ipsum verbo alloq. est,
" O Ulysses charissime, insidiarum insatiabilis & laboris,
" Hodie aut *de* duobus gloriaberis Hippasi filiis,
" Quod tales viros occideris & arma abstuleris,
" Aut meo ab hastili verberatus, vitam perdes.
Sic loquutus vulneravit *eum* ad scutum undiq; æquale:

Socus Ulyssem vulnerat.

Per scutum quidem transivit splendidum valida hasta,
Et per thoracem ingeniosè factum transacta est:
Omnem autem à lateribus cutem abstulit, neq; permisit
Pallas Minerva misceri visceribus viri.
Cognovit autẽ Ulysses quod sibi lethalis hasta nõ venerat
Itaque retrocedens Socum verbo alloquutus est,
" Ah miserum, sanè valde te apprehendit gravis mors:
" Tu quidem me impedisti contra Trojanos pugnare,
" Tibi verò ego hîc assero cædem & mortem nigram,
" Die hoc fore: meáque sub hasta domitum, (habenti
" Gloriã mihi daturum, animã a. Plutoni inclytos equos
Dixit: & hic quidem in fugam retro conversus abierat

Ulysses Socum interficit

Huic autem converso in tergo hastam fixit
Humeros inter pérque pectora trajecit:
Insonuit autem cadens: insultavit verò divinus Ulysses,
" O Soce, Hippasi fili, rei militaris periti equitis,
" Priorem te finis mortis assequutus est, neque effugisti.
" Ah miser, non quidem tibi pater & honoranda mater
" Oculos claudent mortuo, sed aves
" Crudivoræ *eos* eruent, alis densis circundantes.
" Sed ubi ego mortuus fuero, sepelient me divini Achivi
Sic fatus, Soci bellicosi validam hastam
E corpore traxit, & scuto umbonem habente: (animum
Sanguis autem ei extracta *hasta* profluebat, affligebátque
Trojani a. magnanimi postquã viderunt sanguinẽ Ulyssis,
Cohortantes *sese* per multitudinẽ in ipsũ omnes ruerunt
Sed hic retrocedebat, inclamabátque socios.
Ter quidem deinde clamavit quantũ caput capiebat viri
Térque audivit clamantem bellicosus Menelaus:
Confestim autẽ Ajacem alloquutus est prope existentem
" Ajax nobilis, Telamonie princeps populorum,
" Advenit ad me Ulyssis patientis clamor,
" Ei similis, ac si ipsi vim afferrent soli existenti

" Trojani

Δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
Νύξεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν, ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Τοὺς μὲν ἔασ'· ὁ δ' ἄρ' Ἱππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρὶ,
Αὐτοκασίγνητον εὐηγενέος Σώκοιο.
Τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν, ἰσόθεος φώς·
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
"Ὦ Ὀδυσεῦ πολύαινε, δόλων ἆτ', ἠδὲ πόνοιο,
"Σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεαι Ἱππασίδῃσι,
"Τοιώδ' ἄνδρε κατακτείνας, καὶ τεύχε' ἀπούρας,
"Ἤ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν * ὀλέσσῃς. γρ. ὀλέσσεις.
Ὣς εἰπὼν, οὔτησε κατ' ἀσπίδα * πάντοσε ἴσην·
Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, γρ. πάντοσ' ἐΐσην.
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
Πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χρόα ἔργαθεν, οὐδ' ἔτ' ἔασε
Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
Γνῶ δ' Ὀδυσεὺς, ὅ οἱ οὔ τι βέλος κατακαίριον ἦλθεν·
Ἂψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν,
"Ἆ δείλ', ἦ μάλα δή σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
"Ἤτοι μὲν ῥ' ἐμὲ ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
"Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
"Ἤματι τῷδ' ἔσεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
"Εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
Ἦ, καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὖτις ὑποστρέψας ἐβεβήκει·
Τῷ δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
Ὤμων μεσσηγὺς· διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε·
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς.
"Ὦ Σῶχ', Ἱππάσου υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο,
"Φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
"Ἆ δείλ', οὐ μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
"Ὄσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἰωνοὶ
"Ὠμησταὶ ἐρύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες·
"Αὐτὰρ ἐπεί κε θάνω, κτεριοῦσί με δῖοι Ἀχαιοί.
Ὣς εἰπὼν, Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
Ἔξω τε χροὸς εἷλκε, καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
Αἷμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον αἷμ' Ὀδυσῆος,
Κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
Αὐτὰρ ὅ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὖε δ' ἑταίρους·
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἤϋσεν ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός·
Τρὶς δ' ἄϊεν ἰάχοντος ἀρηΐφιλος Μενέλαος·
Αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα,
"Αἶαν διογενὲς Τελαμώνιε κοίρανε λαῶν,
"Ἀμφί μ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος * ἵκετ' ἀϋτὴ γρ. ἵκετο φωνή.
"Τῷ ἰκέλη, ὡς εἴ ἑ βιῴατο μοῦνον ἐόντα

Menelaus & Ajax Ulyssi opem ferunt.

" Trojani intercludentes *eum à nobis* in forti pugna.
" Quare eamus per turbam: juvare enim melius:
Timeo ne quid patiatur inter Trojanos solus relictus,
Strenuus existens: magnũ autem desiderium Danais fiat.
Sic fatus, hic quidẽ præibat: una v. sequeb. divinus vir,
Invenerunt deinde Ulyssem jovi charum: circũ verò ipsũ
Trojani sequebantur, sicut funesti lupi in montibus.
Circa cervum cornutum vulneratum, quem vulneravit vir
Sagittâ à nervo *missâ*: hunc quidem evasit pedibus,
Fugiens, quamdiu sanguis tepidus & genua moventur:
Sed postquam eam domuit velox sagitta,
Crudivori ipsum lupi in montibus dilaniant,
In nemore umbroso: leonem autem super induxit deus
Nocivum, ac lupi quidem territi diffugiunt, sed hic vorat:
Sic tunc circa Ulyssem prudentem, versutum,
Trojani sequebantur multíque & fortes: sed hic heros
Ruens suâ hastâ arcebat durum diem:
Ajax verò prope accessit ferens scutum velut turrim:
Stetítque ante eũ: Trojani autem diffugerunt aliorsũ alius.
Hunc quidem Menelaus bellicosus eduxit multitudine
Manu tenens: donec famulus prope egit equos:
Ajax autem Trojanis insiliens interfecit Doryclum,
Priamidem spuriũ filiũ, deinde quoq; Pandocũ vulneravit,
Vulneravítque Lysandrum & Pyrasum & Pylarten.
Veluti autẽ quando inundans fluvius in campũ descendit
Torrens de montibus auctus Jovis imbre,
Multas verò quercus aridas, multásque pinus
Secum rapit, multásque sordes in mare volvit:
Sic insequebatur pulsans campum illustris Ajax,
Cædens equósque & viros, neque dum Hector
Audierat: nam in acei sinistrâ parte pugnabat totius
Ripas juxta fluvii Scamandri: ubi sanè maximè
Virorũ cadebant capita, præliũ enim ingens excitatũ erat,
Nestoráque circa magnum & bellicosum Idomeneum:
Hector quidem inter hos versabatur ardua patrans,
Hastáque equitandíque peritia juvenum destruebat pha-(langes:
Neque dum cessissent viâ divini Achivi.
Nisi Alexander Helenæ maritus bene comptæ,
Compescuisset strenuè pugnantẽ Machaonẽ pastorẽ popu-(lorum,
Sagitta trisulca jaculatus in dextrum humerum.

Paris Machaonem vulnerat.

Huic certè timuerunt vires spirantes Achivi,
Ne forte ipsum pugna inclinata interficerent,
Statim autem Idomeneus alloquutus est Nestora divinum
" O Nestor Neleiade, magna gloria Achivorum,

" Τρῶες ὑποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
" Ἀλλ' ἴομεν καθ' ὅμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
" Δείδω μή τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρώεσσι μονωθεὶς,
" Ἐσθλὸς ἐὼν, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.
Ὣς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
Εὗρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διῒ φίλον· ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτὸν
Τρῶες ἕπονθ' ὡσεί τε δαφοινοὶ θῶες ὄρεσφιν
Ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὅν τ' ἔβαλ' ἀνὴρ
Ἰῷ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μέν τ' ἤλυξε πόδεσσι
Φεύγων, ὄφρ' αἷμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόν γε δαμάσσεται ὠκὺς ὀϊστὸς,
Ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν,
Ἐν νέμεϊ σκιερῷ· ἐπί τε λῖν ἤγαγε δαίμων
Σίντην· θῶες μέν τε διέτρεσαν· αὐτὰρ ὁ δάπτει·
Ὥς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα * ποικιλομήτην. γρ. ποικιλόμητιν.
Τρῶες ἕποντο πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ἀΐσσων ᾧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠΰτε πύργον·
Στῆ δὲ παρέξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
Ἤτοι τὸν Μενέλαος ἀρήϊος ἔξαγ' ὁμίλου
Χειρὸς ἔχων, εἵως θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους.
Αἴας δὲ Τρώεσσιν ἐπάλμενος εἷλε Δόρυκλον
Πριαμίδην νόθον υἱόν· ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὗτα,
Οὗτα δὲ Λύσανδρον, καὶ Πύρασον, ἠδὲ Πυλάρτην.
Ὡς δ' ὁπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισι
Χειμάῤῥους κατ' ὄρεσφιν ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ,
Πολλὰς δὲ δρῦς ἀζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας
Ἐσφέρεται, πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἅλα βάλλει·
Ὣς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
Δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας· οὐδέ πω Ἕκτωρ
Πεύθετ', ἐπεί ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
Ὄχθας πὰρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῇ ῥα μάλιστα
Ἀνδρῶν πῖπτε κάρηνα, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει,
Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀρήϊον Ἰδομενῆα.
Ἕκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει μέρμερα ῥέζων
Ἔγχει θ' ἱπποσύνῃ τε, νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας.
Οὐδ' ἄν πω χάζοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοὶ,
Εἰ μὴ Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο
Παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα ποιμένα λαῶν
Ἰῷ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον.
Τῷ ῥα περίδεισαν μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ,
Μή πως μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἕλοιεν.
Αὐτίκα δ' Ἰδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον,
" Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

" Ἄγρει,

" Age, tuos currus ascende, juxtáque Machaon
" Ascendat: versus naves a. celerrimè dirige unungulos
" Medicus enim vir multis anteponendus aliis, (equos
" Ad sagittásq; excindẽdas & lenia pharmaca inspergẽda.
Sic dixit, paruítque Gerenius eques Nestor:
Statim autem suos currus ascendit, juxtáque Machaon
Ascendit Æsculapii filius eximii medici,
Flagellavit autem equos: hi verò non inviti volabant
Naves ad concavas: eò enim gratũ erat animo pervenire
Cebriones autem Trojanos turbatos animadvertit,
Juxta Hectorẽ in curru sedens, & ipsum verbo affatus est
" Hector, nos quidem hic versamur cum Danais
" In extremitate belli tristis: cæteri verò,
" Trojani turbantur promiscue, equíque & ipsi.
" Ajax autem turbat Telamonius, bene autem ipsum novi
" Latum enim circa humeros gerit scutum: quare & nos
" Illuc equósque & currum dirigamus, ubi maximè
" Equites peditésque pernicioso certamine sibi proposito
" Mutuò se occidunt: clamor autem ingens coortus est.
Sic fatus verberavit pulchros crines habentes equos
Flagello stridulo: hi autem verbera sentientes,
Celeriter ferebant velocẽ currũ inter Trojanos & Achivos
Calcantes cadaveráque & scuta: sanguine autem axis
Infra totus pollutus erat, & orbes qui circa sellam currus
Quos ab equinis ungulis guttæ aspergebant, (erant
Et à canthis: hic autem cupiebat ingredi turbam
Virilem, perrumperéque insiliens: tumultum autem
Immisit malum Danais, parum autem cessabat ab hasta:
Sed is aliorum obibat ordines virorum
Hastáque, ensíque, magnísque saxis:
Ajacis autem vitabat pugnam Telamonidæ.
Jupiter autẽ pater altijugus Ajaci metum incussit. (pellem
Stetit verò attonitus: in tergũ autẽ rejecit septẽplicẽ cly-
Expavit autem circumspiciens in turbam feræ similis,
Convertens se subinde, & vix pedem pedi præferens.
Sicut autem fulvum leonem boum à stabulo
Abigunt canésque & viri rustici,
Qui ipsum non sinunt boum pinguedinem eripere,
Totam noctem vigilantes: ille autem carnium cupidus
Recta irruit, sed nihil proficit: frequentia enim jacula
Contra feruntur audacibus à manibus,
Incensæque faces quas horret violentus quamvis:
Mane autem seorsum abit moesto animó.
Sic Ajax tum à Trojanis tristis corde

Ajacis fuga.

Abiit

« Ἄγει, σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, πὰρ δὲ Μαχάων
« Βαινέτω· ἐς νῆας δὲ τάχισ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
« Ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων,
« Ἰούς τ' ἐκτάμνειν, ἐπί τ' ἤπια φάρμακα πάσσειν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Αὐτίκα δ' ὧν ὀχέων ἐπεβήσετο· πὰρ δὲ Μαχάων
Βαῖν' Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἰητῆρος·
Μάστιξεν δ' ἵππους· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν
Ἕκτορι παρβεβαώς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
« Ἕκτορ νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὁμιλέομεν Δαναοῖσιν,
« Ἐσχατιῇ πολέμοιο δυσηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
« Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμὶξ ἵπποι τε καὶ αὐτοί.
« Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνων.
« Εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
« Κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἅρμ' ἰθύνομεν, ἔνθα μάλιστα
« Ἱππῆες πεζοί τε κακὴν ἔριδα προβαλόντες
« Ἀλλήλους ὀλέκουσι· βοὴ δ' ἄσβεστος ὄρωρεν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἴμασεν καλλίτριχας ἵππους
Μάστιγι λιγυρῇ, τοὶ δὲ πληγῆς ἀΐοντες
Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
Στείβοντες νέκυάς τε, καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
Νέρθεν ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον,
Ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
Αἵ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἵετο δῦναι ὅμιλον
Ἀνδρόμεον, ῥῆξαί τε μεταλμένος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
Ἧκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.
Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
Ἔγχεΐ τ', ἄορί τε, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὦρσε·
Στῆ δὲ ταφών, ὄπιθεν δὲ βάλεν σάκος ἑπταβόειον·
Τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὁμίλου, θηρὶ ἐοικώς
Ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
Ὡς δ' αἴθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
Ἐσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται,
Οἵ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι
Πάννυχοι ἐγρήσσοντες, ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
Ἰθύει, ἀλλ' οὔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
Ἀντίοι ἀΐσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Καιόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ.
Ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
Ὣς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ

Abiit admodũ invitus: timebat enim navibus Achivorũ.
Sicut autem quum asinus in arvũ profectus evicit pueros,
Piger, circa quem jam multi fustes fracti sunt:
Depascítque ingressus altam segetem: pueri autem
Verberant baculis: vis autem infirma ipsorum *est*,
Víxque expulerunt postquam saturatus est pabulo:
Sic tunc deinde Ajacem magnum Telamonis filium,
Trojani magnanimi, & è longinquo vocati auxiliarii
Ferientes jaculis medium scutum, semper sequebantur.
Ajax autem modo quidem revocabat impetuosas vires
Retro conversus, & cohibebat phalanges
Trojanorum equitum: modò autem vertebat se in fugam.
Omnésque impediebat celeres ad naves ire,
Ipse vero Trojanorum & Achivorum ruebat in medio
Stans: at jacula fortibus à manibus,
Alia quidem in scuto magno figebantur penetrantia ultro
Multa etiam in medio priusquam corpus albũ attingerent
In terra stabant, cupientia corpore se saturare.
Hunc postquam advertit Evæmonis illustris filius,
Eurypylus densis premi jaculis,
Stetit ad ipsum accedens, & jaculatus est hastâ splendidâ
Et percussit Phausiaden Apisaonem, pastorẽ populorum
Ad hepar subter præcordia, continuò autẽ genua solvit.
Eurypylus verò accurrit, & dempsit arma ab humeris.
Hunc verò postquam sensit Alexander divinus
Arma auferentem, Apisaonis statim arcum
Traxit in Eurypylum & ipsum percussit in femore sagittâ
Dextro, fracta est autem arundo: gravavit autem femur.
Retro autem sociorum ad agmen cessit mortem evitans.
Exclamavítque altâ voce, Danais vociferans,
O chari Achivorum duces & principes,
Consistite conversi & arcete sævum diem
Ajaci, qui telis obruitur, neque ipsum opinor
Evasurum ex prælio tristi: quare valde contra
State circum Ajacem magnum Telamonium filium:
Sic dixit Eurypylus vulneratus: juxta autem ipsum
Propinqui steterunt, scuta humeris inclinantes,
Hastásque elevantes: his autem obvius venit Ajax.
Stetit autem conversus, postquam venit ad agmen sociorũ
Sic hi quidem pugnabant instar ignis ardentis.
Nestorem autem ex prælio ferebant Neleiæ equæ,
Sudantes: ducebant autẽ Machaonẽ pastorem populorum,
Hunc autẽ intuitus cognovit pedibus velox divinus Achil.
Stabat enim in puppi vastæ navis,

Paris Eurypylum vulnerat.

Inspiciens,

Ἤιε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δίε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας
Νωθής, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἐάγῃ,
Κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήϊον· οἱ δέ τε παῖδες
Τύπτουσιν ῥοπάλοισι, βίη * δέ τι νηπίη αὐτῶν,
Σπουδῇ τ' ἐξήλασσαν, ἐπεί τ' ἐκορέσσατο φορβῆς· γρ. δέ τε
Ὣς τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱὸν
Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι
Νύσσοντες ξυστοῖσι * μέσον σάκος αἰὲν ἕποντο. γρ. μέγα.
Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς,
Αὖτις ὑποστρεφθείς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
Τρώων ἱπποδάμων· ὁτὲ δὲ τρωπάσκετο φεύγειν,
Πάντας δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν.
Αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγὺ
Ἱστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Ἄλλα μὲν ἐν σάκεϊ μεγάλῳ πάγεν ὅρμενα πρόσσω·
Πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
Ἐν γαίῃ ἵσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς
Εὐρύπυλος πυκινοῖσι βιαζόμενον βελέεσσι.
Στῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα ποιμένα λαῶν,
Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
Τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
Ἕλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καί μιν βάλε μηρὸν ὀϊστῷ
Δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων·
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς,
"Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
"Στῆτ' ἐλελιχθέντες, καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ
"Αἴανθ' ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδέ ἑ φημὶ
"Φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλὰ μάλ' ἄντην
"Ἵστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱόν.
Ὣς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
Πλησίον ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες,
Δούρατ' ἀνασχόμενοι· τῶν δ' ἀντίος ἤλυθεν Αἴας·
Στῆ δὲ μεταστρεφθείς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηλήϊαι ἵπποι
Ἱδρῶσαι· ἦγον δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν·
Τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
Εἱστήκει γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ μεγακήτεϊ νηΐ,

Inſpiciens laborem durũ, inſequutionémq; lachrymoſam.
Mox vero ſodalem ſuum Patroclum alloquutus eſt,
Vocans è navi: hic autem ex tentorio, ut audivit,
Prodiit ſimilis Marti: mali autem ei fuit principium.
Hunc prior alloquutus eſt Menœtii fortis filius,
Cur me vocas Achilles, quid autem tibi opus eſt me?
Hunc autẽ viciſſim alloquutus eſt pedibus velox Achilles,
Divine Menœtiade, meo chariſſime animo,
Nunc puto circa genua mea ſtaturos Achivos
" Supplicantes: neceſſitas enim urget minimè tolerabilis,
" Sed i nunc Patrocle Jovi dilecte, Neſtorem interroga,
" Quemnam hunc ducit vulneratum è prælio.
" Ille quidem à tergo Machaoni omnia ſimilis videtur
" Aſclepiade, ſed non vidi oculos viri,
" Equi enim me preterierunt ulterius properantes.
Sic dixit: Patroclus autem dilecto obedivit ſocio:
Cœpit autem currere ad tentoria & naves Achivorum.
Hi quando jam ad tentorium Neleidæ pervenerunt,
Ipſi quidem deſcenderunt in terram multos paſcentem:
Equos autem Eurymedon famulus ſolvit ſenis
E curribus: illi ſudorem exſiccabant à tunicis.
Stantes ad ventum apud littus maris: ſed deinde
In tentorium venientes in ſedibus ſederunt.
His autem parabat potionem pulchricoma Hecamede,
Quam accepit è Tenedo ſenex, quando *eam* diripuit Achilles
Filiam Arſinoi magnanimi, quam ei Achivi
Elegerant, qũoniam conſilio ſuperabat omnes.
Quæ ipſius primum quidem appoſuit menſam
Pulchram, pedes ex cyano habentem, politã, ac ſuper eam
Æream lancem: inſupérque cepam, potioni obſonium.
Atque mel recens, juxtáque farinæ ſacræ fructum,
Juxta etiam poculũ perpulchrũ, quod domo tulerat ſenex,
Aureis clavis transfixum: anſæ autem ipſius
Quatuor erant: binæ autem columbæ circum quamlibet
Aureæ paſcebantur, duo autem infra pedes erant.
Alius quidem vix ſubmoviſſet à menſa
Plenum exiſtens: Neſtor autem ſenex ſine labore tollebat.
In hoc ipſis *potionem* miſcuit mulier ſimilis deabus
Ex vino Pramnio, & ſuper *vinum* caprinum raſit caſeum
Cultro æreo: ad hæc vero farinas albas inſperſit:
Bibere autem juſſit poſtquam præparavit potionem:
Hi autem poſtquam bibentes exemerunt valde aridã ſitim,
Sermonibus delectabantur inter ſe colloquentes.
Patroclus autem foribus aſtitit divinus vir.

Achilles Machaonem vulneratum conſpicatus, eo mittit Patroclum ad ſciſcitandum.

Hunc

Εἰσορόων πόνον αἰπὺν ἰωκά τε δακρυόεσσαν.
Αἶψα δ' ἑταῖρον ἑὸν Πατροκλῆα προσέειπε
Φθεγξάμενος παρὰ νηός· ὁ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας,
Ἔκμολεν ἶσος Ἄρη· κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.
Τὸν πρότερος προσέειπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός.
“Τίπτέ με κικλήσκεις Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεὼ ἐμεῖο;
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Δῖε Μενοιτιάδη τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
Νῦν ὀΐω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς
“Λισσομένους· χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκ ἔτ' ἀνεκτός.
“Ἀλλ' ἴθι νῦν Πάτροκλε, Διῒ φίλε, Νέστορ' ἔρειο.
“Ὅντινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.
“Ἤτοι μὲν τά γ' ὄπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικε
“Τῷ Ἀσκληπιάδῃ· ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός.
“Ἵπποι γάρ με παρήϊξαν πρόσσω μεμαυῖαι.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ·
Βῆ δὲ θέειν παρά τε κλισίας, καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληϊάδεω ἀφίκοντο,
Αὐτοὶ μέν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
Ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος,
Ἐξ ὀχέων· οἳ δ' ἱδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων,
Στάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θῖν' ἁλός· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἐς κλισίην ἐλθόντες, ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
Τοῖσι δὲ τεῦχε κυκειῶ ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδη,
Τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς
Θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἥν οἱ Ἀχαιοὶ
Ἔξελον, οὕνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἁπάντων.
Ἥ σφῶϊν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν,
Καλὴν, κυανόπεζαν, ἐΰξοον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
Χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ κρόμυον, ποτῷ ὄψον.
Ἠδὲ μέλι χλωρόν· παρ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτήν·
Πὰρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραιός,
Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· οὔατα δ' αὐτοῦ
Τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
Χρύσειαι νεμέθοντο, δύω δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν.
Ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης
Πλεῖον ἐόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.
Ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ ἐϊκυῖα θεῇσιν,
Οἴνῳ Πραμνείῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν
Κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνε·
Πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεί ῥ' ὥπλισσε κυκειῶ.
Τὼ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,
Μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες.
Πάτροκλος δὲ θύρῃσιν ἐφίστατο ἰσόθεος φώς.

Τὸν

Patroeli cum Nestore colloquium.

Hunc verò intuitus senex, ex solio nitenti assurrexit,
Introque duxit manu prehensum, & sedere jussit.
Patroclus autem contra renuebat dixitque verbum,
" Nō tempus sedendi est, senex nobilis neq; mihi persuadebis
" Reverendus formidandus est qui me misit sciscitari
" Quemnam nunc ducas vulneratum quanquam & ipse
" Cognosco, videoque Machaonem pastorem populorum
" Nunc autem renunciaturus hoc redeo nuntius Achilli.
" Bene verò tu scis senex divine, qualis ille,
" Quàm acer vir: facilè vel insontem culpaverit.
Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor:
" Curnam verò sic Achilles miseratur filios Achivorum,
" Quotquot jam telis vulnerati sunt? ille nescit
" Luctus quantū excitatū sit per exercitū? nam fortissimi
" In navibus jacent percussi vulneratique. (quique
" Læsus est enim Tydides fortis Diomedes
" Vulneratus est & Ulysses hastæ inclytus, & Agamemnon,
" Ictus est autem & Eurypylus in femore sagitta.
" Hunc autem alium ego modo adduxi ex bello
" Sagitta à nervo *emissa* percussum: sed Achilles,
" Strenuus licet sit, Danaos non curat neque miseratur.
" An expectat, donec jam naves veloces prope mare
" Argivis invitis igne hostili comburantur,
" Ipsique interficiamur ordine unus post alium? non enim
" Est qualis antea fuit in agilibus membris. (vis

Nestor sua antiqua facinora commemorat.

" Utinam sic pubescerem, robur verò mihi firmum esset
" Sicut quando inter Eleos & nos contentio accidit
" Pro abactione boum, quando ego interfeci Itymoneum
" Fortem Hypirochiden qui in Elide habitabat,
" Pignora abigens, hic verò vim propulsans à suis bobus,
" Vulneratus est inter primos mea à manu jaculo:
" Et cecidit; copiæ verò circū trepidæ aufugerunt agrestes
" Prædam autem ex campo abegimus valde multam,
" Quinquaginta boum armenta totidem greges ovium,
" Tot suum greges, tot greges palantes caprarum,
" Equas autem flavas centum & quinquaginta,
" Omnes fœminas, multis autem pulli suberant,
" Et hæc quidem abegimus Pylum Neleium intra
" Nocturni ad civitatem, lætabatur autem animo Neleus;
" Eò quod mihi cōtigisset multa juveni ad militiā profecto
Præcones autem ediderunt simul ac aurora oriretur
Illos accedere, quibus debitum debebatur in Elide ampla
At congregati Pyliorum Principes viri
Dividebant *prædam*; multis enim Epei debitum debebant

Adeo

Τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραιὸς ἀπὸ θρόνου ὦρτο φαεινοῦ,
Ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλών, κατὰ δ' ἑδριάασθαι ἄνωγε·
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἀναίνετο, εἶπέ τε μῦθον·
“Οὐχ' ἕδος ἐστὶ γεραιὲ διοτρεφές, οὐδέ με πείσεις.
“Αἰδοῖος, νεμεσητὸς, ὅ με προέηκε πυθέσθαι
“Ὅν τινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
“Γινώσκω· ὁρόω δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν·
“Νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἶμ' Ἀχιλῆϊ.
“Εὖ δὲ σὺ οἶσθα γεραιὲ διοτρεφὲς, οἷος ἐκεῖνος
“Δεινὸς ἀνήρ, τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόῳτο.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
“Τίπτε τ' ἄρ' ὧδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται υἷας Ἀχαιῶν,
“Ὅσσοι δὴ βελέεσσι βεβλήαται; * οὐδέ τοι οἶδε — γρ. οὐδέ τι
“Πένθεος, ὅσσον ὄρωρε κατὰ στρατόν; οἱ γὰρ ἄριστοι
“Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.
“Βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης·
“Οὔτασται δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς, ἠδ' Ἀγαμέμνων·
“Βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ.
“Τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο,
“Ἰῷ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
“Ἐσθλὸς ἐὼν, Δαναῶν οὐ κήδεται, οὐδ' ἐλεαίρει;
“Ἢ μένει, εἰς ὅκε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης
“Ἀργείων ἀέκητι, πυρὸς δηΐοιο θέρωνται,
“Αὐτοί τε κτεινώμεθ' ἐπισχερώ; οὐ γὰρ ἐμὴ ἲς
“Ἔσθ' οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
“Εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,
“Ὡς ὁπότ' Ἠλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
“Ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἰτυμονῆα
“Ἐσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἤλιδι ναιετάασκε,
“Ῥύσι' ἐλαυνόμενος· ὃ δ' ἀμύνων ᾗσι βόεσσιν
“Ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι,
“Καδδ' ἔπεσεν· λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροιῶται
“Ληΐδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσαμεν ἤλιθα πολλὴν, — γρ. Κὰδ δ'
“Πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πώεα οἰῶν,
“Τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
“Ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα,
“Πάσας θηλείας, πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν·
“Καὶ τὰ μὲν ἠλασάμεσθα Πύλον Νηλήϊον εἴσω
“Ἐννύχιοι προτὶ ἄστυ· γεγήθει δὲ φρένα Νηλεὺς,
“Οὕνεκά μοι τύχε πολλὰ νέῳ πόλεμόνδε κιόντι.
“Κήρυκες δ' ἐλίγαινον ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
“Τοὺς ἴμεν, οἷσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἤλιδι δίῃ·
“Οἳ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες,
“Δαίτρευον· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὄφειλον.

Adeo nos pauci malis affecti in Pylo eramus.
Veniens enim afflixerat vis Herculea
Prioribus annis: interfecti sunt autem fortissimi quique.
Duodecim enim Nelei egregii filii eramus.
Quorum solus relictus sum, alii autem omnes perierunt.
Ob hæc superbientes Epei loricati
Nos injuria afficientes iniqua moliebantur:
Senex autem armentúmq; boum & gregem magnũ ovium
Sibi exemit, deligens trecenta & pastores:
Etenim huic debitum ingens debebatur in Elide nobili;
Quatuor præmia referre soliti equi cum ipsis curribus,
Qui venerant ad certamina, pro tripode enim erant
Cursuri, hos verò illic rex virorum Augeas
Detinuit, aurigam autem demisit tristem equorum causa,
Ob hæc senex dicta iratus ac etiam facta,
Exemit admodum multa, reliqua autem populo dedit
Dividenda ne quis sua defraudatus abiret æquali portiõe.
Nos quidem hæc singula administrabamus, & per urbem
Faciebamus sacra diis: hi autem tertio die omnes
Venerunt simul & ipsi multi & ununguli equi
Frequentes, cúmque ipsis Moliones duo armabantur,
Pueri adhuc existentes, nondũ admodũ periti rei militaris.
Est autem quædam Thryoessa civitas altus tumulus,
Longè ad Alpheum, extrema Pyli Emathoentis,
" Hanc obsidebant expugnare cupientes.
" Sed quando omnes campos transierant, nobis Minerva
" Nuntia venit delapsa ab Olympo, ut armaremur,
" Noctu, neque invitum Pyli populum congregavit,
" Sed valde paratos ad bellandum: neque me Neleus
" Sinebat armari, abscondit autem mihi equos,
" Nondum enim me existimabat scire bellica opera.
" Sed & sic inter equites lucebam nostros, (Minerva.
" Quamvis pedes essem, quia sic *me* ducebat *ad* pugnam
" Est autem quidam fluvius Minyeius in mare currens
" Prope Arenam, ubi expectavimus auroram divinam
" Equites Pyliorum, & confluxerunt agmina peditum:
" Inde cum omnibus copiis, armis armati,
" Meridiani pervenimus ad sacrum fluxum Alphei,
" Ibi Jovi quum fecissemus potenti sacra pulchra,
" Taurúmque Alpheo, taurúmque Neptuno,
" Sed Minervæ glaucos oculos habenti juvencã gregalem;
" Cœnam deinde sumpsimus per exercitum in ordinibus
" Et cubuimus in armis suis quisque,
" Circum fluenta fluvii: sed magnanimi Epei

“ Ὡς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν.
“ Ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακληείη,
“ Τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' * ἔκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.
“ Δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονες υἱέες ἦμεν· γρ. ἔκταμεν.
“ Τῶν οἶος λιπόμην, οἳ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
“ Ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες
“ Ἡμέας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωντο.
“ Ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶϋ μέγ' οἰῶν
“ Εἵλετο, κρινάμενος τριηκόσι', ἠδὲ νομῆας.
“ Καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἤλιδι δίῃ,
“ Τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν
“ Ἐλθόντες μετ' ἄεθλα· περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον
“ Θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Αὐγείας
“ Κάσχεθε· τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.
“ Τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων,
“ Ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά, τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε
“ Δαιτρεύειν, μή τις οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
“ Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφί τε ἄστυ
“ Ἕρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἳ δὲ τρίτῳ ἤματι πάντες
“ Ἦλθον ὁμῶς αὐτοί τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι
“ Πασσυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο,
“ Παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὔπω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς.
“ Ἔστι δέ τις Θρυόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
“ Τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἠμαθόεντος·
“ Τὴν ἀμφεστρατόωντο διαρραῖσαι μεμαῶτες·
“ Ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
“ Ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
“ Ἔννυχος, οὐδ' ἀέκουσα Πύλον κατὰ λαὸν ἄγειρεν,
“ Ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν· οὐδέ με Νηλεὺς
“ Εἴα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους.
“ Οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμήϊα ἔργα·
“ Ἀλλὰ καὶ ὧς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισι,
“ Καὶ πεζός περ ἐών, ἐπεὶ ὧς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
“ Ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήϊος εἰς ἅλα βάλλων
“ Ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν Ἠῶ δῖαν
“ Ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεον ἔθνεα πεζῶν·
“ Ἔνθεν πασσυδίῃ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες, γρ. Ἔνθα
“ Ἔνδιοι ἱκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο·
“ Ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλά, πασσυδίη.
“ Ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
“ Αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην·
“ Δόρπον ἔπειθ' ἑλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι·
“ Καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος
“ Ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ

" Circum stabant, civitatem evertere parati.
" Sed ipsis ante apparuit magnum opus Martis,
" Quando enim sol lucidus extulit caput supra terram,
" Congressi sumus pugna, Jovi supplicantes & Minervæ,
" Sed quando jam inter Pylios & Epeos esset certamen,
" Primus ego occidi virum (abstuli verò unungulos Equos)
" Mulium bellatorem: gener autem erat Augeæ.
" Maximam verò natu filiam habebat flavam Agamedam
" Quæ tot pharmaca noverat, quot alit lata terra.
" Hunc quidem ego accedentem percussi ærata hasta,
" Cecidit autem in pulverē: ego verò in currum insiliens
" Steti in prima acie, sed magnanimi Epei
" Territi fugerunt alius aliorsum, ut viderunt virum stratū
" Ductorem equitum, qui præstans erat *in* pugnando.
" At ego incurri atræ procellæ similis,
" Quinquaginta cepi currus, duo verò circa quémque
" Viri mordicus prehenderunt terram, mea hasta interfecti.
" Et sanè Actoriones Moliones pueros interfecissem,
" Nisi ipsos pater latè dominans Neptunus
" E bello servasset, cooperiens nebula multa.
" Tum Jupiter Pyliis magnam victoriam præbuit.
" Tantisper enim insequuti sumus per latè patentē campū,
" Interficientésque ipsos, armáque pulchra colligentes,
" Donec in Buprasium frugum ferax egimus equos,
" Petrámque Oleniam & Alesium (ubi *est quæ* Colone
" Appellatur) unde rursum convertit exercitum Minerva.
" Ibi viros interficiens extremum reliqui: sed Achivi
" Retrò à Buprasio Pylū versus impellebāt veloces equos,
" Omnes a. gratias agebāt, *ex* diis, Jovi, Nestoríq; ex hōin.
" Talis fui, si quando eram, inter viros: sed Achilles
" Solus *sua* virtute fruitur, certè futurum puto
" Ut præ pœnitentia multūm fleat, ubi exercitus perierit.
" O amice, sanè quidem tibi Menœtius sic præcepit
" Die illo quando te ex Pthia Agamemnoni misit.
" Nos autem intus existentes, & ego & divinus Ulysses,
" Omnia facilè in ædibus audiebamus sicut præcipiebat:
" Pelei enim venimus *ad* domos bene habitatas,
" Exercitum congregantes per Achaidem fœcundam.
" Illic verò deinde heroem Menœtium invenimus intus,
" Atque te juxta & Achillem: senéxque equitator Peleus
" Pinguia femora adolebat bovis Jovi gaudenti fulmine,
" Aulæ in septo: tenebat autem aureum cyathum,
" Libans nigrum vinum supra ardentia sacra.
" Vos quidem vobis parabatis carnes; nos verò tum

" Stetimus

" Ἀμφίσαντο δὴ, ἄστυ διαπραθέειν μεμαῶτες·
" Ἀλλά σφιν προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον Ἄρηος.
" Εὖτε γὰρ ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης,
" Συμφερόμεσθα μάχῃ Διΐ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.
" Ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
" Πρῶτος ἐγὼν ἕλον ἄνδρα (κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους)
" Μύλιον αἰχμητὴν, γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείαο,
" Πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην,
" Ἣ τόσα φάρμακα ᾔδη, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών·
" Τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα, βάλον χαλκήρεϊ δουρί·
" Ἤριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας,
" Στῆν ῥα μετὰ προμάχοισιν· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
" Ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα
" Ἡγεμόν' ἱππήων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι·
" Αὐτὰρ ἐγὼν ἐνόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ἶσος
" Πεντήκοντα δ' ἕλον δίφρους· δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
" Φῶτες ὀδὰξ ἕλον οὖδας, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
" Καί νύ κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαξα,
" Εἰ μή σφωε πατὴρ εὐρυκρείων Ἐνοσίχθων
" Ἐκ πολέμου ἐσάωσε καλύψας ἠέρι πολλῇ.
" Ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξε.
" Τόφρα γὰρ οὖν ἑπόμεσθα δι' ἀσπιδέος πεδίοιο,
" Κτείνοντές τ' αὐτοὺς, ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες,
" Ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους,
" Πέτρης τ' Ὠλενίης καὶ * Ἀλησίου, ἔνθα Κολώνη γρ. ἀλεισίου.
" Κέκληται· ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
" Ἔνθ' ἄνδρας κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
" Ἂψ ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους.
" Πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διΐ, Νέστορί τ' ἀνδρῶν.
" Ὣς ἔον, εἴ ποτ' ἔον γε, μετ' ἀνδράσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς.
" Οἶος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἦ τέ μιν οἴω
" Πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεί κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.
" Ὦ πέπον, ἦ μὲν σοί γε Μενοίτιος ὧδ' ἐπέτελλεν
" Ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε.
" Νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἐόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς,
" Πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν, ὡς ἐπέτελλε·
" Πηλῆος δ' ἱκόμεσθα δόμους εὖ ναιετάοντας,
" Λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιΐδα πουλυβότειραν.
" Ἔνθα δ' ἔπειθ' ἥρωα Μενοίτιον εὕρομεν ἔνδον,
" Ἠδὲ σέ, πὰρ δ' Ἀχιλῆα· γέρων δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
" Πίονα μηρί' ἔκαιε βοὸς Διΐ τερπικεραύνῳ,
" Αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,
" Σπένδων αἴθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσι·
" Σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἕπετον κρέα· νῶϊ δ' ἔπειτα

"Stetimus in vestibulo: perculsus autem surrexit Achil.
"Introq; duxit manu prehendens, atque considere jussit,
"Dapésque abunde apposuit, quæ hospitibus *apponere* fas
"Sed postquam saturati fuimus cibo & potu,
"Orsus sum ego sermonem, hortans vos simul sequi:
"Vos a. libéter volebatis: hi verò ambo multa præceperũt;
"Peleus quidem suo filio sen[illegible] præcepit Achilli
"Semper bene rem gerere, & eximius esse præ cæteris:
"Tibi verò sic præcepit Menœtius Actoris filius,
"Fili mi, genere quidem superior est Achilles,
"Major natu verò tu es: viribus autẽ ille multo prestãtior,
"At tu recta ei dato consilia & admone,
"Et ei impera: ille parebit saltem in bonum.
"Sic præcepit senex: tu autem oblitus es: sed saltem nunc
"Hæc dicas Achilli bellicoso si forte pareat.
"Quis verò scit si ei, favente deo, animum commoveris
"Admonens? bona autem admonitio est amici.
"Sin ille aliquod mentibus suis oraculum vitat,
"Et aliquid ei à Jove retulit veneranda mater,
"Saltem te mittat. simul & reliquæ copiæ sequantur
"Myrmidonum, si forté aliqua salus Danais fias:
"Et tibi arma decora det ad pugnam gestanda,
"Si fortè te huic assimulantes abstineant à bello
"Trojani: respirent autem bellicosi filii Achivorum
"Afflicti: modica autem respiratio belli.
"Facilè verò integri defessos viros prælio
"Repuleritis ad civitatem à navibus & tentoriis.
Sic dixit: huic autem animum in pectoribus commovit:
Perrexit autem currere ad naves ad Æaciden Achillem.
Sed quando jam ad naves Ulyssis divini
Pervenit currens Patroclus ubi ipsis forúmq; judiciúmq;
Erat, qua parte etiam ipsis deorum extructæ erant aræ,
Ibi ei Eurypylus vulneratus occurrit,
Generosus Evæmonides, in femore, sagitta,
Claudicans, *rediens* è bello, at humidus defluebat sudor
Humeris & capite: eique vulnere gravi
Sanguis niger scaturiebat: mens tamen firma erat:
Hunc autem intuitus, miseratus est Menoetii fortis filius,
Et lugens, verbis velocibus *eum* alloquutus est.

Eurypylus vulneratus occurrit medico.

Ah miseri Danaorum duces & principes.
"Siccine eratis procul ab amicis & patria terra
"Satiaturi in Troja veloces canes albâ pinguedine?
"Sed age, mihi hoc dic nobilis Eurypyle heros,
"An adhuc sustinebunt immanem Hectorem Achivi

"Στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς·
"Ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλὼν, κατὰ δ' ἑδριάασθαι ἄνωγε,
"Ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἅτε ξείνοις θέμις ἐστίν.
"Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος,
"Ἦρχον ἐγὼ μύθοιο κελεύων ὔμμ' ἅμ' ἕπεσθαι·
"Σφὼ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τὼ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον,
"Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ
"Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
"Σοὶ δ' αὖθ' ὧδ' ἐπέτελλε Μενοίτιος Ἄκτορος υἱός,
"Τέκνον ἐμὸν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς·
"Πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίῃ δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων·
"Ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος, ἠδ' ὑποθέσθαι,
"Καί οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθόν περ.
"Ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεαι· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
"Ταῦτ' εἴποις Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι αἴ κε πίθηται.
"Τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις,
"Παρειπὼν; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
"Εἰ δέ τινα φρεσὶν ᾗσι θεοπροπίην ἀλεείνει,
"Καί τινά οἱ πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
"Ἀλλὰ σέ περ προέτω· ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἑπέσθω
"Μυρμιδόνων, αἴ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι.
"Καί τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμον δὲ φέρεσθαι;
"Αἴ κέ σε τῷ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
"Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν
"Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
"Ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀϋτῇ
"Ὤσαιτε προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
Βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσῆος θείοιο
Ἷξε θέων Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
Ἦεν, τῇ δὴ καί σφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί·
Ἔνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησε,
Διογενὴς Εὐαιμονίδης κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ,
Σκάζων ἐκ πολέμου, κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρὼς
Ὤμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἕλκεος ἀργαλέοιο
Αἷμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἆ δειλοὶ Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
"Ὣς ἄρ' ἐμέλλετε τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
"Ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῷ;
"Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ διοτρεφὲς Εὐρύπυλ' ἥρως,
"Ἤ ῥ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἕκτορ' Ἀχαιοί;

" An jam conficientur ab ipso hastâ interfecti?
" Huic verò rursus Eurypylus prudens respondit:
" Non amplius divine Patrocle, facultas resistendi Achivis
" Erit, sed in naves nigras ruent
" Jam enim omnes quotquot ante erant fortissimi,
" In navibus jacent eminus cominúsque vulnerati,
" Manibus Trojanorũ: horũ autem vires crescunt semper:
" Sed me quidem tu serva ducens ad navem nigram:
" E fẽore a. scindẽdo extrahe sagittã: & ex eo sãguinẽ ni-
" Ablue aquâ tepidâ, & lenia medicamẽta insperge, (grũ
" Bona: quæ te ajunt ab Achille didicisse,
" Quem Chiron docuit justissimus centaurorum.
" Nam quod ad medicos, Podalyrium & Machaonem,
" Hunc quidem in tentoriis puto vulnus habentem,
" Indigentem & ipsum perito medico
" Jacere: alter autẽ in cãpo Trojanor. sustinet acre prœliũ.
Hunc autẽ rursus alloquutus est Mœnetii robustus filius,
" Quomodo erunt hæc opera? quid agẽus Eurypyle heros?
" Eo ut Achilli bellicoso nuntium referam,
" Quem Nestor præcepit Gerenius custos Achivorum:
" Attamen ne sic quidem te dimittam afflictum. (lorum
" Dixit: & sub pectore prehensum ducebat pastorẽ popu-
Patroclus Eurypyli vulnus curat. Ad tentorium: famulus a. conspicatus substravit pelles
Ibi ipso extenso, è femore excidit cultro (bovinas.
Acutum telum acerbum: ab ipso autem sanguinem atrum
Abluit aqua, & radicem imposuit amaram,
Manibus contritam, mitigatoriam, quæ ei cunctos (guis.
Sedavit dolores: vulnus quidẽ siccatũ est, cessavit autẽ san-

---

ARGUMENTUM XII. LIBRI ILIADIS HOMERI.

Trojani descendunt ab equis, & quamvis infausta avis apparuerat, fossam tamen transeunt: ac in quinque ordines divisi, adoriuntur munitiones Græcorum. Ibi Sarpedon propugnaculum convellit: Hector autem saxo effractis portis, conscendit naves, & cæteri cum eo omnes Trojani.

ALIUD

"Ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες;
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
"Οὐκέτι Διογενὲς Πατρόκλεις ἄλκαρ Ἀχαιῶν
"Ἔσσεται· ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέονται.
"Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
"Ἐν νηυσὶ κέαται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε
"Χερσὶν ὑπὸ Τρώων, τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰέν.
"Ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν·
"Μηροῦ δ' ἔκταμ' ὀϊστόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
"Νίζ' ὕδατι λιαρῷ· ἐπὶ δ' ἤπια φάρμακα πάσσε
"Ἐσθλά, τά σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
"Ὃν Χείρων ἐδίδαξε δικαιότατος Κενταύρων.
"Ἰητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος, ἠδὲ Μαχάων·
"Τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ὀΐομαι ἕλκος ἔχοντα,
"Χρηΐζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἰητῆρος
"Κεῖσθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὀξὺν ἄρηα.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
"Πῶς τ' ἄρ' ἔοι τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν Εὐρύπυλ' ἥρως;
"Ἔρχομαι ὄφρ' Ἀχιλλῆϊ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω,
"Ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος οὖρος Ἀχαιῶν.
"Ἀλλ' οὐδ' ὥσπερ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο.
Ἦ· καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
Ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν, ὑπέχευε βοείας.
Ἔνθά μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
Ὀξὺ βέλος περιπευκές· ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
Νίζ' ὕδατι λιαρῷ· ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν,
Χερσὶ διατρίψας ὀδυνήφατον, ἥ οἱ ἁπάσας
Ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Μ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Ἀποβάντες οἱ Τρῶες τῶν ἵππων, διαβαίνουσι τὴν τάφρον· καὶ καίτοι ἀπαισίου αὐτοῖς φανέντος οἰωνοῦ, καὶ εἰς πέντε τάξεις διαιρεθέντες, προσβάλλουσι τῷ τείχει τῶν Ἑλλήνων. Ἔνθα Σαρπηδὼν ἔπαλξιν κατασπᾷ· Ἕκτωρ δὲ λίθῳ βαλὼν τὰς πύλας, ἐπέβη ταῖς ναυσί, καὶ οἱ ἄλλοι σὺν αὐτῷ πάντες Τρῶες.

ALIUD ARG. VEL ALIA INSCR.

My *Trojanorum manibus ruit murus Achivorum.*

VEL ITA,

My, *autem pugna ad murum, irrupitque clarus* Hector.

ALIA INSCRIPTIO.

Muri oppugnatio.

HOMERI ILIADOS LIB. XII.

SIC quidem in tentoriis Menoetii fortis filius
Curabat Eurypylum vulneratum: illi pugnabant
De muro Græcorum. Argivi & Trojani catervatim, neque certè poterat
Fossa amplius arcere Danaorum, & murus suprà
Latus quem fecerat ante naves: circum autem fossam
Effoderant (neque diis dederant inclytas hecatombas)
Ut ipsis navésque veloces, & prædam multam
Intus cōtinens custodiret; diis autē invitis extructus erat
Immortalib. quo circa etiā nō ad multū tēpus integer fuit:
Quamdiu quidem Hector vivus erat, & irascebatur Achil.
Et Priami regis incolumis civitas erat:
Tamdiu & magnus murus Achivorum integer erat.
At postquam Trojanorum mortui sunt optimi quique:
Multiq; Argivorum, hi quidē domiti sunt, illi autem relicti
Eversa est autem Priami civitas decimo anno:
Argivi verò in navibus dilectam in patriam abierunt:
Tum verò consultarunt Neptunus & Apollo
Murum evertere, fluviorum violentiam inducentes,
Quicunque ab Idæis montibus in mare profluunt.
Rhesúsque Heptaporúsque, Caresúsque, Rhodiúsque
Grenicúsque, & Æsepus divinúsque Scamander,
Et Simois, ubi multa scuta & galeæ
Deciderunt in pulveres, & semideorum genus virorum:
Horum omnium simul ostia convertit Phoebus Apollo:
Pèrq; novē dies in murū direxit eorū cursū: pluebat a Iup.
Continuè, ut citius in mari natantia moenia efficeret.
Ipse autem Neptunus tenens manibus tridentem

Præibat,

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ἢ ἐπιγραφή.

Μῦ Τρώων παλάμῃσι κατήριπε τεῖχος Ἀχαιῶν.

Ἢ ἄλλως,

Μῦ δὲ μάχη περὶ τεῖχος· ὁ δ' ἔκθορε φαίδιμος Ἕκτωρ.

ΑΛΛΗ.

Τειχομαχία.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ ἡ Μ. Ραψῳδία.

Ὣς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς
Ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δ' ἐμάχοντο
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὁμιλαδόν· οὐδ' ἄρ' ἔμελλε
Τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν καὶ τεῖχος ὕπερθεν
Εὐρὺ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὕπερ· ἀμφὶ δὲ τάφρον
Ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας,
Ὄφρα σφιν νῆάς τε θοὰς καὶ ληΐδα πολλὴν
Ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
Ἀθανάτων· τὸ καὶ οὔτι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
Ὄφρα μὲν Ἕκτωρ ζωὸς ἔην καὶ μήνι' Ἀχιλλεὺς,
Καὶ Πριάμοιο ἄνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλε·
Τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνον ὅσσοι ἄριστοι,
Πολλοὶ δ' Ἀργείων, οἱ μὲν δάμεν, οἱ δὲ λίποντο·
Πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν·
Δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων,
Τεῖχος ἀμαλδῦναι ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες.
Ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἅλαδε προρέουσι,
Ῥῆσός θ', Ἑπτάπορός τε, Κάρησός τε, Ῥοδίος τε,
Γρήνικός τε, καὶ Αἴσηπος, δῖός τε Σκάμανδρος,
Καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλειαι
Κάππεσον ἐν κονίῃσι, καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·
Τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἐννῆμαρ δ' ἐς τεῖχος ἵει ῥόον· ὗε δ' ἄρα Ζεὺς
Συνεχὲς, ὄφρά κε θᾶσσον ἁλίπλοα τείχεα θείη·
Αὐτὸς δ' Ἐννοσίγαιος ἔχων χείρεσσι τρίαιναν

Præibat, & omnia fundamenta undis objiciebat
Stipitum & lapidum, quæ jecerant laboriosè Achivi.
Plana autem fecit ad æstuosum usque Hellespontum:
Rursus verò littus magnum arenis cooperuit
Muro subverso, fluviósque vertit ut redirent
Per alveum, quâ antea mittebant pulchrifluam aquam.
Sic sanè erant in posterum Neptunus & Apollo
Facturi: tunc autem pugna clamórque exarserat circa
Murum bene ædificatum, crepabant vero ligna turrium
Percussa. Argivi autem Jovis flagello domiti,
Navibus in concavis conclusi detinebantur,
Hectorem timentes fortem, autorem terroris:
Sed hic, sicut prius, pugnabat similis turbini.
Ceu verò quum inter canes & viros venatores
Aper sive leo versatur, fortitudine superbiens,
Hi autem instar turris seipsos conglobantes
Adversi stant, & jaculantur crebra
Spicula de manibus, hujus autem nunquam gloriosum cor
Pavet, neque terretur, audacia autem ipsum occidit:
Frequentérque se convertit catervas virorum tentans,
Quaque irruerit hâc cedunt catervæ virorum:
Sic Hector per agmen ingrediens vertebatur, socios
Vallum adhortans transcendere: non tamen ipsius equi
Audebant veloces: valde autem hinniebant in summo
Labro stantes, nam deterrebat fossa
Lata neq; ad transiliendum propius, neq; ad transeundum
Facilis, præcipitia enim declivia circa totam.
Stabant utrique: desuper autem palis
Acutis munita erat, quos statuerant filii Achivorum
Densos & magnos, hostilium virorum propulsionem.
Eò non facilè equus volubilem currum trahens
Intrasset: pedites autem tentabant si perficere possent.
Tum verò Polydamas audaci Hectori dixit astans,
Polydamantis consilium de fossa transcunda.
" Hectórque & alii Trojanorum duces & sociorum,
" Imprudenter per fossam impellimus per veloces equos:
" Illa verò admodú difficilis *est* transitu: pali enim in ipsa
" Acuti stant: prope autem ipsos murus Achivorum.
" Eò nullo modo licet descendere, neque pugnare
" Equitibus: angustus n. *est locus*, ubi *eos* vulneratú iri puto.
" Quòd si *Græcos* penitus inimico animo perdit
" Jupiter altitonans, Trojanis autem vult auxiliari:
" Equidem vellem vel statim hoc fieri, (hic,
" Ut ipsi Achivi ipsorúmq; nomen pereat procul ab Argis
" Sin *illi* convertantur, & fugiendum sit.

" A navibus

Ἡγεῖτ'· ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμείλια κύμασι πέμπε
Φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί·
Λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον.
Αὖτις δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψε,
Τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δ' ἔτρεψε νέεσθαι
Κὰρ ῥόον ᾗ περ πρόσθεν ἵεν καλλίρροον ὕδωρ.
Ὣς ἄρ' ἔμελλον ὄπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
Θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχη ἐνοπή τε δεδήει
Τεῖχος ἐΰδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
Βαλλόμεν'· Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγι δαμέντες,
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐελμένοι ἰσχανόωντο,
Ἕκτορα δειδιότες κρατερὸν μήστωρα φόβοιο.
Αὐτὰρ ὅ γ', ὡς τὸ πρόσθεν, ἐμάρνατο ἶσος ἀέλλῃ.
Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἔν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῇσι,
Κάπριος ἠὲ λέων στρέφεται, σθένεϊ βλεμεαίνων·
Οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
Ἀντίοι ἵστανται, καὶ ἀκοντίζουσι θαμειὰς
Αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὔποτε κυδάλιμον κῆρ
Ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται· ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα·
Ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
Ὅππῃ τ' * ἰθύσει, τῇ τ' εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν· γρ. ἰθύσῃ
Ὣς Ἕκτωρ ἀν' ὅμιλον ἰὼν * εἱλίσσεθ' ἑταίρους, γρ. ἐλίσσεθ'
Τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν· οὐδέ οἱ ἵπποι
Τόλμων ὠκύποδες· μάλα δὲ χρεμέτιζον, ἐπ' ἄκρῳ
Χείλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
Εὐρεῖ', οὔτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδὸν, οὔτε περῆσαι
Ῥηϊδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
Ἕστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὕπερθεν δὲ σκολόπεσσιν
Ὀξέσιν ἠρήρει, τοὺς ἵστασαν υἷες Ἀχαιῶν
Πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηΐων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
Ἔνθ' οὔ κεν ῥέα ἵππος * ἐΰτροχον ἅρμα τιταίνων
Ἐσβαίη, πεζοὶ δὲ μενοίνεον, εἰ τελέουσι.
Δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς,
“Ἕκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ, ἠδ' ἐπικούρων,
“Ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους·
“Ἡ δὲ μάλ' ἀργαλέη περάαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
“Ὀξέες ἑστᾶσιν· ποτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν,
“Ἔνθ' οὔπως ἐστὶν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι
“Ἱππεῦσι· στεῖνος γὰρ, ὅθι τρώσεσθαι ὀΐω.
“Εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάζει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετ' ἀρήγειν,
Ἦ τ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
Νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς·
Εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται

Ἐκ

" A navibus, & fossæ impingamus profundæ.
" Tum ego puto ne nuntium quidem reversurum
" Reducem ad civitatem, conversis Achivis.
" Sed agite, sicut ego dixero obediamus omnes,
" Equos quidem famuli contineant ad vallum:
" Ipsi autem pedites cum armis armati
" Hectorem omnes sequamur conferti, at Achivi
" Non sustinebunt, si quidē ipsis extremū impēdet exitium,
Sic dixit Polydamas: placuit autē Hectori cōsiliū salutare:
Statim autem ex curru cum armis desiliit in terram.
Ac ne cæteri quid m Trojani in equis congregabantur,
At descendentes ruerunt, ut viderunt Hectorem divinum:
Aurigæ quidem deinde suo præcepit quisque
Equos bene in ordine coercere ibi ad fossam:
Hi autem separati, seipsos instruentes,
In quinque agmina distributi, simul *suos* duces sequebātur,
Hi quidem cum Hectore iverunt & eximio Polydamante,
Qui plurimi & optimi erānt: cupiebant autem maximè
Muro rupto concavas apud naves pugnare.
Et ipsos Cebriones tertius sequebatur: apud currus autem
Alium Cebrione deteriorem reliquit Hector.
Alteris autem Paris præfuit, & Alcathous & Agenor:
Tertiis autem Helenus & Deiphobus divinus,
Filii duo Priami: tertius autem erat Asius heros,
Asius Hyrtacides, quem ex Arisba vexerant equi
Rufi, magni, fluvio à Selleente.
At quartorum ductor erat bonus filius Anchisæ
Æneas: cum hoc duo Antenoris filii,
Archelochúsque Acamásque, pugnæ bene periti omnis:
Sarpedon autem dux erat inclytorum sociorum:
Assumpsit verò Glaucum, & Mavortium Asteropæum.
Isti enim visi sunt eximiè esse strenui
Supra alios post se quidē: hic enim excellebat inter omnes.
Hi autem postquam sese instruxerunt fabrefactis coriis,
Iverunt rectà ad Danaos alacres, neq; verò fore putabant
Ut sustinerent, sed in naves nigras ruerent.
Tum cæteri Trojani & procul evocati socii,
Consilio Polydamantis inculpati paruerunt:
At non Hyrtacides voluit Asius præfectus virorum
Ibi relinquere equos & aurigam famulum,
Sed cum ipsis accessit *ad* naves veloces
Stultus qui non erat, malo fato evitato,
Equis & curribus exultans, & navibus
Retrò reversurus ad Ilium excelsum.

Trojani Græcorum murum adoriuntur.

Ἐκ νηῶν, καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ·
Οὐκέτ' ἔπειτ' οἴω, οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
Ἄψορρον ποτὶ ἄστυ, ἑλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω πειθώμεθα πάντες·
« Ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
« Αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
« Ἕκτορι πάντες ἑπώμεθ' ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
« Οὐ μενέουσ', εἰ δή σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
Ὣς φάτο Πουλυδάμας· ἅδε δ' Ἕκτορι μῦθος ἀπήμων.
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·
Οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἠγερέθοντο,
Ἀλλ' ἀποβάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἕκτορα δῖον·
Ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος,
Ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ·
Οἳ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτυνάντες,
Πένταχα κοσμηθέντες, ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕποντο.
Οἳ μὲν ἅμ' Ἕκτορ' ἴσαν, καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
Οἳ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν· μέμασαν δὲ μάλιστα
Τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι·
Καί σφιν Κεβριόνης τρίτος ἕσπετο· πὰρ δ' ἄρ' ὄχεσφιν
Ἄλλον Κεβριόναο χερείονα κάλλιπεν Ἕκτωρ.
Τῶν δ' ἑτέρων Πάρις ἦρχε, καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγήνωρ·
Τῶν δὲ τρίτων Ἕλενος καὶ Δηΐφοβος θεοειδής,
Υἷε δύω Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἄσιος ἥρως,
Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι,
Αἴθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.
Τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν ἐῢς πάϊς Ἀγχίσαο
Αἰνείας· ἅμα τῷ γε δύω Ἀντήνορος υἷε,
Ἀρχέλοχός τ', Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης·
Σαρπηδὼν δ' ἡγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων·
Πρὸς δ' ἕλετο Γλαῦκον, καὶ ἀρήϊον Ἀστεροπαῖον·
Οἱ γάρ οἱ εἴσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
Τῶν ἄλλων μετά γ' αὐτόν· ὃ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων,
Οἳ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῇσι βόεσσι,
Βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι· οὐδ' ἔτ' ἔφαντο
Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσι πεσέεσθαι.
Ἔνθ' ἄλλοι Τρῶες * τηλέκλητοί τ' ἐπίκουροι, γρ. τηλέκλειτοι τ'
Βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
Ἀλλ' οὐχ Ὑρτακίδης ἔθελ' Ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν
Αὖθι λιπεῖν ἵππους τε, καὶ ἡνίοχον θεράποντα,
Ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσι
Νήπιος· οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
Ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν,
Ἂψ ἀπονοστήσειν ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.

Πρόσθεν

Prius enim ipsum fatum triste circumtexit,
Hasta Idomenei clari Deucalidæ.
Irruit enim navium ad sinistram partem, quà Achivi
Ex campo ibant cum equis & curribus:
Hâc equósque & currus egit, neque portis
Invenit acclinatas tabulas & longum vectem,
Sed apertas tenebant viri, siquidem socium
E prælio fugientem salvum perducerent ad naves.
Hâc rectâ exultãs equos dirigebat: hi autẽ simul sequebãtur
Acriter clamãtes: putabãt enim fore ut nõ amplius Achivi
Sustinerent, sed intra naves nigras præcipites ruerent
Stulti: at in portis duos viros invenerunt fortissimos,
Filios animosos Lapitharum bellatorum,
Poly-pœtes & Leontius Alterum quidem Pirithoi filium fortem Polypœten,
Alterum verò, Leontium, pernicioso parem Marti.
Hi utique ante portas altas
Stabant: sicut quando quercus *stant* in montibus proceræ,
Quæ ventum sustinent & pluviam per dies omnes,
Radicibus magnis altius firmatæ:
Sic sanè hi duo manibus freti atque viribus,
Sustinuerunt advenientem magnum Asium, neq; fugerunt.
Hi autem rectà ad murum bene ædificatum scuta arida
In altum elevantes, ibant *cum* magno clamore,
Asius imperator, & Jamenus & Orestes,
Asiadésque Acamas, Thoónque Oenomaúsque.
Illi autem interim quidem fortes Græcos
Hortabantur, intus existentes, defendere naves.
Sed postquam murum adorientes animadverterunt
Trojanos, Danaorum autem factus est clamórque, fugáq;
Tum verò hi duo ruentes ante portas pugnabant
Agrestibus suibus similes, qui in montibus
Virorum & canum excipiunt strepitum venientem,
Obliquíq; impetũ facientes circa se ipsos frangũt arbusta,
Radicitus evellentes: simúlque stridor dentibus
Editur, donec aliquis jaculatus vitam eripuerit:
Sic horum resonabat æs in pectoribus lucidum
Ex adverso percussorum: valde enim fortiter pugnabant
Copiis quæ supernè erant fidentes, atque viribus:
Illi enim lapidibus, bene ædificatis ex turribus
Jaciebant defendentes & seipsos & tentoria,
Navésque veloces: *lapides* enim instar nivium cadebant in (terram,
Quas ventus vehemens, nubes atras agitans,
Densas diffundit in terram multos pascentem:
Sic horum è manibus tela fluebant tam Achivorum

Quam

Πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν
Ἔγχει Ἰδομενῆος ἀγαυοῦ Δευκαλίδαο.
Εἴσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ, τῇ περ Ἀχαιοὶ
Ἐκ πεδίου νίσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι.
Τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἅρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν
Εὗρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὀχῆα·
Ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν' ἑταίρων
Ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.
Τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Ὀξέα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς
Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
Νήπιοι· ἐν δὲ πύλῃσι δύ' ἀνέρας εὗρον ἀρίστους,
Υἷας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητάων·
Τὸν μὲν Πειριθόου υἷα κρατερὸν Πολυποίτην·
Τὸν δὲ Λεοντῆα βροτολοιγῷ ἶσον Ἄρηϊ.
Τὼ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων
Ἕστασαν, ὡς ὅτε τε δρύες οὔρεσιν ὑψικάρηνοι,
Αἵ τ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἤματα πάντα,
Ῥίζῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι·
Ὣς ἄρα τὼ, χείρεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφι
Μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον, οὐδ' ἐφέβοντο.
Οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος ἐΰδμητον βόας αὔας
Ὕψοσ' ἀνασχόμενοι, ἔκιον μεγάλῳ ἀλαλητῷ,
Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα, καὶ Ἰαμενὸν, καὶ Ὀρέστην,
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα, Θόωνά τε Οἰνόμαόν τε.
Οἱ δ' ἤτοι εἵως μὲν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
Ὄρνυον, ἔνδον ἐόντες, ἀμυνέσθαι περὶ νηῶν·
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε·
Ἐκ δὲ τὼ ἀΐξαντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην,
Ἀγροτέροισι σύεσσιν ἐοικότε, τώ τ' ἐν ὄρεσσιν
Ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχαται κολοσυρτὸν ἰόντα,
Δοχμώ τ' ἀΐσσοντε, περὶ σφίσιν ἄγνυτον ὕλην,
Πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
Γίγνεται, εἰσόκε τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἕληται·
Ὣς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσφι φαεινὸς
Ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο
Λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες, ἠδὲ βίηφι.
Οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν ἐϋδμήτων ἀπὸ πύργων
Βάλλον· ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν, καὶ κλισιάων,
Νηῶν τ' ὠκυπόρων· νιφάδες δ' ὡς πῖπτον ἔραζε,
Ἅς τ' ἄνεμος ζαὴς, νέφεα σκιόεντα δονήσας,
Ταρφειὰς, κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
Ὣς τῶν ἐκ χειρῶν βέλε' ἔρρεον ἠμὲν Ἀχαιῶν,

Quã etiam Trojáorũ : galeas autẽ circa ficeũ quid son...
Percussæ saxis,& scuta umbilicata.
Tùm verò ingemuit & sua percussit femora
Asius Hyrtacides & indignatus verbum dixit,
" Jupiter pater, certè tu mendax factus es
" Valde admodum: non enim ego putabam heroas Achiv.
" Laturos nostrum robur & manus invictas:
" Illi verò sicut vespæ in medio pictæ atque apes
" Nidos faciunt via in prærupta,
" Neque relinquunt concavam domum, sed expectantes
" Viros venatores defendunt fœtus *suos*:
" Sic hi nolunt à portis licet duo sint *tantum*
" Recedere, antequam vel occidantur vel capiantur.
Sic dixit, sed non flexit Jovis mentem hæc dicens:
Hectori enim ejus animus volebat gloriam præbere.
Alii autem circa alias pugnam pugnabant portas.
Difficile autem *est* me hæc deum tanquã omnia recensere.
Passim enim circa murũ excitatũ est ardẽtissimũ prælium
Lapideum: Argivi autem quamvis dolentes necessariò
Pro navibus pugnabant: dii verò tristes erant animo
Omnes quotquot Danais in prælio adjutores erant.
Commiserunt autem Lapithæ prælium & pugnam,
Tum verò Pirithoi filius fortis Polypœtes
Hasta percussit Damasum per galeam æreas malas habẽt
Neque verò ærea galea prohibuit, sed penitus transfixit
Cuspis ærea rupit os, cerebrum autem
Intus totum fœdatum est: domuitque ipsum animosum.
Deinde verò Pylonem & Ormenum interfecit,
Filius autem Antimachi Leonteus, ramus Martis,
Hippomachum feriit hasta ad baltheum assequutus:
Rursum autem è vagina ut extraxit ensem acutum,
Antiphaten quidem primùm irruens per medium agmen
Percussit cominus: hic autem supinus solus stratus est.
Deinde & Menonem & Jamenum & Orestem
Omnes acervatim admovit terræ multos pascenti.
Dum ii hos spoliabant armis splendidis,
Interea Polydamantem & Hectorem juvenes sequebantur,
Qui plurimi & fortissimi erant, gestiebant autem maximè
Murum perrumpere, & incendere igne naves.
Hi tamen adhuc deliberabant stantes apud vallum:
Avis enim ipsis supervenit transire volentibus,
Aquila altivolans ad sinistram populum retinens,
Cruentatum draconem gestans unguibus, immanem,
Vivũ adhuc palpitantem, qui nondũ oblitus fuerat pugnæ.

Asius Jovi irascitur.

Prodigium.

Percussit

Ἤϊ᾽ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ᾽ ἀμφ᾽ αὖον ἀΰτευν,
Βαλλόμεναι μυλάκεσσι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
Δή ῥα τότ᾽ ᾤμωξέν τε, καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ
Ἄσιος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ηὔδα,
“Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτυξο
“Πάγχυ μάλ᾽· οὐ γὰρ ἔγωγ᾽ ἐφάμην ἥρωας Ἀχαιοὺς
“Σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
“Οἱ δ᾽, ὥστε σφῆκες μέσον αἰόλοι, ἠὲ μέλισσαι,
“Οἰκία * ποιήσονται ὁδῷ ἐπὶ παιπαλοέσσῃ, γρ. ποιήσωνται.
“Οὐδ᾽ ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
“Ἄνδρας θηρητῆρας ἀμύνονται περὶ τέκνων·
“Ὣς οἵ γ᾽ οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δύ᾽ ἐόντε
“Χάσσασθαι, πρίν γ᾽ ἠὲ κατακτάμεν, ἠὲ ἁλῶναι·
Ὣς ἔφατ᾽· οὐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα ταῦτ᾽ ἀγορεύων.
Ἕκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
Ἄλλοι δ᾽ ἀμφ᾽ ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν.
Ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὣς πάντ᾽ ἀγορεῦσαι.
Πάντῃ γὰρ περὶ τεῖχος ὀρώρει θεσπιδαὲς πῦρ,
Λάϊνον, Ἀργεῖοι δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκῃ,
Νηῶν ἠμύνοντο· θεοὶ δ᾽ * ἀκαχείατο θυμῷ γρ. ἀκαχήατο θυμῷ
Πάντες ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάρροθοι ἦσαν.
Σὺν δ᾽ ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα.
Ἔνθ᾽ αὖ Πειριθόου υἱὸς κρατερὸς Πολυποίτης γρ καὶ θυμόν.
Δουρὶ βάλεν Δάμασον κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου·
Οὐδ᾽ ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διὰ πρὸ
Αἰχμὴ χαλκείη ῥῆξ᾽ ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
Ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα
Αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμένον ἐξενάριξεν.
Υἱὸν δ᾽ Ἀντιμάχοιο, Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος,
Ἱππόμαχον βάλε δουρὶ κατὰ ζωστῆρα τυχήσας.
Αὖτις δ᾽ ἐκ κολεοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ,
Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον ἐπαΐξας δι᾽ ὁμίλου,
Πλῆξ᾽ αὐτοσχεδίην· (ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη)
Αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην,
Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πολυβοτείρῃ.
Ὄφρ᾽ οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ᾽ ἔντεα μαρμαίροντα,
Τόφρ᾽ οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἕκτορι κοῦροι ἕποντο,
Οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν· μέμασαν δὲ μάλιστα
Τεῖχός τε ῥῆξαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας.
Οἵ ῥ᾽ ἔτι μερμήριζον, ἐφεσταότες παρὰ τάφρῳ.
Ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
Αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ᾽ ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων,
Φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι, πέλωρον,
Ζωὸν, ἔτ᾽ ἀσπαίροντα, καὶ οὔπω λήθετο χάρμης.

Percussit enim ipsam tenentem ad pectus juxta collum,
Conversus retrò: hæc autem à se dimisit in terram,
Dolens doloribus: medium autem dejecit in agmen,
Ipsa autem clangens avolavit flatibus venti: (pentem
Trojani autem horruerunt postquã viderunt volubilẽ ser-
Jacentẽ in medio ipsorũ, Jovis portentũ ægidem habẽtis.
Tũ igitur Polydamas audacẽ Hectorẽ alloquutus est astãs:
Hector, tu quidem semper me increpas in concionibus
Rectè monentem: quandoquidem ne decet quidem
" Civem existentem aliter dicere, neque in curia
" Neq; unquã in bello: tuã verò potentiã semper augere:
" Nunc autem rursus dicam, ut mihi videtur esse optimè:
" Ne eamus cum Græcis pugnaturi de navibus.
" Sic enim eventurum esse puto: si verè quidem
" Trojanis hæc avis advenit transire volentibus
" Aquila altivolans, ad lævam populum coercens,
" Cruentum serpentem portans unguibus, ingentem,
" Vivum citò tamen dimisit, antequã ad charos nidos per-
" Neque perfecit portans ut daret pullis suis: (veniret
" Sic nos si portas & murum Achivorum
" Ruperimus robore magno, cedántque Achivi,
" Non decenter à navibus veniemus *per* easdem vias.
" Multos enim Trojanorum relinquemus quos Achivi
" Ferro interficient, pugnantes pro navibus.
" Sic certè exposuerit augur, qui verè animo
" Peritus prodigiorum sit: & ipsi pareant populi.(Hector
Hũc a. torvè intuitus alloquutus est galea pulchra instruct.
" Polydama tu quidem minimè mihi grata hæc dicis:
" Nosti & aliud consilium melius isto excogitare.
" Si autem verè jam hoc seriò dicis,
" Sane jam tibi deinceps dii mentes perdiderunt ipsi,
" Qui me jubes Jovis quidem altitonantis oblivisci
" Consiliorum: quæque mihi ipse promisit & annuit:
" Avibus verò alas expandentibus jubes
" Obedire, quas minimè moror, neque curo,
" Sive ad dextram vadunt, versus aurorámque solémque,
" Sive ad sinistram adversus occasum obscurum.
" Nos autem magni Jovis pareamus consilio,
" Qui omnibus mortalibus & immortalibus imperat.
" Unum auspicium optimum pugnare pro patria.
" Cur tu times bellum & pugnam?
" Etsi enim alii circum occidamur omnes (perex
" Naves ad Achivorum: tibi tamen non est timendum ne
" Non enim tibi cor audax in hostem neque pugnax.

Polydamas prodigium interpretatur & consilium dat.

Hector sapiens Polydamantis consilium stulte repudiat.

" Si

Κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στῆθος * παρὰ δειρὴν, γρ. περὶ.
Ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ ἕθεν ἧκε χαμᾶζε,
Ἀλγήσας ὀδύνῃσι· μέσῳ δ' ἐνὶ κάββαλ' ὁμίλῳ·
Αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῇς ἀνέμοιο.
Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν
Κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
Δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς,
Ἕκτορ, ἀεὶ μέν πως μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορῇσιν,
Ἐσθλὰ φραζομένῳ· ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν,
“Δῆμον ἐόντα παρὲξ ἀγορευέμεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
“Οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν.
“Νῦν δ' αὖτ' ἐξερέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
“Μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν·
“Ὧδε γὰρ ἐκτελέεσθαι ὀΐομαι, εἰ ἐτεόν γε
“Τρωσὶν ὅδ' ὄρνις ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν
“Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων,
“Φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι, πέλωρον,
“Ζωόν· ἄφαρ δ' ἀφέηκε πάρος φίλα οἰκί' ἱκέσθαι,
“Οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἑοῖσιν·
“Ὣς ἡμεῖς, εἴπερ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
“Ῥηξόμεθα σθένεϊ μεγάλῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοὶ
“Οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα.
“Πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὕς κεν Ἀχαιοὶ
“Χαλκῷ δηώσουσιν ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
“Ὧδέ χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
“Εἰδείη τεράων, καί οἱ πειθοίατο λαοί.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν, προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
“Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
“Οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
“Εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
“Ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί·
“Ὃς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι
“Βουλέων, ἅς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσε.
“Τύνη δ' οἰωνοῖσι τανυπτερύγεσσι κελεύεις
“Πείθεσθαι· τῶν οὔ τι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγίζω,
“Εἴτ' ἐπὶ δεξί' ἴωσι πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
“Εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα,
“Ἡμεῖς δὲ μεγάλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
“Ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
“Εἷς οἰωνὸς ἄριστος * ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. γρ. ἀμυνέσθαι.
“Τίπτε σὺ δείδοικας πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα;
“Εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε περικτεινώμεθα πάντες
“Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι.
“Οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊος, οὐδὲ μαχήμων.

" Si tamen tu à pugna abstinebis, vel alium
" Clam dehortans verbis avertis à bello,
" Protinus meâ hastâ percussus vitam amittes.
Ita fatus præcessit: hi autem sequebantur
Clamore immenso: insuper autem Jupiter gaudens fulmine
Excitavit ab Idæis montibus venti procellam,
Quæ rectà in naves pulverem ferebat: sed Græcorum
Molliebat animũ: Trojanis autẽ & Hectori gloriã dabat:
Hujus jam prodigiis confisi, atque robore *suo*
Perfringere magnum murum Achivorum tentabant,
Pinnas quidẽ turriũ detrahebãt, & diruebãt propugnacula
Pilásque prominentes vectibus avellebant, quas Græci
Primas in terra posuerant, ut essent sustentacula turrium;
Has illi abstrahebant: sperabant autẽ se murum Achivorũ
Rupturos esse: nondum tamen danai cedebant de via:
Sed pellibus boum præmunientes propugnacula,
Feriebant ab ipsis hostes murum subeuntes,
Ambo autem Ajaces hortantes in turribus,
Omnes *aciei* partes adibãt, robur concitantes Achivorum
Alium blandis alium duris verbis (dissent
Increpabant, quemcunque omnino è pugna cessantem vi-
" O amici Argivorum, quique eximius quiq; mediocris,
" Quique deterior *est*, quoniam non omnes similes
" Viri in bello, nunc est pugnandum omnibus,
" Et verò ipsi hoc cognoscitis: nequis retrò
" Vertatur ad naves minacem Hectorem audiens,
" Sed ulterius procedite, & invicem vos hortamini,
" Si forsan Jupiter det Olympius fulgurator
" Ut prælio hinc repulso, hostes ad civitatem persequamur.
Sic hi clamantes pugnam excitabant Achivorum:
Horum autem, sicut grumi nivis cadunt crebri
Tempore hyemali, quando orsus est consiliarius Jupiter
Ningere hominibus, ostentans sua tela:
Sopitis verò ventis fundit constanter donec operiat
Celsorum montium vertices & cacumina summa,
Et campos herbosos, & virorum læta opera:
Et super maris cani funduntur portubus & littoribus:
Fluctus autẽ ipsam *nivem* allidens prohibet, aliáq; omnia
Operiuntur desuper quando ingruit Jovis imber:
Sic horum utrinque lapides volitabant frequentes,
Alii quidem ad Trojanos alii autem à Trojanis ad Græcos
Jacientibus, murum autem supra omnem strepitus ortus est.
Neque dum Trojani & illustris Hector
Muri perrupissent portas & longum vectem,

“ Εἰ δὲ σὺ δηϊοτῆτος ἀφέξεαι, ἠέ τιν' ἄλλον
“ Παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
“ Αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
Ὦρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
Ἥ ῥ' ἰθὺς νηῶν κονίην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
Θέλγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζε.
Τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφι,
Ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
Κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,
Στήλας τε προβλῆτας ἐμόχλεον, ἃς ἄρ' Ἀχαιοὶ
Πρώτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων.
Τὰς οἵ γ' αὖ ἔρυον, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
Ῥήξειν· οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου,
Ἀλλ' οἵ γε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις,
Βάλλον ἀπ' αὐτάων δηΐους ὑπὸ τεῖχος ἰόντας.
Ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων,
Πάντοσε φοιτήτην μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν,
Ἄλλον μειλιχίοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσι
Νείκεον, ὅν τινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν.
“ Ὦ φίλοι Ἀργείων, ὅς τ' ἔξοχος, ὅς τε μεσήεις,
“ Ὅς τε χερειότερος, ἐπεὶ οὔ πω πάντες ὁμοῖοι
“ Ἀνέρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασι·
“ Καὶ δ' αὐτοὶ τόδε που γινώσκετε. μή τις ὀπίσσω
“ Τετράφθω ποτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούων·
“ Ἀλλὰ πρόσσω ἵεσθε, καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
“ Αἴ κεν Ζεὺς δώῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς,
“ Νεῖκος ἀπωσαμένους δηΐους προτὶ ἄστυ δίεσθαι.
Ὣς τώ γε προβοῶντε, μάχην ὄτρυνον Ἀχαιῶν.
Τῶν δ' ὥς τε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμειαὶ
Ἤματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητίετα Ζεὺς
Νιφέμεν ἀνθρώποισι, πιφαυσκόμενος τὰ ἃ κῆλα,
Κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
Ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς, καὶ πρώονας ἄκρους,
Καὶ πεδία λωτοῦντα, καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
Καί τ' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς κέχυται λιμέσιν τε καὶ ἀκταῖς,
Κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται, ἄλλα τε πάντα
Εἴλυται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος.
Ὣς τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι πωτῶντο θαμειαὶ,
Αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς
Βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὕπερ πᾶν δοῦπος ὀρώρει.
Οὐδ' ἄν πω τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ
Τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα,

Sarpedonem in murumconcitat Jupiter.

Nisi filium suum Sarpedona consiliarius Jupiter
Movisset in Argivos, ut leonē in boves tortuosa cornua hã-
Statim a. scutū quidē ante tenebat undiq; æquale (bentes.
Pulchrum, æreum, extrinsecus obductum, quod faber
Fecerat: intus autem pelles bovinas assuerat spissas,
Aureis virgis longis circa orbem *clypei*.
Hoc ille ante tenens, duo hastilia quatiens,
Perrexit ire, sicut leo in montibus nutritus, qui indigens
Diu fuerit carnium, impellit autē ipsum animus superbus
Oves tentaturum, etiam in densam caulam ire:
Et si enim invenerit apud ipsam pastores viros,
Cum canibus & hastis custodiam agentes circa oves,
Haud tamen re non tentata patitur *se* à stabulo pelli:
Sed aut rapit insiliens, aut & ipse
Vulneratur inter primos veloci à manu *emisso* jaculo.
Sic tunc divinum Sarpedonem animus impulit
Murum invadere, perrumperéque propugnacula.
Statim autem Glaucum alloquutus est filium Hippolochi,

Sarpedō Glaucū ad prælium hortatur

"Glauce, cur nos honoramur maximè,
" Sessionéque carnibúsque & plenis poculis
" In Lycia, omnes, autem, deos tanquam, *nos* inspiciunt,
" Et prædium incolimus magnum Xanthi juxta ripas,
" Amœnum, soli arboribus consiti, & arvi frugiferi?
" Quare nunc oportet Lycios inter primos existentes
" Stare, & pugnæ ardenti interesse,
" Ut aliquis sic dicat Lyciorum bene armatorum:
" Nequaquam inglorii Lyciam administrant
" Nostri reges; edúntque pingues oves,
" Vinúmque eximium dulce: sed etiam vires *insunt illis*
" Validæ, quando Lycios inter primos pugnant.
" O amice, sanè quidem si isto bello evitato
" Perpetuo essemus expertésque senii, immortalésque
" Futuri: neque ego ipse inter primos pugnarem,
" Neque te concitarem pugnam ad illustrem:
" Nunc verò quando fata instant mortis
" Infinita, quæ non licet effugere hominem neq; evitare,
" Eamus, vel alicui gloriam dabimus, vel aliquis nobis.
Sic dixit: neque Glaucus aversus est, neq; non obedivit.
Hi autē rectà ibant Lyciorum magnum agmen ducentes.
Hos autem conspicatus, timuit filius Petei Menestheus.
Ejus enim jam ad turrim ibant malum ferentes.
Lustravit autē oculis per munitiões Achivorū si quē videret
Ducum, qui malum à suis sociis arceret:
Advertit autem Ajaces duos belli insatiabiles,

Stantes,

Εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν ἑὸν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς,
Ὦρσεν ἐπ' Ἀργείοισι λέονθ' ὣς βουσὶν ἕλιξιν.
Αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο * πάντοσε ἴσην, γρ. πάντοσ' ἐΐσην.
Καλὴν, * χαλκείην, ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς
Ἤλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειὰς,
Χρυσείοις ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον. γρ. χρυσείην.
Τὴν ἄρ' ὅγε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσσων,
Βῆ ῥ' ἴμεν ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιδευὴς
Δηρὸν ἔῃ κρειῶν, κέλεται δέ ἑ θυμὸς ἀγήνωρ,
Μήλων πειρήσοντα, καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν,
Εἴ περ γὰρ χ' εὕρῃσι παρ' αὐτόφι βώτορας ἄνδρας
Σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
Οὔ ῥά τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο δίεσθαι.
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἥρπαξε μετάλμενος, ἠὲ καὶ αὐτὸς
Ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·
Ὥς ῥα τότ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκε
Τεῖχος ἐπαΐξαι, διά τε ῥήξασθαι ἐπάλξεις.
Αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη παῖδ' Ἱππολόχοιο,
“Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα,
“Ἕδρῃ τε, κρέασίν τε, ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν
“Ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ θεοὺς ὣς εἰσορόωσι,
“Καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
Καλὸν φυταλιῆς, καὶ ἀρούρης πυροφόροιο;
Τὼ νῦν χρὴ Λυκίοισι μέτα πρώτοισιν ἐόντας,
Ἑστάμεν, ἠδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι,
Ὄφρά τις ὧδ' εἴπῃ Λυκίων πύκα θωρηκτάων,
“Οὐ μὰν ἀκλεέες Λυκίην κατακοιρανέουσιν
“Ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα,
“Οἶνον δ' ἔξαιτον, μελιηδέα, ἀλλ' ἄρα καὶ ἲς
“Ἐσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μέτα πρώτοισι μάχονται,
“Ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες,
“Αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε
“Ἔσσεσθ', οὔτέ κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην,
“Οὔτέ κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν·
“Νῦν δ' ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφεστᾶσιν θανάτοιο
“Μυρίαι, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν, οὐδ' ὑπαλύξαι.
“Ἴομεν, ἤ τινι κῦδος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ', οὐδ' ἀπίθησε.
Τὼ δ' ἰθὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε·
Τοὺς δὲ ἰδὼν, ῥίγησ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς.
Τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.
Πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τιν' ἴδοιτο
Ἡγεμόνων, ὅστις οἱ ἀρὴν ἑτάροισιν * ἀμύναι· Γρ. ἀμύνῃ
Ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω πολέμου ἀκορήτω

Ἑσταότας,

Stantes, Teucrúmque modò è tentorio profectum
Prope: sed non poterat ille clamando exaudiri,
Tantus utique strepitus erat, clamórque ad Coelum ibat
Percussorum scutorũ, & setis equinis cristatarum galearũ,
Et portarum, ad omnes enim accesserat, hi autem per ipsas
Stantes nitebantur vi perrumpentes ingredi.
Statim autem ad Ajacem misit præconem Thootam,
" I divine Thoota, currens Ajaces voca, (nium
" Ambos quidem maximè (hoc enim longè optimum om-
" Esset, nam citò hac parte fiet gravis cædes:
" Huc enim ingruerunt Lyciorum duces, qui antea etiam
" Valde acres sunt in validis præliis)
" Si verò ipsis etiam illic labor & certamen ortum est,
" Saltem solus veniat Telamonius fortis Ajax,
" Et eum Teucer simul sequatur arcuum bene peritus.
Sic dixit neque ei præco non paruit postquam audivit.
Perrexit autem currere ad murum Achivorum loricatorũ,
Stetítq; juxta Ajaces profectus: statim autẽ alloquutus est,
Ajaces Argivorum duces loricatorum,
" Petit Petei nobilis dilectus filius
" Illuc ut veniatis, & labori paululum occurratis,
" Ambo quidem maximè (hoc enim longè optimũ omniũ
" Esset, nam ocyus ea parte parabitur gravis cædes.
" Eò enim impetũ fecerunt Lyciorũ duces, qui antea etiã
" Valdè acres existunt in validis præliis)
" Si autem & hic bellum & contentio surgit,
" Saltem solus veniat Telamonius fortis Ajax,
" Et eum Teucer simul sequatur arcuum bene peritus.
Sic dixit, neq; non obedivit magnus Telamonius Ajax:
Statim Oiliaden verbis alatis alloquutus est,
Ajax, vos quidem hic tu & fortis Lycomedes
Stantes Danaos urgete fortiter pugnare.
Cæterum ego illuc ibo & occurram bello.
Protinus autem revertar, postquam bene auxiliatus fuero.
Sic utique fatus, abiit Telamonius Ajax,
Et cum eo Teucer ibat frater, & eodem patre natus:
Unà cum istis verò Pandion Teucri ferebat curvos arcus
Quando Menesthei magnanimi ad turrim venerunt,
Murũ intra euntes, laborantibus autem sociis advenerunt:
Hi verò pinnas murorũ ascẽderũt, obscuro turbini similes
Fortes Lyciorum duces & principes:
Cõgressi sunt a. ad pugnandũ ex adverso ortúsq; est clamor.
Ajax verò primus Telamonius virum interfecit,
Sarpedonis sodalem, Epiclem magnanimum,

Menestheus misso Thoota ab Ajacibus petit auxilium.

Lapide

Ἑσταότας, Τεῦκρόν τε νέον κλισίηθεν ἰόντα
Ἐγγύθεν· ἀλλ' οὔπως οἱ ἔην βώσαντι γεγωνεῖν.
Τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἷκε,
Βαλλομένων σακέων τε καὶ ἱπποκόμων τρυφαλειῶν,
Καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο· τοὶ δὲ κατ' αὐτὰς
Ἱστάμενοι πειρῶντο βίῃ ῥήξαντες ἐσελθεῖν
Αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θοώτην,
"Ἔρχεο δῖε Θοῶτα, θέων Αἴαντε κάλεσσον,
"Ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· (ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἁπάντων
"Εἴη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τελεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος·
"Ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ
"Ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας)
"Εἰ δέ σφι καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
"Ἀλλά περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας·
"Καί οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἑσπέσθω τόξων εὖ εἰδώς·
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας.
Βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κιών, εἶθαρ δὲ προσηύδα,
"Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
"Ἠνώγει Πετεῶο διοτρεφέος φίλος υἱὸς
"Κεῖσ' ἴμεν, ὄφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάσητον·
"Ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· (ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἁπάντων
"Εἴη ἐπεὶ τάχα κεῖθι τελεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος.
"Ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ
"Ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας)
"Εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
"Ἀλλά περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας·
"Καί οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἑσπέσθω τόξων εὖ εἰδώς.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Αἶαν, σφῶϊ μὲν αὖθι σὺ καὶ κρατερὸς Λυκομήδης,
Ἑσταότες Δαναοὺς ὀτρύνετον ἶφι μάχεσθαι·
Αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
Αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
Καί οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἤϊε κασίγνητος καὶ ὄπατρος,
Τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα,
Εὖτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἵκοντο,
Τείχεος ἐντὸς ἰόντες, ἐπειγομένοισι δ' ἵκοντο·
Οἳ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶσοι,
Ἴφθιμοι Λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
Σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὦρτο δ' ἀϋτή·
Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
Σαρπήδοντος ἑταῖρον Ἐπικλῆα μεγάθυμον

Lapide aspero percutiens, qui munitionem intra
Jacebat magnus apud propugnaculū suum: nec eum facilè
Manibus ambabus sustinuisset vir, neque valde juvenis,
Quales nunc homines sunt: hic autē ex alto injecit sublatū
Fregit autem quatuor conorum galeam: & ossa contrivit
Capitis omnia simul: hic autem urinatori similis
Decidit ab excelsa turri: liquítque ossa animus.
Teucer autem Glaucum fortem filium Hippolochi
Sagitta percussit irruentem à muro alto,
Quà vidit nudatum brachium: cessaréque fecit à pugna:
Retrò autem è muro desiliit furtim, ut ne quis Achivorum
Vulneratum videret & insultaret verbis.
Sarpedoni autem dolor fuit Glauco abeunte, (pugnæ:
Statim postquam animadvertit: attamen non oblitus est
Sed Thestoridem Alcmaonem hasta assequutus
Percussit: extraxit autē hastam: ille sequens hastam cecidit
Pronus: circa autem ipsum crepuerunt arma varia ære.
Sarpedon autē propugnaculū apprehensum māibus validis
Traxit: illud autem sequutū est totum prorsus, sed desuper
Murus denudatus est; multis verò fecit viam. (sagitta
Hunc autem Ajax & Teucer simul obviā facti, alter quidē
Percussit *ad* lorum circa pectora splendidum
Scuti totum corpus circundantis (sed Jupiter fata depulit
A filio suo, ne navium apud puppes interficeretur.)
Ajax autem scutum percussit insiliens, atque penitus
Intravit hasta: repressit autem ipsum irruentem:
Cessit autē paululū à propugnaculo, neque tamen omnino
Recessit, quoniam ei animus sperabat gloriam adipisci:
Adhortatus est autem conversus divinos Lycios,
" O Lycii cur sic remittitis strenuam virtutem?
" Difficile autem mihi est & fortissimo existenti,
" Soli perrumpenti *murum*, facere ad naves viam,
" Sed simul sequimini, multorum autem opus melius est.
Sic dixit: hi autem regis subveriti minas
Magis ingruerunt prudentem circa regem.
Argivi autem ex altera parte muniebant phalanges
Murum intra, ardua autem ipsis apparebat pugna.
Nam neque fortissimi Lycii Danaorum poterant
Muro rupto conficere ad naves viam:
Neque unquam bellatores Danai Lycios poterant
A muro retro repellere, postquam primum accesserant:
Sed sicut de finibus duo viri contendunt,
Mensuras in manibus tenentes communi in arvo,
Quíque exiguo in loco litigant de æquali *portione*:

Sarpedō muri pinnam abrumpit.

Sic

Μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλὼν, ὅ ῥα τείχεος ἐντὸς
Κεῖτο μέγας παρ' ἔπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδέ κέ μιν ῥέα
* Χείρεσιν ἀμφοτέρῃσι φέροι ἀνὴρ οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' ἀείρας,
Θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὀστέ' ἄραξε
Πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼς,
Κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὀστέα θυμός.
Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον κρατερὸν παῖδ' Ἱππολόχοιο,
Ἰῷ ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
Ἡ ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦσε δὲ χάρμης·
Ἂψ δ' ἀπὸ τείχεος ἆλτο λαθὼν, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν
Βλήμενον ἀθρήσειε, καὶ εὐχετόῳτ' ἐπέεσσι·
Σαρπήδοντι δ' ἄχος γένετο, Γλαύκου ἀπιόντος·
Αὐτίκ' ἐπεί τ' ἐνόησεν, ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης.
Ἀλλ' ὅγε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήσας
Νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' ἑσπόμενος πέσε δουρὶ
Πρηνὴς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ·
Σαρπηδὼν δ' ἄρ' ἔπαλξιν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν,
Ἕλχ', ἡ δ' ἕσπετο πᾶσα διαμπερὲς, αὐτὰρ ὕπερθεν
Τεῖχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.
Τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ', ὁ μὲν ἰῷ
Βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσφι φαεινὸν
Ἀσπίδος ἀμφιβρότης· (ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνε
Παιδὸς ἑοῦ, μὴ νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσι δαμείη)
Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἡ δὲ διαπρὸ
Ἤλυθεν ἐγχείη, συνέλιξε δέ μιν μεμαῶτα.
Χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος, οὐδ' ὅγε πάμπαν
Χάζετ', ἐπεί οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρέσθαι.
Κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἑλιξάμενος Λυκίοισιν,
" Ὦ Λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὧδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς.
" Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
" Μούνῳ ῥηξαμένῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
" Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν,
Μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
Τείχεος ἔντοσθεν, μέγα δέ σφισι φαίνετο ἔργον.
Οὔτε γὰρ ἴφθιμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
Τεῖχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
Οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
Τείχεος ἂψ ὤσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν.
Ἀλλ' ὥστ' ἀμφ' οὔροισι δύ' ἀνέρε δηριάασθον,
Μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες ἐπιξύνῳ ἐν ἀρούρῃ,
Ὥ τ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης·

* γρ. Χερσὶν ἐπ' ἀμφοτέρης ἔχοι.

γρ. καὶ Χειρί γε τῇ ἑτέρῃ φέροι.

Ὡς

Sic quidem hos distinebant propugnacula, hi verò pro
Vastabant alii aliorum circa pectora bubulos
Clypeos, rotundos, parmásque leves,
Multi autem vulnerabantur in corpore sævo ferro,
Et si cui verso terga denudabantur
Pugnantium, multi autem penitus trans scutum ipsum.
Ubique itaque turres & pinnæ murorum sanguine virorum
Aspersæ erant utrinque à Trojanis & à Græcis,
Sed ne sic quidem poterant fugam facere Achivorum,
Sed se ita habebant ut lances mulier nēdo victū quæritans
Quæ pondus tenens & lanam separatim appendit (justa,
Exæquans, ut liberis duram mercedem ferat: (lúmque,
Sic quidem horū æqualis hinc inde pugna extensa est bel-
Antequam Jupiter gloriam excellentiorem Hectori daret
Priamidæ, qui primus insiliit in murum Achivorum
Clamavit autem ut exaudire posset, Trojanis vociferans,
Ingruite bellicosi Trojani, perrumpitéque murum
Argivorum, & manibus immittite ardentissimum ignem.
Sic dixit incitans: hi verò auribus omnes audiverunt:
Directè ibant autem ad murum conferti: atque hi deinde
Pinnas murorum ascenderunt, acutas hastas tenentes:
Hector autem correptum lapidem portabat, qui portas
Stabant ante, imus, crassus, sed desuper
Acutus erat, quem ne duo viri quidem populares fortissimi
Facilè super plaustrum ex terra sustulissent, (etiam solus:
Quales nunc homines sunt: ille autē facilè ipsum vibrabat
Hunc ei levem faciebat Saturni filius versuti.
Sicut autem quando opilio facilè portat vellus agni
Manu accipiens altera: parvū autem ipsum pondus urget:
Sic Hector rectà ad tabulas portabat lapidem sublatum
Quæ portas muniebant aptissimè coagmentatas,
Bifores, altas: duo autem intus vectes,
Firmabāt inter se proximi: una a. clavis accomodata erat,
Stetit autē valde prope veniēs & adnixus percussit medias
Bene firmiter diductis pedibus, ne ei imbecille telum esset:
Rupit autem ambos cardines: cecidit verò lapis intus
Cum gravitate, valde a. circa portæ crepuerūt, neq; vectes
Sustinuerunt, tabulæ autem disruptæ dissilierunt alio alias
Lapidis ictu: insiliit autem illustris Hector,
Nocti veloci similis aspectu: splendebat autem ære
Terribili quo indutus erat circa corpus: duo autē manibus
Hastilia tenebat: nec quisquā ipsum repressisset occurrens,
Præter deos, quādo insiliit portis: igne autē oculi ardebāt.
Imperabat autem Trojanis conversus ad agmen,

Hector muri portam perrumpit.

Murum

Ὣς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξιες· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
Δῄουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας,
Ἀσπίδας εὐκύκλους, λαισήϊά τε πτερόεντα.
Πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χρόα νηλέϊ χαλκῷ,
Ἠμὲν ὅτῳ στρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθείη
Μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς,
Πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξιες αἵματι φωτῶν
Ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν·
Ἀλλ' ἔχον ὥστε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληθής,
Ἥ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει
Ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται.
Ὣς μὲν τῶν ἐπὶ ἶσα μάχη τέτατο, πτόλεμός τε·
Πρίν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἕκτορι δῶκε
Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς,
„Ὄρνυσθ' ἱππόδαμοι Τρῶες, ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος
„Ἀργείων, καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαὲς πῦρ.
Ὣς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' οὔασι πάντες ἄκουον·
Ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες· οἱ μὲν ἔπειτα
Κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες.
Ἕκτωρ δ' ἁρπάξας λᾶαν φέρεν, ὅς ῥα πυλάων
Εἱστήκει πρόσθεν, πρυμνὸς, παχὺς, αὐτὰρ ὕπερθεν γρ. Ἑστήκει.
Ὀξὺς ἔην· τὸν δ' οὔ κε δύ' ἀνέρε δήμου ἀρίστω
Ῥηϊδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσειαν, γρ. ὀχλίσσειαν.
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος·
Τόν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
Ὡς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἰὸς
Χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον δέ μιν ἄχθος ἐπείγει·
Ὣς Ἕκτωρ ἰθὺς σανίδων φέρε λᾶαν ἀείρας,
Αἵ ῥα πύλας εἴρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
Δικλίδας ὑψηλάς, δοιοὶ δ' ἔντοθεν ὀχῆες
Εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληῒς ἐπαρήρει.
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσας
Εὖ διαβάς, ἵνα μή οἱ ἀφαυρότερον βέλος εἴη.
Ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσε δὲ λίθος εἴσω
Βριθοσύνῃ, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ' ἄρ' ὀχῆες
Ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
Λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς· ὁ δ' ἄρ' ἔσθορε φαίδιμος Ἕκτωρ,
Νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια, λάμπε δὲ χαλκῷ
Σμερδαλέῳ, τὸν ἕεστο περὶ χροΐ· δοιὰ δὲ χερσὶ
Δοῦρ' ἔχεν· οὐκ ἄν τίς μιν ἐρύκακοι ἀντιβολήσας,
Νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ' ὄσσε δεδήει·
Κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἑλιξάμενος καθ' ὅμιλον,

Τεῖχος

Murum ut transcenderent: illi hortanti obediverunt.
Protinus autē alii quidē murū trāscenderūt, alii v. per ipsas
Factas irruerunt portas: Danai autem diffugerunt
Naves ad concavas: tumultus autē ingēs consequutus est.

ARGUMENTUM XIII. LIBRI ILIADIS HOMERI.

NEptunus victos miserans Græcos, Formam Calchantis assumit & ambos Ajaces concitat: deinde verò & alios. Posthæc Idomeneus strenuè rem gerit, & interficit Othryoneum, & quosdam alios. Multi autem ipsorum interficiuntur. Vulnerantur verò Deiphobus & Helenus: at Hector congregatis iis quibus imperabat, ducit eos in hostes, & magna utrinque strages editur.

ALIUD ARG. VEL INSCR.

Ny autem Neptunus Danais robur præbuit clam.

VEL ITA,

Ny autem pugna ad naves Danais auxiliatur Neptunus.

ALIA INSCRIPTIO.

Pugna ad naves.

HOMERI ILIADOS. LIB. XIII.

JUpiter autem postquam Trojanósque & Hectorem navibus admovit,
Hos quidē sinebat apud eas laborēq; sustinere & ærūnā
Indesinenter: ipse autem retro vertit oculos splendidos
Seorsim ad equitum Thracum despiciens terram. (rum
Mysorúmq; cominus pugnantiū, & illustriū Hippemolgo-
Lacte vescentium, longævorum, justissimorum hominum:
Ad Troj. a. non omnino amplius vertebat oculos splend.
Non enim ille immortaliū quemquā putabat suo in animo
Venientem, vel Trojanis auxiliaturum, vel Danais.

Τεῖχος ὑπερβαινέμεν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο.
Αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
Ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας, Δαναοὶ δ' ἐφόβηθεν
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ν. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Ποσειδῶν νικωμένους ἐλεῶν τοὺς Ἕλληνας, ὁμοιοῦται Κάλχαντι, καὶ ἀμφοτέρους τοὺς Αἴαντας παρορμᾷ· ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους. μετὰ ταῦτα Ἰδομενεὺς ἀριστεύει, καὶ ἀναιρεῖ Ὀθρυονέα, καὶ τινὰς ἄλλους· πολλοὶ δὲ αὐτῶν ἀναιροῦνται· τιτρώσκονται δὲ Δηΐφοβος, καὶ Ἕλενος· τοὺς δὲ ὑπηκόους συναγαγὼν Ἕκτωρ ἐπάγει τοῖς πολεμίοις, καὶ μεγάλως ἀμφοτέρωθεν ἀναιροῦνται·

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,
ἢ ἐπιγραφή.

Νῦ δὲ Ποσειδάων Δαναοῖς κράτος ὤπασε λάθρῃ.

Η οὕτω.

Νῦ, ἐπὶ νηυσὶ μάχη· Δαναοῖς ἤμυνε Ποσειδῶν.

ΑΛΛΗ.

Ἡ ἐπὶ ταῖς ναυσὶ μάχη.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἡ Ν. ῥαψῳδία.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε, καὶ Ἕκτορα νηυσὶ πέλασσε,
Τοὺς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀϊζύν
Νωλεμέως· αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινώ,
Νόσφιν ἐφ' ἱπποπόλων Θρῃκῶν καθορώμενος αἶαν,
Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων, καὶ ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν
Γλακτοφάγων, Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
Ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὄσσε φαεινώ.
Οὐ γὰρ ὅγ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπετο, ὃν κατὰ θυμὸν
Ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσιν.

Neptunus ad ferendam Græcis opem proficiscitur.

At non vanam speculationem agebat rex Neptunus;
Etenim hic spectans sedebat bellúmque pugnámque,
Altè super summum verticem Sami sylvosæ
Threiciæ: indè enim conspiciebatur tota quidem Ida;
Apparebat etiam Priami civitas, & naves Achivorum.
Ibi ille è mari sedebat egressus, miserabatur autẽ Achivos
A Trojanis domitos: Jovíque graviter irascebatur.
Protinus verò de monte descendit aspero
Citatis pedibus progressus, tremebãt a. mõtes alti & sylva
Pedibus sub immortalibus Neptuni incedentis. (destinatũ
Ter quidẽ porrexit gressũ, q. autem *gressu* pervenit ad locũ
Ægas. Ibi autem ei inclytæ ædes in profunditatibus maris
Aureæ, nitentes ædificatæ sunt, incorruptæ semper.
Eò cùm venisset sub curru junxit æreis pedibus equos
Celeriter volantes, aureis jubis comantes:
Aurum autẽ ipse induit circũ corpus: accepit vero scuticã
Auream eleganter factam: suúmque ascendit currum:
Cepit autẽ agitare per undas exultabãt autẽ cetè sub ipso
Undique è latebris: neque non cognoverunt regem:
Præ lætitia verò mare diducebatur, *equi* autem volabant
Celeriter admodum, neque subter madescebat æreus axis
Hunc verò ad Achivorum naves agiles ferebant equi
Est autem quoddam specus latum profundi *in* gurgitibus
Inter Tenedum & Imbrum asperam, (maris
Ibi equos stitit Neptunus quatiens terram,
Solutos ex curribus, juxtáque divinum posuit pabulum
Ad edendum, circa autem pedes pedicas posuit aureas,
Quæ nec frangi nec solvi poterant, ut firmiter expectarẽt
Redeuntẽ regem, hic autem ad exercitum ivit Achivorum.
Trojani autem flammæ similes conferti, sive procellæ,
Hectorem Priamidem perpetuo alacres sequebantur,
Valde strepẽtes, valde resonãtes: sperãtes naves Achivorũ
Capturos se esse, occisuróśque apud ipsas omnes Achivos,
Sed Neptunus terram cingens, quatiens terram,
Argivos concitabat profundo è mari veniens,
Assimulatus Calcanti corpore & indefessa voce,
Ajaces primos alloquutus est promptos & ipsos,

Neptunus Ajaces animat.

Ajaces, vos quidem servabitis exercitum Achivorum,
" Fortitudinis memores, non autem lethalis fugæ.
" Alibi quidem ego non timeo manus duras
" Trojanorum qui magnũ murũ transcẽderũt *suo* agmine
" (Sustinebunt enim omnes fortes Achivi)
" Hâc parte verò gravissimè extimesco nequid patiamur,
" Qua hic furiosus flammæ similis imperat

" Hector,

Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κρείων ἐνοσίχθων.
Καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἧστο πόλεμόν τε μάχην τε,
Ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑλήέσσης
Θρηϊκίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
Φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν·
Ἔνθ' ἄρ' ὅγ' ἐξ ἁλὸς ἕζετ' ἰὼν, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς
Τρωσὶν δαμναμένους, Διῒ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
Αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσατο παιπαλόεντος,
Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς, τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη,
Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
Τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰὼν, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμωρ
Αἰγάς· ἔνθα δέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης,
Χρύσεα μαρμαίροντα τετεύχαται ἄφθιτα αἰεί.
Ἔνθ' ἐλθὼν, ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω
Ὠκυπέτα, χρυσέοισιν ἐθείρῃσιν κομόωντε.
Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ· γέντο δ' ἱμάσθλην
Χρυσείην * εὔτυκτον, ἑοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου· γρ. ἐϋ. τυκτον.
Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτῷ
Πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
Γηθοσύνῃ δὲ θάλασσα διΐστατο· τοὶ δ' ἐπέτοντο
Ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων·
Τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας ἐΰσκαρθμοι φέρον ἵπποι.
Ἔστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
Μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης·
Ἔνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Λύσας ἐξ ὀχέων· παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ
Ἔδμεναι, ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας,
Ἀῤῥήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν
Νοστήσαντα ἄνακτα, ὁ δ' ἐς στρατὸν ᾤχετ' Ἀχαιῶν.
Τρῶες δὲ φλογὶ ἶσοι ἀολλέες ἠὲ θυέλλῃ,
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἕποντο,
Ἄβρομοι, αὐΐαχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
Αἱρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφι πάντας Ἀχαιούς.
Ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἐννοσίγαιος,
Ἀργείους ὄτρυνε βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθὼν,
Εἰσάμενος Κάλχαντι, δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.
Αἴαντε πρώτω προσέειπε μεμαῶτε καὶ αὐτὼ,
« Αἴαντε σφὼ μέν τε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν,
« Ἀλκῆς μνησαμένω, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.
« Ἄλλῃ μὲν γὰρ ἔγωγ' οὐ δείδια χεῖρας ἀάπτους
« Τρώων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ.
« Ἕξουσιν γὰρ ἅπαντας ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί·
« Τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια μή τι πάθωμεν,
« Ἧ ῥ' ὅγ' ὁ λυσσώδης φλογὶ εἴκελος ἡγεμονεύει

" Hector, qui Jovis jactat præpotentis filium *se* esse.
" Vobis autem sic deorum aliquis in mentibus faciat,
" Ut & ipsi persistatis fortiter, & hortemini alios:
" Ità enim quantumvis alacrem repelleretis à navibus
" Velocibus, etsi eum Jupiter ipse incitet.
Dixit, & sceptro, terram continens, terræ quassator
Ambos tangens implevit robore forti,
Membra autem fecit levia, pedes & manus desuper.
Ipse autem ut accipiter pernix concitatur ad volandum
Qui à prærupta petra præaltáque levatus,
Properat per campum insequi avem alius generis:
Sic ab his digressus est Neptunus quatiens terram.
Ex ipsis duobus autem sensit prius Oilei *filius* celer Ajax,
Protinus autem Aiacem alloquutus est Telamoniũ filium
Ajax, quoniam aliquis nobis deorũ qui Olympũ habitat
" Vati assimilatus, jubet apud naves pugnare:
" Neque hic Calchas est vates augur:
" Vestigia enim retro pedum & surarum
" Facilè cognovi abeuntis: faciles cognitu autem dii *sunt*
" Atque mihi ipsi animus in pectoribus dilectis
" Alacrior ad pugnam & ad prælium est:
" Appetunt etiam pugnam subter pedes & manus suprà.
Hunc autem excipiens alloquutus est Telamonius Ajax:
" Sic nunc & mihi in hastâ manus invictæ (tem pedibus
" Imp. magno feruntur: & mihi robur movetur, subter au-
" Impellor ambobus paratus sum autem & solus
" Cum Hectore Priamide perpetuò alacri pugnare,
Dum hi quidem talia inter se dicebant
Pugnæ studio læti, quod ipsis deus immiserat animo:
Interim retro existentes Neptunus concitavit Achiyos
Qui apud naves veloces reficiebant charum animum:
Quorum simul gravi labore chara membra soluta erant
Et ipsis dolor in animo oriebatur aspicientibus
Trojanos qui magnum murũ transcenderant *suo* agmine.
Hos illi inspicientes sub superciliis lacrymas fundebant:
Non enim putabant *se* effugituros è clade: sed Neptunus
Facilè interveniens fortes concitavit phalanges,
Ad Teucrum prius & Leitum venit adhortans.
Peneleúmque heroem, Thoantémque Deipyrúmque
Merionénque, & Antilochum peritos belli:
Hos ille incitans verbis alatis alloquutus est, (equidem
Neptunus Achivos excitat. Pudendum vobis Argivi adolescentes juvenes: vobis
" Pugnantibus confidebam salvas fore naves nostras;
" Sin vos prælium intermittatis perniciosum,

" Jam

« Ἕκτωρ, ὃς Διὸς εὔχετ' ἐρισθενέος πάϊς εἶναι.
« Σφῶιν δ' ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν,
« Αὐτώ θ' ἑστάμεναι κρατερῶς, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους.
« Τῶ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν
« Ὠκυπόρων, εἰ καί μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.
Ἦ, καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
Ἀμφοτέρω * κεκοπὼς πλῆσεν μένεος κρατεροῖο,
Γυῖα * δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν. γρ. κεκη-
Αὐτὸς δ' ὥς τ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι, φώς.
Ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεὶς γρ. ὃ
Ὁρμήσῃ πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο· θῆκεν.
Ὣς ἀπὸ τῶν ἤϊξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
Τοῖιν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν,
« Αἶαν, ἐπεί τις νῶϊ θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι
« Μάντεϊ εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι·
« Οὐδ' ὅ γε Κάλχας ἐστὶ θεοπρόπος οἰωνιστής.
« Ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημάων
« Ῥεῖ' ἔγνων ἀπιόντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοί περ.
« Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
« Μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι·
« Μαιμώωσι δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὕπερθεν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας,
« Οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄαπτοι
« Μαιμῶσιν, καί μοι μένος ὦρσε· νέρθε δὲ ποσὶν
« Ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι, μενοινώω δὲ καὶ οἶος
« Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Χάρμῃ γηθόσυνοι, τήν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.
Τόφρα δὲ τοὺς ὄπιθεν γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιοὺς,
Οἳ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.
Τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο,
Καί σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίνετο δερκομένοισι
Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
Τοὺς οἵ γ' εἰσορόωντες ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λεῖβον.
Οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ· ἀλλ' ἐνοσίχθων
Ῥεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὄτρυνε φάλαγγας.
Τεῦκρον ἔπι πρῶτον καὶ Λήϊτον ἦλθε κελεύων,
Πηνέλεών θ' ἥρωα, Θόαντά τε, Δηΐπυρόν τε,
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον μήστωρας ἀϋτῆς·
Τοὺς ὅ γ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
« Αἰδώς Ἀργεῖοι κοῦροι, νέοι, ὔμμιν ἔγωγε
« Μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἁμάς·
« Εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,

" Jam nunc illuxit dies quo à Trojanis domabimur.
" Pro dolor, magnum miraculum hoc oculis video,
" Terribile, quod nunquam equidem eventurum putabã,
" Trojanos ad nostras accedere naves: qui prius
" Fugacibus cervis similes erant quæ in sylva
" Lyncum, leopardorúmque, luporúmque escæ fiunt,
" Temerè errantes, imbelles, neque nati ad pugnam:
" Sic Trojani prius robur & manus Achivorum
" Expectare nolebant ex adverso, nè paululùm quidem.
" Nunc verò procul ab urbe concavas ad naves pugnant
" Ducis ignavia, cessationéque militum:
" Qui cum illo contendentes, defendere nolunt
" Naves veloces, sed interficiuntur in ipsis.
" Sed si jam & omnino verè in culpa est
" Heros Atrides latè regnans Agamemnon,
" Eò quòd contumelia affecit pedibus celerem Peliden,
" Nobis quidem nullo modo licet cessare à prælio.
" Sed medeamur citò: medicabiles *sunt* mentes bonorum
" Vos autem minimè honestè remittitis strenuã virtutẽ,
" Omnes fortissimi quum sitis per exercitum: nec equidẽ
" Cum viro litigarem qui à pugna cessaret,
" Imbellis quum sit: vobis autem indignor ex animo:
" O molles: mox jam aliquod malum facietis majus
" Hâc cessatione: quare in mentibus reponite singuli
" Pudorẽ & reprehensionẽ: jã enim ingens certamen ortũ
" Hector jam apud naves in prælio strenuus pugnat (est,
" Fortis, effregit verò portas & longum vectem.
Sic sanè adhortans Neptunus concitavit Achivos.
Circum autem Ajaces duos stabant phalanges
Firmæ, quas nè Mars quidem vituperasset interveniens.
Neque Minerva populos impellens: nam præstantissimi
Delecti Trojanósque & Hectorem generosum exceperunt
Munientes hastas hastis, clypeos clypeis densis:
Clypeus itaque clypeo hærebat, galea galeæ, viro vir:
Tangebant se cristatæ [illegible] setis equinis cassides splenden-
Nutantium: adeo de[illegible] constiterunt inter se. (tis
Hastilia autem crispabantur audacibus à manibus
Concussa: illi autem animis ibant rectà parati ad pugnam
Trojãi vero prius verberarũt conferti: præibat autẽ Hect.
Contra ruens: *Lapis* rotundus veluti de scopulo convulsus
Quem à summo montis fluvius torrens impulerit,
Abruptis immenso imbre asperæ retinaculis petræ,
Altéque subsiliens volat, resonátque sub ipso (venit
Sylva: hic autẽ sine impedimento currit continuò donec

“Νῦν δὴ εἴδεται ἦμαρ ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι
“Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι,
“Δεινὸν, ὃ οὔποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,
“Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας, οἳ τοπάρος περ
“Φυζακινῇς ἐλάφοισιν ἐοίκεσαν, αἵ τε καθ' ὕλην
“Θώων, πορδαλίων τε, λύκων τ' ἤια πέλονται,
“Αὔτως ἠλάσκουσαι, ἀνάλκιδες, οὐδ' ἔπι χάρμη·
“Ὡς Τρῶες τοπρίν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν
“Μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον οὐδ' ἠβαιόν·
“Νῦν δ' ἕκαθεν πόλιος, κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται
“Ἡγεμόνος κακότητι, μεθημοσύνῃσί τε λαῶν,
“Οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσι
“Νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς.
“Ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἴτιός ἐστιν
“Ἥρως Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
“Οὕνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλείωνα,
“Ἡμέας γ' οὔπως ἐστὶ μεθιέμεναι πολέμοιο.
“Ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν·
“Ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς,
“Πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατόν· οὐδ' ἂν ἔγωγε
“Ἀνδρὶ μαχεσσαίμην, ὅς τις πολέμοιο μεθίει
“Λυγρὸς ἐών, ὑμῖν δὲ νεμεσσῶμαι περὶ κῆρι.
“Ὦ πέπονες, τάχα δή τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον,
“Τῇδε μεθημοσύνῃ· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
“Αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
“Ἕκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει
“Καρτερός· ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα.
Ὥς ῥα κελευτιόων, γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιούς.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἵσταντο φάλαγγες
Καρτεραί, ἃς οὔτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν,
Οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος, οἱ γὰρ ἄριστοι
Κρινθέντες Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα δῖον ἔμιμνον,
Φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ·
Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες, λαμπροῖσι φάλοισι
Νευόντων, ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
Ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
Σειόμεν'· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.
Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ
Ἀντικρὺ μεμαώς, ὀλοοίτροχος ὣς ἀπὸ πέτρης,
Ὅν τε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρροος * ὤσῃ, γρ. ἄτει.
Ῥήξας ἀσπέτῳ ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης,
Ὕψι τ' ἀναθρώσκων πέτεται, κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ
Ὕλη· ὁ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, ὄφρ' ἂν ἵκηται

In planitiē, tunc verò nequicquā volvitur, impulsus quāvis
Sic Hector hactenus quidem minabatur usque ad mare
Facilè *se* perventurum ad tentoria & naves Achivorum
Occidentem: sed postquam in densas incidit Phalanges,
Stetit valde firmiter hærens, at adversi filii Achivorum,
Percutientes ensibúsque & hastis ancipitibus
Repulerunt *eum* à se, is cedens repulsus est:
Clamavit autem altè Trojanis vociferans:
Hector suos cohortatur — Trojani, & Lycii & Dardani bellicosi,
" Perstate, non diu me sustinebunt Achivi,
" Quamvis valde instar turris sese instruxerint:
" Sed puto cedent sub hasta, si verè me
Deiphobum incassum ferit Meriones — " Incitavit deorum optimus altitonans maritus Junonis.
Sic fatus, commovit robur & animum uniuscujusque.
Deiphobus autem inter hos valde animosus ivit
Priamides: ante autem tenebat scutum undique æquale,
Leviter pedibus procedens, & sub clypeo progrediens.
Meriones autem in eum collimavit hasta lucida,
Et assequutus est (neque aberravit) ad scutū undiq; æquale
Taurinum, id autem minimè penetravit: sed multò prius
In extremo fracta est longa hasta: Deiphobus verò
Scutum taurinum removit à se: timuit autem animo
Hastam Merionis bellicosi: heros verò (viter
Retro sociorū ad agmen recessit: indignatus est autē gra-
Propter utrūque, victoriáque *amissa*, & hastā, quā fregerat.
Perrexit verò ire ad tentoria & naves Achivorum,
Allaturus hastam longā, quam ille in tentoriis reliquerat:
Teucer Imbriū interficit — Alii verò pugnabant: clamor autem immensus ortus est.
Teucer autem primus Telamonius virum interfecit
Imbrium bellatorem, divitis equorum Mentoris filium:
Habitabat autem Pædæū antequā venissent filii Græcorū:
Filiam verò Priami spuriam habebat Medesicasten.
Sed postquā Danaorū naves venerūt utrinq; remis impulsæ
Rursus ad Ilium venit, & excellebat inter Trojanos:
Habitabat a. apud Priamū, qui eū honorabat æquè *ac* filios
Hunc filius Telamonis sub aurem hasta longa
Læsit, evulsítq; hastam: ille retro cecidit, fraxinus tanquam
Quæ montis in vertice procul apparentis
Ære incisa, tenera terræ folia admovit:
Sic cecidit: circū autē ipsum sonuerunt arma insignia ære.
Teucer verò accurrit cupiens arma exuere:
Hector autem in accurrentem jaculatus est hasta lucida:
Sed is ex adverso conspicatus declinavit æream hastam
Paululum: hic verò Amphimachū Creati filium Actorionis

Ἰσόπεδον, τότε δ' οὔ τι κυλίνδεται, ἐσσύμενός περ·
Ὣς Ἕκτωρ εἷος μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάσσης,
Ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
Κτείνων, ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῇς ἐνέκυρσε φάλαγξι,
Στῆ ῥα μάλ' ἐγχριμφθείς· οἱ δ' ἀντίοι υἷες Ἀχαιῶν,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν,
Ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη·
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς,
“Τρῶες καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ
“Παρμένετ', οὔ τι δηρὸν ἐμὲ σχήσουσιν Ἀχαιοί,
“Καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες·
“Ἀλλ' οἴω χάσσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἐτεόν με
“Ὦρσε θεῶν ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.
Ὣς εἰπὼν, ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Δηΐφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει·
Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα * πάντοσε ἴσην, γρ. πάντοσ' ἐΐσην.
Κοῦφα ποσὶ προβιβάς, καὶ ὑπασπίδια προποδίζων·
Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα * πάντοσε ἴσην
Ταυρείην· τῆς δ' οὔ τι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν γρ. πάντοσ' ἐΐσην.
Ἐν καυλῷ ἐάγη δολιχὸν δόρυ, Δηΐφοβος δὲ
Ἀσπίδα ταυρείην σχέθ' ἀπὸ ἕο, δεῖσε δὲ θυμῷ
Ἔγχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ἂψ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χώσατο δ' αἰνῶς
Ἀμφότερον, νίκης τε καὶ ἔγχεος ὃ ξυνέαξε·
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
Οἰσόμενος δόρυ μακρὸν ὅ οἱ κλισίηφι λέλειπτο.
Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα
Ἴμβριον αἰχμητὴν πολυΐππου Μέντορος υἱόν·
Ναῖε δὲ Πήδαιον πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν·
Κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε Μηδεσικάστην·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
Ἂψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι.
Ναῖε δὲ πὰρ Πριάμῳ· ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι·
Τὸν ῥ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' οὔατος ἔγχεϊ μακρῷ
Νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' αὖτ' ἔπεσεν μελίη ὥς,
Ἥ τ' ὄρεος κορυφῇ ἕκαθεν περιφαινομένοιο
Χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσσῃ·
Ὣς πέσεν, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Τεῦκρος δ' ὡρμήθη μεμαὼς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
Ἕκτωρ δ' ὁρμηθέντος * ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ· γρ. ὀρέξατο.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν, ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Τυτθόν· ὁ δ' Ἀμφίμαχον Κτεάτου υἷ' Ἀκτορίωνος,

Hector Amphimachum interficit

Venientem ad pugnam in pectore percussit hasta:
Insonuit autem lapsus, sonuerunt vero arma super ipso.
Hector autem accurrit ut galeam temporibus aptatam
De capite raperet magnanimi Amphimachi.
Ajax autem ruentem petiit hasta lucida
Hectorē: sed nulli parti corporis adacta est: totus enim ære
Horrendo tectus erat: hic autē scuti umbonem percussit:
Retrusit autem ipsum robore magno: ille verò cessit retro
Ab utroque cadavere: hæc autem extraxerunt Achivi:
Amphimachum quidem Stichius divinúsque Menestheus,
Principes Atheniensium, portaverunt ad exercitum Achiv.
Imbrium verò Ajaces cupidi impetuosæ pugnæ,
Sicut duo capram leones à canibus serratos dentes habē-
Rapientes ferunt per virgulta densa, (tibus
Altè supra terram in maxillis tenentes:
Sic hunc altè tenentes duo Ajaces armati,
Arma spoliârunt: caput autem tenera à cervice
Amputavit Oiliades iratus *propter* Amphimachum:
Jecit verò ipsum instar globi contorquens per turbam:
Hectoris autem ante pedes cecidit in pulveribus.
Et tunc jam in animo Neptunus iratus est
Nepote cæso in gravi pugna.
Perrexit verò ire ad tentoria & naves Achivorum,
Hortaturus Danaos, Trojanis autem dolores parabat.
Idomeneus verò ei hasta inclytus occurrit
Rediens à socio qui ei nuper è bello
Venerat in poplite vulneratus acuto ferro. (cepisset
Hunc quidē socii asportârant: hic a. medicis postquā præ-
Redibat ex tentorio: adhuc enim pugnæ cupiebat
Interesse, hunc autem alloquutus est rex Neptunus,
Assimilatus voce Andræmonis filio Thoanti,
Qui *in* tota Pleurone & excelsa Calydone
Ætolis imperabat, deúsque tanquam honorabatur vulgo.

Neptuni cum Idomeneo colloquium,

" Idomeneu, Cretensium princeps, quónam tibi minæ
" Abierunt, quas Trojanis minabantur filii Achivorum?
" Hunc rursus Idomeneus Cretensiū dux contra alloq. est
" O Thoa, nullus vir nunc culpandus, quantum equidem,
" Intelligo: omnes enim scimus præliari. (pigritiæ
" Neque quenquā timor detinet exanimans, neq; quisquam
" Cedens, recusat bellum malum, sed ità nimirum
" Gratum est præpotenti Jovi,
" Inglorios perire procul à Peloponneso hîc Achivos.
" Sed Thoa, quandoquidem ante bellicosus fuisti,
" Impellereque soles & alium, ubi negligentem videris:

" Ideo

Νισσόμενον πόλεμόνδε κατὰ στῆθος βάλε δουρί.
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἕκτωρ δ' ὁρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
Κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο· γρ. ὀρέξατο.
Αἴας δ' ὁρμηθέντος * ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
Ἕκτορος, ἀλλ' οὔ πη χροὸς εἴσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
Σμερδαλέῳ κεκάλυφθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὖτα,
Ὦσε δέ μιν σθένεϊ μεγάλῳ· ὁ δὲ χάσσατ' ὀπίσσω
Νεκρῶν ἀμφοτέρων· τοὺς δ' ἐξείρυσαν Ἀχαιοί·
Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος δῖός τε Μενεσθεὺς,
Ἀρχοὶ Ἀθηναίων κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν.
Ἴμβριον αὖτ' Αἴαντε μεμαότε θούριδος ἀλκῆς.
Ὥς τε δύ' αἶγα λέοντε κυνῶν ὕπο καρχαροδόντων
Ἁρπάξαντε φέρητον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνὰ,
Ὑψοῦ, ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῇσιν ἔχοντε·
Ὥς ῥα τὸν ὑψοῦ ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυστὰ
Τεύχεα συλήτην, κεφαλὴν δ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
Κόψεν Ὀϊλιάδης κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο·
Ἧκε δέ μιν· σφαιρηδὸν ἑλιξάμενος δι' ὁμίλου,
Ἕκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσι
Καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη,
Υἱωνοῖο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Ὀτρυνέων Δαναοὺς, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἔτευχεν.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν,
Ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου, ὅ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
Ἦλθε κατ' ἰγνύην βεβολημένος ὀξέϊ χαλκῷ·
Τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν, ὁ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας
Ἤϊεν ἐκ κλισίης· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
Ἀντιάαν· τὸν δὲ προσέφη κρείων ἐνοσίχθων,
Εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἷι Θόαντι,
Ὃς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ.
" Ἰδομενεῦ Κρητῶν βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
" Οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον υἷες Ἀχαιῶν·
Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα,
" Ὦ Θόαν, οὔ τις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος, ὅσσον ἔγωγε
" Γινώσκω, πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πολεμίζειν.
" Οὔτε τινα δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτε τις ὄκνῳ
" Εἴκων, ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλά που οὕτω
" Μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι,
" Νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
" Ἀλλὰ Θόαν, καὶ γὰρ τὸ πάρος μενεδήϊος ἦσθα·
" Ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον ὅθι μεθιέντα ἴδηαι·

" Ideo nunc & perge ipse, & hortare virum quemque.
Huic autem respondit postea Neptunus quatiẽs terrã,
" Idomeneu, *utinam* non ille vir amplius revertatur
" E Troja, sed ibi canum ludibrium fiat,
" Quicunque in die hoc voluntarius cessat pugnare.
" Sed age, armis sumptis huc veni, hæc autem simul opor.
" Maturare, ecquid prodesse queamus licet duo soli
" Collatæ enim vires prosunt virorum etiam valde timid.
" Nos autem & cum fortibus novimus pugnare.
Sic fatus, hic quidem rursus abiit deus ad pugnã virorũ:
Idomeneus autẽ quando jam ad tentorium pulchrũ venit
Induit arma pulchra circa corpus, sumpsitq; duo hastilia:
Perrexit autem ire fulguri similis, quod Saturnius
Manu accipiens concussit à splendido Olympo,
Ostendens signum hominibus: conspicui autem ejus radii:
Sic hujus æs splendebat circa pectora currentis.
Idomeneo occurrit Meriones.
Meriones autem ei famulus bonus obviam venit
Propè adhuc tentorium: nam hastam æream ibat
Allaturus, hunc autem alloquuta est vis Idomenei,
" Merione, Moli fili pedibus celer, amicissime sociorum,
" Cur venisti, prælióque deserto & pugna?
" Nunquid vulneratus es, telíque te affligit cuspis?
" An alicujus rei nuntius ad me venisti? at nè ipse quidem
" Desidere in tentoriis cupio, sed pugnare.
Hunc vero rursus Meriones prudẽs contra alloquutus est.
" Idomeneu, Cretensium princeps loricatorum,
" Venio, si qua tibi hasta in tentoriis relicta est, (bebam,
" Allaturus: eam enim jam confregimus quam prius ha-
" Scutum Deiphobi feriens superbi. (quutus est
Hunc verò rursus Idomeneus Cretẽsiũ dux contra allo-
" Hastas quidem si volueris unam & viginti invenies,
" Stantes in tentorio ad parietes lucentes,
" Trojanas, quas à cæsis abstuli: non enim puto
" A viris hostibus longè stantem *me* pugnare.
" Ideo mihi hastæ *sunt* & scuta umbilicata,
" Et galeæ, & thoraces splendidè nitentes.
Hũc autẽ rursus Meriones prudẽs contra alloquutus est,
" Et mihi apud tentorium & navem nigram *sunt*
" Multa spolia Trojan. sed non propè sũt ut capere possim
" Nam nè me quidem puto oblitum esse fortitudinis:
" Sed inter primos in pugna illustres viros reddente
" Sto, quando certamen oritur belli.
" Alium fortè aliquem potius Achivorum loricatorum
" Lateo pugnans, te verò scire ipsum puto.

"Τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε, κέλευέ τε φωτὶ ἑκάστῳ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
"Ἰδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
"Ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
"Ὅστις ἐπ' ἤματι τῷδε ἑκὼν μεθίησι μάχεσθαι.
"Ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρὴ
"Σπεύδειν· αἴκ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δύ' ἐόντε.
"Συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν, καὶ μάλα λυγρῶν·
"Νῶϊ δὲ καί κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἂμ πόνον ἀνδρῶν·
Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὔτυκτον ἵκανε,
Δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροῒ, γέντο δὲ δοῦρε·
Βῆ δ' ἴμεν ἀστεροπῇ ἐναλίγκιος, ἥν τε Κρονίων
Χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαί.
Ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ θεράπων ἐῢς ἀντεβόλησεν,
Ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἤει
Οἰσόμενος. τὸν δὲ προσέφη σθένος Ἰδομενῆος,
"Μηριόνη, Μόλου υἱὲ, πόδας ταχὺ, φίλταθ' ἑταίρων,
"Τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηϊοτῆτα;
"Ἠέ τι βέβληαι, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή;
"Ἠέ τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἤλυθες; οὐδέ τι αὐτὸς
"Ἧσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
"Ἰδομενεῦ Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
"Ἔρχομαι εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
"Οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
"Ἀσπίδα Δηϊφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος.
Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα,
"Δούρατα δ' αἴκ' ἐθέλῃσθα, καὶ ἓν καὶ εἴκοσι δήεις
"Ἑσταότ' ἐν κλισίῃ, πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα, γρ. δ' γρ. προσώπατα.
"Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι· οὐ γὰρ ὀΐω
"Ἀνδρῶν δυσμενέων ἑκὰς ἱστάμενος πολεμίζειν.
"Τῷ μοι δούρατά τ' ἔστι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
"Καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
"Καί τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ
"Πολλ' ἔναρα Τρώων, ἀλλ' οὐ σχεδόν ἐστιν ἑλέσθαι.
"Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς·
"Ἀλλὰ μετὰ πρώτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
"Ἵσταμαι, ὁππότε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
"Ἄλλον πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
"Λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν ὀΐω.

Hunc vero Idomeneus Cretensiū dux contra allocu. est,
“ Novi virtute qualis sis: quid te oportet hæc dicere?
“ Si enim nūnc apud naves deligeremur omnes fortissimi
“ Ad insidias (ubi maximè virtus perspicitur virorum:)
“ Ubi & quis timidus vir, & quis fortis facilè apparet.
De ignavo & strenuo milite. “ Nam ignavi mutatur color aliter alias,
“ Neque ei quietè ut sedeat continetur in mentibus ani-
“ Sed mutat sedes, & in utrunque pedem sedet, (mus
“ Intúsque ei cor valde in pectoribus pulsat,
“ Mortem suspicanti, stridor autem fit dentium:
“ Strenui verò neque mutatur color, neque valde
“ Timet, postquā primū ingressus fuerit insidias virorum
“ (Optat autem citò misceri in prælio acri)
“ Nè ibi quidem tuum robur & manus *quis* vituperarit.
“ Nam sive eminus sive cominus, pugnans vuln. fueris,
“ Non in cervicem à tergo cadat telum, neque in dorsum
“ Sed vel pectoribus vel ventri occurrat
“ Ulterius ruentis ad turbam pugnantium in prima acie.
“ Sed age, nè hæc dicamus infantes tanquam
“ Stantes nè aliquis supra modum indignetur:
“ Sed tu ad tentorium profectus cape validam hastam.
Sic dixit: Meriones autem veloci par Marti,
Celeriter è tentorio sustulit æream hastam,
Ivit autem ad Idomeneum valde belli curam habens.
Qualis autem perniciosus Mars ad bellum accedit,
Ipsúmque terror charus filius simul validus & impavidus
Comitatur (qui terret fortem licet bellatorem:)
Qui quidem è Thracia in Ephyros armantur,
Vel in Phlegyas magnanimos; neque hi quidem
Exaudierunt utrosque: alteris verò gloriam dederunt:
Tales Merionésque & Idomeneus duces virorum
Ibant in bellum, armati splendenti ære,
Hunc & Meriones prior verbo alloquutus est,
“ Deucalide, quâ parte cupis ingredi multitudinem?
“ An ad dextram totius exercitus, an per medios,
“ An ad sinistram? quoniam nusquam existimo adeò
“ Indigere bello capite comatos Achivos.
Hunc a. rursus Idomeneus Cretensiū dux alloquutus est,
“ Navibus quidem in mediis *qui* auxilientur sunt & alii,
“ Ajacésque duo Teucérq; qui præstantissimus Achiv.
“ Arte jaculandi, strenuus autem in stataria pugna.
“ Qui satis repellent etiam studiosum pugnæ
“ Hectorem Priamiden: etsi valde fortis est.
“ Arduum ei erit valde licet cupido pugnandi,

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα,
"Οἶδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι, τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
"Εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
"Ἐς λόχον, (ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν·
"Ἔλθ' ὅ, τε δειλὸς ἀνὴρ ὅς τ' ἄλκιμος ἐξεφαάνθη·
"Τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρὼς ἄλλυδις ἄλλῃ,
"Οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἧσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς,
"Ἀλλὰ μετοκλάζει, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει·
"Ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει
"Κῆρας ὀϊομένῳ, πάταγος δέ τε γίνετ' ὀδόντων·
"Τοῦ δ' ἀγαθοῦ, οὔτ' ἄρ τρέπεται χρὼς, οὔτε τι λίην
"Ταρβεῖ, ἐπειδὰν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν.
"Ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαῒ λυγρῇ·)
"Οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο.
"Εἴ περ γάρ κε βλεῖο πονεύμενος, ἠὲ τυπείης,
"Οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὄπισθε πέσοι βέλος, οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
"Ἀλλά κεν ἢ στέρνων, ἢ νηδύος ἀντιάσειε
"Πρόσσω ἱεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριστύν.
"Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὣς
"Ἑσταότες, μή πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
"Ἀλλὰ σύ γε κλισίηνδε κιὼν ἕλευ ὄβριμον ἔγχος.
Ὣς φάτο· Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ
Καρπαλίμως κλισίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος·
Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
Οἷος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πόλεμόνδε μέτεισι,
Τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβὴς
Ἕσπετο, ὅς τ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν·
Τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρῄκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον,
Ἠὲ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τώ γε
Ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν.
Τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεὺς ἀγοὶ ἀνδρῶν,
Ἤϊσαν ἐς πόλεμον κεκορυθμένοι αἴθοπι χαλκῷ·
Τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε,
" Δευκαλίδη, πῇ τ' ἄρ' μέμονας καταδῦναι ὅμιλον,
"Ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσους,
"Ἢ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὔποθι ἔλπομαι οὕτω
"Δεύεσθαι πολέμοιο καρηκομόωντας Ἀχαιούς.
Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα,
"Νηυσὶ μὲν ἐν μέσσῃσιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
"Αἴαντές τε δύω, Τεῦκρός θ' ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
"Τοξοσύνῃ, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·
"Οἵ μιν ἄδην ἐλόωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο
"Ἕκτορα Πριαμίδην· καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν,
"Αἰπύ οἱ ἐσσεῖται μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,

" Illorum superare fortitudinem & manus duras
" Navésque postea incendere: modò non ipse Saturnius
" Injiciat ardentem torrem navibus velocibus.
" Viro autem non cesserit magnus Telamonius Ajax
" Qui mortalis sit & edat Cereris munus,
" Ferróque obnoxius magnísque saxis:
" Nam nec Achilli fortissimo cederet (contendere
" In stataria *pugna* quidẽ: pedibus a. nullo modo potest
Nobis vero huc ad sinistrã cursũ dirige exercitus ut censes
Videamus, an alicui gloriam præbeamus an quis nobis.
Sic dixit: Meriones autem veloci similis Marti
Cœpit ire donec pervenerunt ad exercitũ, quo ipsũ jussit.
Hi a. postquã Idomeneũ viderũt flammæ similẽ fortitud.
Ipsum & famulum cum armis decoris,
Hortantes per turbam in ipsum omnes iverunt:
Horum autem par ortum est certamen ad puppes navium.
Veluti a. quando à stridulis ventis *agitatæ* festinant procellæ
Die illo quum plurimus pulvis *est* per vias,
Qui simul pulveris magnam excitant caliginem:
Sic sanè horũ conflixit pugna: cupiebant autem in animo
Invicem se per turbam interficere acuto ferro,
Horruit autem pugna perniciosa hastis (perstringebat
Longis, quas tenebant incidentes corpora: oculos autem
Splendor æris, galeis à lucentibus,
Thoracibúsque nuper politis, scutísque splendidis
Congredientium simul: valde animosus esset,
Qui tunc gauderet videns laborem neque tristaretur.
Illi verò discordantes duo Saturni filii fortes,
Viris heroibus fecerunt dolores graves.
Jupiter & Neptunus diversis favent.
Jupiter quidem Trojanis & Hectori volebat victoriam
Honorans Achillẽ pedibus celerem: neq; vero hic omnino
Volebat populum perdere Achaicum, Ilium ante:
Sed Thetin honorabat, & filium magnanimum.
Argivos autem Neptunus excitabat interveniens,
Clam emersus è cano mari, molestè enim ferebat, *eos*
A Trojanis domari; Jovi autem vehementer iratus erat.
Sanè quidem utrique eorum idem genus, eadémq; patria
Sed Jupiter prior natu erat, & plura noverat,
Quocirca etiam palam quidem auxiliari cavebat,
Clam vero semper concitabat *eos* per exercitum viro sim.
Illi autem pugnæ validæ & æquabiliter perniciosi belli
Funem extremum implicantes super utrosque tetẽderunt.
Infrangibilémq; insolubilémq; qui multorum genua solvit
Tunc semicanus quamvis existens, Danaos hortans,

“Κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
“Νῆας ἐνιπρῆσαι· ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων
“Ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν.
“Ἀνδρὶ * δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας, γρ. δὲ κ'
“Ὃς θνητός τ' εἴη, καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτὴν,
“Χαλκῷ τε ῥηκτὸς, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν·
“Οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι χωρήσειεν
“Ἔν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὔπως ἐστὶν ἐρίζειν.
“Νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστερ' ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα
“Εἴδομεν, ἤ τινι εὖχος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν.
Ὣς φάτο· Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ
Ἦρχ' ἴμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν, ᾗ μιν ἀνώγει.
Οἱ δ' ὡς Ἰδομενῆα ἴδον φλογὶ εἴκελον ἀλκὴν,
Αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι
Κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
Τῶν δ' ὁμὸν ἵστατο νεῖκος, ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλαι,
Ἤματι τῷ, ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους,
Οἵ τ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἱστᾶσιν ὀμίχλην·
Ὣς ἄρα τῶν ὁμόσ' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
Ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείῃσι
Μακρῇς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας, ὄσσε δ' ἄμερδεν
Αὐγὴ χαλκείη κορύθων * ἀπὸ λαμπομενάων, γρ. ἀπολαμπομενάων.
Θωρήκων τε νεοσμήκτων, σακέων τε φαεινῶν,
Ἐρχομένων ἄμυδις· μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη
Ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον, οὐδ' ἀκάχοιτο.
Τὼ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δύω Κρόνου υἷε κραταιὼ
Ἀνδράσιν ἡρώεσσι τετεύχατον ἄλγεα λυγρά·
Ζεὺς μέν ῥα Τρώεσσι καὶ Ἕκτορι βούλετο νίκην,
Κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχὺν, οὐδ' ὅγε πάμπαν
Ἤθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαιϊκὸν Ἰλιόθι πρὸ,
Ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε, καὶ υἱέα καρτερόθυμον·
Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθὼν,
Λάθρῃ ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός· ἤχθετο γάρ ῥα
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα·
Ἦ μὰν, ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἠδ' ἴα πάτρη,
Ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ᾔδη.
Τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινε·
Λάθρῃ δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατὸν· ἀνδρὶ ἐοικώς.
Τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο
Πεῖραρ ἐπαλλάξαντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
Ἄρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
Ἔνθα μεσαιπόλιός περ ἐὼν Δαναοῖσι κελεύσας,

" Illorum superare fortitudinem & manus duras
" Navésque postea incendere: modò non ipse Saturnius
" Injiciat ardentem torrem navibus velocibus.
" Viro autem non cesserit magnus Telamonius Ajax
" Qui mortalis sit & edat Cereris munus,
" Ferróque obnoxius magnísque saxis:
" Nam nec Achilli fortissimo cederet (contendere
" In stataria *pugna* quidé: pedibus a. nullo modo potest
Nobis vero huc ad sinistrā cursū dirige exercitus ut citissi.
Videamus, an alicui gloriam præbeamus an quis nobis.
Sic dixit: Meriones autem veloci similis Marti
Cœpit ire donec pervenerunt ad exercitū, quo ipsū jusser.
Hi a. postquā Idomeneū viderūt flammæ similē fortitud.
Ipsum & famulum cum armis decoris,
Hortantes per turbam in ipsum omnes iverunt:
Horum autem par ortum est certamen ad puppes navium.
Veluti a. quando à stridulis ventis *agitatæ* festinant pro-
Die illo quum plurimus pulvis *est* per vias, (cellæ
Qui simul pulveris magnam excitant caliginem:
Sic sanè horū conflixit pugna: cupiebant autem in animo
Invicem *se* per turbam interficere acuto ferro.
Horruit autem pugna perniciosa hastis (perstringebat
Longis, quas tenebant incidentes corpora: oculos autem
Splendor æris, galeis à lucentibus,
Thoracibúsque nuper politis, scutísque splendidis
Congredientium simul: valde animosus esset,
Qui tunc gauderet videns laborem neque tristaretur.
Illi verò discordantes duo Saturni filii fortes,
Viris heroibus fecerunt dolores graves.
Jupiter & Neptunus diversis favent. Jupiter quidem Trojanis & Hectori volebat victoriam
Honorans Achillē pedibus celerem: neq; vero hic omnino
Volebat populum perdere Achaicum, Ilium ante:
Sed Thetin honorabat, & filium magnanimum.
Argivos autem Neptunus excitabat interveniens,
Clam emersus è cano mari, molestè enim ferebat, *eos*
A Trojanis domari: Jovi autem vehementer iratus erat.
Sanè quidem utrique eorum idem genus, eadémq; patria
Sed Jupiter prior natu erat, & plura noverat,
Quocirca etiam palam quidem auxiliari cavebat,
Clam vero semper concitabat *eos* per exercitum viro sim.
Illi autem pugnæ validæ & æquabiliter perniciosi belli
Funem extremum implicantes super utrosque tetēderunt.
Infrangibilémq; insolubilémq; qui multorum genua solvit
Tunc semicanus quamvis existens, Danaos hortans,

« Κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
« Νῆας ἐνιπρῆσαι· ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων
« Ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν.
« Ἀνδρὶ * δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας, γρ. δὲ ἐκ
« Ὃς θνητός τ' εἴη, καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτήν,
« Χαλκῷ τε ῥηκτὸς, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν·
« Οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι χωρήσειεν
« Ἔν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὔ πως ἔστιν ἐρίζειν.
« Νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστερ' ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα
« Εἴδομεν, ἤ τινι εὖχος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν.

Ὣς φάτο· Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ
Ἦρχ' ἴμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν, ᾗ μιν ἀνώγει·
Οἱ δ' ὡς Ἰδομενῆα ἴδον φλογὶ εἴκελον ἀλκὴν,
Αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι
Κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
Τῶν δ' ὁμὸν ἵστατο νεῖκος, ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλαι,
Ἤματι τῷ, ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους,
Οἵ τ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἱστᾶσιν ὀμίχλην·
Ὣς ἄρα τῶν ὁμόσ' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
Ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείῃσι
Μακρῇς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὄσσε δ' ἄμερδεν
Αὐγὴ χαλκείη κορύθων * ἀπὸ λαμπομενάων, γρ. ἀπὸ λαμπομυδάων.
Θωρήκων τε νεοσμήκτων, σακέων τε φαεινῶν,
Ἐρχομένων ἄμυδις· μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη,
Ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον, οὐδ' ἀκάχοιτο.
Τώ γ' ἀμφὶς φρονέοντε δύω Κρόνου υἷε κραταιὼ
Ἀνδράσιν ἡρώεσσι τετεύχετον ἄλγεα λυγρά.
Ζεὺς μέν ῥα Τρώεσσι καὶ Ἕκτορι βούλετο νίκην,
Κυδαίνων Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν, οὐδ' ὅγε πάμπαν
Ἤθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαιϊκὸν Ἰλιόθι πρό,
Ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε, καὶ υἷα καρτερόθυμον·
Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθὼν,
Λάθρῃ ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός· ἤχθετο γάρ ῥα
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
Ἦ μὰν, ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἠδ' ἴα πάτρη,
Ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ᾔδη.
Τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινε·
Λάθρῃ δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατὸν ἀνδρὶ ἐοικώς.
Τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο
Πεῖραρ ἐπαλλάξαντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
Ἄρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
Ἔνθα μεσαιπόλιός περ ἐὼν Δαναοῖσι κελεύσας,

Idomeneus Othryoneum interficit.

Idomeneus Trojanis insiliens in fugam impulit:
Interfecit enim Othryoneum ex Cabeso, qui aderat,
Qui sanè nuper belli ad famam venerat:
Petebat autem Priami filiarum formâ optimam
Cassandram, indotem, pollicebatur autem magnum opus,
Ex Troja invitos expulsurum se filios Achivorum.
Huic senex Priamus promisit, & annuit
Daturum esse: ille verò pugnabat promissionibus fretus.
Idomeneus autē *in* ipsum collimavit hasta lucida, (thorax
Et percussit sublimi gradu incedentem assequutus, nec juvit
Æreus quem gestabat: medio autem in ventre fixit:
Sonuit verò lapsus: hic autem insultavit clamavitque,
" Othryoneu, supra jam te mortales laudo omnes,
" Si verè jam omnia perficies quæ pollicitus es
" Dardanidæ Priamo: is verò promisit filiam suam:
" Quin nos quoque hæc eadem pollicita perficeremus
" Daremúsque filiarum Atridæ formâ præstantissimam
" Ex Argis adducentes ut in uxorem ducas, si quidem no-
" Ilium destruxeris benè habitatam urbem. (biscum
" Sed sequere, ut in navibus paciscamur pontigradis
" De nuptiis, quoniam non tibi soceri mali sumus.
Sic fatus, pede traxit per fortem pugnam

Asium interficit Idomeneus.

Heros Idomeneus: huic verò Asius venit vindex,
Pedester ante equos: hos autem spirantes ad humeros
Semper tenebat auriga famulus: hic verò cupiebat animo
Idōen. percutere: sed *Idomeneus*, occupās eū, percussit hasta
Ad jugulum sub mento: penitus autem hastam transegit.
Cecidit autē sicut quando aliqua quercus cecidit, vel po-
Vel pinus alta quam in montibus opifices viri (pulus,
Amputarunt securibus recenter acutis, navale lignū ut sit:
Sic ille ante equos & currum jacebat extensus,
Fremens, pulverem carpens mordicus cruentum. (bellu-
Ipsius autem auriga perculsus est mentibus, quas ante ha-
Neque is audebat hostium manus vitans,
Retro equos vertere: hunc verò Antilochus bellicosus
Hasta medium transfixit assequutus: neque juvit thorax
Æreus quem gerebat: medio autem in ventre fixit.
Sed hic anhelans affabre facto excidit curru,
Equos verò Antilochus magnanimi Nestoris filius
Abegit à Trojanis ad bene ocreatos Achivos.
Deiphobus autem valde prope venit Idomeneum
Propter Asium tristatus & jaculatus est hasta lucida.
Sed hic quidem ex adverso conspicatus, vitavit æream hastam
Idomeneus: occultatus est enim sub scuto undiq; æquali

Quod

Ἰδομενεὺς Τρώεσσιν ἐπάλμενος, ἐν φόβον ὦρσε,
πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα·
Ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει
ᾔτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
Κασσάνδρην ἀνάεδνον, ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
Ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπωσέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
Τῷ δ' ὁ γέρων Πρίαμος ὑπέσχετο, καὶ κατένευσε
Δωσέμεναι, ὁ δὲ μάρναθ' ὑποσχεσίῃσι πιθήσας.
Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχών, οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
Χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' * ἐν γαστέρι πῆξε. γρ. ἐνὶ.
Δούπησεν δὲ πεσών, ὁ δ' ἐπεύξατο φώνησέν τε,
Ὀθρυονεῦ, πέρι δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων,
" Εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις ὅσ' ὑπέστης
" Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἥν.
" Καί κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν·
" Δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
" Ἄργεος ἐξαγαγόντες ὀπυιέμεν, εἴ κε σὺν ἄμμιν
" Ἰλίου ἐκπέρσῃς * εὐναιόμενον πτολίεθρον, Γρ. εὖ ναιόμενον.
" Ἀλλ' ἕπευ, ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
" Ἀμφὶ γάμῳ, ἐπεὶ οὔ τοι ἐεδνωταὶ κακοί εἰμεν.
Ὣς εἰπὼν, ποδὸς εἷλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
Ἥρως Ἰδομενεύς, τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύντωρ
Πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τὼ δὲ πνείοντε κατ' ὤμων
Αἰὲν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἵετο θυμῷ
Ἰδομενῆα βαλεῖν, ὁ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ,
Λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, * διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν. γρ. διαπρό.
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωΐς,
Ἠὲ πίτυς βλωθρή, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήϊον εἶναι·
Ὣς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεὶς
Βεβρυχώς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
Ἐκ δέ οἱ ἡνίοχος πλήγη φρένας, ἃς πάρος εἶχεν·
Οὐδ' ὅ γ' ἐτόλμησεν δηΐων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας
Ἂψ ἵππους στρέψαι· τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
Δουρὶ μέσον περόνησε τυχών, οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
Χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' * ἐν γαστέρι πῆξεν. γρ. ἐνὶ.
Αὐτὰρ ὅ γ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου·
Ἵππους δ' Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
Ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
Δηΐφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆος
Ἀσίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν, ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσ' ἐΐσῃ.

Quod hic in coriis boum & splendido ære
Rotundum portabat, duobus manubriis aptatum,
Sub hoc totus latuit: supervolavit autem ærea hasta,
Aridum autem ejus clypeus attingente resonuit
Hasta, neque incassum sanè gravi manu emisit:
Sed percussit Hippasidem Hypsenorem pastorē populorū
In hepar sub præcordiis: mox autem genua solvit.
Deiphobus verò mirificè gloriabatur, altè clamans,
" Non utique inultus jacet Asius, sed ipsum dico (fortē
" Quamvis ad Plutonē descēderit, qui portas habet valid.
" Gavisurum esse in animo, quoniam ei dedi comitem.
Sic dixit: Argivis autem dolor factus est jactantis causa,
Antilocho autem maximè bellicoso animum commovit:
Haud tamen tristatus quamvis suum neglexit socium,
Sed currens tutatus est, & ei scutum objecit.
Hunc quidem deinde subeuntes duo amabiles socii
Mecisteus Echii filius, & generosus Alastor,
Naves ad concavas portarunt, graviter gementes.
Idomen. autē non remittebat vires magnas, cupiebat verò
Vel aliquem Trojanorum obscurâ nocte tegere, (semper
Vel ipse cadere depellens exitium Achivis.
Tunc Æsyetæ à Jove nutriti charum filium
Heroen Alcathoum, gener autem erat Anchisæ,
Maximámque natu duxit filiarum Hippodamiam,
Quam valde animo diligebat pater & veneranda mater
In domo: *supra* omnem enim æqualium coetum præstabat
Pulchritudine & operum scientia, & prudentia: quare &
Duxit vir optimus in Troja lata. (ipsam
Hunc tunc sub Idomeneo Neptunus domuit,
Decipiens oculos lucidos: ligavit autem illustria membra:
Neque enim retro fugere poterat, neque declinare:
Sed tanquam columnam vel arborem altam
Intrepidè stantem, *ad* pectus medium vulneravit hasta
Heros Idomeneus: fregit autem ei circum loricam
Æream, quæ ei antè à corpore arcebat mortem.
Jam tunc aridum sonuit fissa ab hasta:
Resonuit autem lapsus: hasta verò in corde fixa est,
Quod ipsi palpitans etiam extremam partem quassavit
Hastæ: tunc autē deinde remisit impetū *ejus* fortis Mars.
Idomeneus verò terribiliter gloriabatur, altè clamans,
Deiphobe, num videtur aliquid memorandum
" Tres pro uno occisos esse? quoniam tu gloriaris inan.
" O bone & ipse contrarius consiste mihi,
" Ut videas qualis Jovis soboles huc venio,

Deiphobus Hypsenorem interficit

Idomeneus Alcathoum interficit

" Qui

Τὴν ἄρ' ὅ γ' ἐν ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ,
Δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν.
Τῇ ὕπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος·
Καρφαλέον δέ οἱ ἀσπὶς ἐπιθρέξαντος ἄϋσεν
Ἔγχεος, οὐδ' ἅλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν·
Ἀλλ' ἔβαλ' Ἱππασίδην Ὑψήνορα ποιμένα λαῶν,
Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε.
Δηΐφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν ἀΰσας,
“Οὐ μὰν αὖτ' ἄτιτος κεῖτ' Ἄσιος· ἀλλά ἕ φημι,
“Εἰς Ἄϊδός περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο
“Γηθήσειν κατὰ θυμόν· ἐπεί ῥά οἱ ὤπασα πομπόν.
Ὣς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο,
Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν.
Ἀλλ' οὐδ' ἀχνύμενός περ ἑοῦ ἀμέλησεν ἑταίρου·
Ἀλλὰ θέων περίβη καί οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε·
Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
Μηκιστεὺς Ἐχίοιο πάϊς καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντε,
Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα· ἵετο δ' αἰεί,
Ἠέ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι,
Ἢ αὐτὸς δουπῆσαι ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς,
Ἔνθ' Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱὸν
Ἥρω' Ἀλκάθοον· γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαο·
Πρεσβυτάτην δ' ὤπυιε θυγατρῶν Ἱπποδάμειαν.
Τὴν * πέρι κηρὶ φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὁμηλικίην ἐκέκαστο — γρ. ποτί.
Κάλλεϊ καὶ ἔργοισιν, ἰδὲ φρεσί· τοὔνεκα καί μιν
Γῆμεν ἀνὴρ ὤριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ.
Τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε
Θέλξας ὄσσε φαεινά, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα.
Οὔτε γὰρ * ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ' οὔτ' ἀλέασθαι· — γρ. ἐξ ὀπίσω.
Ἀλλ' ὥστε στήλην, ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον,
Ἀτρέμας ἑσταότα, στῆθος μέσον οὔτασε δουρὶ
Ἥρως Ἰδομενεύς, ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
Χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἤρκει ὄλεθρον.
Δὴ τότε γ' αὖον ἄϋσεν ἐρεικόμενος περὶ δουρί·
Δούπησεν δὲ πεσών, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
Ἥ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν
Ἔγχεος, ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
Ἰδομενεὺς δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν ἀΰσας,
“Δηΐφοβ', ἦ ἄρα * δή τι ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι — γρ. δή τοι
“Τρεῖς ἑνὸς ἀντὶ πεφάσθαι; ἐπεὶ σύ περ εὔχεαι * αὔτως· — γρ. καὶ δή ποτ'
“Δαιμόνι'· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίος ἵστασ' ἐμεῖο, — γρ. αὔτως
“Ὄφρα ἴδῃς, οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἱκάνω, — Δαίμονι.

"Qui primus Minoa genuit Cretæ custodem: (onem
"Minos autem rursus genuit filium inculpatum Deucali-
"Deucalion autem me genuit multis viris regem
"Creta in lata: nunc verò huc naves vexerunt,
"Tibíque malum & patri & aliis Trojanis.

Sic dixit: Deiphobus autem bifariam deliberavit,
An aliquem alicubi Trojanorum socium assumeret mag-
Regressus, an experietur & solus. (nanimorum
Sic autem ei cogitanti visum est utilius esse,
Ire ad Æneam: hunc verò postremum invenit *in* turba
Stantem: semper enim Priamo iratus erat divino, (bat,
Quòd sanè strenuum existentem inter viros, nihil hono-
Prope autem stans verbis velocibus *cum* alloquutus est,

Deiphobus Æneam sibi asciscit, ut Idomeneum aggrediatur.

Ænea, Trojanorum princeps, nunc te planè oportet
Socero auxiliari, si quid te gloria tangit.
Sed sequere, Alcathoo auxiliemur, qui te olim,
Socer existens, nutrivit in ædibus parvulum existentem
Hunc verò tibi Idomeneus hasta inclytus interfecit.

Sic dixit: huic verò animum in pectoribus concitavit,
Ivit autem ad Idomeneum valde pugnandi cupidus.
Sed non Idomeneum metus corripuit puerulum veluti
Sed mansit, ut quum quis aper in montibus robore freti
Qui expectat tumultum venientem multum virorum
Loco in deserto: horret autem dorso supernè,
Oculi verò ei igne lucent, ac dentes
Acuit, repellere promptus canes, atque etiam viros:
Sic manebat Idomeneus hastâ inclytus (neque retrocedebat)
Æneā advenientē *in* prælio agilem: vocabat autem socios
Ascalaphúmque aspiciens, Aphareúmque Deipyrúmque
Merionénque & Antilochum, peritos belli,
Hos hic adhortans verbis velocibus alloquutus est,
"Adeste amici, & mihi soli succurrite: timeo autē graviter
"Æneā antecedentem pedibus celerē, qui me aggreditur,
"Qui valde fortis est in pugna, *ad* viros interficiendum:
"Atque obtinet juventæ florem, quæ res robur maximū:
"Si enim eâdem ætate atque hoc animo essemus,
"Statim vel referret magnam gloriam vel referrem.

Sic dixit: hi autē omnes unū mentibus animū habentes,
Propinqui steterunt, clypeos humeris acclinantes,
Æneas autem ex altera parte hortatus est suos socios
Deiphobúmq; Paríną; aspiciens, & Agenorem divinum,
Qui cum eo duces Trojanorum erant: at deinde
Copiæ sequebantur, ut post arietem sequuntur pecudes
Potum ductæ à pascuis, lætatur autem mente pastor:

Ὃς πρῶτος Μίνωα τέκε Κρήτῃ ἐπίουρον·
Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα·
« Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε, πολέσσ' ἄνδρεσσιν ἄνακτα,
« Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν
« Σοί τε κακὸν, καὶ πατρὶ, καὶ ἄλλοισιν Τρώεσσιν.
Ὣς φάτο· Δηΐφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
Ἤ τινά που Τρώων ἑταρίσσαιτο μεγαθύμων,
Ἂψ ἀναχωρήσας, ἢ πειρήσαιτο καὶ οἶος.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι, δοάσσατο κέρδιον εἶναι
Βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὁμίλου
Ἑσταότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ,
Οὕνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν οὔ τι τίεσκεν.
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Αἰνεία Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
Γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἴ πέρ τί σε κῆδος ἱκάνει.
Ἀλλ' ἕπευ, Ἀλκαθόῳ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος γε
Γαμβρὸς ἐὼν, ἔθρεψε δόμοις ἔνι τυτθὸν ἐόντα·
Τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάριξεν.
Ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς·
Ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε τηλύγετον ὥς,
Ἀλλ' ἔμεν', ὡς ὅτε τις σῦς οὔρεσιν ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ὅς τε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὕπερθεν·
Ὀφθαλμὼ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
Θήγει, ἀλέξασθαι μεμαὼς κύνας, ἠδὲ καὶ ἄνδρας.
Ὣς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς, οὐδ' ὑπεχώρει
Αἰνείαν ἐπιόντα βοηθόον· αὖε δ' ἑταίρους
Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν, Ἀφαρῆά τε, Δηΐπυρόν τε,
Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον μήστωρας ἀϋτῆς·
Τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
« Δεῦτε φίλοι, καί μ' οἴῳ ἀμύνετε· δείδια δ' αἰνῶς
« Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχὺν, ὅς μοι ἔπεισιν,
« Ὃς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἔνι φῶτας ἐναίρειν·
« Καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὅ, τε κράτος, ἐστὶ μέγιστον.
« Εἰ γὰρ ὁμηλικίῃ γε γενοίμεθα τῷδ' ἐπὶ θυμῷ,
« Αἶψά κεν ἠὲ φέροιτο μέγα κράτος, ἠὲ φεροίμην.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
Πλησίοι ἔστησαν σάκε' ὤμοισι κλίναντες.
Αἰνείας δ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροισι,
Δηΐφοβόν τε, Πάριν τ' ἐσορῶν, καὶ Ἀγήνορα δῖον,
Οἵ οἱ ἅμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν, αὐτὰρ ἔπειτα
Λαοὶ ἕπονθ', ὡσεί τε μετὰ κτίλον ἕσπετο μῆλα
Πιόμεν' ἐκ βοτάνης, γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν.

Sic Æneæ animus in pectoribus lætatus est,
Ut vidit copiarum agmen sequens seipsum:
Hi autem pro Alcathoo cominus conflixerunt
Longis hastilibus, circa pectora verò æs
Horrendum resonabit petentium in turba
Se invicem: duo autem viri bellicosi præter cæteros
Æneásque & Idomeneus similes Marti,
Cupiebant alter alterius vulnerare corpus sævo ferro,
Æneas verò primus jaculatus est *in* Idomeneum,
Sed hic quidem ex adverso conspicatus evitavit æream
Cuspis autem Æneæ vibrata in terram (hastam
Abiit, quoniam vana forti è manu irruit.
Idomeneus autem Oenomaũ percussit ad ventrẽ medium;
Rupit verò thoracis concavitatem, intestina autem æs
Diffidit: hic v. in pulver. lapsus prehẽdit terrã palma manus
Idomeneus autem ex mortuo quidem longam hastam
Evulsit, neque item alia potuit arma pulchra
Humeris auferre, urgebatur enim telis:
Non enim amplius firma mẽbra pedũ erãt curs. capessen.
Sive ut repeteret suam lanceam, sive ut alterius vitaret;
Ideoq; in stataria pugna quidem arcebat sævum diem,
Ad effugiendum a. non amp. facilè pedes *eum* fereb. è bel.
Hunc verò peditent. abeuntem jaculatus est hasta lucida
Deiphobus: odium namque ejus perpetuò retinebat.
Sed hic tunc aberravit, Ascalaphum autẽ percussit hasta,
Filium Martis, per humerum verò valida hasta (manus
Penetravit: hic autẽ in pulver. lapsus prehẽd. terrã palma
Neque dum quicquam audiverat clamosus fortis Mars
De filio suo qui cediderat in forti pugna:
Sed is summo in Olympo sub aureis nubibus
Sedebat, Jovis consiliis retentus ubi cæteri
Immortales dii erant prohibiti à bello,
Illi autem circa Ascalaphum cominus ruunt:
Deiphobus quidem ab Ascalapho galeam lucidam
Rapuit, Meriones verò veloci similis Marti,
Hasta brachium verbearvit insiliens, éxque manu
Acuta galea humi resonuit prolapsa.
Meriones autem denuo insiliens vultur tanquam,
Extraxit imo brachio validam hastam.
Retrò verò sociorum ad agmen cessit: hunc autem Polites
Germanus frater medium circumplexus
Eduxit bello tristi, donec pervenit ad equos
Veloces, qui ei post pugnam & bellum
Stabant aurigámque & currus ornatos habentes,

Circa Alcathoi cadaver pugna.

Deiphobus Ascalaphum Martis filium, interfecit

Meriones Deiphobum vulnerat.

Qui

Ὣς Αἰνείᾳ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγήθει,
Ὡς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἑοῖ αὐτῷ.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀλκαθόῳ αὐτοσχεδὸν ὁρμήθησαν
Μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
Σμερδαλέον κονάβιζε τιτυσκομένων καθ' ὅμιλον
Ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες ἀρήϊοι ἔξοχοι ἄλλων,
Αἰνείας τε καὶ Ἰδομενεὺς ἀτάλαντοι Ἄρηϊ
Ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέϊ χαλκῷ.
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν, ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
Αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης,
Ὤχετ'· ἐπεί ῥ' ἅλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην·
Ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
Ἤφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν, ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Ἰδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος
Ἐσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
Ὤμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὁρμηθέντι,
Οὔτ' ἄρ' ἐπαΐξαι μεθ' ἑὸν βέλος, οὔτ' ἀλέασθαι.
Τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ·
Τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο.
Τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος, ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
Δηΐφοβος· δὴ γάρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεί.
Ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἅμαρτεν, ὁ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δουρὶ
Υἱὸν ἐνυαλίοιο· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἔσχεν, ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν, ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Οὐδ' ἄρα πώ τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος Ἄρης,
Υἷος ἑοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν
Ἧστο Διὸς βουλῇσιν ἐελμένος, ἔνθα περ ἄλλοι
Ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὁρμήθησαν·
Δηΐφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πήληκα φαεινὴν
Ἥρπασε, Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
Αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα.
Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος αἰγυπιὸς ὣς,
Ἐξέρυσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο· τὸν δὲ Πολίτης
Αὐτοκασίγνητος περὶ μέσσῳ χεῖρε τιτήνας,
Ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
Ὠκέας, οἵ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
Ἕστασαν, ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντες·

Οἳ

Qui hunc ad civitatem vehebant graviter lamentantem,
Afflictum, sanguis verò ex modò vulneratâ fluebat manu.
At cæteri pugnabant: clamor autem immensus ortus est,
Æneas verò in Aphareum Caletoriden irruens
Ad jugulum feriit contra se versum acuta hasta.
Inclinatū est a. in alterā partē caput, clypeúsq; sequutus est
Et galea: circa autem eum mors fusa est exitialis.
Antilochus verò Thoonem terga vertentem observans,
Vulneravit petens: venam autem totam abscidit,
Quæ per dorsum currens, perpetuò ad cervicē pervenit,
Hanc totam abscidit: hic autem supinus in pulveres
Decidit ambas manus dilectis sociis extendens.
Antilochus autem accurrit & abstulit arma ab humeris,
Circumspiciens. Trojani autē circumstando aliunde alius
Pulsabant scutum latum, pulchrum, neque poterant
Intro perstringere tenerum corpus sævo ferro,
Antilochi, diligenter enim Neptunus quatiens terram
Nestoris filium tuebatur etiam inter multa tela.
Non enim unquā seorsim ab hostibus erat, sed inter ipsos
Versabatur, neque ei hasta stabat quietè, sed valdè semper
Quassata flectebatur: observabat autem animo suo
Aut eminus aut comminus aliquem invadere.
Sed non latuit Adamanta observans in agmine
Asiaden, qui ei percussit scutum medium acuto ære
Cominus impetum faciens: debilitavit autē ejus cuspidem
Cæruleis crinib. Neptunus, vitā *Antilochi* nolēs *ei* cōcedere.
Et dimidiū quidē ibi mansit, tanquam sudes igne præusta,
In scuto Antilochi: alterū verò dimidiū jacebat super terra
Retro autem sociorum ad agmen cessit mortem fugiens:
Meriones porro abeuntem insequens vulneravit hasta
Pudenda inter & umbilicum, ubi maximè
Est Mars *i. plaga* gravis ærumnosis hominibus:
Ibi ei hastam infixit: hic autem sequens circa hastam
Palpitabat, velut quū bos, quem *in* montibus bubulci viri
Vinculis nolentem vi ligantes ducunt:
Sic iste verberatus palpitabat paululum, nec valde diu,
Donec ei ex corpore hastile evulsit quum prope accessisset
Heros Meriones: hujus verò tenebræ oculos texerunt.
Deipyrum autem Helenus ense cominus feriit ad tempus
Thracio, magno: galeam verò diffidit.
Hæc quidem excussa in terram decidit: & quidā Achivorū
Pugnantium inter pedes devolutam sustulit.
Hujus enim oculos obscura nox cooperuit.
Atridem porro dolor cepit *in* prælio strenuum Menelaum.

Οἵ τόν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα
Τειρόμενον· κατὰ δ' αἷμα νεουτάτου ἔρρεε χειρός.
Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο· βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας,
Λαιμὸν τύψ' ἐπὶ οἱ τετραμμένον ὀξέϊ δουρί,
Ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε κάρη· ἐπὶ δ' ἀσπὶς ἑάφθη
Καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας
Οὔτασ' ἐπαΐξας· ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
Ἥ τ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερὲς αὐχέν' ἱκάνει.
Τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσσας.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων
Παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος,
Οὔταζον σάκος εὐρὺ παναίολον, οὐδὲ δύναντο
Εἴσω ἐπιγράψαι τέρενα χρόα νηλέϊ χαλκῷ
Ἀντιλόχου· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Νέστορος υἱὸν ἔρυτο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν.
Οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δηΐων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς
Στρωφᾶτ', οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
Σειόμενον ἐλέλικτο, τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ᾗσιν,
Ἤ τευ ἀκοντίσσαι ἠὲ σχεδὸν ὁρμηθῆναι.
Ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὅμιλον
Ἀσιάδην, ὅς οἱ οὖτα σάκος μέσον ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἐγγύθεν ὁρμηθείς· ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμὴν
Κυανοχαῖτα Ποσειδάων βιότοιο μεγήρας·
Καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν' ὥς τε σκῶλος πυρίκαυστος,
Ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων·
Μηριόνης δ' ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ
Αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα
Γίνετ' ἄρης ἀλεγεινὸς ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν·
Ἔνθα οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὁ δ' ἑσπόμενος περὶ δουρὶ
Ἤσπαιρ', ὡς ὅτε βοῦς τόν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
Ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δήσαντες ἄγουσιν·
Ὣς ὁ τυπεὶς ἤσπαιρε μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δήν,
Ὄφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνεσπάσατ' ἐγγύθεν ἐλθὼν
Ἥρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.
Δηΐπυρον δ' Ἕλενος ξίφεϊ σχεδὸν ἤλασε κόρσην
Θρηϊκίῳ μεγάλῳ· ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν.
Ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσε, καί τις Ἀχαιῶν
Μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσε·
Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἷλε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·

Ivit autem minitans Heleno heroi regi,
Acutam hastam vibrans: ille verò arcum adduxit.
Ambo itaque simul concurrunt, alter quidem hasta acuta
Cupiebat jaculari, alter verò nervo *emissa* sagitt.
Priamides quidem deinde ad pectus percussit sagitta
Thoracis convexum: avolavit autem acerba sagitta.
Sicut vero quando à lato ventilabro magnam per aream
Saliunt fabæ nigræ vel cicera,
Flatu à stridulo & ventilatoris impetu:
Sic à thorace Menelai illustris
Multum rejecta longè volavit acerba sagitta.
Atrides autem manu *in* prælio strenuus Menelaus
Eam percussit, quæ tenebat arcum politum: inque arcu
E regione per manum adacta est ærea hasta.
Retrò verò sociorum in multitudinem cessit, mortẽ vitans
Manu suspensa: attrahebat autem fraxineam hastam.
Et hanc quidem è manu traxit magnanimus Agenor.
Ipsam verò colligavit pulchrè circumvoluta ovis lana,
Funda, quam ei minister habebat pastori populorum.
Pisander autem rectà in Menelaum illustrem
Tendit: hunc autem ducebat fatũ funestũ mortis ad finẽ,
Ut à te Menelae sterneretur in gravi pugna.
Hi ergo quum proximi essent inter se concurrentes,
Atrides quidem aberravit, ipsique aversa est hasta:
Pisander vero scutum Menelai illustris
Percussit, neque penitus potuit æs trajicere.
Prohibuit enim scutũ latũ: fracta est autẽ in sũma cuspide
Hasta, hic autẽ mentibus suis gavisus est, & sperabat vict.
Atrides verò extracto ense argenteis clavis distincto,
Insiliit in Pisandrũ, hic autem sub scuto accepit pulchram
Bipennem, ex bono ferro factam, oleaginũ per manubriũ
Longum bene politũ: simul autem inter se congrediebãtur,
Ille quidem galeæ conum percussit equinis setis hirsutæ
Summa sub crista ipsa: alter vero accedentem in fronte
Naso super extrem: crepuerunt autem ossa: at ei oculi
Ante pedes sanguinolenti humi deciderunt in pulveres
Incurvatus est verò lapsus: hic autem calce in pectora ru-
Armaq; exuit & glorians verbum loquutus est, (ens,
"Relinquetis demũ sic naves Danaorũ celeribus equis u-
"Trojani perfidi, gravis insatiabiles pugnæ: (tentium
"Alio quidem flagitio & probro non caretis
"Quo me violastis improbæ canes neque animo
"Jovis altitonantis gravem veriti estis iram
"Hospitalis, qui aliquando vobis destruet urbem altam

Menelaus Helenum vulnerat.

Pisander à Menelao perimitur.

Βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἑλένῳ ἥρωϊ ἄνακτι,
Ὀξὺ δόρυ κραδάων· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνεῖλκε.
Τὼ δ' ἄρ' ὁμαρτήτην, ὁ μὲν ἔγχεϊ ὀξυόεντι
Ἱετ' ἀκοντίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊστῷ.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στῆθος βάλεν ἰῷ
Θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλωὴν γρ. Θρώσκωσι.
Θρώσκουσιν κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι,
Πνοιῇ ὕπο λιγυρῇ καὶ λικμητῆρος ἐρωῇ·
Ὣς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
Πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς, ἑκὰς ἔπλατο πικρὸς ὀϊστός.
Ἀτρείδης δ' ἄρα χεῖρα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Τὴν βάλεν, ᾗ ῥ' ἔχε τόξον ἐΰξοον, ἐν δ' ἄρα τόξῳ,
Ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος.
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
Χεῖρα παρακρεμάσας, τὸ δ' ἐφέλκετο * μείλινον ἔγχος. γρ. χάλκεον.
Καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάθυμος Ἀγήνωρ·
Αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν ἐϋστρεφεῖ οἰὸς ἀώτῳ
Σφενδόνῃ, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.
Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
Ἤϊε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ, θανάτοιο τέλος δὲ,
Σοὶ Μενέλαε δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρείδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος·
Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
Οὔτασεν, οὐδὲ * διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι· γρ. διαπρό.
Ἔσχετο γὰρ σάκος εὐρύ· κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ. γρ. ἔλπετο.
Ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ᾗσι χάρη καὶ * ἐέλπετο νίκην.
Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
Ἆλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ, ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἵλετο καλὴν
Ἀξίνην, εὔχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ, γρ. ἀφίκοντο.
Μακρῷ, ἐϋξέστῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων * ἐφίκοντο·
Ἤτοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱπποδασείης,
Ἄκρον ὑπαὶ λόφον αὐτόν· ὁ δὲ προσιόντα, μέτωπον,
Ῥινὸς ὕπερ πυμάτης· λάκε δ' ὀστέα, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Πὰρ ποσὶν αἱματόεντε χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν·
Ἰδνώθη δὲ πεσών· ὁ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα,
“Λείψετέ θην οὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπώλων
“Τρῶες ὑπερφίαλοι δεινῆς ἀκόρητοι ἀϋτῆς.
“Ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς,
“Ἣν ἐμὲ λωβήσασθε κακαὶ κύνες· οὐδέ τι θυμῷ
“Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν
“Ξενίου, ὅς τε ποθ' ὔμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπύν·

" Qui meā uxorē quæ mihi virgo nupserat: & opes m
" Nulla injuria lacessiti abduxistis, postquā amicè tra
" Nūc rursus in naves cupitis pōtigradas (fuistis apud ipsi
" Ignem perniciosum jacere, occideréq; heroas Achivos:
" Sed aliquando coercebimini, cupidi quamvis à bello.
" Jupiter pater, (namq; te aiunt sapiētiā superare cæteros
" Homines atq; deos: à te autem hæc omnia manant)
" Ut jam viris gratificaris injustis
" Trojanis quorū animus semper impius est, neque possunt
" Pugna satiari ex æquo perniciosi belli.
" Omnium quidem satietas est, & somni & amoris,
" Cantúsque dulcis & egregiæ saltationis: (explere
" Quorum quidem quis etiam magis appetit desiderium
" Quàm belli: Trojani verò pugnæ insatiabiles sunt.
Sic loquutus, arma quidem à corpore cruenta
Diripiens sociis dedit Menelaus inculpatus:
Ipse verò retrò iterum iens, propugnatoribus mistus est.
Tunc ei filius insiliit Pylæmenis regis
Harpalion, qui patrem dilectum sequebatur bellans
Ad Trojam, neque rursus venit in patriam terram:
Qui tunc Atridæ medium scutum læsit hasta
Cominus, neque penitus potuit os trajicere: (vitans,
Retro autem sociorum in multitudinem cessit, mortem e-
Undique circumspiciens ne quis corpus ære contingeret
Meriones autem *in* abeuntem misit æream sagittam,
Et vulneravit coxam ad dextram: át sagitta
E regione per vesicam sub os penetravit,
Subsidens autem ibi charorum in manibus sociorum,
Animam efflans, tanquam vermis supra terram (terram:
Jacebat extensus sanguísque niger effluebat, tingebat a
Hunc quidem Paphlagones magnanimi curabant:
In currum verò collocatum duxerunt ad Ilium sacram
Dolentes: cúmque ipsis pater ibat lacrymas fundens:
Ultio autem nulla ei contigit filii mortui.
Ob hunc autem interfectum Paris valde animo iratus est,
Hospes enim ei erat multos inter Paphlagonas:
Propter hunc is iratus emisit æratam sagittam.
Erat verò quidam Euchenor Polyidi vatis filius
Divésque fortísque, Corinthi domos habitans:
Qui bene sciens fatum perniciosum in navem ascendit:
Sæpe enim ei dixerat senex bonus Polyidus,
Morbo molesto interiturum suis in ædibus,
Aut inter Achivorum naves à Trojanis domitum iri:
Ideo simul gravem cædem declinabat Græcorum,

Harpalion à Merione interficitur.

Euchenor à Paride interficitur.

„Κουριδίην ἄλοχον, καὶ κτήματα πολλὰ
„Μὰψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
„Νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισι
„Πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιούς.
„Ἀλλά ποθι σχήσεσθε καὶ ἐσσύμενοί περ Ἄρηος.
„Ζεῦ πάτερ, ἦ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
„Ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται.
„Οἷον δὴ ἄνδρεσσι χαρίζεαι ὑβριστῇσι
„Τρωσίν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
„Φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοιΐου πολέμοιο.
„Πάντων μὲν κόρος ἐστὶ καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος,
„Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
„Τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
„Ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν. γρ. Ων.
Ὣς εἰπὼν, τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα
Συλήσας, ἑτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων·
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Ἔνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος,
Ἁρπαλίων, ὅ ῥα πατρὶ φίλῳ ἕπετο πτολεμίζων
Ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν·
Ὅς ῥα τότ' Ἀτρεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
Ἐγγύθεν, οὐδὲ * διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι. γρ. δια-πρό.
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
Πάντοσε παπταίνων, μή τις χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ.
Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἵει χαλκήρε' ὀϊστόν·
Καί ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κατὰ δεξιόν, αὐτὰρ ὀϊστὸς
Ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.
Ἑζόμενος δὲ κατ' αὖθι φίλων ἐν χερσὶν ἑταίρων,
Θυμὸν ἀποπνείων, ὥστε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ,
Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
Τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο·
Ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
Ἀχνύμενοι, μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων.
Ποινὴ δ' οὔτις παιδὸς ἐγίνετο τεθνειῶτος.
Τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔην πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι·
Τοῦ ὅγε χωόμενος προΐει χαλκήρε' ὀϊστόν.
Ἦν δέ τις Εὐχήνωρ Πολυΐδου μάντιος υἱὸς,
Ἀφνειός τ' ἀγαθός τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων·
Ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν ἐπὶ νηὸς ἔβαινε.
Πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολύϊδος,
Νύσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν·
Ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
Τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν.

Νῦσόν

Morbúmque molestum, ut non pateretur dolores animo
Hunc percussit sub maxilla & aure: protinus autē anima
Abiit à membris, horrenda verò ipsum caligo occupavit.
Sic hi quidem pugnabant instar ignis ardentis.
Hector autem non audierat Jovi dilectus, neque norat
Quod ejus navium in sinistra parte profligabantur
Copiæ ab Argivis (prope modū etiam victoria Achivorū
Erat: talis enim Neptunus terram continens & quatiens
Impellebat Argivos, insúperq; robore ipse auxiliabatur.)
Sed præstabat ubi primum portas & murum insilierat,
Perruptis Danaorum densis ordinibus scutigerorum
Ubi erant Ajacísque naves & Protesilai
In littore maris cani subductæ: at supernè
Murus ædificatus erat humillimus ubi maximè
Acerrimi erant pugna, virique & equi.
Ibi Bœotii, & Jones longis vestibus utentes,
Locri, & Pthii, & clari Epei,
Alacriter irruentem in navibus arcebant: neque poterant
Repellere à se flammæ similem Hectorem divinum:
Alii quidem Athenienſium lectiſſimi inter eos autem
Præerat filius Petei Menestheus: ipsū autē simul sequebatur.
Phidásque Stichúsque Biásque magnus: sed *ante* Epeos,
Phylidésque Meges Amphiónque Draciúsque:
Ante Pthios autem Medónque Meneptolemúsque celer
Quorum alter, nothus filiús Oilei divini
Erat Medon, Ajacis frater, & habitabat
In Phylace, terra procul à patria, virum quum occidisset
Fratrem Novercæ Eriopidis quam habebat Oileus:
Alter verò Iphicli filius Phylacidæ *erat*.
Hi quidem ante Pthios magnanimos armati
Navibus auxiliantes cum Bœotiis pugnabant:
Ajacum conjunctio.
Ajax autem non jam ullo modo, Oilei velox filius,
Recedebat ab Ajace Telamonio, ne paululum quidem:
Sed ficut in novali boves nigri compactum aratrum
Pari animo trahunt, circa autem ipsorum
Ima cornua multus emanat sudor:
Hos quidem jugum solum bene politum seorsum separat
Vadentes per sulcum: inciditur autem fundus arvi:
Sic hi congressi valde stabant inter se.
Sed Telamoniaden quidem multíque & strenui
Populi sequebantur socii. qui ejus scutum excipiebant,
Quando ipsius labórque & sudor genua occupasset.
Neque verò Oiliaden magnanimum Locri sequebantur
Non enim ipsis in stataria pugna consistebat charus animus

Νοῦσόν τε συγερήν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ.
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ὦκα δὲ θυμὸς
ᾤχετ' ἀπὸ μελέων· συγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλεν.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἕκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διῒ φίλος, οὐδέ τι ᾔδη
Ὅττί ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο
Λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
Ἔπλετο· τοῖος γὰρ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
Ὄτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
Ἀλλ' ἔχεν ᾗ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσᾶλτο,
Ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστάων.
Ἔνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου,
Θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς εἰρυμέναι· αὐτὰρ ὕπερθε
Τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλιστα
Ζαχρηεῖς γίνοντο μάχῃ, αὐτοί τε καὶ ἵπποι·
Ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ, καὶ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες
Λοκροὶ καὶ Φθῖοι, καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ
Σπουδῇ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον· οὐδ' ἐδύναντο
Ὦσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἴκελον Ἕκτορα δῖον.
Οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς· οἱ δ' ἅμ' ἕποντο
Φείδας τε, Στιχίος τε, Βίας τ' ἐΰς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
Φυλείδης τε, Μέγης, Ἀμφίων τε, Δρακίος τε·
Πρὸ Φθίων δὲ, Μέδων τε, * μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης. γρ. Φυλείδης
Ἤτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο.
Ἔσκε Μέδων Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
Ἐν Φυλάκῃ γαίης ἄπο πατρίδος ἄνδρα κατακτάς, τε μεγης
Γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς· τ' γρ
Αὐτὰρ ὁ Ἰφίκλοιο πάϊς τοῦ Φυλακίδαο. μενεπτόλεμός τε
Οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες, ποδάρ-
Ναῦφιν ἀμυνόμενοι μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο.
Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν Ὀϊλῆος ταχὺς υἱὸς κης.
Ἵστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου οὐδ' ἠβαιόν.
Ἀλλ' ὥς τ' ἐν νειῷ βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον
Ἶσον θυμὸν ἔχοντε τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
Πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἱδρώς,
Τὼ μέν τε ζυγὸν οἶον ἐΰξοον ἀμφὶς ἐέργει,
Ἱεμένω κατ' ὦλκα· τέμνει δέ τε τέλσον ἀρούρης·
Ὣς τὼ * παρβεβαῶτε μάλ' ἑστάσαν ἀλλήλοιιν. γρ. τὼ βιβῶντε.
Ἀλλ' ἤτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοί τε, καὶ ἐσθλοὶ,
Λαοὶ ἕποντ' ἕταροι, οἵ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο,
Ὁππότε μιν κάματός τε, ἱδρὼς γούναθ' ἵκοιτο.
Οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἕποντο.
Οὐ γάρ σφι σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ.

Non enim habebant galeas æreas equinis setis hirsutas
Neque habebant scuta rotunda, & fraxineas hastas,
Sed arcubus & bene torta ovis lana
Ad Trojam simul sequuti sunt freti, quibus deinde
Frequenter jacientes Trojanorum rumpebant phalanges
Tum ergo illi quidem antè cum armis pulchris
Pugnabant, contra Trojanosque & Hect. ære armatum,
Hi autem à tergo jacientes latebant, neque pugnæ
Trojani recordabantur, conturbabant enim sagittæ.
Tum sanè miserè à navibus & tentoriis
Trojani recessissent ad Ilium altam,
Nisi Polydamas audacem Hect. alloquutus esset astans,
" Hector indocilis es aliorum consiliis obtemperare,
" Quoniam tibi excellenter dedit deus bellica opera,
" Ideóne etiam consilio vis præcellere cæteris?
" At nullo modo simul omnia poteris tu solus consequi
" Alii enim tribuit deus bellica opera,
" Alii autem artem saltandi, alii citharam & cantum,
" Alii v. in pector. posuit animum latè prospiciens Jupit.
" Prudentem, cujus fructum multi percipiunt homines,
" Et civitates quoque servat: præcipuè autē ipse id agnosc.
Et verò dicam ut videtur esse optimum.
" Undique circa te hostium causa corona flagrat.
" Trojani autem magnanimi postquam trans murum ive-
" Alii cessant cum armis, alii verò præliantur (runt,
" Pauciores cum pluribus, dissipati circa naves:
" Sed retrocedens voca huc omnes proceres,
" Deinde de summa rerum deliberabimus,
" An in naves multa transtra habentes irruamus,
" (Si quidem velit deus largiri victoriam) an deinde
" A navibus abeamus illæsi: certè enim ego
" Timeo ne hesternum exolvant Achivi
" Debitum: quoniam apud naves vir insatiabilis belli
" Manet, quem nō amplius omnino à pugna cessat. puto.
Sic dixit Polydamas, placuit autē Hectori consiliū salubr.
Continuò verò è curru cum armis desiliit in terram,
Et ipsum, edita voce verbis velocibus alloquutus est,
" Polydama, tu quidem hic contine omnes proceres,
" At ego illuc ibo, & occurram prælio.
" Mox verò revertar rursus, postquàm bene iis imperav.
Dixit & digressus est monti nivali similis,
Inclamans, pérque Trojanos volabat & auxiliatores.
Hi autem ad Panthi filium fortem Polydamanta
Omnes accelerabant postquam Hectoris audiverunt vocē

Polydamas Hectorem objurgat

Οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἱπποδασείας,
Οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους, καὶ μείλινα δοῦρα·
Ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐϋστρεφεῖ οἰὸς ἀώτῳ,
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο πεποιθότες, * οἷσιν ἔπειτα — γρ. οἷσι-μάλιστα.
Ταρφέα βάλλοντες, Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
Δή ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
Μάρναντο Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ.
Οἱ δ' ὄπιθεν βάλλοντες ἐλάνθανον, οὐδέ τι χάρμης
Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ ὀϊστοί.
Ἔνθά κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων,
Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
Εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς·
“Ἕκτορ ἀμήχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι.
“Οὕνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα,
“Τοὔνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις * περιίδμεναι ἄλλων· — γρ. περι ἔμμεναι.
“Ἀλλ' οὔπως ἅμα πάντα δυνήσεαι αὐτὸς ἑλέσθαι. — γρ. ἔργα
“Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήϊα * ἔργα·
“Ἄλλῳ δ' ὀρχηστὺν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν· — Ἄλλῳ δ' ἐν στήθ.
“Ἄλλῳ δ' ἐν στήθεσσι * τίθει νόον εὐρύοπα Ζεὺς — γρ. τιθεῖ
“Ἐσθλὸν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι, — γρ. πο-
“Καί τε * πόλεις ἐσάωσε, μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω. — λέας.
“Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
“Πάντῃ γάρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδηε· — γρ. ἄρι-
“Τρῶες * δὲ μεγάθυμοι * ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν, — στον.
“Οἱ μὲν ἀφεστᾶσιν σὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται — γρ. δή. γρ. ἐπεὶ
“Παυρότεροι πλεόνεσσι κεδασθέντες κατὰ νῆας. — καὶ τεῖχος
“Ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους.
“Ἔνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλὴν,
“Ἤ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν,
“Αἴ κ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἤ κεν ἔπειτα
“Πὰρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες, ἦ γὰρ ἔγωγε
“Δείδω, μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ
“Χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἆτος πολέμοιο
“Μίμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι ὀΐω.
Ὣς φάτο Πουλυδάμας· ἅδε δ' Ἕκτορι μῦθος ἀπήμων·
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
“Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους·
“Αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο.
“Αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω.
Ἦ ῥα, καὶ ὁρμήθη ὄρεϊ νιφόεντι ἐοικὼς,
Κεκλήγων, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων.
Οἱ δ' ἐς Πανθοΐδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα,
Πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἕκτορος ἔκλυον αὐδήν.

Ille verò Deiphobúmque vímque Heleni regis,
Asiadénque Adamanta, & Asium Hyrtaci filium
Ibat per propugnatores quærens sicubi inveniret.
Hos autem invenit non prorsus illæsos nec vivos:
Sed alii jam *ad* naves & puppes Achivorum,
Manibus Argivorum jacebant animabus amissis:
Alii a intra murũ erãt percussi *eminus* sauciatíque cominus
Hũc verò protinus invenit pugnæ ad sinistrã partẽ lacry.
Nobilem Alexandrum, Helenæ maritum pulchricomæ.
Animantem socios & incitantem *ad* pugnandum.
Prope autem stans alloquutus est contumeliosis verbis,
" Infelix Pari, forma eximie, mulierosè, deceptor,
" Ubi tibi Deiphobus, vísque Heleni regis,
" Asiadésque Adamas, & Asius Hyrtaci filius?
" Ubi & Othryoneus? nunc periit totum funditus
" Ilium altum: nunc tibi superest gravis pernicies.
" Hunc autem rursus alloquutus est Alexander divinus,
" Hector, quoniam tibi est animus insontem culpare:
Alias fortè magis cessaturus à prælio
" Sum, quoniã ne me quidẽ prorsus imbellẽ genuit mater.
" Ex quo enim apud naves pugnam suscitasti sociorum,
" Ex eo hîc existentes congredimur cum Græcis
" Indesinenter: socii autem cæsii sunt quos tu requiris:
" Soli verò Deiphobúsque vísque Heleni regis
" Abierunt longis saucii hastilibus
" Ambo in manu: cædem verò avertit Saturnius.
" Nunc autem duc quò te cor animúsque jubet: (puto
" Nos verò alacri admodũ animo simul sequemur, neque
" Virtutem desideratum iri, quantũ quidẽ in nobis fuerit.
" Ultra vires autem non licet, quantumvis cupidum, pug- (nare.
Sic fatus flexit fratris animum heros:
Cœperunt autem ire ubi maximè pugna & prælium erat,
Cebriones & inculpatus Polydamas,
Phalces, Orthæúsque & divinus Polyphoetes,
Palmúsque, Ascaniúsque Morúsque filii Hippotionis,
Qui ex Ascania glebosa venerant successores,
Die præcedenti: tunc verò Jupiter impulit pugnare.
Hi autem ibant molestorum ventorum similes turbini,
Qui post tonitru patris Jovis vadit per campum,
Magno autem *cum* strepitu mari miscetur, insúntq; multæ
Undæ æstuantis multisoni maris
Turgidæ spuma albicantes, antè quidem aliæ, & post aliæ
Sic Trojani ante quidem alii stipati, & post alii
Ferro fulgentes unà cum ducibus sequebantur:

Hector socios desiderat

Hector suis coactis hostes aggreditur

Αὐτάρ ὁ Δηΐφοβόν τε βίην θ' Ἑλένοιο ἄνακτος.
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα, καὶ Ἄσιον Ὑρτάκου υἱὸν,
φοίτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος εἴ που ἐφεύροι.
Τοὺς δ' εὗρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας, οὐδ' ἀνολέθρους·
Ἀλλ' οἱ μὲν δὴ νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσιν Ἀχαιῶν,
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
Οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.
Τὸν δὲ τάχ' εὗρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσσης
Δῖον Ἀλέξανδρον Ἑλένης πόσιν ἠϋκόμοιο,
θαρσύνονθ' ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσι,
"Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς, ἠπεροπευτά·
"Ποῦ τοι Δηΐφοβός τε, βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
"Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας, ἠδ' Ἄσιος Ὑρτάκου υἱός;
"Ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
"Ἴλιος αἰπεινή· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
"Ἕκτορ, ἐπεί τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάασθαι,
"Ἄλλοτε δή ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
"Μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ.
"Ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἑταίρων,
"Ἐκ τοῦδ' ἐνθάδ' ἐόντες ὁμιλέομεν Δαναοῖσι
"Νωλεμέως· ἕταροι δὲ κατέκταθεν οὓς σὺ μεταλλᾷς.
"Οἴω Δηΐφοβός τε βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
"Οἴχεσθον μακρῇσι τετυμμένω ἐγχείῃσιν
"Ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα, φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
"Νῦν δ' ἄρχ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει·
"Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ', * οὐδέ τε φημὶ
"Ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεστι, γρ. οὐδέ τι.
"Πὰρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν.
Ὣς εἰπὼν, παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως·
Βὰν δ' ἴμεν, ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν
Ἀμφί τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
Φάλκην, Ὀρθαῖόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολυφοίτην,
Πάλμυν τ', Ἀσκάνιόν τε, Μόρυν θ' υἷε Ἱπποτίωνος·
Οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
Ἠοῖ τῇ προτέρῃ, τότε δὲ Ζεὺς ὦρσε μάχεσθαι.
Οἱ δ' ἴσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ,
Ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἶσι πέδονδε,
Θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἁλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
Κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
Κυρτὰ φαληριόωντα, πρὸ μέν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
Ὣς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι
Χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕποντο.

Hector autem præibat homicidæ similis Marti
Priamides: ante se verò habebat scutum undique æquale,
Pellibus densum: multum autem adaptatum erat æs;
Circum verò ejus tempora splendens movebatur galea:
Undique autem circum phalanges tentabat ingruens,
Si quo modo sibi cederent sub clypeo rectè progredienti;
Sed non conturbabat animum in pectoribus Achivorum.
Ajax autem primus provocavit latè incedens,

Ajax Hectorem provocat.

" O bone, propius accede, cur terres ita
" Argivos? nequaquam profectò pugnæ imperiti sumus;
" Sed Jovis flagello malo domiti sumus Achivi,
" Sanè quidem tibi animus sperat direpturum esse te
" Naves, attamē mox manus *ad* repellēdum sunt & nobis.
" Profectò multo ante bene habitata civitas vestra
" Manibus à nostris captáque eversáque fuerit.
" Tibi verò ipsi dico instare *tempus* quando fugiens
" Supplicabis Jovi patri, & aliis immortalibus,
" Ut velociores accipitribus sint pulchrè jubati equi *tui*,
" Qui te ad civitatem ferant pulverē excitantes *per* campum.
Sic ei loquuto advolavit dextra avis
Aquila altivolans acclamavit autem populus Achivorū
Confirmatus augurio: at respondit illustris Hector,

Hectoris ad Ajacem responsio.

" Ajax blaterator jactator, quid dixisti?
" Utinam enim ego sic Jovis filius ægidem gestantis
" Essem dies omnes, *peperissétque me veneranda Juno,
" Honorarer autem sicut honoratur Minerva & Apollo,
" Ut nunc dies hæc malum affert Argivis
" Omnibus valde, túque inter illos occideris si audeas
" Expectare meam hastam longā, quæ tibi corpus tenerū
" Lacerabit; ac Trojanorum saturabis canes & aves
" Pinguedine & carnibus prostratus apud naves Græcorū.
Sic utique loquutus præcessit, hi autem simul sequebātur
Clamore immenso: acclamarunt verò copiæ à tergo:
Argivi vicissim acclamabant, neque obliviscebantur
Roboris sed expectabant Trojanorum invadentes optimos
Clamor a. utrorūq; pervenit ad æthera & Jovis splendor.

Ἕκτωρ δ' ἡγεῖτο βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ
Πριαμίδης· πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Ῥινοῖσιν πυκινήν· πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
Ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πήληξ·
Πάντῃ δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
Εἴ πως οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι.
Ἀλλ' οὐ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο μακρὰ βιβάσθων,
" Δαιμόνιε σχεδὸν ἐλθέ· τί ἢ δειδίσσεαι οὕτως
" Ἀργείους, οὔ τι τι μάχης ἀδαήμονες εἰμέν.
" Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.
" Ἦ θήν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
" Νῆας, ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
" Ἦ κε πολὺ φθαίη εὖ ναιομένη πόλις ὑμή,
" Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν, ἁλοῦσά τε περθομένη τε·
" Σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι, ὁππότε φεύγων
" Ἀρήσῃ Διὶ πατρί, καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
" Θάσσονας ἰρήκων ἔμμεναι καλλίτριχας ἵππους,
" Οἵ σε πόλινδ' οἴσουσι κονίοντες πεδίοιο.
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
Αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν,
Θάρσυνος οἰωνῷ, ὁ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἕκτωρ.
" Αἶαν ἁμαρτοεπὲς βουγάϊε, ποῖον ἔειπες;
" Αἲ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς πάϊς αἰγιόχοιο
" Εἴην ἤματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
Τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων·
" Ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε, κακὸν * φέρει Ἀργείοισι γρ. φέρει.
" Πᾶσι μάλ', ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσεαι, αἴ κε ταλάσσῃς
" Μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρόν, ὅ τοι χρόα λειριόεντα
" Δάψει· ἀτὰρ Τρώων * κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνούς, γρ. κορέσεις.
" Δημῷ καὶ σάρκεσσι πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Ἠχῇ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν.
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδ' ἐλάθοντο
Ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους·
Ἠχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγάς.

ARGUMENTUM XIV. LIBRI ILIADIS HOMERI.

AGAMEMNON secum assumptis vulneratis, & Nestore cum ipsis, exit ad prælium: Juno autem Cesto accepto à Venere, descendit, & Somno inducto sopit Jovem. Neptunus autem Græcis auxiliatur, & magna cædes fit Trojanorum: Ajax verò lapidis ictu Hectorem percutit, ille excreans sanguinem exanimatur. Ajax etiam Locrensis rem strenuè gerit.

ALIUD ARG. VEL INSCR.

Ξ Jovem lecto, somnoque decipit Juno.

ALIA INSCRIPTIO.

Jovis fraus.

HOMERI ILIADOS LIB. XIV.

Nestor prodit audito clamore ad spectaculũ.

NESTOREM autẽ non latuit clamor, licet bibentem:
" Sed Æsculapiaden alatis verbis alloquutus est,
" Considera divine Machaon quomodo erũt hæc opera:
" Major jam apud naves clamor florentium juvenum.
" Sed tu quidem nunc bibe sedens rubrum vinum,
" Donec valida lavacra pulchricoma Hecameda
" Calefaciat, & abluat saniem sanguinolentam:
" At ego conscensa actutum cognoscam specula.
Sic fatus, clypeum accepit scitè fabricatum filii sui,
Jacentem in tentorio Thrasymedis bellicosi,
Ære splendentem: ille autem tenebat scutum patris sui,
Accepit verò fortem hastam præfixam acuto ære.
Stetítque extra tentoriũ, protinúsq; inspexit rem indignã:
Hos quidem turbatos, illos verò turbantes retro,
Trojanos magnanimos: dirutus autem erat murus Achivo.
Veluti quum nigrescit pelagus magnum unda tacita,
Præsentiens stridulorum ventorum celeres motus
Temere, neq; sane provolvitur in hanc neque illam partẽ
Antequam aliquis certus descendat ex aere ventus.
Sic senex agitabat distractus in animo

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ξ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Ἀγαμέμνων συμπαραλαβὼν τοὺς τραυματίας καὶ Νέστορα σὺν αὐτοῖς, ἔξεισιν ἐπὶ τὸν πόλεμον· Ἥρα δὲ τὸν κεστὸν λαβοῦσα παρὰ τῆς Ἀφροδίτης κατέρχεται, καὶ τὸν Ὕπνον πείσασα κοιμίζει τὸν Δία. Ποσειδῶν δὲ τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖ, καὶ πολὺς φόνος γίνεται τῶν Τρώων. Αἴας δὲ λίθῳ βαλὼν Ἕκτορα τιτρώσκει· ὁ δὲ ἀγαγὼν αἷμα λειποψυχεῖ, ἀριστεύει δὲ καὶ Αἴας ὁ Λοκρός.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,

ἢ ἐπιγραφή.

Ξῖ, Κρονίδην λεχέεσσι καὶ ὕπνῳ ἤπαφεν Ἥρη.

ΑΛΛΗ.

Διὸς ἀπάτη.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ἡ Ξ. Ραψῳδία.

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης·
Ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
« Φράζεο δῖε Μαχᾶον ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
« Μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴ θαλερῶν αἰζηῶν.
« Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἴθοπα οἶνον,
« Εἰσόκε θερμὰ λοετρὰ ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδη
« Θερμήνῃ, καὶ λούσῃ ἀπὸ βρότον αἱματόεντα·
« Αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπήν·
Ὣς εἰπὼν, σάκος εἷλε τετυγμένον υἷος ἑοῖο,
Κείμενον ἐν κλισίῃ Θρασυμήδεος ἱπποδάμοιο,
Χαλκῷ παμφαῖνον· ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἑοῖο.
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἴσιδεν ἔργον ἀεικὲς,
Τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθε,
Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν.
Ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ,
Ὀσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
Αὔτως, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται, * οὐδετέρωσε, γρ. οὐδ' ἑτέρωσε.
Πρίν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὖρον,
Ὣς ὁ γέρων ὥρμαινε δαϊζόμενος κατὰ θυμὸν

Bifariam, utrũ per mediũ agmen iret Danaorum bellicos.
An ad Atriden Agamemnona pastorem populorum.
Sic autem ei cogitanti visum est utilius esse,
Proficisci ad Atriden. Illi invicem sese interficiebant
Pugnantes: resonabat autem ei circa corpus æs solidum,
Dum ferirentur ensibúsque & hastis ancipitibus.
Nestori autem obviam facti sunt nobiles reges
Nestori occurrũt saucii. A navibus venientes, quotquot vulnerati erant ære,
Tydides, Ulyssésque, & Atrides Agamemnon.
Admodum enim procul à pugna subductæ erant naves
In littore maris cani: nam primas in terram
Traxerant: sed murum ad puppes ædificarant.
Minimè enim, latum quamvis esset, poterat omnes
Littus naves capere: arctabantur verò copiæ:
Ideo gradatim more scalarũ subduxerãt, & impler. totius
Littoris fauces longas, quantas concludebant promont.
Quocirca hi cupientes videre clamorem & bellum,
Hastæ nixi ibant conferti: tristabatur autem ipsis
Animus in pectoribus: occurrit verò senex
Nestor: terruit autem animum in pectoribus Achivorũ.
Atque hunc vociferans alloquutus est rex Agamemnon
"O Nestor Neliade magna gloria Achivorum,
"Cur relicto prælio pestifero huc venis?
"Timeo ne jam mihi perficiat verbum fortis Hector,
"Ut quondam minatus est inter Trojanos concionans,
"Non prius à navibus ad Ilium rediturum se esse,
"Quàm igne naves accẽdisset, interfecissétq; etiã ipsos nos.
"Is sic concionabatur: illa verò nunc omnia perficiuntur.
"Proh dii, certè & alii bene ocreati Græci
"In animo reposuerunt adversus me iram, sicut Achilles
"Neque volunt pugnare ad puppes navium.
Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor,
"Certè hæc manifesta facta sunt, neque sanæ aliter
"Jupiter altitonans ipse moliri posset.
"Murus etenim jam decidit cui confidebamus,
"Inviolabile naviúmque & nostri munimen fore.
"Hi autem ad naves veloces pugnã inevitabilem sustinẽt
"Incessanter, nec amplius cognosceres, diligẽter licet spe-
"Utra ex parte Achivi commoti turbantur. (culans,
"Adeo promiscuè occiduntur: clamor autẽ ad cœlũ per.
"Nos verò deliberemus quomodo erunt hæc opera,
"Si quid consilium proficiet: præliũ quidem non sũ autor
"Ut ingrediamur: nullo n. modo vulneratũ licet pugnare
Hunc autẽ rursus alloquutus est, rex virorũ Agamẽnon,

"Nestor

Διχθάδι', ἢ μεθ' ὅμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων,
Ἦε μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην· οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον
Μαρνάμενοι, λάκε δέ σφι περὶ χροῒ χαλκὸς ἀτειρὴς
Νυσσομένων ξίφεσίν τε, καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Νέστορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφέες βασιλῆες
Πὰρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
Τυδεΐδης, Ὀδυσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων·
Πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες,
Θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, τὰς γὰρ πρώτας πεδίονδε
Εἴρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνῃσιν ἔδειμαν.
Οὐδὲ γὰρ οὐδ', εὐρύς περ ἐὼν, ἐδυνήσατο πάσας
Αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν, στείνοντο δὲ λαοί.
Τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἁπάσης
Ἠϊόνος στόμα μακρὸν, ὅσον συνεέργαθον ἄκραι.
Τῷ ῥ' οἵ γ' ὀψείοντες ἀϋτῆς καὶ πολέμοιο,
Ἔγχει ἐρειδόμενοι κίον ἀθρόοι· ἄχνυτο δέ σφιν
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν· ὁ δὲ ξύμβλητο γεραιὸς
Νέστωρ, * πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων, γρ. πῆξε
“ Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν
“ Τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
“ Δείδω μὴ δή μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἕκτωρ,
“ * Ὥς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
“ Μὴ πρὶν πὰρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι, γρ. Ὅς ποτ'
“ Πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
“ Κεῖνος θ' ὣς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
“ Ὢ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
“ Ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥσπερ Ἀχιλλεὺς,
“ Οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων ἱππότα Νέστωρ,
“ Ἦ δὴ ταῦτά γ' ἑτοῖμα τετεύχαται, οὐδέ κεν ἄλλως
“ Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτήναιτο.
“ Τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπεπίθμεν
“ Ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι.
“ Οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλίαστον ἔχουσι
“ Νωλεμὲς, οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης μάλα περ σκοπιάζων,
“ Ὁπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·
“ Ὡς ἐπιμὶξ κτείνονται, ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἵκει.
“ Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
“ Εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω
Δύμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἐστὶ μάχεσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

“ Νέστορ,

" Nestor, quoniam jam navium ad puppes pugnant,
" Murus verò non profuit structus, neque fossa,
" Quam propter multa passi sunt Danai, sperabántq; an.
" Inviolabile naviúmq; & sui ipsorum munimentũ fore:
" Sic nimirum Jovi præpotenti gratum est,
" Inglorios perire longè à Peloponneso hic Achivos.
" Agnoscebam enim quando promptus Danais auxiliab.
" Intelligo etiã nunc quod hos quidẽ æquè ac beatos deos
" Honorat, nostrum verò robur & manus ligavit.
" Sed age, quemadmodum ego dixero, pareamus omnes,
Agamẽnon fugã suadet. " Naves quæcunque primæ subductæ sunt prope mare,
" Trahamus, omnes autem deducamus in mare divinum,
" Altè verò in anchoris statuamus, donec veniat
" Nox intempesta, si noctu *saltem* abstineant à bello
" Trojani: deinde verò deducere poterimus naves omnes.
" Nõ enim reprehẽsi. dignũ est fugere malũ etiã per noct.
" Melius *fecerit*, qui fugiẽs effug. malũ quã qui fuerit captus
" Hunc autem torvè intuitus alloquutus est prudens Ulyss.
Ulysses Agamẽnonem objurgat " Atride, quæ oratio tuum fugit septum dentium?
" Perdite, utinam ignavo exercitui alteri
" Præesses, non autem nobis imperares quibus Jupiter
" A juventute dedit & usque ad senium conficere
" Ardua bella, donec pereamus singuli.
" Siccine jam cupis Trojanorum civitatem lativiam
" Derelinquere, cujus gratiã toleramus ærumnas multas?
" Tace, nè quis alius Achivorum hanc audiat
" Sententiam: quam nullus vir omnino in ore habeat,
" Qui novit suo animo rectã dicere,
" Et imperator sit, & ei obediat exercitus
" Tantus quantus est cui tu inter Græcos imperas.
" Nunc penitus judiciũ tuum improbo (quæ tua fuit orat.)
" Qui jubes dum prælium committitur & clamor,
" Naves bene tabulatas in mare deducere: ut etiam magis
" Trojanis quidem optata contingãt, jam licet superiorib.
" Nobis autẽ gravis internecio impẽdeat: non enim Ach.
" Sustinebunt pugnam navibus in mare deductis:
" Sed avolabunt, & desistent pugna.
" Tunc quidẽ tuum consiliũ nocebit, princeps populorum
" Huic autem respondit deinde rex virorum Agamem.
" O Ulysses, valde meum penetrasti animum increpatio.
" Gravi, sed neutiquam ego invitos jubeo
" Naves bene tabulatas in mare deducere filios Achivo.
" Nunc *utinam* sit qui melius isto consilium dicat,
" Vel juvenis, vel senex: mihi autem lubenti fuerit.

"Νέστορ, ἐπεὶ δὴ νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσι μάχονται,
"Τεῖχος δ' οὐκ ἔχραισμε τετυγμένον οὐδέ τι τάφρος,
"Ἧ ἔπι πόλλ' ἔπαθον Δαναοὶ, ἔλποντο δὲ θυμῷ
"Ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι.
"Οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
"Νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
"Ἤδεα μὲν γὰρ, ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν, γρ. Νωνύμνους.
"Οἶδα δὲ νῦν ὅτι τοὺς μὲν ὁμῶς, μακάρεσσι θεοῖσι
"Κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.
"Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
"Νῆες, ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης,
"Ἕλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν·
"Ὕψι δ' ἐπ' εὐνάων ὁρμίσσομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ
Νὺξ ἀβρότη, ἣν καὶ τῇ ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἔπειτα δέ κεν ἐρυσαίμεθα νῆας ἁπάσας.
Οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακὸν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα·
Βέλτερον, ὃς φεύγων προφύγῃ κακὸν * ἤπερ ἁλώῃ. γρ. ἠέ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"Ἀτρείδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
"Οὐλόμεν', αἴθ' ὤφελλες ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλου
"Σημαίνειν, μηδ' ἄμμιν ἀνασσέμεν, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
"Ἐκ νεότητος ἔδωκε, καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
"Ἀργαλέους πολέμους, ὄφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.
"Οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
"Καλλείψειν, ἧς εἵνεκ' ὀϊζύομεν κακὰ πολλά;
"Σίγα, μή τις ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ
"Μῦθον, ὃν οὔ κεν ἀνήρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,
"Ὅς τις ἐπίσταιτο ᾗσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν,
"Σκηπτοῦχός τ' εἴη, καί οἱ πειθοίατο λαοὶ
"Τόσσοισδ' ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις·
"Νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες,
"Ὃς κέλεαι πολέμοιο συνεσταότος καὶ ἀϋτῆς,
"Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
"Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται, ἐπικρατέουσί περ ἔμπης·
"Ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπῃ· οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
"Σχήσουσιν πόλεμον, νηῶν ἅλαδ' ἑλκομενάων,
"Ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης·
"Ἔνθά κε σὴ βουλὴ δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
"Ὦ Ὀδυσεῦ, μάλα πώς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ.
"Ἀργαλέῃ, ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα
"Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν υἷας Ἀχαιῶν·
"Νῦν δ' εἴη ὃς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
"Ἢ νέος, ἠὲ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη.

Diomedes suadet, ut saucii cæteros cohortatum eant

" Inter hos vero etiã loquutus est *in* bello strenuus D
" Prope *adest* vir, non diu inquiremus, si velitis
" Obedire: & nequid ita vituperetis unusquisque,
" Quoniam natu minimus sum inter vos,
" Patre autem ex nobili & ego *quoad* genus glorior e
" Tydeo, quem Thebis humus ingesta cooperuit.
" Ex Portheo enim tres filii egregii procreati sunt:
" Habitabant autem in Pleurone & excelsa Calydone,
" Agrius & Melas, tertius verò erat eques Oeneus,
" Patris mei pater: virtute autem fuit præstantior illis:
" Ast hic quidẽ illic mansit: pater autẽ meus Argis
" Actus erroribus: ita n. nimirũ Jup. voluit, & dii c
" Adrasti autem duxit *unam* è filiabus: habitabátq; d
" Abundantem victu: abundè verò ei erant arva
" Frugifera, multi autem plantarum erant horti circù
" Multæque ei oves erãt, ornatus erat a. *inter* omnes A
" Hasta, hæc etiam debetis audisse, ut pote vera:
" Ideò non me genere ignavum & imbecillum puta
" Sententiã spreveritis dictam, quam quidem bene d
" Age eamus ad pugnam, etsi vulnerati, necessitate.
" Tunc deinde ipsi quidem abstineamus à prælio,
" Extrà tela, ne fortè quis ad vulnus vulnus accipiat.
" Cæteros autem hortantes accendamus, qui jampri
" Animo gratificantes cessant, nec pugnant.
Sic dixit: hi verò sanè hũc libẽter audiebant & par
Perrexerunt a. ire, præibátque ipsis rex virorũ Aga
Neque vanam speculationem habuit inclytus Neptu
Sed ad eos accessit seni viro similis:
Dextram autem prehendit manum Agamẽnonis At
Et ipsum edita voce verbis alatis alloquutus est,

Neptunus saucios consolatur, & Achivos animat.

" Atridæ nunc utique Achillis perniciosus animus
" Lætatur in pectoribus, cædem & fugam Achivoru
" Aspicientis: quoniã non ei inest mens ne tantillũ qu
" Verũ quidem sic pereat: deus autẽ ipsum turpẽ red
" Tibi verò nondũ admodum omnino dii beati irasc
" Sed adhuc fortasse Trojanorum duces & principes
" Latum pulvere implebunt campum; tu autem vid
" Fugientes ad civitatem è navibus & tentoriis.
Sic loquutus, altum exclamavit ruens per campum:
Quantum novies mille exclamant, vel decies mille
Viri in bello contentionem committentes Martis,
Tantam ex pectoribus vocem rex quassator terræ
Emisit: Achivis autem ingens robur injecit unicuiq;
In cor, indesinenter ut bellarent, & pugnarent.

Juno

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Ἐγγὺς ἀνήρ· οὐ δηθὰ ματεύσομεν, αἴ κ' ἐθέλητε
Πείθεσθαι, καὶ μή τι * κότῳ ἀγάσησθε ἕκαστος, γρ. χόλῳ
Οὕνεκα δὴ γενεῆφι * νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν· γρ. νεώτερος.
Πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι
Τυδέος, ὃν Θήβῃσι χυτὴ κατὰ γαῖα κάλυψε.
Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο·
Ὤικεον δ' ἐν Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
Ἄγριος, ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότα Οἰνεὺς
Πατρὸς ἐμοῖο πατήρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἔξοχος αὐτῶν·
Ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μεῖνε, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἄργεϊ ναῖε
Πλαγχθείς· ὣς γάρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι·
Ἀδρήστοιο δ' ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
Ἀφνειὸν βιότοιο, ἅλις δέ οἱ ἦσαν ἄρουραι
Πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς·
Πολλὰ δέ οἱ πρόβατ' ἔσκε, κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
Ἐγχείῃ· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, ὡς ἐτεόν περ.
Τῷ οὐκ ἄν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες
Μῦθον ἀτιμήσαιτε πεφασμένον ὅν κεν ἐῢ εἴπω.
Δεῦτ' ἴομεν πόλεμόνδε, καὶ οὐτάμενοί περ ἀνάγκῃ.
Ἔνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηϊοτῆτος,
Ἐκ βελέων, μή πού τις ἐφ' ἕλκεϊ ἕλκος ἄρηται·
Ἄλλους δ' ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οἳ τὸ πάρος περ
Θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεστᾶσ', οὐδὲ μάχονται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
Βὰν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
Ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε παλαιῷ φωτὶ ἐοικώς·
Δεξιτερὴν δ' ἕλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἀτρεΐδη, νῦν δή που Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
Γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν
Δερκομένῳ, ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι φρένες οὐδ' ἠβαιαί.
Ἀλλ' ὁ μὲν ὣς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἑ σιφλώσειε·
Σοὶ δ' οὔ πω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν·
Ἀλλ' ἔτι που Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Εὐρὺ κονίσουσιν πεδίον, σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτοὺς
Φεύγοντας ποτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Ὣς εἰπὼν, μέγ' ἄϋσεν ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι
Ἀνέρες ἐν πολέμῳ ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος,
Τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὄπα κρείων ἐνοσίχθων
Ἧκεν, Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ
Καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

Juno verò inspexit aureum thronum habens oculis
Stans ex Olympo à vertice, statim autem cognovit
Hunc quidem occupatum pugnam circa gloriosam
Fratrem germanum & levirum: gaudebat verò animo,
Jovem autem in summo cacumine fontosæ Idæ
Sedentem vidit: odiosus verò ei erat animo.
Cogitavit autem postea pulchris oculis veneranda Juno;
Quomodo deciperet Jovis mentem ægidem gestantis:
Hoc verò ei in animo optimum visum est consilium,
Ire in Idam, bene ubi concinnasset seipsam,
Ecquid desiderio tangi posset concumbendi (mollémq;
Sua cum pulchritudine: huic autem somnũ innoxiúmque
Funderet in palpebris, & mentibus prudentibus.
Perrexit verò ire in thalamũ, quem ei charus filius fecerat
Vulcanus: solidas autem januas postibus aptaverat
Cum Clave occulta quam nec deus alius aperuisset.
Eò illa ingressa fores clausit fulgentes
Ambrosia quidem primum à corpore amabili
Sordes omnes purgauit: uncta est autem pingui oleo,
Divino, suavi, quod quidem ei odoriferum erat.
Hujus etiam commoti Jovis in solida domo,
Tamen ad terrámque & cœlum pervenit odor.
Eo hæc sanè corpus pulchrum ungens, & crines
Pectens, manibus capillos nexuit nitidos,
Pulchros, divinos ex capite immortali:
Circum autem divinam chlamidẽ induit, quam ei Miner:
Expoliverat elaborans: intexuerat autem ingeniosa multa
Aureis verò fibulis ad pectus connexuit:
Cinxit autem cingulum centum fimbris concinnatum,
Ac sanè in aures apposuit verò perforatis auriculis,
Spectabiles, elaboratas: venustas autem resplendeb. multa
Vitta desuper velata fuit dia inter deas
Pulchra, noviter facta: candida autem erat sol veluti:
Pedibus autem sub formosis ligavit pulchros calceos.
Sed postquam omnem circum corpus posuit ornatum,
Perrexit ire ex thalamo: vocatámque Venerem,
Ab aliis seorsum diis, verbo alloquuta est,
Num mihi quod obedieris dilecta filia, siquid dixero
An negaveris, irata *ob* id animo,
Quoniam ego Danais, tu autem Trojanis auxiliaris?
Hic autem respondit dein Jovis filia Venus,
" Juno veneranda dea, filia magni Saturni,
" Loquere quod cupis: perficere autẽ me animus jubet,
" Si possum perficere, & si perfici potest,

Juno ut Jovẽ decipiat seipsam comit.

Juno à Venere cingulũ poscit, ad Jovẽ decipiendum.

Hanc

Ἥρη δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι,
Στᾶσ' ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ῥίου, αὐτίκα δ' ἔγνω
Τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
Αὐτοκασίγνητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ.
Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης
Ἥμενον εἰσεῖδε, στυγερὸς δέ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
Μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
Ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο·
Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Ἐλθεῖν εἰς Ἴδην εὖ ἐντύνασαν ἑαυτήν,
Εἴ πως ἱμείραιτο παραδραθέειν φιλότητι
Ἧι χροιῇ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε, λιαρόν τε
Χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν, ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμῃσι.
Βῆ δ' ἴμεν εἰς θάλαμον, τόν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε
Κληῗδι κρυπτῇ, τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῷγεν· γρ. τὸν δ'
Ἔνθ' ἥ γ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαεινάς·
Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος,
Λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ
Ἀμβροσίῳ, ἑδανῷ, τό ῥα οἱ τεθυωμένον ἦεν.
Τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ
Ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀϋτμή,
Τῷ ῥ' ἥ γε χρόα καλὸν ἀλειψαμένη ἰδὲ χαίτας
Πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινοὺς
Καλοὺς, ἀμβροσίους ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἕσαθ', ὅν οἱ Ἀθήνη
Ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
Χρυσείης δ' ἐνετῇσι κατὰ στῆθος περονᾶτο·
Ζώσατο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν,
Ἐν δ' ἄρα ἕρματα ἧκεν ἐϋτρήτοισι λοβοῖσι,
Τρίγληνα, μορόεντα, χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή·
Κρηδέμνῳ δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεάων,
Καλῷ, νηγατέῳ· λευκὸν δ' ἦν ἠέλιος ὥς·
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῒ θήκατο κόσμον,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην,
Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν, πρὸς μῦθον ἔειπεν,
"Ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο φίλον τέκος ὅττι κεν εἴπω,
"Ἠέ κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσαμένη τόγε θυμῷ,
"Οὕνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
"Ἥρη πρέσβα θεὰ θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο.
"Αὔδα ὅ, τι φρονέεις, τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
"Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.

Hanc autem dolũ cogitans alloquuta est verẽrãda Juno,
" Da nunc mihi amorem & desiderium, quo tu omnes
" Domas immortales, & mortales homines:
" Vado enim visura almæ fines terræ,
" Oceanúmque deorum originem, & matrem Tethyn,
" Qui me in suis ædibus bene nutrierunt & educârunt,
" Suscipientes à Rhea quando Saturnum latè videns Jup.
" Terram subter jecit & profundum mare:
" Hos vado visura, & ipsis acerbas contentiones dissolvã.
" Jam enim diuturno tempore inter se abstinent
" Cubili & congressu, quoniam ira invasit animum:
" Si ipsos duos verbis persuadens charo animo,
" In lectum reduxero ut coeant amore,
" Semper quidem eis dilectáque & veneranda vocabor.
Hanc autem rursus alloquuta est amans risum Venus,
" Non licet, neque decet quod petis denegare:
" Jovis enim optimi in ulnis cubas.
Dixit, & à pectoribus solvit acu pictum cingulum,
Varium: in eo autem ei illecebræ omnes factæ erant:
Ibi inerat amor, inerat desiderium, inerat colloquium,
Blandiloquẽtia quæ decipit mentẽ valde etiam prudẽtis.
Hoc ei imposuit manibus, sermonémq; habuit his verbis,
" Accipe nunc hoc cingulum, tuóque impone sinui
" Contextum variè, in quo omnia facta sunt, neq; te puto
" Irritam redituram *in eo* quodcunq; mentibus tuis cupis.
Sic dixit: risit autem magnis oculis veneranda Juno.
Utque risit deinde suo imposuit sinui.
Hæc quidem ivit ad domum Jovis filia Venus:
Juno autem festinans liquit summitatem Olympi:
Pieriam verò ingressa & Emathiam amoenam,
Properabat ad equitum Thracum montes nivosos,
Summa cacumina, neque terram carpebat pedibus:
Ex Atho autem ad pontum descendit fluctuantem.
Lemnum verò pervenit civitatem divini Thoantis,
Ubi somno obviavit fratri Mortis.
Inque ejus hæsit manu, sermonémque habuit his verbis,
" Somne, rex omniúmq; deorum, omniúmque hominum,
" Si quidẽ jam olim meũ verbũ audisti, *tu* quóq; etiã nunc
" Pare: ego autem tibi habeo gratiam dies omnes:
" Sopito mihi Jovis sub palpebris oculos splendidos
" Confestim, postquam ego accubuero in amore
" Dona verò tibi dabo, elegans soliũ incorruptum semper,
" Aureũ: Vulcanus autẽ meus filius utroq; pede claudicans
" Fabricabit elaborans, sub pedibus autẽ scabellũ mittet,

Juno Somnum adit, ut ei persuaderet ut Jovẽ sopiat.

" Super

Τὴν δ' ὀλοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη,
« Δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἵμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
« Δαμνᾷ ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους,
« Εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
« Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
« Οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐΰ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον,
« Δεξάμενοι Ῥείης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
« Γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
« Τοὺς εἶμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.
« Ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
« Εὐνῆς καὶ φιλότητος· ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
« Εἰ κείνω γ' ἐπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ.
« Εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,
« Αἰεί κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
« Οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
« Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις.
Ἦ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα,
Ποικίλον, ἔνθα δέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο.
Ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἵμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς,
Πάρφασις, ἥ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.
Τόν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.
« Τῆ νῦν τοῦτον ἱμάντα, τεῷ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ
« Ποικίλον, ᾧ ἔνι πάντα τετεύχαται· οὐδέ σε φημὶ
« Ἄπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ, τι φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
Μειδήσασα δ' ἔπειτα * ἑῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ, γρ. μέσσῳ
Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἥρη δ' ἀΐξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα, καὶ Ἠμαθίην ἐρατεινὴν,
Σεῦατ' ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόεντα,
Ἀκροτάτας κορυφὰς, οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν,
Ἐξ Ἀθόω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσατο κυμαίνοντα.
Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε πόλιν θείοιο Θόαντος
Ἔνθ' Ὕπνῳ ξύμβλητο κασιγνήτῳ θανάτοιο.
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
« Ὕπνε ἄναξ πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων, γρ. μὲν
« Ἠμὲν δή ποτ' * ἐμεῦ ἔπος ἔκλυες, * ἠδ' ἔτι καὶ νῦν γρ. ἠδ' ἔτι
« Πείθευ, ἐγὼ δέ κέ τοι εἰδέω χάριν ἤματα πάντα·
« Κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὄσσε φαεινώ,
« Αὐτίκ' ἐπεί κεν ἐγὼ * παραλέξομαι ἐν φιλότητι. γρ. παραλέξομαι φιλότητι.
« Δῶρα δέ τοι δώσω, καλὸν θρόνον ἄφθιτον αἰεὶ,
« Χρύσεον· Ἥφαιστος δέ κ' ἐμὸς πάϊς ἀμφιγυήεις
« Τεύξει ἀσκήσας· ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποσὶν ἥσει.

" Super quo tenere poteris nitētes pedes dum convivaris.
Hanc autem respondens alloquutus est dulcis Somnus,
" Juno veneranda dea filia magni Saturni,
" Alium quidem ego deorum sempiternorum
" Facilè soporaverim, etiam fluvii fluenta
" Oceani, qui quidem parens omnibus est,
" Jovem autem non ego Saturnium prope adivero
" Nec soporavero, nisi ipse jusserit.
Jam enim me & alias tuum admonuit præceptum,
" Die illo quando ille magnanimus Jovis filius
" Navigavit ex Ilio Trojanorum civitate destructa.
" Certè ego quidē demulsi Jovis mentem ægidē gestantis
" Dulcis circumfusus: tu autē ei mala machinabaris animo,
" Excitans sævorum ventorum per mare flatus:
" Et ipsum postea Coon bene habitatam asportâsti
" Seorsū ab amicis omnibus hic a. experrectus indignab.
" Jactans per domum deos: me verò maximè omnium
" Quærebat & me perditum ab æthere injecisset ponto,
" Nisi nox domitrix deorum servâsset & hominum,
" Quam adivi fugiens: ille autem cessavit iratus quamvis:
" Verebatur enim nè Nocti celeri ingrata faceret.
" Nunc rursus hoc me jubes periculosum aliud perficere.
Húc a. rursus alloquuta est pulchris oculis venerāda Juno,
" Somne, cur verò tu hæc in mentibus tuis cogitas?
" An putas ità Trojanis favere latè videntem Jovem,
" Sicut Herculem propter iratus est filium suum?
Age vade, ego autem tibi Gratiarum unam juniorum
" Dabo, quam ducas uxorem, & quæ tua vocetur conjux
" Pasitheam, quam semper desideras dies omnes. (est,
Sic dixit: gavisus est a. Somnus: respondénsq; alloquutus
" Age nunc mihi jura inviolabilem Stygis aquam;
" Manū verò altera quidem cape terram multipascuam,
" Altera verò mare marmoreum: ut nobis omnes
" Testes sunt inferi dii, Saturnum circa existentes,
" Omnino *te* mihi daturū esse Gratiarum unam juniorum
" Pasitheam, quam ego desidero dies omnes.
Sic dixit, neq; immorigera fuit dea candidis ulnis Juno
Jurabat autem ut jubebat: deos verò nominabat omnes
Subtartareos, qui Titanes appellantur.
Sed postquam juravítque & absolvit juramentum,
Illi ibant, Lemníque & Imbri oppidum relinquentes,
Ære induti, citò conficientes iter.
Ad Idā autē venerunt fontibus abundantē, matrē ferarum,
Ad Lecton, ubi primùm liquerunt mare: hi autem in cont.

Somni responsum ad Junonem

Juno Somno promissis persuadet.

Ibant

« Τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαρὺς πόδας εἰλαπινάζων.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος ὕπνος,
« Ἥρη πρέσβα θεὰ θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
« Ἄλλον μέν κεν ἔγωγε θεῶν αἰειγενετάων
« Ῥεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα
« Ὠκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
« Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίονος ἆσσον ἱκοίμην,
« Οὐδὲ κατευνήσαιμ' ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι
« Ἤδη γάρ με καὶ * ἄλλο τεὴ ἐπίνυσεν ἐφετμὴ, — γρ. ἄλλοτε ἤ
« Ἤματι τῷ, ὅτ' ἐκεῖνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς,
« Ἔπλεεν Ἰλιόθεν Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας. — ἐπίνυσσεν ἐφετμὲ
« Ἤτοι ἐγὼ μὲν ἔθελξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο
« Νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,
« Ὄρσασ' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας,
« Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας
« Νόσφι φίλων πάντων· ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινε,
« Ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεοὺς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
« Ζήτει, καί κέ μ' ἄϊστον ἀπ' αἰθέρος ἔμβαλε πόντῳ,
« Εἰ μὴ νὺξ δμήτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν,
« Τὴν ἱκόμην φεύγων, ὁ δ' ἐπαύσατο χωόμενός περ,
« Ἅζετο γὰρ μὴ νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἕρδοι.
« Νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη,
« Ὕπνε τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς;
« Ἦ φῂς ὡς Τρώεσσιν ἀρηγέμεν εὐρύοπα * Ζῆν'.
« Ὡς Ἡρακλῆος * περὶ χώσατο παιδὸς ἑοῖο; — γρ. Ζῆν Ν' ὡς
« Ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κέ τοι χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων — γρ. περιχώσατο
« Δώσω ὀπυιέμεναι καὶ σὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν
« Πασιθέην, ἧς αἰὲν ἱμείρεαι ἤματα πάντα.
Ὣς φάτο, χήρατο δ' Ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα,
« Ἄγρει νῦν μοι ὄμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ·
« Τῇ δ' τῇ ἑτέρῃ ἅλα μαρμαρέην, ἵνα νῶϊν ἅπαντες
« Χειρὶ δὲ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἕλε χθόνα πουλυβότειραν,
« Μάρτυροι * ὦσ' οἳ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες, — γρ. ὦσιν
« Ἦ μέν ἐμοὶ δώσειν χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων
« Πασιθέην ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἤματα πάντα. — ἔερθε
Ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, — γρ. καὶ, ὅσσ' ἔνερθε
Ὄμνυε δ' ὡς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας,
Τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Τὼ βήτην Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου ἄστυ λιπόντε,
Ἠέρα ἑσσαμένω, ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον·
Ἴδην δ' ἱκέσθην πολυπίδακα μητέρα θηρῶν,
Λεκτὸν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἅλα· τὼ δ' ἐπὶ χέρσου

Ibant, summa verò sub pedibus movebatur sylva.
Ibi Somnus quidē mansit antequā Jovis oculi viderēt eum,
In abietem ascendēs proceram admodū, quæ nunc in Ida
Altissima nata per aerem ad æthera ibat.
Ibi sedit ramis opertus abiegnis,
Avi argutæ similis, quam in montibus
Chalcida nominant dii, homines autem Cymindin.
Juno Jovem adit Juno verò celeriter ascenderat Gargarum summum
Idæ excelsæ: vidit autē *eam* nubiū congregator Jupiter:
Utq; vidit, subitò ipsū amor densis mētibus cōplexus est,
Perinde ac quando primùm misti sunt amore,
In cubile ascendendentes, dilectis clam parentibus.
Stetit autem ante ipsam sermonémque habuit his verbis,
Juno, quo festinans ab Olympo huc venis?
Equi autem non adsunt & currus quos conscendas.
" Hunc verò dolū meditata alloquuta est veneranda Juno
" Venio visura almæ fines terræ,
" Oceanúmque deorum originem, & matrem Tethyn,
" Qui me in suis ædibus accuratè nutrierunt & educârunt:
" Hos vado visura, & ipsis graves controversias dirimam.
" Jam enim longo tēmpore inter se abstinent
" Lecto & congressu, quoniam ira invasit animum
" Equi autem in radice fontibus abundantis Idæ
" Stant, qui me ferent supra terram & mare:
" Nunc autem tui gratia huc ab Olympo *ob* hoc venio,
" Nè fortè mihi posthac irascaris, si cum silentio
" Abeam ad domum profundi Oceani.
Hanc autē excipiēs alloquutus est nubiū coactor Jupiter
" Juno, illuc quidem licet & post proficisci:
" Nos autem in amore convertamus nos cubantes.
" Non enim unquam mihi sic deæ amor, neque mulieris
" Animum pectoribus circumfusus domuit:
" Neque quando captus fui amore Ixioniæ uxoris,
" Quæ peperit Pirithoum diis parem consilio
" Neque quando Danaes formosæ Achrisii filiæ,
" Quæ peperit Perseum, omnium clarissimum virorum:
" Neque quando *Captus fui amore* Phoenicis filiæ inclyti,
" Quæ peperit mihi Minoáq; & divinum Rhadamanthum
" Neque quando Semeles, neque Alcmenes in Thebis
" Quæ Herculem fortem peperit filium:
" At Bacchum Semele peperit filium: "
" Neque quandó Cereris pulchricomæ reginæ:
" Nec quando Latonæ valde illustris, neque tui ipsius:
" Ut tui nunc amore teneor, & me dulce desiderium capit.

Βήτην, ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὕπο σείετο ὕλη.
Ἔνθ' Ὕπνος μὲν ἔμεινε πάρος Διὸς ὄσσε ἰδέσθαι,
Εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἣ τότ' ἐν Ἴδῃ
Μακροτάτη πεφυυῖα δι' ἠέρος αἰθέρ' ἵκανεν,
Ἔνθ' ἧστ' ὄζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν,
Ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσσι
Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Κύμινδιν.
Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσατο Γάργαρον ἄκρον
Ἴδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεύς.
Ὡς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρος πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
Οἷον ὅτε πρώτιστον ἐμισγέσθην φιλότητι,
Εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας,
Στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
“Ἥρη, πῆ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις;
“Ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἅρματα τῶν κ' ἐπιβαίης·
Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη,
“Ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
“Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
“Οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐΰ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον·
“Τοὺς εἶμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.
“Ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
“Εὐνῆς καὶ φιλότητος· ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
“Ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπιδάκου Ἴδης
“Ἑστᾶσ', οἵ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρήν.
“Νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω,
“Μήπως μοι μετέπειτα χολώσεαι, αἴ κε σιωπῇ
“Οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόου Ὠκεανοῖο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
“Ἥρη κεῖσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὁρμηθῆναι,
“Νῶϊ δ' ἄγ' ἐν φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε.
“Οὐ γάρ πώποτέ μ' ὧδε θεᾶς ἔρος οὐδὲ γυναικὸς
“Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν,
“Οὐδ' ὁπότ' ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,
“Ἣ τέκε Πειρίθοον θεόφιν μήστωρ' ἀτάλαντον·
“Οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης,
“Ἣ τέκε Περσῆα πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
“Οὐδ' ὅτε Φοίνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
“Ἣ τέκε μοι Μίνω τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
“Οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης, οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
“Ἥ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
“Ἣ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε χάρμα βροτοῖσιν·
“Οὐδ' ὅτε Δήμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης·
“Οὐδ' ὁπότε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς,
“Ὡς σέο νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.

Hunc autem dolosa alloquuta est venerabilis Juno,
" Importunissime Saturni quale verbum dixisti?
" Si nunc in amore concupiscis cubare
" Idæ in verticibus: hæc autem *loca* patent omnia;
" Quomodo esset, si quis nos deorum semper existentium
" Dormientes videret, diisque omnibus interveniens
" Indicaret? non ego tuam ad domum redirem
" E cubili consurgens; vituperabile autem esset:
" Sed si vis & tibi gratum est animo;
" Est tibi thalamus quem dilectus filius fecit
" Vulcanus, solidásque fores postibus admovit,
" Illuc eamus dormituri, qãndoquidem tibi placet concubitus.
Hanc autẽ excipiẽs alloquutus est nubiũ coactor Jupiter,
" Juno, nec deorum hoc metuas, nec quemquam hominũ
" Visurum esse, talem tibi ego nebulam circumfundam
" Auream: nè Sol quidem nos per *eam* conspexerit,
" Cujus & acutissimum est lumen ad intuendum.
Dixit sanè, & ulnis complexus est Saturni filius suã uxorẽ:
Hos autẽ subter tellus divina produxit recentem herbam
Lotúmque roscidum, & crocum, & hyacinthum,
Densum & mollem, qui à terra in altum elevabat *eos*.
In eo cubarunt: insuper autem nebulam induerunt:
Pulchram, auream: lucidi verò decidebant rores.
Sic hic quidem quietè dormiebat pater in Gargaro summo
Somno & amore domitus: tenebat autem in ulnis uxorem:
Perrexit verò currere ad naves Achivorum dulcis Somnus.
Nuntium dicturus terram continenti Neptuno:
Prope autem stans verbis velocibus *eum* alloquutus est,

Somnus Neptunum incitat.

" Alacer nunc Græcis Neptune auxiliare,
" Et ipsis gloriam præbe parum saltem, dũ adhuc dormit
" Jupiter, quoniam ipsi ego mollem soporem offudi:
" Juno autem in amore decepit *eum* ut dormiret.
Sic fatus, hic quidem abiit ad inclytos coetus hominum:
Illum verò magis impulit auxiliari Danais:
Statim autem inter primos altè prosiliens hortabatur,
" Argivi, iterúmne concedimus Hectori victoriam,

Neptunus Achivos animat.

" Priamides ut naves capiat & gloriam auferat?
" *At* is quidem sic existimat, & gloriatur, quia Achilles
" Naves ad concavas manet iratus corde:
" Atqui illius non magnum desiderium erit, siquidem alii
" Non excitemur *ad* defendendum invicem.
" Sed agite, sicut ego dixero, assentiamur omnes:
" Scuta quotquot optima in exercitu & maxima
" Induti, capitáque splendentibus galeis

" Tecti

Τὴν δ' δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
« Αἰνότατε Κρονίδη ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες·
« Εἰ νῦν ἐν φιλότητι λιλαίεαι εὐνηθῆναι
« Ἴδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα·
« Πῶς κ' ἔοι· εἴ τις νῶϊ θεῶν αἰειγενετάων
« Εὕδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
« Πεφράδοι, οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην
« Ἐξ εὐνῆς ἀνστᾶσα· νεμεσητὸν δέ κεν εἴη.
« Ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
« Ἔστι τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
« Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
« Ἔνθ' ἴομεν κείοντες, ἐπεί νύ τοι εὔαδεν εὐνή.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
« Ἥρη μήτε θεῶν τόγε δείδιθι, μήτέ τιν' ἀνδρῶν
« Ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω
« Χρύσεον· οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι ἠέλιός περ,
« Οὗ τε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράασθαι.
Ἦ ῥα, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἣν παράκοιτιν,
Τοῖσι δ' ὑπὸ χθὼν δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην,
Λωτόν θ' ἑρσήεντα, ἰδὲ κρόκον, ἠδ' ὑάκινθον
Πυκνὸν καὶ μαλακὸν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργε·
Τῷ ἔνι λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἕσσαντο,
Καλὴν, χρυσείην, στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι·
Ὣς ὁ μὲν ἀτρέμας εὗδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ,
Ὕπνῳ καὶ φιλότητι δαμεὶς, ἔχε δ' ἀγκὰς ἄκοιτιν.
Βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ὕπνος,
Ἀγγελίην ἐρέων γαιηόχῳ ἐννοσιγαίῳ·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
« Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι Ποσείδαον ἐπάμυνε,
« Καί σφιν κῦδος ὄπαζε μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὕδει
« Ζεὺς, ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα·
« Ἥρη δ' ἐν φιλότητι παρήπαφεν εὐνηθῆναι.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ᾤχετ' ἐπὶ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων.
Τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
Αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορὼν ἐκέλευσε,
« Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὖτε μεθίεμεν Ἕκτορι νίκην
« Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἕλῃ καὶ κῦδος ἄρηται,
« Ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὔχεται, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
« Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
« Κείνου δ' οὔ τι λίην ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
« Ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.
« Ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες,
« Ἀσπίδες, ὅσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγισται,
« Ἑσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναιθήσιν κορύθεσσι

" Tecti, manibúsque longissimas hastas tenentes
" Eamus: sed ego præibo: neque opinor
" Hectorem Priamidem expectaturum, valde licet alacr.
" Quicunq; a. vir strenuus est & gestat parvum scutũ hu-
" Deteriori viro det, ipse verò scutũ majus subeat. (mero
Sic dixit: illi verò eum libenter audierunt & paruerunt:
Hos autem ipsi reges instruebant, vulnerati quamvis,
Tydides, Ulyssésque, & Atrides Agamemnon:
Omnes autem adeuntes martia arma commutabant,
Bona quidem fortis induebat: pejora autẽ deteriori dabat
Sed postquam induti sunt circum corpus splendidum æs,
Perrexerunt ire; præibat vero eis Neptunus quatiens terrã
Horrendum ensem longum habens in manu forti,
Similem fulguri: huic autem non fas est congredi
In pugna perniciosa: sed timor detinet viros.
Trojan. autẽ rursus ex altera parte instruxit illustris Hect.
Itaq; tunc gravissimam contentionem belli intenderunt,
Cœruleam comam habens Neptunus & illustris Hector,
Scilicet hic quidem Trojanis, ille autẽ Achivis auxilians.
Inundavit verò mare ad tentoriáque navésque
Argivorum: illi congressi sunt magno clamore.
Neque maris unda tantum boat ad terram
E ponto impulsa flatu Boreæ gravis:
Neque ignis tantus crepitus ardentis,
Montis in concavitatibus, quando properat urere sylvam:
Neque ventus tantum in quercubus excelsis
Sonat, qui maximè valde fremit sæviens:
Quantus profecto Trojanorum & Achivorum erat clam.
Vehementer vociferantiũ, quando in se invicem ruerunt
In Ajacem verò primus jaculatus est illustris Hector
Hasta, quoniam versus erat recta ad se: neque aberravit
Quà duo lora circa pectora extensa erant,
Nempe hoc quidẽ scuti, illud a. ensis argen. clavis decori:
Quæ ei defenderunt tenerũ corpus: ægrè autem tulit Hect.
Quòd ei telum velox irritum evolâsset è manu.
Ajax Hectorẽ vulnerat — Retro vero sociorum in multitud. cessit, mortem fugiens.
Hunc quidem deinde abeuntẽ magnus Telamonius Ajax
Saxo, quæ sanè multa velocium retinacula navium
Inter pedes pugnantium volvebãtur: horũ unum tollens,
In pectus percussit super scuti circũferentiã prope jugulũ:
Trochũ autem sicut concussit feriens, rotatúsq; est undiq;
Seu verò quum icta à patre Jove concidit quercus
Radicitus: teter autem sulphuris fit odor
Ex ea: eum autem non tenet fiducia qui viderit

«Κρύψαντες, χερσίν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἑλόντες
«Ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδέ τί φημι
«Ἕκτορα Πριαμίδην μενέειν μάλα περ μεμαῶτα.
«Ὃς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὤμῳ,
«Χείρονι φωτὶ δότω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον οὐτάμενοί περ,
Τυδείδης, Ὀδυσεύς τε, καὶ Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων·
Οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας ἀρήϊα τεύχε' ἄμειβον,
Ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρεια δὲ χείρονι δόσκεν,
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἕσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκὸν,
Βάν ῥ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
Ἴκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
Ἐν δαῒ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.
Τρῶας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος Ἕκτωρ.
Δή ῥα τότ' αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν
Κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἤτοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
Ἀργείων· οἱ δὲ ξυνίσαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
Οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάᾳ * περὶ χέρσον, γρ. ποτὶ
Ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ Βορέω ἀλεγεινῇ.
Οὔτε πυρὸς τόσσος γε * ποτὶ βρόμος αἰθομένοιο γρ. ποτὶ
Οὔρεος ἐν * βήσσῃς ὅτε τ' ὤρετο καιέμεν ὕλην· γρ. βήσσησ'
Οὔτ' ἄνεμος τόσσον γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν γρ. καὶ βήσσῃ
Ἠπύει, ὅς τε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων·
Ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνὴ
Δεινὸν ἀϋσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν. Γρ. τόσση
Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτε. γρ. τῇ ῥα
Τῇ ῥα δύω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
Ἤτοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου·
Τώ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χρόα· χώσατο δ' Ἕκτωρ,
Ὅττι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός.
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Χερμαδίῳ, τά ῥα πολλὰ θοάων ἔχματα νηῶν
Πὰρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο· τῶν ἓν ἀείρας,
Στῆθος * βεβλήκει ὑπὲρ ἄντυγος ἀγχόθι δειρῆς· γρ. ἐβεβλήκει
Στρόμβον δ' ὣς ἔσσευε βαλών, περὶ δ' ἔδραμε πάντῃ
Ὡς δ' ὅτ' * ὑπαὶ ῥιπῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπῃ δρῦς γρ. ὑπὸ
Πρόρριζος· δεινὴ δὲ θεείου γίνεται ὀδμὴ
Ἐξ αὐτῆς, τὸν δ' οὔ περ ἔχει θράσος ὅς κεν ἴδηται

Ἐγγὺς

Prope existens: durum enim Jovis magni fulmen:
Sic cecidit Hectoris celeriter humi robur in pulveres:
Manu autem ejecit hastam: ipsum verò scutum sequutũ est
Et galea: circa autem ipsum sonuerunt arma decora ære.
At valde exclamantes accurrerunt filii Græcorum,
Sperantes trahere *ad se* jaculabantur autem crebra
Spicula: sed nemo potuit pastorem populorum (tissimi
Vulnerare, neque percutere, prius enim protexerunt for-
Polydamásque, & Æneas, & divinus Agenor,
Sarpedónque princeps Lyciorum, & Glaucus eximius:
Cæterorúmque nemo ipsum neglexit: sed ante
Scuta rotunda tenebant: hunc autem socii (ad equos
Manibus elevantes asportarunt ex prælio donec pervenit
Veloces, qui ei post pugnam & bellum
Stabant, aurigámque & currus decoros habentes,
Qui hunc ad urbem portarunt graviter gementem:
Sed quando jam ad vadũ pervenerũt placidè fluẽtis fluvii
Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter,
Ibi ipsum ex equis admoverunt terræ, illúmque aqua
Asperserunt: hic autem recreatus est & suspexit oculis,
Sedens verò in genua, atrum sanguinem evomuit:
Iterum autem retro lapsus est in terram: ejúsque oculos
Nox obtexit nigra: ictus enim adhuc animum domabat,
Argivi igitur ut viderunt Hectorem seorsum ineuntem,
Alacriùs in Trojanos insilierunt, meminerúntque pugnæ.
Tunc longè primus Oilei *filius* Ajax
Satnium vulneravit, hasta insiliens acuta
Enopiden, quem nympha pepererat Nais inculpata,
Enopi armenta pascenti apud ripas Satnioentis.
Hunc quidem Oiliades hasta inclytus prope ascendens
Læsit ad ventrem: hic autem resupinatus est, circáq; ipsum
Trojani & Danai commiserunt validam pugnam.
Ad hunc verò Polydamas hastam vibrans accessit vindex
Panthoides, vulneravit a. Prothoenorẽ *ad* dextrũ humerũ,
Filium Areilyci: per humerum verò fortis hasta (manus
Penetrav. hic autẽ in pulveres lapsus prehẽdit terrã palma.
" Polydamas verò insolenter gloriatus est, valde clamans,
" Haud equidem puto magnanimi Panthoidæ
" Manu à robusta vanum exiliisse telum,
" Sed aliquis Argivorum excepit corpore, & ipsum puto
" Eo innitentem descensurum domum Plutonis intra.
Sic dixit: Argivis autem dolor ortus est eo gloriante:
Ajaci verò maximè bellicoso animum commovit
Telamonidæ: hunc enim cecidit proximè

Hector saucius ex acie effertur.

Polydamas Prothoenorem interfecit.

Ajax Archelochum interfecit.

Ἐγγὺς ἐών, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός.
Ὣς ἔπεσ' Ἕκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσι.
Χειρὸς δ' ἔκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπὶς ἑάφθη
Καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
Ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειὰς
Αἰχμάς, ἀλλ' οὔτις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
Οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν, πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι,
Πουλυδάμας τε καὶ Αἰνείας καὶ δῖος Ἀγήνωρ,
Σαρπηδών τ' ἀρχὸς Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων,
Τῶν δ' ἄλλων οὔτις εὑ * ἀκήδησ'· ἀλλὰ πάροιθεν γρ. Τῶν τ'
Ἀσπίδας εὐκύκλους σχέθον αὐτοῦ· τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι γρ. ἀκήδεσεν.
Χερσὶν ἀείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
Ὠκέας, οἵ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
Ἕστασαν, ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντες
Οἳ τόν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋρρεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,
Ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, κὰδ δέ οἱ ὕδωρ
Χεῦαν, ὁ δ' ἀμπνύνθη καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
Ἑζόμενος δ' ἐπὶ γοῦνα κελαινεφὲς αἷμ' ἀπέμεσσεν·
Αὖτις δ' * ἐξοπίσω πλῆτο χθονί, κὰδ δέ οἱ ὄσσε γρ. ἐξ ὀπίσω
Νὺξ ἐκάλυψε μέλαινα, βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
Ἀργεῖοι δ' ὡς οὖν ἴδον Ἕκτορα νόσφι κιόντα,
Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Ἔνθα πολὺ πρώτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
Σάτνιον οὔτασε δουρὶ μεταλμένος ὀξυόεντι
Ἠνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηῒς ἀμύμων
Ἤνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος.
Τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθών. γρ. Οὔτασε
Οὖτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ κατὰ λαπάρην.
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην·
Τῷ δ' ἔπι Πουλυδάμας ἐγχέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
Πανθοΐδης· βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον,
Υἱὸν Ἀρηϊλύκοιο· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ·
Πουλυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν ἀΰσας,
“Οὐ μὰν αὖτ' * ὀΐω μεγαθύμου Πανθοΐδαο γρ. οἴω
“Χειρὸς ἄπο στιβαρῆς ἅλιον πηδῆσαι ἄκοντα,
“Ἀλλά τις Ἀργείων κόμισε χροΐ· καί μιν ὀΐω
“Αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Ὣς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο,
Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε
Τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα,

Καρπαλίμως

Statim autem *in* abeuntem jaculatus est hasta splendida;
Polydamas verò ipse quidem vitavit mortem nigram
Obliquè declinando: excepit autem Antenoris filius
Archelochus: huic enim dii destinaverant mortem,
Hunc percussit, capitísque & cervicis ad juncturam
Summam vertebram *spinæ*: ambos vero amputavit nervos.
Hujus autem multo priùs caput, ósque, narésque
Solo adhæserunt, quam tibiæ & genua cadenti.
Ajax verò rursus clamavit inculpato Polydamanti,
Animadverte Polydama, & mihi verum dic,
" Num iste vir pro Prothoenore occiso sit (ex ignavis
" Digna cōpensatio? non quidem mihi ignav. videt. neque
" Sed frater Antenoris equorum domitoris.
" Vel filius: ipsi enim genere proximè similis est.
Acamas Bœotiū occidit. Dixit, bene cognoscens: Trojan. autem dolor cepit animum.
Tunc Acamas Promachum Bœotium vulneravit hasta,
Patrem circumstans: is autem trahebat per pedes.
Ob hunc Acamas mirificè gloriatus est, altè clamans,
" Argivi telis destinati, minarum insatiabiles,
" Non quidem solis labórque erit & luctus
" Nobis, sed aliquando sic occidemini & vos,
" Videte ut vobis Promachus cæsus dormit
" Hasta mea, ut non fratris vindicta
" Diu inulta sit: ideo & quilibet optat vir
" Fratrem in ædibus cædis vindicem restare.
Peneleus Ilioneū perimit. Sic dixit: Argivis autem dolor obortus est eo jactante.
Peneleo verò maximè bellicoso animum commovit
Ruit autem *in* Acamantem, ille verò non sustinuit impetum
Penelei regis: hic vulneravit Ilioneum
Filium Phorbantis divitis: quem maximè
Mercurius Trojanorum diligebat, & facultates dederat:
Ei verò mater solum peperit Ilioneum.
Quem tunc sub palpebra vulneravit juxta oculi radices,
Excussítque pupillam, hasta verò per oculum penitus
Et per cervicis nervū venit: hic autē resedit manus tēdens
Ambas: Peneleus verò extrahens ensem acutum.
Cervicem mediam amputavit, dejecítque humi
Ipsa cum galea caput, adhuc autem fortis hasta
Erat in oculo: hic verò dixit capite sublato,
Denuntiavítq; Trojanis, & glorians verbum loquutus est,
" Renuntiate mihi Trojani, illustris Ilionei
Patri charo & matri, ut lugeant in ædibus.
Neque enim ipsa Promachi uxor Alegenoridæ
Ob virum charum reversum lætabitur: quando jam

Καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν,
Λικριφὶς ἀΐξας, κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
Ἀρχέλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον.
Τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνεοχμῷ,
Νείατον ἀστράγαλον, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
Τοῦ δὲ πολὺ προτέρη κεφαλὴ, στόμα τε, ῥῖνές τε,
Οὔδει πλῆντ', ἤπερ κνῆμαι καὶ γοῦνα πεσόντος.
Αἴας δ' αὖτε γέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι.
“Φράζεο Πουλυδάμα, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπε
“Ἦ δ' οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι
“Ἄξιος· οὐ μέν μοι κακὸς εἴδεται οὐδὲ κακῶν ἐξ,
“Ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο,
“Ἢ παῖς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐῴκει·
Ἦ ῥ' εὖ γινώσκων· Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμῷ.
Ἔνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον οὔτασε δουρὶ,
Ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαώς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖιν·
Τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν ἀΰσας,
“Ἀργεῖοι ἰόμωροι ἀπειλάων ἀκόρητοι,
“Οὐ θὴν οἴοισίν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ ὀϊζὺς
“Ἡμῖν, ἀλλά ποθ' ὧδε κατακτανέεσθε καὶ ὔμμες.
“Φράζεσθ' ὡς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὕδει
“Ἔγχει ἐμῷ, ἵνα μή τι κασιγνήτοιό γε ποινὴ
“Δηρὸν ἄτιτος ἔῃ· τῷ καί κέ τις εὔχεται ἀνὴρ
“Γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα λιπέσθαι.
Ὣς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·]
Πηνέλεῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
Ὁρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωὴν
Πηνελέοιο ἄνακτος· ὁ δ' οὔτασεν Ἰλιονῆα,
Υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τόν ῥα μάλιστα
Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει, καὶ κτῆσιν ὄπασσε·
Τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκεν Ἰλιονῆα·
Τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὖτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
Ἐκ δ' ὦσε γλήνην, δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο * διαπρὸ, γρ. διὰ πρὸ
Καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν· ὁ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσσας
Ἄμφω· Πηνέλεως δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ,
Αὐχένα μέσσον ἔλασσεν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε·
Αὐτῇ σὺν πήληκι κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φὴ κώδειαν ἀνασχὼν,
Πέφραδέ τε Τρώεσσι, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Εἰπέμεναί μοι Τρῶες, ἀγαυοῦ Ἰλιονῆος
Πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ γοήμεναι ἐν μεγάροισιν.
Οὐδὲ γὰρ ἡ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγηνορίδαο
“Ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὁππότε κεν δὴ

“Ἐκ

Ex Troja cum navibus revertemur juvenes Achivorum.
Sic dixit: illos autem omnes pallidus timor occupavit:
Circúspiciebat verò unusquisq; quà fugeret gravẽ mortẽ.
Trojani fugiunt. Dicite nunc mihi Musæ coelestes domos habitantes,
Quis jam primus cruenta spolia Achivorum
Sustulit, postquam inclinavit pugnam inclytus Neptunus.
Ajax primus Telamonius Hyrtium vulneravit
Gyrtiadem Mysorum ducem strenuorum
Phalcen autem Antilochus & Mermerum spoliavit:
Meriones autem Morynque & Hyppotionem interfecit
Teucer autem Prothoonáque peremit, & Periphetem.
Atrides autem deinde Hyperenorem pastorem populorũ
Vulneravit ad Ile: intestina verò æs laceravit
Incidens: anima autem per inflictum vulnus
Erupit coacta, hujúsque caligo oculos texit.
Plurimos verò Ajax interfecit Oilei celer filius:
Non enim ei quisquam par *ad* insequendum pedibus erat
Viros fugientes quando Jupiter fugam immisisset.

ARGUMENTUM XV. LIBRI.

ILIADIS HOMERI.

JUpiter experrectus, & intuitus Trojanos qui vincebantur Junonem increpat: & Irin mittit ad Neptunum jubens absistere bello: Apollinem autem, ut vires reficiat Hectoris: qui assumpta ægide Græcos in fugam convertit, & ipsis jam ad naves usque compulsis, Ajax Telamonius multos interficit hostium, qui navibus ignem inferebant.

ALIUD ARG. VEL INSCR.

O, *Saturnius iratus est Neptuno & Junoni*,

ALIA INSCRIPTIO.

Pugnantium fuga.

HOMERI ILIADOS. LIB. XV.

SED postquam tránsque palos & fossam iverunt
Fugientes, multíq; prostrati sunt Danaorum manibus
Hi quidem jam apud currus coercebantur manentes,

« Ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας * ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλε· — γρ. ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα
Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, * ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον. — γρ. ὅποι.
Ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅς τις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγρι' Ἀχαιῶν
Ἤρατ', ἐπεί ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς ἐννοσίγαιος. — γρ. ῥεῖ'
Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὕρτιον οὖτα
Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων.
Φάλκην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέρμερον ἐξενάριξε·
Μηριόνης δὲ Μόρυν τε, καὶ * Ἱπποτίωνα κατέκτα. — γρ. ἱπποτίωνα.
Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην·
Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα ποιμένα λαῶν,
Οὖτα * κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσε — γρ. Οὔτασε καλλαπάρην.
Δῃώσας, ψυχὴ δὲ κατ' οὐταμένην ὠτειλὴν
Ἔσσυτ' ἐπειγομένη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
Πλείστους δ' Αἴας εἷλεν Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός.
Οὐ γάρ οἵ τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν
Ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὦρσε.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ο. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Ζεὺς ἐγερθεὶς, καὶ θεασάμενος τοὺς Τρῶας νικωμένους Ἥρᾳ ἐπιπλήσσει, καὶ Ἶριν μὲν μεταπέμπει πρὸς Ποσειδῶνα, κελεύων ἀποστῆναι τοῦ πολέμου· Ἀπόλλωνα δὲ, ὅπως ἀναῤῥώσῃ τὸν Ἕκτορα· ὃς ἀναλαβὼν αἰγίδα, τοὺς Ἕλληνας εἰς φυγὴν τρέπει· καὶ μάχεται τῶν νεῶν συνδιωχθέντων, Αἴας ὁ Τελαμώνιος πολλοὺς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων, τοὺς ταῖς ναυσὶ πῦρ ἐπιφέροντας.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.
ἡ ἐπιγραφή.

Ὁ Κρονίδης κεχόλωτο Ποσειδάωνι καὶ Ἥρῃ.

ΑΛΛΗ.

Παλίωξις.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἡ Ο. ῥαψῳδία.

Αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
Φεύγοντες· πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσὶν,
Οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,

Pallidi præ timore fugati: experrectus est autem Jupiter
Idæ in verticibus apud habentẽ thronũ aureũ Junonem:
Stetit verò exurgens, viditque Trojanos & Achivos:
Hos quidem turbatos, illos autem turbantes à tergo
Argivos, interque ipsos Neptunum regem.
Hectorẽ verò in campo vidit jacentem: circum autem socii
Sedebant, hic vero gravi angebat. anhelitu mente alienat.
Sanguinem vomens, quia eum validissim. læserat Græcor.
Hunc a. intuitus miseratus est pater hominúmq; deorúmq;
Graviter autẽ torve-intuitus Junonem verbo alloqu. est
Certè valde improbus, ô callida, tuus dolus, Juno,
" Hectora nobilẽ cessare fecit à pugna fugav. & copias:
" Nescio an rursus insidiarum tristium
" Prima fructum percipias, & te verberibus cædam.
" An non meministi quãdo pependisti ab alto, à ped. aut.
" Incudes demisi duas, circũ manus autem vinculũ ligavi
" Aureum, firmum? tu verò in æthere & nubibus
" Pendebas, ægrè ferebant autem dii per altum Olympũ:
" Solvere a. non potuerũt circumstãtes; quemcunq; n. pre-
" Projiciebã correptũ de cœlo, donec perven. (hẽdissem
" In terram vix spirans: me autem neque sic ira remisit
" Acerba *propter* cruciatum Herculis divini,
" Quem tu cum Borea vento inductis procellis
" Misisti per indomitum pontum, mala machinans,
" Et ipsum postea ad Coum bene habitatam adduxisti:
" Eum tamen ego indè liberavi & reduxi iterum
" Argos in aptum equis, multa licet perpessum.
" Hæc tibi rursus in memoriã reducã, ut desistas à fraudi.
" Ut scias an tibi profuerit congressúsque & cubile
" Quo mista es veniens seorsum à diis, & me decepisti.
Sic dixit: horruit autem bovinis oculis venerãda Juno:
Et ipsum edita voce, verbis velocibus alloquuta est.
Sciat nunc hoc terra & cœlum latum supernè
" Et subter labens Stygis aqua (quod maximum
" Juramentum gravissimúmque est beatis diis)
" Tuúmque sacrum caput, & noster ipsorum lectus
" Juvenilis (per quem equidem nunquã temere jurarim)
" Minimè hortatu meo Neptunus terræ quassator
" Lædit Trojanósque & Hectorem: hic autem auxilium.
" Sed nimirum ipsum animus impellit & instigat:
" Afflictos apud naves videns miseratus est Achivos.
" Verum ego & ille consuluerim
" Eâ ire, quã quidẽ tu, ô *Jup.* atras nubes cogens duxeris.
Sic dixit: risit autem pater hominúmque deorúmque.

Jupiter expergefactus Junonem objurgat.

Juno Jovi negat suo impulsu Neptunum adesse Græcis.

Jupiter Junoni jubet ut sibi Irim accersat & Apollinem.

Χλωροὶ ὑπαὶ δείους πεφοβημένοι· ἔγρετο δὲ Ζεὺς
Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης·
Στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
Τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπιθεν
Ἀργείους· μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα·
Ἕκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Εἵαθ', ὁ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι κῆρ' ἀπινύσσων,
Αἷμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
“Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν, Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν,
“Ἦ μάλα δὴ κακότεχνος ἀμήχανε σὸς δόλος Ἥρη,
“Ἕκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς.
“Οὐ μὰν οἶδ' εἰ αὖτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς
“Πρώτη ἐπαύρηαι, καί σε πληγῇσιν ἱμάσσω.
“Ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖιν
“Ἄκμονας ἧκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἴηλα
“Χρύσεον ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
“Ἐκρέμω, ἠλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον·
“Λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
“Ῥίπτασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἵκηται
“Γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὧς θυμὸς ἀνίει
“Ἀζηχὴς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο·
“Τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας,
“Πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον κακὰ μητιόωσα·
“Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας.
“Τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην, καὶ ἀνήγαγον αὖτις
“Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλά περ ἀθλήσαντα.
“Τῶν σ' αὖτις μνήσω, ἵν' ἀπολλήξῃς ἀπατάων,
“Ὄφρ' εἰδῇς, ἤν τοι χραίσμῃ φιλότης τε καὶ εὐνή, (γρ. Ὄφρα ἴδῃς ἤν τι)
“Ἣν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο, καί μ' ἀπάτησας.
Ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
“Ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
“Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
“Ὅρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι·
“Σή θ' ἱερὴ κεφαλὴ, καὶ νωΐτερον λέχος αὐτῶν
“Κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγώ ποτε μὰψ ὀμόσαιμι,
“Μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
“Πημαίνει Τρῶάς τε, καὶ Ἕκτορα· τοῖσι δ' ἀρήγει.
“Ἀλλά που αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
“Τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιούς. (γρ Κτεινομένους δ'.)
“Αὐτάρ τοι καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην,
Τῇ ἴμεν, ᾗ κεν δὴ σὺ κελαινεφὲς ἡγεμονεύοις.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,

Et respondens, verbis alatis alloquutus est,
Si quidem jam tu nunc bovinis oculis veneranda Juno
" Idem mecum sentiens inter immortales sederes,
" Propterea Neptunus, etsi valde tendit aliò,
" Confestim converteret mentem ad tuam & meam vo-
" Sed si jam quidem ex animo & verè loqueris, (luntate.
" Vade nunc ad coetus deorum & huc voca
" Irínque accedere & Apollinem inclytum arcu
" Ut hæc quidem ad exercitum Achivorum loricatorum
" Eat, & dicat Neptuno regi,
" Ut cessans à pugna, suas ad ædes redeat:
" Hectorem verò incitet ad pugnam Phoebus Apollo,
" Iterum autem inspiret robur, obliviscatúrque dolorum,
" Qui nunc ipsum affligunt in mentibus: sed Achivos
" Iterum avertat, imbellem fugam immittens.
" Fugientes autem in naves transtratas irruant
" Pelidæ Achillis: hic verò excitabit suum socium
" Patroclum, húncque interficiet hasta illustris Hector
" Ilium ante, multos ubi perdiderit juvenes,
" Cum alios, tum etiam filium meum Sarpedona divinū:
" *Ob* hunc iratus, interficiet Hectorem nobilis Achilles.
" Ex eo deinde tempore reciprocam fugam à navibus
" Semper ego faciam perpetuo usque dum Achivi
" Ilium excelsum capiant Minervæ per consilia:
" Prius autē neq; ego cessabo *ab* ira, neq; quempiā aliorū
" Immortalium Danais auxiliari hic sinam,
" Priusquam Pelidæ explicatur desiderium,
" Sicut ei promisi prius, meóque annui capite,
" Die illo, quando mea dea Thetis complexa est genua,
" Supplicans ut honorarem Achillem urbium vastatorē.
Sic dixit: neque immorigera fuit dea albis ulnis Juno:
Juno reliquos Deos adit. Descendit autem ab Idæis montibus in altum Olympum,
Sicut verò quando discurrit mens viri, qui multa
Terra peragrata mentibus prudentibus consideret
Huc iveram vel illuc, cogitétque multa.
Sic citò properans pervolavit veneranda Juno:
Pervenit autem in altū Olympum, congregatísq; super.
Immortalibus diis Jovis *in* domo: hi verò conspicati
Themis Junoni propinat. Omnes assurrexerunt & excipiebant poculis:
Hæc autem alios quidem dimisit, à Themide verò form.
Suscepit poculum: prima enim obvia venit currens,
Et ipsam edita voce verbis alatis alloquuta est,
Juno cur ascendisti, turbata autem videris:
Certè valde jam te terruit Saturni filius, qui tibi maritus,

Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
“ Εἰ μὲν δή σύ γ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
“ Ἶσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζοις,
“ Τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλῃ,
“ Αἶψα μεταστρέψειε νόον μετὰ σὸν, καὶ ἐμὸν κῆρ·
“ Ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
“ Ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν καὶ δεῦρο κάλεσσον
“ Ἶριν τ' ἐλθέμεναι, καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
“ Ὄφρ' ἡ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
“ Ἔλθῃ, καὶ εἴπῃσι Ποσειδάωνι ἄνακτι,
“ Παυσάμενον πολέμοιο, τὰ ἃ πρὸς δώμαθ' ἱκέσθαι· γρ. Παυσαμένῳ.
“ Ἕκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων
“ Αὖτις δ' ἐμπνεύσῃσι μένος λελάθῃ δ' ὀδυνάων,
“ Αἳ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
“ Αὖτις ἀποστρέψῃσιν, ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσας.
“ Φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι
“ Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος· ὁ δ' * ἀνστήσει ὃν ἑταῖρον γρ. ἀνστήσῃ.
“ Πάτροκλον, τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχεϊ φαίδιμος Ἕκτωρ,
“ Ἰλίου προπάροιθε πολέας ὀλέσαντ' αἰζηοὺς
“ Τοὺς ἄλλους, μετὰ δ' υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον.
“ Τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.
“ Ἐκ τοῦ δ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν.
“ Αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερὲς, εἰσόκ' Ἀχαιοὶ
“ Ἴλιον αἰπὺ ἕλοιεν, Ἀθηναίης διὰ βουλάς.
“ Τὸ πρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύσω χόλον, οὔτε τιν' ἄλλων
“ Ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω,
“ Πρίν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ,
“ Ὥς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι
“ Ἤματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἥψατο γούνων,
“ Λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὄλυμπον.
Ὡς δ' ὅτ' * ἀναΐξῃ νόος ἀνέρος, ὅς τ' ἐπὶ πολλὴν γρ. ἂν ἀΐξῃ.
Γαῖαν ἐληλουθὼς φρεσὶ πευκαλίμῃσι * νοήσῃ γρ. νοήσει.
Ἔνθ' εἴην, ἢ ἔνθα, μενοινήσειέ τε πολλά.
Ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη.
Ἵκετο δ' αἰπὺν Ὄλυμπον, ὁμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
Ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ, οἱ δὲ ἰδόντες,
Πάντες ἀνήϊξαν, καὶ δεικανόωντο δέπασιν·
Ἡ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρῄῳ
Δέκτο δέπας, πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέουσα·
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
“ Ἥρη, τίπτε βέβηκας, ἀτυζομένῃ δὲ ἔοικας·
“ Ἦ μάλα δή σε φόβησε Κρόνου πάϊς, ὅς τοι ἀκοίτης·

Huic autem respondit deinde dea albis ulnis Juno,
" Nè ex me, dea Themis, hæc sciscitare: scis & ipsa
" Qualis illius animus superbus & sævus?
" Sed tu præsis *inter* deos in ædibus convivio æquali:
" Hæc autem etiam inter omnes audies immortales,
" Qualia Jupiter mala opera machinatur: non equidē puto
" Omnibus pariter animum gavisurum: neque mortalib.
" Neque diis, etsi quis nunc convivatur hilaris.
Illa quidem sic loquuta consedit veneranda Juno.
Molestè tulerunt autem per domum Jovis dii: illa autem
Labiis: non tamen frons super supercilia nigra (risit
Exhilarata est: inter omnes autem indignata loquuta est,
" O stultos *nos* qui Jovi irascimur insipientes,
" Aut etiam ipsum cupimus compescere propiùs accedentes
" Vel verbo, vel vi: hic verò longè sedens non curat,
" Neque movetur: ait enim inter immortales deos
" Fortitudinéque potentiáque eximiè *se* esse optimum.
" Ideo tolerate quodcunque malū mittat vestrū unicuique
" Jam enim nunc opinor Marti damnum contigisse,
" Filius enim ei interiit in pugna, dilectissimus virorum
" Ascalaphus, quem ait suum esse potens Mars.
Sic dixit: sed Mars virentia feriebat femora
Manibus demissis: lugens autem alloquutus est,
" Nè nunc mihi succenseatis cœlestes domos incolentes
" Ultum cædem filii eunti ad naves Achivorum.
" Etiamsi mihi quoque fatale esset Jovis percusso fulmine
" Jacere una cum mortuis inter sanguinem & pulveres.
Sic dixit: & equos jussit Metúmque, Terrorémque
Jungere: ipse autem arma induit præfulgentia,
Tunc quædam majórque & gravior alia
A Jove immortalibus ira & indignatio parata fuisset,
Nisi Minerva cunctis timens diis
Prosiliisset extra vestibulum, liquissétq solium ubi sedebat:
" Hujus quidem à capite galeam dempsit & scutū humeris
" Hastámque firmavit valida è manu rapiens
" Æream: verbísque corripuit impetuosum Martem,
" Furiose, mentibus stolide, periisti: an verò tibi frustra
" Aures ad audiendum sunt, mens autem periit & pudor
" Non audis quæ dicit dea albas ulnas habens Juno?
" Quæ jam nunc à Jove Olympio venit.
" An velis ipse quidem perpessus mala multa
" Reverti ad Olympum & quidem dolens necessitate?
" Cæterum autem malum magnum omnibus creare?
" Continuo enim Trojanos quidē magnanimos & Achivos

Mars audita morte filii irascitur.

Minerva Martem cohibet.

" Linque

“Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
“Μή με θεὰ Θέμι ταῦτα διείρεο· οἶσθα καὶ αὐτὴ,
“Οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής·
“Ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἔνι δαιτὸς ἐΐσης·
“Ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεαι ἀθανάτοισιν,
“Οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκεται· οὐδέ τε φημὶ
“Πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν,
“Οὔτε θεοῖς, εἴπερ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὔφρων.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα, καθέζετο πότνια Ἥρη·
Ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί, ἡ δ' ἐγέλασσε
Χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν
Ἰάνθη, πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα,
“Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες,
“Ἢ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἆσσον ἰόντε',
“Ἢ ἔπει, ἠὲ βίῃ, ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει,
“Οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
“Κάρτεΐ τε σθένεΐ τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
“Τῷ ἔχεθ' ὅττι κεν ὔμμι κακὸν πέμπῃσιν ἑκάστῳ.
“Ἤδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἄρηΐ γε πῆμα τετύχθαι·
“Υἱὸς γάρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἔνι φίλτατος ἀνδρῶν
“Ἀσκάλαφος, τὸν φησὶν ὃν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης· Γρ. δ' ἔπος ηὔδα.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ Ἄρης θαλερὼ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος * δὲ προσηύδα,
“Μὴ νῦν μοι νεμεσήσετ' ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
“Τίσασθαι φόνον υἷος ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
“Εἴπερ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληγέντι κεραυνῷ
“Κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίῃσιν.
Ὣς φάτο· καί ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
Ζωγνύμεν· αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα. Γρ. Ζευγνύμεν.
Ἔνθα κ' ἔτι μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
Πὰρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
Εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδείσασα θεοῖσιν,
Ὦρτο δ' ἐκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον ἔνθα θάασσε·
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἵλετο, καὶ σάκος ὤμων.
Ἔγχος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἐκ χειρὸς ἑλοῦσα
Χάλκεον. ἡ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα,
“Μαινόμενε, φρένας ἠλὲ, διέφθορας· ἦ νύ τοι αὔτως
“Οὔατ' ἀκουέμεν ἐστί, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.
“Οὐκ ἀΐεις ἅτε φησὶ θεὰ λευκώλενος Ἥρη;
“Ἣ δὴ νῦν πὰρ Ζηνὸς ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;
“Ἦ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ,
“Ἂψ ἴμεν οὔλυμπόνδε καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκῃ,
“Αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
“Αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς

"Linquet: hic autē nos veniet conturbaturus in Olym.
"Corripiet v.ordine omnes,quíq;in culpa *est*,quíq;etiā nō
"Ideò te rursus nunc jubeo sedare iram ob filium tuum:
"Jam enim aliquis eo potentia & manibus fortior
"Vel interfectus est,vel etiā postea interficietur: diffi.autē
"Omnium hominum liberare generationem & partum.
Sic loquuta, firmavit in solio impetuosum Martem.
Juno autem Apollinem vocavit domum extra,
Irínque, quæ diis internuntia *est* immortalibus.
Et ipsos compellans verbis alatis alloquuta est,

Juno Apollini & Iri Jovis mandata refert.

"Jupiter vos in Idam jubet venire quam celerrimé.
"At postquam veneritis Jovísq; conspectum aspexeritis
"Facite quicquid ille injunxerit & præceperit.
Hæc quidem sic loquuta, retro cessit veneranda Juno,
Sedítque in solio: hi autem properantes volaverunt,
Idámq; pervenerunt fontibus abundantē matrem ferarū:
Invenerunt autē latè videntem Jovem,in Gargaro summo
Sedentem, ipsum autem undiq; odorifera nubes cingeb.
Hi verò coram ut venerunt Jove nubicogo
Steterunt, neque ipsos videns iratus est animo,
Quoniam ejus celeriter verbis dilectæ uxoris paruerant.
Irin autem priorem verbis alatis alloquutus est,
"Vade age, Iri velox, Neptuno regi
"Omnia hæc nuntia, neque falsa nuntia sis:
"Desistentem ipsum jube à pugna & prælio
"Venire ad cœtus deorum vel in mare divinum.
"Si autem meis verbis non obediet, sed spernet,
"Consideret deinde mente & animo,
"Nè me,fortis quamvis existens, invadentem sustineat
"Expectare:quoniā eo dico virib. multo præstātior me esse
"Et natu majorem: at ejus non veretur dilectum cor
"Æqualem *se* dicere mihi, quem metuunt & cæteri.
Sic dixit:neque immorigera fuit ventipes velox Iris:
Descendit autem ab Idæis montibus ad Ilium sacrum:
Veluti verò quum ex nubibus volat nix, aut grando
Gelida ab impetu serenifici Boreæ:
Sic celeriter festinans devolavit velox Iris,
Prope autem stans alloquuta est inclytum Neptunum,
Nuntium aliquem tibi, Neptune nigris crinibus decore
"Veni huc afferens à Jove ægidem gestante:
"Desistentem te jubet à pugna & prælio
"Venire ad cœtus deorum, aut in mare amplum.
"Si autem ejus verbis non obtemperabis, sed spernes,
"Minatur & ille ex adverso pugnantem

"Huc

«Λείψει· ὁ δ' ἡμέας εἶσι κυδοιμήσων ἐς Ὄλυμπον·
«Μάρψει δ' ἑξείης ὅς τ' αἴτιος, ὅς τε καὶ οὐκί.
«Τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἷος ἑῆος·
«Ἤδη γάρ τις τοῦδε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων,
«Ἢ πέφατ', ἢ καὶ ἔπειτα πεφήσεται, ἀργαλέον δὲ
«πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε, τόκον τε.
Ὣς εἰποῦσ', ἵδρυσε θρόνῳ ἔνι θοῦρον Ἄρηα.
Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτὸς,
Ἶρίν θ', ἥτε θεοῖσι μετάγγελος ἀθανάτοισι·
Καί σφεας φωνήσασ', ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
«Ζεὺς σφὼ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅττι τάχιστα·
«Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε, Διός τ' εἰς ὦπα ἴδησθε,
«Ἕρδειν ὅττι κε κεῖνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα, πάλιν κίε πότνια Ἥρη·
Ἕζετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τὼ δ' ἀΐξαντε πετέσθην·
Ἴδην δ' ἵκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν·
Εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
Ἥμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο·
Τὼ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο
Στήτην, οὐδὲ σφῶιν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,
Ὅττι οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην·
Ἶριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
«Βάσκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
«πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι·
«Παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
«Ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
«Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει·
«Φραζέσθω δ' ἤπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
«Μή μ' οὐδὲ κρατερός περ ἐὼν ἐπιόντα ταλάσσῃ
«Μεῖναι, ἐπεί εὑ φημὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,
«Καὶ γενεῇ πρότερος· τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
«Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι·
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν·
Ὡς δ' ὅταν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰς, ἠὲ χάλαζα
Ψυχρὴ ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο,
Ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα Ἶρις.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη, προσέφη κλυτὸν ἐννοσίγαιον,
«Ἀγγελίην τινά τοι γαιήοχε κυανοχαῖτα,
«Ἦλθον δεῦρο φέρουσα παραὶ Διὸς αἰγιόχοιο·
«Παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
«Ἔρχεσθ' ἢ μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἅλα δῖαν·
«Εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεαι, ἀλλ' ἀλογήσεις,
«Ἠπείλει κἀκεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων,

«Ἐνθάδ'

" Huc *se* venturum, te autem evitare jubet
" Manus: quoniam ait *se* viribus multo fortiorem esse te
" Et natu majorem, tuum vero non veretur charum cor
" Æqualem *te* ei dicere, quem pertimescunt & alii.
Hanc autē valde indignatus affatus est inclytus Neptu.
" Proh dii! certè potens quamvìs sit superbe loquutus est
" Si me pari honore præditum vi invitum coercebit.
" Tres enim ex Saturno sumus fratres, quos peperit Rhea,
" Jupiter & ego, tertius autem Pluto inferis imperans.
" Trifariā verò omnia divisa sunt: quisq; v nactus est reg.
" Quippe ego sortitus sum canum mare habitare semper
" Motis sortibus: Pluto autē sortitus est caliginē obscurā
" Jupiter vero sortitus est cœlū latū in æthere & nubibus
" Terra autem adhuc communis omniū, & altus Olympus
" Ideo sanè nequaquam Jovis curo mentes, sed quietus,
" Quantumvis sit potens, maneat tertia in portione.
" Manibus verò nè quid me omnino ignavū veluti terreat
" Filias enim & filios satius esset
" Asperis verbis increpare, quos genuit ipse:
" Qui eum hortantem audient vel necessitate.
Huic autem respondit deinde ventipes velox Iris,
" Itáne jam à te Neptune cœrulea coma decore
" Hoc referam Jovi responsum sævúmque durúmque?
" An aliquid mutabis? mutabiles quidem mentes bonorū,
" Scis quod majores natu Erynnyes semper sequuntur.
Hanc autē rursus alloquutus est Neptunus quatiens ter-
" Iris dea, valde hoc verbum opportunè dixisti: (ram,
" Bonum & hoc est, quando nuntius decentia novit.
" Sed ille gravis dolor cor & animum occupat,
" Quando parem dignitate, & pari natum fato
" Objurgare vult iracundis verbis:
" Veruntamen nunc *quamvìs* indignatus cedam.
" Aliud vero tibi dicam, & minabor illud animo:
" Siquidem sine me & Minerva prædatrice,
" Junone, Mercurióque & Vulcano rege,
" Ilio excelso parcet, neque volet
" Destruere, daréque magnam victoriam Argivis,
" Sciat hoc, quod nobis insanabilis iracundia erit.
Sic fatus, liquit copias Achaicas Neptunus, (Achivi,
Subiítque pontū profectus: desiderabant autē *eum* heroes
Et tunc Apollinem alloquutus est nubium coactor Jupiter
Vade nunc dilecte Phœbe ad Hectorem ære armatum,
" Nunc etenim Neptunus quatiens terram
" Abiit in mare humidum, fugiens iram gravem

Neptunus Jovi stomachatur.

Jupiter Apollinē mittit ad suscitandum Hectorem.

" Nostram

"Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώγει
"Χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,
"Καὶ γενεῇ πρότερος, σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
"Ἶσόν οἱ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
"Ὢ πόποι, ἦ ῥ' ἀγαθός περ ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπεν,
"Εἴ μ' ὁμότιμον ἐόντα, βίῃ ἀέκοντα καθέξει.
"Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοὶ, οὓς τέκε Ῥεία,
"Ζεὺς καὶ ἐγὼ, τρίτατος δ' Ἀΐδης ἐνέροισιν ἀνάσσων.
"Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
"Ἤτοι ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἅλα ναιέμεν αἰεὶ
"Παλλομένων, Ἀΐδης δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα·
"Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν, ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι.
"Γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὄλυμπος.
"Τῷ ῥα καὶ οὔ τι Διὸς βέομαι φρεσὶν, ἀλλὰ ἕκηλος
"Καὶ κρατερός περ ἐὼν, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ·
"Χερσὶ δὲ μή τί με πάγχυ κακὸν ὣς δειδισσέσθω.
"Θυγατέρεσσι γάρ τε καὶ υἱάσι κέρδιον εἴη,
"Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, οὓς τέκεν αὐτὸς,
"Οἵ ἑθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκῃ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
"Οὕτω γὰρ δή τοι γαιήοχε κυανοχαῖτα,
"Τόνδε φέρω Διῒ μῦθον ἀπηνέα τε, κρατερόν τε;
"Ἦ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μέν τε φρένες ἐσθλῶν·
"Οἶσθ' ὡς πρεσβυτέροισιν Ἐριννύες αἰὲν ἕπονται.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
"Ἶρι θεὰ μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
"Ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ.
"Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
"Ὁππότ' ἂν ἰσόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἴσῃ
"Νεικείειν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
"Ἀλλ' ἤτοι νῦν μέν κε νεμεσσηθεὶς ὑποείξω·
"Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τό γε θυμῷ,
Αἴ κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης,
"Ἥρης, Ἑρμείω τε, καὶ Ἡφαίστοιο ἄνακτος,
"Ἰλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθελήσει
"Ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
"Ἴστω τοῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.
Ὣς εἰπὼν, λίπε λαὸν Ἀχαιϊκὸν ἐννοσίγαιος·
Δῦνε δὲ πόντον ἰὼν, πόθεσαν δ' ἥρωες Ἀχαιοί.
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
"Ἔρχεο νῦν φίλε Φοῖβε μεθ' Ἕκτορα χαλκοκορυστήν.
"Ἤδη μὲν γάρ τοι γαιήοχος ἐννοσίγαιος
"Οἴχεται εἰς ἅλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν

"Ἡμί-

" Nostram: nam *alioqui* valde pugnam audiissent & alii
" Qui quidem inferi sunt dii, Saturnum circa existentes.
" Sed hoc tum mihi multo utilius, tum sibi ipsi
" Fuit, quod reveritus cessit
" Manus meas: quoniã non sine sudore perfecta fuisset *res*
" Sed tu quidem manibus accipe ægidem fabricatam,
" Quam vehementer quassans, terreto heroas Achivos
" Tibi v. ipsi curæ sit *ô Apollo* procul feriens illustris Hect.
" Tantisper itaque ei excita robur magnum, dum Achivi
" Fugientes ad navésque & Hellespontum perveniant.
" Illinc autẽ ipse ego consultabo quid sit faciendũ, dicen-
" Ut rursus Achivi respirent à labore. (dumque

Apollo Hectorẽ aggressus suscepit.

Sic dixit: neque sanè patri immorigerus fuit Apollo:
Descendit verò ab Idæis montibus, accipitri similis
Celeri, columbarum occisori, quiq; celerrimus volucrum:
Invenit filium Priami bellicosi Hectorem nobilem,
Sedentẽ, neque amplius jacebat: modo n. collegerat animũ
Circum se agnoscens socios: sed anhelitus & sudor
Cessarat, postquã ipsum excitavit Jovis animus Ægiochi:
Prope autem stans, *eum* alloquutus est longè operans A-
Hector fili Priami, cur tu seorsum ab aliis (pollo,
Sedes animo deficiens? num aliquis te dolor occupat?
Hunc vero languidus alloquutus est galeæ motor Hector
" Quis verò tu es optime deorũ qui me interrogas corã?
" Non audis quòd me navium ad puppes Achivorum,
" Suos socios perdentem, *in* bello strenuus percussit Ajax
" Saxo ad pectus, cessare fecit autem à strenua fortitudine
" Et sanè ego putabam mortuos, & domum Plutonis
" Die hoc *me* visurum, quoniam charam expirabam animã
Hunc vero rursus alloquutus est rex longè operans Apol.
" Confide nunc, talem tibi adjutorem Saturnius
" Ex Ida emisit astare & auxiliari,
" Phœbũ Apollinẽ aureo gladio conspicuũ, qui te antea
" Protego simul ipsúmque & altam urbem.
" Sed age, nunc equites hortare multos,
" Naves ad concavas impellere veloces equos.
" Sed ego ante iens, equis viam
" Omnem complanabo, & vertã *in fugam* heroas Achivos

Hector prælium repetit.

Sic loquutus inspiravit robur magnum pastori populorũ
Ut autem quũ quis otiosus equus hordeo pastus ad præsepe,
Vinculo perrupto currit per campum quatiens *terram*,
Assuetus lavari pellucido fluvio,
Exultans: altè autem caput tenet, circáque jubæ
Humeros motantur: eum autem splendore fretum,

“ Ἐνέρτεροι· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
“ Οἵπερ νέρτεροί εἰσι θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες.
“ Ἀλλὰ τόδ᾽, ἠ μὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον, ἠδέ οἱ αὐτῷ γρ. ἐνέρτεροι.
“ Ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε
“ Χεῖρας ἐμὰς, ἐπεὶ οὔκεν ἀνιδρωτί γ᾽ ἐτελέσθη.
“ Ἀλλὰ σύ γ᾽ ἐν χείρεσσι λάβ᾽ αἰγίδα θυσανόεσσαν,
“ Τῇ μάλ᾽ ἐπισσείων, φοβέειν ἥρωας Ἀχαιούς.
“ Σοὶ δ᾽ αὐτῷ μελέτω ἑκατηβόλε φαίδιμος Ἕκτωρ.
“ Τόφρα γὰρ οὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ᾽ ἂν Ἀχαιοὶ
“ Φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκωνται.
“ Κεῖθεν δ᾽ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε, ἔπος τε,
“ Ὥς κε καὶ αὖτις Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.
Ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων. γρ. τε.
Βῆ δὲ κατ᾽ Ἰδαίων ὀρέων ἴρηκι ἐοικὼς
Ὠκέϊ, φασσοφόνῳ, ὅς τ᾽ ὤκιστος πετεηνῶν.
Εὗρ᾽ υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Ἕκτορα δῖον
Ἥμενον, οὐδ᾽ ἔτι κεῖτο, νέον δ᾽ ἐσαγείρατο θυμὸν,
Ἀμφὶ ἑ γιγνώσκων ἑτάρους, ἀτὰρ ἆσθμα καὶ ἱδρὼς
Παύετ᾽, ἐπεί μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
Ἀγχοῦ δ᾽ ἱστάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων,
“ Ἕκτορ υἱὲ Πριάμοιο, τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ᾽ ἄλλων
“ Ἧσ᾽ ὀλιγηπελέων; ἦ πού τί σε κῆδος ἱκάνει;
Τὸν δ᾽ ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
“ Τίς δὲ σύ ἐσσι φέριστε θεῶν, ὅς μ᾽ εἴρεαι ἄντην;
“ Οὐκ ἀΐεις ὅ με νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσιν Ἀχαιῶν
“ Οὓς ἑτάρους ὀλέκοντα βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
“ Χερμαδίῳ πρὸς στῆθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς;
“ Καὶ δὴ ἔγωγ᾽ ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ᾽ Ἀΐδαο
“ Ἤματι τῷδ᾽ ἵξεσθαι, ἐπεὶ φίλον ἄϊον ἦτορ.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
“ Θάρσει νῦν, τοῖόν τοι ἀοσσητῆρα Κρονίων
“ Ἐξ Ἴδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
“ Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὅς σε πάρος περ
“ Ῥύομ᾽, ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.
“ Ἀλλ᾽ ἄγε νῦν ἱππεῦσιν ἐπότρυνον πολέεσσι,
“ Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους.
“ Αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιὼν ἵπποισι κέλευθον
Πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ᾽ ἥρωας Ἀχαιούς.
Ὣς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
Ὡς δ᾽ ὅτε τις στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
Δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίοιο κροαίνων,
Εἰωθὼς λούεσθαι ἐϋρρεῖος ποταμοῖο
Κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
Ὤμοις ἀΐσσονται· ὁ δ᾽ ἀγλαΐηφι πεποιθὼς,

Facilè genua ferunt ad consueta loca & pascua equo[rum]
Sic Hector celeriter pedes & genua movebat,
Concitans equites, postquam dei audivit vocem.
Hi verò, ut vel cervum cornutum, vel sylvestrem capra[m]
Insequuntur canésque & viri agrestes:
Hunc quidem alta petra & umbrosa sylva
Servavit, neque enim ipsis adipisci fatale erat:
Horum autem ob clamorem apparet leo bene jubatus
Ad viam statim verò omnes avertit quamvis animosos:
Sic Danai hactenus quidẽ catervatim semper sequeba[ntur]
Ferientes ensibus & hastis ancipitibus:
Sed postquã viderunt Hectorẽ obeuntem ordines viro[rum]
Timuerunt: omnibus autem in pedes decidit animus.
His verò dein concionatus est Thoas Andræmonis filius
Ætolorũ longè præstantissimus, peritus quidem jaculan[di]
Strenuus etiã in stataria: concione verò ipsũ pauci Achi[vi]
Vincebant, quando juvenes contenderent de eloquent[ia]
Qui inter eos prudens concionatus est, & dixit,
Proh dii, certè valde mirandum hoc oculis video,
" Qualiter autem rursus de integro surrexit morte vita[m]
" Hector, atqui ipsum valde sperabat animus cujusque
" Manibus Ajacis moriturum esse Telamonii:
" Sed aliquis rursus deorum liberavit & servavit
" Hectorem, qui jam multorum Danaorum genua solvit,
" Quemadmodum & nunc fore puto: non enim sine
" Jove valde tonante in prima stat acie adeo alacris.
" Sed agite, sicut ego dixero, obediamus omnes:
" Multitudinem quidem ad naves jubeamus redire,
" Ipsi verò quicunque optimi in exercitu gloriamur esse
" Stemus: si fortè primum arceamus obviantes,
" Hastas elevantes: hunc autem puto etiam alacrem
" Animo veriturum Danaorum ingredi multitudinem.
Sic dixit: illi verò & eum audiverunt, & paruerunt:
Ergo Ajax cum suis, itẽ nque Idomeneus rex,
Teucer, Merionésque, Megésque similis Marti,
Pugnam apparabant, proceribus coactis,
Hectorem & Trojanos contra: sed retrò
Turba ad naves Achivorum redibant: (Hector
Trojani autem priores irruperunt conferti: præibat au[tem]
Lato gradu incedens: ante vero ipsũ ibat Phœbus Apo[llo]
Indutus humeris nebulã: tenebátque ægidem impetuosam,
Gravem, undiq; villosam, insignem, quam faber ferrari[us]
Vulcanus Jovi dederat gestare ad terrorem hominum:
Hanc utique ille in manibus tenens duxit copias.

Græcorum optimi quique coeunt.

Argivi

Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
Ὣς Ἕκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα,
Ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
Ὡς δ' ἢ ἔλαφον κεραὸν, ἢ ἄγριον αἶγα
Ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται·
Τὸν μέν τ' ἠλίβατος πέτρη, καὶ δάσκιος ὕλη
Εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
Τῶν δέ θ' ὑπαὶ ἰαχῆς ἐφάνη λὶς ἠϋγένειος
Εἰς ὁδὸν· αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
Ὣς Δαναοὶ, εἵως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἕκτορ' ἐποιχόμενον στίχας ἀνδρῶν,
Τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός·
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας Ἀνδραίμονος υἱὸς,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
Ἐσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ, ἀγορῇ δέ οἱ παῦροι Ἀχαιῶν
Νίκων, ὁππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
"Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
"Οἷον δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἀνέστη κῆρας ἀλύξας
"Ἕκτωρ· ἦ θήν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἑκάστου,
"Χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο·
"Ἀλλά τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν
"Ἕκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
"Ὡς καὶ νῦν ἔσσεσθαι ὀΐομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
"Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἵσταται ὧδε μενοινῶν.
"Ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες.
"Πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι·
"Αὐτοὶ δ' ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
"Στήομεν, εἴ κεν πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
"Δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἴω καὶ μεμαῶτα
"Θυμῷ δείσεσθαι Δαναῶν καταδῦναι ὅμιλον·
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο·
Οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα, καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,
Τεῦκρον Μηριόνην τε, Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
Ὑσμίνην ἤρτυνον ἀριστῆας καλέσαντες,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
Ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ
Μακρὰ βιβὰς, πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Εἱμένος ὤμοιιν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θοῦριν,
Δεινὴν, ἀμφιδάσειαν, ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺς
Ἥφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν·
Τὴν ἄρ' ὅ γ' ἐν χείρεσσιν ἔχων, ἡγήσατο λαῶν.

Argivi a. impetũ exceperunt conferti: excitatus est v...
Acutus utrinque :. à nervis autem sagittæ (...
Exiliebant multáque hastilia fortibus à manibus,
Alia quidem in corpore figebantur bellicosorũ juvenum
Multa verò & in medio, antequã corpus pulchrũ tangere
In terra figebantur cupientia corpus lædere: (bus Apollo
Quamdiu quidem ægida manibus tenebat immotã Phœ-
Tãdiu valde utrosq;tela attingebãt, cadebant autẽ multi
Sed postquam in vultum intuitus Danaorum equitum
Concussit, ipséque inclamavit valde admodũ, illis animũ
In pectoribus enervavit: oblitíque sunt strenui roboris
Hi autem sicut vel boũ armentũ vel gregẽ magnũ ovium
Feræ duæ turbant, nigræ noctis intempestæ *tempore*,
Venientes repente custode non præsente:
Sic fugati sunt Achivi imbelles : in *eos* enim Apollo
Misit fugam. Trojanis autem & Hectori gloriam dedit.
Tunc vir interfecit virum dissipata acie,
Trojani magnam cædem faciunt.
Hector quidem Stichiúmque & Arcesilaum occidit,
Hunc quidem Bœotiorum ducem æreas tunicas habentiũ
Illum autem Menesthei magnanimi fidum socium.
Æneas verò Medonta, & Jasum spoliavit.
Scilicet hic quidem nothus filius Oilei divini
Erat Medon Ajacis frater, sed habitabat
In Phylace terra procul à patria, virum cùm occidisset,
Fratrem novercæ Eriopidis, quam habebat Oileus:
Jasus autem dux quidem Atheniensium erat,
Filius verò Spheli vocabatur Bucolidæ.
Mecisteum autem sustulit Polydamas, Echiúmque Polites
Primo in conflictu: Cloniũ vero interemit nobilis Agenor
Deiochum autem Paris percussit *in* extremo humero retro
Fugientem inter propugnatores, penitus autẽ ferrũ trans-
Dum hi illos spoliabant armis, interim Achivi (egit
In fossam & palos delapsi effossam, (struc-
Huc & illuc fugiebant, ingrediebantur autẽ murũ neces-
Hector verò Trojanis imperabat, altè clamans,
In naves ruere, omittere autem spolia cruenta,
" Quem vero ego remotũ à navibus alibi animadvertero,
" Ibi ei mortem struam : neque sanè eum
" Fratrésque sororésque rogo imponent mortuum :
" Sed canes distrahent ante urbem nostram.
Sic fatus scutica super humeros impulit equos,
Adhortans Trojanos per ordines : illi cum ipso (equos
Omnes minaciter clamantes, dirigebãt trahentes currum
Clamore immenso : ante autem Phœbus Apollo

Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὦρτο δ' ἀϋτὴ
ὀξεῖ' ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευρῆφι δ' ὀϊστοὶ
θρῷσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
ἄλλα μὲν ἐν χροῒ πήγνυτ' ἀρηϊθόων αἰζηῶν·
πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ πάρος χρόα καλὸν ἐπαυρεῖν
ἐν γαίῃ ἵσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.
ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο· πῖπτε δὲ λαός.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατ' ἐνῶπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπώλων
σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄϋσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
οἳ δ' ὥς τ' ἠὲ βοῶν ἀγέλην, ἢ πῶϋ μέγ' οἰῶν
θῆρε δύω κλονέουσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῷ
ἐλθόντ' ἐξαπίνης σημάντορος οὐ παρεόντος·
ὣς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες, ἐν γὰρ Ἀπόλλων
ἧκε φόβον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν,
ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης.
Ἕκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,
τὸν μὲν Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων·
τὸν δὲ Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον.
Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξεν.
ἤτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
ἐν Φυλάκῃ γαίης ἄπο πατρίδος ἄνδρα κατακτὰς,
γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς.
Ἴασος αὖτ' ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
υἱὸς δὲ Σφήλοιο καλέσκετο Βουκολίδαο.
Μηκιστῆ δ' ἕλε Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης
πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ' ἕλε δῖος Ἀγήνωρ·
Δηΐοχον δὲ Πάρις βάλε νείατον ὦμον ὄπισθε
φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
τάφρῳ καὶ σκολόπεσσιν ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ,
ἔνθα καὶ ἔνθα φέβοντο, δύοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας,
νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἐᾶν δ' ἔναρα βροτόεντα·
ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἑτέρωθι νοήσω,
αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι, οὐδέ νυ τόν γε
γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα·
ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.
ὣς εἰπὼν, μάστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στίχας· οἳ δὲ σὺν αὐτῷ γρ. τραφέωσι ἐπι.
πάντες ὁμοκλήσαντες, ἔχον ἐρυσάρματας ἵππους,
ἠχῇ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων

Facilè labra fossæ profundæ pedibus proruens,
In medium dejecit: munivit verò viam
Longam & latam, quantum hastæ jactus
Progreditur, quum vir roboris periculum faciens mittit,
Hâc illi profundebantur turmatim: ante *ibat* autem Apollo
Ægidẽ gestans valde pretiosã: diruit verò murũ Achivorũ
Facilè admodum, ut quum quis arenam puer prope mare:
Qui postquam fecerat opera lusoria per infantiam,
Post iterum destruit pedibus & manibus, ludens:
Sic tu arcitenens Phœbe multum laborem & ærumnam
Fudisti Argivorum, ipsis autem fugam immisisti
Sic illic apud naves detinebantur manentes,
Invicémque adhortantes, & omnibus diis
Manus elevantes valde vota faciebant unusquisque.
Nestor autem maximè Gerenius, custos Achivorum
Precabatur manus porrigens in cœlum stellatum,
Jupiter pater, si unquam aliquis tibi in Argo frugifero
Nestoris preces. " Vel bovis, vel ovis pinguia femora comburens,
" Precatus est ut rediret, tu autem promisisti & annuisti,
" Horum memento, & expelle, ô cœlestis, crudelem diem,
" Neque sic à Trojanis finas superari Achivos.
Sic dixit orans, valde autem intonuit consiliarius Jupiter
Preces audiens Neleidæ senis. (gestantis
Trojani autem ut intellexerunt Jovis mentem ægidem
Acrius in Argivos irruerunt, recordatíque sunt pugnæ.
Hi autem veluti magna unda maris vastissimi
Navis supra latera transcendit, quando urget
Vis venti, hæc enim maximè undas auget,
Sic Trojani magno clamore per murum scandebant:
Equos autem ubi intromisissent ad puppes pugnarunt,
Hastis utrinque acutis cominus hi quidem ab equis,
Illi autem à navibus ex alto nigris, *quas* conscenderant,
Longis contis, qui eis in navibus jacebant,
Ad navale prælium compacti, os muniti ferro.
Patroclus autem dum quidem Achivique Trojaníque
Murum circa pugnabant veloces extra naves,
Tamdiu in tentorio humani Eurypyli (gravi
Sedebat, & hunc oblectabat sermonibus, inque vulnere
Pharmaca medelas spargebat atrorum dolorum:
Sed postquam murum invadentes percepit
Trojanos, at Danaorum ortus est clamórque fugáque,
Ejulavit utique deinde, & sua percussit femora
Manibus pronis, lugénsque verbum dixit, (quamvis
Eurypyle, non amplius apud te possum, indigentem

Ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
Ἐς μέσσον κατέβαλλε· γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
Μακρὴν ἠδ' εὐρεῖαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ
Γίγνεται, ὁππότ' ἀνὴρ σθένεος πειρώμενος ἧσι,
Τῇ ῥ' οἵ γε προχέοντο φαλαγγηδόν· πρὸ δ' Ἀπόλλων
Αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον, ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
Ῥεῖα μάλ'· ὡς ὅτε τις ψάμαθον πάϊς ἄγχι θαλάσσης,
Ὅς τ' ἐπεὶ οὖν ποιήσει ἀθύρματα νηπιέῃσιν,
Ἂψ αὖτις συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν, ἀθύρων.
Ὥς ῥα σὺ ἤϊε Φοῖβε πολὺν κάματον καὶ ὀϊζὺν,
Σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.
Ὣς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
Χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος οὖρος Ἀχαιῶν,
Εὔχετο χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Ζεῦ πάτερ, εἴποτέ τις τοι ἐν Ἄργεϊ περ πολυπύρῳ,
Ἢ βοὸς, ἢ οἰὸς κατὰ πίονα μηρία καίων
Εὔχετο νοστῆσαι· σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας,
Τῶν μνῆσαι, καὶ ἄμυνον Ὀλύμπιε νηλεὲς ἦμαρ·
Μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεύς,
Ἀράων ἀΐων Νηληϊάδαο γέροντος·
Τρῶες δ' ὡς ἐπύθοντο Διὸς νόον Αἰγιόχοιο,
Μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης,
Οἱ δ' ὥστε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
Νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὁππότ' ἐπείγῃ
Ἲς ἀνέμου· ἡ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει·
Ὣς Τρῶες μεγάλῃ ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον.
Ἵππους δ' εἰσελάσαντες, ἐπὶ πρύμνῃσι μάχοντο
Ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν· οἱ μὲν ἀφ' ἵππων·
Οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες,
Μακροῖσι ξυστοῖσι, τά ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
Ναύμαχα κολλήεντα, κατὰ στόμα εἱμένα χαλκῷ.
Πάτροκλος δ' εἷος μὲν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
Τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
Τόφρ' ὅγ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο,
Ἧστό τε καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἕλκεϊ λυγρῷ
Φάρμακ' ἀκήματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησε
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε,
Ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσσ' ὀλοφυρόμενος· δ' ἔπος ηὔδα, γρ. δὲ προσηύδα.
Εὐρύπυλ' οὐκέτι τοι δύναμαι χατέοντί περ ἔμπης·

Hic manere: jam enim magnum certamen ortum est.
Sed te quidem famulus oblectet: ego verò
Festinabo ad Achillem, ut *eum* adhorter pugnare.
Quis autem scit si fortè ei cum deo animum movero,
Admonens? BONA autem admonitio est socii.
Hunc quidem sic loquutum pedes ferebant: sed Achivi
Trojãos accedẽtes sustinebãt cõstanter: tamẽ nõ poterant
Pauciores quamvis existentes repellere à navibus:
Neque unquam Trojani Danaorum phalanges
Rumpentes, tentoriis misceri, neque navibus:
Sed veluti amussis lignum navale dirigit,
Fabri in manibus periti, qui omnem
Bene scit artem, præceptis Minervæ:
Sic quidẽ horũ æqualiter pugna porrecta erat præliúmque:
Alii autem circa alias pugnam pugnabant naves:
Hector verò contra Ajacem venit illustrem.
Qui *duo* unà circa navem habebant laborem, neq; poterant
Neque alter alterum expellere & incendere igne naves:
Neq; alter alterum repellere: quoniã *eum* admoverat deus:
Tunc filium Clytii Caletorem illustris Ajax,
Ignem ad navem ferentem in pectus vulneravit hasta:
Sonuit autem lapsus, torris verò ei excidit manu.
Hector autem postquam vidit patruelem oculis
In pulveres procubuisse navem ante nigram,
Trojanósque & Lycios adhortatus est, altè clamans,
Trojani, & Lycii, & Dardani cominus pugnantes,
" Ne quomodò cedatis a pugna in angustia hac,
" Sed filium Clytii servate, ne ipsum Achivi
" Armis spolient navium in certamine lapsum.
Sic fatus *in* Ajacem jaculatus est hasta splendida. (filium,
Ab hoc quidẽ erravit: deinde verò Lycophrontẽ Mastoris
Ajacis famulum Cytherium, qui apud ipsum
Habitabat, quoniam virum interfecerat Cytheris divinis:
Hunc vulneravit *in* capite super aurem acuta hasta,
Stantem prope Ajacem, hic autem supinus in pulveres
Navis à puppi humi cecidit, soluta sunt verò membra.
Ajax autem exhorruit, fratrémque alloquutus est,
" Teucer amice, jam nobis interfectus est fidus socius
" Mastorides, quem nos Cytheris huc advectum
" Æquè *ac* charos parentes honorabamus in ædibus.
" Hunc autẽ Hector magnanimus occidit: ubi tibi sagittæ
" Lethiferæ, & arcus quem tibi dedit Phœbus Apollo?
Sic dixit: hic autẽ intellexit, ac currens prope eum astitit,
Arcum tenens in manu recurvum, atque pharetram

Patroclus ad Achillem revertitur. Anceps prælium

Hector Lycophronem interficit

“Ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν·
“Ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω· αὐτὰρ ἔγωγε
“Σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
“Τίς δ' οἶδ'· εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
“Παρειπών· ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
Τὸν μὲν ἄρ' ὣς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδὲ δύναντο
Παυροτέρους περ ἐόντας ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν,
Οὔτέ ποτε Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας γρ. Οὐδέ ποτε.
Ῥηξάμενοι κλισίῃσι μιγήμεναι, οὐδὲ νέεσσιν·
Ἀλλ' ὥστε στάθμη δόρυ νήϊον ἐξιθύνει
Τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
Εὖ εἰδῇ σοφίης ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης·
Ὣς μὲν τῶν ἐπὶ ἶσα μάχη τέτατο, πτόλεμός τε.
Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν·
Ἕκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος ἐείσατο κυδαλίμοιο.
Τὼ δὲ μιῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδ' ἐδύναντο
Οὔθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας,
Οὔθ' ὁ τὸν ἂψ ὤσασθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
Ἔνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας
Πῦρ ἐς νῆα φέροντα κατὰ στῆθος βάλε δουρί.
Δούπησεν δὲ πεσών, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
Ἐν κονίῃσι πεσόντα νεὸς προπάροιθε μελαίνης,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας,
“Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
“Μὴ δή πω χάζεσθε μάχης ἐν στείνεϊ τῷδε·
“Ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σαώσατε, μή μιν Ἀχαιοὶ
“Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
Ὣς εἰπών, Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
Τοῦ μὲν ἅμαρθ'· ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα Μάστορος υἱόν,
Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
Ναῖ', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισι·
Τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατος ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἑσταότ' ἄγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Νηὸς ἄπο πρύμνης, χαμάδις πέσε, λῦντο δὲ γυῖα.
Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα,
“Τεῦκρε πέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος
“Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα,
“Ἶσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισι.
“Τὸν δ' Ἕκτωρ μεγάθυμος ἀπέκτανε, ποῦ νύ τοι ἰοὶ
“Ὠκύμοροι καὶ τόξον, ὅ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ὣς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε, θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
Τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην

Teucer Clitum interficit

Sagittiferam, valde autē citò sagittas Trojanis immittebat
Et percussit Clitum Pisenoris clarum filium,
Polydamantis socium clari Panthoidæ,
Fræna manibus tenentē: hic quidē laborabat circa equos;
Eâ enim dirigebat quâ lōgè plurimæ turbabātur phalāges,
Hectori & Trojanis gratificans: protinus verò ei
Venit malum, quod ei nullus prohibuit cupienti quamvis.
Cervici enim ejus à tergo multi gemitus incidit sagitta:
Decidit autem ex curru, retrocesserunt verò ei equi
Vacuum currum pulsantes: rex autem intellexit citissimè
Polydamas, & primus obviam venit equis.
Hos ille Astynoo Protiaonis filio dedit,
Diligenter autem admonebat, prope se tenere inspicientem
Equos: ipse verò rursus profectus propugnatorib. mistus est.
Teucer autem aliam sagittam in Hectorem armatum
Depromebat, & repressisset *eum* à pugna ad naves Achivorum,
Si eum egregiè pugnantem vulnerans eripuisset animam:
Sed non latuit Jovis prudentem mentem qui custodiebat
Hectorem: sed Teucrum Telamonium gloria privavit:

Teucri arcus divinitus frāgitur.

Qui ei pulchrè tortum nervum in optimo arcu
Rupit contra hunc trahenti, aberravit autem ei alio
Sagitta ære gravis, arcus verò excidit manu.
Teucer verò exhorruit, fratrémque alloquutus est.
" Papæ, certè jam omnino pugnæ consilia præcidit
" Deus nostræ, quòd mihi arcum excussit manu,
" Nervum verò disrupit recens tortum, quem ei illigavi
" Mane, ut sustineret frequenter exilientes sagittas.
Huic autē respondit deinde magnus Telamonius Ajax,
" O amice, quin *tu* arcum quidem sine & crebras sagittas
" Jacere, quoniam confregit deus Danais invidens:
" Sed manibus sumens longam hastam, & scutum humero,
" Pugna contra Trojanos, & cæteras excita copias,
" Sanè quidem non sine labore, quamvis victores, capiant
" Naves bene transtratas, sed recordemur pugnæ:
Sic dixit: ille autem arcum quidem in tentoriis posuit,
Ipse verò circum humeros scutum posuit quadruplex,
Capitéque in generoso galeam benefactam posuit
Equinis setis cristatā, horrēdè autē conus supernè nutabat:
Accepit verò robustam hastam præfixam acuto ære:
Perrexit autem ire, valdéque citò currens Ajaci astitit.
Hector vero postquam vidit Teucri factas sagittas,
Trojanósque & Lycios hortabatur, altè clamans,

Hector suos cohortatur

" Trojani, & Lycii & Dardani bellicosi,
" Viri estote amici, mementote autem strenuæ virtutis,

" Naves

Ἰοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλη Τρώεσσιν ἐφίει·
Καί ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱὸν,
Πουλυδάμαντος ἑταῖρον ἀγαυοῦ Πανθοΐδαο,
Ἡνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·
Τῇ γὰρ ἔχ', ᾗ ῥα πολὺ πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
Ἦλθε κακὸν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἱεμένῳ περ.
Αὐχένι γάρ οἱ ὄπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός. γρ. ἱεμένων περ.
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων· ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι,
Κείν' ὄχεα κροτέοντες· ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα γρ. ἐναντίος.
Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος * ἐναντίον ἤλυθεν ἵππων·
Τοὺς μὲν ὅ γ' Ἀστυνόῳ Προτιάονος υἱέϊ δῶκε·
Πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἰσχέμεν εἰσορόωντα
Ἵππους· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀϊστὸν ἐφ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
Αἴνυτο, καί κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
Εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν·
Ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσεν
Ἕκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
Ὅς οἱ ἐϋστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
Ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλῃ
Ἰὸς χαλκοβαρὴς, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα,
Ὢ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει
Δαίμων ἡμετέρης, ὅ τε μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός· Ζο. ἣν ἐνέδησα.
Νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, * ἥν οἱ ἔδησα
Πρώϊον, ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας ὀϊστούς.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
Κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μεγήρας.
Αὐτὰρ χερσὶν ἑλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὤμῳ,
Μάρναό τε Τρώεσσι καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
Μὴ μὰν ἀσπουδί γε, δαμασσάμενοί περ ἕλοιεν
Νῆας ἐϋσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
Ὣς φάθ'· ὁ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν·
Αὐτὰρ ὅ γ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θέων Αἴαντι παρέστη.
Ἕκτωρ δ' ὡς εἶδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας,
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,
Ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,

" Naves per concavas. Jam enim vidi oculis
" Viri primarii à Jove fractas sagittas.
" Facilè autem innotescit hominibus Jovis auxilium,
" Tum quibus gloriam præstantiorem dederit,
" Tum quos minuerit, & *quibus* non velit auxiliari:
" Sicut nũc Argivorũ minuit robur, nobis autẽ auxiliatur,
" Sed pugnate ad naves conferti, qui autem vestrûm
" Vulneratus vel percussus mortẽ in fatũ assequutus fuerit,
" Moriatur, NON ei indecorum pugnanti pro patria
" Mori, sed uxor salva *erit* & liberi in posterum,
" Et domus & patrimonium integrum, si Achivi
" Abeant cum navibus dilectam in patriam terram.
Sic fatus, excitavit robur & animum uniuscujusque.

Ajax suos cohortatur.

Ajax verò rursus ex altera parte hortatus est suos socios,
" Pudeat *vos* Argivi, nunc satius vel perire
" Vel servari, & avertere mala à navibus.
" An speratis, si naves occuparit galea decorus Hector
" Pedibus pervẽturos esse in suam patriã terram singulos?
" An non incitantem auditis exercitum omnem
" Hectorem, qui jam naves incendere paratus est?
" Non ille ad tripudium jubet venire, sed pugnare:
" Vobis autem hoc nulla sententia & consilium melius,
" Quam cominus miscere manúsque robúrque,
" Melius aut perire semel aut vivere,
" Quàm diu consumi in gravi pugna
" Sic temere apud naves à viris deterioribus.
Sic fatus, accendit robur & animum uniuscujusque.

Variæ cædes,

Tunc Hector quidem sustulit Schedium Perimedei filium,
Ducem Phocensium, Ajax autem interfecit Laomedontem
Ductorem peditum, Antenoris clarum filium,
Polydamas verò Otum Cyllenium interemit,
Phylidæ socium, magnanimorum ducem Epeorum: (cl
Hunc autẽ Meges invasit intuitus: at in obliquũ incurvat
Polydamas, & ab hoc quidem erravit (non enim Apollo
Sivit Panthi filium inter primos pugnatores sterni:)
Sed hic Crœsmi pectus medium vulneravit hasta. (bat
Insonuit autem lapsus, hic autẽ ab humeris arma detrahe
Interea autem in hunc irruit Dolops hastæ bene peritus
Lampetides, quem Lampus genuit optimus virorum
Laomedontiades, bene gnarum strenuæ fortitudinis:
Qui tunc Phylidæ medium scutum percussit hasta
Cominus impetu facto: densus autem ei profuit thorax,
Quem portabat concavitatibus aptatum, quem quondam
Attulerat ex Ephyra fluvio à Selleente. (Phyleus

Hospes

"Νηυσὶν ἀνὰ γλαφυρῇσι· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
"Ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα·
"Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίνεται ἀλκή·
"Ἠμὲν ὁτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον * ἐγγυαλίξῃ, γρ. ἐγγυαλίξει.
"Ἠδ' ὅτινας * μινύθῃ τε καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν. γρ. μινύθει.
"Ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.
"Ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὃς δέ κεν ὑμέων
"Βλήμενος ἠὲ τυπεὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
"Τεθνάτω· οὔ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
"Τεθνάμεν, ἀλλ' ἄλοχός τε σόη καὶ παῖδες ὀπίσσω,
"Καὶ οἶκος καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
"* Οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. γρ. Οἴχονται.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Αἴας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροισι,
"Αἰδὼς Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι,
"Ἠὲ σαωθῆναι, καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν·
"Ἦ ἔλπεσθ', ἢν νῆας ἕλῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ,
"Ἐμβαδὸν ἵξεσθαι ἣν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος;
"Ἦ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
"Ἕκτορος, ὃς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;
"Οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
"Ἡμῖν δ' οὔτις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων
"Ἢ αὐτοσχεδίῃ μῖξαι χεῖράς τε μένος τε.
"Βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον, ἠὲ βιῶναι,
"Ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι
"Ὧδ' αὔτως παρὰ νηυσὶν * ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν. γρ. ἐν ἀνδράσι.
Ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Ἔνθ' Ἕκτωρ μὲν ἕλε Σχεδίον Περιμήδεος υἱὸν,
Ἀρχὸν Φωκήων. Αἴας δ' ἕλε Λαοδάμαντα
Ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
Πουλυδάμας δ' Ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάριξε,
Φυλείδεω ἕταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.
Τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσεν ἰδὼν, ὁ δ' ὕπαιθα λιάσθη
Πουλυδάμας, καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων
Εἴα Πάνθου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι.
Αὐτὰρ ὅ γε Κροίσμου στῆθος μέσον οὔτασε δουρί.
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
Τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ αἰχμῆς εὖ εἰδὼς
Λαμπετίδης, ὃν Λάμπος ἐγείνατο φέρτατος ἀνδρῶν
Λαομεδοντιάδης εὖ εἰδότα θούριδος ἀλκῆς,
Ὅς τότε Φυλείδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
Ἐγγύθεν ὁρμηθείς· πυκινὸς δέ οἱ ἤρκεσε θώρηξ,
Τόν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τόν ποτε Φυλεὺς
Ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος,

Hospes enim ei dederat rex virorum Euphetes,
In bellum ut ferret hostilium virorum munimen.
Qui ei & tunc filii à corpore defendit mortem:
Hujus autem Meges galeæ æratæ cristatæ
Conum summum percussit hasta acuta:
Rupit verò equinum conum ipsius, totus autem humi
Decidit in pulvere, recenter puniceo colore splendidus
Dũ hic in hũc pugnabat præstãs, adhúcq; sperabat victoriã,
Interim ei Menelaus bellicosus venit adjutor:
Stetítq; à latere cũ hasta latẽs: percussit autẽ humerũ retro:
Cuspis autem pectus pervasit magno impetu
Ultra tendens: hic autem pronus decidit.
Illi quidem iverunt ærea arma ab humeris
Prædaturi: Hector autem cognatos adhortatus est
Omnes valde: primum autem Hicetaonidem increpavit
Fortem Menalippum, is ante quidem curvipedes boves
Pascebat in Percota *dum* inimici remotè abessent:
Sed postquã Danaorũ naves venerunt quæ utrinq; agitãtur,
Reversus est ad Ilium: excellebat autem inter Trojanos:
Habitabátq; apud Pr. qui ipsum honorabat æquè *ac* filios.
Hunc Hector objurgavit, sermonémque habuit his verbis:

Hector Menalippum adhortatur.

Itáne jam Menalippe negligemus? neque tibi
" Movetur dilectum cor *ob* consobrinum occisum?
" Non vides qualiter Dolopis circa arma occupantur?
" Sed sequere: non enim amplius licet eminus cum Argiv.
" Pugnare, priusquam vel occidamus *eos*, vel funditus
" Ilium excelsum capiant interimántque cives.
Sic fatus, ipse præibat, ille simul sequebatur deo par vir,
Argivos autem hortabatur magnus Telamonius Ajax,

Ajax suos adhortatur.

" O amici viri estote, & pudorem ponite in animo,
" Aliique alios reveremini in strenuis pugnis:
" Verentium autem virorum plures salvi quam occisi sunt:
" Fugientium verò neq; gloria oritur neq; ulla fortitudo.
Sic dixit: hi autem ipsi auxiliari prompti erant:
In animo verò posuerunt verbum, vallaverunt autẽ naves
Vallo æreo: contra verò Jupiter Trojanos excitabat:
Antilochũ autem instigabat *in* bello strenuus Menelaus:

Menelaus Antilochum hortatur.

Antiloche, nullus est te junior alius Achivorum, (nandi
" Neque pedibus velocior, neque robustus sicut tu *ad* pug-
" Utinam aliquẽ alicubi Trojanorum exiliens virũ ferias,
Sic fatus ipse quidem recessit: illum autem concitabat.
Extra v. saliit propugnatores, & jaculatus est hasta splẽdid.
Circum se respectans, Trojani verò recesserunt
Viro jaculante: hic autem non vanum telum emisit,

Ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφήτης,
Ἐς πόλεμον φορέειν δηΐων ἀνδρῶν ἀλεωρήν,
Ὅς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἤρκεσ' ὄλεθρον.
Τοῦ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἱπποδασείης
Κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι·
Ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
Κάππεσεν ἐν κονίῃσι, νέον φοίνικι φαεινός.
Εἷος ὁ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἤλπετο νίκην,
Τόφρα δέ οἱ Μενέλαος ἀρήϊος, ἦλθεν ἀμύντωρ.
Στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δουρὶ λαθών, βάλε δ' ὦμον ὄπισθεν·
Αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμώωσα,
Πρόσσω ἱεμένη· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐλιάσθη.
Τὼ μὲν ἐεισαμένω χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
Συλήσειν· Ἕκτωρ δὲ κασιγνήτοισι * κέλευε γρ. κέλευσε.
Πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἱκετάονίδην ἐνένιπεν,
Ἴφθιμον Μελάνιππον· ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
Βόσκ' ἐν Περκώτῃ δηΐων ἀπονόσφιν ἐόντων·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
Ἂψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν.
Ναῖε δὲ πὰρ Πριάμῳ· ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι·
Τόν ῥ' Ἕκτωρ ἐνένιπε, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
“Οὕτω δὴ Μελάνιππε μεθήσομεν, οὐδέ νυ σοί περ
“Ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιοῦ κταμένοιο;
“Οὐχ ὁράᾳς οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἕπουσιν;
“Ἀλλ' ἕπευ· οὐ γὰρ ἔτ' ἐστὶν ἀποσταδὸν Ἀργείοισι
“Μάρνασθαι, πρίν γ' ἠὲ κατακτάμεν, ἠὲ κατ' ἄκρης
“Ἴλιον αἰπεινὴν ἑλέειν, κτάσθαι τε πολίτας.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
Ἀργείους δ' ὤτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
“Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστὲ, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ,
“Ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
“Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἠὲ πέφανται·
“Φευγόντων δ' οὔτ' ἂρ κλέος ὄρνυται, οὔτέ τις ἀλκή·
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον·
Ἐν θυμῷ δὲ βάλοντο ἔπος, φράξαντο δὲ νῆας
Ἕρκεϊ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.
Ἀντίλοχον δ' ὤτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
“Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
“Οὔτε ποσὶν θάσσων, οὔτ' ἄλκιμος ὡς σὺ μάχεσθαι.
“Εἴ τινά που Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλησθα.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο· τὸν δ' ὀρόθυνεν·
Ἐκ δ' ἔθορε προμάχων καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Ἀμφὶ ἓ παπτήνας, ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
Ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος, ὁ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν·

Ἀλλ'

Antilochus Melanippū interficit.
Sed Hicetaonis filium animosum Melanippum
Precedentem ad pugnam percussit ad pectus apud papillā.
Insonuit autem lapsus, crepuerúntque arma super ipso.
Antilochus verò irruit canis tanquam, qui in hinnulum
Vulneratum accurrit: quem ex lustro prosilientem
Venator assequutus feriit, solvit autem membra:
Sic in te Melanippe insiliit Antilochus bellicosus,
Arma spoliaturus: sed non latuit Hectorem divinum,
Qui ei obvius venit currens per aciem: (bellator:
Antilochus autem non expectavit, acer quanquam esset
Sed aufugit feræ quæ malum patravit similis:
Quæ canem ubi interfecerit, vel bubulcum circa boves,
Fugit antequam multitudo congregetur virorum:
Sic fugit Nestorides: contra autem Trojaníq; & Hector
Clamore magno tela luctuosa fundebant.
Stetit autem conversus postquā venit ad agmen sociorum:
Trojani autem, leonibus similes crudivoris,
In naves ruebant: Jovis autem perficiebant mandata:
Qui eis semper excitabat robur magnū molliebátq; animū
Argivorum, & gloriam auferebat: illos autem instigabat.

Hectorē Jupiter incitat.
Hectori enim ejus animus volebat gloriam præbere
Priāidæ, ut navibus curvas puppes habentib. flagrantē ignē
Injiceret indefessū: Thetidis autē indecentē supplicationē
Omnē perficeret: hoc enim expectabat consiliarius Jupiter,
Navis ardentis splendorem oculis ut videret.
Ex illo enim jam erat repulsam à navibus
Facturus Trojanorum, Danais autem gloriam præbiturus.
Hæc cogitans, naves in concavas suscitavit
Hectorem Priamiden, quamvis alacrem & ipsum. (ignis
Furebat a. veluti cum Mars hastā vibrans, vel perniciosus
In montibus furit profundæ in densitatibus sylvæ:
Spuma autem circum os oriebatur; at ei oculi
Splendebant torvis sub superciliis, circum autem galea
Horrendum tempora motabatur pugnantis
Hectoris, ipse enim ei ab æthere erat auxiliator
Jupiter, qui ipsum plures inter viros solum existentem
Honorabat & glorificabat; brevis vitæ enim erat
Futurus: jam enim parabat ei fatalem diem
Pallas Minerva Pelidæ viribus *domando*:
Et volebat perrumpere ordines virorum, tentans
Quâ jam plurimam turbam videbat & arma optima:
Sed neque sic poterat perrumpere, valde licet cupiens.
Prohibebant enim turris instar conferti, veluti petra
Alta, magna, canum mare prope existens,

Ἀλλ' Ἱκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
Νισόμενον πόλεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε κύων ὣς, ὅς τ' ἐπὶ νεβρῷ
Βλημένῳ ἀΐξῃ, τόν τ' ἐξ εὐνῆφι θορέντα
Θηρητὴρ ἐτύχησε βαλὼν· ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
Ὣς ἐπὶ σοὶ Μελάνιππε θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
Τεύχεα συλήσων· ἀλλ' οὐ λάθεν Ἕκτορα δῖον,
Ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ δηϊοτῆτα·
Ἀντίλοχος δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστής·
Ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἔτρεσε θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἐοικώς,
Ὅς τε κύνα κτείνας, ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσι,
Φεύγει, πρίν περ ὅμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν·
Ὣς τρέσε Νεστορίδης· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ
Ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
Στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων.
Τρῶες δὲ λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισι,
Νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς,
Ὅς σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα· θέλγε δὲ θυμὸν
Ἀργείων, καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυνεν.
Ἕκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδαὲς πῦρ
Ἐμβάλῃ ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἀρὴν
Πᾶσαν ἐπικρήνειε· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς
Νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι.
Ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
Θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξαι.
Τὰ φρονέων, νήεσσιν ἔπι γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
Ἕκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν·
Μαίνετο δ', ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγχέσπαλος, ἢ ὀλοὸν πῦρ
Οὔρεσι μαίνηται βαθέης ἐνὶ τάρφεσιν ὕλης·
Ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίνετο, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πήληξ
Σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
Ἕκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
Ζεὺς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μοῦνον ἐόντα
Τίμα καὶ κύδαινε, μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
Ἔσσεσθ'· ἤδη γάρ οἱ ἐπώρνυε μόρσιμον ἦμαρ
Παλλὰς Ἀθηναίη, ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφι·
Καί ῥ' ἔθελεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων,
Ἧ δὴ πλεῖστον ὅμιλον ὅρα, καὶ τεύχε' ἄριστα·
Ἀλλ' οὐδ' ὡς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων.
Ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἠΰτε πέτρη
Ἠλίβατος, μεγάλη, πολιῆς ἁλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα,

Quæ sustinet stridulorum ventorum celeres meatus,
Undásque ingentes quæ eructant in ipsam:
Sic Danai Trojanos sustinebant firmiter, neque fugiebant,
Ille vero splendens igne undique insiliebat turbæ.
Incidit autem veluti quū unda velocē in navem ingruerit
Vehemens è nubibus, ventis aucta: hæc autem tota
Spuma operta est: venti verò gravis flatus
In velo fremit: trepidant autem animo nautæ
Timentes: paululum enim à morte distant:
Sic agitabatur animus in pectoribus Achivorum.
Sed is, tanquam leo perniciosus bobus superveniens,
Quæ in prato paludis magnæ pascuntur
Infinitæ, inter has autem pastor nondum rectè sciens
Cum fera pugnare nigræ bovis pro cæde.
Nempe hic quidem cum primis & postremis bobus
Usque simul graditur: ille autem in medias insiliens
Bovē devorat, hæ verò omnes suffugeruut: sic tunc Achivi
Divinitus in fugam conjecti sunt ab Hectore & Jove patre
Omnes: hic autem solum occidit Mynecæum Periphetem,
Cyprei dilectum filium, qui Eurysthei regis
Nuntius ibat vi Herculea:
Hoc genitus erat ex patre multò deteriore filius melior
Omnigenis virtutibus, & pedibus, & pugnando,
Et prudentia inter primos Mycenæorum fuit.
Qui tunc Hectori gloriam superiorem præbuit.
Conversus enim retro scuti ad extremam oram offendit,
Quod ipse gestabat, talare septum jaculorum:
Hoc ille impeditus cecidit supinus, circum autem galea
Terribiliter resonabat circum tempora prolapsi.
Hector verò protinus cognovit: currēs autē ei prope astitit
Pectori verò hastam infixit, charósq; ipsum prope socios
Interfecit: illi autem non poterant, tristes licet *ob* socium,
Opem ferre, ipsi enim valde timebant Hectorem divinū:
Ad naves ergo se receperūt: circū autē sepserūt *eos* extrēæ
Naves quotquot primæ subductæ erāt: illi a. infundebātur.
Argivi verò à navibus quidem cesserunt vi
Primis: ibi autem apud tentoria manserunt (pudor
Congregati, nec dissipabantur per castra, detinebat enim
Et metus, continuè enim stimulabant se invicem.
Nestor autem maximè Gerenius, custos Achivorum,
Precatus est per parentes obtestans virum quemque,
" O amici viri estote, & pudorem ponite in animo
" Aliorum hominum: insuper memineritis quisque
" Filiorum & uxorum, & possessionis, & parentum,

Hector Periphetem interficit.

Nestor Græcos orat ut hosti resistant.

" Et

Ἥτε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα.
Κύματά τε * τροφόεντα, τά τε προσερεύγεται * αὐτήν·
Ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδὲ φέβοντο. γρ. τρεφόεντα,
Αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὁμίλῳ· γρ. αὐτῇ.
Ἐν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κῦμα θοῇ ἐν νηῒ πέσῃσι γρ. καὶ ἀκτή.
Λάβρον ὑπαὶ νεφέων, ἀνεμοτρεφές, ἡ δέ τε πᾶσα
Ἄχνῃ ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης
Ἱστῷ ἐμβρέμεται, τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
Δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·
Ὣς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ὅ γ', ὥς τε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθών,
Αἵ ῥά τ' ἐν εἱαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο νέμονται
Μυρίαι, ἐν δέ τε τῇσι νομεὺς οὔπω σάφα εἰδὼς
Θηρὶ μαχέσσασθαι ἕλικος βοὸς ἀμφὶ φονῇσιν, γρ. χειρὶ μαχ.
Ἤτοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν
Αἰὲν ὁμοστιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσῃσιν ὀρούσας
Βοῦν ἔδει, αἱ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὣς τότ' Ἀχαιοὶ
Θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἕκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
Πάντες· ὁ δ' οἶον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην
Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυσθῆος ἄνακτος
Ἀγγελίης οἴχνεσκε, βίῃ Ἡρακληείῃ·
Τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων,
Παντοίας ἀρετάς, ἠμὲν πόδας, ἠδὲ μάχεσθαι,
Καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο.
Ὅς ῥα τόθ' Ἕκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξε.
Στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν, ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο
Τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδηνεκὲς ἕρκος ἀκόντων,
Τῇ ὅγ' ἐνιβλαφθεὶς πέσεν ὕπτιος, ἀμφὶ δὲ πήληξ
Σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος·
Ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόησε, θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη, γρ. Στήθεσι.
Στήθει δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἑταίρων
Κτεῖν'· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο καὶ ἀχνύμενοί περ, ἑταίρου
Χραισμεῖν· αὐτοὶ γὰρ * μάλ' ἐδείδισαν Ἕκτορα δῖον. γρ. μάλα δείδισαν
Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι,
Νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύατο, τοὶ δ' ἐπέχυντο·
Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκῃ
Τῶν προτέρων· αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
Ἀθρόοι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἶσχε γὰρ αἰδὼς γρ. οὐδὲ κέδασθεν
Καὶ δέος, ἀζηχὲς ὁμόκλεον ἀλλήλοισι.
Νέστωρ δ' αὖτε μάλιστα Γερήνιος οὖρος Ἀχαιῶν, γρ. τοκήων.
Λίσσεθ' ὑπὲρ * τοκέων γουνούμενος ἄνδρα ἕκαστον,
" Ὦ φίλοι ἀνέρες ἐστὲ, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
" Ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
" Παίδων, ἠδ' ἀλόχων, καὶ κτήσιος, ἠδὲ τοκήων,

" Ἠμὲν

" Et cui vivunt, & cui mortui sunt.
" Per hos hic ego obtestor non præsentes
" Ut stetis fortiter, neque vertamini in fugam.
Sic fatus, accendit robur & animum cujusque.
His autem ab oculis nebulam caliginis removit Minerva
Divinitus delapsam: valde autem ipsis lux orta est utrinq;
Tam ex parte navium quàm ex parte molestissimi belli.
Hectorem autem viderunt *in* bello strenuum & socios,
Et quotquot retro absistebant, neque pugnabant,
Et quotquot apud naves pugnam pugnabant veloces
Neque amplius Ajaci magnanimo placuit animo
Stare, ubi alii consistebant filii Achivorum:
Ajax naves defendit. Sed hic navium foros obibat magno gradu incedens:
Tractabat autem contum magnum navalem in manibus
Compactum ligneis clavis, duorum & viginti cubitorum
Ut autem quum vir equis desultoriis uti bene sciens,
Qui postquam ex multis quatuor junxit equos,
Impellens ex campo magnam ad civitatem agitat,
Publicam per viam, multique eum admirando spectant
Viri & mulieres: hic autem firmiter ac tutò semper
Saliens, aliquando in alium alternat, illi autem volant:
Sic Ajax per multa velocium tabulata navium
Obibat latè incedens, vox autē ejus ad æthera perveniebat
Semper verò terribiliter clamans Græcos hortabatur
Ad naves pugnatur acerrimè. Naves & tentoria defendere: at ne Hector quidem
Manebat in Trojanorum turba bene armatorum:
Sed sicut avium volatilium aquila fulva
Multitudinem invadit fluvium juxta pascentium
Anserum, & gruum, vel cygnorū longa colla habentium:
Sic Hector tendebat ad navem, nigram proram habentē,
Obvius festinans: hunc autem Jupiter impulit à tergo
Manu valde magna: concitabat verò populum cum ipso.
Iterum autem acris pugna apud naves edita est.
Dixisses indefessos & indomitos inter se
Concurrere ad prælium, adeo alacriter pugnabant:
His autem pugnantibus hic erat animus, Achivi quidem
Non putabant *se* evasuros è clade, sed perituros:
Trojanis autem sperabat animus in pectoribus cujusque
Naves incensuros esse *se*, occisurósque heroas Achivos:
Hi quidem hæc cogitantes instabant sibi invicem.
Hector puppim prehendit. Hector autem puppim navis apprehendit pontigradæ,
Pulchræ, velocis, quæ Protesilaum advexerat
Ad Trojam; neque rursum abduxit in patriam terram:
Hujus jam pro nave Achivique Trojanique

Ἠμὲν ὅτεῳ ζώουσι καὶ ᾧ κατατεθνήκασι·
Τῶν ὕπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων,
Ἑστάμεναι κρατερῶς, μηδὲ τρωπᾶσθε φόβονδε.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὦσεν Ἀθήνη
Θεσπέσιον, μάλα δέ σφι φόως γένετ' ἀμφοτέρωθεν,
Ἠμὲν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο.
Ἕκτορα δ' ἐφράσσαντο βοὴν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρους,
Ἠμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν οὐδ' ἐμάχοντο
Ἠδ' ὅσσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῇσιν.
Οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἥνδανε θυμῷ
Ἑστάμεν, ἔνθα περ ἄλλοι ἀφέστασαν υἷες Ἀχαιῶν.
Ἀλλ' ὅγε νηῶν ἴκρι' ἐπῴχετο μακρὰ βιβάσθων.
Νώμα δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσι,
Κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαιεικοσίπηχυ.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδὼς,
Ὅς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας * συναγείρεται ἵππους,
Σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστυ * διώκει,
Λαοφόρον καθ' ὁδὸν, πολέες τέ ἑ θηήσαντο
Ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
Θρώσκων, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἱ δὲ πέτονται·
Ὣς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἴκρια νηῶν
Φοίτα μακρὰ βιβάς· φωνὴ δέ οἱ αἰθέρ' ἵκανεν.
Αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευε
Νηυσί τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν· οὐδὲ μὲν Ἕκτωρ
Μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκτάων·
Ἀλλ' ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἴθων
Ἔθνος ἐφορμᾶται ποταμὸν * πάρα βοσκομενάων
Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων·
Ὣς Ἕκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπρῴροιο
Ἀντίος ἀΐξας· τὸν δὲ Ζεὺς * ὦσεν ὄπισθε
Χειρὶ μάλα μεγάλῃ· ὤτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ·
Αὖτις δὲ δριμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη.
Φαίης κ' ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
Ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ, ὡς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
Τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὅδ' ἦν νόος, ἤτοι Ἀχαιοὶ
Οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπὲκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι·
Τρωσὶν δ' ἔλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἑκάστου
Νῆας ἐνιπρήσειν, κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιούς·
Οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
Ἕκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἥψατο ποντοπόροιο,
Καλῆς, ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν
Ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν·
Τῆς περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοί τε Τρῶές τε

Γρ. συναείρεται.
Γρ. δίηται
γρ. παραβοσκομένων.
Γρ. ὦρσεν.

Δῄουν

Occidebant sese invicem cominus, neque illi
Arcuum impetus eminus excipiebant, neque jaculorum,
Sed cominus stantes, eundem animum habentes,
Acutis jam securibus & bipennibus pugnabant,
Et ensibus magnis, & hastis utrinque acutis.
Multi verò gladii pulchri nigris manubriis, capulati,
Alii quidē è manu in terrā cadebant: alii verò ab humeris
Virorum pugnantium: fluebat autē sanguine terra nigra.
Hector verò puppim postquam prehendit, non dimittebat
Summam oram manibus tenens: Trojanis autem jussit,
Ferte ignem, simul & ipsi conferti tollite clamorem,
" Nunc nobis omnibus Jupiter quovis pretio dignum *il est exoptatissimum* diem dedit
" Ut naves capiamus, quæ huc diis invitis profectæ
" Nobis calamitates multas intulerunt, ignavia seniorum
" Qui me volentem pugnare ad puppes navium
" Ipsúmque detinebant, coercebántque exercitum.
" Sed si tum lædebat mentes latè prospiciens Jupiter
" Nostras, nunc ipse impellit & instigat.
Sic dixit, hi autem alacrius in Græcos impetum fecerunt
Ajax verò non amplius sustinuit (urgebatur enim telis)
Sed retrocessit paululum (putans *se* moriturum esse)
Ad scabellū septē pedale, liquit autem foros navis æqualis:
Ibi sane hic stetit observans, hasta verò semper
Troja. arcebat è navibus quicunq; ferret indefessū ignē:
Semper autem horrendum clamans Danaos hortabatur
" O amici heroes Danai, ministri Martis
" Viri estote, dilecti, recordamini autem strenuæ virtutis,
" An aliquos putamus esse adjutores à tergo?
" Aut aliquem murum fortiorem, qui viris mortem avertat
" Non quidem aliqua prope est civitas turrib. munita,
" Qua defendamur faventem populum habentes:
" Sed enim in Trojanorum campo bene armatorum
" Mari circundati longè sedemus à patria terra.
" Quare in manibus salus, non remissione pugnæ.
Dixit & furens insectabatur hasta acuta.
Quicunq; autem Trojanorū concavas ad naves ferretur,
Cum igne urenti, *in* gratiam Hectoris concitantis,
Hunc Ajax vulnerabat excipiens acuta lancea.
Duodecim autem ante naves cominus vulneravit.

Ajax suos cohortatus multos hostes interficit

ARGU-

Δῃοῦν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοί γε
Τόξων ἀϊκὰς ἀμφὶς μένον, οὐδ' ἔτ' ἀκόντων·
Ἀλλ' οἵ γ' ἐγγύθεν ἱστάμενοι ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνῃσι μάχοντο,
Καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι, καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα κωπήεντα,
Ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
Ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
Ἕκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει,
Ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων· Τρωσὶν δ' ἐκέλευεν,
“Οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' ἀϋτήν.
“Νῦν * ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε — γρ. ὑμῖν.
“Νῆας ἑλεῖν, αἳ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι,
“Ἡμῖν πήματα πολλὰ θέσαν κακότητι γερόντων,
“Οἵ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν,
“Αὐτόν τ' ἰσχανάασκον, ἐρητύοντό τε λαόν.
“Ἀλλ' εἰ δή ῥα τότ' ἔβλαπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
“Ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν.
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
Ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀϊόμενος θανέεσθαι
Θρῆνυν ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς ἐΐσης·
Ἔνθ' ἄρ' ὅγ' εἱστήκει δεδοκημένος· ἔγχεϊ δ' αἰεὶ
Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅστις φέροι ἀκάματον πῦρ·
Αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευεν,
“Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος.
“Ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
“Ἠέ τινάς φαμεν εἶναι ἀοσσητῆρας ὀπίσσω;
“Ἠέ τι τεῖχος ἄρειον, ὅ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
“Οὐ μέν τι σχεδόν ἐστι πόλις πύργοις ἀραρυῖα,
“Ἧι κ' ἀπαμυναίμεσθ' ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες.
“Ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,
“Πόντῳ κεκλιμένοι ἑκὰς ἥμεθα πατρίδος αἴης.
“Τῶ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μειλιχίῃ πολέμοιο.
Ἦ, καὶ μαιμώων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι.
Ὅστις δὲ Τρώων * κοίλης ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο — γρ. κοίλας ἐπὶ
Σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἕκτορος ὀτρύναντος, — νῆας
Τὸν δ' Αἴας οὔτασκε δεδεγμένος ὀξέϊ δουρί· — ἄγοιτο.
Δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὖτα.

ARGUMENTUM XVI. LIBRI ILIADIS HOMERI.

PAtroclo deprecanti Achilles sua ipsius omnia arma concedit accipere, & Myrmidonas educere ad pugnam. Hi verò egressi vertunt in fugam Trojanos. Patroclus autem Sarpedonem Jovis filium occidit, qui funalem equum currus Achillis interfecerat Pedasum. Postea autem Patroclum Hector interemit, vulneratum prius ab Euphorbo, quum Apollo abstulisset ipsi omnia arma.

ALIUD ARG. VEL INSCR.

Π, *Patroclum interfecit strenuum Hectoris lancea.*

ALIA INSCRIPTIO.

Patrocli res gestæ.

HOMERI ILIADOS LIB. XVI.

SIC hi quidem pro navi bene transtrata pugnabant:
Patroclus autem Achilli astitit pastori populorum,
Lacrymas fundens, tanquam fons nigram aquam habens,
Qui ab excelso saxo atram fundit aquam.
Hunc auté conspicatus miseratus est celer divinus Achilles,
Et ipsum edita voce verbis alatis alloquutus est,
Achilles plorantem Patroclum interrogat.
" Curnam lacrymaris Patrocle tanquam puella
" Parvula? quæ cum matre currens elevari efflagitat,
" Vesti adhærens, & properantem detinet.
" Lacrymabunda autem ipsam aspicit dum suscipiatur:
" Huic similis Patrocle humidam lacrymam profundis.
" An aliquid Myrmidonibus nuntias, aut mihi ipsi?
" Aut aliquod nuntium ex Phthia audivisti solus?
" Vivere quidem adhuc aiunt Menoetium Actoris filium,
" Vivit & Æacides Peleus inter Myrmidonas,
" Quibus valde ambobus tristaremur mortuis:
" An tu Argivorum *causa* luges quia pereunt
" Naves apud concavas injustitiæ gratiâ suæ?
" Eloquere ne cela mente, ut sciamus ambo.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Π. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

ΠΑτρόκλῳ δεηθέντι Ἀχιλλεὺς τὴν ἑαυτοῦ πανοπλίαν ἐπιτρέπει ἀναλαβεῖν, καὶ τοὺς Μυρμιδόνας ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον· οἱ δὲ ἐξελθόντες ἔτρεψαν τοὺς Τρῶας· Πάτροκλος δὲ Σαρπηδόνα τὸν Διὸς ἀναιρεῖ, τὸν παρήορον ἵππον τοῦ Ἀχιλλέως ἀνελόντα Πήδασον· ἔπειτα δὲ Πάτροκλον Ἕκτωρ ἀναιρεῖ πληγέντα πρότερον ὑπὸ Εὐφόρβου, Ἀπόλλωνος ἀφελομένου τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,
ἢ ἐπιγραφή.

Πῖ Πάτροκλον ἔπεφνεν ἀρήϊον Ἕκτορος αἰχμή.

ΑΛΛΗ.

Πατρόκλεια.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἡ Π. Ῥαψωδία.

ΩΣ οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐϋσσέλμοιο μάχοντο·
Πάτροκλος δ᾽ Ἀχιλῆϊ παρίστατο ποιμένι λαῶν
Δάκρυα θερμὰ χέων, ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
Ἥ τε κατ᾽ αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
Τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
“Τίπτε δεδάκρυσαι Πατρόκλεις ἠΰτε κούρη
“Νηπίη, ἥθ᾽ ἅμα μητρὶ θέουσ᾽ ἀνελέσθαι ἀνώγει,
“Εἱανοῦ ἁπτομένη, καί τ᾽ ἐσσυμένην κατερύκει.
“Δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρκεται, ὄφρ᾽ ἀνέληται.
“Τῇ ἴκελος Πάτροκλε τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
“Ἠέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ,
“Ἠέ τιν᾽ ἀγγελίην Φθίης ἐξέκλυες οἶος;
“Ζώειν μὰν ἔτι φασὶ Μενοίτιον Ἄκτορος υἱόν,
“Ζώει δ᾽ Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
“Τῶν κε μάλ᾽ ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνειώτων.
“Ἠὲ σύ γ᾽ Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται
“Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ὑπερβασίης ἕνεκα σφῆς;
“Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.

Τὸν

Hunc autẽ graviter suspirans alloquut.es Patrocle eques,

Patroclus Achillem orat ut se saltem in Prælium mittat.

" O Achilles Pilei fili, multò fortissime Achivorum,
" Ne indigneris, talis enim dolor invasit Achivos.
" Hi etenim jam omnes quicunque ante erant fortissimi
" In navibus jacent eminus cominúsque vulnerati.
" Sauciatus est quidem Tydides fortis Diomedes.
" Vulneratus autẽ est Ulysses hasta inclytus & Agamem.
" Percussus est etiam Eurypylus in femore sagitta:
" Hos quidem medici multa pharmaca scientes curant,
" Vulnera sanantes: tu autem implacabilis es Achilles:
" Non me igitur talis capiat ira, quam tu servas, (quidem
" Inutili virtute prædite: quis à te alius juvab. serò natus
" Si non ab Argivis indignum exitium avertas?
" O immitis: non utique tibi pater erat eques Peleus,
" Nec Thetis mater, cæruleum autem te peperit mare,
" Petræque altæ, quia tibi mens est sæva.
" Si verò aliquod animo tuo vaticinium vitas,
" Et aliquod tibi à Jove retulit veneranda mater
" At me saltẽ mitte citò, simúlque reliquũ exercitũ præbe
" Myrmidonum, si fortè aliquod lumen Danais fiam.
" Da autem mihi humeris tua arma armari,
" Si me tibi assimilantes abstineant à bello
" Trojani, respirent autem bellicosi filii Achivorum
" Afflicti: exigua verò respiratio belli *fiat*.
" Facilè autem recentes *nos* defessos viros prælio
Repellemus ad urbem à navibus & tentoriis.

Achilles Patroclum in prælium mittit eíque præcepta dat.

Sic dixit, supplicans valde demens: certè enim erat
Sibi ipsi mortémque malam & fatum rogaturus.
Hunc a. valde ingemens alloquutus est pedibus celer A-
Hei mihi nobilis Patrocle, quid dixisti? (chilles
" Neque oraculum curo quod sciam,
" Neque quid mihi à Jove attulit veneranda mater:
" Sed ille gravis dolor cor & animum occupat,
" Quando æqualem vir vult privare portione,
" Et præmium rursus auferre, qui potentia antecellit:
" Gravis dolor hic mihi est: quo. passus sũ dolores animo:
" Puellã, quam mihi præmium exemerant filii Achivorũ,
" Hastáque mea acquisiveram, urbe bene munita eversa:
" Hanc rursus ex manibus eripuit *mihi* rex Agamemnon
" Atrides, tanquam alicui homini obscuro & inquilino.
" Sed quæ antè acta sunt sinamus: neque enim licet
" Perpetuò irasci animo: statueram sanè
" Non prius iram deponere, nisi quum jam
" Ad naves meas pervenisset clamórque praliúmque.

Τὸν δὲ βαρυστενάχων προσέφης Πατρόκλεες ἱππεῦ·
“Ὦ Ἀχιλεῦ Πηλέος υἱὲ μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν
“Μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.
“Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
“Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
“Βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης·
“Οὔτασται δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς, ἠδ' Ἀγαμέμνων·
“Βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ·
“Τοὺς μέν τ' ἰητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπένονται,
“Ἕλκε' ἀκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ Ἀχιλλεῦ·
“Μὴ ἐμέ γ' οὖν οὗτός γε λάβοι χόλος ὃν σὺ φυλάσσεις
“Αἰναρέτη· τί σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,
“Αἴ κε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς
“Νηλεές· οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ ἦν ἱππότα Πηλεύς,
“Οὐδὲ Θέτις μήτηρ, γλαυκὴ * δέ σε τίκτε θάλασσα,
“Πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
“Εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι θεοπροπίην ἀλεείνεις,
“Καί τινά τοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
“Ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον
“Μυρμιδόνων, ἤν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.
“Δὸς δέ μοι ὤμοιιν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι, γρ. δέ σ' ἔτικτε.
“Αἴ κ' ἐμὲ σοὶ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
“Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν
“Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
“Ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀϋτῇ
“Ὤσαιμεν προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Ὣς φάτο λισσόμενος μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν, γρ Αἴκ' ἐμέ σοί.
Οἷ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν, καὶ κῆρα λιτέσθαι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
“Ὤ μοι διογενὲς Πατρόκλεες, οἷον ἔειπες·
“Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι ἥν τινα οἶδα,
“Οὔτέ τί μοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
“Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
“Ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι,
“Καὶ γέρας ἂψ ἀφελέσθαι ὅ, τε, κράτεϊ προβεβήκει
“Αἰνὸν ἄχος τό μοι ἐστὶν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
“Κούρην ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
“Δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
“Τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων
“Ἀτρεΐδης, ὡσεί τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
“Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν· οὐδ' ἄρα πως ἦν
“Ἀσπερχὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἤτοι ἔφην γε
“Οὐ πρὶν μηνιθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὁπόταν δὴ
“Νῆας ἐμὰς ἀφίκηται ἀϋτή τε, πτόλεμός τε·

Hunc autẽ graviter suspirans alloquut. es Patrocle eques,
Patroclus Achillem orat ut se saltem in Prælium mittat. " O Achilles Pilei fili, multò fortissime Achivorum,
" Ne indigneris, talis enim dolor invasit Achivos.
" Hi etenim jam omnes quicunque ante erant fortissimi
" In navibus jacent eminus comminúsque vulnerati.
" Sauciatus est quidem Tydides fortis Diomedes.
" Vulneratus autẽ est Ulysses hasta inclytus & Agamem.
" Percussus est etiam Eurypylus in femore sagitta:
" Hos quidem medici multa pharmaca scientes curant,
" Vulnera sanantes: tu autem implacabilis es Achilles:
" Non me igitur talis capiat ira, quam tu servas, (quidem
" Inutili virtute prædite: quis à te alius juvab. serò natus;
" Si non *ab* Argivis indignum exitium avertas?
" O immitis: non utique tibi pater erat eques Peleus,
" Nec Thetis mater, cæruleum autem te peperit mare,
" Petræque altæ, quia tibi mens est sæva.
" Si verò aliquod animo tuo vaticinium vitas,
" Et aliquod tibi à Jove retulit veneranda mater
" At me saltẽ mitte citò, simúlque reliquũ exercitũ præbe
" Myrmidonum, si fortè aliquod lumen Danais fiam.
" Da autem mihi humeris tua arma armari,
" Si me tibi assimilantes abstineant à bello
" Trojani, respirent autem bellicosi filii Achivorum
" Afflicti: exigua verò respiratio belli *fiat*.
" Facilè autem recentes *nos* defessos viros prælio
Repellemus ad urbem à navibus & tentoriis.
Achilles Patroclum in prælium mittit eíque præcepta dat. Sic dixit, supplicans valde demens: certè enim erat
Sibi ipsi mortémque malam & fatum rogaturus.
Hunc a. valde ingemens alloquutus est pedibus celer A-(chilles
Hei mihi nobilis Patrocle, quid dixisti?
" Neque oraculum curo quod sciam,
" Neque quid mihi à Jove attulit veneranda mater:
" Sed ille gravis dolor cor & animum occupat,
" Quando æqualem vir vult privare portione,
" Et præmium rursus auferre, qui potentia antecellit:
" Gravis dolor hic mihi est: quo. passus sũ dolores animo:
" Puellã, quam mihi præmium exemerant filii Achivorũ
" Hastáque mea acquisiveram, urbe bene munita eversa
" Hanc rursus ex manibus eripuit *mihi* rex Agamemnon
" Atrides, tanquam alicui homini obscuro & inquilino.
" Sed quæ antè acta sunt sinamus: neque enim licet
" Perpetuò irasci animo: statueram sanè
" Non prius iram deponere, nisi quum jam
" Ad naves meas pervenisset clamórque præliúmque.

Τὸν δὲ βαρυστενάχων προσέφης Πατρόκλεες ἱππεῦ·
“ὦ Ἀχιλεῦ Πηλέος υἱὲ μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν
“μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.
“οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
“ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
“βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης·
“οὔτασται δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς, ἠδ' Ἀγαμέμνων·
“βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ·
“τοὺς μέν τ' ἰητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπένονται,
“ἕλκε' ἀκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ Ἀχιλλεῦ.
“μὴ ἐμέ γ' οὖν οὗτός γε λάβοι χόλος ὃν σὺ φυλάσσεις
“αἰναρέτη· τί σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,
“αἴ κε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς
“νηλεές· οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ ἦν ἱππότα Πηλεύς,
“οὐδὲ Θέτις μήτηρ, γλαυκὴ * δέ σε τίκτε θάλασσα,
“πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
“εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι θεοπροπίην ἀλεείνεις,
“καί τινά τοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
“ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον
“Μυρμιδόνων, ἤν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.
“δὸς δέ μοι ὤμοιιν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
“αἴ κ' ἐμὲ σοὶ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
“Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν
“τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
“ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀϋτῇ
“ὤσαιμεν ποτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Ὣς φάτο λισσόμενος μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν,
Οἷ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν, καὶ κῆρα λιτέσθαι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
“ὤ μοι διογενὲς Πατρόκλεες, οἷον ἔειπες·
“οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι ἥν τινα οἶδα,
“οὔτε τί μοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
“ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
“ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι,
“καὶ γέρας ἂψ ἀφελέσθαι ὅ, τε, κράτεϊ προβεβήκει·
“αἰνὸν ἄχος τό μοι ἐστὶν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
“κούρην ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
“δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
“τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων
“Ἀτρεΐδης, ὡσεί τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
“ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν· οὐδ' ἄρα πως ἦν
“ἀσπερχὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἤτοι ἔφην γε
“οὐ πρὶν μηνιθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὁπόταν δὴ
“νῆας ἐμὰς ἀφίκηται ἀϋτή τε, πόλεμός τε·

γρ. δέ σ' ἔτικτε.

γρ Αἴκί με σοί.

" Tu autem humeris quidem mea inclyta arma indue;
" Dux verò esto Myrmidonibus pugnacibus *ad* pugnandū
" Siquidem obscura Trojanorum nubes circundat
" Naves fortiter: hi autem in littore maris
" Conclusi sunt, loci parvam adhuc portionem habentes
" Argivi: Trojanorum verò civitas tota ingruit
" Audax: non enim meæ galeæ vident frontem
" Prope splendentis: mox fugientes, fossas campestres
" Implevissent cadaveribus *suis*, si mihi rex Agamemnon
" Æquum se præstitisset: nunc autem castra oppugnant.
" Non enim Tydidæ Diomedis in manibus
" Furit hasta, à Græcis mortem ut arcere possit,
" Neque dum Atridæ vocem audivi clamantis
" Inimico ex capite, sed Hectoris homicidæ vox
" Trojanos adhortantis resonat: illi autem clamore
" Totum campum obtinent, prælio vincentes Achivos,
" Sed & sic, Patrocle à navibus pestem propulsans,
" Irrue strenuè, ne tandem igne ardenti
" Naves incendant: dulcem autem reditum auferant.
" Pare v. sicut tibi ego sermonis summā in mētibus pos.
" Ut mihi honorem magnum & gloriam referas
" Apud omnes Danaos, ac illi perpulchram puellam
" Iterum reddant, insuper verò splendida dona præbeant;
" Ex navibus ubi repuleris, revertere: si autem rursus tibi
" Det gloriam consequi valde sonans maritus Junonis,
" Ne tu sine me appete pugnare
" Cum Trojanis bellicosis: indecorum enim me facies,
" Neve exultans bello & pugna
" Trojanos occidens, ad Ilium ducas *exercitum*:
" Ne quis ab Olympo deorum sempiternorum
" Ingruat *in te*: valde hos diligit longè operans Apollo.
" Sed retro revertaris postquam salutem in navibus
" Feceris: illos autem mitte per campum pugnare.
" Utinam enim ô Jupiterque pater, & Minerva & Apollo,
" Neque Trojan. quisquā mortem effugiat quotquot sunt
" Neque Argivorum quisquam: nos verè vitemus mortē,
" Ut soli Trojæ sacra mœnia diruamus.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
Ajax autē non amplius manebat: premebatur enim telis
Superabat eum Jovisque mens & Trojani illustres (Ajax laborat.)
Jacientes magnum verò circa tempora splendida
Galea percussa sonum edebat: percutiebatur autem sæpe
Ad phaleras bene factas: ille autem sinistro humero lab.
Constanter usque tenens scutum varium: neque poterant

Circum

" Τύνη δ᾽ ὤμοιιν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
" Ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,
" Εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε
" Νηυσὶν ἐπικρατέως, οἳ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
" Κεκλίαται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες
" Ἀργεῖοι, Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε
" Θάρσυνος· οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον
" Ἐγγύθι λαμπομένης, τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους
" Πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
" Ἤπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
" Οὐ γὰρ Τυδεΐδεω Διομήδεος ἐν παλάμῃσι
" Μαίνεται ἐγχείη Δαναῶν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι.
" Οὐδέ πω Ἀτρεΐδεω ὀπὸς ἔκλυον αὐδήσαντος
" Ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ᾽ Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
" Τρωσὶ κελεύοντος περιάγνυται· οἳ δ᾽ ἀλαλητῷ
" Πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιούς.
" Ἀλλὰ καὶ ὣς Πάτροκλε νεῶν ἄπο λοιγὸν ἀμύνων
" Ἔμπεσ᾽ ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
" Νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ᾽ ἀπὸ νόστον ἕλωνται.
" Πείθεο δ᾽ ὥς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θείω,
" Ὡς ἄν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄροιο
" Πρὸς πάντων Δαναῶν, ἀτὰρ οἳ περικαλλέα κούρην
" Ἂψ ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ᾽ ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
" Ἐκ νηῶν ἐλάσας ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
" Δώῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
" Μὴ σύ γ᾽ ἄνευθεν ἐμοῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
" Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν, ἀτιμότερον δέ με θήσεις.
" Μηδ᾽ ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηϊοτῆτι
" Τρῶας ἐναιρόμενος ποτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν·
" Μή τις ἀπ᾽ Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετάων
" Ἐμβήῃ· μάλα τούς γε φιλεῖ ἑκάεργος Ἀπόλλων.
" Ἀλλὰ * πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι
" Θήῃς, τοὺς δὲ δ᾽ ἐᾶν πεδίον καταδηριάασθαι. γρ. παλιντρέπεσθαι.
" Αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
" Μή τί τις οὖν Τρώων θάνατον φύγοι ὅσσοι ἔασι,
" Μή τέ τις Ἀργείων, νῶϊν δ᾽ ἐκδῦμεν ὄλεθρον,
" Ὄφρ᾽ οἶοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύοιμεν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Αἴας δ᾽ οὐκέτ᾽ ἔμιμνε, βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
Δάμνα μιν Ζηνός τε νόος, καὶ Τρῶες ἀγαυοὶ
Βάλλοντες, δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴ
Πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε· βάλλετο δ᾽ αἰεὶ
Κὰπ φάλαρ᾽ εὐποίηθ᾽· ὁ δ᾽ ἀριστερὸν ὦμον ἔκαμνεν
Ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδὲ δύναντο

Circum ipsum dimovere loco, annitentes telis:
Semper autem molesto tenebatur anhelitu, eique sudor
Undique ex membris multus defluebat, neq; usquã poterat
Respirare: passim verò malum malo firmabatur.
Dicite nunc mihi Musæ, cœlestes domos habitantes,
Incenduntur naves Achivorum. Quomodo jam primò ignis incidit navibus Achivorum.
Hector autem Ajacis hastam fraxineam prope astans
Percussit ense magno, cuspidis juxta commissuram retro;
Penitus verò amputavit, ac Telamonius quidem Ajax
Vibrabat frustra manu mutilã hastam: procul autẽ ab ipsa
Cuspis ærea in terram sonuit lapsa:
Agnovit verò Ajax in animo inculpato, exhorruítque
Opera deorum: quod omnino pugnæ consilia præcidebat
Jupiter altitonans, Trojanísque volebat victoriam.
Recessit autẽ extra tela: hi verò injecerũt irrequietũ ignẽ
Navi veloci: per hanc autẽ statim inextinguib. diffusa est
Sic quidẽ puppim ignis circumdedit: at Achilles (flammis)
Femora percutiens, Patroclum alloquutus est,
" Surge generose, Patrocle eques,
" Video jam apud naves ignis ardentis impetũ, (cendi sit,
" Ne jam naves capiant, & non amplius potestas aufugi-
" Induere arma ocyus, ego autem copias congregabo.
Sic dixit: Patroclus verò armabatur splendido ære.
Patroclus armatur. Ocreas quidem primum circum tibias posuit
Pulchras, argenteis fibulis aptatas:
Deinde autem thoracem circum pectora induit
Discolorem, stellatum, velocis Æacidæ:
Circũ verò humeros jecit ensem argẽteis clavis distinctũ
Æreum, at deinde scutum magnúmque validúmque:
Capiti autem generoso galeam benefactam imposuit
Equinis setis cristatam, ac horrẽdũ crista desuper nutabat
Accepit verò robusta hastilia, quæ ei manibus quadrabant
Hastam autem non accepit solum egregii Æacidæ:
Achillis hasta. Gravẽ, magnã, solidã quã quidẽ non potuit alius Achivorũ
Vibrare: sed ipsum solus sciebat tractare Achilles:
Peliadem hastam, quam patri charo dederat Chiron:
Pelii ex vertice ut cædes esset heroibus:
Equos autem Automedontem confestim jungere jussit,
Quem post Achillem fortem honorabat maximè:
Fidelissimus autem ei erat in pugna *ad* sustinendas minas:
Huic autem Automedon duxit sub jugum veloces equos,
Xanthum & Balium qui duo pariter cum ventis volabant
Hos peperit Zephyro vento harpya Podarge,
Pascens *in* prato juxta fluxum Oceani:

Loris

Ἀμφ' αὐτῇ πελεμίξαι, ἐρείδοντες βελέεσσιν· γρ. καὶ
Αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι· * κὰδ δέ οἱ ἱδρὼς δὲ.
Πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πῃ εἶχεν
Ἀμπνεῦσαι, πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο·
Ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅππως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ἕκτωρ δ' Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστὰς,
Πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὄπισθεν·
Ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
Πῆλ' αὔτως ἐν χειρὶ κόλον δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
Αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.
Γνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγησέν τε
Ἔργα θεῶν, ὅ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κεῖρε
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.
Χάζετο δ' ἐκ βελέων· τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
Νηῒ θοῇ· τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ·
Ὣς τὴν μὲν πρύμνην πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Μηρὼ πληξάμενος, Πατροκλῆα προσέειπεν,
« Ὄρσεο διογενὲς Πατρόκλεις ἱπποκέλευθε·
« Λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηΐοιο ἐρωήν·
« Μὴ δὴ νῆας ἕλωσι, καὶ οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλωνται·
« Δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε
Ποικίλον, ἀστερόεντα, ποδώκεος Αἰακίδαο·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
Ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τά οἱ παλάμηφιν ἀρήρει·
Ἔγχος δ' οὐχ ἕλετ' οἶον ἀμύμονος Αἰακίδαο.
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
Ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνύμεν ἄνωγε,
Τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τῖε μάλιστα·
Πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἔνι μεῖναι ὁμοκλήν.
Τῷ δὲ καὶ Αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
Ξάνθον, καὶ Βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην.
Τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ ἅρπυια Ποδάργη,
Βοσκομένη λειμῶνι * παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.

γρ. παραὶ ῥόον ἠρι- δανοῖο.

Εν

Loris autem exterioribus eximium Pedasum admovit,
Quem quondam Eetionis capta urbe, abduxerat Achilles
Qui & mortalis existens sequebatur equos immortales:
Achilles Myrmidonas armat. Myrmidonas autem adiens armavit Achilles
Omnes per tentoria cum armis: illi verò lupi tanquam
Crudivori, quibusque in animo immensum robur,
Qui cervum cornutum magnum *in* montibus cæsum
Vorant: omnibus autem maxilla sanguine cruentata:
Et gregatim vadunt à fonte nigram aquam habente,
Hausturi linguis tenuibus nigram aquam,
Summam, eructantes cruorem sanguinis: animus autē in
Pectoribus intrepidus est: distenditur verò venter:
Tales Myrmidonum duces & principes
Circum strenuum famulum velocis Æacidæ
Ruebant: inter hos autem bellicosus stabat Achilles,
Urgens equósque & viros scutatos.
Quinquaginta erant naves veloces, quas Achilles
Ad Trojam duxerat Jovi dilectus, in unaquaque verò
Quinquaginta erant viri in transtris socii.
Quinque autem duces fecerat, quibus fidebat,
Ut imperarent, ipse verò multum potens regnabat.
Unius quidē ordinis dux erat Menesthius, vario thorace
Filius Sperchii ex Jove fluentis fluvii (ornatus,
Quem peperit Pelei filia pulchra Polydora,
Sperchio indefesso mulier deo concubans:
Sed cognomento Boro Perieris filio,
Qui palam *eam* uxorem duxerat, data ingenti dote:
Alterius autem Eudorus mavortius dux erat,
Clam susceptus, quem pepérat *in* chorea pulchra Poly-
Phylantis filia: hanc verò fortis Argicida *Mercurius*
Amavit, oculis conspicatus inter cantantes
In choro Dianæ aureum arcum gestantis, tumultuosæ;
Statim autem in cœnaculum ascendens, accubuit clam
Mercurius innocuus: dedit verò ei illustrem filium
Eudorum, in currendo celerem, atque pugnacem:
Sed postquam hunc parturientium patrona Lucina
Eduxit in lucem, & solis vidit jubar,
Hunc quidem Echeclei validum robur Actoridæ
Duxit ad ædes, postquam dedit infinita dona sponsalia,
Hunc autem senex Phylas diligenter nutrivit & educav.
Valde diligens ac si suus filius fuisset.
Tertii autem Pisander bellicosus dux erat
Mæmalides, qui inter omnes excellebat Myrmidonas,
Hasta pugnando post Pelidæ socium.

Quarti

Ἐν δὲ παρηορίῃσιν ἀμύμονα Πήδασον ἵει,
Τόν ῥά ποτ' Ἠετίωνος ἑλὼν πόλιν, ἤγαγ' Ἀχιλλεύς,
Ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν, ἕπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισι.
Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεὺς,
Πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δὲ λύκοι ὥς
Ὠμοφάγοι, τοῖσίν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
Οἵ τ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὔρεσι δηώσαντες
Δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φοινόν.
Καί τ' ἀγεληδὸν ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου,
Λάψοντες γλώσσῃσιν ἀραιῇσι μέλαν ὕδωρ,
Ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ γε θυμὸς
Στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε γαστήρ·
Τοῖοι Μυρμιδόνων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο
Ῥώοντ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊος ἵστατ' Ἀχιλλεὺς,
Ὀτρύνων ἵππους τε, καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαὶ, ᾗσιν Ἀχιλλεὺς
Ἐς Τροίην ἡγεῖτο Διῒ φίλος, ἐν δὲ ἑκάστῃ
Πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι·
Πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθει
Σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἤνασσε.
Τῆς μὲν ἰῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
Υἱὸς Σπερχειοῖο διϊπετέος ποταμοῖο·
Ὃν τίκε Πηλῆος θυγάτηρ καλὴ Πολυδώρη,
Σπερχειῷ ἀκάμαντι γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα·
Αὐτὰρ ἐπίκλησιν Βώρῳ Περιήρεος υἷι,
Ὅς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε, πορὼν ἀπερείσια ἕδνα·
Τῆς δ' ἑτέρης Εὔδωρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
Παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῷ καλὴ Πολυμήλη
Φύλαντος θυγάτηρ, τῆς δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης
Ἠράσατ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελπομένῃσιν
Ἐν χορῷ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς·
Αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῷ' ἀναβὰς, παρελέξατο λάθρῃ
Ἑρμείας ἀκάκητα, πόρεν δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν
Εὔδωρον, περὶ μὲν θείειν ταχὺν, ἠδὲ μαχητήν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόν γε μογοστόκος Εἰλείθυια
Ἐξάγαγε* πρόφοωσδε, καὶ ἠελίου ἴδεν αὐγάς, γρ. πρὸ φόωσδε.
Τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο
Ἠγάγετο πρὸς δώματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα.
Τὸν δ' ὁ γέρων Φύλας εὖ ἔτρεφεν, ἠδ' ἀτίταλλεν,
Ἀμφαγαπαζόμενος ὡσεὶ θ' ἑὸν υἱὸν ἐόντα.
Τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν
Ἔγχει μάρνασθαι μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον.

Quarti autem dux erat senex equitator Phœnix:
Quinti verò Alcimedon Laercei filius eximius.
Achilles Myrmidonas animat. Sed postquam omnes cum ducibus Achilles
Collocasset bene ordinans, dura mandata dedit:
Myrmidones, ne quis mihi minarum obliviscatur
" Quas in navibus velocibus minabamini Trojanis
" Toto tempore iræ, & me accusabatis unusquisque,
" Dure Pelei fili, bile sane te nutrivit mater
" Immitis, qui apud naves tenes invitos socios:
" Domum saltem cum navibus revertamur pontigradis
" Rursus, quoniam tibi adeo sæva ira incidit animo,
" Hæc mihi congregati frequẽter dicebatis: nunc appar.
" Conflictus magnũ opus, cujus antea quidẽ cupidi eratis
" Ibi aliquis generosũ cor habẽs *adversus* Trojan. pugnet,
Sic fatus concitavit robur & animum uniuscujusque.
Magis autẽ catervæ densatæ sunt, postquã regẽ audierunt
Sicut verò quando murum vir coagmẽtarit densis lapidib.
Domus altæ, incursus ventorum vitans:
Sic densatæ erant galeæque, & scuta umbones habentia:
Scutũ autem scutum fulciebat, galea galeã, virũ autẽ vir,
Cõtingebant verò se invicẽ cristatæ galeæ fulgent. conis:
Nutantibus *ipsis*, adeò densi astabant inter se,
Ante omnes autem duo viri armabantur
Patroclúsque & Automedon, pari animo præditi,
Ante Myrmidonas ad bellandum, sed Achilles
Perrexit ire ad tentorium: ab arca autem operculũ abstul.
Pulchra, affabre facta, quam ei Thetis argentipes
Posuit in nave portandam, bene implens tunicis,
Chlænísque arcentibus ventum villosisque tapetibus.
Ibi autem ei poculum erat elaboratum, neq; aliquis alius
Neque virorum bibebat ex eo nigrum vinum,
Neque alicui libabat deorum nisi Jovi patri.
Hoc utique tunc ex arca sumens purgavit sulphure
Primum, postea autem lavit aquæ amœnis fluxibus:
Lavítque ipse manus: hausit verò ardens vinum,
Precatus deinde est *in* medio stãs septo: libavit autem vin.
Cœlũ suspiciens: (Jovẽ autẽ non latuit fulmine gaudẽt.)
Jupiter rex Dodonæ, Pelasgice, longe habitans,
Achilles Jovi vinum libat cum precibus. " Dodonæ præsidens frigoribus expositæ: circũ autẽ Selli
" Tui habitant vates illoti pedibus, humi dormientes,
" Certè quidem olim meum sermonem exaudisti precant.
" Honorasti quidẽ me, valde autem læsisti populũ Achiv.
" Sed adhuc etiam nunc mihi hoc perfice desiderium:
" Ipse quidem ego manebo navium in congregatione.

" Sed

Τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ·
Πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς
Στῆσεν ἐῢ κρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε,
“ Μυρμιδόνες, μή τίς μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,
“ Ἃς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσι,
“ Πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν· καί μ' ἠτιάασθε ἕκαστος,
“ Σχέτλιε Πηλέος υἱὲ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ
“ Νηλεὲς, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους.
“ Οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν
“ Αὖτις, ἐπεί ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
“ Ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε, νῦν δὲ πέφανται
“ φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἕης τὸ πρίν γ' ἐράασθε·
“ Ἔνθά τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
Ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρῃ πυκινοῖσι λίθοισι
Δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·
Ὣς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι·
Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι.
Νευόντων, ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι.
Πάντων δὲ προπάροιθε δύ' ἀνέρε θωρήσσοντο,
Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς.
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς κλισίην· χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέῳγε
Καλῆς δαιδαλέης, τήν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
Θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, ἐῢ πλήσασα χιτώνων,
Χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων, οὔλων τε ταπήτων.
Ἔνθα δέ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος
Οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἴθοπα οἶνον,
Οὔτέ τεῳ σπένδεσκε θεῶν ὅτε μὴ Διὶ πατρί·
Τό ρα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεείῳ — γρ. Τόρ-ρα.
Πρῶτον, ἔπειτα δ' ἔνιψ' ὕδατος καλῇσι ῥοῇσι.
Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἴθοπα οἶνον.
Εὔχετ' ἔπειτα μέσῳ στὰς ἕρκεϊ· λεῖβε δὲ οἶνον,
Οὐρανὸν εἰσανιδών· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέραυνον.
Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε, * Πελασγικὲ, τηλόθι ναίων, — γρ. πε-λαργικέ.
“ Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου· ἀμφὶ * δὲ Σελλοὶ
“ Σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι.
“ Ἠ μὲν δή ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο. — γρ. δέ σ' *ἔλλοι.
“ Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν.
“ Ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ.
“ Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,

“ Ἀλλ'

"Sed socium mitto multos inter Myrmidonas
"Pugnare: huic gloriã simul cõcede latè prospiciẽs Jup.
"Confirma autem ei cor in mentibus, ut & Hector
"Intelligat, num etiam solus sciat pugnare
"Noster famulus, an ei tunc manus invictæ
"Insaniant, quando ego eo ad stragem Martis,
"Sed postquam à navibus pugnam clamorémq; amoverit,
"Incolumis mihi postea veloces ad naves redeat,
"Armísque cum omnibus, & pugnacibus sociis.
Sic dixit precans, hunc autem audivit consiliarius Jup.
Huic alterum quidem dedit pater, alterum verò abnuit.
A navibus quidem ei arcere præliúmque pugnámque
Dedit: salvum autem abnuit è pugna reverti.
Certè hic quidem quum libasset ac supplicasset Jovi pat.
Rursus tentoriũ ingressus est, poculúmq; reposuit in arcam
Stetit autẽ egressus ante tentoriũ: ampliúsq; voluit animo
Inspicere Trojanorum & Achivorum pugnam gravem:
Hi verò cum Patroclo magnanimo armati
Ordine ibant, donec in Trojanos valde exultantes irruerunt,
Protinus autem vespis similes effundebantur,
In via habitantibus, quas pueri irritant consueti,
Semper vexantes, in via domicilia *i. alvearia* habentes,
Stulti, commune autem malum multis faciunt:
Has si præteriens aliquis homo viator
Moverit invitus, hæ verò generosum cor habentes,
Ultra quæque volat, & defendit suos fœtus:
Harum tunc Myrmidones cor & animum habentes,
Ex navibus fundebantur, clamórque immensus ortus est,
Patroclus autem socios hortatus est altè clamans,
Myrmidones socii Pelidæ Achillis,
"Viri estote, amici recordamini autẽ impetuosæ virtutis,
"Ut Peliden honoremus, qui longè fortissimus *est*
"Argivorum apud naves, & bellicosi famuli.
"Cognoscat autem & Atrides latè dominans Agamẽnon
"Suam culpam, quod fortissim. Achivorũ non honoravit.
Sic fatus, accendit robur & animum uniuscujusque,
Irruerunt autem in Trojanos conferti, circum verò naves
Terribiliter resonuerunt clamantibus Achivis.
Trojani autem postquam viderunt Menœtii fortem filium,
Ipsum & famulum cum armis resplendentes,
Omnibus cõmotus est animus, turbabantur verò phalanges
Suspicantes apud naves velocem Peliden
Iram quidem abjecisse, amicitiam verò recepisse.
Circũspexit autẽ unusquisq; quâ fugeret gravẽ perniciem.

Myrmidones in pugnam vadunt.

Patroclus Myrmidonas cohortatur.

"Ἀλλ' ἕταρον πέμπω πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι
"Μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες εὐρύοπα Ζεῦ·
"Θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
"Εἴσεται, ἤ ῥα καὶ οἶος ἐπίστηται πολεμίζειν
"Ἡμέτερος θεράπων, ἦ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι
"Μαίνονθ', ὁππότ' ἐγώ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος.
"Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
"Ἀσκηθής μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο,
"Τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι, καὶ ἀγχεμάχοις ἑτάροισιν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς.
Τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε·
Νηῶν μέν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
Δῶκε· σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξαπονέεσθαι.
Ἤτοι ὁ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ,
Ἂψ κλισίην εἰσῆλθε· δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ·
Στῆ δὲ πάροιθ' ἐλθὼν κλισίης· ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ
Εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν.
Οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
Ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν,
Αὐτίκα δὲ σφήκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
Εἰνοδίοις, οὓς παῖδες * ἐριδμαίνουσιν ἔθοντες
Αἰεὶ κερτομέοντες ὁδῷ ἔπι οἰκί' ἔχοντας γρ. ἐριδ-
Νηπίαχοι, ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσι. μαίνωσι
Τοὺς δ' εἴπερ παρά τίς τε κιὼν ἄνθρωπος ὁδίτης
Κινήσῃ ἀέκων· οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες,
Πρόσσω πᾶς πέτεται, καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσι.
Τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες,
Ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει·
Πάτροκλος δ' ἑτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας,
"Μυρμιδόνες ἕταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
"Ἀνέρες ἐστὲ φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
"Ὡς ἂν Πηλείδην τιμήσομεν, ὃς μέγ' ἄριστος
"Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες·
"Γνῷ δὲ καὶ Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
"Ἣν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες, ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
Τρῶες δ' ὡς εἴδοντο Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν,
Αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,
Ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα
Μηνιθμὸν μὲν ἀπορρῖψαι, φιλότητα δ' ἑλέσθαι·
Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

Patroclus cum suis, multos Trojanorum interficit

Patroclus verò primus jaculatus est hasta splendida
Penitus in medium, ubi plurimi tumultuabantur
Navis circa puppim magnanimi Protesilai.
Et percussit Pyræchmen, qui Pæonas galeatos *equites*
Duxit ex Amydone, ab Axio latè fluente: (in pulveres
Hunc percussit *ad* dextrum humerum: hic autem supinus
Cecidit gemens, socii verò circa ipsũ in fugã conjecti sunt
Pæones: Patroclus enim fugam immisit omnibus,
Ductore occiso qui antecellebat *in* pugnando.
A navibus autem repulit, & extinxit ardentem ignem:
Semiusta verò navis relicta est ibi: at in fugam versi sunt
Trojani magno tumultu: Danai autem infundebantur
Naves per concavas: tumultus verò ingens ortus est.
Sicut autem quando à summo cacumine montis magni,
Dimovit densam nubem fulgurator Jupiter,
Apparent verò omnes speculæ & vertices prominentes,
Et saltus, cœlitus autem erumpit ingens serenitas:
Sic Danai à navibus quidem expellentes hostilem ignem,
Paululum respirarunt: belli verò nulla erat cessatio,
Non enim dum quid Trojani bellicosis ab Achivis,
Conversi fugabantur nigris à navibus,
Sed adhuc resistebant: à navibus autẽ cedebant necessitate.
Tum verò vir interfecit virum, dissipata acie
Ducum, primus autem Menœtii fortis filius
Statim adversi Areilyci percussit femur
Hasta acuta: penitus verò ferrum transegit:
Fregit autem os hasta: ille verò pronus in terram
Decidit: sed Menelaus mavortius vulneravit Thoantem
Pectore nudatum juxta scutum, solvit autem membra.
Phylides verò Amphiclum irruentem observans
Prævenit petens ultimum crus, ubi pinguissimus
Musculus hominis est: circa autem hastæ cuspidem
Nervi disrupti sunt: ejus autẽ tenebræ oculos cooperuerũt.
Nestoridarũ autem alter quidẽ vulneravit Atymniũ acuta
Antilochus: per ile verò trajecit æream hastam: (hasta,
Cecidit autem coram: Maris verò cominus hasta
Antilochum invasit *ob* fratrem iratus,
Stans ante cadaver: hunc autem divinus Thrasymedes
Prævenit petens, priúsque vulneravit, (neque aberravit)
Humerũ protinus: extremum verò brachium hastæ cuspis
Amputavit à musculis: os autem omnino abscidit:
Sonuit verò cadens: caligo autem oculos cooperuit:
Sic illi quidem à duobus fratribus interfecti,
Iverunt ad inferos Sarpedonis strenui socii,

Filii

Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
Αντικρὺ κατὰ μέσον ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,
Νηῒ παρὰ πρύμνῃ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου.
Καὶ βάλε Πυραίχμην, ὃς Παίονας ἱπποκορυστὰς
Ηγαγεν ἐξ Αμυδῶνος, ἀπ' Αξίου εὐρὺ ῥέοντος.
Τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον, ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν οἰμώξας· ἕταροι δέ μιν ἀμφεφόβηθεν
Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἧκεν ἅπασιν,
Ηγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι·
Εκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
Ημιδαὴς δ' ἄρα νηῦς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δ' ἐφόβηθεν
Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο
Νῆας ἀνὰ γλαφυρὰς, ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη.
Ως δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
Κινήσει πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεὺς,
Εκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιαὶ, καὶ πρώονες ἄκροι,
Καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ·
Ως Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δήϊον πῦρ
Τυτθὸν ἀνέπνευσαν· πολέμου δ' οὐ γίνετ' ἐρωή·
Οὐ γάρ πω τι Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Αχαιῶν
Προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
Αλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκῃ.
Ενθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης
Ηγεμόνων· πρῶτος δὲ Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς,
Αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Αρηϊλύκου βάλε μηρὸν
Εγχεϊ ὀξυόεντι, * διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασε· γρ. διαπρό.
Ρῆξεν δ' ὀστέον ἔγχος, ὁ δὲ πρηνὴς ἐπὶ * γαίης γρ. γαίῃ.
Κάππεσ'· ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήϊος οὖτα Θόαντα,
Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα·
Φυλεΐδης δ' Αμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας,
Εφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
Μυὼν ἀνθρώπου πέλεται, περὶ δ' ἔγχεος αἰχμῇ
Νεῦρα διεσχίσθη, τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.
Νεστορίδαι δ', ὁ μὲν οὖτασ' Ατύμνιον ὀξέϊ δουρὶ
Αντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος,
Ηριπε δὲ προπάροιθε· Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
Αντιλόχῳ ἐπόρουσε κασιγνήτοιο χολωθεὶς,
Στὰς πρόσθεν νέκυος· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης,
Εφθη ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
Ωμον ἄφαρ, πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκὴ
Δρύψ' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἄραξε·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, κατὰ δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν.
Ως τὼ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε,
Βήτην εἰς ἔρεβος Σαρπηδόνος ἐσθλοὶ ἑταῖροι,

Filii jaculatores Amisodari, qui Chimæram
Nutrivit indomitam, multis malum hominibus.
Ajax verò Cleobulum Oiliades impetens
Vivum cepit, impeditum in turba: sed ejus ibi
Solvit robur, percutiens ense cervicem capulato:
Totus autem incaluit ensis sanguine: hunc verò in oculis
Occupavit nigra mors, & fatum violentum.
Peneleus autem Lycónque concurrerunt: hastis enim
Aberrarunt à se invicem, incassum verò jaculati sunt;
Rursus autem ensibus concurrerunt: tunc Lycon quidem
ł quinis setis cristatæ galeæ conũ percussit, ac juxta capulũ
Ensis fractus est: sub aure verò cervicem percussit
Peneleus: totus autẽ intra penetrav. ensis, tenebat verò sola
Pellis, pendebátque caput, solutáque sunt membra.
Meriones autem Acamanta assequutus pedibus velocibus,
Percussit equos ascendentem in dextro humero:
Cecidit verò ex curru: oculis autem offusa est caligo.
Idomeneus verò Erymanta in ore sævo ferro
Percussit: ipsa autem ex adverso hasta ærea penetravit
Subtus sub cerebro: secuit verò ossa alba.
Excussi sunt autem dentes, impletíque sunt ei ambo
Sanguine oculi, quem quidem per os & per nares
Efflavit hians, mortis autem nigra nebula obtexit.
Hi itaq; duces Danaorum interfecerunt virum unusquisque.
Sicut verò lupi agnos invadunt vel hœdos
Noxii, ex ovibus surripientes, qui in montibus
Pastoris stultitia disjuncti sunt: hi autem conspicati
Statim diripiunt imbellem animum habentes:
Sic Danai Trojanos invadebant, illi verò fugæ (tutis:
Horrisonæ meminerunt, obliti sunt autem strenuæ vir-
Ajax verò magnus semper in Hectorem ære armatum
Cupiebat jaculari, hic autem scientia rei militaris
Scuto taurino coopertus latos humeros, (rum.
Observabat sagittarúmque stridorem, & sonitum jaculo-
Certè quidẽ jam intelligebat pugnæ alternantem victoriã:
Sed & sic remanebat, servabátque amabiles socios.
Sicut autem quando ab Olympo nebula vadit cœlũ usque
Æthere ex sereno quum Jupiter procellam excitat:
Sic horum à navibus factus est clamórque fugáque.
Hector fugit. Neque decenter *fossam* transibant, Hectorem autem equi
Efferebant veloces cum armis, deseruit autem populum
Troicum, quos invitos cavata fossa coercebat.
Multi autem in fossa trahentes currum veloces equi
Ruptos in primo temone liquerunt currus regum.

Υἷες ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρου, ὅς ῥα Χίμαιραν
Θρέψεν ἀμαιμακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀϊλιάδης ἐπορούσας,
Ζωὸν ἕλε βλαφθέντα κατὰ κλόνον, ἀλλά οἱ αὖθι
Λῦσε μένος πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι, τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Πηνέλεως δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ
Ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
Τὼ δ' αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον· ἔνθα Λύκων μὲν
Ἱπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν· ἀμφὶ δὲ καυλὸν
Φάσγανον ἐρραίσθη· ὁ δ' ὑπ' οὔατος αὐχένα θεῖνε
Πηνέλεως, πᾶν δ' εἴσω ἔδυ ξίφος, ἔσχε δὲ οἶον
Δέρμα, παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα κιχεὶς ποσὶ καρπαλίμοισι,
Νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον.
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.
Ἰδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλέϊ χαλκῷ
Νύξε, τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον * ἐξεπέρησε, γρ. εἰσεπέρησε.
Νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλοιο, κέασσε δ' ἄρ' ὀστέα λευκά·
Ἐκ δὲ τίναχθεν ὀδόντες, ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἄμφω
Αἵματος ὀφθαλμοί, τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥῖνας
Πρῆσε χανών, θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν·
Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἕλον ἄνδρα ἕκαστος·
Ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισι,
Σίνται ὑπ' ἐκ μήλων αἱρεύμενοι, αἵ τ' ἐν ὄρεσσι
Ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες
Αἶψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχούσας·
Ὣς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
Δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
Ἵετ' ἀκοντίσσαι, ὁ δὲ ἰδρείῃ πολέμοιο
Ἀσπίδι ταυρείῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους,
Σκέπτετ' ὀϊστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων·
Ἦ μὲν δὴ γίνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκην,
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρίηρας ἑταίρους.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω,
Αἰθέρος ἐκ δίης ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνει·
Ὣς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε.
Οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν, Ἕκτορα δ' ἵπποι
Ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι· λεῖπε δὲ λαὸν
Τρωϊκόν, οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.
Πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκέες ἵπποι,
Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἅρματ' ἀνάκτων·

Patroclus autem sequebatur vehementer Danaos hortans,
Trojanis mala cogitans: illi a. clamoréq; fugáq; (procella
Omnes impleverunt vias postquam dissipati sunt:in altú a.
Spargebatur sub nubes: tendebant autem ununguli equi
Retro ad civitatem à navibus & tentoriis.
Patroclus autem quâ plurimum turbatú videbat populú,
Eâ tẽdebat minaciter clãans: sub axibus verò viri cadebãt,
Proni ex curribus: currus autem subvertebantur:
E regione verò per fossam transilierunt veloces equi
Immortales, quos Peleo dii dederant, præclara dona, (mus,
Ulterius tendentes: contra autẽ Hectorem instigabat ani-
Cupiebat enim percutere: húc verò efferebãt veloces equi.
Sicut autem à turbine omnis nigra gravatur terra
Tempore autumnali, quando creberrimam fundit aquam
Jupiter, quando jam hominibus iratus sævit,
Qui per vim in foro obliqua edunt judicia, (bentes:
Justitiam autem expellunt, deorum reverentiã nullã ha-
Propter hos verò omnes quidem fluvii inundant fluentes;
Multas autem convalles tunc abscindunt torrentes,
In mare verò nigrum valde strepunt fluentes
Ex montibus in præceps: minuuntur autẽ opera hominum:
Sic equæ Trojanæ valde ingemiscebant currẽntes.
Patroclus autem postquam primas dissipavit phalanges,
Rursus ad naves repulit retrorsum, neque civitatem
Sinebat cupientes conscendere, sed inter
Naves ad fluvium & mœnia alta
Occidebat insequens: pro multis autem pœnas exigebat.
Tunc quidem Pronoum primum percussit hasta splendida
Pectore nudatum juxta scutum, solvit autem membra:
Sonuit verò lapsus: hic verò Thestorem Enopis filium
Secundo impetens: hic quidem bene polita in sella (nibus
Sedebat contractus; perculsus erat n. animo, adeóq; ex ma-
Habenæ defluxerant, ille autem hasta percussit astans
Maxillam dextram, per ipsius autem transegit dentes, (vir
Traxit a. eum hasta prehens. super curru, sicut quãdo aliquis
Scopulo prominente sedens magnum piscem
Ex ponto foras *trahit* lino: & splendido ferro (*i. hamo*)
Sic traxit ex curru hiantem hasta lucida:
In os autem excussit: cadentem verò ipsum liquit anima.
Sed postea Euryalum irruentem percussit saxo,
Medio in capite: illud verò in duas partes totum scissum est
In galea forti: hic autem pronus in terram
Decidit: circum verò ipsum mors fusa est animum perdens
At deinde Erymanta, & Amphoterum, & Epalten:

Patroclus multos Trojanos interficit.

Tlepole-

Πάτροκλος δ' ἕπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δ' ἰαχῇ τε φόβῳ τε
Πάσας πλῆσαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἂρ τμάγεν· ὕψι δ' ἀέλλη
Σκίδναθ' ὑπαὶ νεφέων, τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι,
Ἄψοῤῥον προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Πάτροκλος δ' ᾗ πλεῖστον ὀρινόμενον ἴδε λαὸν,
Τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας, ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἔπιπτον,
Πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίαζον·
Ἀντικρὺ * δ' ἀνὰ τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι, γρ. δ' ἄρα.
Ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
Πρόσσω ἱέμενοι· ἐπὶ δ' Ἕκτορι κέκλετο θυμός.
Ἵετο γὰρ βαλέειν, τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι,
Ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθὼν
Ἤματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
Ζεὺς, ὅτε δή ῥ' ἄνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ,
Οἳ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας,
Ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.
Τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες.
Πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ' ἀποτμήγουσι χαράδραι,
Ἐς δ' ἅλα πορφυρέην μεγάλα στενάχουσι ῥέουσαι
Ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ· μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
Ὣς ἵπποι Τρῳαὶ μεγάλα στενάχοντο θέουσαι.
Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
Ἂψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετὲς, οὐδὲ πόληος
Εἴα ἱεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ
Νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
Κτεῖνε μεταΐσσων, πολέων δ' ἀπετίνυτο ποινήν.
Ἔνθ' ἤτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ,
Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δὲ Θέστορα Ἤνοπος υἱὸν
Δεύτερον ὁρμηθεὶς, ὁ μὲν εὐξέστῳ ἐνὶ δίφρῳ
Ἧστ' ἀλεὶς, ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Ἡνία ἠΐχθησαν· ὁ δ' ἔγχεϊ νύξε παραστὰς
Γναθμὸν δεξιτερὸν, διὰ δ' αὐτοῦ πεῖρεν ὀδόντων·
Εἷλκε δὲ δουρὸς ἑλὼν ὑπὲρ ἄντυγος· ὡς ὅτε τις φὼς
Πέτρῃ ἔπι προβλῆτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθὺν,
Ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἤνοπι χαλκῷ·
Ὣς ἕλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῷ·
Κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε, πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός.
Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύαλον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
Μέσσην κακκεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
Ἐν κόρυθι βριαρῇ, ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
Κάππεσεν· ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής·
Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα καὶ Ἀμφοτερὸν, καὶ Ἐπάλτην,

Tlepolemúmque Damastoriden, Echiúmque Pyrénque,
Ipheáque Evippúmque & Argeadam Polymelum,
Omnes coacervatos admovit terræ almæ.
Sarpedon autem postquam vidit armis spoliatos,
Manibus Patrocli Menœtiadæ prostratos,
Hortatus est eximios objurgans Lycios,
Pudor, ô Lycii, quo fugitis? nunc celeres estote.
" Occurram enim ego huic viro, ut intelligam,
" Quisnàm iste vincit, & jam malis multis affecit
" Trojanos, quoniã multorúmq; & fortium genua solvit.
Dixit, & ex curru cum armis saltavit humi.

Sarpedõ cum Patroclo congreditur.

Patroclus autem altera ex parte ut vidit, desiliit è curru:
Hi autem sicut vultures unguibus curvis & rostris aduncis
Scopulo in excelso valde clangentes pugnant:
Sic hi clamantes sibi invicem irruebant.
Hunc autem intuitus misertus est Saturni filius versuti,
Junonem verò alloquutus est sororem, uxorémque,

Jupiter moriturum Sarpedonẽ miseratur.

Hei mihi, quod mihi Sarpedonem charissimum virorum
" Fatale *est* Patroclo Menœtiade interfici.
" Bifariam autem mihi cor deliberat mentibus cogitanti,
" An ipsum vivum existentem pugna à lacrymosa
" Collocem raptum Lyciæ in divite populo,
" An jam manibus Menœtiadæ domabo.
Hũc autẽ respõdit deinde oculis decora veneranda Juno,
" Molestissime Saturni, quale verbum dixisti?
" Virum mortalem existentem pridem destinatum fato,
" Iterum vis à morte tristi liberare?
" Fac, cæterum non te omnes approbabimus dii alii:
" Aliud autem tibi dicam, tu verò animo manda tuo
" Si vivum miseris Sarpedonem suam ad domum,
" Vide ne quis postea deorum velit & alius
" Mittere suum dilectum filium è forti pugna.
" Multi enim circa urbem magnam Priami pugnant
" Filii immortalium, quibus iram gravem injicies,
" Sed si tibi charus est, tuúmque dolet cor,
" Sane quidem ipsum finito in forti pugna
" Manibus Patrocli Menœtiadæ interfici.
" At postquam jam hunc reliquerit animáque & vita,
" Mitte ipsum ut mors ferat & profundus somnus,
" Donec Lyciæ latæ ad populum perveniant:
" Ibi ipsum sepelient fratrésque civésque,
" Monumentóq; cippóq;: hic enim honor est mortuorum
Sic dixit, neq; immorigerus fuit pater hominúmq; deorúmque,
Cruentas autem guttas defudit in terram,

Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην, Ἐχίον τε, * Πύρην τε. γρ. πύρειν τε.
Ἰφέα τ', Εὔιππόν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον,
Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Σαρπηδὼν δ' ὡς οὖν ἴδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους
Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμέντας,
Κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν,
« Αἰδὼς ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἔστε.
« Ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὄφρα δαείω,
« Ὅστις ὅδε κρατέει· καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
« Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
Ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἐπεὶ ἴδεν, ἔκθορε δίφρου.
Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι
Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχονται·
Ὣς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Τοὺς δὲ ἰδὼν, ἐλέησε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω·
Ἥρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε.
« Ὤμοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα φίλτατον ἀνδρῶν,
« Μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι.
« Διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν ὁρμαίνοντι·
« Ἤ μιν ζωὸν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυοέσσης
« Θείω ἀναρπάξας Λυκίης ἐνὶ πίονι δήμῳ·
« Ἦ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενοιτιάδαο δαμάσσω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
« Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον * ἔειπες;
« Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ, γρ. ἰεῖσαι.
« Ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι·
« Ἕρδ', ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι·
« Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
« Αἴκε ζωὸν πέμψῃς Σαρπηδόνα ὅνδε δόμονδε,
« Φράζεο μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος,
« Πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης.
« Πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο μάχονται
« Υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.
« Ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστὶ, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,
« Ἤτοι μέν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
« Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι,
« Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόνγε λίπῃ ψυχή τε καὶ αἰὼν.
« Πέμπειν μιν θάνατόν τε φέρειν καὶ νήδυμον ὕπνον,
« Εἰσόκε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἵκωνται·
« Ἔνθα ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε, ἔται τε,
« Τύμβῳ τε στήλῃ τε, τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε,

Παῖδα

Filium charum honorans, quem ei Patroclus erat
Interempturus in Troja glebosa, procul à patria.
Illi autem quum jam prope erant in se mutuo irruentes,
Tunc Patroclus quidem valde inclytum Thrasymedem,
Qui bonus auriga Sarpedonis erat regis,
Percussit primum ad ventrem, solvit autem membra.
Sarpedon verò ab illo quidem aberravit hasta splendida
Secundo ruens, hic autem Pedasum vulneravit equum
Hastili *in* dextrum humerum, is gemuit animum expirans:
Decidit verò in pulveres porrectus, avolavit autẽ anima.
Hi autem separati sunt, stridit verò jugum habenæq; ipsis
Cõfũdebãtur, postquã jacebat funalis *equus* in pulveribus.
Hujus quidem Automedon hasta strenuus invenit finem,
Extracto longo ense crasso à femore,
Insurgens abscidit extra jugalem equum, neque erravit,
Hi autem rectà iverunt, inque habenis directi sunt.
Illi verò rursus coibant contentionẽ propter perniciosam,
Tunc rursus Sarpedon quidem aberravit hasta lucida,
Patrocli autem super humerum sinistrum venit cuspis
Hastæ, neque percussit ipsum : posterior verò invasit telo
Patroclus : cujus non vanum telum effugit manu, (cor.
Sarpedõ à Patrõclo interficitur. Sed vulneravit ubi præcordia conclusa sunt circa solidum
Cecidit autẽ veluti quũ aliqua quercus cecidit, vel popu-
Vel pinus alta, quam in montibus fabri homines (lus,
Exciderũt securibus recens acutis, materia navibus ut esset
Sic is ante equos & currum jacebat extensus,
Fremens, pulverem carpens sanguinolentum:
Veluti taurum interficit leo armentum adortus
Fulvum, magnanimum : inter curvipedes boves,
Periítque gemens sub maxillis leonis:
Sic sub Patroclo Lyciorum dux scutatorum (socium,
Dum trucidaretur gemebat, charum autem compellavit
Glauce amice bellator inter viros, nunc te valde oportet
" Pugnacémque esse, & audacem bellatorem.
" Nunc tibi cordi sit bellum perniciosum : si agilis es.
" Primum quidem adhortare Lyciorum duces viros
" Undique lustrans, ut pro Sarpedone pugnent:
" Ac deinde & ipse circa me pugna ferro:
" Tibi enim ego & deinceps mœstitia & infamia
" Ero dies omnes perpetuò, si me Achivi
" Armis spolient navium in certamine lapsum.
" Sed defende strenuè, excita verò populum omnem.
Sic ipsius loquuti finis mortis texit
Oculos natésque : hic autem calce pectus insiliens,

Παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε
φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι τηλόθι πάτρης.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἔνθ' ἤτοι Πάτροκλος μὲν ἀγακλειτὸν Θρασυμήδην,
Ὅς ῥ' ἠῢς θεράπων Σαρπηδόνος ἦεν ἄνακτος,
Τὸν βάλε νείαιραν κατὰ γαστέρα· λῦσε δὲ γυῖα.
Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
Δεύτερος ὁρμηθείς· ὁ δὲ Πήδασον οὔτασεν ἵππον
Ἔγχεϊ δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν ἀΐσθων·
Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών· ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
Τὼ δὲ διαστήτην· κρίκε δὲ ζυγόν, ἡνία δέ σφι
Σύγχυτ', ἐπειδὴ κεῖτο παρήορος ἐν κονίῃσι.
Τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρικλυτὸς εὕρετο τέκμωρ·
Σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
Ἀΐξας ἀπέκοψε παρήορον, οὐδ' ἐμάτησε.
Τὼ δ' ἰθυνθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν·
Τὼ δ' αὖτις ξυνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.
Ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε, δουρὶ φαεινῷ·
Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ
Ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὄρνυτο χαλκῷ
Πάτροκλος, τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
Ἀλλ' ἔβαλ' ἔνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' ἁδινὸν κῆρ.
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωΐς,
Ἠὲ πίτυς βλωθρή, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήϊον εἶναι·
Ὣς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεὶς
Βεβρυχώς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης·
Ἠΰτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθών,
Αἴθωνα, μεγάθυμον ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν·
Ὤλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντος·
Ὣς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων
Κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον,
"Γλαῦκε πέπον πολεμιστὰ μετ' ἄνδρεσι, νῦν σε μάλα χρὴ
"Αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·
"Νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακός, εἰ θοός ἐσσι.
"Πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
"Πάντῃ ἐποιχόμενος Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι.
"Αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ πέρι μάρναο χαλκῷ·
"Σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
"Ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερές, εἴ κέ μ' Ἀχαιοὶ
"Τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
"Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν
Ὀφθαλμοὺς, ῥῖνάς θ'· ὁ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων,

E corpore traxit hastã, præcordia verò ipsam sequuta sunt
Hujus autem simul animámq; & hastæ extraxit cuspidem.
Myrmidones verò illius detinuerunt equos anhelantes,
Cupientes fugere postquam deseruerunt currus regum.
Glauco autem gravis dolor accidit vocem audienti,
Commotum est verò ei cor quod non potuit auxiliari:
Manu autẽ tenens premebat brach.: affligebat enim grav.
Vulnus, quod jam ipsi Teucer irruenti inflixerat sagitta
E muro excelso, malum à sociis propulsans:
Precans autem dixit longè jaculanti Apollini.

Glauci preces ad Apollinem

" Audi rex qui fortasse Lyciæ in divite populo
" Es, vel in Troja: potes autem undique audire
" Virum dolentem sicut nunc me dolor invadit.
" Vulnus quidem habeo hoc durum:circa autẽ mihi manus
" Acutis doloribus confixa est: neque mihi sanguis
" Siccari potest: gravatur autem mihi humerus ab ipso.
" Hastam autem non possum tenere firmiter, neq; pugnare
" Congressus *cum* hostibus, vir autem præstantissimus periit
" Sarpedon, Jovis filius, ille autẽ neque suo filio auxiliatur:
" Sed tu saltem mihi ô rex, hoc violentum vulnus cura:
" Mitiga autem dolores, & da mihi robur, ut socios
" Hortando concitem Lycios ad pugnandum,
" Ipséque de cadavere mortuo pugnem.
Sic dixit precans: hunc autem audivit Phœbus Apollo.
Statim sedavit dolores: & à vulnere molesto
Sanguinem atrum abstersit: vires autem ei injecit animo.
Glaucus autem agnovit suo animo, lætatúsque est,
Quòd eum citò audivit magnus deus precantem.
Primum quidem concitavit Lyciorum ductores viros,
Omnes *ordines* obeundo, ut pro Sarpedone pugnarent.
Sed deinde ad Trojanos ibat latis passibus incedens
Polydamantem ad Panthoiden, & Agenora divinum:
Ivit verò ad Æneámque & Hectorem ære armatum:
Prope autem stans verbis alatis alloquutus est,

Glaucus Trojanos hortatur, ut Sarpedonis corpus tueãtur.

" Hector, nunc jam omnino oblitus es auxiliatorum,
" Qui tui gratiâ procul ab amicis, & à patria terra
" Animam perdunt, tu autem non vis auxiliari.
" Jacet Sarpedon Lyciorum ductor scutigerorum,
" Qui Lyciam tuebatur justitia & virtute sua.
" Hunc autem per Patroclum interfecit hasta æreus Mars,
" Sed amici adeste, indignemini autem animo,
" Ne arma auferant dedecoréntque cadaver
" Myrmidones, ob Græcos irati quotquot perierunt,
" Quos ad naves veloces trucidavimus hastis,

Sic

Ἐκ χροὸς εἷλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἕποντο·
Τοῖο δ' ἅμα ψυχήν τε, καὶ ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμήν.
Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φυσιόωντας
Ἱεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἅρματ' ἀνάκτων.
Γλαύκῳ δ' αἰνὸν ἄχος γένετο φθογγῆς ἀΐοντι·
Ὠρίνθη δέ οἱ ἦτορ, ὅτ' οὐ δύνατο προσαμῦναι·
Χειρὶ δ' ἑλὼν ἐπίεζε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αἰνῶς
Ἕλκος, ὃ δή μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῷ,
Τείχεος ὑψηλοῖο ἀρὴν ἑτάροισιν ἀμύνων·
Εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι,
“Κλῦθι ἄναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ
“Εἴς, ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν
“Ἀνέρι κηδομένῳ ὡς νῦν ἐμὲ κῆδος ἱκάνει.
“Ἕλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερὸν, ἀμφὶ δέ μοι χεὶρ
“Ὀξείῃς ὀδύνῃσιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἷμα
“Τερσῆναι δύναται· βαρύθει δέ μοι ὦμος ὑπ' αὐτοῦ·
“Ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι
“Ἐλθὼν δυσμενέεσσιν, ἀνὴρ δ' ὤριστος ὄλωλε
“Σαρπηδὼν Διὸς υἱὸς, ὃ δ' οὐδ' ᾧ παιδὶ ἀμύνει·
“Ἀλλὰ σύ πέρ μοι ἄναξ τόδε καρτερὸν ἕλκος ἄκεσσαι·
“Κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος ὄφρ' ἑτάροισι
“Κεκλόμενος Λυκίοισιν, ἐποτρύνω πολεμίζειν·
“Αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυι κατατεθνειῶτι μάχωμαι.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων
Αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἕλκεος ἀργαλέοιο,
Αἷμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ·
Γλαῦκος δ' ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε,
Ὅτι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
Πρῶτα μὲν ὤτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
Πάντῃ ἐποιχόμενος Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι·
Αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε μακρὰ βιβάσθων,
Πουλυδάμαντ' ἐπὶ Πανθοΐδην καὶ Ἀγήνορα δῖον·
Βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστήν·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“Ἕκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ἐπικούρων,
“Οἳ σέθεν εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
“Θυμὸν ἀποφθινύθουσι, σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
“Κεῖται Σαρπηδὼν Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
“Ὃς Λυκίην εἴρυτο δίκῃσί τε καὶ σθένεϊ ᾧ.
“Τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχεϊ χάλκεος Ἄρης·
“Ἀλλὰ φίλοι πάρστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ.
“Μὴ ἀπὸ τεύχε' ἕλωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν
“Μυρμιδόνες Δαναῶν κεχολωμένοι ὅσσοι ὄλοντο·
“Τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνομεν ἐγχείῃσιν.

Sic dixit; Trojanos autem summus cepit dolor
Intolerabilis, indomitus: quoniam eis præsidium urbis
Erat alienigena quamvis existens: multæ enim ipsum
Copiæ sequutæ erant in quibus ipse excellebat *in* pugnãdo
Ibant autem rectà in Danaos ardentes: dux verò erat ipsis
Hector iratus *ob* Sarpedonem: sed Achivos
Excitabat Menœtiadæ Patrocli prudens cor:
Ajaces primos alloquutus est promptos & ipsos.
Ajaces, nunc vobis propulsare hostes placeat, (tiores
Patroclus Ajaces hortatur. " Quales quidem antea eratis inter viros, vel etiã præstan-
" Jacet vir qui primus insiliit murum Achivorum
" Sarpedon, sed si ipsum deturpemus accipientes,
" Armáque ab humeris auferamus, aliquem sociorum
" Ipsum defendentium interfecerimus sævo ære.
Sic dixit: illi autem & ipsi propulsare hostes gestiebant.
Postquam ergo utrinque instruxerunt phalanges,
Trojani, & Lycii, & Myrmidones & Achivi,
Concurrerunt pro cadavere mortuo ad pugnandum
Circa Sarpedonis corpus acriter pugnatur. Horrendũ clamantes: valde autẽ sonuerunt arma virorum:
Jupiter autẽ noctẽ perniciosam diffudit super forti pugna,
Dum charo pro filio pugnæ perniciosus labor erat.
Repulerunt autem priores Trojani nigris oculis Achivos.
Occisus est enim neutiquã pessimus vir inter Myrmidonas
Filius Agaclei magnanimi divinus Epigeus,
Qui in Budeo bene habitata rex erat
Antea, sed tunc strenuum consobrinum quum occidisset
Ad Peleũ venerat supplex, & ad Thetin candidis pedibus.
Hi autẽ simul cũ Achil. fortissimo miserant, ut sequeretur
Ad Iliũ pulchros equos habens, ut cum Trojanis pugnaret:
Eum tunc tangentem cadaver percussit illustris Hector
Saxo ad caput: illud verò bifariam totum discissum est
In galea forti: hic autem pronus super cadaver
Decidit: circa verò ipsum mors fusa est perniciosa.
Patroclo autem dolor ortus est interfecto socio.
Ivit verò rectà per primam aciem, accipitri similis
Veloci, qui terruit graculósque sturnósque:
Sic rectà in Lycios Patrocle equis viam faciens,
Ruisti & *in* Trojanos: iratus eras enim corde *ob* socium,
Et percussit Sthenelaum Ithæmenis dilectum filium
Ad cervicem saxo: abrupit autem ejus nervos:
Cesserũt verò retro primi pugnatores, & illustris Hector:
Quantus autem jaculi jactus longi est, (in certamine,
Quod quidem vir emiserit periculi faciendi gratia, vel
Vel etiam in bello, inter hostes anima-spoliantes *i. sævos*

Tantum

Ὣς ἔφατο· Τρῶας δὲ * κατακρῆθεν λάβε πένθος — γρ. κατάκρηθεν.
ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν· ἐπεί σφισιν ἕρμα πόληος
ἔσκε, καὶ ἀλλοδαπός περ ἐών, πολέες γὰρ ἅμ' αὐτῷ
λαοὶ ἕποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Βὰν δ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
Ἕκτωρ χωόμενος Σαρπηδόνος· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
ὦρσε Μενοιτιάδαο Πατρόκλῆος λάσιον κῆρ·
Αἴαντε πρώτω προσέφη μεμαῶτε καὶ αὐτώ,
« Αἴαντε, νῦν σφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω·
« Οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἢ καὶ ἀρείους.
« Κεῖται ἀνὴρ ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν
« Σαρπηδών· ἀλλ' εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἑλόντες,
« Τεύχεά τ' ὤμοιιν ἀφελοίμεθα, καί τιν' ἑταίρων
« Αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλέϊ χαλκῷ.
Ὣς ἔφαθ'· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον·
Οἳ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Μυρμιδόνες, καὶ Ἀχαιοὶ
Σύμβαλον ἀμφὶ νέκυϊ κατατεθνειῶτι μάχεσθαι,
Δεινὸν ἀΰσαντες, μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοὴν τάνυσε κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.
Ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἑλίκωπας Ἀχαιούς·
Βλῆτο γὰρ οὔτι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου δῖος Ἐπειγεύς,
Ὅς ῥ' ἐν Βουδείῳ εὐναιομένῳ ἤνασσε
Τὸ πρίν, ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξας
Ἐς Πηλῆ' ἱκέτευσε, καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν.
Οἳ δ' ἅμ' Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι πέμπον ἕπεσθαι
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο·
Τόν ῥα τόθ' ἁπτόμενον νέκυος βάλε φαίδιμος Ἕκτωρ
Χερμαδίῳ κεφαλήν· ἣ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
Ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ
Κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένου ἑτάροιο·
Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, ἴρηκι ἐοικὼς
Ὠκέϊ, ὅς τ' ἐφόβησε κολοιούς τε ψῆράς τε.
Ὣς ἰθὺς Λυκίων Πατρόκλεις ἱπποκέλευθε,
Ἔσσυο καὶ Τρώων, * κεχόλωσο δὲ κῆρ ἑτάροιο.
Καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον Ἰθαιμένεος φίλον υἱὸν — γρ. κεχόλωτο
Αὐχένα χερμαδίῳ· ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας. — γρ. ὑπαί γε
Χώρησαν δ' * ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.
Ὅσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
Ἥν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφέῃ πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ,
Ἠὲ καὶ ἐν πολέμῳ δηΐων ὕπο θυμοραϊστέων·

Tantum recesserunt Trojani: impulerunt autem Achivi:
Glaucus verò primus Lyciorum ductor scutatorum
Conversus est, interfecit autem Bathycleum magnanimū,
Chalconis dilectum filium, qui *in* Hellade domos habitās
Opibúsque divitiísque illustris erat inter Myrmidonas:
Hunc quidem Glaucus in pectore medio vulneravit hasta,
Conversus repente, quando ipsum assequutus est insequēs:
Sonuit verò lapsus: densus autem dolor invasit Achivos
Ut cecidit strenuus vir: valde verò Trojani gavisi sunt.
Steterunt autē circa ipsum euntes frequentes, neq; Achivi
Virtutis obliti sunt: vires autem recta ferebant *in* eos.
Tunc rursus Meriones Trojanorum sustulit virum armatū
Laogonum audacem, filium Onetoris, qui Jovis sacerdos
Idæi erat: deúsque veluti honorabatur *in* populo:
Hunc percussit sub maxilla & aure, statim autem anima
Discessit à membris: odiosa verò ipsum caligo invasit.
Æneas autem in M[illegible]onem hastam æream misit:
Sperabat enim se a[illegible]equuturum *illum* sub scuto procedentē
Sed hic quidem contra intuitus, evitavit ferream hastam,
Antrorsum enim procubuit: at retro hasta longa
Terræ infixa est, posterior autem pars concussa est
Hastæ: ibi deinde remisit vim fortis Mars, *i. ferrum.*
Cuspis autem Æneæ vibrata in terram
Defixa est, quoniam frustra forti à manu ruit.
Æneas verò animo iratus est, dixítque,
" Merione, citò te saltatorem quamvis existentem,
" Hasta mea compescuisset perpetuò, si te assequutus fuissē.
Hūc autem rursus Meriones lancea inclytus contra affa-
" Ænea, arduum *est*, te fortem existentem, (tus est,
" Omnium hominum extinguere robur, quicunq; te cōtra
" Venerit pugnaturus: mortalis certè & tu natus es.
" Si & ego te assequutus fuero medium acuto ære,
" Statim fortis quamvis existens, & manibus fidens,
" Gloriā mihi dederis, animam autem Pluto inclyto equis.
Sic dixit: hunc verò objurgavit Menœtii fortis filius,
Merione, cur tu hæc quamvis strenuus existens loqueris?
O amice, neutiquam Trojani contumeliosis verbis
A cadavere cedent, antequam aliquem terra detineat.
In manibus enim finis belli, verborum in consilio.
Ideo non oportet verba funditare, sed pugnare.
Sic fatus, hic quidē præcessit ille a. sequutus est deo par vir.
Horum verò ut ligna incidentium virorum tumultus fit
Montis in convallibus, procul autem facta est auditio:
Sic horum excitabatur strepitus à terra spatiosa,

Cum

Τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες· ὤσαντο δ' Ἀχαιοί·
Γλαῦκος δὲ πρῶτος Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων
Ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον
Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων,
Ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι.
Τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στῆθος μέσον οὔτασε δουρὶ
Στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων.
Δούπησεν δὲ πεσών, πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιούς,
Ὡς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνήρ, μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο·
Στὰν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
Ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
Ἔνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν
Λαόγονον θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱρεὺς
Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ.
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
Ὤχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλεν·
Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον ἧκεν·
Ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβῶντος.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν, ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος.
Πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
Οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
Ἔγχεος, ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
Αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
Ὤχετ', ἐπεί ῥ' ἅλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο, φώνησέν τε,
“Μηριόνη τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστήν περ ἐόντα,
“Ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα·
“Αἰνεία, χαλεπόν σε καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα,
“Πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κέ σευ ἄντα
“Ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.
“Εἰ καὶ ἐγώ σε βάλοιμι τυχὼν μέσον ὀξέϊ χαλκῷ·
“Αἶψά κε καὶ κρατερός περ ἐὼν καὶ χερσὶ πεποιθώς,
“Εὖχος ἐμοὶ * δοίη; ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ. γρ. δοίης
Ὣς φάτο, τὸν δ' ἐνένιπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός,
“Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις;
“Ὦ πέπον, οὔτι Τρῶες * ὀνειδίοις ἐπέεσσι γρ. ὀνειδείοις.
“Νεκροῦ χωρήσουσι πάρος τινὰ γαῖα καθέξει.
“Ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ.
“Τῷ οὔτι χρὴ μῦθον ὀφέλλειν ἀλλὰ μάχεσθαι.
Ὣς εἰπών, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
Τῶν δ' ὥς τε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὄρωρεν
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, ἕκαθεν δέ τε γίνετ' ἀκουή.
Ὣς τῶν ὄρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,

Cum & ærea *arma* & clypei è coriis boum bene factis
Percuterentur, ensibúsque & hastis utrinq; incidentibus:
Neque amplius solers quamvis vir Sarpedonem divinum
Cognovisset, quoniam telis & sanguine & pulveribus
A capite tegebatur usque ad pedes extremos.
Illi autẽ semper circũ cadaver versabantur, ut quũ muscæ
In tugurio circumstrepunt lacte plenas ad mulctras,
Tempore verno, quando lac vasa rigat:
Sic sanè hi circũ cadaver versabãtur: nunquã autẽ Jupiter
Flectebat à forti pugna oculos splendidos:
Sed ipsos semper aspiciebat, & consultabat animo
Multa valde de cæde Patrocli cogitans,
Num jam etiam illum in forti pugna
Illic supra divinum Sarpedonem illustris Hector
Ære cæderet, déque humeris arma tolleret:
An adhuc pluribus augeret jam prælium acre.
Sic autem ei cogitanti, visum est melius esse,
Ut bonus famulus Pelidæ Achillis
Denuò Trojanósque & Hectorem armatum
Repelleret ad urbem, multorum autem animam eriperet:
Hector fugit. Hectori verò primò imbecillem animum immisit:
In currũ a. conscend. in fugã vertit se: hortatus est verò
Trojan. fugere, cognovit enim Jovis sacras lances (alios
Tunc me generosi quidẽ Lycii manserunt, sed in fugã versi
Omnes, postquã regem viderunt vulneratum corde, (sunt
Jacentem in cadaverum acervo, multi enim super ipso
Deciderunt, quando certamen asperũ intendit Saturnius,
Hi autem ab humeris Sarpedonis arma abstulerunt,
Ærea, splendentia, qui quidem concavas ad naves
Dedit portanda sociis Menœtii fortis filius: (Jupiter
Et tunc Apollinẽ alloquutus est nebularum congregator

Jupiter Apollini jubet, ut Sarpedoni parentandum curet.

" Eia age nunc dilecte Phœbe atro sanguine purga
" Iens ex jaculis Sarpedonem, & ipsum deinde
" Valde procul exportans lava fluminis fluxibus,
" Inungitóque ambrosia, & immortales vestes induito,
" Mitte autem ipsum ut comitibus velocibus absportetur,
" Somno & morte gemellis, qui ipsum sane illico
" Statuent Lyciæ latæ *in* divite populo.
" Ibi ipsum sepelient fratrésque amicique
" *Cũ* monumentóq; piláque: hic enim honor est mortuorũ
Sic dixit, neque patri immorigerus fuit Apollo.
Descendit autem ab Idæis montibus ad pugnam gravem:
Statim verò è telis Sarpedonem generosum tollens
Valde procul ferens lavit fluminis undis,

Unxítque

Χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε, βοῶν τ' εὐποιητάων,
Νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
Οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ, Σαρπηδόνα δῖον
Ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κονίῃσιν
Ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους.
Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον, ὡς ὅτε μυῖαι
Σταθμῷ * ἔνι βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας   γρ. ἐνιβρομέωσι.
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
Ὣς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον, οὐδέ ποτε Ζεὺς
Τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὄσσε φαεινώ.
Ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὅρα, καὶ φράζετο θυμῷ,
Πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου μερμηρίζων·
Ἢ ἤδη κἀκεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἕκτωρ
Χαλκῷ δῃώσῃ, ἀπό τ' ὤμων τεύχε' ἕληται·
Ἦ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Ὄφρ' ἠῢς θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Ἐξαῦτις Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστὴν
Ὤσαιτο προτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Ἕκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνῶρσεν·
Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλους
Τρῶας φευγέμεναι, γνῶ γὰρ Διὸς ἱρὰ τάλαντα.
Ἔνθ' οὐδ' ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλ' ἐφόβηθεν
Πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλημένον ἦτορ,
Κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
Κάππεσον εὖτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοιιν Σαρπηδόνος ἔντε' ἕλοντο,
Χάλκεα, μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
Δῶκε φέρειν ἑτάροισι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
" Εἰ δ' ἄγε νῦν φίλε Φοῖβε κελαινεφὲς αἷμα κάθηρον
" Ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καί μιν ἔπειτα   γρ. ἀπὸ προφέ-
" Πολλὸν * ἄπο προφέρων, λοῦσον ποταμοῖο ῥοῇσι,   ρων.
" Χρῖσόν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσον·
" Πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
" Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσι, οἵ ῥά μιν ὦκα
" Θήσουσ' ἐν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ.
" Ἔνθά ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε, ἔται τε,
" Τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς φύλοπιν αἰνήν·
Αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον ἀείρας   γρ. ἀπὸ προφέ-
Πολλὸν * ἄπο προφέρων λοῦσεν ποταμοῖο ῥοῇσι,   ρων.

Unxítque ambrosia, & immortalibus vestibus induit:
Misit autem ipsum ut comitibus celeribus absportaretur
Somno & morte gemellis, qui ipsum statim
Deposuerunt in Lyciæ latæ divite populo.
Patroclus autem equos & Automedontem hortans,
Trojanos & Lycios aggressus est, & valde læsus est,
Stultus: quod si mandata Pelidæ observasset,
Certè evitasset fatum malum nigræ mortis.
Sed semper Jovis potentior mens quam hominum,
Qui & fortem virum terret, & eripit victoriam
Facilè, *interdum* verò ipse hortatur pugnare:
Qui ei & tunc animum in pectoribus induxit.
Tum quem primum, quem & postremum interfecisti
Patrocle, quando te dii ad mortem vocaverunt?
Adrestum quidem primùm, & Autonoum & Echeclum,
Et Perimum Megaden, & Epistora, & Menalippum:
At postea Elasum, & Mulium, & Pylarten:
Hos interfecit, at alii fugam cogitarunt singuli.
Tunc altam Trojam cepissent filii Achivorum
Patrocli manibus (valde enim hasta furebat)
Nisi Phœbus Apollo bene ædificata in turri
Stetisset, huic perniciosa cogitans, Trojanis autē auxilians
Ter quidem in angulum ascendit muri alti
Patroclus, ter autem ipsum deturbavit Apollo,
Manibus immortalibus splendidum clypeum feriens:
Sed quando jam quartò irruit deo similis,
Graviter comminatus alloquutus est longè operans Apollo,
Recede Patrocle generose, non tibi fatale
Tua hasta urbem expugnari Trojanorū magnanimorum
Neque sub Achille, qui te multò præstantior *est*.
Sic dixit: Patroclus autem cessit longè retro,
Iram evitans longè jaculantis Apollinis.
Hector verò in Scæa porta tenebat unungulos equos.
Dubitabat enim an pugnaret in turmam iterum impellens,
An copias intra murum juberet se concludere.
Hæc ei cogitanti astitit Phœbus Apollo,
Viro similis juveníque fortique
Asio, qui avunculus erat Hectoris equitatoris,
Frater germanus Hecubæ, filius autem Dymantis:
Qui Phrygiam habitabat ad fluenta Sangarii.
Huic similis ipsum alloquutus est clarus Apollo,
" Hector, cur à pugna cessas? haud sane te oportet.
" Utinam quanto deterior sum tanto te superior essem:
" Sic ut statim cum tuo malo à bello recederes.

Patroclus multos hostes interficit.

Apollo Patroclum à Trojæ mœnibus repellit.

" Sed

Χρῖσέν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσε·
Πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἵ ῥά μιν ὦκα
Κάτθεσαν ἐν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ·
Πάτροκλος δ' ἵπποις καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας,
Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη
Νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν,
Ἦτ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο·
Ἀλλ' αἰεί τε Διὸς κρείσσων νόος ἠέπερ ἀνδρῶν,
Ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
Ῥηϊδίως, * ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρυνῄσι μάχεσθαι·
Ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἀνῆκεν. γρ. ὅτε.
Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας
Πατρόκλεις, ὅτε δή σε θεοὶ θάνατόνδε κάλεσσαν·
Ἄδρηστον μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ Ἔχεκλον,
Καὶ Πέριμον Μεγάδην, καὶ Ἐπίστορα, καὶ Μελάνιππον,
Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἔλασον, καὶ Μύλιον, ἠδὲ Πυλάρτην.
Τοὺς ἕλεν, οἱ δ' ἄλλοι φύγαδ' ἐμνώοντο ἕκαστος.
Ἔνθά κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν
Πατρόκλου ὑπὸ χερσί, περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν,
Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐϋδμήτου ἐπὶ πύργου
Ἔστη, τῷ ὀλοὰ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.
Τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων,
Χέρσιν ἀθανάτῃσι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσων·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσυτο δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας, προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων,
" Χάζεο διογενὲς Πατρόκλεις, οὐ νύ σοι αἶσα
" Σῷ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
" Οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅς περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω
Μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος·
Ἕκτωρ δ' ἐν Σκαιῇσι πύλῃ ἔχε μώνυχας ἵππους.
Δίζε γάρ, ἠὲ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὖτις ἐλάσας,
Ἢ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.
Ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῷ τε κρατερῷ τε
Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἕκτορος ἱπποδάμοιο,
Αὐτοκασίγνητος Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
Ὃς Φρυγίῃ ναίεσκε ῥοῇς ἔπι Σαγγαρίοιο·
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε Φοῖβος Ἀπόλλων,
" Ἕκτορ τίπτε μάχης ἀποπαύεαι· οὐδέ τί σε χρή.
" Αἴθ' ὅσον ἥσσων εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἴην,
" Τῷ κε τάχα στυγερῶς πολέμου ἀπερωήσειας.

" Sed age, in Patroclum impellito solidungulos equos:
" Siquo modo ipsum interficias, détque tibi gloriã Apollo
Sic fatus, hic quidem rursus ivit deus in laborẽ virorũ.
Cebrioni autem jussit bellicoso illustris Hector
Equos ad bellum flagellare, sed Apollo
Ingressus est multitudinem iens, tumultum autem Argivis
Immisit malum : Trojanis verò & Hectori gloriã præbuit
Hector a. cæteros quidẽ Danaos omittebat neq; occidebat,
Sed in Patroclum dirigebat solidungulos equos:
Patroclus autem ex altera parte ab equis desiliit in terrã,
Sinistra hastam tenens, altera autem cepit saxum,
Marmoreum, asperum, quod ejus manus obtexit:
Misit verò annixus, neque diu veritus est virum,
Neque frustra misit telũ, percussit autẽ Hectoris aurigam
Cebrionem, nothum filium illustris Priami,
Equorum habenas tenentem, *in* fronte acuto lapide:
Ambo autẽ supercilia confregit lapis, neq; eum impedivit
Os, oculi autem humi ceciderunt in pulveres
Ipsius ante pedes; ille verò urinatori similis
Decidit ab artificiosè facto curru: liquit autem ossa animus
Hunc tu subsannans alloquutus es Patrocle equitator,
" Papæ, certè valde agilis vir quàm facilè urinatur.
" Sicubi & in mari piscoso esset,
" Multos satiaret vir hic ostrea quærens,
" Nave desiliens, etsi tempestuosum esset:
" Ita nunc in campo ex equis facilè urinatur:
" Profectò etiam inter Trojanos urinatores sunt.
Sic loquutus, in Cebrionem heroem tetendit,
Impetum leonis habens, qui stabula vastans,
Vulneratus est ad pectus, suáque ipsum perdidit fortitudo:
Sic in Cebrionem Patrocle insiliisti alacer.
Hector autem rursus ex altera parte ab equis desiliit humi
Hi duo de Cebrione, sicut leones, contendebant,
Qui *in* montis vertice de interempta cerva
Ambo esurientes magno animo pugnant:
Sic pro Cebrione duo artifices bellici clamoris
Patroclúsque Menœtiades, & illustris Hector,
Cupiebant invicem incidere corpus sævo ferro:
Hector quidem capite postquam prehendit, non dimisit:
Patroclus autem ex altera parte tenebat pede: cæteri verò
Trojani & Danai commiserunt acre prælium.
Sicut autem Eurúsque Notúsque certant inter se
Montis in convallibus altam concutere sylvam
Fagúmque, fraxinúmque, corticosámque cornum,

Hector cum Patroclo congreditur.

Patroclus Cebrionem interficit

« Ἀλλ' ἄγε Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,
« Αἴ κέν πώς μιν ἕλῃς, δώῃ δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων.
Ὣς εἰπὼν, ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἄμπονον ἀνδρῶν· γρ. ἂν πόνον.
Κεβριόνῃ δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν· αὐτὰρ Ἀπόλλων γρ. καὶ, ἐς πόνον.
Δῦσεθ' ὅμιλον ἰὼν, ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν
Ἧκε κακὸν, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.
Ἕκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα, οὐδ' ἐνάριζεν·
Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔπεχε κρατερώνυχας ἵππους·
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε,
Σκαιῇ ἔγχος ἔχων· ἑτέρῃφι δὲ λάζετο πέτρον,
Μάρμαρον, ὀκριόεντα, τόν οἱ περὶ χεὶρ ἐκάλυψεν·
Ἧκε δ' ἐρεισάμενος, οὐδὲ δὴν χάζετο φωτὸς,
Οὐδ' ἁλίωσε βέλος, βάλε δ' Ἕκτορος ἡνιοχῆα
Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,
Ἵππων ἡνί' ἔχοντα, μετώπιον ὀξέϊ λᾶϊ,
Ἀμφοτέρας δ' ὀφρῦς συνέλεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχεν
Ὀστέον, ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν
Αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼς,
Κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου, λίπε δ' ὀστέα θυμός·
Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφης Πατρόκλεις ἱππεῦ,
« Ὢ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὡς ῥεῖα κυβιστᾷ.
« Εἰ δή που καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
« Πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν,
« Νηὸς ἀποθρώσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη,
« Ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβιστᾷ·
« Ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν.
Ὣς εἰπὼν, ἐπὶ Κεβριόνῃ ἥρωϊ βεβήκει,
Οἶμα λέοντος ἔχων, ὅς τε σταθμοὺς κεραΐζων
Ἔβλητο πρὸς στῆθος, ἑή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
Ὣς ἐπὶ Κεβριόνῃ Πατρόκλεις ἆλσο μεμαώς.
Ἕκτωρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε.
Τὼ περὶ Κεβριόναο λέονθ' ὣς δηρινθήτην,
Ὥτ' ὄρεος κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
Ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
Ὣς περὶ Κεβριόναο δύο μήστωρες ἀϋτῆς,
Πάτροκλός τε Μενοιτιάδης, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέϊ χαλκῷ.
Ἕκτωρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει·
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
Ὡς δ' εὖρός τε νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιιν
Οὔρεος ἐν βήσσῃς βαθέην πολεμιζέμεν ὕλην,
Φηγόν τε, μελίην τε, τανύφλοιόν τε κράνειαν,

Quæ inter se quatiunt extensos ramos
Sono magno, fragor autem *fit* dum franguntur:
Sic Trojani & Achivi in sese insilientes
Bellabant, neutri verò meminerant pernicio sæ fugæ.
Multæ autem Cebrionem circa acutæ lanceæ fixæ sunt,
Sagittæque alatæ à nervis salientes:
Multa etiam saxa magna clypeos quatiebant
Pugnantium circa ipsum: at ille in vertigine pulveris
Jacebat ingens latè *porrectus*, oblitus aurigationis.
Quamdiu quidem sol medium cœlum circumibat,
Tamdiu valde utrosque tela tangebant: cadebat autem (populus
Quando verò sol urgebat ad vesperam,
Tunc sanè supra modum Achivi fortiores erant:
Et Cebrionem è telis heroem traxerunt
Trojanorum & strepitu, & ab humeris arma ademerunt.
Patroclus autem Trojanis infesto animo irruit:
Ter ille deinde irruit veloci similis Marti
Horrendè vociferans: ter verò novenos viros interfecit:
Sed quando jam quartò irruit deo similis
Tunc tibi Patrocle apparuit vitæ finis.
Occurrebat enim tibi Phœbus in forti pugna
Terribilis: hic quidem ipsum euntem per turbā non vidit:
(Caligine enim multa coopertus occurrit)
Stetit autē à tergo, percussit verò dorsum, latósq; humeros
Manu proclivi, vertigine autem correpti sunt ejus oculi,
Hujus verò à capite galeam dejecit Phœbus Apollo:
Quæ pervoluta sonitum edidit pedibus sub equorum,
Fistulata galea: fœdatæ sunt autem jubæ
Sanguine & pulveribus: antea sanè fas non erat
Cristatam galeam fœdari pulveribus:
Sed viri divini caput venustámque frontem
Protegebat Achillis: tunc autem Jupiter Hectori dedit
Suo capite ferendam: propè verò ei erat mors.
Tota autem ei in manibus fracta est longa hasta
Gravis, magna, valida, ferrata: sed ab humeris
Scutum cum loro humi decidit ad pedes usque pertingens:
Solvit verò ei thoracem rex Jovis filius Apollo. (artus.
Hujus autē stupor animū occup. debilitatíque sūt egregii
Stetit verò attonitus, à tergo autem deorsum acuta hasta
Humeros inter cominus confixit Dardanus vir,
Panthoides Euphorbus, qui æquales superabat
Jaculóque, equitandíque peritia, pedibúsque velocibus.
Etenim olim viros viginti deturbavit ab equis,
Quum primū venit curru vectus, ut disceret rem militarē

Euphorbus Patroclum vulnerat.

Αἵ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
Ἠχῇ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων·
Ὣς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
Δήουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο·
Πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὀξέα δοῦρα πεπήγει,
Ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες·
Πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξε
Μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
Κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἱπποσυνάων.
Ὄφρα μὲν ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει·
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο· πῖπτε δὲ λαός.
Ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσετο βουλυτόνδε,
Καὶ τότε δή ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν·
Ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἥρωα ἔρυσαν
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσε·
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Σμερδαλέα ἰάχων, τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος,
Ἔνθ' ἄρα τοι Πάτροκλε φάνη βιότοιο τελευτή.
Ἤντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Δεινός, ὁ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν,
Ἠέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε·
Στῆ δ' ὄπιθε, πλῆξεν δὲ μετάφρενον, εὐρέε τ' ὤμω
Χειρὶ καταπρηνεῖ· στρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἡ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων
Αὐλῶπις τρυφάλεια, μιάνθησαν δὲ ἔθειραι
Αἵματι καὶ κονίῃσι, πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
Ἱππόκομον πήληκα μιαίνεσθαι κονίῃσιν·
Ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
Ῥύετ' Ἀχιλλῆος, τότε δὲ Ζεὺς Ἕκτορι δῶκεν
Ἧι κεφαλῇ φορέειν, σχεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος·
Πᾶν δέ οἱ ἐν χείρεσσιν ἄγη δολιχόσκιον ἔγχος,
Βριθύ, μέγα, στιβαρόν, κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
Ἀσπὶς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα·
Λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
Τὸν δ' ἄτη φρένας εἷλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.
Στῆ δὲ ταφών· ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξέϊ δουρὶ
Ὤμων μεσσηγὺ σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνήρ, γρ μετ-σηγὺς.
Πανθοΐδης Εὔφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο,
Ἔγχεΐ θ' ἱπποσύνῃ τε, πόδεσσί τε καρπαλίμοισι.
Καὶ γὰρ δή ποτε φῶτας ἐείκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων
Πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο.

Qui tibi primus immisit telum, Patrocle equitator,
Neq; domuit, ille quidẽ retro aufugit, mistúsque est turbæ,
E corpore extracta hasta fraxinea, neque sustinuit
Patroclum, nudum quamvis existentem in pugna:
Patroclus autem dei plaga & hasta domitus,
Retro sociorum in multitudinem cessit mortem fugiens:
Hector Patroclum interficit
Hector verò postquam vidit Patroclum magnanimum
Retro recedentem vulneratum acuto ferro,
Cominus ad eum venit per catervas, vulneravítque hasta
Extremum in latus: penitus autem ferrum trajecit:
Insonuit verò lapsus: valde a. tristitia affecit populũ Achivũ.
Sicut autem quando aprum fortem leo superavit pugna,
Qui montis *in* verticibus valde acres pugnant
Fonte de parvo: volunt autem bibere ambo:
Multum verò anhelantem *aprum* leo domuit violentia:
Sic multos occidentem Menœtii fortem filium
Hector Priamides cominus hasta anima privavit,
Et ei gloriando insultans verba alata dixit,
Patrocle, sanè putabas urbem *te* eversurum nostram:
" Trojanas verò mulieres libero die erepto
" Ducturum esse in navibus dilectam in patriam terram,
" Stulte: atqui pro his Hectoris veloces equi
" Pedibus extenduntur ad pugnandum: hasta verò ipse
" Inter Trojanos bellicosos excello: qui ab ipsis arceo
" Diem necessarium: te autem hic vultures comedent.
" Ah miser neque tibi, strenuus sit licet, profuit Achilles,
" Qui fortasse tibi valde multa remanens præcepit abeunti,
" Ne ad me antè reverte Patrocle bellicose,
" Naves ad concavas, quam Hectoris homicidæ
" Sanguinolentam loricam circa pectora conscideris.
" Sic fortè te alloq. est: tibi a. mentes dementi persuasit.
Hunc vero anima deficiens alloqu. es Patrocle eques,
" Jam nunc Hector valde gloriator: tibi enim dedit
" Victoriam Saturnides, & Apollo qui me domuerunt,
" Facile, ipsi enim ab humeris arma extraxerunt:
" Tales verò etiamsi mihi viginti occurrissent,
" Omnes ibi periissent mea hasta strati.
" Sed me fatum perniciosum & Latonæ interfecit filius,
" Ex hominibus autẽ Euphorb. tu verò me tertius occidis
" Aliud verò tibi dicam, tu autem in mentibus pone tuis
" Non sanè neque tu ipse diutius vives, sed tibi jam
" Prope adest mors, & fatum violentum,
" Manibus domito Achillis inculpati Æacidæ.
Sic ipsum loquutum finis mortis obtexit:

Anima

Ὅς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος Πατρόκλεις ἱππεῦ,
Οὐδὲ δάμασσ'· ὁ μὲν αὖτις ἀνέδραμε· μίκτο δ' ὁμίλῳ,
Ἐκ χροὸς ἁρπάξας δόρυ μείλινον· οὐδ' ὑπέμεινε
Πάτροκλον γυμνόν περ ἐόντ' ἐν δηϊοτῆτι.
Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεὶς,
Ἂψ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων·
Ἕκτωρ δ' ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον
Ἂψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἀγχίμολον ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας· οὖτα δὲ δουρὶ,
Νείατον ἐς κενεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε.
Δούπησεν δὲ πεσὼν, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
Ὡς δ' ὅτε σῦν ἀκάμαντα λέων ἐβιήσατο χάρμῃ,
Τώ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον
Πίδακος ἀμφ' ὀλίγης, ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω.
Πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφι·
Ὡς πολέας πεφνόντα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
Ἕκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχεϊ θυμὸν ἀπηύρα.
Καί οἱ ἐπευχόμενος, ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε,
“Πάτροκλ', ἦ που ἔφησθα πόλιν κεραϊξέμεν ἁμὴν,
“Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
“Ἄξειν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
“Νήπιε· τάων δὲ πρόσθ' Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι
“Ποσσὶν ὀρωρέχαται πολεμίζειν. ἔγχεϊ δ' αὐτὸς
“Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὅ σφιν ἀμύνω
“Ἦμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
“Ἆ δεῖλ', οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἐὼν χραίσμησεν Ἀχιλλεὺς,
“Ὅς πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι,
“Μή μοι πρὶν ἰέναι, Πατρόκλεις ἱπποκέλευθε
“Νῆας ἀνὰ γλαφυρὰς, πρὶν γ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
“Αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.
“Ὥς πού σε προσέφη· σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθε,
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφης Πατρόκλεις ἱππεῦ,
“Ἤδη νῦν Ἕκτορ μεγάλ' εὔχεο, σοὶ γὰρ ἔδωκε
“Νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἵ μ' ἐδάμασσαν
“Ῥηϊδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
“Τοιοῦτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν,
“Πάντες ἂν αὐτοῦ ὄλοντο, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
“Ἀλλά με μοῖρ' ὀλοὴ καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱὸς,
“Ἀνδρῶν δ' Εὔφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις.
“Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
“Οὔ θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη
“Ἄγχι παρέστηκεν θάνατος, καὶ μοῖρα κραταιὴ,
“Χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε.

Anima autem è membris volans ad infernum descendit,
Suam sortem lugens, linquens virilem ætatem & juventá.
Hunc & mortuum alloquutus est illustris Hector,
Patrocle, cur mihi vaticinaris gravem mortem?
Quis autem scit si Achilles Thetidis filius pulchricomæ,
Prius hasta mea percussus animum perdet.
Sic loquutus hastam æream è vulnere
Traxit, calce innixus: hunc autẽ supinũ pepulit ab hasta.
Statim verò cum hasta in Automedontem ivit
Divinum famulum velocis Æacidæ. (equi
Cupiebat enim vulnerare: hunc verò extulerunt veloces
Immortales, quos Peleo dii dederant, splendida dona.

ARGUMENTUM XVII. LIBRI ILIADIS HOMERI.

DE Patrocli corpore acris committitur pugna, in qua & Euphorbus occiditur à Menelao: Hector autem Antilochum mittit ad Achillem, Patrocli mortem nuntiantem: subeuntes autem & tollentes corpus Patrocli humeris efferunt prælio: Ajaces verò propugnant & arcent hostes.

ALIUD ARG. VEL INSCR.

P. *Danai Trojanique circa cadaver manum commiserunt.*

ALIA INSCRIPTIO.

Præclara facinora Menelai.

HOMERI ILIADOS LIB. XVII.

NEque latuit Atrei filium bellicosum Menelaum
Patroclus à Trojanis interfectus in prælio:
Ivit autem per primos pugnatores armatus fulgenti ære:
Circa autem ipsum ivit, sicut aliqua circa vitulum mater
Primò enixa, querula, non ante experta partum:
Ita circa Patroclum ivit flavus Menelaus. (quale,
Ante ipsum autem hastilia tenebat, & scutum undique æ-
Eum interficere paratus quicunque sibi obvius venisset.

Neque

ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη, Ἄϊδος δὲ βεβήκει,
ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' * ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην. γρ. ἀδροτῆτα.
Τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἕκτωρ,
«Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
«Τίς δ' οἶδ' εἴ κ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος πάϊς ἠϋκόμοιο
«φθήῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς, ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι.
Ὣς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
εἴρυσε λὰξ προσβάς· τὸν δ' ὕπτιον ὦσ' ἀπὸ δουρός·
Αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει,
ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο,
ἵετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ρ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Περὶ τοῦ Πατρόκλου σώματος, καρτερὰ συνίσταται μάχη, καθ' ἣν καὶ Εὔφορβος μὲν ἀναιρεῖται ὑπὸ Μενελάου· Ἕκτωρ δὲ τὴν Ἀχιλλέως ἐνδύεται πανοπλίαν, καὶ ἀνθίσταται τοῖς Ἕλλησιν. οἱ δὲ περὶ Μενέλαον Ἀντίλοχον διαπέμπονται πρὸς Ἀχιλλέα, τὸν Πατρόκλου θάνατον ἀγγέλλοντα· ὑποδύντες δὲ ἀράμενοι τὸ σῶμα τοῖς ὤμοις ἐκφέρουσι τῆς μάχης· οἱ δὲ Αἴαντες προμαχοῦσι καὶ ἀπείργουσι τοὺς πολεμίους.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,
ἢ ἐπιγραφή.

Ρῶ Δαναοὶ Τρῶές τε νέκυν πέρι χεῖρας ἔμισγον.

ΑΛΛΗ.
Ἀριστεία Μενελάου.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἡ Ρ. ῥαψῳδία.

Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱὸν ἀρηΐφιλον Μενέλαον
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμεὶς ἐν δηϊοτῆτι·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ
πρωτοτόκος κινυρή, οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο·
Ὣς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος·
Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην,
Τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι·

Neque sanè Panthi filius tractādæ lanceæ peritus, neglexit
Patroclum collapsum egregium: prope autem ipsum
Stetit, & alloquutus est bellicosum Menelaum,
" Atride Menelae, generose dux populorum,
" Recede, & linque mortuum, & mitte spolia cruenta:
" Non enim aliquis prior Trojan. illustriúmq; auxiliatorū
" Patroclum feriit hasta in forti pugna:
" Quare me sine gloriā bonam inter Trojanos reportare
" Ne te vulnerem, & dulcem vitam eripiam.
Hunc valde indignatus alloquutus est flavus Menelaus,
" Jupiter pater, non sane honestū *est* supra vires gloriari.
" Atqui nec pantheræ tanta vis, neque leonis,
" Neque suis apri perniciosi (cujus maximus
" Animus in pectoribus magno robore furit:)
" Quantum Panthi filii pugnaces superbiunt,
" Neque verò vel vis Hyperenoris equitis (expectavit,
" Suæ juventutis fructū percepit, quū me despexit, & me
" Et me dicebat inter Danaos probrosissimum bellatorem
" Esse: neque ipsum puto pedibus suis reversum
" Oblectasse uxorémque charam, venerandósq; parentes
" Sic certè & tuum ego solvam robur, si me contra
" Steteris, sed te ego recedentem moneo
" In multitudinem ire (neque adversus consistas mihi,)
" Anteq. aliquod malū patiaris: factū a. demū stultus agn.
" Sic dixit: illum autē non flexit, sed respondens inquit,
" Nunc jam Menelae generose, certè dabis pœnas
" *Pro* fratre meo quē interfecisti: jactabundus autē præ-
" Viduasti verò uxorem *in* conclavi thalami novi, (dicas.
" Inenarrabilémque parentibus luctū, & dolorē attulisti.
" Profectò ipsis miseris luctus solamen essem,
" Siquidem ego capútque tuum & arma ferens,
" Pantho in manus dedero & Phrontidi nobili:
" Neque verò diutius adhuc intentatus labor erit,
" Neque sine pugna, neque robore, neque terrore.
Sic fatus, vulneravit *eum* ad scutum undique rotundum
Neque perrupit æs: incurvata est autem ejus cuspis
Scuto in forti: ille verò secundus impetum fecit ferro
Atrides Menelaus supplicans Jovi patri:
Retro autem cedentis *illius* ad stomachi principium
Vulneravit: ipse verò innixus est, forti manu fretus.
E regione autē teneram per cervicem penetravit cuspis:
Insonuit verò lapsus, crepuerúntque arma super ipso
Sanguine ei rigabantur comæ Gratiis similes,
Capillíque qui auróque & argento revincti erant.

Euphorbus Menelaum cedere jubet.

Menelaus Euphorbo indignatur.

Euphorbum interficit Menelaus.

Οὐδ' ἄρα Πάνθου υἱὸς ἐϋμμελίης ἀμέλησε
Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
Ἔστη, καὶ προσέειπεν ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
"Ἀτρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφὲς ὄρχαμε λαῶν·
"Χάζεο, λεῖπε δὲ νεκρὸν, ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα.
"Οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων, κλειτῶν τ' ἐπικούρων
"Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
"Τῷ με ἔα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι,
"Μή σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἕλωμαι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
"Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάασθαι.
"Οὔτ' οὖν πορδάλιος τόσον μένος, οὔτε λέοντος,
"Οὔτε συὸς κάπρου ὀλοόφρονος, οὗ τε μέγιστος
"Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι * περὶ σθένεϊ βλεμεαίνει,
"Ὅσον Πάνθου υἷες ἐϋμμελίαι * φρονέουσιν.
"Οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἱπποδάμοιο,
"Ἧς ἥβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὤνατο καί μ' ὑπέμεινε·
"Καί μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
"Ἔμμεναι, οὐδέ ἑ φημὶ πόδεσσί γε οἷσι κιόντα,
"Εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην, κεδνούς τε τοκῆας·
"Ὣς θὴν καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴ κέ μευ ἄντα,
"Στήῃς· ἀλλά σ' ἐγὼ ἀναχωρήσαντα κελεύω
"Ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
"Πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Ὣς φάτο· τὸν δ' οὐ πεῖθεν, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
"Νῦν μὲν δὴ Μενέλαε διοτρεφὲς, ἦ μάλα τίσεις
"Γνωτὸν ἐμὸν τὸν ἔπεφνες· ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις·
"Χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῷ θαλάμοιο νέοιο,
"Ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας·
"Ἦ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
"Εἴ κεν ἐγὼ κεφαλήν τε τεὴν καὶ τεύχε' ἐνείκας,
"Πάνθῳ ἐν χείρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δίῃ.
"Ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται,
"Οὐδέ τ' ἀδήριτος, οὐδ' ἀλκῆς, οὔτε φόβοιο.
Ὣς εἰπὼν, οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην·
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν· ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
Ἀσπίδ' ἐν κρατερῇ· ὃ δὲ δεύτερος ὄρνυτο χαλκῷ
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διῒ πατρὶ,
Ἂψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
Νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρείῃ χειρὶ πιθήσας·
Ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
Πλοχμοί θ' οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.

γρ. μέγα.
Γρ. φορέουσιν.
Γρ. Ἀῤῥητόν.

Οἷον

Qualem autem nutrit plantam vir virescentem oliva
Loco in solitario, ubi abundè scaturit aqua:
Pulchram virescentem, quam flatus movent
Variorum ventorum, & scatet flore albo:
Veniens autem repentè ventus cum turbine multo
Fossáque evulsit, & extendit in terram
Talem Panthi filium bellicosum Euphorbum
Atrides Menelaus postquam interfecit, armis spoliavit.
Ut autem quando quis leo montanus robore fretus,
Pascentis armenti bovem rapuit quæ optima *est*,
Hujus verò cervicem fregit correptam validis dentibus
Primùm: deinde verò sanguinem & viscera omnia sorbet
Dilanians: circum autem hunc canésque virique pastores
Multùm valde exclamant procul, neque volunt
Contra ire, valde enim pallidus timor tenet *eos*:
Sic horum nemini animus in pectoribus audebat
Ire contra Menelaum gloriosum.
Tunc facile abstulisset elegantia arma filii Panthi
Atrides, nisi ipsi invidisset Phœbus Apollo,
Qui in eum Hectorem incitavit veloci similem Marti,
Viro assimilatus Ciconum duci Mentæ:
Et ipsum edita voce verbis alatis alloquutus est,
Hector, nunc quidem sic curris, frustra persequens
" Equos Æacidæ bellicosi: ipsi autem difficiles
" Viris quidem mortalibus domitu & ad vehendum
" Alium quam Achillem, quem immortalis peperit mater
" Interim autem Menelaus bellicosus Atrei filius,
" Patroclum protegens, Trojanorum fortissimum occidit
" Panthoidem Euph. compescuit a. ab impetuoso robore
Sic fatus, ille quidem rediit deus in certamen virorum.

Apollo Hectori mortem Euphorbi nunciat

Hectorē autem gravis dolor sepsit præcordia circa nigra
Circumsp. verò deinde per turmas: statim autē cognovit
Hunc quidem auferentem inclyta arma: illū autē in terra
Jacentem: fluebat verò sanguis per inflictum vulnus.
Ivit autem per primos in acie armatus splendenti ære,
Acutè proclamans flammæ similis Vulcani
Inextinguibili, neque filium latuit Atrei acutè vociferans:
Ingemiscens autem dixit ad suum magnanimum animum
Hei mihi siquidem deseruero arma pulchra,
" Patroclúmque, qui meum jacet propter hîc honorem,
" *Vereor* ne quis mihi Danaorū succenseat, quicunque vid.
" Si autem cum Hectore solus existens, & Troj. pugnem
" Reveritus, *timeo* ne quo modo me circundent unū multi,
" Trojanos autem huc omnes ducit ornatus galea Hector

" Sed

Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
Καλὸν τηλεθάον· τὸ δέ τε πνοιαὶ δονέουσι
Παντοίων ἀνέμων, καί τε βρύει ἄνθεϊ λευκῷ·
Ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ,
Βόθρου τ' ἐξέστρεψε καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·
Τοῖον Πάνθου υἱὸν ἐϋμμελίην Εὔφορβον
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα.
Ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος ἀλκὶ πεποιθὼς,
Βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἁρπάσῃ ἥ τις ἀρίστη·
Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσι
Πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει
Δῃῶν, ἀμφὶ δὲ τόν γε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες
Πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν, οὐδ' ἐθέλουσιν
Ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἱρεῖ·
Ὣς τῶν οὔ τινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
Ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.
Ἔνθά κε ῥεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοΐδαο
Ἀτρεΐδης, εἰ μή οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὅς ῥά οἱ Ἕκτορ' ἐπῶρσε θοῷ ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
Ἀνέρι εἰσάμενος Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἕκτορ νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις, ἀκίχητα διώκων
Ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἠδ' ὀχέεσθαι
“Ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
“Τόφρα δέ τοι Μενέλαος ἀρήϊος Ἀτρέος υἱὸς,
“Πατρόκλῳ περιβὰς, Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνε
“Πανθοΐδην Εὔφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Ὣς εἰπὼν, ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς * ἄμπονον ἀνδρῶν· — γρ ἀν' πόνον.
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφιμελαίνας·
Πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας· αὐτίκα δ' ἔγνω
Τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
Κείμενον· ἔρρει δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Ὀξέα κεκληγὼς, φλογὶ ἴκελος Ἡφαίστοιο
Ἀσβέστῳ, οὐδ' υἱὸν λάθεν Ἀτρέος ὀξὺ βοήσας.
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν,
“Ὤμοι ἐγὼν, εἰ μέν κε λίπω κατὰ τεύχεα καλὰ
“Πάτροκλόν θ', ὃς κεῖται ἐμῆς ἕνεκ' ἐνθάδε τιμῆς.
“Μή τίς μοι Δαναῶν νεμεσήσεται ὅς κεν ἴδηται,
“Εἰ δέ κεν Ἕκτορι μοῦνος ἐὼν, καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
“Αἰδεσθεὶς, μή πως με περιστήωσ' ἕνα πολλοί·
“Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἕκτωρ.

" Sed cur mihi hæc charus deliberat animus?
" Quoties homo velit adversus deũ *cum* homine pugnare,
" Quẽ deus honoret, statim in eũ magna calamitas devol-
" Ideo mihi nẽo Danaorũ succensebit, qui viderit(vitur.
" Hectori cedentem, quoniam deo *duce* pugnat.
" Sicubi autem Ajacem *in* prælio fortem audivero,
" Ambo rursus euntes reminiscemur pugnæ,
" Quamvis adversus deũ, si quo modo eripiamus cadaver
" Pelidæ Achilli: è malis verò sanè melius *hoc* esset.
Dum hæc cogitabat in mente & in animo,
Interim Troũ ordines supervenerunt: præibat autẽ Hector
At *Menelaus* retrocessit, reliquitque cadaver
Subindè sese convertens, ut leo bene jubatus,
Quem canésque & viri à stabulo abigunt
Hastis & clamore: hujus verò in præcordiis forte cor
Turbatur: invitus autem abit à caula:
Sic à Patroclo discessit flavus Menelaus:
Stetit verò conversus postquam venit ad agmen sociorum,
Lustrans oculis Ajacem magnum Telamonium filium:
Hunc autẽ valde cito animadvertit pugnæ ad lævã totius,
Hortantem socios, & concitantem *ad* pugnandum:
Ingentem enim eis fortitudinem injecerat Phœbus Apol.
Perrexit verò currere: statim autem astans verbum dixit.
Age mi Ajax, pro Patroclo mortuo
" Festinemus, si cadaver saltem Achilli feramus
" Nudum, nam arma quidem habet galea insignis Hector.
Sic dixit: Ajaci verò bellandi perito animum commovit.
Ivit autẽ per primos pugnatores, simúlq; flavus Menelaus.
Hector q. Patroclum postquam inclytis armis exuisset,
Trahebat ut ab humeris caput abscinderet acuto ære,
Et cadaver Trojanis tractum canibus daret.
Ajax autem prope venit gestans scutum velut turrim.
Hector verò retro ad agmen iens recessit sociorum,
In currum autem insiliit, dedit verò arma pulchra
Trojanis, ferenda ad urbem, magna gloria ut essent ipsi.
Ajax verò circum Menœtiadem scutum latũ obtendens,
Stetit, sicut aliquis leo circa suos catulos,
Cui quidem catulos ducenti occurrerint in sylva
Viri venatores, hic autem ferociter intuetur,
Totúmque supercilium deorsum trahit, oculos tegens,
Sic Ajax circa Patroclum heroem ivit:
Atrides autem ex altera parte bellicosus Menelaus
Stabat magnum luctum in pectoribus augens.
Glaucus verò Hippolochi filius Lyciorum dux virorum,

Menelaus Hectori cedit.

Ajaci cedit Hector.

Hectorem

" Ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
" Ὁππότ' ἀνὴρ ἐθέλῃ πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,
" Ὅν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη·
" Τώ μ' οὔ τις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται
" Ἕκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει·
" Εἰ δέ που Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
" Ἄμφω κ' αὖτις ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάρμης,
" Καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσαίμεθα νεκρὸν
" Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ, κακῶν δέ κε φέρτερον εἴη.
Εἷος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.
Αὐτὰρ ὅ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λεῖπε δὲ νεκρὸν
Ἐντροπαλιζόμενος, ὥστε λὶς ἠϋγένειος,
Ὅν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται
Ἔγχεσι καὶ φωνῇ, τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
Παχνοῦται· ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
Ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.
Στῆ δὲ μεταστρεφθείς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων,
Παπταίνων Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱόν.
Τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
Θαρσύνονθ' ἑτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
Θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ θέειν, εἶθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ηὔδα,
" Αἶαν, δεῦρο πέπον περὶ Πατρόκλοιο θανόντος
" Σπεύσομεν, αἴ κε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
" Γυμνόν, ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὣς ἔφατ'· Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος·
Ἕκτωρ μὲν Πάτροκλον ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα,
Ἕλχ' ἵν' ἀπ' ὤμοιιν κεφαλὴν τάμοι ὀξέϊ χαλκῷ,
Τὸν δὲ νέκυν Τρῳῇσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίη·
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠΰτε πύργον.
Ἕκτωρ δ' ἂψ ἐς ὅμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἑταίρων·
Ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, δίδου δ' ὅ γε τεύχεα καλά,
Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
Αἴας δ' ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας,
Ἑστήκει ὥς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν,
Ὧι ῥά τε νήπι' ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ
Ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὁ δέ τε σθένεϊ βλεμεαίνει,
Πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται ὄσσε καλύπτων·
Ὣς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει·
Ἀτρεΐδης δ' ἑτέρωθεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος
Ἑστήκει μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων.
Γλαῦκος δ' Ἱππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,

Hectorem torvè intuitus gravi objurgavit sermone,

Glaucus Hectorē fugæ accusat.

" Hector ô specie præstātissime: pugnā sanè multū defi-
" Certè te frustra fama bona tenet fugax quum sis. (cis
" Considera nunc quomodo civitatem & oppidum serves
" Solus cum copiis quæ in Ilio natæ sunt. (Danais
" Non enim quisquam Lyciorum saltem pugnaturus cum
" Ibit pro urbe: quoniam nulla utique gratia esset
" Pugnare hostes inter viros indesinenter usque.
" Quomodo tu deteriorem virum servares inter turbam,
" Crudelis, postquam Sarpedonem simul hospitē & soci
" Reliquisti Argivis direptionem & prædam fieri?
" Qui tibi magno commodo fuit urbique & ipsi, (nuisti
" Vivus dum erat: nunc autē non ab eo arcere canes susti-
" Itaque nunc si quis mihi Lyciorum obsequetur virorum,
" Domum ibimus, Trojæ verò existet gravis pernicies.
" Si enim nunc Trojanis robur audax inesset
" Intrepidum, quale viros invadit qui pro patria
" *Adversus* viros inimicos laborem & pugnam committunt
" Statim Patroclum traheremus Ilium intra:
" Si autem hic ad urbem magnam Priami regis
" Veniret mortuus, & ipsum traxissemus è pugna,
" Illico Argivi Sarpedonis arma pulchra
" Redderent, & ipsum duceremus Ilium intra. (tissimus
" Talis quippe famulus interfectus est viri qui longè for-
" Argivorū apud naves, & *cujus* cōinus pugnaces famuli.
" Sed tu Ajacem magnanimum non sustinuisti
" Stare contra, oculos intuitus hostium in pugna,
" Neq; ex adverso pugnare: quoniam te præstantior est.

Hectoris respōsio ad Glaucum.

Hunc a. torve inspiciens alloquutus est bellicosus Hector
" Glauce, curnam tu talis existens superbè loquutus es?
" O amice, certè putabam te prudentia superare cæteros
" Eos inquam omnes qui Lyciam glebosam habitant:
" Nunc autē tuam arguo omnino sententiā, quale dixisti:
" Qui me ais Ajacem magnum non sustinuisse.
" Nequaquā ego horrui pugnam, neq; strepitum equorum
" Sed semper Jovis melior mens ægidem gestantis,
" Qui & fortem virum terret, & aufert victoriam
" Facilè: aliquando autem ipse compellit pugnare.
" Sed age huc amice prope sta, & vide opus:
" An tota die ignavus ero, ut dicis: (promptum
" An aliquem etiam Danaorum à robore admodū quāvis
" Compescam à defendendo Patroclo mortuo.
Sic loquutus, Trojanos hortatus est altè clamans,
" Trojani & Lycii, & Dardani pugnaces,

Ἕκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν, χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ,
“Ἕκτορ εἶδος ἄριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο· Γρ. Ἑκτορ ἆ εἶδος.
“Ἦ σ' αὔτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει φύξηλιν ἐόντα.
“Φράζεο νῦν ὅππως κε πόλιν καὶ ἄστυ σαώσῃς,
“Οἶος σὺν λαοῖσι, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν.
“Οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
“Εἶσι περὶ πτόλιος· ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
“Μάρνασθαι δηΐοισι μετ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί·
“Πῶς κε σὺ χείρονα φῶτα σαώσειας μεθ' ὅμιλον
“Σχέτλι', ἐπεὶ Σαρπηδόν' ἅμα ξεῖνον καὶ ἑταῖρον
“Κάλλιπες Ἀργείοισιν ἕλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι·
“Ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο πτόλεΐ τε καὶ αὐτῷ
“Ζωὸς ἐών· νῦν δ' οὔ οἱ ἀλαλκέμεναι κύνας ἔτλης.
“Τῷ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,
“Οἴκαδ' ἴμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος.
“Εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσὲς ἐνείη
“Ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται, οἳ περὶ πάτρης
“Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
“Αἶψά κε Πάτροκλον ἐρυσαίμεθα Ἴλιον εἴσω·
“Εἰ δ' οὗτος προτὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
“Ἔλθοι τεθνηὼς, καί μιν ἐρυσαίμεθα χάρμης,
“Αἶψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνος ἔντεα καλὰ
“Λύσειαν, καί κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἴσω.
“Τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέγ' ἄριστος
“Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες.
“Ἀλλὰ σύ γ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
“Στήμεναι ἄντα, κατ' ὄσσε ἰδὼν δηΐων ἐν ἀϋτῇ·
“Οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι· ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστι.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν, προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
“Γλαῦκε, τίη δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες·
“Ὦ πέπον, ἦ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων, Γρ. Ὦ πόποι ἦτ'.
“Τῶν ὅσσοι Λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουσι.
“Νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας οἷον ἔειπες·
“Ὅς τέ με φῂς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομεῖναι.
“Οὔ τοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην, οὐδὲ κτύπον ἵππων·
“Ἀλλ' αἰεί τε Διὸς κρείσσων νόος αἰγιόχοιο,
“Ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
“Ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι, γρ. ὁτέ.
“Ἀλλ' ἄγε δεῦρο πέπον παρ' ἔμ' ἵστασο, καὶ ἴδε ἔργον·
“Ἠὲ πανημέριος κακὸς ἔσσομαι ὡς ἀγορεύεις,
“Ἦ τινα καὶ Δαναῶν ἀλκῆς μέγα περ μεμαῶτα,
“Σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος·
Ὣς εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας,
“Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,

" Viri estote, ô amici, recordamini autem bellicæ virtutis,
" Dum ego Achillis fortissimi arma induam,
" Pulchra, quibus Patrocli vim spoliavi *eo* occiso.
Sic loquutus abiit galeam movens Hector
Hostili è bello: currénsque assequutus est socios (tus,
Citò admodú, nondum procul pedibus velocibus insequu-
Qui ad urbem portabant inclyta arma Pelidæ.
Stans verò seorsum à prælio lacrymoso, arma mutavit
Ille quidem sua dedit portanda ad Ilium sacrum
Trojanis pugnacibus: ipse autem immortalia arma induit
Pelidæ Achillis: quæ ejus dii cœlestes
Patri charo dederant, hic autem suo filio præbuerat
Senescens: sed non filius in armis patris consenuit.
Hunc verò postquam seorsum vidit nubicogus Jupiter
Armis Pelidæ armatum divini,
Moto utique capite suum alloquutus est animum,
O miser, neque tibi mors in animo est,
" Quæ jam tibi prope est: tu verò immortalia arma induis
" Viri fortissimi, quem horrent & alii,
" Cujus socium interfecisti mitémque fortémque:
" Arma autem non decenter à capitéque & humeris
" Abstulisti, verum tibi nunc magnum robur præbebo,
" Ejus loco quod tibi neutiquam è pugna reverso,
" Eximet Andromache inclyta arma Pelidæ.
Dixit, & nigris superciliis annuit Jupiter,
Hectori autem aptavit arma ad corpus, subiítq; eum Mars
Terribilis bellicus, impletáque sunt ejus membra intus
Fortitudine & robore, & ad inclytos auxiliatores
Ivit valde clamans, similis verò videbatur ipsis omnibus
Armis splendens magnanimi Pelidæ. (Achillis
Hortatus est autem verbis unumquemque obiens,
Mesthlénque, Glaucúmq; Medontémque, Thersilochúmque
Asteropæúmque, Desinorémque, Hippothoúmque,
Phorcynque, Chromiúmque, & Ennomum augurem.
Hos hic incitans verbis alatis alloquutus est,
" Audite innumeræ gentes finitimorum auxiliariorum:
" Non enim ego multitudinem quærens, neque egens eá
" Huc à vestris civitatibus congregavi quemque:
" Sed ut mihi Trojanorum uxores & infantes pueros
" Alacriter tueremini bellicosis ab Achivis.
" Hæc cogitans donis exhaurio & commeatu
" Cives *Trojanos:* vestrum autem cujusque animum augeo.
" Quare aliquis nunc rectà conversus aut pereat
" Aut servetur: hoc enim belli *est* commercium.

Hector Achillis arma induit.

Jupiter Hectoré miseratur.

Hector suos hortatur

"Ἀνέρες ἐστὲ φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
"Ὄφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω,
"Καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάς.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ
Δηΐου ἐκ πολέμοιο, θέων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους
Ὦκα μάλ', οὔπω τῆλε ποσὶ κραιπνοῖσι μεταστών,
Οἳ προτὶ ἄστυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλείδαο.
Στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύτου, ἔντε' ἄμειβεν.
Ἤτοι ὁ μὲν τὰ ἃ δῶκε φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ὁ δ' ἄμβροτα τεύχε' ἔδυνε
Πηλείδεω Ἀχιλῆος, ἅ οἱ θεοὶ οὐρανίωνες
Πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ᾧ παιδὶ ὄπασσε
Γηράς· ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἀπάνευθεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς,
Τεύχεσι Πηλείδαο κορυσσόμενον θείοιο,
Κινήσας ῥα κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν,
"Ἆ δειλ', οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
"Ὃς δή τοι σχεδὸν ἐστί· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
"Ἀνδρὸς ἀριστῆος, τόν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι·
"Τοῦ δὴ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐνηέα τε κρατερόν τε·
"Τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων
"Εἵλευ, ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω,
"Τῶν ποινήν, * ὅ τοι οὔτι μάχης ἐκνοστήσαντι γρ. ὅτι
"Δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλείωνος.
Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
Ἕκτορι δ' ἥρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροΐ· δῦ δέ μιν Ἄρης
Δεινὸς ἐνυάλιος· πλῆσθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
Ἀλκῆς καὶ σθένεος, μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
Βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δέ σφισι πᾶσι,
Τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλείωνος.
Ὤτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποιχόμενος ἐπέεσσι,
Μέσθλην τε, Γλαῦκόν τε, Μέδοντά τε, Θερσίλοχόν τε,
Ἀστεροπαῖόν τε, Δεισίνορά θ', Ἱππόθοόν τε,
Φόρκυν τε, Χάρμιόν τε, καὶ Ἔννομον οἰωνιστήν·
Τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
"Κέκλυτε μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων·
"Οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος, οὐδὲ χατίζων,
"Ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκαστον·
"Ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
"Προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν.
"Τὰ φρονέων δώροισι κατατρύχω, καὶ ἐδωδῇ
"Λαούς, ὑμέτερον δὲ ἑκάστου θυμὸν ἀέξω.
"Τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος, ἢ ἀπολέσθω,
"Ἠὲ σαωθήτω· ἡ γὰρ πολέμου ὀαριστύς.

“ Qui autem Patroclum, mortuum licet, (Ajax
“ Trojanos ad equorum domitores traxit, cesseritque ei
“ Dimidium huic spoliorum tribuam, dimidium verò ipse
“ Habebo ego: gloria autem ei erit quanta mihi.
Sic dixit: hi autē rectà contra Danaos ingruentes iverūt,
Hastilia protendētes: admodū verò ipsis sperabat animus
Cadaver ab Ajace trahere Telamonida
Stulti certè multis super ipso *cadavere* animam eripuit,
Et tunc Ajax alloquutus est *in* prælio strenuum Menelaum,
O amice, ô Menelae generose non amplius nos

Ajax Menelaum alloquitur.

“ Spero *nè* ipsos quidem redituros è bello:
“ Nec sanè tantum de cadavere timeo Patrocli,
“ Qui quidem mox Trojanorum saturabit canes, & aves,
“ Quantum meo de capite timeo, nè quid patiatur,
“ Et de tuo: quoniam belli nimbus omnia obtegit,
“ Hector: nobis autem rursus imminet gravis interritus,
“ Sed age optimates Danaorum voca, si quis audiat. (laus.
Sic dixit, neq; immorigerus fuit *in* prælio strenuus Mene-

Menelaus duces cohortatur.

Clamavit autem longè latéque Danais vociferans,
O dilecti Argivorum duces & principes,
Quíque apud Atridas, Agamemnonem & Menelaum
“ Publicè vescuntur, & imperant singuli
“ Copiis: à Jove verò dignitas & gloria procedit.
“ Difficile autem mihi est speculari unumquemque,
“ Ducum, tanta enim contentio belli exarsit.
“ Sed aliquis sponte sua veniat, indignet urque in animo
“ Patroclum Trojanis canibus ludibrium fieri.
Sic dixit: continuo autem audivit Oilei *filius* velox Ajax.
Primus verò obvius venit currens per prælium:
Hunc verò post Idomeneus & minister Idomenei
Meriones, similis Marti homicidæ.
Cæterorum verò quisnam sua mente nomina diceret,
Quotquot jam postea pugnam instaurarunt Achivorum,
Trojani a priores impetū fecere conferti, dúxq; erat Hect.
Veluti autem cum in ostiis à Jove fluentis fluvii
Resonat ingens unda ad fluxum: circa autem extrema
Littora resonant, eructante mari extra:
Tantus Trojanorum clamor erat: sed Achivi
Stabant circa Menœtiadem, eundem animum habentes,
Septi scutis æreis, circa autem ipsorum
Splendidas galeas Saturnius caliginem multam
Fudit: quoniam non Menœtiaden oderat antea
Quamdiu vivus existens famulus erat Æacidæ.
Nolebant autem ipsum hostium canibus prædam fieri

"Ὃς δέ κε Πάτροκλον καὶ τεθνηῶτά περ ἔμπης
"Τρῶας ἐς ἱπποδάμους ἐρύσει, εἴξει δέ οἱ Αἴας,
"Ἥμισυ τῶν ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς
"Ἕξω ἐγώ, τὸ δέ οἱ κλέος ἔσσεται ὅσσον ἐμοί περ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρίσαντες ἔβησαν,
Δούρατ' ἀνασχόμενοι, μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
Νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο,
Νήπιοι· ἦ τε πολέσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
Καὶ τότ' ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
"Ὦ πέπον ὦ Μενέλαε διοτρεφές, οὐκέτι νῶϊ
"Ἔλπομαι αὐτώ περ νοστησέμεν ἐκ πολέμοιο·
"Οὔ τι τόσον νέκυος * πέρι δείδια Πατρόκλοιο,
"Ὅς κε τάχα Τρώων κορέσει κύνας ἠδ' οἰωνούς, γρ. περιδείδια.
"Ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ * πέρι δείδια μή τι πάθῃσι
"Καὶ σῇ· ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει γρ. περιδείδια.
"Ἕκτωρ, ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
"Ἀλλ' ἄγ' ἀριστῆας Δαναῶν κάλει, ἤν τις ἀκούσῃ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς,
"Ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
"Οἵ τε παρ' Ἀτρείδῃς Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
"Δήμια πίνουσιν, καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος
"Λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ·
"Ἀργαλέον δέ μοί ἐστι διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον
"Ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδηεν·
"Ἀλλά τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ
"Πάτροκλον Τρῳῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι. Ξ
Ὣς ἔφατ'· ὀξὺ δ' ἄκουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
Πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε, θέων ἀνὰ δηϊοτῆτα.
Τὸν δὲ μετ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ·
Τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν ᾗσι φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι,
Ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἤγειραν Ἀχαιῶν.
Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.
Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διϊπετέος ποταμοῖο
Βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
Ἠϊόνες βοόωσιν ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω·
Τόσσῃ ἄρα Τρώων ἰαχὴ γένετ'· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἕστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
Λαμπρῇσιν κορύθεσσι Κρονίων ἠέρα * πολλὴν γρ. πουλλώ.
Χεῦ', ἐπεὶ οὐδὲ Μενοιτιάδην ἤχθαιρε πάρος γε,
Ὄφρα ζωὸς ἐὼν θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
Μίσησεν δ' ἄρα μιν δηΐων κυσὶ κύρμα γενέσθαι.

Trojanis, ideóque & ei auxiliari impulit socios.
Repulerunt autem priores Trojani nigroculos Græcos,
Cadaver autē relinquentes fugerunt. neq; aliquem ipsorū
Trojani magnanimi interfecerunt hastis cupientes licet;
Sed cadaver trahebāt: parūper tamē etiam ab eo Achivi
Absuturi erant, valde enim ipsos citò concitavit
Ajax, qui cùm forma tum factis superabat
Alios Danaos post inculpatum Peliden.
Ruit autem per primos pugnatores, sui similis robore
Apro, qui in montibus canes florentésque juvenes
Facilè dissipavit, circumactus per convalles.
Sic filius Telamonis clari illustris Ajax
Facilè adveniens, Trojanorum dissipavit phalanges,
Qui circa Patroclum iverant, cogitabant autem maximè
Oppidum versus suum trahere, & gloriam reportare.
Certè hunc Lethi Pelasgi illustris filius
Hippothous pede trahebat in forti pugna,
Quum alligasset loro juxta talum circa tendones,
Hectori & Trojanis gratificans: repente autem ipsi
Venit malū, quod ab eo nullus avertit quamvis cupientū.
Hunc autem filius Telamonis irruens per turbam,
Percussit cominus per galeam æneas malas habentem:
Scissa est autem equinas setas habens galea hastæ cuspide,
Percussa hastáque magna & manu crassa:
Cerebrum verò juxta ferrum hastæ subsiliit ex vulnere
Sanguinolentū: hujus autē ibi solutū est robur: è mãibus verò
Patrocli pedem magnanimi remisit in terram
Jacere: ipse verò prope ipsum cecidit supinus super mortuū
Longè à Larissa glebosa: neque parentibus
Educationis præmia charis reddidit: breve autē ejus ævum
Fuit, Ajacis magnanimi hasta interfecti.
Hector autē rursus in Ajacē jaculatus est hasta splendida,
Sed hic quidē ex adverso intuitus evitavit æream lanceā
Paululū: at Hector Schedium magnanimum Iphiti filium,
Phocensiū longè præstantissimum, qui in inclyto Panopeo
Domos habitabat, multis viris imperans,
Hunc percussit sub jugulum medium: & penitus summum
Cuspis ærea prope summum humerum evasit:
Sonuit autem lapsus: resonuerunt verò arma sub ipso.
Ajax autem rursus Phorcyna bellicosum Phænopis filiū,
Hippothoum defendentem medio in ventre percussit:
Rupit verò thoracis concavū, viscera autē ferrū (ma mãibus
Dilaceravit: hic v. in pulveres lapsus deprehēdit terrā pal-
Cesserant autē sensim primi pugnatores & illustris Hector

Circa Patrocli corpus fit acre prælium

Hippothoum Ajax interficit.

Τρωσὶν, τῷ καί οἱ ἀμυνέμεναι ὦρσεν ἑταίρους.
Ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἑλίκωπας Ἀχαιούς·
Νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν
Τρῶες ὑπέρθυμοι ἕλον ἔγχεσιν ἱέμενοί περ·
Ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο, μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοὶ
Μέλλον ἀπέσσεσθαι, μάλα γὰρ σφέας ὦκ' ἐλέλιξεν
Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
Τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων συῒ ἴκελος ἀλκὴν
Καπρίῳ, ὅς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηοὺς
Ῥηϊδίως ἐκέδασσεν ἑλιξάμενος διὰ βήσσας·
Ὣς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγαυοῦ φαίδιμος Αἴας,
Ῥεῖα μεταϊσσόμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας,
Οἱ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν· φρόνεον δὲ μάλιστα
Ἄστυ ποτὶ σφέτερον ἐρύειν, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
Ἤτοι τὸν Λήθοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱὸς
Ἱππόθοος ποδὸς εἷλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
Δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος, τάχα δ' αὐτῷ
Ἦλθε κακὸν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἱεμένων περ·
Τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος ἐπαΐξας δι' ὁμίλου,
Πλῆξ' αὐτοσχεδίην κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου.
Ἤρικε δ' ἱπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ,
Πληγεῖσ' ἔγχεΐ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ·
Ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς
Αἱματόεις· τοῦ δ' αὖθι λύθη μένος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἧκε χαμᾶζε
Κεῖσθαι· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ,
Τῆλ' ἀπὸ Λαρίσης ἐριβώλακος, οὐδὲ τοκεῦσι
Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε· μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
Ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
Ἕκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν, ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίον μεγάθυμον Ἰφίτου υἱὸν
Φωκήων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλυτῷ Πανοπῆϊ
Οἰκία ναιετάασκε, πολέσσ' ἄνδρεσσιν ἀνάσσων·
Τὸν βάλ' ὑπὸ κληῗδα μέσην· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
Αἰχμὴ χαλκείη παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσχε·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα δαΐφρονα Φαίνοπος υἱὸν
Ἱππόθοῳ περιβάντα, μέσην κατὰ γαστέρα τύψε·
Ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
Ἤφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ·

Argivi verò valde clamabant traxerántque mortuos
Phocynque Hippothoúmq; solverunt a. arma ab humeris
Tunc rursus Trojani bellicosis *fugati* à Græcis
In Ilium ascendissent per ignaviam *suam* victi, (tatem,
Argivi autem gloriā accepissent, etiam præter Jovis volun-
Robore & fortitudine sua: verùm ipse Apollo
Æneam hortatur Apollo. Æneam excitavit corpore Periphanti similis
Præconi Epitidæ, qui ei apud patrem senem (lia doctus:
Præconem agens consenuerat, benevola mentibus consi-
Huic se assimulans ipsum alloquutus est Jovis filius,
" Ænea, quomodo & præter deum servaretis
" Ilium altum? ita ut vidi viros alios
" Fortitudinéque potentiáque confisos, virtutéque,
" Multitudinéque sua, & intrepidum populum habentes:
" At nos Jupiter quidem multo mavult quam Danaos
" Vincere: sed ipsi timetis valde, neque pugnatis.
Sic dixit: Æneas a. longè jaculantē Apollinem (clamans
Cognovit corā intuitus: valde verò Hectorē alloquutus est
Hectórque & cæteri Trojanorum duces & sociorum
" Dedecus sanè nunc *est*, *nos* bellicosis ab Achivis
" In Ilium ascendere *ob* ignaviam victos.
" Sed adhuc aliquis dicit deorum mihi prope astans,
" Jovem summum consultorem, pugnæ auxiliatorem esse.
" Quare recta in Danaos eamus, neque illi quieti
" Patroclum navibus appropinquent mortuum.
Sic dixit, & multo ante propugnatores prosiliens stetit
Hi autem conversi sunt & adversi steterunt Achivis,
Ibi rursus Æneas Leocritum vulneravit hasta,
Filium Arisbantis Lycomedis fortem socium.
Hunc autem lapsum miseratus est bellicosus Lycomedes.
Stetit autē admod. prope iēs, & jaculatus est lācea splēdida
Et percussit Hippasiden Apisaonem pastorem populorum,
In hepate sub præcordiis, statim autem genua solvit,
Qui ex Pæonia foecunda venerat,
Et post Asteropæum primus ferebat *in* pugnando.
Hunc autem lapsum miseratus est bellicosus Asteropæus.
Irruit verò & hic promptus cum Danais pugnare, (dique
Sed nullo modo adhuc poterat, scutis n. oblepti erant un-
Stantes circa Patroclum, ante autem hastas tenebant.
Ajax enim valde omnes obibat, multum adhortans:
Neque cuiquam retro à cadavere recedere permittebat,
Neq; quemquā procurrere ad pugnandū Achiv. supra alios
Sed valde circa ipsum adesse, cominus autem pugnare:
Sic Ajax jubebat magnus; sanguine autem terra

Madesce-

Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, εἰρύσαντο δὲ νεκροὺς,
Φόρκυν θ', Ἱππόθοόν τε λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
Ἔνθά κεν αὖτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν,
Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκίῃσι δαμέντες·
Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἕλον καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν,
Κάρτεϊ καὶ σθένεϊ σφετέρῳ· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
Αἰνείαν ὤτρυνε, δέμας Περίφαντι ἐοικὼς
Κήρυκ' Ἠπυτίδῃ ὅς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
Κηρύσσων γήρασκε φίλα φρεσὶ μήδεα εἰδώς·
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
“Αἰνεία πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσσαισθε
“Ἴλιον αἰπεινήν, ὡς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους
“Κάρτεΐ τε σθένεΐ τε πεποιθότας, ἠνορέῃ τε,
“Πλήθεΐ τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας·
“Ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖσι
“Νίκην, ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον, οὐδὲ μάχεσθε.
Ὣς ἔφατ', Αἰνείας δ' ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
Ἔγνω ἐσάντα ἰδών, μέγα δ' Ἕκτορα εἶπε βοήσας,
“Ἕκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ, ἠδ' ἐπικούρων,
“Αἰδὼς μὲν νῦν ἥδε γ' ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
“Ἴλιον εἰσαναβῆναι ἀναλκείῃσι δαμέντας
“Ἀλλ' ἔτι γάρ τίς φησι θεῶν ἐμοὶ ἄγχι παραστὰς,
“Ζῆν' ὕπατον μήστωρα μάχης ἐπιτάρροθον εἶναι.
“Τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ' οἵ γε ἕκηλοι
Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνηῶτα.
Ὣς φάτο· καί ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη·
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
Ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Λειόκριτον οὔτασε δουρὶ
Υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον·
Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηΐφιλος Λυκομήδης·
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Καὶ βάλεν Ἱππασίδην * Ἀπισάονα ποιμένα λαῶν, γρ. Ἀμυθάονα.
Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλούθει,
Καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι·
Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος·
Ἴθυσεν δὲ καὶ ὃ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
Ἀλλ' οὔπως ἔτ' εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἕρχατο πάντῃ
Ἑσταότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο.
Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπῴχετο, πολλὰ κελεύων,
Οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει,
Οὔτέ τινα προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
Ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
Ὣς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος, αἵματι δὲ χθὼν

Madeſcebat purpureo: hi verò denſi cadebant
Mortui ſimul Trojanorum, & fortiſſimorum auxiliatorum,
Et Danaorum: neque hi enim ſine ſanguine pugnabant:
Pauciores autẽ multo peribāt: recordabātur enim ſemper
A ſe mutuò per turbam depellere laborem gravem.
Sic hi quidem pugnabant inſtar ignis: planè dixiſſes
Ipſum quoque ſolem periiſſe ipſámque lunam:
Caligine enim detinebantur in prælio, quotquot fortiſſimi
Stabant circa Menœtiaden mortuum.
Cæteri verò Trojaníque & ocreati Achivi,
Quieti pugnabant ſub divo: expanſus erat autẽ ſplendor
Solis acutus: nubes verò non apparebat per totam
Regionẽ, neq; in montibus: intermittentes autẽ pugnabant
Sua invicem fugientes tela luctuoſa, (tur
Longè diſſiti: qui verò in medio *erant*, dolores patieban-
Caligine & prælio: affligebantur autem ſævo ære
Quotquot fortiſſimi erant, duo verò nondũ viri audierant,
Viri glorioſi, Thraſymedes Antilochúſque,
De Patroclo mortuo, eximio, ſed adhuc putabant
Vivum in prima acie cum Trojanis pugnare.
Ipſi autem intuiti mortem & fugam ſociorum
Separatim pugnabant, quoniam ſic juſſerat Neſtor,
Concitans ad bellum nigris à navibus. (ortum
Illis verò per totum diem contentionis magnum certamen
Moleſtæ: labore autem & ſudore indeſinenter ſemper
Genuáque tibiæque, pedéſque ſubtus uniuſcujuſque
Manúſque oculíque fœdabantur pugnantium
Circum fortem famulum velocipedis Æacidæ.
Sicut autem quando vir tauri bovis magni pellem
Populis dederit diſtendendam temulentam pinguedine:
Accipientes autem utique hi diſpoſiti extendunt
In orbem, ſtatim verò humor exit, penetrátque adeps
Multis trahentibus: tenditur autem tota undique.
Sic hi huc & illuc cadaver parvo in ſpatio
Trahebant utrinque: valde enim ipſis ſperabat animus,
Trojanis quidem *ſe* tracturos ad Ilium, ſed Græcis,
Ad naves concavas: ac pro ipſo tumultus ortus eſt
Crudelis, neq: Mars copiarum concitator, neque Minerva
Hunc videns vituperaſſet, neq; ſi valde ipſam ira invaſiſſet:
Tale Jupiter ſuper Patroclo virorúmqee & equorum
Die illo intendit noxiũ certamen, neq; verò quicquã adhuc
Sciebat de Patroclo interfecto divinus Achilles.
Multum enim procul à navibus pugnabant velocibus,
Muro ſub Trojanorum; *ob* id ipſum nunquam exiſtimabat

Achilles Patrocli mortem nondum audivit.

Mortuum

Δεύετο πορφυρέῳ· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον
Νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων, καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων,
Καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἳ γὰρ ἀναιμωτί * γ' ἐμάχοντο· γρ. γε μάχοιτο.
Παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ γρ. καθ'
Ἀλλήλοις * ἀν' ὅμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπύν.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς, οὐδέ κε φαίης
Οὔτέ ποτ' ἠέλιον σόον ἔμμεναι, οὔτε σελήνην.
Ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχης, * ἐπὶ θ' ὅσοι ἄριστοι γρ. ὅπη θ'
Ἕστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ κατατεθνειῶτι·
Οἱ δ' ἄλλοι Τρῶές τε καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Εὔκηλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι· πέπτατο δ' αὐγὴ
Ἠελίου ὀξεῖα, νέφος δ' οὐ φαίνετο πάσης
Γαίης, οὐδ' ὀρέων· μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο
Ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα,
Πολλὸν ἀφεσταότες, τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγε' ἔπασχον
Ἠέρι καὶ πολέμῳ, τείροντο δὲ νηλέϊ χαλκῷ
Ὅσοι ἄριστοι ἔσαν· δύο δ' οὔ πω φῶτε πεπύσθην
Ἀνέρε κυδαλίμω, Θρασυμήδης Ἀντίλοχός τε
Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
Ζωὸν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι.
Τὼ δ' ἐπιοσσομένω θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων,
Νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὣς ἐπετέλλετο Νέστωρ,
Ὀτρύνων πόλεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.
Τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει
Ἀργαλέης, καμάτῳ δὲ καὶ ἱδρῷ νωλεμὲς αἰεὶ
Γούνατά τε, κνῆμαί τε, πόδες θ' ὑπένερθεν ἑκάστου,
Χεῖρές τ', ὀφθαλμοί τε παλάσσετο μαρναμένοιιν,
Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μεγάλοιο βοείην
Λαοῖσιν δώῃ τανύειν μεθύουσαν ἀλοιφῇ·
Δεξάμενοι δ' ἄρα τοί γε διαστάντες τανύουσι
Κυκλόσ'· ἄφαρ δέ τε ἰκμὰς ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφὴ
Πολλῶν ἑλκόντων, τάνυται δέ τε πᾶσα διαπρό·
Ὣς οἵ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ
Εἵλκεον ἀμφότεροι· μάλα γάρ σφισιν ἔλπετο θυμὸς,
Τρωσὶν μὲν ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
Νῆας ἔπι γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει
Ἄγριος, οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
Τόν γε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἵκοι·
Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
Ἤματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον· οὐδ' ἄρα πώ τι
Ἤδεε Πάτροκλον τεθνηότα δῖος Ἀχιλλεύς.
Πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων,
Τείχει ὕπο Τρώων· τό μιν οὔ ποτε ἔλπετο θυμῷ

Mortuum esse, sed vivum ubi appropinquasset portis
Reversurum: nam nè illud quidem sperabat animo
Eversurum oppidum sine se neque secum.
Sæpe enim hoc ex matre didicerat seorsum audiens,
Quæ ei referebat Jovis magni mentem. (ctum erat
Tamen tunc non ei dixerat malum tantum, quantum fa-
Mater, quòd scilicet ei longè charissimus perierat socius.
Hi autem semper circa mortuum acutas hastas tenentes,
Indesinenter hærebāt inter se,& se invicem interficiebant.
Sic autem aliquis dicebat Achivorum loricatorum,
Pugna pertinacissima circa Patrocli corpus.
O amici, non quidem nobis gloriosum est redire
" Naves ad concavas, sed hic terra nigra
" Omnibus dehiscat,hoc q.nobis statim multo utilius esset
" Quàm *si* istum *mortuum* Trojanis sinamus bellicosis
" Civitatem ad suam trahere, & gloriam referre.
Sic autem aliquis Trojanorum magnanimorum dixit,
" O amici, licet fatale *esset* juxta virum hunc prosterni
" Omnes pariter, nè quisquam *tamen* recedat à bello.
Sic sane aliquis dicebat: robur autem excitabat socii *sui*.
Sic hi quidem pugnabant: ferreus verò strepitus
Æreum ad cœlum ibat per aerem desertum:
Achillis equi lugent Patroclum.
Equi autem Æacidæ à pugna seorsum existentes
Flebant, postquam primum senserunt aurigam
In pulveribus lapsum per Hectorem homicidam.
Certè quidem Automedon Diori fortis filius
Sæpe quidem scutica cita concitabat verberans:
Sæpe verò blandis verbis alloquutus est. sæpe etiā minis:
Hi autem non retro ad naves ad latum Hellespontum
Volebant ire, neque in prælium ad Achivos:
Sed veluti cippus manet firmiter, qui super tumulo
Viri stat mortui, aut mulieris:
Sic manebant immotè pulcherrimum currum habentes,
Solo inclinantes capita: lacrymæ autem ipsis
Calidæ ex palpebris in terram fluebant plorantibus
Aurigæ desiderio: florida autem fœdabatur coma
Circulo excidens juxta jugum ambobus.
Lugentes autem hos conspicatus miseratus est Saturnius,
Movens verò caput, ad suum loquutus est animum,
Jupiter Achillis equos miseratus.
" Ah miseri, cur vos dedimus Peleo regi
" Mortali? vos autem estis senii expertes immortalésq;
" An ut infelices inter homines dolores habeatis?
" Non enim quicquam alicubi est ærumnosius homine,
" Omniū *animantium*, quæ super terrā spirántq; & serpūt.
" Sed non quidem vobis & curribus variegatis

Hecto-

Τεθνάμεν, ἀλλὰ ζωὸν ἐνιχριμφθέντα πύλῃσιν
Ἂψ ἀπονοστήσειν· ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν
Ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἕθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ.
Πολλάκι γὰρ τό γε μητρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων,
Ἥ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα.
Δὴ τότε γ' οὔ οἱ ἔειπε κακὸν τόσον ὅσσον ἐτύχθη
Μήτηρ, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος·
Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δοῦρατ' ἔχοντες,
Νωλεμὲς ἐγχρίμπτοντο, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
"Ὦ φίλοι οὐ μὰν * ἧμιν ἐϋκλεὲς ἀπονέεσθαι
"Νῆας ἔπι γλαφυράς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
"Πᾶσι χάνοι· τό κεν ἧμιν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη, γρ. ἡμῖν εὐκλεές.
"Εἰ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἱπποδάμοισιν,
"Ἄστυ ποτὶ σφέτερον ἐρύσαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
"Ὣς δέ τις Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν,
"Ὦ φίλοι εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
"Πάντας ὁμῶς, μή πώ τις ἐρωείτω πολέμοιο.
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἑταίρου.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο, σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς
Χάλκεον οὐρανὸν ἷκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο.
Ἵπποι δ' Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες
Κλαῖον, ἐπεὶ δὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνιόχοιο
Ἐν κονίῃσι πεσόντος ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.
Ἦ μὰν Αὐτομέδων Διώρεος ἄλκιμος υἱός,
Πολλὰ μὲν ἂρ μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων,
Πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσηύδα· πολλὰ δ' ἀρειῇ·
Τὼ δ' οὔτ' ἂψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
Ἠθελέτην ἰέναι, οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιούς.
Ἀλλ' ὥς τε στήλη μένει ἔμπεδον ἥ τ' ἐπὶ τύμβῳ
Ἀνέρος ἑστήκῃ τεθνηότος, ἠὲ γυναικός·
Ὣς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
Οὔδει * ἐνισκήψαντε καρήατα· δάκρυα δέ σφιν γρ. ἐνισκίμψαντε.
Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν,
Ἡνιόχοιο * πόθῳ· θαλερὴ δ' ἐμιαίνετο χαίτη,
Ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν * ἀμφοτέροισι. γρ. ποθῇ.
Μυρομένω δ' ἄρα τώ γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων· γρ. ἀμφοτέρωθεν.
Κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν,
"Ἆ δειλώ· τί σφῶϊ δόμεν Πηλῆϊ ἄνακτι
"Θνητῷ; ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε·
"Ἦ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον;
"Οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς,
"Πάντων ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει.
"Ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἅρμασι δαιδαλέοισιν

" Hector Priamides vehetur: neque enim permittam.
" An non satis quod & arma habet & gloriatur temerè?
" Vobis autem in genua mittam robur, & in animum,
" Ut & Automedontem servetis è bello
" Naves ad concavas, adhuc enim ipsis gloriam dabo
" Interficiendi, donec ad naves transtratas perveniant,
" Occideritque sol, & crepusculum sacrum superveniat.
Sic loquutus, equis inspiravit robur magnum:
Hi autem à jubis pulverem in terram excutientes
Rapidè ferebant citum currum ad Trojanos & Achivos:
His v. vectus Automedő pugnabat, dolẽs quãvis *ob* sociũ,
Equis impetum faciens, tanquam vultur in anseres.
Facilè quidem enim fugiebat è Trojanorum tumultu:
Facilè autem irruebat confertam per turbam insequens,
Sed non interficiebat viros quando concitabatur persequi.
Non enim ullo modo licebat soli *illi* vecto sacro in curru
Hasta *simul* ruere, & inhibere veloces equos.
Tandem autem jam ipsum socius vir vidit oculis
Alcimedon, filius Laercei Æmonidæ:
Stetit autẽ pone currum, & Automedontem alloquutus est,

Automedon & Alcimedon Achillis equos regunt.

" Automedon, quis tibi deorum inutile consilium
" In pectoribus posuit. & abstulit mentem sanam,
" Ut contra Trojanos pugnes prima acie
" Solus? cæterũ tibi socius interemptus est: arma autẽ Hector
" Ipse gerens humeris exultat Æacidæ.
Hunc autẽ rursus Automedon alloquutus est Diorĩ filius,
" Alcimedon, quisnam tibi Achivorum alius similis
" *Ad* equorũ immortaliũ tenendã domitionẽ, *i.* artem domandi robúrque
" Nisi Patroclus diis consilio par
" Vivus dum erat? nunc autem mors & fatum deprehẽdit.
" Sed tu quidem flagellum & habenas admirandas
" Accipe: ego verò ab equis descendam ad pugnam.
Sic dixit: Alcimedon autem celerem currum ascendẽs
Statim flagellum & habenas accepit manibus.
Automedő autẽ desiliit: idq; animadvertit illustris Hector
Statim verò Æneam alloquutus est prope astantem,
Ænea, Trojanorum consiliarie loricatorum,
" Equos hos duos vidi velocis Æacidæ,
" In bellum prodeuntes cum aurigis ignavis:
" Quocirca sperarem me capturum, si modò tu animo

Hector & Æneas Achillis equos persequuntur.

" Tuo velis: siquidem nequaquam irruentes nos
" Sustinerunt adversum stantes decernere marte.
Sic ait: neque immorigerus fuit strenuus filius Anchisæ:
Hi autem rectà iverunt scutis contecti humeros

Aridis

" Ἕκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται, οὐ γὰρ ἐάσω.
" Ἦ οὐχ ἅλις ὡς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὔτως;
" Σφῶιν δ' ἐν γούνεσσι βαλῶ μένος, ἠδ' ἐνὶ θυμῷ.
" Ὄφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσετον ἐκ πολέμοιο
" Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἔτι γάρ σφισι κῦδος ὀρέξω
" Κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκωνται,
" Δύῃ τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
Ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἠΰ·
Τὼ δ' ἀπὸ χαιτάων κονίην οὖδάσδε βαλόντε,
Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς·
Τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ' ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
Ἵπποις ἀΐσσων, ὥς τ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας.
Ῥεῖα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπὲκ Τρώων ὀρυμαγδοῦ·
Ῥεῖα δ' ἐπαΐξασκε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων.
Ἀλλ' οὐχ ᾕρει φῶτας, ὅτ' ἐσσεύαιτο διώκειν.
Οὐ γάρ πως ἦν οἶον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ
Ἔγχει ἐφορμᾶσθαι, καὶ ἐπισχεῖν ὠκέας ἵππους.
Ὀψὲ δὲ δή μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
Ἀλκιμέδων υἱὸς Λαέρκεος Αἱμονίδαο.
Στῆ δ' ὄπιθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προσηύδα·
Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλὴν
Ἐν στήθεσσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς·
Οἷον πρὸς Τρῶας μάχεαι πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ
Μοῦνος, ἀτάρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο, τεύχεα δ' Ἕκτωρ
Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.
Τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέειπε Διώρεος υἱός,
Ἀλκιμέδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος
Ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσίν τε μένος τε,
Εἰ μὴ Πάτροκλος θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
Ζωὸς ἐών; νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
" Ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
" Δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.
Ὣς ἔφατ'· Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἅρμ' ἐπορούσας,
Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·
Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε· νόησε δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ·
Αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα,
" Αἰνεία Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
" Ἵππω τώδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο
" Ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσι·
" Τῷ κεν ἐελποίμην αἱρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ
" Σῷ ἐθέλεις· ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊ
" Τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι Ἄρηϊ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἐῢς πάϊς Ἀγχίσαο.
Τὼ δ' ἰθὺς βήτην βοέῃς εἰλυμένω ὤμους,

Aridis, firmis: multum verò super inductum erat æs.
Unà cum his autem Chromiúsque & Aretus deo similis
Iverunt ambo: valde verò illis sperabat animus
Se eos interfecturos, abacturósq; latâ cervicē habētes
Stulti: neque sane erant sine sanguine reversuri (quos
Rursus ab Automedonte: hic verò precatus Jovē patrem
Fortitudine & robore repletus est præcordia undiq; nigra:
Statim autem Alcimedontem affatus est fidum socium,
" Alcimedon, nequaquam à me longè detineas equos:
" Sed proximè inspirátes tergo *nostro*. neq; enim equidē
" Hectorem Priamidem à robore temperaturum puto
" Antequam Achillis pulchrè jubatos conscendat equos
" Nobis interfectis, & in fugam vertat turmas virorum
" Argivorum, aut ipse inter primos capiatur.
Sic fatus, Ajaces vocavit & Menelaum,
" Ajaces Argivorum duces, & Menelae,
" Certè quidem cadaver committite fortissimis quibusq;
" Ut illud defendant, & propulsent acies virorum,
" A nobis verò vivis avertite crudelem diem:
" Huc namque ingruerunt per bellum lacrymosum
" Hector Æneásque qui Trojanorum sunt fortissimi;
" Quanquam hæc sanè deorum in genibus posita sunt,
" Jaculabor enim & ego: hæc autē Jovi omnia curæ erunt.
Dixit, & vibrans emisit longam hastam,
Et jecit Areti contra clypeum undique æqualem: *Automedon Aretum cecidit*
Hic autem hastam non prohibuit: pertransiit verò æs:
Intimum autem in ventrem per balteum intorsit.
Quemadmodū verò quando acutam habens securim juve-
Cædens post cornua bovis agrestis (nis vir
Nervum incidit totum, hic verò prosiliens cadit:
Ita hic prosiliens cecidit supinus, hastáque illi in
Visceribus valde acutè vibrata labefactavit membra.
Hector verò Automedontem petiit hasta splendida,
Sed is q. ex adverso conspicatus vitavit æream hastam,
In faciem enim procubuit: retro autem longa hasta
Saxo infixa est: extrema pars verò concussa est
Hastæ, tum deinde laxavit robur fortis Mars.
Et sanè jam ensibus cominus dimicassent,
Nisi ipsos Ajaces diremissent alacres
Qui venerunt per turmam socio vocante.
Hos autem subveriti cesserunt rursus retrò
Hector Æneásque, Chromiúsque diis par
Aretum verò ibi dereliquerunt vulneratum in corde
Jacentem: Automedon autem veloci æqualis Marti

Armísque

Αὔῃσι, στερεῇσι, πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
Τοῖσι δ' ἅμα Χρομίος τε καὶ Ἄρητος θεοειδὴς,
Ἤισαν ἀμφότεροι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς,
Αὐτώ τε κτενέειν, ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους,
Νήπιοι· οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτί γε νέεσθαι
Αὖτις ἀπ' Αὐτομέδοντος· ὁ δ' εὐξάμενος Διῒ πατρὶ,
Ἀλκῆς καὶ σθένεος πλῆτο φρένας ἀμφιμελαίνας.
Αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα πιστὸν ἑταῖρον,
"Ἀλκίμεδον, μὴ δή μοι ἀπόπροθεν ἰσχέμεν ἵππους,
"Ἀλλὰ μάλ' ἐμπνείοντε μεταφρένῳ· οὐ γὰρ ἔγωγε
"Ἕκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι ὀΐω·
"Πρίν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππω
"Νῶϊ κατακτείναντα φοβῆσαι δὲ στίχας ἀνδρῶν
"Ἀργείων, ἤ κ' αὐτὸς ἐνὶ προτοισιν ἁλοίη·
Ὣς εἰπὼν, Αἴαντε καλέσσατο, καὶ Μενέλαον·
"Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε καὶ Μενέλαε, γρ. ἐπιτρέπεθ' οἵπερ.
"Ἤτοι μὲν τὸν νεκρὸν * ἐπιτρέπεθ' ὅσοι ἄριστοι.
"Ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, καὶ ἀμυνέσθαι στίχας ἀνδρῶν.
"Νῶϊν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ.
"Τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κάτα δακρυόεντα,
"Ἕκτωρ Αἰνείας θ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
"Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.
"Ἥσω γὰρ καὶ ἐγώ· τὰ δὲ καὶ Διῒ πάντα μελήσει.
Ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην·
Ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκὸς,
Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.
Ὡς δ' ὅταν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήϊος ἀνὴρ,
Κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο,
Ἶνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὁ δὲ προθορὼν ἐρίπῃσιν·
Ὣς ἄρ' ὅγε προθορὼν πέσεν ὕπτιος· ἐν δέ οἱ ἔγχος γρ. Νηδυίοισι.
Νηδύεσσι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον λύε γυῖα.
Ἕκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
Πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
Οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
Ἔγχεος, ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
Καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὁρμηθήτην,
Εἰ μή σφω Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε.
Οἵ ῥ' ἦλθον καθ' ὅμιλον ἑταίρου κικλήσκοντος.
Τοὺς δ' ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις
Ἕκτωρ, Αἰνείας τ', ἠδὲ Χρόμιος θεοειδής·
Ἄρητον δὲ κατ' αὖθι λίπον δεδαϊγμένον ἦτορ
Κείμενον· Αὐτομέδων δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,

Armísque *cum* spoliavit, & glorians verbum dixit,
Profectò paululum saltem *propter* Menœtiaden mortui
Cor dolore levavi, deteriorem licet interfecerim.
Sic fatus, in curru sublata spolia cruenta
Posuit, ipséque conscendit pedes, & manus desuper
Sanguinolentus, ceu quis leo taurum qui voraverit.
Circa Patrocli corpus iteratur pugna. Rursus autem super Patroclo cepit intendi fortis pugna
Molesta, lacrymosa: excitavit verò certamen Minerva
E cœlo descendens: præmiserat enim latè prospiciēs Jup.
Concitare Danaos, namque animus mutatus erat ejus
Veluti purpuream Irin mortalibus *cum* extenderit
Jupiter cælitus signum ut sit vel belli,
Vel etiam tempestatis frigidæ, quæ quidem ab operibus
Homines quiescere facit in terra, ovibus verò nocet:
Sic hæc cærulea nebula convolvens seipsam,
Ingressa est Achivorū gentē: excitavit autē virū quemque
Primum verò Atrei filium excitans affata est
Menelaum animat Minerva. Fortem Menelaum (hic enim illi prope aderat)
Assimilata Phœnici forma & indefessa voce,
" Tibi quidem Menelae mœror & dedecus
" Erit, siquidem Achillis clari fidum sodalem
" Muro sub Trojanorum veloces canes discerpserint:
" Sed gere te fortiter, incita verò exercitum totum.
Hanc autem rursus affatus est *in* prælio fortis Menelaus,
" Phœnix venerande, senex antique, utinam Minerva
" Dederit robur mihi, telorum verò depulerit impetum:
" Ideo equidem vellem adesse & opem ferre
" Patroclo, vehemēter enim mihi moriens offēdit animū
" Sed Hector ignis grave habet robur, neque desistit
" Ferro trucidans: huic enim Jupiter gloriam præbet.
Sic dixit, gavisa est autem cæsiis oculis Minerva,
Quia ipsam ante deos precatus erat omnes:
Vim autem in humeris & genibus posuit:
Et ei muscæ audaciam in pectoribus immisit:
Quæ quamvis depulsa frequenter à corpore humano
Appetit mordere, dulcísque illi sanguis hominis *est*:
Tali eum audacia replevit in præcordiis atris.
Ivit autem ad Patroclum & jaculatus est hasta splendida
Erat verò inter Trojanos Podes filius Eetionis,
Divésque strenuúsque, maximéque ipsum honorab. Hect.
Inter populares, quoniam ei sodalis erat charus conviva:
Hunc ad balteum assequutus est flavus Menelaus,
Properantem in fugam; penitus autem ferrum intorsit.
Insonuit verò lapsus, at Atrides Menelaus

Cadaver

Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα,
"Ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενοιτιάδαο θανόντος
"Κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερείονά περ καταπέφνων.
Ὣς εἰπὼν, ἐς δίφρον ἑλὼν ἔναρα βροτόεντα
Θῆκ'. * ἂν δ' αὐτὸς ἔβαινε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν Γρ. ἰνά.
Αἱματόεις, ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.
Ἂψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὑσμίνη,
Ἀργαλέη, πολύδακρυς, ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη,
Οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς
Ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.
Ἠΰτε πορφυρέην ἶριν θνητοῖσι τανύσσῃ
Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
Ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ἔργων
Ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονὶ, μῆλα δὲ κήδει·
Ὣς ἡ πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασα * ἑαυτὴν, Γρ. ἑ αὐτήν.
Δύσετ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον·
Πρῶτον δ' Ἀτρέος υἱὸν ἐποτρύνουσα προσηύδα,
Ἴφθιμον Μενέλαον· ὃ γάρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν,
Εἰσαμένη Φοίνικι δέμας, καὶ ἀτειρέα φωνήν.
"Σοὶ μὲν δὴ Μενέλαε, κατηφείη καὶ ὄνειδος
"Ἔσσεται, εἴ κ' Ἀχιλῆος ἀγαυοῦ πιστὸν ἑταῖρον
"Τείχει ὕπο Τρώων ταχέες κύνες ἑλκύσωσιν·
"Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
"Φοῖνιξ ἄττα, γεραιὲ παλαιγενὲς, εἰ γὰρ Ἀθήνη γρ. Τὸν
"Δοίη κάρτος ἐμοὶ, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν,
"Τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλοιμι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
"Πατρόκλῳ· * μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσσατο θυμόν.
"Ἀλλ' Ἕκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει
"Χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει. Γρ. μέγα
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὅττι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων·
Ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνεσσιν ἔθηκε,
Καί οἱ μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνῆκεν,
Ἥ τε καὶ ἐργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο
Ἰσχανάᾳ δακέειν, λαρὸν * τέ οἱ αἷμ' ἀνθρώπου. γρ. δή οἱ
Τοίου μιν θάρσος πλῆσεν φρένας ἀμφιμελαίνας·
Βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς υἱὸς Ἠετίωνος,
Ἀφνειός τ' ἀγαθός τε, μάλιστα δέ μιν τίεν Ἕκτωρ
Δήμου, ἐπεί οἱ ἑταῖρος ἔην φίλος εἰλαπιναστής·
Τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος,
Ἀΐξαντα φόβονδε· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε.
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀτὰρ Ἀτρείδης Μενέλαος,

Cadaver à Trojanis subtraxit ad agmen sociorum:
Hectorem autem propius stans instigavit Apollo
Phœnopi Asiadæ similis, qui illi omnium
Hospitum amicissimus erat, in Abydo ædes habitans:
Huic se assimilans ipsum affatus est longè jaculans Apollo,
Hector, quis te amplius alius Achivorum formidet?
Ut jam Menelaum timuisti qui ante quidem
Mollis bellator, nunc autem abiit solus subtrahens
Cadaver ex Trojanis, tuúmque interfecit fidum socium,
Strenuum inter propugnatores, Poden filium Eetionis.
Sic dixit: hunc verò doloris nebula obtexit nigra.
Ibat autem per primam aciem armatus fulgenti ære:
Et tunc sanè Saturnius sumpsit ægidem fimbriatam
Splendentem, Idam verò nubibus cooperuit.
Fulgurans autẽ valde graviter insonuit: hanc verò concuss.
Victoriámque Trojanis dedit, & in fugam vertit Achiv.
Primus Peneleus Bœotius capessit fugam:
Vulneratus n. erat ad humerũ hasta, antrorsũ cõvers. sẽper
Summum leviter: perstrinxit autem ei ad os usque
Cuspis Polydamantis, hic enim percussit propè accedens:
Leitũ deinde Hector cominus vulneravit in manu ad volã
Filium Alectryonis magnãimi, cessare fecit autem à pug.
Territus est verò circũspiciens, quoniã nõ amplius spera:
Hastã tenentem manu *se* pugnaturũ cũ Trojan. (animo
Hectorem autem Idomeneus in Leitum irruentem
Percussit *ad* thoracem in pectus juxta papillam,
In summo verò fracta est longa hasta, hi autẽ clamaverunt
Trojani, ille verò *in* Idomeneum jaculatus est Deucalidem
In curru stantem: ab eo quidem paululum aberravit.
Cæterum hic Merionis comitem aurigámque
Cœranum, qui è Licto bene habitata sequebatur ipsum:
Pedester enim primo linquens naves utrinque agitatas
Venit: & Trojanis magnam victoriam præbuisset,
Nisi Cœranus confestim celeres impulisset equos;
Et huic quidem lux i. *salus* venit, depulitq; crudelẽ diem.
Ipse autem perdidit animum sub Hectore homicida.
Hunc percussit sub maxillam & aurem: at sanè dentes
Excussit hasta extrema, linguámque discidit mediam;
Cecidit autem è curru, at habenas dejecit in terram:
Et has Meriones accepit manibus charis
Procumbens è campo, & Idomeneum alloquutus est,
Flagella nunc quousque veloces ad naves pervenias:
Cognoscis a. & ipse quod non amplius victoria *est* Græc.
Sic dixit: Idomeneus autẽ flagellavit pulch. jubatos equ.

Naves

Hectorẽ animat Apollo.

Trojani fugant Achivos.

Νεκρὸν ὑπὲκ Τρώων ἔρυσαι μετ' ἔθνος ἑταίρων.
Ἕκτορα δ' ἐγγύθεν ἱστάμενος ὤτρυνεν Ἀπόλλων,
Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἁπάντων
Ξείνων φίλτατος ἔσκεν Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων,
"Ἕκτορ τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν·
"Οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃ τὸ πάρος περ
"Μαλθακὸς αἰχμητής· νῦν δ' οἴχεται οἶος ἀείρας
"Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων· σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον,
"Ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν υἱὸν Ἠετίωνος.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ·
Καὶ τότ' ἄρα Κρονίδης ἕλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν
Μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν·
Ἀστράψας δὲ μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δ' ἐτίναξε·
Νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιούς.
Πρῶτος Πηνέλεως Βοιώτιος ἦρχε φόβοιο.
Βλῆτο γὰρ ὦμον δουρὶ, πρόσω τετραμμένος αἰεὶ,
Ἄκρον ἐπιλίγδην, γράψεν δέ οἱ ὀστέον ἄχρις
Αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὁ γάρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθών.
Λήϊτον αὖθ' Ἕκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
Υἱὸν Ἀλεκτρυόνος μεγαθύμου, παῦσε δὲ χάρμης·
Τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο θυμῷ
Ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.
Ἕκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Λήϊτον ὁρμηθέντα
Βεβλήκει θώρηκα κατὰ στῆθος παρὰ μαζόν·
Ἐν καυλῷ δ' ἐάγη δολιχὸν δόρυ· τοὶ δ' ἐβόησαν
Τρῶες, ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο
Δίφρῳ ἐφεσταότος· τοῦ μέν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἅμαρτεν.
Αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ', ἡνίοχόν τε,
Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου ἐϋκτιμένης ἕπετ' αὐτῷ·
Πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας
Ἤλυθε, καὶ Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
Εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·
Καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ·
Αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο·
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
Ὦσε δόρυ πρυμνὸν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην.
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡνία χεῦεν ἔραζε·
Καὶ τάγε Μηριόνης ἔλαβεν χείρεσσι φίλῃσι,
Κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσηύδα,
"Μάστιε νῦν εἵως κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
"Γινώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς ὅτ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν·
Ὣς ἔφατ'· Ἰδομενεὺς δ' ἴμασεν καλλίτριχας ἵππους·

Νῆας

Naves ad concavas, jam enim timor inciderat animo
Neque latuit Ajacem magnanimum & Menelaum
Jupiter: quum jam Trojanis dedit alteram victoriam.
Inter hos autẽ sermonẽ orsus est magnus Telamonius A-
Ajax terretur. " Papæ jam quidem & qui valde stultus est (jax,
" Cognosceret quòd Trojanis pater Jupit. gloriã præb.
" Horum enim omnium tela tangunt quicunq; *ea* emittit
" Seu ignavus seu fortis. Jup. nihilominus omnia *tela* dir.
" Nobis verò incassum omnibus irrita cadunt humi.
" Sed agite, ipsi saltem excogitemus consilium optimũ,
" Tum ut cadaver trahamus, tum etiam ut ipsi
" Gaudio charis sociis simus, reversi.
" Qui forte huc respicientes tristantur, neque putant
" Hectoris homicidæ robur & manus inaccessas
" Laturos, sed in naves nigras præcipitaturos esse.
" Utinam verò esset aliquis socius *qui* nuntiaret citissimè
" Pelidæ: quoniam non ipsum puto ne audisse quidem
" Triste nuntium quod ei dilectus periit socius.
" Atqui nondum possum videre talem inter Græcos:
" Caligine enim septi sunt simul ipsique & equi.
" Jupiter pater, sed tu libera à caligine filios Achivorum
" Facque serenitatem, dáque oculis videre.
" In luce autẽ vel perde *nos*, quandoquidẽ tibi placuit ita
Sic dixit: hunc verò pater miseratus est lacrymantem
Statim autem caliginem dispersit, & amovit nebulam,
Sol verò affulsit, acies autem omnis apparuit.
Et tunc Ajax alloquutus est *in* prælio fortem Menelaum,
Ajax Menelaũ hortatur, ut Antilochum mittat ad Achillem, nũciatum mortem Patrocli " Circumspice nunc Menelae generose, an videas
" Vivum adhuc Antilochum magnanimum Nestoris filiũ
" Incita autem ut ad Achillem bellicosum ocyus profect.
" Nuntiet quòd ei multò charissimus periit socius. (laus,
Sic dixit: neq; immorigerus fuit *in* bello strenuus Mene-
Perrexit autem ire, veluti aliquis leo à caula,
Qui postquam fatigatus fuerit canésque virósque irritans
Qui ipsum non sinunt boum adipem auferre,
Totam noctem vigilantes: his verò carnium cupidus
Recta irruit, sed nihil proficit: crebra enim jacula
Adversa provolant audacibus à manibus,
Ardentésque faces quas formidat, concitatus licet *sit*:
Mane autem seorsum ivit afflicto animo:
Sic à Patroclo *in* bello strenuus Menelaus
Ibat valde invitus: admodum enim timebat ne ipsũ Ach.
Gravi præ timore dilaniationem hostibus relinquerent:
Multum autem Merionémque, & Ajaces hortabatur.

Νῆας ἔπι γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ,
Οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
“Ὢ πόποι, ἤδη μέν κε καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστι,
“Γνοίη ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
“Τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἅπτεται ὅστις * ἀφείη, γρ. ἀφίει,
“Ἢ κακὸς, ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
“Ἡμῖν δ' αὔτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε
“Ἀλλ' ἄγετ', αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
“Ἠμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
“Χάρμα φίλοις ἑτάροισι * γινώμεθα νοστήσαντες· γρ. γνοίμεθα.
“Οἵ που δεῦρ' ὁρόωντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασὶν
“Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
“Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
“Εἴη δ' ὅστις ἑταῖρος ἀπαγγείλειε τάχιστα
“Πηλείδῃ· ἐπεὶ οὔ μιν ὀΐομαι οὐδὲ πεπύσθαι
“Λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος.
“Ἀλλ' * οὔπῃ δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν. γρ. ὕπω.
“Ἠέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
“Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος υἷας Ἀχαιῶν·
“Ποίησον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
“Ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεί νύ τοι εὔαδεν οὕτως.
Ὣς φάτο· τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα·
Αὐτίκα δ' ἠέρα μὲν σκέδασεν καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλην·
Ἠέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη·
Καὶ τότ' ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
“Σκέπτεο νῦν Μενέλαε διοτρεφὲς, αἴ κεν ἴδηαι
“Ζωὸν ἔτ' Ἀντίλοχον μεγάθυμον Νέστορος υἱόν.
“Ὄτρυνον δ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα,
“Εἰπεῖν, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Βῆ δ' ἰέναι, ὥς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
Ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ κε κάμῃσι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
Οἵ τε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι
Πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
Ἰθύει, ἀλλ' οὔ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες γρ. Ἰθύνει.
Ἀντίοι ἀΐσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν, γρ. Ἀντίον
Καιόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
Ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
Ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ἤϊε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δίε μή μιν Ἀχαιοὶ
Ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἕλωρ δηΐοισι λίποιεν.
Πολλὰ δὲ Μηριόνῃ τε καὶ Αἰάντεσσι κέλευεν,

“Αἴαντ'

Ajaces Argivorum duces, Merionéque.
Nunc aliquis mansuetudinis Patrocli miseri
Recordetur: omnibus enim norat mitis esse
Vivus existens, nunc verò mors & fatum *illum* occupat.
Sic fatus abiit flavus Menelaus,
Undique circumspiciens, veluti aquila quam aiunt
Acutissimè cernere *inter* aerias volucres,
Quamque & altè existentẽ pedibus velox non latuit lepus
Arbusto sub frondoso jacens: sed in ipsum
Fertur, & ipsum confestim capiens exemit animam:
Sic tunc tibi Menelae generose oculi lucidi
Undique vertebantur multorum per agmen sociorum,
Si fortè Nestoris filium adhuc viventem videres.
Hũc verò citissimè animadv. aciei parte in sinistra totius,
Animantémque socios & excitantem ad pugnandum.
Prope verò astans alloquutus est flavus Menelaus.

Menelaus Antilochum mittit ad Achillẽ nũciatũ mortem Patrocli

" Antiloche, eia age huc generose, ut audias
" Tristem nuntium, quæ *res* utinam nunquam evenisset,
" Jam quidem te & ipsum puto videntem
" Cognoscere quòd cladem deus Danais advolvit: (rum
" Victoria a. *est* Trojan. occisus est verò optimus Achivo-
" Patroclus: magnum autem desiderium Danais contigit.
" Sed tu mox Achilli, currens ad naves Græcorum
" Nuntia, si fortè celerrimè cadaver ad navem servet
" Nudũ: nam arma quidem habet galeã movens Hector
Sic dixit: Antilochus autẽ perculsus est verbũ ut audivit
Diu verò ipsum silentium verborum corripuit: eíq; oculi
Lacrymis impleti sunt florida autem ejus hæsit vox:
Sed neque sic Menelai mandatum neglexit.
Perrexit autem currere: suáque arma eximio dedit amico
Laodoco, qui juxta eum flectebat unungulos equos.
Hunc quidem lacrymantem pedes referebant è prælio,
Pelidæ Achilli infaustum nuntium nuntiaturum.
Neque tibi Menelae generose voluit animus
Afflictis sociis auxiliari: unde discessit
Antilochus, ingénsque desiderium Pyliis fuit:
Sed ille his Thrasymedem divinum immisit.
Ipse verò rursus ad Patroclum heroem profectus est.
Constitit autem quũ ad Ajaces venit, ac statim alloquutus
Illum quidem jam ad naves præmisi veloces (est,
" Ut iret ad Achil. pedibus velocẽ, neq; tamẽ Achil puto
" Nunc venturũ vehẽenter quamvis iratũ Hectori divino.
" Nullo n. modo nudus *armis* cũ sit *contra* Trojan. pugnab.
" Nos autem ipsi saltem cogitemus consilium optimum,

“ Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,
“ Νῦν τις ἐνηείης Πατροκλῆος δειλοῖο
“ Μνησάσθω, πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
“ Ζωὸς ἐών· νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
Πάντοσε παπταίνων, ὥς τ' αἰετὸς ὅν ῥά τε φασὶν
Ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν,
Ὅν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτὼξ
Θάμνῳ ὕπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος· ἀλλά τ' ἐπ' αὐτῷ
Ἔσσυτο, καί τε μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.
Ὣς τότε σοί Μενέλαε διοτρεφὲς ὄσσε φαεινὼ
Πάντοσε δινείσθην πολέων κατ' ἔθνος ἑταίρων,
Εἴ που Νέστορος υἱὸν ἔτι ζώοντα ἴδοιο.
Τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
Θαρσύνονθ' ἑτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
“ Ἀντίλοχ' εἰ δ' ἄγε δεῦρο διοτρεφὲς, ὄφρα πύθηαι
“ Λυγρῆς ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
“ Ἤδη μὲν σὲ καὶ αὐτὸν ὀΐομαι εἰσορόωντα,
“ Γινώσκειν ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει·
“ Νίκη δὲ Τρώων, πέφαται δ' ὤριστος Ἀχαιῶν
“ Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται.
“ Ἀλλὰ σύ γ' αἶψ' Ἀχιλῆϊ θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
“ Εἰπεῖν, αἴ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
“ Γυμνόν, ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὣς ἔφατ', Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκούσας·
Δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή·
Ἀλλ' οὐδ' ὡς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησε·
Βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρῳ
Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους·
Τὸν μὲν δάκρυ χέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο,
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
Οὐδ' ἄρα σοὶ Μενέλαε διοτρεφὲς ἤθελε θυμὸς
Τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
Ἀλλ' ὅγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν·
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει·
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' Αἰάντεσσι κιών, εἶθαρ δὲ προσηύδα,
“ Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῇσιν
“ Ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἴω
“ Νῦν ἰέναι μάλα περ κεχολωμένον Ἕκτορι δίῳ·
“ Οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο·
“ Ἡμεῖς δ' αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,

Tum ut cadaver trahamus, tum etiam ut ipsi
" Trojanorum ex vociferatione mortem & fatum fugia?
" Hunc autem excepit dein magnus Telamonius Ajax,
" Omnia pro decoro dixisti, admodum inclyte ô Menel.
" Sed tu quidem & Meriones subeuntes valde citò
" Cadaver sublatum ferte è prælio, sed à tergo (divinum
" Nos pugnabimus *adversus* Trojanósque & Hectorem
" Parem animum habentes, ejusdem nominis, qui ante
" Sustinemus acre prælium prope invicem manentes.
Sic dixit: hi verò cadaver à terra ulnis extulerunt
Alte admodum valde, acclamavítque populus retro
Trojanus, ut viderunt cadaver tollentes Achivos:
Irruerunt autem canibus similes qui in aprum
Vulneratum festinant ante juvenes venatores,
Aliquantisper enim currunt vastare cupidi:
Sed dum jam in illos convertitur robore fisus,
Retróque cedunt, diffugiúntque alio alius:
Sic Trojani aliquantisper quidem turmatim sequebantur
Ferientes ensibúsque & hastis ancipitibus.
Cæterum ubi Ajaces conversi contra ipsos
Constitissent, eorum mutatus est color, neque quisquam
Procurrens pro mortuo pugnare. (sustinuit,
Sic hi alacres cadaver extulerunt è bello
Naves ad concavas, bellum verò intensum est ipsis
Infestum, velut ignis qui invadens civitatem virorum
Excitatus subitò comburit, minuuntur autem domus
In flamma magna, quam cum fremitu agit vis venti:
Sic quidem hos, equorúmque, & virorum bellicosorum
Indesinens tumultus insequebatur abeuntes:
Hi autem, tanquam muli validas vires assumentes,
Trahunt ex monte per asperam viam
Vel trabem vel lignum ingens navale: intus verò animus,
Affligitur simul laboréque & sudore festinantibus:
Sic hi prompti cadaver ferebant, at à tergo
Ajaces arcebant *Trojanos*, sicut collis amovet aquam
Sylvosus, campum longè latéque assequutus,
Qui rapidorum fluminum difficilia fluenta
Arcet, statim autem omnibus fluxum ad campum dirigit
Amovens, neque ipsum vi *sua* perrumpunt flumina,
Sic usque Ajaces pugnam reprimebant retrò
Trojan. hi v. simul sequebantur, duo a. inter hos maximè
Æneásque Anchisiades & illustris Hector.
Horum autem sicut sturnorum agmen venit vel graculorum
Acutè vociferantes, quando vident accedentem

Acci-

"Ἢ μὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
"Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
"Πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες, ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε·
"Ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὦκα
"Νεκρὸν ἀείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὄπισθεν
"Νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι δίῳ,
"Ἶσον θυμὸν ἔχοντες, ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ
"Μίμνομεν ὀξὺν Ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
Ὕψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν
Τρωϊκὸς, ὡς εἴδοντο νέκυν αἴροντας Ἀχαιούς·
Ἴθυσαν δὲ κύνεσσιν ἐοικότες, οἵ τ' ἐπὶ κάπρῳ
Βλημένῳ ἀΐξωσι πρὸ κούρων θηρητήρων,
Ἕως μὲν γάρ τε θέουσι διαρραῖσαι μεμαῶτες·
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐν τοῖσιν ἑλίξεται ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ἄψ τ' ἀνεχώρησαν, διά τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος·
Ὣς Τρῶες, εἵως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς
Σταίησαν, * τῶν δὲ τράπετο χρώς, οὐδέ τις ἔτλη
Πρόσσω ἀΐξας περὶ νεκροῦ * δηριάασθαι.
Ὣς οἵ γε μεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο, γρ. τῶν
Νῆας ἔπι γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
Ἄγριος ἠΰτε πῦρ, τό, τ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν δ' ἐτρά-
Ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἶκοι πετο.
Ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἲς ἀνέμοιο· γρ. δηρί-
Ὣς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων, σασθαι.
Ἀζηχὴς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν. γρ. κἠ
Οἱ δ' ὥς θ' ἡμίονοι κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες, δ' ἐρίσα-
Ἕλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν, σθαι.
Ἢ δοκὸν, ἠὲ δόρυ μέγα νήϊον, ἐν δέ τε θυμὸς
Τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἱδρῷ σπευδόντεσσιν·
Ὣς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον· αὐτὰρ ὄπισθεν
Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥστε πρὼν ἰσχάνει ὕδωρ
Ὑλήεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς·
Ὅστε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
Ἴσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησι
Πλάζων, οὐδέ τί μιν σθένεϊ ῥηγνῦσι ῥέοντες·
Ὣς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
Τρώων· οἱ δ' ἅμ' ἕποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.
Τῶν δ' ὥς τε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἠὲ κολοιῶν
Οὖλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντα

Accipitrem, qui parvis cædem affert avibus:
Sic ab Æneáque & Hectore juvenes Achivorum
Acutè clamantes ibant obliviscebantúrque certaminis.
Multa verò arma pulchra ceciderunt circúmq; inq; fossam
Fugientium Danaorum: belli autem non fiebat cessatio.

ARGUMENTUM XVIII. LIBRI ILIADIS HOMERI.

Achilles Patrocli mortem resciens, luget; ascendens autem Thetis è mari consolatur ipsum, & suadet abstinere à bello, donec ei arma afferat à Vulcano: Jussu verò Junonis inermis progressus ad fossam apparet hostibus, qui ex viso perculsi fugiunt, & in fuga multi extinguuntur. Patrocli verò corpus salvum perductum Myrmidones lavant: Vulcanus autem Achilli armaturam præparat.

ALIUD ARG. VEL INSCR.

Σ, *Thetis Achilli à Vulcano attulit arma.*

VEL ITA,

Σ, *Arma fabricatus est Vulcanus Achilli.*

ALIA INSCRIPTIO.

Armorum fabricatio.

HOMERI ILIADOS LIB. XVIII.

SIC hi quidem pugnabant instar ignis ardentis.
Antilochus autem Achilli pedibus celer nuntius venit:
Húc verò invenit ante naves erectas antennas habentes:
Ea cogitantem animo quæ jam perfecta erant.
Ingemiscens verò dixit ad suum generosum animum,
Hei mihi, cur rursus comati Achivi
Ad naves tumultuosè pelluntur, turbati per campum?
Vereor nè jam mihi perficiant dii tristes curas animo,
Ut olim mihi Mater narravit, & mihi dixit,
Myrmidonum fortissimum, adhuc vivente me,
Manibus Trojanorum deserturum esse lucem solis.

Profecto

κίρκον, ὅ τε σμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν·
ὣς ὑπ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἕκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
οὖλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης.
Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περί τ' ἀμφί τε τάφρον,
φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίγνετ' ἐρωή.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Σ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Ἀχιλλεὺς τὸν Πατρόκλου θάνατον ἐπιγνοὺς ὀδύρεται· ἀνελθοῦσα δὲ ἡ Θέτις ἐκ τῆς θαλάσσης, παρηγορεῖ αὐτὸν, καὶ παραινεῖ ἀπέχεσθαι τοῦ πολέμου, ἕως ἂν αὐτῷ ὅπλα κομίσῃ παρὰ τοῦ Ἡφαίστου. Κελευσάσης δὲ Ἥρας ἄοπλος προσελθὼν ἐπὶ τὴν τάφρον ἐπιφαίνεται τοῖς πολεμίοις, καὶ αὐτὸν ἐκπλαγέντες φεύγουσι, καὶ κατὰ τὴν φυγὴν πολλοὶ διαφθείρονται· τὸ δὲ τοῦ Πατρόκλου σῶμα διασώσαντες οἱ Μυρμιδόνες λούουσιν· Ἥφαιστος δὲ Ἀχιλλεῖ πανοπλίαν κατασκευάζει.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,
ἢ ἐπιγραφή.

Σῖγμα Θέτις Ἀχιλῆϊ παρ' Ἡφαίστου φέρεν ὅπλα.

Ἢ οὕτως.

Σῖγμα, τεύχεα τεῦξε καμὼν Ἥφαιστος Ἀχιλλεῖ.

ΑΛΛΗ.

Ὁπλοποιΐα.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἡ Σ. Ῥαψῳδία.

Ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε·
Τὸν δ' εὗρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
"Ὤ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
"Νηυσὶν ἐπικλονέονται, ἀτυζόμενοι πεδίοιο.
"Μὴ δή μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
"Ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καί μοι ἔειπε,
"Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον, ἔτι ζώοντος ἐμεῖο,
"Χερσὶν ὑπὸ Τρώων λείψειν φάος ἠελίοιο.

" Profectò omnino jam mortuus est Menœtii fortis filius,
"Miser: equidem monueram ut cũ repulisset hostilem ignem;
" Ad naves rediret, neque cum Hectore fortiter pugnaret.
Dum is hæc volvebat in mente & in animo,
Interim ad eum prope accessit illustris Nestoris filius,
Lacrymas calidas fundens, dixítque nuntium tristem,

Antilochus Achilli mortem Patrocli nunciat.

" Heu Pelei fili bellicosi, certe valdè triste
" Audies nuntium, quod utinam non accidisset,
" Jacet Patroclus; de cadavere autem pugnant
" Nudo: cæterum arma tenet galeam movens Hector.
Sic dixit, hunc verò doloris nebula obtexit nigra.

Achilles sese ob mortem Patrocli affligtat.

Ambabus autem manibus capiens pulverem atrum
Fudit super caput, gratiosam verò deturpavit faciem:
Divinæ autem tunicæ niger adhæsit cinis,
Ipse verò in pulveribus magnus latè extensus
Jacebat charísque manibus comam deturpavit evellens:
Ancillæ autem quas Achilles prædatus erat Patroclúsque
Animo tristatæ vehementer ejulabant, & foras
Excurrerunt circa Achillẽ bellicosum: palmis verò omnes
Pectora plangebãt: soluta sunt autẽ subtus mẽbra cujusq;
Antilochus verò ex altera parte lugebat, lacrymas stillans
Manus tenens Achillis: hic autẽ suspirabat glorioso corde
Timebat enim ne jugulum abscinderet ferro.
Terribiliter verò plorabat: audivit autẽ veneranda mater
Sedens in gurgitibus maris apud patrem senem:
Ejulavit deinde; deæ autem circa ipsam congregatæ sunt
Omnes, quotquot in imo mari Nereides erant:
Ibi erat Glaucéque, Thaliáque, Cymodocéque,
Nesæa, Spióque Thoáque Haliáque magnis oculis decora,
Cymothoáque & Actæa, & Limnoria,
Et Melita, & Jæra, & Amphithoe, & Agave,
Dotóque Protóque, Pherusáque, Dynamenéque
Dexamenéque, & Amphinome, & Callianira,
Doris & Panope, & inclyta Galatea,
Nemertésque & Apseudes; & Callianassa:
Ibi etiam erat Clymene, Janiráque, & Ianassa,
Mæra & Orithya, & crinibus decora Amathia,
Aliæque quæ in profundo maris Nereides erant: (omnes
Quibus etiã argentea implebatur specus: hæ autem simul
Pectora tundebant: Thetis verò exorsa est luctum,

Thetis lugens Nereides alloquitur.

Audite sorores Nereides, ut bene omnes
" Sciatis audientes quanti meo insint dolores animo:
" Hei mihi miseræ, hei mihi infelici. optimũ *filium* enixæ:
" Quæ postquam peperi filium eximiúmque fortémque,

" Præstan-

“Ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς
“Σχέτλιος· ἦ τ' ἐκέλευον ἀπωσάμενον δήϊον πῦρ, γρ. Νῆας ἔπ' ἀψ ἰέναι.
“Ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν, μηδ' Ἕκτορι ἶφι μάχεσθαι.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμὸν,
Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱὸς,
Δάκρυα θερμὰ χέων· φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν,
“Ὤ μοι Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
“Πεύσεαι ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
“Κεῖται Πάτροκλος, νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
“Γυμνοῦ, ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.
Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν,
Χεύατο κακκεφαλῆς, χάριεν δ' ᾔσχυνε πρόσωπον·
Νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη·
Αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστὶ τανυσθεὶς
Κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ᾔσχυνε δαΐζων.
Δμωαὶ δ' ἃς Ἀχιλεὺς ληΐσσατο Πάτροκλός τε,
Θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε
Ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα· χερσὶ δὲ πᾶσαι
Στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης.
Ἀντίλοχος δ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,
Χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
Δείδιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀπολμήξειε σιδήρῳ·
Σμερδαλέον δ' ᾤμωξεν· ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ,
Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι·
Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα, θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο
Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν·
Ἔνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε Θάλειά τε Κυμοδόκη τε·
Νησαίη, Σπειώ τε, Θόη θ', Ἁλίη τε βοῶπις,
Κυμοθόη τε καὶ Ἀκταίη, καὶ Λιμνώρεια,
Καὶ Μελίτη, καὶ Ἴαιρα, καὶ Ἀμφιθόη, καὶ Ἀγαυὴ,
Δωτώ τε Πρωτώ τε, Φέρουσά τε, Δυναμένη τε,
Δεξαμένη τε, καὶ Ἀμφινόμη, καὶ Καλλιάνειρα,
Δωρὶς, καὶ Πανόπη, καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια,
Νημερτής τε, καὶ Ἀψευδὴς, καὶ Καλλιάνασσα,
Ἔνθα δ' ἔην Κλυμένη Ἰάνειρά τε, καὶ Ἰάνασσα,
Μαῖρα καὶ Ὠρείθυια ἐϋπλόκαμός τ' Ἀμάθεια·
Ἄλλαι θ' αἳ κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν.
Τῶν δὲ καὶ ἀργύφεον πλῆτο σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
Στήθεα πεπλήγοντο· Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο.
“Κλῦτε κασίγνηται Νηρηΐδες, ὄφρ' εὖ πᾶσαι
“Εἴδετ' ἀκούουσαι, ὅσ' ἐμῷ ἔνι κήδεα θυμῷ.
“Ὤμοι ἐγὼ δειλὴ, ὤμοι δυσαριστοτόκεια,
“Ἥτ' ἐπεὶ ἂρ τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε

" Præstantissimũ heroum, (hic autẽ crevit plantæ similis)
" Hunc quidem ego educatũ, plantã velut *in* fertili terra,
" Navibus misi curvas puppes habentibus ad Ilium
" Contra Trojanos pugnaturũ: hunc autẽ ante nõ recipiam
" Domum reversum domum Peleiam intra: (iterum
" Quoad verò mihi vivit, & videt lumen solis,
" Tristatur, neque quid ei possum auxiliari profecta;
" Sed vado ut visámque charum filium, & audiam
" Quisnam ipsum occupet luctus à bello cessantem.
Sic loquuta, reliquit speluncam: hæ autem cum ipsa
Lacrymabundæ ibant: circa verò ipsas unda maris
Discindebatur: hæ autem ubi jam Trojã foecundã vene-
Littus conscenderunt ordine, ubi frequentes (runt
Myrmidonũ subductæ erant naves celerem circũ Achillẽ,
Huic autem graviter suspiranti astitit veneranda mater:
Acriter verò ejulans caput prehendit filii sui,
Et lugens verbis alatis *eum* alloquuta est,

Thetis Achillem interrogat. Achilles Thetidi luctum suum exponit.

Fili, quid fles? quisve tuam mentem invasit dolor,
" Eloquere, ne cela: hæc quidem jam tibi perfecta sunt
" A Jove, sicut jam prius orasti manibus sublatis,
" Ut omnes ad puppes concluderentur filii Achivorum
" Tui indigentes, paterentúrque molestas res.
Hãc a. valde suspirãs alloquutus est pedibus velox Achil.
" Mater mea, hæc quidem mihi Olympius perfecit:
" Sed quæ mihi ex his voluptas quũ charus perierit socius
" Patroclus? quem ego præter cæteros honorabam socios
" Æquè *ac* meipsũ: hunc ego perdidi: arma verò Hector
" Postquam trucidasset exuit ingentia, mirabile visu,
" Pulchra, quæ quidẽ Peleo dii dederant splendida dona;
" Die illo, quo te mortalis viri collocarunt in cubili.
" Utinam tu quidem ibi inter deas marinas
" Habitares: Peleus verò mortalem duxisset uxorem:
" Nunc *tu homini nupsisti*, ut & tibi luctus in animo esset
" Filio interfecto, quem non suscipies rursus (immensus
" Domum reversum: quoniam neque me animus impellit
" Vivere, neque viris interesse, nisi Hector
" Primus mea hasta ictus animum amittat,
" Patrocli autem dilaniationem Menœtiadæ luat.
Hunc verò rursus alloquuta est Thetis lacrymas fundens
Cito moriturus mi fili eris, qualia narras:
Illico enim tibi dein post Hectorem mors parata.
Hãc a. valde ingemiscẽs alloqu. est pedib. velox Achilles
" *Ego vero* illico moriar, quandoq. ita fata tulêre ut socio
" Dũ occideretur nõ ferrẽ opẽ; ille quidẽ procul à patria

Interiit:

“ ἔξοχον ἡρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος.
“ Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὣς, γουνῷ ἀλωῆς,
“ Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
Τρωσὶ μαχησόμενον, τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
“ Οἴκαδε νοστήσαντα δόμον Πηλήϊον εἴσω.
“ Ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
“ Ἄχνυται, οὐδέ τι οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
“ Ἀλλ' εἶμ', ὄφρα * ἴδω τε φίλον τέκος, ἠδ' ἐπακούσω, γρ. ἴδοι-μι.
“ Ὅττι μιν ἵκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.
Ὣς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος, αἱ δὲ σὺν αὐτῇ
Δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης
Ῥήγνυτο· ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἵκοντο,
Ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερὼ, ἔνθα θαμειαὶ
Μυρμιδόνων εἴρυντο νέες, ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα·
Τῷ δὲ βαρυστενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ·
Ὀξὺ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς * ἑοῖο· γρ. ἰῆος
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
“ Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
“ Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δή τοι τετέλεσται
“ Ἐκ Διὸς, ὡς ἄρα δὴ πρίν γ' εὔχεο χεῖρας ἀνασχὼν,
“ Πάντας ἐπὶ πρύμνῃσιν ἀλήμεναι υἷας Ἀχαιῶν,
“ Σεῦ ἐπιδευομένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.
Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
“ Μῆτερ ἐμὴ, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·
“ Ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος, ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος
“ Πάτροκλος· τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῖον ἑταίρων
“ Ἶσον ἐμῇ κεφαλῇ, τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ' Ἕκτωρ
“ Δῃώσας ἀπέδυσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
“ Καλὰ· τὰ μὲν Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
“ Ἤματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῇ,
“ Αἴθ' ὄφελες σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτῃς ἁλίῃσι
“ Ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν·
“ Νῦν δ' ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη
“ Παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξεαι αὖτις
“ Οἴκαδε νοστήσαντ', ἐπεὶ * οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε
“ Ζώειν, οὐδ' ἄνδρεσσι μετέμμεναι, αἴ κε μὴ Ἕκτωρ γρ. οὐδέ με
“ Πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς, ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃ,
“ Πατρόκλοιο δ' ἕλωρα * Μενοιτιάδεω ἀποτίσῃ. γρ. μενοιτιάδαο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις, κατὰ δάκρυ χέουσα,
“ Ὠκύμορος δή μοι τέκος ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις.
“ Αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἕκτορα πότμος ἑτοῖμος.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
“ Αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρῳ
“ Κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης

" Quomodo autem ibo ad stragem? habent enim arma illi;
" Mater autem chara non me ante sinit armari,
" Quam ipsam venientem oculis videam:
" Spopondit enim à Vulcano allaturam arma pulchra.
" Alterius autē nō scio cujus inclyta arma induere possim,
" Nisi Ajacis scutum Telamonidæ:
" Sed & ipse hic (credo) inter primos versatur,
Hasta trucidans *hostes* circa Patroclum mortuum.
Hunc rursus alloquutus est ventipes velox Iris
" Rectè sanè & nos scimus quòd tibi incl. arma detinentur:
" Sed saltem ad fossam profectus Trojanis appare,
" Si fortè te veriti abstineant à bello
" Trojani: respirent autem martii filii Achivorum
Confecti: exigua verò *fit* respiratio belli.
Hæc sic affata abiit pedibus velox Iris:
At Achilles motus est Jovi dilectus, circa verò Minerva
Humeros validos posuit ægida fimbriatam:
Circúmque ejus caput nubem sepsit dia inter deas
Auream, éxque ipsa incendebat flammā undique lucentē,
Veluti autē quum fumus iens ex urbe in ætherem assurgit,
Procul ab insula quam hostes oppugnant,
Qui toto die horrendo decernunt marte
Urbe ex sua, simul verò cum sole occidente
Ignésque ardent crebri, in altum autem splendor
Fit assurgens, vicini ut videant,
Si fortè cum navibus Martis propulsatores veniant:
Sic ab Achillis capite splendor ad æthera pertingebat.
Constitit autem ad fossam iens à muro, neque Achivis
Immixtus est, matris enim prudens observabat præceptum,
Ibi stans clamavit: procul etiam Pallas Minerva
Insonuit, atque inter Troj. immensum excitavit tumultū.
Ut autem cum cognitu facilis vox *est*, quum clangit tuba
Urbem obsidentibus hostibus perniciosis:
Sic tunc clara vox fuit Æacidæ.
Illi postquam audiverunt vocem ferream Æacidæ,
Omnibus commotus est animus: sed pulchrè jubati equi
Retro currus verterunt, præsagiebāt enim dolores animo:
Aurigæ autem perculsi sunt, ubi viderunt indefessum ignē
Horrendum super caput magnanimi Pelidæ
Ardentem, illum autem accenderat dea cæsia Minerva:
Térq; super fossam valde clamavit divinus Achilles,
Ter autem turbati sunt Trojani inclytíque auxiliatores,
Illic verò & tunc perierunt duodecim viri fortissimi
A suis curribus & lanceis, sed Achivi

“Ἔφθιτ'· ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.
“Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
“Οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμην φάος, οὐδ' ἑτάροισι
“Τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἕκτορι δίῳ·
“Ἀλλ' ἧμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
“Τοῖος ἐών, οἷος οὔ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
“Ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
“Ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
“Καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι,
“Ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
“Ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται ἠΰτε καπνός·
“Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
“Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ,
“Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ·
“Νῦν δ' εἶμ' ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω
“Ἕκτορα, κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ
“Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
“Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
“Ὅς περ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι·
“Ἀλλά ἑ μοῖρα δάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης·
“Ὡς καὶ ἐγὼν εἰ δή μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται,
“Κείσομ', ἐπεί κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,
“Καί τινα Τρωϊάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων
“Ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ παρειάων ἁπαλάων
“Δάκρυ' ὀμορξαμένην ἁδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην·
“Γνοῖεν δ' ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι·
“Μηδέ μ' ἔρυκε μάχης φιλέουσά περ, οὐδέ με πείσεις·
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα,
“Ναὶ δὴ ταῦτά γε τέκνον ἐτήτυμον οὐ κακόν ἐστι.
“Τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
“Ἀλλά τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται,
“Χάλκεα, μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἕκτωρ
“Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται, οὐδέ ἕ φημι
“Δηρὸν ἐπαγλαϊεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ·
“Ἀλλὰ σὺ μὲν μή πω καταδύσεο μῶλον Ἄρηος,
“Πρίν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδηαι.
“Ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
“Τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος·
Ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἷος ἑοῖο·
Καὶ στρεφθεῖσ', ἁλίῃσι κασιγνήτῃσι μετηύδα,
“Ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
“Ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἅλιον, καὶ δώματα πατρός,
“Καί οἱ πάντ' ἀγορεύσατε· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὄλυμπον
“Εἶμι παρ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, αἴ κ' ἐθέλῃσιν

Filio meo inclyta arma dare undique lucida,
Sic dixit: illæ verò undam maris statim subierunt:
Ipsa verò iterum ad Olympum dea Thetis argentipes
Ivit, ut dilecto filio inclyta arma afferret.
Hanc quidem in Olympum pedes tulerunt, sed Achivi
Ingenti tumultu ab Hectore homicida
Fugientes, ad navésque & Hellespontum pervenerunt.
Nec Patroclum quidem bene ocreati Græci
Ex telis traxissent mortuum ministrum Achillis:
Rursus enim jam hunc consequuti erant populúsq; & equi
Hectórque Priami filius flammæ similis fortitudine:
Ter quidem ipsum retro pedibus prehendit illustris Hect.
Trahere cupiens, valde autem Trojanos hortabatur:
Ter vero duo Ajaces impetuosum induti robur
A cadavere retuderunt: hic autem firmiter robore fretus,
Interdum irruebat in turbam, interdum vero rursus
Consistebat valde clamitás: retro verò noncedebat omn.
Sicut autem à corpore minimè leonem fulvum possunt
Pastores agrestes valde esurientem abigere:
Sic non poterant duo Ajaces armati
Hectorem Priamidem à cadavere absterrere:
Et fortè pertraxissétque & immensam retulisset gloriam,
Nisi Pelidæ ventipes velox Iris
Nuntia venisset festinans Olympo ut armaretur,
Clam Jove aliísque diis, nam præmiserat ipsam Juno,
Prope autem stans verbis alatis alloquuta est,
Surge Pelide, omnium terribilissime virorum,
" Patroclo auxiliare cujus gratia conflictus gravis
" Consistit ante naves; hi autem se invicem perdunt.
" Alii quidem pugnantes pro cadavere demortui,
" Alii verò ut trahant ad Ilium ventis expositum
" Trojani rectà irruunt: maximè autem illustris Hector
" Ad trahendū prōptus est: caput autē ipsum animus im-
" Affigere palis, abscissum tenero à jugulo, (pellit
" Sed surge: nec amplius jaceas: reverentia autē tuū animū
" Patroclum Trojanis canibus ludibrium fieri. (tangat,
" In te *redundat* contumelia si cadaver fœdatum venerit
Hanc vero excepit deinde agilis divinus Achilles,
" Iri dea, quis te deorum mihi nuntium misit?
Hunc autem rursus alloquuta est ventipes velox Iris,
" Juno me misit Jovis gloriosa uxor,
" Neque scit Saturnides sublimis, neque quis alius
" Immortalium, qui Olympum nivosum incolunt.
Hăc autem respond. alloquutus est pedibus celer Achilles

Hector Patrocli corpus iterum persequitur.

Iris Achillem jubet succurrere corpori Patrocli

" Υἱῷ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.
Ὣς ἔφαθ᾽· αἱ δ᾽ ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ᾽ ἔδυσαν·
Ἡ δ᾽ αὖτ᾽ Οὔλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
Ἤϊεν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε᾽ ἐνείκοι.
Τὴν μὲν ἄρ᾽ Οὔλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ᾽ Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Φεύγοντες, νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο·
Οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν θεράποντ᾽ Ἀχιλῆος·
Αὖτις γὰρ δὴ τόν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι,
Ἕκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς φλογὶ εἴκελος ἀλκήν.
Τρὶς μέν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἑλκέμεναι μεμαώς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα.
Τρὶς δὲ δύ᾽ Αἴαντες θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκὴν,
Νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὁ δ᾽ ἔμπεδον ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ἄλλοτ᾽ ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
Στάσκε μέγα ἰάχων, ὀπίσω δ᾽ οὐ χάζετο πάμπαν.
Ὡς δ᾽ ἀπὸ σώματος οὔ τι λέοντ᾽ αἴθωνα δύνανται
Ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δίεσθαι
Ὥς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυστὰ
Ἕκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.
Καί νύ κεν εἴρυσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος·
Εἰ μὴ Πηλεΐωνι ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
Ἄγγελος ἦλθε θέουσ᾽ ἀπ᾽ Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
Κρύβδα Διός, ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἧκέ μιν Ἥρη·
Ἀγχοῦ δ᾽ ἱσταμένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
" Ὄρσεο Πηλεΐδη πάντων ἐκπαγλότατ᾽ ἀνδρῶν·
" Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνὴ
" Ἕστηκε πρὸ νεῶν· οἱ δ᾽ ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
" Οἱ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνειῶτος,
" Οἱ δ᾽ ἐρύσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
" Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ
" Ἑλκέμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς * ἀνώγῃ — γρ. ἄνωγε
" Πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι ταμόνθ᾽ ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
" Ἀλλ᾽ ἄνα, μηδ᾽ ἔτι κεῖσο, σέβας δέ σε θυμὸν ἱκέσθω,
" Πάτροκλον Τρῳῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
" Σοὶ λώβη, αἴ κέν τι νέκυς ᾐσχυμμένος * ἔλθῃ· — γρ. ἔλθοι.
Τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
" Ἶρι θεά, τίς * γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἧκε. — γρ. τ᾽ ἄρ σε.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
" Ἥρη με προέηκε Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
" Οὐδ᾽ οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος, οὐδέ τις ἄλλος
" Ἀθανάτων, οἳ Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.
Τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,

" Interiit : me verò oportuit necem ab eo propulsare.
" Nunc (quoniam non redeo dilectam in patriam terram,
" Neque ulla Patrocli fui lux *i. salus*, neque sociis
" Aliis, qui jam multi interfecti sunt ab Hectore divino;
" Sed sedeo apud naves inutile pondus terræ,
" Talis existens, qualis nullus Achivorum loricatorum
" In bello : *in* concione autem meliores sunt etiam alii:
" Utinam contentio ex diis, & ex hominibus pereat,
" Et ira, quæ cogit prudentem licet sævire,
" Quæque multo dulcior melle liquido
" Virorum in pectoribus augetur, velut fumus :
" Sicut me nunc ad irã provocavit rex virorũ Agamẽnon
" Sed illa quidem ante facta sinamus dolentes quamvis,
" Animum in pectoribus charum cohibentes necessitate.
" Nunc *inquam* eo ut chari capitis perditorem inveniam
" Hectorẽ : mortẽ autẽ ego tunc recipiã quandocunq; jam
" Jupiter voluerit perficere, & immortales dii alii.
" Neque enim, neque vis Herculis effugit mortem,
" Qui dilectissimus erat Jovi Saturnio regi :
" Sed eum fatum domuit & difficilis ira Junonis :
" Ita & ego si jam mihi simile fatũ paratũ est, (assequar
" Jacebo ubi mortuus fuero : nunc autẽ gloriã bonã *uti*
" Et aliquã Trojadũ & Dardanidũ mulierũ profundis fin
" Ambabus manibus genarum tenerarum (habentium
" Lacrymas abstergentem, miserè suspirare cogam,
" Intelligántq; quod diu ego à bello cessavi. (persuaseris
" Neq; verò me arceas à pugna, diligẽs quãvis: nec *n.* mihi

Thetis Achilli arma promittit à Vulcano.

Huic autem respondit deinde dea Thetis argentipes,
" Sanè jam hæc fili, verè *dicis*, non malum est
" Ab afflictis sociis avertere grave exitium :
" Sed tibi arma pulchra inter Trojanos detinentur,
" Ærea splendida, quæ quidem sævus Hector
" Ipse gerens humeris gloriatur, neque ipsum puto
" Diu gavisurum esse : quia cædes prope ei *adest*.
" Sed tu quidem non ingredere stragem Martis,
" Antequam me huc profectam in oculis videris.
" Mane enim revertar simul cum sole ascendente,
" Arma pulchra ferens à Vulcano rege.
Sic fata, recessit à filio suo :
Et conversa, marinas sorores alloquuta est,
Vos quidem nunc subite maris latum sinum,
" Visuræque senem marinum, & ædes patris,
" Et ei omnia dicite : ego autem ad altum Olympum
" Vado ad Vulcanum inclytum fabrum, si velit

« Πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον, ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκεῖνοι·
« Μήτηρ δ' οὔ με φίλη πρίν γ' εἴα θωρήσσεσθαι,
« Πρίν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι.
« Στεῦτο γὰρ Ἡφαίστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
« Ἄλλου δ' * οὔ τευ οἶδα τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
« Εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
« Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὅ γ' (ἔλπομ') ἐνὶ * πρώτοισιν ὁμιλεῖ,
« Ἔγχεϊ δηϊόων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος. γρ. τρώεσσιν.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις.
« Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, * ὅτι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
« Ἀλλ' αὔτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν, Τρώεσσι φάνηθι, γρ. ὅ τοι
« Αἴ κέ σ' ὑποδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο.
« Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν
« Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ', ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὦρτο Διῒ φίλος, ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
Ὤμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσανόεσσαν.
Ἀμφὶ δέ οἱ * κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων
Χρύσεον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαῖε φλόγα παμφανόωσαν.
Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται,
Τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δήϊοι ἀμφιμάχονται,
Οἵ τε πανημέριοι στυγερῷ κρίνονται Ἄρηϊ
Ἄστεος ἐκ σφετέρου ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι,
Πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ
Γίγνεται ἀΐσσουσα, περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
Αἴ κέν πως σὺν νηυσὶν * ἄρεως ἀλκτῆρες ἵκωνται· γρ. ἄρεος
Ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε.
Στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
Μίσγετο, μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν·
Ἔνθα στὰς ἤϋσ'· ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Φθέγξατ'· ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὦρσε κυδοιμόν.
Ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνὴ, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
Ἄστυ περιπλομένων δηΐων ὕπο θυμοραϊστέων·
Ὣς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο,
Οἱ δ' ὡς οὖν ἄϊον ὄπα χάλκεον Αἰακίδαο,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι,
Ἂψ ὄχεα τρόπεον· ὄσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ·
Ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ
Δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος
Δαιόμενον· τὸ δ' ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε δῖος Ἀχιλλεύς,
Τρὶς δ' ἐκυκήθησαν Τρῶες κλειτοί τ' ἐπίκουροι·
Ἔνθα δὲ καὶ τότ' ὄλοντο δυώδεκα φῶτες ἄριστοι,
Ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

Ἀσπασίως

Alacriter. Patroclum è jaculis subtrahentes
Collocarunt in lectis: chari autem circumstabant socii
Lugentes, cum ipsis verò velox sequebatur Achilles,
Lacrymas calidas fundens, postquam vidit fidũ socium,
Jacentem in feretro, perfossum acuto ære,
Quem quidem miserat cum equis & curribus
Ad prælium, neque rursum excepit reversum,
Solem autem indefatigatũ oculis decora venerãda Juno
Misit ad Oceani fluenta invitum, ut abiret.
Sol quidem occidit, cessabántque divini Achivi
A conflictu forti & omnibus peræquè molesto bello,
Trojani verò rursus ex altera parte à forti pugna
Cedentes solverunt à curribus veloces equos,
Atque ad concionẽ congregabãtur antequã cœnã curar.
Erectis a. stantibus concio habita est, neq; aliquis sustin.
Sedere, omnes enim habebat tremor, eo quod Achilles
Apparuisset; diu verò à pugna cessaverat tristi.
His autem Polydamas prudens cœpit concionari
Panthœdes: hic enim solus videbat antrorsũ & retrors.
Hectori autem erat amicus, eadémque nocte nati erant:
Sed hic quidem verbis ille autẽ hasta multum superabat.
Qui ipsis bene consulens, concionatus est & dixit,

Trojanorum concio.

Diligenter considerate amici: suadeo enim ego
" Ad urbem nunc ire, neque expectare aurorã divinam
" In campo apud naves, procul enim à muro sumus.
" Quamdiu quidem hic vir Agamemnoni irascebatur div.
" Tamdiu faciliores ad debellandum erant Achivi.
" Lætabar enim & ego veloces apud naves excubans,
" Sperans naves me capturum quæ utrinque remis agunt.
" Nunc autem valde timeo velocem Peliden,
" Qualis illius animus invictus, non volet
" Manere in campo in quo Trojani & Achivi
" In medio utrique robur Martis decernunt:
" Sed de urbe pugnabit atque uxoribus,
" Itaque eamus ad urbem: parete mihi, sic enim erit;
" Nunc quidem nox cessare fecit velocem Peliden
" Intempesta: si autem nos offenderit hic existentes
" Cras impetum faciens cum armis, probè quis ipsum
" Sentiet, libenter enim veniet ad Ilium sacrum (medẽt
" Quicunque effugerit: multos verò canes & vultures co-
" Trojan. utinã vero procul sit ab aure *mea* tam tristis rei
" Si verò meis verbis paruerimus, afflicti licet, (auditio
" Noctuq. in concione confirmabimur, urbẽ autẽ turres
" Altæque portæ, foréſque ad has aptatæ

Polydamantis consiliũ de petẽda urbe.

" Longæ,

Ασπασίως Πάτροκλον ὑπὲκ βελέων ἐρύσαντες,
Κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
Μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδώκης εἵπετ' Ἀχιλλεὺς,
Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἴσιδε πιστὸν ἑταῖρον
Κείμενον ἐν φέρτρῳ δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Τόν ῥ' ἤτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
Ες πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.
Ηέλιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ηρη
Πέμψεν ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι.
Ηέλιος μὲν ἔδυ, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
Φυλόπιδος κρατερῆς, καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
Χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους·
Ες δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρποιο μέδεσθαι·
Ορθῶν δ' ἑσταότων ἀγορὴ γένετ', οὐδέ τις ἔτλη
Εζεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Εξεφάνη· δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·
Τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
Πανθοΐδης· ὁ γὰρ οἶος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
Εκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἰῇ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο·
Αλλ' ὁ μὲν ἂρ μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα·
Ος σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
“Αμφὶ μάλα φράζεσθε φίλοι, κέλομαι γὰρ ἔγωγε
“Αστυδε νῦν ἰέναι, μὴ μίμνειν ἠῶ δῖαν
“Εν πεδίῳ παρὰ νηυσίν· ἑκὰς δ' ἀπὸ τείχεος εἰμέν,
“Οφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μήνιε δίῳ,
“Τόφρα δὲ ῥηΐτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί·
“Χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θοῇς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
“Ελπόμενος νῆας γ' αἱρησέμεν ἀμφιελίσσας.
“Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα ποδώκεα Πηλεΐωνα·
“Οἷος κείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθελήσει
“Μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ,
“Εν μέσῳ ἀμφότεροι μένος Αρηος δατέονται·
“Αλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται ἠδὲ γυναικῶν.
“Αλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ, πίθεσθέ μοι· ὧδε γὰρ ἔσται.
“Νῦν μὲν νὺξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
“Αμβροσίη, εἰ δ' ἄμμε κιχήσεται ἐνθάδ' ἐόντας,
“Αὔριον ὁρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
“Γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ιλιον ἱρὴν
“Ος κε φύγῃ, πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
“Τρώων· αἲ γὰρ δή μοι ἀπ' οὔατος ὧδε γένοιτο.
“Εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα κηδόμενοί περ,
“Νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἕξομεν, ἄστυ δὲ πύργοι
“Υψηλαί τε πύλαι, σανίδες τ' ἐπὶ τῇς ἀραρυῖαι

" Longæ, bene politæ, conjunctæ tutabuntur.
" Mane autem sub auroram armis instructi
" Stabimus super turres: illi autem pejus *erit* si voluerit
" Profectus à navibus pro muro nobiscum pugnare.
" Retro iterũ ibit ad naves postquã ingentis cervicis equos
" Variâ cursitatione satiarit sub civitatem discurrens:
" Intro verò non ipsum animus irruere sinet,
" Nec unquã vastabit: prius ipsum canes celeres comedent.
Hector Polydamanti contradicit. Hunc autem torvè intuitus alloqu. est galeatus Hector,
" Polydama, tu q. non jam mihi grata hæc concionaris,
" Qui jubes in urbem *nos* concludi reversos.
" An nondum satiati estis clausi intra turres? (nec
" Antea enim Priami urbẽ diversis linguis utentes homi-
" Omnes prædicabant auro abundantem divitem æris:
" Nunc autem jam perierunt ex ædibus thesauri pretiosi:
" Multæ verò jam *in* Phrygiam & Mæoniam amabilem
" Opes venditatæ venerunt, postq. magnus iratus est Jup.
" Nunc autem quando mihi dedit Saturni filius versuti
" Gloriam referre prope naves, mariq; concludere Græcos
" Stulte ne amplius hæc consilia profer in populo;
" Non enim quis Troj. obtemperabit neque enim sinam.
" Sed agite, sicut ego dixero pareamus omnes:
" Nunc quidem cœnam sumite per castra in ordinibus,
" Et excubiarum recordamini, & vigilate singuli:
" Trojanorum autem siquis *de* opibus nimium solicitus est,
" Collectas populis det ut publicè consumantur:
" Horum aliquem melius est *illis* frui quam Achivos.
" Manè verò sub auroram cum armis armati
" Naves ad concavas excitemus acre prælium.
" Si autem revera apud naves surrexit nobilis Achilles,
" Durius, si voluerit, ipsi erit: non ipsum equidem
" Fugiam è prælio lamentabili, sed audenter contrà
" Stabo: vel feret magnã victoriã, vel ferã (esse occidit
" Cõmunis mars *est*, sæpéq; is quẽ alius videba. occisurus
Sic Hector concionatus est: Trojani autẽ applauserunt
Stulti: nam ipsis mentes abstulerat Pallas Minerva.
Hectori enim assenserunt malè consulenti,
Polydamanti verò nemo qui *tamen* bonũ dederat consiliũ.
Cœnam deinde sumpserunt per castra; sed Achivi
Totâ nocte circa Patroclum suspirabant lugentes:
Achilles Patroclũ luget. His autem Pelides miserandum incepit luctum,
Manus homicidas imponens pectoribus socii,
Crebrò admodum suspirans, sicut leo pulchrè jubatus,
Cui catulos venator surripuerit vir,

“Μακραὶ, ἐΰξεστοι ἐζευγμέναι εἰρύσονται·
“Πρωῒ δ' ὑπ' ἠοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
“Στησόμεθ' ἂν πύργους· τῷ δ' ἄλγιον, αἴκ' ἐθέλῃσιν
“Ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.
“Ἂψ πάλιν εἶσ' ἐπὶ νῆας, ἐπεί κ' ἐριαύχενας ἵππους
“Παντοίου δρόμου ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἠλασκάζων·
“Εἴσω δ' οὔ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσει·
“Οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρίν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαιόλος Ἕκτωρ,
“Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
“Ὃς κέλεαι κατὰ ἄστυ ἀλήμεναι αὖτις ἰόντας.
“Ἦ οὔπω κεκόρησθε ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων;
“Πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
“Πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον, πολύχαλκον·
“Νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά.
“Πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μῃονίην ἐρατεινὴν
“Κτήματα περνάμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεύς.
“Νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
“Κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσί, θαλάσσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιούς·
“Νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ.
“Οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
“Ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες.
“Νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
“Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
“Τρώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει,
“Συλλέξας λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι·
“Τῶν τινὰ βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν, ἤ περ Ἀχαιούς.
“Πρωῒ δ' ὑπ' ἠοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
“Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
“Εἰ δ' ἐτεὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς,
“Ἄλγιον αἴκ' ἐθέλῃσι τῷ ἔσσεται· οὔ μιν ἔγωγε
“Φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
“Στήσομαι, ἤ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἤ κε φεροίμην.
“Ξυνὸς ἐνυάλιος, καί τε κτανέοντα κατέκτα.
Ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευ'· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν
Νήπιοι· ἐκ γάρ σφεων φρένας εἵλετο Παλλὰς Ἀθήνη.
Ἕκτορι μὲν γὰρ ἐπῄνησαν κακὰ μητιόωντι
Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὔτις, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες.
Τοῖσι δὲ Πηλείδης ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου,
Πυκνὰ μάλα στενάχων, ὥς τε λὶς ἠϋγένειος,
Ὧι ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἁρπάσῃ ἀνὴρ

Sylva ex densa: hic autem tristatur posterior veniens,
Multas verò convalles adit post viri vestigia scrutans
Sicubi inveniat: valde enim acris ira corripuit:
Sic hic graviter suspirans alloquutus est Myrmidones.
Proh deos, certè vanum verbum emisi die illo,
" Animum addens heroi Menœtio in ædibus:
" Dicebam enim ei in Opunta clarū filiū *me esse* reducturum
" Ilium ubi depopulatus fuissem, nactūsq; prædæ partem.
" Sed minimè Jupiter hominib. cogitatio. omnes perficit:
" Quia utriq; nostrū fatale est ut eandem terram rube
" Hic in Troja, quoniam neque me reversum (fatum
" Suscipiet in domibus senex eques Peleus,
" Neque Thetis mater, sed hic terra detinebit.
" Nunc autem postquā Patrocle te posterior subeo terr
" Non te ante sepeliam quàm Hectoris huc attulero
" Arma & caput magnanimi tui interfectoris.
" Duodecim verò ante rogum obtruncavero
" Trojanorum inclytos filios, *ob* te interfectum iratus,
" Interea auté mihi apud naves curvis puppib. jaceb. sic
" Circum autem te Trojanæ & Dardanides amplo sinu
" Plorabunt noctésque & dies lacrymas fundentes;
" Quas ipsi labore acquisivimus vique hastáque longa.
" Opulentas destruentes civitates diversis linguis loque
Sic fatus, sociis jussit divinus Achilles (hominum
Ad ignem statuere tripodem magnum, ut celerrimè
A Patroclo abluerent saniem cruentam:
Hi verò aptū ad lavacra tripodé statuerūt in igne ard
In *Ipsum* a. aquā fuderunt: subtus a. ligna ascend. ad
Ventrem quidem lebetis ignis ambibat, calefiebátq; aqu
Sed postquam ferbuit aqua nitido lebete,
Tunc quidem laverunt, & unxerunt pingui oleo:
Vulnera autem impleverunt unguento novennali:
In feretro verò componentes linteo subtili texerunt
Ad pedes à capite, desuper autem veste alba:
Tota nocte deinde pedibus celerem circa Achillem
Myrmidones Patroclum gemebant lugentes.

Jupiter Junonē alloquitur de excitato Achille

Jupiter autem Junonem alloquutus est sororem & conju
" Perfecisti tandé aliquādo pulchris oculis venerab. Juno
" Ut excitares Achillem pedibus celerem: nunquid ex te
" Ipsa nati sunt comati Achivi?
Huic auté respondit deinde pulch. oculis venerāda Juno
" Gravissime Saturnie, qualem orationem dixisti?
" Vel aliquis sane potuerit homo homini perficere,
" Qui *tamen* mortalis sit, & non tot consilia norit:

" Quomodo

Ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὁ δέ τ' ἄχνυται ὕστερος ἐλθών·
Πολλὰ δέ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἴχνι' ἐρευνῶν,
Εἴ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμὺς χόλος αἱρεῖ·
Ὣς ὁ βαρυστενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν,
“Ὢ πόποι, ἦ ῥ' ἅλιον ἔπος ἔκβαλον ἤματι κείνῳ
“Θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισι·
“Φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν,
“Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληΐδος αἶσαν·
“Ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ.
“Ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
“Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα
“Δέξεται ἐν μεγάροισι γέρων· ἱππηλάτα Πηλεὺς,
“Οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει·
“Νῦν δ' ἐπεὶ οὖν Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
“Οὔ σε πρὶν κτεριῶ, πρίν γ' Ἕκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
“Τεύχεα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμου σεῖο φονῆος·
“Δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
“Τρώων ἀγλαὰ τέκνα σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
“Τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεαι αὔτως·
“Ἀμφὶ δέ σε Τρῳαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
“Κλαύσονται, νύκτας τε καὶ ἤματα δακρυχέουσαι·
“Τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφί τε δουρί τε μακρῷ,
“Πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.
Ὣς εἰπὼν, ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα·
Οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλόντες.
Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
Καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε, καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ·
Ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·
Ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες, ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν
Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρεϊ λευκῷ.
Παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα
Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες.
Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε.
“Ἔπρηξας καὶ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
Ἀνστήσασ' Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ἦ ῥά νυ σεῖο
Ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
Αἰνότατε Κρονίδη ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Καὶ μὲν δή πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
Ὅς περ θνητός τ' ἐστὶ, καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδε·

" Quomodo jã ego, quæ aio dearũ *me* esse præstantissimã,
" Utroq; *nomine* & generis *ratione habita*, & *ejus* quod tua
" Sum, tu autem omnes inter immortales regnas: (uxor
" Non debebam Trojanis irata mala machinari?
Sic hi quidem talia inter se loquebantur:
Thetis Vulcanũ adit. Vulcani autem pervenit ad domum Thetis argentipes,
Incorruptam, stellatam, decoram inter immortales,
Æneam, quam quidem ipse fecit claudus.
Hunc autem invenit sudantem, motantẽ sese circa folles,
Properantem, tripodes enim viginti omnino fabricabat,
Ut starent ad parietem bene ædificatæ domus:
Aureas autem rotulas eorum unicuiq; fundo supposuerat
Ut ei sponte sua divinum ingrederentur cœnaculum,
Ac rursus iterum domum redirent, mirabile visu:
Illi verò modo facti fuerant; ansæ autem nondum
Variæ additæ erant quas apparabat, incidebat autẽ clavos.
Dum ille hæc elaborabat magna artis peritia,
Interim prope eum accessit dea Thetis argentipes,
Hanc autem vidit progressa Charis bene compta,
Gratia Thetidẽ excipit, ejusque adventũ Vulcano nunciat. Pulchra, quam uxorem duxerat inclytus Vulcanus:
Inque ejus hæsit manu, sermonémque habuit his verbis,
Cur Theti extensum peplum gerens, venis domũ nostram
Venerandáque amicáque? antea sane non frequentas.
Sed sequere ulterius, ut tibi hospitales epulas apponam.
Sic loquuta, ulterius duxit nobilissima dearũ. (distincta,
Hanc quidem deinde sedere fecit in sede argenteis clavis
Pulchra, artificiosa: scabellum autem pedibus suberat:
Vocavit verò Vulcanum, inclytum fabrũ, dixítq; verbum,
Vulcane, ades huc, Thetis aliqua in re tui indiget.
Huic verò respondit deinde inclytus Vulcanus,
Vulcãus Thetidis in se beneficia commemorat. Certè mihi poténsque & veneranda dea intus,
" Quæ me servavit, quando me dolor cepit procul delapsũ
" Matris meæ voluntate inverecundæ, quæ me volebat
" Occultare claudũ existentẽ: tũc passus fuissẽ dolores ani-
" Nisi me Eurynoméq; Thetísq; excepissent sinu: (mo
" Eurynome filia æstuosi Oceani.
" Apud istas per novennium fabricavi artificiosa multa,
" Fibulásque, tortiléśq; armillas, fistuláśq; & torques
" In specu concava, circum autem fluctus Oceani
" Spuma murmurans fluebat immensus: neq; quisquã alius
" Norat, neque deorum, neque mortalium hominum:
" Sed Thetísq; & Eurynome aderant, quæ me servarant.
" Hæc nũc nostram domum venit: ideo me admodũ decet
" Omnia Thetidi pulchricomæ præmia salutis solvere.

Sed

Πῶς δὴ ἔγωγ', ἥ φημι θεάων ἔμμεν' ἀρίστη,
Ἀμφότερον, γενεῇ τε, καὶ οὕνεκα σὴ παράκοιτις
Κέκλημαι· σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις·
Οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι;
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Ἡφαίστου δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
Ἄφθιτον, ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισι,
Χάλκεον, ὅν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων.
Τὸν δ' εὗρ' ἱδρώοντα ἑλισσόμενον περὶ φύσας,
Σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν,
Ἑστάμεναι περὶ τοῖχον ἐϋσταθέος μεγάροιο·
Χρύσεα δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἑκάστῳ πυθμένι θῆκεν
Ὄφρά οἱ αὐτόματοι θεῖον * δυσαίατ' ἀγῶνα, γρ. δύσονται. γρ. καὶ δύσωνται.
Ἡ δ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ἰδέσθαι.
Οἳ δ' ἤτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὔατα δ' οὔπω
Δαιδάλεα προσέκειτο· τὰ ῥ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς·
Ὄφρ' ὅγε ταῦτ' ἐπονεῖτο ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
Τὴν δὲ ἴδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
Καλή, τὴν ὤπυιε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις.
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Τίπτε Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ
Αἰδοίη τε φίλη τε, πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίζεις.
Ἀλλ' ἕπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πρόσω ἄγε δῖα θεάων·
Τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
Καλοῦ δαιδαλέου, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦε·
Κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, εἶπέ τε μῦθον,
Ἥφαιστε πρόμολ' ὧδε, Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
Ἦ ῥά νυ μοι δεινή τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
Ἥ μ' ἐσάωσ' ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα,
Μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἥ μ' ἐθέλεσκε
Κρύψαι χωλὸν ἐόντα· * τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ, Γρ. τότ' ἄρ.
Εἰ μή μ' Εὐρυνόμη τε, Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ·
Εὐρυνόμη θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο
Τῇσι παρ' εἰνάετες χάλκευον δαίδαλα πολλά,
Πόρπας τε γναμπτάς θ' ἕλικας, κάλυκάς τε, καὶ ὅρμους,
Ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόος ὠκεανοῖο
Ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
Ἤδεεν οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
Ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἔσαν, αἵ μ' ἐσάωσαν·
Ἡ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεὼ
Πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν.

Sed tu quidem nunc ei apponito epulas hospitales lautas
Dum ego folles deponam, instrumentáque omnia.
Dixit, & ab incudis sede monstrum ingens surrexit
Claudicans: subtus autem suræ validè incedebāt distortæ.
Folles quidem seposuit ab igne, instrumentáque omnia
Arculam in argenteam composuit quibus laborabat:
Spongia autem circum faciem & ambas manus abstersit,
Cervicémque solidam, & pectora villosa,
Induítq; tunicam, accepítq; sceptrū crassum, & exiit foras
" Claudicans: ancillæ verò validis ibant passibus sub rege
" Aureæ, vivis adolescentulis similes:
" Quibus quidē prudentia inest in manibus inéstq; & vox,
Et virtus, ab immortalibus autem diis opera sciunt.
Hæ quidem coram rege opus faciebant, sed hic difficulter
Prope ubi *sedebat* Thetis in throno sedit lucenti, (gradiēs
Inque ejus hæsit manu, sermonémque habuit his verbis,
" Cur Theti longum peplum gerens accedis nostrā domū
" Reverendáque & chara? antea sanè non frequentas.
" Loquere quod sentis, perficere vero me aninus jubet,
" Si possum perficere modo, & si perfici res potest.
Huic autem respondit deinde Thetis lacrymabunda,
" Vulcane, an verò aliqua quotquot deæ sunt in Olympo
" Tot in mentibus suis pertulit curas molestas,
" Quot mihi præ cæteris Saturnides Jupit. dolores dedit?
" *Unam* quidem me ex omnibus marinis *nymphis* viro sub-
" Æacidæ Peleo, & sustinui viri cubile, (jecit
" Admodū repugnans: hic quidē jam senio tristi (*Jupiter*,
" Jacet in ædibus cōfectus, alia a. mihi nūc *infortunia dedit*
" Postq. mihi dedit ut filius mihi & nasceret. & educaretur
" Præstantissimus heroum, hic autē crevit plantæ similis:
" Quē quidē ego postquā educavi, ut plantā *in* fertili solo,
" Navibus misi curvas puppes habentibus Ilium versus,
" *Contra* Trojanos pugnaturum, hunc verò non suscipiam
" Domum reversum domum Peleiam intra: (iterum
" Quamdiu autem mihi vivit, & videt lumen solis,
" Tristatur, neque ei possum auxiliari accedens:
" Puellam quam ei præmium exemerant filii Achivorum,
" Hanc rursus è manibus rapuit rex Agamemnon.
" Atque *ob* hanc dolens animo tabescebat, sed Achivos
" Trojani ad naves compulerant, neque foras
" Sinebant exire: hunc autem precati sunt senes (sunt.
" Argivorum, & multa inclyta dona nominatim polliciti
" Tum ipse quidem abnuit pestem arcere:
" Sed Patroclum suis ipsius armis induit,

Vulcanus Thetidem de ipsius adventus causa interrogat.

Thetis Vulcanum orat, ut Achilli fabricetur arma

Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήϊα καλά,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι, ὅπλα τε πάντα.
Ἦ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἴητον ἀνέστη
Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί.
Φύσας μέν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρὸς, ὅπλα τε πάντα
Λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονεῖτο·
Σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα, καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ,
Αὐχένα τε στιβαρὸν, καὶ στήθεα λαχνήεντα.
Δῦ δὲ χιτῶν'· ἕλε δὲ σκῆπτρον παχύ· βῆ δὲ θύραζε
“ Χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώοντο ἄνακτι
“ Χρύσειαι ζωῇσι νεήνισιν εἰοικυῖαι·
“ Τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ,
Καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο ἔργα ἴσασιν·
Αἱ μὲν ὕπαιθα ἄνακτος ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὁ ἔρρων,
Πλησίον ἔνθα Θέτις περ ἐπὶ θρόνου ἷζε φαεινοῦ,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
“ Τίπτε Θέτι τανύπεπλε ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,
“ Αἰδοίη τε, φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις·
“ Αὔδα ὅ, τι φρονέεις, τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
“ Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα,
“ Ἥφαιστ', ἦ ἄρα δή τις ὅσαι θεαὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
“ Τόσσα δ' ἐνὶ φρεσὶν ᾗσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ,
“ Ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
“ Ἐκ μέν μ' ἀλλάων ἁλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,
“ Αἰακίδῃ Πηλῆϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν
“ Πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα, ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῷ
“ Κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος· ἄλλα δέ μοι νῦν·
“ Υἱὸν ἐπεί μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε,
“ Ἔξοχον ἡρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος·
“ Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὡς γουνῷ ἀλωῆς,
“ Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω,
“ Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
“ Οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλήϊον εἴσω.
“ Ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο
“ Ἄχνυται, οὐδέ τι οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
“ Κούρην, ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
“ Τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων.
“ Ἤτοι ὁ τῆς ἀχέων φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
“ Τρῶες ἐπὶ πρύμνῃσιν ἐείλεον, οὐδὲ θύραζε
“ Εἴων ἐξιέναι, τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
“ Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον·
“ Ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠναίνετο λοιγὸν ἀμῦναι·
“ Αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἃ τεύχεα ἕσσε,

" Misítq; ipsum ad bellum, multúmq; simul populũ dedit:
" Tota autem die pugnarunt ad Scæas portas.
" At sanè eadem die urbem evertissent, nisi Apollo,
" Multa mala qui fecerat, Menœtii fortem filiũ (disset,
" Interemisset inter propugnatores, & Hectori gloriá de-
" Hujus gratia nunc tua genua amplector, si volueris
" Filio meo brevi morituro dare scutum & galeam,
" Et pulchras ocreas fibulis aptatas,
" Et thoracem, *eum* enim qui erat ei, perdidit fidus socius
" A Trojanis interfectus: hic a. jacet in terra animo mœ-
Huic verò respondit deinde inclytus Vulcanus, (rens.
" Bono sis animo nec tibi hæc in mentibus tuis curæ sint:
" Utinam ipsum à morte lamentabili sic possem
" Seorsum abscondere, quando ipsũ fatũ grave occupabit
" Ut ei arma pulchra aderunt, qualia quis rursus
" Hominum multorum admirabitur quicunq; *ea* viderit.

Vulcãus Achilli arma fabricatur.

Sic loquutus, hanc quidem liquit ibi: ivit autẽ ad folles:
Illos verò ad ignem admovit, jussítq; operari.
Folles autem in fornacibus viginti omnes spirabant,
Omnimodum facilè accendentem flatum emittentes,
Interdũ *ut* properãti adesset *vehemens*, interdũ verò cõtra,
Quemadmodum Vulcanus vellet & opus perfici posset:
Æs autem in ignem jecit prædurum stannúmq;
Et aurum pretiosum, & argentum, ac deinde
Posuit in trunco magnam incudem: accepit autem manu
Malleum gravem: altera verò accepit forcipem.
Fecit autem primum clypeum magnúmque firmúmque,

Clypeus Achillis.

Undique variegans, cinxit autem circulo splendido,
Triplici splendente: extra autem argenteũ lorum aptavit,
Quinque verò ipsius erant clypei plicæ, sed in ipso
Fecit varia multa docta mente.
In *eo* quidem terram effinxit, & coelum & mare,
Solémque indefessum lunámque plenam,
Sideráque omnia, quibus coelum coronatum est,
Pleiadásque, Hyadásque, robúrque Orionis,
Ursámque, quam & Plaustrum cognomine vocant,
Quæ ibidem vertitur, & Oriona observat:
Sola autem expers est undarum Oceani.
Inque *eo* duas fecit civitates variarum linguarum homini
Pulchras: in una q. nuptiæq; erant conviviáq; solennia:
Sponsas autem ex thalamis, tædis subaccensis
Ducebant per urbem: multúsq; hymenæus excitatus erat.
Juvenes verò saltatores in orbem agebant se, intérq; hos
Tibiæ citharæque sonum edebant, sed matronæ

Stantes

“Πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσε·
“Πᾶν δ' ἦμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῇσι πύλῃσι,
“Καί νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον εἰ μὴ Ἀπόλλων
“Πολλὰ κακὰ ῥέξαντα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν,
“Ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκε.
“Τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα
“Υἱ' ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν, γρ. υἱεῖ ἐμ'
“Καὶ καλὰς κνημῖδας ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
“Καὶ θώρηχ'· ὃ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος,
“Τρωσὶ δαμεὶς· ὃ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
“Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
“Αἲ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην
“Νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἱκάνει·
“Ὥς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσεται, οἷά τις αὖτε
“Ἀνθρώπων πολέων θαυμάσεται, ὅς κεν ἴδηται.
Ὣς εἰπὼν, τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας·
Τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι·
Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων,
Παντοίην εὔπρηστον ἀϋτμὴν ἐξανιεῖσαι,
Ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὖτε,
Ὅπως Ἥφαιστός γ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.
Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε,
Καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
Θῆκεν * ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα· γέντο δὲ χειρὶ γρ. ἐπ'
Ῥαιστῆρα κρατερὸν, ἑτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην.
Ποίει δὲ πρώτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
Πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινὴν,
Τρίπλακα, μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα.
Πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες αὐτὰρ * ἐν αὐτῷ γρ. ἐπ'
Ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίῃσι πραπίδεσιν.
Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανὸν, ἐν δὲ θάλασσαν,
Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα, σελήνην τε πλήθουσαν·
Ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται,
Πληϊάδας θ' Ὑάδας τε, τό τε σθένος Ὠρίωνος,
Ἄρκτον θ' ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσι,
Ἥ τ' αὐτοῦ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει·
Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.
Ἐν δὲ δύω ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων
Καλάς· ἐν τῇ μέν ῥα γάμοι τ' ἔσαν, εἰλαπίναι τε·
Νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὑπολαμπομενάων,
Ἠγίνεον ἀνὰ ἄστυ, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
Κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἳ δὲ γυναῖκες

Stantes admirabantur in vestibulis singulæ. (tentio
Populi autem in concione erant frequentes: illic verò con-
Orta erat: duo autem viri contendebant gratia mulctæ
Viri interfecti: alter quidem affirmabat omnia reddidisse
Apud populũ causã agens: alter v. negabat quicquam acce-
Ambo verò cupiebant apud arbitrũ litẽ dirimere. (pisse:
Cives verò utrisque acclamabant hinc indè auxiliatores:
Præcones autem populum continebant, at seniores
Sedebant in politis lapidibus, sacro in circulo:
Sceptra verò præconum in manibus erant vocalium:
His *sceptris* dein incedebãt, alternatímq; sententiã ferebãt.
Jacebant autem in medio duo auri talenta,
Ei danda qui inter hos sententiam rectissimè dixisset.
Alterã autẽ civitatem duo exercitus obsidebant populorũ
Armis fulgentes: bifariam verò ipsis placebat consilium,
Aut evertere, aut in duas partes omnia dividere, (tineret.
Possessionem s. omnem quam oppidum amœnũ intus con-
Hi verò nondũ parebãt: *ad* insidias autem clã armabãtur:
Murum quidem conjugésque dilectæ, & infantes filii
Custod. supra stantes: & in his viri quos habebat senectus.
Illi vero ibant: dux erat autẽ ipsis Mars & Pallas Minerva
Ambo aurei, aureas & vestes induti erant,
Pulchri & magni cum armis: sicut dii scilicet
Utrinque conspicui: populi autem humiliores erant:
Hi verò quãdo pervenerũt, ubi ipsis cõmodũ erat insidiari,
Ad fluvium, ubi potatio erat omnibus armentis,
Ibi hi consederunt tecti splendenti ære.
His autẽ deinde procul duo speculatores sedebãt populorũ
Observãtes quãdo oves viderẽt & curvè incedẽtes boves
Illi verò citò procedebãt, duóq; simul sequebãtur pastores
Oblectãtes sese fistulis: insidias enim neutiquã præsẽserãt.
Illi quidem hæc providentes incurrerunt: móxque deinde
Cædebant undique boum armenta, & greges pulchros
Candidarum ovium: interficiebãt autem insuper pastores.
Illi verò postquam audierunt multũ strepitũ apud boves,
Conciones ante sedentes, confestim equos
Conscendentes celeres insequuti sunt: móxq; pervenerũt,
Consistentes verò pugnarunt pugnam fluvii apud ripas:
Feriebant autem se invicem æratis hastis.
Ibi erat Contentio, ibi Tumultus, ibi exitiale Fatum,
Alium vivum detinens recens vulneratum, alium illæsum,
Alium interfectum per stragem trahebat pedibus. (rorum:
Vestẽ a. gestabat circa humeros valde cruentã sanguine vi-
Versabantur verò tanquam vivi homines, & pugnabant,

Cada-

Ἱστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἑκάστη.
Λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
Ὠρώρει· δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς
Ἀνδρὸς ἀποφθιμένου· ὁ μὲν εὔχετο πάντ' ἀποδοῦναι
Δήμῳ πιφαύσκων· ὁ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἑλέσθαι·
Ἄμφω δ' ἱέσθην ἐπὶ ἴστορι πεῖραρ ἑλέσθαι·
Λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυον ἀμφὶς ἀρωγοί·
Κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον, οἱ δὲ γέροντες,
Εἵατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ·
Σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἠεροφώνων,
Τοῖσιν ἔπειτ' ἤϊσσον, ἀμοιβηδὶς δ' ἐδίκαζον.
Κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
Τῷ δόμεν ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἴπῃ.
Τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύω στρατοὶ εἵατο λαῶν,
Τεύχεσι λαμπόμενοι, δίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλή,
Ἠὲ διαπραθέειν, ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι
Κτῆσιν ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς * ἐέργει. γρ. ἔεργεν.
Οἱ δ' οὔπω πείθοντο λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.
Τεῖχος μέν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
Ῥύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες οὓς ἔχε γῆρας·
Οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἄμφω χρυσείω, χρύσεια δὲ εἵματα ἕσθην,
Καλὼ καὶ μεγάλω σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεώ περ
Ἀμφὶς ἀριζήλω, λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν.
Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι,
Ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν·
Ἔνθ' ἄρα τοί γ' ἵζοντ' εἰλυμένοι αἴθοπι χαλκῷ·
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύο σκοποὶ εἵατο λαῶν
Δέγμενοι, ὁππότε μῆλα ἰδοίατο καὶ ἕλικας βοῦς.
Οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες,
Τερπόμενοι σύριγξι, δόλον δ' οὔ τι προνόησαν·
Οἱ μὲν τὰ προϊδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
Τάμνον τ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ
Ἀργεννῶν οἰῶν· κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
Οἱ δ' ὡς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσὶν,
Εἰράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
Βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον· αἶψα δ' ἵκοντο·
Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν·
Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κήρ,
Ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
Ἄλλον τεθνειῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν,
Εἷμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν.
Ὡμίλευν δ' ὥστε ζωοὶ βροτοὶ ἠδ' ἐμάχοντο,

Νεκρούς

Cadaveráque mutuò trahebant interempta.
In *eo* etiam posuit novale molle, pingue solùm,
Latum, ter aratum: multi verò aratores in ipso,
Juga, vertentes *terram*, agitabant huc & illuc:
Hi autem quando *verso* solo venerunt ad finem arvi,
Illis tum in manibus poculum dulcis vini
Dabat vir accedens, hi autem vertebant per sulcos,
Cupientes novalis profundi ad terminum pervenire,
Ipsum autem nigrescebat à tergo: arato verò simile erat,
Aureum quamvis esset, hoc verò ingens miraculum erat.
In *eo* etiam ponebat campũ altæ segetis, ibi autẽ messores
Metebant, acutas falces in manibus habentes, (in terram,
Manipuli verò alii quidem secundum sulcũ densi cadebãt
Alios verò manipulorũ ligatores vinculis constringebant.
Tres autem manipulorum ligatores astabant, sed pone
Pueri manibus colligentes, in ulnis ferentes
Festinanter porrigebant: rex autem inter hos silen io
Sceptrum tenens stabat in sulco lætus corde,
Præcones autẽ procul sub quercu conviviũ præparabant.
Bovẽ verò postquã mactassẽt magnã curabãt: mulieres autẽ
Cœnam operariis, albas farinas multas miscebant.
In *eo* etiam posuit uvis valde oneratam vineam,
Pulchram auream, nigri autem per *eam* racemi erant:
Stabat verò palis *suffulta* per totum argenteis.
Circũ autem cœruleam fossam, circa etiam septum duxit
Ex stanno: una verò sola semita erat in ipsam
Qua ibant bajuli quando vindemiarent vineam.
Virgines autẽ juvenes & innupti pueriliter sese gerentes,
Textis in calathis portabant dulcem fructum,
Hos verò inter medios, puer cithara sonora
Suaviter citharizabat, chorda autem bellè resonabat
Tenella voce: hi verò pulsantes *terram* simul
Cantúque sibilóque pedibus tripudiantes sequebantur.
In *eo* etiam armentũ fecit boum erecta capita habentiũ
Ipsæ autem boves auro factæ erant, stannóque:
Cum mugitu autem ex stabulo ruebant ad pascua,
Secundũ fluviũ resonantẽ, valde rapidũ, cannis abundantẽ
Aurei autem pastores una ibant cum bobus (bantur.
Quatuor: novem verò ipsos canes pedibus celeres seque-
Horrendi verò leones duo inter primas boves
Taurum valde mugientem tenebant: hic autẽ altè mugiẽs
Trahebatur: hunc canes consequebantur & juvenes:
Illi quidem discerpta bovis magni pelle,
Viscera & atrum sanguinem sorbebant, pastores verò

Frustrà

Νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρυον κατατεθνειῶτας.
Ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακήν, πίειραν ἄρουραν, γρ. Ἐνθ'
Εὐρεῖαν, τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
Ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα·
Οἱ δ' ὁπότε στρέψαντες ἱκοίατο τέλσον ἀρούρης,
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου
Δόσκεν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
Ἱέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἱκέσθαι·
Ἡ δὲ μελαίνετ' ὄπισθεν, ἀρηρεμένῃ δὲ ἐῴκει
Χρυσείη περ ἐοῦσα, τὸ δὴ περὶ θαῦμ' ἐτέτυκτο.
Ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήϊον· ἔνθα δ' ἔριθοι γρ. Ἐνθ'
Ἤμων ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
Δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε·
Ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἐλλεδανοῖσι δέοντο·
Τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὄπισθε
Παῖδες δραγμεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες
Ἀσπερχὲς πάρεχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
Σκῆπτρον ἔχων ἑστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ·
Κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυῒ δαῖτα πένοντο·
Βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες
Δεῖπνον ἐρίθοισιν, λεύκ' ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον.
Ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωήν, γρ. Ἐνθ'
Καλήν, χρυσείην, μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν·
Ἑστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέῃσιν
Ἀμφὶ δὲ κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἕρκος ἔλασσε
Κασσιτέρου, μία δ' οἴη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν,
Τῇ νίσσοντο φορῆες, ὅτε τρυγόῳεν ἀλωήν·
Παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠΐθεοι ἀταλὰ φρονέοντες,
Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν·
Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ
Ἱμερόεν κιθάριζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε
Λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ὁμαρτῇ,
Μολπῇ τ' ἰυγμῷ τε ποσὶ σκαίροντες ἕποντο.
Ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
Αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχατο κασσιτέρου τε·
Μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε
Πὰρ ποταμὸν κελάδοντα, περὶ * ῥοδανὸν δονακῆα· γρ. ῥαδαλόν.
Χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐστιχόωντο βόεσσι
Τέσσαρες, ἐννέα δέ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο·
Σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσι,
Ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην, ὁ δὲ μακρὰ μεμυκὼς
Ἕλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἠδ' αἰζηοί.
Τὼ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μεγάλοιο βοείην,
Ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες

Αὔτως

Frustrà immittebant veloces canes incitantes:
At illi morsu quidem abstinebant à leonibus:
Stantes autem valde prope latrabant & evitabant.
In *eo* etiam pascuum fecit inclytus Vulcanus,
In amœna valle magnum ovium candidarum,
Stabuláque, tuguriáque tecta, atque ovilia
In *eo* etiam choream varié finxit inclytus Vulcanus,
Ei similem quam olim in Cnosso lata
Dædalus elaboravit pulchricomæ Ariadnæ.
Ibi quidem adolescentes, & virgines formosissimæ
Tripudiabant, invicem in carpo manus tenentes.
Horum autem hæ quidé tenues vestes gerebãt: illi tunicas
Induti erant bene textas, sensim nitentes oleo:
Et hæ quidem pulchras coronas habebant, illi autẽ gladios
Gestabant aureos ab argenteis cingulis.
Illi verò modò *in orbem* saltabant doctis pedibus,
Agiliter admodum sicut quum quis rotam aptatã manibus
Sedens figulus tentaverit si currat.
Modò autem rursus saltabant per ordines *dispositi* inter se.
Plurima verò delectabilẽ choreã circumstabat multitudo
Oblectantes sese, duo autem saltatores inter ipsos
Cantum exorsi versabant se per *eos* medios.
In *eo* etiam posuit fluminis magnum robur Oceani,
Ora in extrema scuti affabrè facti,
At postquam fabricavit scutum magnum solidúmque,
Fecit ei thoracem splendidiorem ignis fulgore,
Fecit ei galeam fortem, temporibus aptatam,
Pulchram, variegatam, supráque auream cristam posuit:
Fecit etiam ei ocreas ex ductili stanno.
At postquam omnia arma elaboravit inclytus Vulcanus,
Coram matre Achillis posuit attollens.
Hæc verò velut accipiter desiliit ab Olympo nivoso,
Arma splendentia à Vulcano afferens.

ARGUMEN-

Αὔτως ἐνδίεσαν, ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.
Οἱ δ' ἤτοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων·
Ἱστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον, ἔκ τ' ἀλέοντο.
Ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
Ἐν καλῇ βήσσῃ μέγαν οἰῶν ἀργεννάων,
Σταθμούς τε, κλισίας τε κατηρεφέας, ἰδὲ σηκούς.
Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
Τῷ ἴκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσσῷ εὐρείῃ
Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
Ἔνθα μὲν ἠΐθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
Ὀρχεῦντ' ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες.
Τῶν δ' αἳ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας
Εἵατο * εὐνήτους ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ· γρ. Εἶχον εὐνήτους.
Καί ῥ' αἳ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
Εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων Τελαμώνων.
Οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσι
Ῥεῖα μάλ'· ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν
Ἑζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται αἴκε θέῃσιν·
Ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισι.
Πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιΐσταθ' ὅμιλος
Τερπόμενοι· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
Μολπῆς ἐξάρχοντες, ἐδίνευον κατὰ μέσσους.
Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος ὠκεανοῖο,
Ἄντυγα πὰρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
Τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς·
Τεῦξε δέ οἱ * κόρυθα βριαρὴν κροτάφοις ἀραρυῖαν, γρ. κυνέην.
Καλὴν, δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χρύσεον λόφον ἧκε.
Τεῦξε δέ οἱ κνημῖδας ἑανοῦ κασσιτέροιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς ἀμφιγυήεις,
Μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν ἀείρας·
Ἡ δ' ἴρηξ ὣς ἆλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντος,
Τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστοιο φέρουσα.

ARGUMENTUM XIX. LIBRI ILIADIS HOMERI.

ACHILLES, quum sibi Thetis arma à Vulcano attulisset, coactis in concionem Græcis, iræ renuntiat, & accipit dona, quæ ipsi Agamemnon se daturum promiserat. Cibum autem sumentibus illis, ipse jejunus permanens, armat se, & exercitum educit ad prælium. Postremus autem equorum ipsius Xanthus futurum ei interitum vaticinatur, quem & *ob hoc* increpat.

ALIUD ARG. VEL INSCR.

T, *autem cessavit ab ira, & excurrit nobilis Achilles.*

ALIA INSCRIPTIO.

Iræ renunciatio.

HOMERI ILIADOS LIB. XIX.

AUrora quidem crocea ab Oceani fluctibus
Oriebatur, ut immortalibus lucem ferret & mortalib.
Thetis verò ad naves pervenit à deo dona ferens:
Invenit autem Patroclo circumjacentē suum charū filiū,
Flentem acriter: multi autem circa ipsum socii,
Lugebant: ipsa verò inter hos astitit nobilis dea,
Inque ejus hæsit manu, sermonémque habuit his verbis,
Fili mi, hunc quidem sinamus dolentes quamvis
Thetis Vulcani arma affert Achilli.
Jacere, postquam semel deorum voluntate interfectus est:
Tu verò à Vulcano inclyta arma accipe, (gestavit
Pulchra admodum, qualia nondum quispiam vir humeris
Sic loquuta dea arma deposuit
Ante Achillem: hæc verò insonuerunt artificiosa omnia.
Myrmidonas autē omnes cepit tremor, neq; quis sustinuit
Contra aspicere, sed timuerunt: at Achilles
Ut vidit statim ipsum magis subiit ira: intúsque ei oculi
Terribiliter sub palpebris tanquam jubar micabant.
Oblectabatur autē in manibus tenens dei splēdida dona.
At postquā mentibus suis delectatus est artificiosa aspiciēs

"Continuo

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Τ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Θέτιδος κομισάσης Ἀχιλλεῖ τὰ ὅπλα παρὰ Ἡφαίστου, συναγαγὼν εἰς ἐκκλησίαν τοὺς Ἕλληνας ὁ ἥρως ἀπόρρησιν ποιεῖται τῆς μήνιδος, καὶ λαμβάνει τὰ δῶρα ἃ παρ' αὐτῷ Ἀγαμέμνων δώσειν ὑπέσχετο· τροφὴν δὲ ἀνελομένων ἐκείνων, αὐτὸς ἄσιτος διαμείνας ὁπλίζεται, καὶ στρατείαν ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον· ὁ δὲ ὕστερος τῶν ἵππων αὐτοῦ Ξάνθος, τὴν ἐσομένην αὐτῷ ἀναίρεσιν καταμαντεύεται, ᾧ καὶ ἐπιπλήττει.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.
ἡ ἐπιγραφή.

Ταῦ δ' ἀπέληγε χόλοιο, καὶ ἔκθορε δῖος Ἀχιλλεύς.

ΑΛΛΗ.

Μήνιδος ἀπόρρησις.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἡ Τ. ῥαψῳδία.

ΗΩΣ μὲν κροκόπεπλος ἀπ' ὠκεανοῖο ῥοάων
Ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι, ἠδὲ βροτοῖσιν·
Ἡ δ' ἐς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
Εὗρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον υἱὸν
Κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Μύρονθ'· ἡ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τέκνον ἐμόν, τοῦτον μὲν ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ
Κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
Τύνη δ' Ἡφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
Καλὰ μάλ', οἷ' οὔ πώ τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρησεν.
Ὣς ἄρα φωνήσασα θεά, κατὰ τεύχε' ἔθηκε
Πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἕλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
Ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ὡς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος, ἐν δέ οἱ ὄσσε
Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὡς εἰ σέλας ἐξεφάανθεν·
Τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα·
Αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ᾗσιν ἐτάρπετο δαίδαλα λεύσσων,

Αὐτίκα

Achilles metuit, nè Patrocli corpus putrescat.

" Continuò matrem suam verbis alatis alloquutus est,
" Mater mea, hæcq. arma deus dedit qualia par est
" Opera esse immortaliũ,neq. mortalem virum perfecisse:
" Nunc certè quidem ego armabor : sed valde graviter
" Timeo nè mihi interea Menœtii fortem filium
" Muscæ ingressæ in ferro inflicta vulnera,
" Vermes generent, deturpéntque cadaver,
" Vita autem adempta est, ac corpore toto putrescat.
Hunc verò excepit deinde dea Thetis argentipes,
" Fili non tibi hæc in mentibus tuis sint curæ :
" Ab hoc quidem ego conabor arcere improba examina,
" Muscas, quæ viros bello necatos comedunt:
" Etsi enim jaceat solidum per annum,
" Semper huic erit corpus integrum, vel melius.
" Sed tu in concionem vocans heroas Achivos,
" Iram renuntians Agamemnoni pastori populorum
" Continuò valde ad bellũ armeris, induéq;fortitudinem.
Sic fata robur audax immisit :
Patroclo autem deinde ambrosiam & nectar rubrum
Instillavit in nares, ut ei corpus integrum esset.

Achilles concionẽ convocat.

Sed hic ivit ad littus maris nobilis Achilles,
Horrendè vociferans: excitavit autem heroas Achivos,
Et quicunque antea navium in cœtu manebant,
Quíque gubernatores, & qui tenebant clavos navium,
Et promi condi apud naves erant cibi distributores :
Etiam hi tunc in concionem ibant, eo quod Achilles
Apparuisset : diu enim à pugna cessaverat molesta.
At duo claudicantes ibant Martis famuli,
Tydidésque bellicosus, & nobilis Ulysses,
Hastæ innixi (adhuc enim habebant vulnera gravia)
Inque prima concione sedèrunt profecti :
Ultimus verò venit rex virorum Agamemnon,
Vulnus habens : etenim hunc in forti pugna
Vulneraverat Coon Antenorides ærea lancea.
Verùm postquam omnes congregati sunt Achivi,

Achillis parati oratio.

Inter hos consurgens loquutus est pedibus celer Achilles,
" Atride, an verò hoc ambobus utilius,
" Fuit tibi & mihi, quando nos dolentes corde (puellæ
" Animum consumente contentione irati fuimus gratiâ
" Quam utinam in navibus occidisset Diana jaculo,
" Die illo quum ego cepi *eam*, Lyrnessum populatus:
" Id si fuisset, non tot Achivi mordicùs arripuissent im-
" Hostium sub manibus, me irato: (mensam terram
" Hectori quidem & Trojanis hoc utilius *fuit*: sed Achiv.

" Diu

Αὐτίκα μητέρα ἣν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
“Μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν, οἷ᾽ ἐπιεικὲς
“Ἔργ᾽ ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι·
“Νῦν δ᾽ ἤτοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ᾽ αἰνῶς
“Δείδω, μή μοι τόφρα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
“Μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰς
“Εὐλὰς ἐγγείνωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρόν·
“Ἐκ δ᾽ αἰὼν πέφαται· κατὰ δὲ χρόα πάντα σαπείη;
Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
“Τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
“Τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα
“Μυίας, αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.
“Ἦν περ γὰρ κεῖταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,
“Αἰεὶ τῷ δ᾽ ἔσται χρὼς ἔμπεδος, ἢ καὶ ἀρείων·
“Ἀλλὰ σύ γ᾽ εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιούς;
“Μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
“Αἶψα μάλ᾽ ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσεο δ᾽ ἀλκήν;
Ὣς ἄρα φωνήσασα, μένος πολυθαρσὲς ἐνῆκε·
Πατρόκλῳ δ᾽ αὖτ᾽ ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
Στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρὼς ἔμπεδος εἴη·
Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεύς,
Σμερδαλέα ἰάχων, ὦρσεν δ᾽ ἥρωας Ἀχαιούς.
Καί ῥ᾽ οἵ περ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
Οἵ τε κυβερνῆται, καὶ οἳ ἔχον οἰήϊα νηῶν,
Καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν σίτοιο δοτῆρες·
Καὶ μὴν οἳ τότε γ᾽ εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὕνεκ᾽ Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ᾽ ἀλεγεινῆς.
Τὼ δὲ δύω σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντε,
Τυδείδης τε μενεπτόλεμος, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἔγχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἕλκεα λυγρά·
Κὰδ δὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἵζοντο κιόντες·
Αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων;
Ἕλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Οὖτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκήρεϊ δουρί.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί,
Τοῖσι δ᾽ ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
“Ἀτρείδη, ἦ ἄρ τι τόδ᾽ ἀμφοτέροισιν ἄρειον
“Ἔπλετο σοί καὶ ἐμοί, ὅτε νῶϊ περ ἀχνυμένω κῆρ
“Θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν εἵνεκα κούρης,
“Τὴν ὄφελ᾽ ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις ἰῷ,
“Ἤματι τῷ, ὅτ᾽ ἐγὼν ἑλόμην Λυρνησσὸν ὀλέσσας·
“Τῷ κ᾽ οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας,
“Δυσμενέων ὑπὸ χερσὶν ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
“Ἕκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς

" Diu meæ & tuæ contentionis memores fore puto.
" At ea quidem ante facta sinamus, dolentes quamvis,
" Animum in pectoribus dilectum domantes necessitate:
" Nunc quidem profectò ego depono irã neq; me oportet
" Indesinenter semper irasci: sed age ocyus,
" Impelle ad bellum comatos Achivos,
" Ut adhuc prope Trojanos tentem obvius perfectus,
" Si velint apud naves pernoctare: sed aliquem puto
" Libenter ipsorum genu flexurum esse qui effugerit
" Hostili ex bello ab hasta nostra.
Sic dixit: lætati autem sunt bene ocreati Achivi,
Iracundiæ renuntiante magnanimo Pelide (memnon,
Agamẽnonis oratio de Noxa dea — Inter hos a. etiam deinde loquutus est rex Virorum Aga-
Illinc à sede, neque inter medios surgens,
O chari heroes Danai famuli Martis.
" Stantem quidem honestum est audire, neque convenit
" Impedire: difficile enim peritum licet existentem.
" Virorum autem in multa turba quomodo quis audiat,
" Vel dicat? impeditur a. sonorus licet existens cõcionator.
" Pelidæ quidem ego indicabo, sed vos cæteri (quisque.
" Advertite animum Argivi, sermonémq; bene cognoscite
" Sæpe jam mihi hunc Argivi sermonem dixerunt,
" Et me objurgarunt: ego autem non in culpa sum,
" Sed Jupiter, & fatum, & in tenebris agens Furia,
" Qui mihi in concione mentibus injecerunt sævam noxã,
" Die illo quando Achillem præmio ipse privavi.
" Sed quid facerem, dea omnia perficit
" Veneranda Jovis filia Ate, quæ omnes offendit,
" Perniciosa: hujus quidẽ molles pedes, non enim ad terrã
" Appropinquat, sed hæc per virorum capita incedit,
" Lædens homines, itaque & alterum quóque irretivit.
" Etenim jam olim Jovem læsit, quem præstantissimum
" Hominum & deorum dicunt esse: sed sanè etiam hunc
" Juno fœmina existens, dolis decipit
" Die ille quando erit vim Herculeam
" Alcmena paritura bene munitis in Thebis.
" Ille quidem jactabundus dixerat inter omnes deos,
" Audite me omnésque dii, omnésque deæ,
" Ut dicam quæ me animus in pectoribus hortatur. (Lucina
" Hodie virum in lucem parturientibus dolorem afferens
" Edet, qui omnibus vicinis imperabit:
" Eorum hominum ex genere, qui sanguine ex meo sunt.
" Hunc verò dolũ meditans alloquuta est veneranda Juno,
" Mentieris, neque rursus finem sermoni impones,

" Eia

" Δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι ὀΐω·
" Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
" Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ·
" Νῦν δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί με χρὴ
" Ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
Ὄτρυνον πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς,
Ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθὼν,
Αἴκ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν, ἀλλά τιν' οἴω
" Ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, * ὅς κε φύγῃσι — γρ. αἴ κε
" Δηΐου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
" Μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλείωνος.
" Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
" Αὐτόθεν ἐξ ἕδρης, οὐδ' ἐν μέσοισιν ἀναστάς,
" Ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοὶ θεράποντες Ἄρηος,
" Ἑσταότος μὲν καλὸν ἀκουέμεν, οὐδὲ ἔοικεν
" Ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ ἐπισταμένῳ περ ἐόντα·
" Ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι,
" Ἢ εἴποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.
" Πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
" Σύνθεσθ' Ἀργεῖοι, μῦθον τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.
" Πολλάκι δή μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
" Καί τέ με νεικείεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἴτιός εἰμι,
" Ἀλλὰ Ζεὺς καὶ μοῖρα, καὶ ἠεροφοῖτις Ἐριννύς,
" Οἵ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην,
" Ἤματι τῷ ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
" Ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι· θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.
" Πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται
" Οὐλομένη, τῇ μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
" Πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἥγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει,
" Βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησε.
" Καὶ γὰρ * δή νύ ποτε Ζῆν' ἄσατο, τόν περ ἄριστον
" Ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φάσ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν — γρ. δή ποτε Ζῆν' ἀάσατο,
" Ἥρη θῆλυς ἐοῦσα δολοφροσύνῃς ἀπάτησεν,
" Ἤματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακληείην
" Ἀλκμήνη τέξεσθαι ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
" Ἤτοι ὅγ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσι,
" Κέκλυτέ μευ πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι,
" Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει.
" Σήμερον ἄνδρα φόως δὲ μογοστόκος Εἰλείθυια
" Ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,
" Τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἵ θ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσί.
" Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη.
" Ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.

" Eja nunc mihi jura Olympie firmum jusjurandum,
" Certè eum omnibus vicinis imperaturum
" Quicunque die huc ceciderit intra pedes mulieris,
" Virorum qui tui ex sanguine sunt generis.
" Sic dixit: Jupiter autem neutiquam astutiam intellexit,
" Sed juravit magnũ juramẽtũ postea verò multũ læsus est,
" Juno autem delapsa liquit summitatem Olympi:
" Statim verò pervenit Argos Achaicum, ubi utiq; norat
" Præclaram uxorem Stheneli Perseidæ: (erat mensis
" Hæc autem gestabat utero charum filium, hícq; septimus
" Eduxitque in lucem, licet immaturam existentem.
" Alcmenæ autẽ cohibuit partũ, repressit & dolores partus:
" Ipsa verò renuntiatura *factum*, Jovẽ Saturniũ alloq. est,
" Jup. pater lucidũ fulmẽ habẽs, verbũ aliquod tibi in mẽte
" Jã homo natus est nobilis, qui Argivis imperabit, (ponã;
" Eurystheus Stheneli filius Perseidæ,
" Tuum genus: non ei indecens imperare Argivis. (dam.
" Sic dixit: huic v. dolor acutus mentẽ verberavit profun-
" Illico autẽ corripuit Atẽ, capite nitẽtibus capillis orna-
" Iratus animo suo, & juravit firmam juramentum, (to,
" Nunquam in Olympum & cœlum stellatum
" Rediturам Aten, quæ omnes infortunio afficit,
" Sic fatus, jecit è cœlo stellato
" Manu rotans: mox autem pervenit ad opera hominum.
" *Ob* hãc sẽper ingẽiscebat, quãdo suũ charũ filiũ videret
" Opus iniquum sustinentem sub Eurysthei laboribus.
" Sic & ego, quando rursus magnus bellicosus Hector
" Argivos perdebat ad puppes navium,
" Non poteram oblivisci noxæ qua primum læsus fueram,
" At postquam offendi, & mihi mentem abstulit Jupiter
" Iterum volo placare, daréque infinita dona:
" Sed surge ad bellum, & cæteras incita copias:
" Dona a. ego ipse omnia præbebo quæcunq; tibi adveni-
" Hesternus in tentoriis promisit divinus Ulysses. (ens
" Si autem vis, expecta, festinans quamvis ad bellum:
" Dona verò tibi ministri mea ex nave accipientes
" Ferent, ut intelligas quòd tibi animum placantia dabo.
Achillis ad Agamemnonem responsio — Hunc autem respondens alloquutus est pedibus velox A-
" Atride illustrissime rex virorum Agamemnon, (chilles,
" Dona quidem si vis præbere, ut æquum est, (micationis
" Vel retinere in tua est potestate: nũc verò recordẽur di-
" Statim valde: nõ enim oportet subterfugere hic existẽtes,
" Neque morari: adhuc enim magnum opus infectum,
" Ut quis rursus Achillem inter primos videat

" Hasta

“Εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὄμοσσον Ὀλύμπιε καρτερὸν ὅρκον,
“Ἦ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξειν,
“Ὅς κεν ἐπ' ἤματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς
“Τῶν ἀνδρῶν, οἳ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης.
Ὣς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
“Ἀλλ' ὄμοσεν μέγαν ὅρκον· ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
“Ἥρη δ' ἀΐξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
“Καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος Ἀχαϊκὸν, ἔνθ' ἄρα ᾔδη
“Ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο·
“Ἡ δ' ἐκύει φίλον υἱόν· ὁ δ' ἕβδομος ἑστήκει μείς·
“Ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φόως δὲ, καὶ ἠλιτόμηνον ἐόντα·
“Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' εἰλειθυίας·
“Αὐτὴ δ' ἀγγέλλουσα, Δία Κρονίωνα προσηύδα,
“Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
“Ἤδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλὸς, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει
“Εὐρυσθεὺς, Σθενέλοιο πάϊς Περσηϊάδαο,
“Σὸν γένος· οὔ οἱ ἀεικὲς ἀνασσέμεν Ἀργείοισιν.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν·
“Αὐτίκα δ' εἷλ' Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο,
“Χωόμενος φρεσὶν ᾗσι, καὶ ὤμοσε καρτερὸν ὅρκον,
“Μή ποτ' ἐς Οὔλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
“Αὖτις ἐλεύσεσθαι Ἄτην, ἣ πάντας ἀᾶται·
“Ὣς εἰπὼν, ἔρριψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
“Χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων·
“Τὴν αἰεὶ στενάχεσχ' ὅθ' ἑὸν φίλον υἱὸν ὁρῷτο
“Ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων,
“Ὣς καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
“Ἀργείους ὀλέεσκεν ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν,
“Οὐ δυνάμην λελαθέσθ' Ἄτης, ᾗ πρῶτον ἀάσθην·
“Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, καί μευ φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
“Ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
“Ἀλλ' ὄρσευ πόλεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς·
“Δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχεῖν, ὅσσά τοι ἐλθὼν
“Χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
“Εἰ δ' ἐθέλεις ἐπίμεινον ἐπειγόμενός περ Ἄρηος·
“Δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἑλόντες,
“Οἴσουσ', ὄφρα ἴδηαι ὅ τοι μενοεικέα δώσω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
“Ἀτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
“Δῶρα μὲν αἴ κ' ἐθέλῃσθα παρασχέμεν ὡς ἐπιεικὲς,
“Εἴτ' ἐχέμεν, παρὰ σοί· νῦν δὲ μνησώμεθα χάρμης γρ. Εἴτ' ἐχέμεν παρὰ σοὶ
“Αἶψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας,
“Οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον·
“Ὥς κέ τις αὖτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρώτοισιν ἴδηται,

" Hasta ærea Trojanorum perdentem phalanges:
" Sic verò aliquis vestrum memor *cum* viro pugnet.
Huc a. excipiens alloquutus est abundās consiliis Ulysses,
" Non sic strenuus quamvis existens, ô deo par Achilles,
" Jejunos impelle ad Ilium filios Achivorum
" *Contra* Trojanos pugnatores: quia non exiguo tempore erit
" Conflictus, quum semel congressæ fuerint phalanges
" Virorum, deúsque inspiraverit robur utrisque.
" Sed vesci jube velocibus in navibus Achivos
" Pane & vino: hoc enim robur est & fortitudo.
" Neque enim vir toto die usque ad solem occidentem
" Expers cibi poterit contra pugnare.
" Etiamsi enim animo promptus sit ad pugnandum,
" Tamen sensim membra gravantur, & occupant
" Sitísque & fames, læduntúrque genua eunti.
" Quisquis autem vir vino satiatus & cibo,
" *Cum* viris hostibus tota die pugnat,
" Audens ei animus in præcordiis, neq; quicquam membra
" Prius defatigantur, quàm omnes recedant à bello.
" Sed age populum quidem dimitte, & jentaculum jube
" Instrui: dona autem rex virorum Agamemnon
" Ferat in mediam concionem, ut omnes Achivi
" Oculis videant: tu verò in præcordiis propriis læteris:
" Juret autem tibi jusjurandum inter Argivos surgens,
" Nunquam se hujus cubile ascendisse & rem habuisse,
" Prout fas est, rex, & virorum & mulierum:
" Atque tibi ipsi animus in præcordiis mansuetus sit.
" Ac deinde te convivio in tentoriis oblectet
" Opiparo, ut nè quid juris mutilum habeas:
" Atride, tu verò deinde æquior & in alium
" Eris: non quidem enim quicquam vituperabile *est*, regem
" Virū *privatū* placare quando quis prior injuriā fecerit.
" Hunc verò rursus alloquutus est rex virorū Agamēnō,
" Gaudeo tuum, Laertiade, verbum audiens.
" Cōvēienter enim omnia persequutus es & numerasti:
" Hæc sanè ego volo jurare, suadet enim mihi animus
" Neque pejerabo coram deo: sed Achilles
" Maneat hîc interea, cupidus licet *sit* belli:
" Manete etiam alii omnes, congregati, dum dona
" Ex tentoriis veniant, & fœdera rata feriamus.
" Tibi verò ipsi hoc ego præcipio & jubeo,
" Delectis juvenibus præstātissimis inter omnes Achivorum
" Dona mea à nave afferre, quæcunque Achilli
" Heri promisimus daturos esse adducere̓que mulieres.

Ulysses suadet ut āte prælium cibum capiant milites.

" Talthy-

“ Ἔγχει χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
“ Ὧς δέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
“ Μὴ δ' οὕτως ἀγαθός περ ἐὼν θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
“ Νήστιας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον υἷας Ἀχαιῶν
“ Τρωσὶ μαχησομένους, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
“ Φύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγες
“ Ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν·
“ Ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῇς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς
“ Σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
“ Οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα,
“ Ἄκμηνος, σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι·
“ Εἴ περ γὰρ θυμῷ γε μενοινάᾳ πολεμίζειν,
“ Ἀλλά τε λάθρῃ γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνει
“ Δίψα τε καὶ λιμός, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι,
“ Ὃς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς,
“ Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζει·
“ Θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, οὐδέ τι γυῖα
“ Πρὶν κάμνη, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο.
“ Ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
“ Ὅπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
“ Οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορήν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
“ Ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶν ᾗσιν ἰανθῇς·
“ Ὀμνυέτω δέ τοι ὅρκον ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς,
“ Μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι
“ Ἣ θέμις ἐστὶν, ἄναξ, ἤ τ' ἀνδρῶν * ἤ τε γυναικῶν· γρ. ὑδὲ
“ Καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἵλαος ἔστω·
“ Αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
“ Πιείρῃ, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃσθα.
“ Ἀτρεΐδη, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλῳ
“ Ἔσσεαι, οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα
“ Ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
“ Χαίρω σεῦ Λαερτιάδη τὸν μῦθον ἀκούσας.
“ Ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα διίκεο καὶ κατέλεξας.
“ Ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὀμόσαι, κέλεται δέ με θυμός,
“ Οὐδ' ἐπιορκήσω πρὸς δαίμονος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
“ Μιμνέτω αὖθι τέως γε, ἐπειγόμενός περ Ἄρηος,
“ Μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα
“ Ἐκ κλισίης ἔλθῃσι, καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.
“ Σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἠδὲ κελεύω,
“ Κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας Παναχαιῶν, γρ. Δῶ-
“ Δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσ' Ἀχιλῆϊ ρα δ'.
“ Χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας.

" Talthybius autem mihi ocyus per castra lata Achivorum
" Porcum præparet mactandum Jovíque Solíque.
Hunc autẽ excipiens alloquutus est pedibus velox Achil.
" Atride illustrissime rex virorum Agamemnon,
" Aliàs quidem & magis debetis hæc curare,
" Quando aliqua cessatio à bello fuerit,
" Et indignatio non tanta sit in pectoribus meis.
" Nunc verò quidem jacent confossi, quos interfecit
" Hector Priamides, dum ei Jupiter gloriam præbuit:
" Vos autem ad cibum festinate: certè quidem
" Nunc juberem pugnare filios Achivorum
" Jejunos, impastos, simul verò ac sol occidet, (meliam,
" Parare magnam cœnam, postquam ulti fuerimus contu-
" Ante verò nullo modo mihi charum per guttur descẽdet
" Neque potus neque cibus, amico mortuo,
" Qui mihi in tentorio confossus acuto ære
" Jacet, in vestibulo conversus: circum autem socii
" Lugent: ideo mihi neutiquam mentibus hæc curæ sunt,
" Sed cædes, & sanguis, & gravis gemitus virorum.
Hũc v. excipiens alloquutus est abundãs consiliis Ulysses,
" O Achilles Pelei fili, longè fortissime Achivorum,
" Præstantior es me, & potentior non parum quidem
" Hasta: ego verò te prudentia superavero
" Multùm, quoniam prior natus sum & plura novi:
" Itáque tibi acquiescat animus verbis meis.
" Statim pugnæ est satietas hominibus,
" Cujus plurimam quidem stipolam ad terram ferrũ fudit:
" Messis autem parva, postquam inclinaverit lances
" Jupiter qui hominum dispensator belli est:
" Ventre verò neutiquam licet mortuum lugere Achivos.
" Admodum enim multi & crebri diebus omnibus
" Cadunt: quando autem quis respiraret à labore?
" Sed oportet eum quidem sepelire quicunq; mortuus sit,
" Patientem animum habentes, in diem lacrymantes:
" Quotquot verò è prælio tristi reliqui fuerint,
" Meminisse potus & cibi, ut adhuc magis
" Viris *cum* hostibus pugnemus indesinenter usque,
" Induti corpus ære indomito, neque quis aliam
" Populorum cohortationem observans expectet.
" Hæc enim cohortatio malè *ei* cedet quicunq; remanserit
" Apud naves Argivorũ: sed conferti impetum facientes
" In Trojanos equorũ domitores excitemus acre prælium.
Dixit: & Nestoris filios comites assumpsit clari,
Phylidénque Megeta, Thoantáque Merionénque,

Achilles cibum se capturũ negat ante præliũ. Ulysses Achilli suadet ut cibum capiat.

"Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
"Κάπρον ἑτοιμασάτω ταμέειν Διΐ τ' ἠελίῳ τε.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
"Ἀτρείδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
"Ἄλλοτέ περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι,
"Ὁππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται,
"Καὶ μένος οὐ τόσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσι·
"Νῦν δ' οἱ μὲν κέαται δεδαϊγμένοι, οὓς ἐδάμασσεν
"Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν·
"Ὑμεῖς δ' ἐς βρωτὺν ὀτρύνετον, ἦ τ' ἂν ἔγωγε
"Νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν υἷας Ἀχαιῶν
"Νήστιας, ἀκμήνους, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
"Τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λώβην·
"Πρὶν δ' οὔπως ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰείη,
"Οὐ πόσις, οὐδὲ βρῶσις, ἑταίρου τεθνειῶτος,
"Ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαϊγμένος ὀξέϊ χαλκῷ,
"Κεῖται ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
"Μύρονται· τό μοι οὔτι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
"Ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἷμα καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
"Ὦ Ἀχιλεῦ Πηλέως υἱὲ μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
"Κρείσσων εἶς ἐμέθεν, καὶ φέρτερον οὐκ ὀλίγον περ
"Ἔγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματι κεν προβαλοίμην
"Πολλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα·
"Τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν·
"Αἶψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
"Ἧς τε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν,
"Ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα
"Ζεύς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
"Γαστέρι δ' οὔπως ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιούς.
"Λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἤματα πάντα
"Πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
"Ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, ὅς κε θάνῃσι,
"Νηλέα θυμὸν ἔχοντας ἐπ' ἤματι * δακρύσαντας. γρ. δακρυχέοντας.
"Ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπωνται,
"Μεμνῆσθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
"Ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμὲς αἰεί,
"Ἑσσάμενοι χροῒ χαλκὸν ἀτειρέα· μηδέ τις ἄλλην
"Λαῶν ὀτρυντὺν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσθω.
"Ἡ δὲ γὰρ ὀτρυντὺς κακὸν ἔσσεται, ὅς κε λίπηται
"Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὁρμηθέντες
"Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
Ἦ, καὶ Νέστορος υἷας ὀπάσσατο κυδαλίμοιο,
Φυλείδην τε Μέγητα, Θόαντά τε, Μηριόνην τε,

Καὶ

Achilli dona ab Agaménone petuntur.

Et Creontiaden Lycomedem & Melanippum.
Perrexerunt auté ire ad tentorium Agaménonis Atridæ:
Statim deinde simúlq; verbum fuit, perfectúmq; est opus.
Septẽ quidẽ è tentorio tripodas ferebãt, quos ei promiserat,
Splendentésq; lebetes viginti, duodecim quoque equos:
Eduxerunt autem statim mulieres egregias, opera edoctas
Septem, sed octavam Briseida pulchras genas habentem.
Auri verò appendens Ulysses decem omnia talenta,
Præibat: simúlq; alii dona ferebant juvenes Achivorum:
Et ea quidẽ in media concione posuerunt: ast Agaménon
Surrexit: Talthybius autem deo similis voce,
Porcum tenens manibus astitit pastori populorum:
Atrides verò extrahens manibus cultrum,
Qui ei juxta ensis magnam vaginam semper pendebat,
Porci setas delibans Jovi manibus sublatis,
Vota faciebat: hi verò omnes ibidem sedebant tacitè
Argivi, modestè audientes regem.
Supplicans autem dixit suspiciens in cœlum latum,

Agamẽnon jurat se cum Briseide rem non habuisse.

Testis esto nunc Jupiter primum, deorum summus & præ-
" Terráque, & Sol, & Furiæ, quæ sub terram (stantissimus,
" Homines puniunt, quicunque perjurium jurarit,
" Quod nequaquam ego puellæ Briseidi manum intuli,
" Neq; concubitus causa usus, neq; alicujus alterius rei:
" Sed mansit intacta in tentoriis meis:
" Si verò quid horum perjurium *est*, mihi dii mala dent
" Multa admodũ, quæcunq; dant *ei* qui ipsos offẽderit ju-
Dixit, & jugulum porci abscidit sævo ferro: (rando.
Hunc quidem Talthybius cani maris in magnum fluctum
Jecit rotans, escam piscibus: sed Achilles
Assurgens inter Argivos bellicosos loquutus est,
" Jupiter pater, cerè magna damna viris das,
" Non sanè unquam animum in pectoribus meis
" Atrides movisset prorsus, neque puellam
" Abduxisset me invito mala struens: sed nimirum Jupit.
" Voluit Achivis mortem multis contingere.
" Nunc verò abite ad jentaculũ, ut committamus prælia.
Sic dixit: solvit autem concionem celerem *i. citò.*
Illi quidem dispergebantur suam ad navem singuli:
Dona verò Myrmidones magnanimi curabant,
Ivẽruntque ad navem ferentes Achillis divini,
Eáq; in tentoriis posuerunt, ac sedere fecerunt mulieres,
Equósque ad armentum egerunt famuli clari,
Briseis autem deinde similis aureæ Veneri,
Ut vidit Patroclum saucium acuto ferro,

Circa

Καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα καὶ Μελάνιππον.
Βὰν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο·
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον·
Ἐκ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὕς οἱ ὑπέστη·
Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
Ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας ἀμύμονας ἔργ' εἰδυίας
Ἑπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην Βρισηΐδα καλλιπάρῃον·
Χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα,
Ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν·
Καὶ τὰ μὲν ἐν μέσσῃ ἀγορῇ θέσαν· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
Ἵστατο· Ταλθύβιος δὲ θεῷ ἐναλίγκιος αὐδήν,
Κάπρον ἔχων ἐν χερσί, παρίστατο ποιμένι λαῶν·
Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν,
Ἥ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
Κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διῒ χεῖρας ἀνασχών,
Εὔχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἵατο σιγῇ
Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν ἀκούοντες βασιλῆος·
Εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν,
"Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
"Γῆ τε, καὶ ἠέλιος, καὶ ἐριννύες, αἵθ' ὑπὸ γαῖαν
"Ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ·
"Μὴ μὲν ἐγὼ κούρῃ Βρισηΐδι χεῖρ' * ἐπενείκα, γρ. ἐπενείκαι.
"Οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος, * οὔτε τευ ἄλλου· γρ. Εἰτ' εὐν. πρ. κεχρ.
"Ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
"Εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
"Πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν ὅτις σφ' ἀλίτηται ὀμόσσας· γρ. εἴ τε τευ.
Ἦ, καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλέϊ χαλκῷ·
Τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἁλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
Ῥῖψ' ἐπιδινήσας βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἀνστὰς Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα.
"Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἄτας ἄνδρεσσι διδοῖσθα·
"Οὐκ ἂν δή ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
"Ἀτρείδης ὤρινε διαμπερές, οὐδέ κε κούρην
"Ἦγεν ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος· ἀλλά ποθι Ζεὺς
"Ἤθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.
"Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν,
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος·
Δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο·
Βὰν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο·
Καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας·
Ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί·
Βρισηῒς δ' ἄρ' ἔπειθ' ἰκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
Ὡς ἴδε Πάτροκλον δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ,

Circa ipsum fusa stridulè ejulabat, manibus autẽ laniabat
Pectoráque & tenerum collum & pulchram faciem:
Dixit autem flens puella similis deabus,
Briseis Patroclum luget.
Patrocle, mihi miseræ plurimum grate animo,
" Vivum quidem te reliqui ego ex tentorio discedens:
" Nunc autem te mortuum invenio princeps populorum,
" Iterum rediens: ut me excipit malum ex malo semper.
" Virũ quidẽ cui collocarant me pater & veneranda ma-
" Vidi ante civitatem confossum acuto ære, (ter,
" Trésque fratres, quos mihi eadem pepererat mater,
" Charos, qui omnes exitialem diem consequuti sunt.
" Miniméq; me sinebas, quando virũ meũ velox Achilles
" Interfecit, evertítque civitatem divini Mynetis,
" Flere: sed me, dicebas Achillis divini (navibus
" Charissimam uxorem te facturum esse, abductorúmq; in
" In Phthiã, instructurúmq; epulas nuptiales inter Myrmi-
Ideo te insatiabiliter fleo mortuũ, mansuetũ semper. (don.
Sic dixit flens: ingemiscebántque puellæ
Patroclum specie, suos autem ipsarum dolores singulæ.
Ipsum verò circum primates Achivorum congregabantur,
Precãtes ut jentaculũ sumeret: hic autẽ negabat suspirans,
" Obsecro si quis mihi charorum paret sociorum,
" Non me ante cibo jubete neque potu
" Satiare charum cor: quoniam me dolor gravis invadit,
" Ad occidentẽ autẽ usque solẽ permanebo & patiar tamẽ;
Sic fatus, alios quidem dimisit reges:
Duo autem Atridæ remanserunt, & nobilis Ulysses,
Nestor, Idomeneúsque, senéxque eques Phœnix,
Oblectantes perpetuò mœstum, neque quicquam animo
Recreabatur, antequam belli aciem subiret sanguinolentã
Recordatus autem graviter edidit *gemitus* exclamavitque,
Achilles Patroclũ pertinaciter luget.
Certè mihi olim & tu infelix charissime sodalium,
" Ipse in tentorio suave prandium apposuisti
" Propere & diligenter, quando festinarunt Achivi (lum:
" Trojanis equorum domitoribus inferre lacrymabile bel-
" Nunc autem tu quidem jaces confossus, sed meum cor
" Expers potus & cibi, intus susceptorum,
" Tui desiderio, non enim aliquid pejus aliud pati possem,
" Non si vel patrem interfectum audirem,
" Qui fortè nunc in Phthia teneram lachrymam distillat
" Desiderio talis filii, at *ego* externo in populo
" Gratiã odiosæ Helenæ *adversus* Trojanos bellum gero:
" Vel hunc qui in Scyro mihi educatur dilectus filius,
" Si forsan adhuc vivit quidem Neoptolem. deo similis:

Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσε
Στήθεά τ' ἠδ' ἁπαλὴν δειρὴν, ἰδὲ καλὰ πρόσωπα·
Εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ εἰκυῖα θεῇσι,
" Πάτροκλέ μοι δειλῇ πλεῖστον, κεχαρισμένε θυμῷ,
" Ζωὸν μέν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίηθεν ἰοῦσα,
" Νῦν * δέ σε τεθνειῶτα κιχάνομαι ὄρχαμε λαῶν — γρ. δέ τι
" Ἂψ ἀνιοῦσ'· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί.
" Ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
" Εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
" Τρεῖς τε κασιγνήτους, τούς μοι μία γείνατο μήτηρ
" Κηδείους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον·
" Οὐδὲ μὲν * οὐδ' ἐμ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
" Ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος — γρ. οὐδέ μ'
" Κλαίειν,* ἀλλ' ἐμ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο — γρ. ἀλλά μ'.
" Κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
" Ἐς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι.
" Τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηότα μείλιχον αἰεί.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες
Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἑκάστη.
Αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο
Λισσόμενοι δειπνῆσαι, ὁ δ' ἠρνεῖτο στεναχίζων,
" Λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιπείθεθ' ἑταίρων,
" Μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε, μηδὲ ποτῆτος
" Ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεί μ' ἄχος αἰνὸν ἱκάνει·
" Δύντα δ' ἐς ἠέλιον μενέω, καὶ τλήσομαι ἔμπης.
Ὣς εἰπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας,
Δοιὼ δ' Ἀτρεΐδα μενέτην, καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Νέστωρ, Ἰδομενεύς τε, γέρων θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
Τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον, οὐδέ τι θυμῷ
Τέρπετο πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος·
Μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο φώνησέν τε,
" Ἦ ῥά νύ μοι ποτὲ καὶ σὺ δυσάμμορε φίλταθ' ἑταίρων,
" Αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας
" Αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὁπότε σπερχοίατ' Ἀχαιοὶ
" Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν ἄρηα·
" Νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαϊγμένος, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
" Ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος ἔνδον ἐόντων
" Σῇ ποθῇ· οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι·
" Οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
" Ὅς που νῦν Φθίηφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει
" Χήτεϊ τοιοῦδ' υἷος· ὁ δ' ἀλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ
" Εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω·
" Ἠὲ τὸν, ὃς Σκύρῳ μοι ἔνι τρέφεται φίλος υἱὸς,
" Εἴ που ἔτι ζώει γε Νεοπτόλεμος θεοειδής·

" Antea quidẽ enim mihi animus in pectoribus sperabat
" Solum me moriturum esse longè ab Argo apto equis
" Hic in Troja: te autem ad Phthiam rediturum esse,
" Ut mihi filium veloci cum nave nigra
" E Scyro educeres, & ei ostenderes singula, (domum
" Opes meas, servósque, & altũ tectũ habentem magnam
" Nunc enim Peleum puto vel omnino
" Interiisse, vel paululum adhuc viventem affligi
" Senióque molesto, & meum expectantem semper
" Tristem nuntium, quando extinctum audiat
Sic dixit flens: post autem ingemuerunt proceres,
Reminiscentes quæ quisque in ædibus reliquerat.
Lugentes verò hos videns miseratus est Saturnius,
Jupiter Minervã mittit ad Achillẽ refocillandum. Confestim autem Minervam verbis alatis alloquutus est,
" Filia mea, jam omnino deseris virum fortem.
" An tibi non amplius in mentibus curæ est Achilles?
" En ille ante naves erectas antennas habentes
" Sedet lugens socium charum: alii autem
" Abeunt ad cœnam: is verò jejunus & impastus est.
" Sed vade, ei nectar & ambrosiam amabilem
" Instilla in pectora, ut me ipsum fames occupet.
Sic dicens impulit antea *per se* promptam Minervam,
Hæc autem harpæ similis extensas pennas habenti, argutæ
E cœlo desiliit per æthera, Achivi verò (vocis,
Continuò armabantur per castra: hæc autem Achilli
Nectar in pectora & ambrosiam suavem
Instillavit, ut ne ipsius fames injucunda genua occuparet
Ipsa autem ad patris præpotentis solidam domum
Rediit: hi verò longè à navibus fundebantur velocibus
Sicut autem quando densæ nives ex aere volant
Frigidæ, propter impetum sudifici Boreæ:
Sic tunc densæ cassides clarè splendentes
E navibus ferebantur, ut scuta umbilicata,
Thoracísque solidi, & fraxineæ hastæ. (terra
Splendor autem ad cœlũ ibat, ridebat verò omnis circum
Propter æris splẽdorẽ, sub pedibus autẽ strepitus excitaba-
Achilles armatur Virorũ: in mediis autẽ armabatur divinus Achilles: (tur
Hujus & dentium stridor erat: at ei oculi
Ardebant velut ignis flamma: ejúsque cor
Subiit dolor intolerabilis: itaque Trojanis iratus
Induit dona dei, quæ ei Vulcanus *magno* labore fecit,
Ocreas quidem primum circum tibias posuit,
Pulchras, argenteis fibulis aptatas:
Deinceps autem thoracem circa pectora induit:

Circum

Πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
Οἶον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο
Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίηνδε νέεσθαι,
Ὡς ἄν μοι τὸν παῖδα θοῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ
Σκυρόθεν ἐξαγάγοις, καί οἱ δείξειας ἕκαστα,
Κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
Ἤδη γὰρ Πηλῆά γ' ὀΐομαι ἢ κατὰ πάμπαν
Τεθνάμεν, ἤ που τυτθὸν ἔτι ζώοντ' ἀκαχῆσθαι,
Γήραΐ τε στυγερῷ, καὶ ἐμὴν * ποτιδέγμενον αἰεὶ
Λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθοιτο. γρ. ποτιδεγμένον.
Ὣς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
Μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον· Γρ. πύθηται.
Μυρομένους δ' ἄρα τούς γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
Αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τέκνον ἐμὸν δὴ πάμπαν ἀποίχεαι ἀνδρὸς * ἑῆος·
Ἦ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς; γρ. ἰῆος
Κεῖνος ὅ γε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων
Ἧσται ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον, οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὃ δ' ἄκμηνος καὶ ἄπαστος.
Ἀλλ' ἴθι, οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
Στάξον ἐνὶ στήθεσσ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἵκηται·
Ὣς εἰπὼν, ὄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
Ἡ δ' ἅρπῃ εἰκυῖα τανυπτέρυγι λιγυφώνῳ,
Οὐρανοῦ ἐκκατέπαλτο δι' αἰθέρος· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἣ δ' Ἀχιλῆϊ
Νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
Στάξ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἀτερπὴς γούναθ' ἵκηται.
Αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ
Ὤχετο, τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
Ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται
Ψυχραὶ * ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο· γρ. ὑπὸ.
Ὣς τότε ταρφειαὶ κόρυθες λαμπρὸν γανόωσαι
Νηῶν ἐκφορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
Θώρηκές τε κραταιγύαλοι, καὶ μείλινα δοῦρα·
Αἴγλη δ' οὐρανὸν ἷκε, γέλασσε δὲ πᾶσα * περιχθὼν γρ. περὶ χθών.
Χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς, ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρνυτο ποσσὶν
Ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς.
Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Λαμπέσθην, ὡσεί τε πυρὸς σέλας, ἐν δέ οἱ ἦτορ
Δῦν' ἄχος ἄτλητον· ὁ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων,
Δύσετο δῶρα θεοῦ, τά οἱ Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε·

Circũ verò humeros posuit ensẽ argenteis clavis distinctũ
Æreum, at deinde clypeum magnum firmúmque
Cepit: hujus autem procul splendor emicuit ut lunæ,
Ut verò quando ex ponto fulgor nautis apparet
Ardentis ignis: ille autem ardet altè in montibus
Stabulo in solitario: hos autem invitos procellæ
Pontum in piscosum ab amicis procul deferunt:
Sic ab Achillis scuto splendor in ætherem ibat
Pulchro, affabre facto, cassidem verò tollens
Capiti imposuit gravem: hæc autem ut stella lucebat
Cristata galea: circum verò movebantur crines
Aurei quos Vulcanus posuerat: conum circum frequentes:
Tentavit autem seipsum in armis nobilis Achilles,
An ei apta essent & congruerent clara dona. (rum.
Ei verò tanquam alæ erant, attollebántq; pastorẽ populo-
Ex armentario autem patriam extraxit hastam (vorum
Gravem, magnã, firmã, quã quidẽ non poterat alius Achi-
Tractare, sed ipsam solus sciebat vibrare Achilles,
Peliadem hastam, quam patri charo inciderat Chiron
Pelei ex vertice, cædes ut esset heroibus.
Equos autem Automedónque & Alcimus curantes
Jungebant: pulchrásque antilenas induerunt, frena autem
Faucibus injecerunt & habenas induerunt retro
Compactum ad currum: hic verò scuticam fulgentem
Manu prehendens habilem, in equos insiliit
Automedon: retro verò armatus conscendit Achilles,
Armis totus fulgens tanquam lucidus sol:
Terribiliter autem equis imperitabat patris sui,
Xanthéque & Balie, incliti pulli Podarges,
" Aliter jam considerate ut servetis aurigam
" Retro Danaorum ad turbam, ubi satiati fuerimus bello:
" Neque ut Patroclum relinquatis mortuum.
Hunc autem à jugo alloquutus est pedibus celer equus
Xanthus (statim verò nutavit capite, omnísque juba
Circulo colli excidens juxta jugum, ad terram pervenit:
Vocalem autem *eum* fecit dea albiulna Juno(me Achilles.
Et studiosè quidẽ te adhuc, nunc saltẽ servabimus fortissi-
" Sed tibi prope dies *est* exitialis, neque quid nos
" Culpandi, at deúsque magnus, & fatum præpotens.
" Neque enim nostra tarditate segnitiéque
" Trojani ab humeris Patrocli arma ceperunt,
" Sed deorum optimus, quem pulchricoma peperit Latona
" Interfecit inter propugnatores, & Hectori gloriã dedit.
" Nos sane etiam cum flatu Zephyri curremus,

" Quem

Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
Εἵλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ' ἠΰτε μήνης.
Ὡς δ' ὅταν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτῃσι * φανείη γρ. φανήῃ.
Καιομένοιο πυρός· τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφι
Σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ, τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
Ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε
Καλοῦ, δαιδαλέου· περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας,
Κρατὶ θέτο βριαρήν· ἡ δ' ἀστὴρ ὥς, ἀπέλαμπεν
Ἵππουρις τρυφάλεια· περισσείοντο δ' ἔθειραι
Χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
Πειρήθη δ' ἕο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς, γρ. δέ ἑ
Εἰ οἷ ἐφαρμόσσειε, καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα· γρ. δῶρα
Τῷ δ' ἠΰτε πτερὰ γίγνετ'· ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.
Ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώϊον ἐσπάσατ' ἔγχος,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
Ἵππους δ' Αὐτομέδων τε, καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες,
Ζεύγνυσαν, ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἕσαν· ἐν δὲ χαλινοὺς γρ. Ζεύ-
Γαμφηλῆσ' ἔβαλον, κατὰ δ' ἡνία τεῖναν ὀπίσσω, γνυον.
Κολλητὸν ποτὶ δίφρον· ὁ δ' ἄρ μάστιγα φαεινὴν
Χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν, ἐφ' ἵπποιιν ἀνόρουσεν
Αὐτομέδων· ὄπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεὺς,
Τεύχεσι παμφαίνων, ὥς τ' ἠλέκτωρ ὑπερίων.
Σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο,
"Ξάνθε τε καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης·
"Ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν * ἡνιοχῆα,
"Ἂψ Δαναῶν ἐς ὅμιλον· ἐπεί χ' ἑῶμεν πολέμοιο· γρ. ἡνιο-
"Μηδ' ὡς Πάτροκλον λίπετ' αὐτόθι τεθνειῶτα. χῆας.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφιν προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος γρ. ἕ μεν.
Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρήατι, πᾶσα δὲ χαίτη
Ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὖδας ἵκανεν·
Αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
"Καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ.
"Ἀλλά τοι ἐγγύθεν ἦμαρ ὀλέθριον, οὐδέ τι ἡμεῖς
"Αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή.
"Οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε, νωχελίῃ τε,
"Τρῶες ἀπ' ὤμοιιν Πατρόκλου τεύχε' ἕλοντο
"Ἀλλὰ θεῶν ὤριστος, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητὼ,
"Ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκε.
"Νῶϊ δὲ καί κεν ἅμα πνοιῇ ζεφύροιο θέοιμεν,

" Quem levissimum dicunt esse: sed tibi ipsi
" Fatale est à deóque & viro forti occidi.
" Sic loquuti Furiæ inhibuerunt vocem. (Achilles
Hunc autẽ valde indignatus alloquutus est pedibus velox
" Xanthe, quid mihi mortẽ vaticinaris? neq, quid te decet
" Bene novi & ipse quod mihi fatale *est* hic perire,
" Procul à charo patre & matre: attamen
" Non cessabo, antequã Troas abunde abegero è prælio.
" Dixit, & inter primos clamans direxit unungulos equos.

ARGUMENTUM XX. LIBRI.

ILIADIS HOMERI.

JOve permittente descenderunt auxiliaturi dii omnes: Græcis quidem, Juno, & Minerva, & Neptunus, & Vulcanus, & Mercurius: Trojanis autem Venus & Apollo, & hoc amplius Diana, & Latona, Mársque & Scamander. Æneam autem resistentem Achilli, servat Neptunus nebula coopertum. Achilles autem cùm alios interficit, tum etiam Polydorum Priami filium. Hector verò postquam ei restitisset fugit, Apolline servante ipsum, cæteros autem Achilles ad urbem fugientes urget.

ALIUD ARG. VEL INSCR.

Υ, *Deorum lis oritur, affert autem victoriam Achivis,*

VEL ITA.

Υ, *Deorum tumultus, & pugna cœlestium.*

ALIA INSCRIPTIO.

Deorum pugna.

HOMERI ILIADOS. LIB. XX.

SIc hi quidem apud naves curvis puppibus armabantur
Circum te Pelei fili pugnæ insatiabiles Achivi:
Troj.a. rursus ex altera parte in loco editiore campi.
Jupiter verò Themidem jussit deos ad concionem vocare
Vertice ab Olympi multiplicis, illa igitur passim

Obiens

"Ἦν γὰρ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
"Μόρσιμόν ἐστι, θεῷ τε, καὶ ἀνέρι ἶφι δαμῆναι·
Ὣς ἄρα φωνήσαντος ἐρινύες ἔσχεθον αὐδήν.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς,
"Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τι σε χρή.
"Εὖ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτὸς, ὅ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι
"Νόσφι φίλου πατρὸς, καὶ μητέρος, ἀλλὰ καὶ ἔμπης
"Οὐ λήξω πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.
"Ἦ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Υ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Διὸς ἐπιτρέψαντος, κατέρχονται βοηθήσοντες οἱ θεοὶ πάντες· τοῖς μὲν Ἕλλησιν Ἥρα τε, καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ἥφαιστος, καὶ Ἑρμῆς· τοῖς δὲ Τρωσὶν Ἀφροδίτη καὶ Ἀπόλλων, ἔτι δὲ καὶ Ἄρτεμις, καὶ Λητὼ, Ἄρης τε, καὶ Σκάμανδρος. Αἰνείαν δὲ ἀντιστάντα Ἀχιλλεῖ σώζει Ποσειδῶν νεφέλῃ καλύψας· Ἀχιλλεὺς δὲ ἄλλους τε ἀναιρεῖ, καὶ Πολύδωρον τὸν Πριάμου παῖδα. Ἕκτωρ δὲ ἀντιστὰς αὐτῷ φεύγει, Ἀπόλλωνος σώσαντος αὐτόν. τοὺς δὲ ἄλλους Ἀχιλλεὺς ἐπὶ τὴν πόλιν φεύγοντας κατεπείγει.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.
ἢ ἐπιγραφή.

Υ μακάρων ἔρις ὦρτο, φέρει δ' ἐπὶ κάρτος Ἀχαιοῖς.

Η οὕτως.

Υ μακάρων ἐνοπὴ καὶ φύλοπις οὐρανιώνων.

ΑΛΛΗ.

Θεῶν μάχη.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἡ Υ. ῥαψῳδία.

Ὣς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι θωρήσσοντο
Ἀμφὶ σὲ Πηλέος υἱὲ μάχης ἀκόρητοι Ἀχαιοί.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο.
Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
Κρατὸς ἀπ' οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἡ δ' ἄρα πάντη

Obiens imperavit Jovis ad domum ire.
Nullus igitur fluviorum aberat, præter Oceanum:
Neque nympharum, quæ nemora pulchra habitant,
Et fontes fluviorum, & prata herbosa.
Venientes autem ad domum Jovis nubicogi,
Politis sedibus insederunt, quas Jovi patri
Vulcanus fecerat docta arte.
Sic hi q. Jovis intra *ædes* congregabātur, neque Neptunus
Non audivit deam, sed è mari venit ad illos:
Sedit autem in mediis, Jovísque interrogavit sententiam
Cur tu fulminator, deos in concilium vocasti?
An aliquid de Trojanis & Achivis deliberas?
Horum enim nunc proximè pugna bellúmque flagrant.
" Hunc autē excipiens alloquutus est nubicogus Jupiter
" Nosti Neptune meum in pectore consilium, (quamvis
" Quorum gratiā congregavi: curæ sunt mihi pereuntes
" Sed profecto ego quidem manebo *in* cacumine Olympi
" Sedens, inde conspiciens, mentē oblectabo, at jam *vos*
" Abite, donec perveniatis ad Troj. & Achivos (cæteri
" Utrisque v. auxilium ferte, prout animus est uniuscujusq;
" Si enim Achilles solus contra Trojanos pugnet,
" Ne paulisper quidem sustinebunt velocem Peliden.
" Etenim ipsum etiam antea tremebant videntes:
" Nunc verò quum jam & animo *ob* sociū irascitur gravi-
" Vereor ne & murum præter fatum evertat. (ter,

Jupiter jubet omnes deos opitulari utris quisque velit.

Sic dixit Saturnides, bellū autē ineluctabile suscitavit:
Perrexerúntque ire ad bellū dii divisum animū habentes
Juno quidem ad stationem navium, & Pallas Minerva,
Et Neptunus terram ambiens, & perutilis
Mercurius, qui præcordiis prudentibus ornatus erat:
Vulcanus autem cum his ibat *ob* robur superbiens,
Claudicans: subtus verò tibiæ validæ incedebant distortæ:
Ad Trojanos verò Mars mobilis in armis: sed cum ipso
Phœbus intonsus, & Diana sagittis gaudens,
Latonáque, Xanthúsque, amánsque risum Venus.
Quamdiu quidem seorsim dii à mortalibus erant viris,
Tamdiu Achivi quidem valde exultabant, quod Achilles
Apparuisset: diu enim pugna abstinuerat molesta:
Trojanorū autē tremor gravis invasit *in* membris quemq;
Timentium quum viderunt pedibus velocem Peliden,
Armis conspicuum pernicioso similem Marti.
Sed postquam ad turbam dii venerunt virorum, (Minerva
Mota est contentio acris populi commotrix, clamavitque
Stans interdum quidem ad fossam cavatam extra murum

Interdum

Φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
Οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἀπέην νόσφ' Ὠκεανοῖο,
Οὔτ' ἄρα νυμφάων, ταί τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πείσεα ποιήεντα·
Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο,
Ξεστῇς αἰθούσῃσιν ἐφίζανον, ἃς Διὶ πατρὶ
Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
Ὣς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ', οὐδ' ἐνοσίχθων
Νηκούστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς·
Ἷζε γ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν,
“Τίπτ' αὖ Ἀργικέραυνε θεοὺς ἀγορήνδ' ἐκάλεσσας;
“Ἦ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις; γρ. Ἤ τε
“Τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηε.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
“Ἔγνως ἐννοσίγαιε ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν,
“Ὧν ἕνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι ὀλλύμενοί περ.
“Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμποιο
“Ἥμενος, ἔνθ' ὁρόων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
“Ἔρχεσθ', ὄφρ' ἂν ἵκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς·
“Ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ' ὅπῃ νόος ἐστὶν ἑκάστου.
“Εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
“Οὐδὲ μίνυνθ' ἕξουσι ποδώκεα Πηλεΐωνα·
“Καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὁρῶντες.
“Νῦν δ' ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἑταίρου χώεται αἰνῶς,
“Δείδω μὴ καὶ τεῖχος * ὑπέρμορον ἐξαλαπάξῃ. γρ. ὑπὲρ μόρον.
Ὣς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίαστον ἔγειρε.
Βὰν δ' ἴμεναι πόλεμόνδε θεοὶ δίχα θυμὸν ἔχοντες·
Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἠδὲ Ποσειδάων γαιήοχος, ἠδ' ἐριούνης
Ἑρμείας, ὃς ἐπὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσι κέκασται.
Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε σθένεϊ βλεμεαίνων,
Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί.
Ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαίολος· αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
Φοῖβος ἀκερσεκόμης, ἠδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Λητώ τε, Ξάνθος τε, φιλομμειδής τ' Ἀφροδίτη.
Εἷος μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
Τέως Ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
Δειδιότας, ὅθ' ὁρῶντο ποδώκεα Πηλεΐωνα
Τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῷ ἶσον Ἄρηϊ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
Ὦρτο δ' Ἔρις κρατερὴ λαοσσόος· αὖε δ' Ἀθήνη,
Στᾶσ', ὁτὲ μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός,

Interdũ super littoribus valde sonãtibus valde clamabat:
Clamabat & Mars ex alia parte obscuræ procellæ similis,
Acutè à summa urbe Trojanos adhortans,
Interdum apud Simoentem currens prope Callicolonem
Sic utrosque beati dii excitantes
Commiserunt, intérq; ipsos contentionẽ ruperunt gravẽ,
Graviter autem intonuit pater hominúmque deorúmque
Ex alto: sed subter Neptunus concussit
Terram immensam, montiúmque alta cacumina:
Omnes autem commotæ sunt radices fontosæ idæ
Et vertices, Trojanorúmque urbs & naves Achivorum.
Timuit verò subtus rex inferorum Pluto,
Territus autẽ ex throno desiliit, & clamavit, nè ei desuper
Terram rescinderet Neptunus quassator terræ,
Domus autẽ *ipsius* mortalibus & immortalibus apparerẽt
Horrendæ, squallidæ quas horrent dii etiam.
Tantus adeò sonitus ortus est deorum contentione congredientium,
Dii singuli singulis oppositi. Etenim contra Neptunum regem
Stabat Apollo Phœbus habens sagittas pennatas:
Contra Martem dea cæsia Minerva:
Contra Junonem vero stabat, aurea tela gerens, sonora,
Diana sagittis gaudens, soror procul jaculantis *Apollinis*:
Contra Latonã autem stabat servator perutilis Mercurius
Contra vero Vulcanũ magnus fluvius altos vortices habens
Quem Xanthum vocant dii, homines autem Scamandrum.
Sic quidem dii contra deos ibant: sed Achilles
Hectorem contra maximè cupiebat ire per aciem
Priamiden: hujus enim potissimum animus suadebat
Apollo Æneam concitat in Achillem. Sanguine satiare Martem fortissimum bellatorem.
Æneam autem rectà populi excitator movit Apollo
Contra Peliden: immisit verò ei robur ingens:
Filio autem Priami Lycaoni similis erat voce.
Huic se ipsum assimilans alloquutus est Jovis filius Apollo
Ænea Trojanorum consiliarie, ubinam minæ
Quas Trojanorum regibus promisisti convivans,
Fore ut Peliden Achillem contra pugnares?
" Hunc verò rursus Æneas respondens alloquutus est;
" Priamide cur me hæc etiam invitum jubes,
" Contra Peliden superbum pugnare?
" Non sane jam primum velocipedem contra Achillem
" Stabo, sed jam me & alias hasta terruit,
" Ex Ida, quando boves invasit nostras.
" Diruit autem Lyrnesum & Pedasum: sed me Jupiter
" Liberavit, qui mihi indidit robur velociáque genua.

" Certe

Αλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν ἀΰτει·
Αὖε δ' Αρης ἑτέρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶσος,
Οξὺ κατ' ἀκροτάτης πόλεως Τρώεσσι κελεύων,
Αλλοτε πὰρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.
Ως τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες,
Σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν.
Δεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε
Υψόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξε
Γαῖαν ἀπειρεσίην ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
Πάντες δ' ἐσσείοντο πόδες πολυπιδάκου Ιδης,
Καὶ κορυφαὶ, Τρώων τε πόλις, καὶ νῆες Αχαιῶν·
Εδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Αϊδωνεύς,
Δείσας δ' ἐκ θρόνου ἆλτο, καὶ * ἴαχε μή οἱ ὕπερθε — γρ. ὑπέρθορε.
Γαῖαν ἀναῤῥήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Οἰκία δὲ θνητοῖσι, καὶ ἀθανάτοισι φανείη,
Σμερδαλέ', εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ.
Τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν, ἔριδι ξυνιόντων,
Ητοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος,
Ιστατ' Απόλλων φοῖβος ἔχων ἰὰ πτερόεντα·
Αντα δ' Ενυαλίοιο θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη·
Ηρῃ δ' ἀντέστη χρυσηλάκατος κελαδεινὴ
Αρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη Εκάτοιο·
Λητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος ἐριούνιος Ερμῆς·
Αντα δ' ἄρ' Ηφαίστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
Ον Ξάνθον καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.
Ως οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Αχιλλεὺς
Εκτορος ἄντα μάλιστα λιλαίετο δῦναι ὅμιλον
Πριαμίδεω· τοῦ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸς ἀνώγει
Αἵματος ἆσαι Αρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
Αἰνείαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ὦρσεν Απόλλων,
Αντία Πηλείωνος, ἐνῆκε δέ οἱ μένος ἠΰ·
Υἱεῖ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἴσατο φωνήν·
Τῷ μιν ἐεισάμενος, προσέφη Διὸς υἱὸς Απόλλων,
"Αἰνεία Τρώων βουληφόρε· ποῦ τοι ἀπειλαὶ,
"Ἃς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπέσχεο οἰνοποτάζων,
"Πηλείδεω Αχιλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν;
"Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέειπε,
"Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις,
"Αντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
"Οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Αχιλῆος
"Στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν,
"Εξ Ιδης ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρῃσι.
"Πέρσε δὲ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
"Εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα.

" Certè occubuissem sub manibus Achillis & Minervæ,
" Quæ eum præcedens, faciebat lumen: & jubebat
" Hasta ærea Lelegas & Trojanos interficere.
" Ideo non potest contra Achillem vir pugnare.
" Semper enim adest aliquis deorum qui perniciem aver,
" Et alioqui rectà hujus telum volat, neque desinit
" Antequam corpus humanum penetret, si verò deus
" Æqualem præberet pugnæ sortem, non me valde facilè
" Vincet, neque si totus æreus glorietur esse.
Hunc autem rursus alloquutus est rex Jovis filius Apol.
" Heros quin & tu deos sempiternos
" Precare nam te aiunt Jovis filiâ Venere
" Natum esse, ille autem inferiore ex dea est:
" Hæc etenim Jovis *filia* est, illa autem ex marino sene.
" Sed rectà fer ferrum immolabile, neque te ullo modo
" Sævis verbis avertat & minis.
" Sic fatus, inspiravit robur magnum pastori populorum:
Ivit atque inter primos pugnatores armatus fulgenti ære
Nec latuit Anchisæ filius candidis ulnis Junonem
Contra Peliden pergens per turmas virorum:
Hæc autem in unum convocans deos, verbum dixit,
" Considerate jam vos Neptune & Minerva
" In mentibus vestris, ut se habebunt hæc negotia.
" Æneas hic ivit armatus fulgenti ære
" Contra Peliden, impulit autem Phœbus Apollo.
" Sed agite, nos ipsum avertamus retro
" Illinc, aut aliquis deinde etiam nostrûm Achilli
" Assistat, détque robur magnum, neque quid animo
" Deficiat, ut sciat, quod ipsum diligunt potentissimi
" Immortalium: hi vero contra inanes, qui antea quidem
" Trojanis auxiliantur *in* bello & pugna:
" Omnes autem de cœlo descendimus intersuturi
" Huic prælio, ut nè quid à Trojanis patiatur
" Hodie, in posterum verò ea patietur quæcunq; ei parca
" Nascenti nevit lino, quando ipsum peperit mater.
" Si verò Achilles non hæc ex deorum didicerit oraculo,
" Timebit postea, quando quis contra deus venerit
" In bello, graves autem dii quum apparent manifesti.
Huic respondit deinde Neptunus terræ quassator,
" Juno nè irascaris præter rationem, neque *enim* te decet
" Non ego velim deos in certamen concurrere
" Nos alios quoniam multo fortiores sumus:
" Sed nos quidem deinceps sedeamus euntes
" Ex via in speculam, bellum autem hominibus curæ erit.

Juno cæteros deos alloquitur, super Ænea congressuro cum Achille.

" Si

“Ἤ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
“Ἥ οἱ πρόσθεν ἰοῦσα τίθει φάος, ἠδ' ἐκέλευεν
“Ἔγχει χαλκείῳ Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.
“Τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι.
“Αἰεὶ γὰρ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει.
“Καὶ δ' ἄλλως τοῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει,
“Πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν, εἰ δὲ θεός περ
“Ἴσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὔ με μάλα ῥέα
“Νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὔχεται εἶναι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
“Ἥρως ἀλλά γε καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτῃσιν
“Εὔχεο· καὶ δέ σε φασὶ Διὸς κούρης Ἀφροδίτης
“Ἐκγεγάμεν, κεῖνος δὲ χερείονος ἐκ θεοῦ ἐστίν.
“Ἡ μὲν γὰρ Διός ἐσθ', ἣ δ' ἐξ ἁλίοιο γέροντος.
“Ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ σε πάμπαν
“Λευγαλέοις ἐπέεσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ.
Ὣς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα Ποιμένι λαῶν·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ·
Οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαο πάϊς λευκώλενον Ἥρην,
Ἀντία Πηλείωνος ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
Ἣ δ' ἄμυδις καλέσασα θεοὺς, μετὰ μῦθον ἔειπε,
“ Φράζεσθον δὴ σφῶϊ Ποσείδαον καὶ Ἀθήνη
“Ἐν φρεσὶν ὑμετέρῃσιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
“Αἰνείας ὅδ' ἔβη κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
“Ἀντία Πηλείωνος· ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω
“Αὐτόθεν· ἤ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλῆϊ
“Παρσταίη, δοίη δὲ κράτος μέγα, μηδέ τι θυμῷ
“Δευέσθω, ἵνα εἰδῇ ὅ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
“Ἀθανάτων· οἱ δ' αὖτ' ἀνεμώλιοι, οἱ τὸ πάρος περ
Τρωσὶν ἀμύνουσι πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα.
“Πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες
“Τῆσδε μάχης, ἵνα μή τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσι
“Σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται, ἅσσα οἱ αἶσα
“Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
“Εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκπεύσεται ὀμφῆς,
“Δείσετ' ἔπειθ' ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
“Ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
“Ἥρη, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον, * οὐδέ τι σε χρή· Γρ. οὐδέ τι
“Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι * ξυνελάσαι Γρ. ξυνελάσσαι.
“Ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροι εἰμέν. Ἀλλ'
“Ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κιόντες
“Ἐκ πάτου ἐς σκοπιὴν, πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει. ἡμεῖς.

“Εἰ

" Si autem Mars inceperit pugnam, aut Phœbus Apollo,
" Vel Achillem impedierint, & non siverint pugnare,
" Statim tum etiam nobis juxta ipsos contentio orietur
" Conflictûs: valde autem celeriter diremptos puto
" Redituros ad cœlum deorum ad cœtum aliorum,
" Nostris manibus necessitate fortiter domitos.
Sic loquutus præibat cærulea cæsarie *Neptunus*
Ad murum aggere cinctum Herculis divini,
Altum, quem utique ei Trojani & Pallas Minerva
Condiderant, ut cete fugiens evitaret,
Quando ipsum abigeret à littore ad planitiem:
Ibi Neptunus considebat & dii cæteri,
Circúmque densam nebulam humeris induerant,
Illi vero ex altera parte sedebant in jugis Callicolones,
Circum te, ô jaculator Phœbe & Martem urbiũ eversorẽ
Sic hi quidem utrinque sedebant consultantes
Consilia: inire autem molestam pugnam,
Cunctabantur utriq; Jupiter vero sedens altè, hortabatur,
Iis autem totus impletus erat campus & fulgebat ære
Virorum & equorum: sonitum dedit vero terra pedibus
Concurrentium simul: duo autem viri longè fortissimi
In medium utrorumque congrediebantur parati pugnare,
Æneásque Anchisiades, & divinus Achilles.
Æneas autem primum minatus processerat,
Nutans galea firma: sed clypeum violentum
Ante pectus habebat: vibrabat verò ferream hastam,
Pelides autem ex altera parte contra ruebat, leo veluti,
Noxius, quem viri interficere parant (deæs
Confluente tota civitate: hic autem primũ quidẽ vilipen-
Incedit: sed quando quis *in* bello velocium juvenum
Hasta petierit, convertitur hians: circúmq; spuma dentes
Oritur, eíque in pectore gemit validum cor,
Cauda verò laterá que & lumbos utrinque
Verberat, séque ipsum excitat ad pugnandum (interficiat
Oculis splendens autẽ recta fertur *magno* impetu, si quem
Virorum, vel ipse trucidetur prima in turba.
Sic Achillem incitabat robur & animus virilis,
Ut iret contra magnanimum Æneam.
Quum autẽ proximi jam essent in sese vicissim irruentes,
Hunc prior alloquutus est pedibus velox divinus Achilles
" Ænea cur tu tam *extra* turbam multum egressus
" Constitisti? an te animus mecum pugnare hortatur,
" Sperantẽ Trojanis imperaturum equorũ domitoribus
" Pari honore ac Priamum? atqui licet me interfeceris,

Æneæ & Achillis congressus.

Achilles Æneam sibi cedere jubet.

" Non

"Εἰ δέ κ' Ἄρης * ἄρχῃσι μάχης, ἢ φοῖβος Ἀπόλλων, γρ. ἄρχωσι.
"Ἢ Ἀχιλῆ' ἴσχωσι, καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
"Αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφι νεῖκος * ὀρεῖται
"φυλόπιδος, μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας ὀΐω γρ. ὄρηται
"Ἂψ ἴμεν Οὔλυμπόνδε θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων, γρ. ἀνάγκῃ ἶφι.
"Ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀναγκαίηφι δαμέντας·
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο κυανοχαίτης
Τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο
Ὑψηλόν, τό ῥά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν * ἀλέοιτο, γρ. ἀλέαιτο.
Ὁππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠϊόνος πεδίονδε.
Ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἕζετο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὤμοισιν ἕσαντο·
Οἱ δ' ἑτέρωσε κάθιζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης,
Ἀμφί σε ἤϊε φοῖβε καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.
Ὣς οἱ μὲν ῥ' ἑκάτερθε καθείατο μητιόωντες
Βουλάς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
Ὤκνεον ἀμφότεροι, Ζεὺς δ' ἥμενος ὕψι κέλευε.
Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ
Ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων, κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν
Ὀρνυμένων ἄμυδις· δύο δ' ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστοι
Ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην, μεμαῶτε μάχεσθαι,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς·
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
Νευστάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θοῦριν
Πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος·
Πηλεΐδης δ' ἑτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο λέων ὣς
Σίντης, ὅν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμάασιν
Ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων
Ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηϊθόων αἰζηῶν
Δουρὶ βάλῃ, ἐάλη τε χανών, περί τ' ἀφρὸς ὀδόντας
Γίγνεται, ἐν δέ τέ οἱ κραδίῃ στένει ἄλκιμον ἦτορ,
Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν
Μαστίεται, ἓ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι·
Γλαυκιόων δ' ἰθὺς φέρεται μένει, ἤν τινα πέφνῃ
Ἀνδρῶν, ἢ αὐτὸς φθίεται πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ·
Ὣς Ἀχιλῆ' ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
Ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνείαο,
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
" Αἰνεία, τί σὺ τόσσον ὁμίλου πολλὸν ἐπελθὼν,
"Ἔστης; ἦ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
"Ἐλπόμενον Τρώεσσιν ἀνάξειν ἱπποδάμοισι
"Τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴ κεν ἔμ' ἐξεναρίξῃς,

"Οὔ

" Non tibi propterea Priamus regni administrat. tradet
" Sunt enim ei filii ipséque sanus est neque amens.
" An aliquem tibi Trojani agrũ exemer. exim. *præ cæt.*
" Amœnum, consiti soli & sativi, ut *eo* fruaris
" Si me interfeceris? difficulter autem te spero hoc fact.
" Jam enim te (puto) & alias hasta terrui.
" An non recordaris quando te à bobus solum existentem
" Repuli ab Idæis montibus, velocibus pedibus
" Celeriter? tunc verò non convertebaris fugiens:
" Indéque in Lyrnessum evasisti, ego verò illam
" Everti aggressus cum Minerva & Jove patre:
" Captivas autem mulieres libero die privans
" Abduxi, sed te Jupiter liberavit & dii cæteri.
" Sed non nunc te servaturos puto, ut in animum
" Inducis: equidem te recedentem hortor
" In multitudinem regredi: neque contrarius stes mihi,
" Antequam aliquod malum patiaris, *malum* autem commissum *demum* stultus cognoscit.

Æneæ ad Achillem responsio.

Huic autem rursus Æneas respondit dixitque,
" Pelide, nè jam me verbis puerulum tanquam
" Speres *te* territurum: quoniam planè scio & ipse
" Et convitia & indecentia etiam loqui.
" Novimus quidem alter alterius genus, scimus & paren.
" Passim divulgata audientes verba mortalium hominum
" Visu tamen minimè tu meos vidisti, neque vicis. ego tu.
" Aiunt te quidem Pelei præclari prolem esse,
" Matre verò ex Thetide pulchricoma marina nympha:
" At ego filius magnanimi Anchisæ
" Glorior prognatus esse, mater autem mihi est Venus:
" Horum jam nunc alterutri quidem charũ filiũ plorabunt
" Hodie, non enim puto verbis puerilibus
" Sic diremptos à pugna redituros esse.
" Quod si vis & hæc intelligere, ut bene scias
" Nostrum genus (multi sanè ipsum viri norunt)

Æneæ genus.

" Dardanum primum genuit nubicogus Jupiter,
" Condidítq; Dardaniam, quoniam nondum Ilium sacr.
" In campo conditũ erat oppidũ diversar. linguar. homin.
" Sed adhuc submontana habitabant fontosæ Idæ.
" Dardanus rursus genuit filium Ericthonium regem
" Qui tum ditissimus erat mortalium hominum:
" Hujus ter mille equæ paludem circa pascebantur
" Fœminæ, pullis exultantes teneris;
" Has autem Boreas amavit pascentes
" Equóque assimilatus concubuit cæruleas jubas habenti.

" Hæ

“Οὔτοι τοὔνεκά γε Πρίαμος γέρας ἐν χερὶ θήσει·
“Εἰσὶ γάρ οἱ παῖδες· ὁ δ' ἔμπεδος οὐδ' ἀεσίφρων·
“Ἤ νύ τι τοι Τρῶες τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
“Καλὸν φυταλιῆς, καὶ ἀρούρης ὄφρα νέμηαι,
“Αἴκεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξειν,
“Ἤδη μὲν σέ γε φημὶ καὶ ἄλλοτε δουρὶ φοβῆσαι.
“Ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτε πέρ σε βοῶν ἄπο μοῦνον ἐόντα,
“Σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι
Καρπαλίμως, τότε δ' οὔ τι μετετροπαλίζεο φεύγων.
“Ἔνθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ἐπέκφυγες, αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
“Πέρσα μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρί,
“Ληϊάδας δὲ γυναῖκας ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
“Ἦγον· ἀτὰρ σὲ Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
“Ἀλλ' οὐ νῦν σ' ἐρύεσθαι ὀΐομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
“Βάλλεαι· ἀλλά σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
“Ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
“Πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο φώνησέν τε
“Πηλεΐδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε νηπύτιον ὥς,
“Ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς,
“Ἠμὲν κερτομίας, ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι·
“Ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεήν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,
“Πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
“Ὄψει δ' οὔτ' ἄρ πω σὺ ἐμοὺς ἴδες, οὔτ' ἄρ ἐγὼ σούς.
“Φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
“Μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος καλλιπλοκάμου ἁλοσύδνης.
“Αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
“Εὔχομαι ἐκγεγάμεν· μήτηρ δέ μοι ἐστ' Ἀφροδίτη.
“Τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύσονται
“Σήμερον· οὐ γάρ φημ' ἐπέεσσί γε νηπυτίοισιν
“Ὧδε διακρινθέντε μάχης ἐξαπονέεσθαι·
“Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς
“Ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασι.
“Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς·
“Κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὔ πω Ἴλιος ἱρὴ
“Ἐν πεδίῳ πεπόλιστο πόλις μερόπων ἀνθρώπων·
“Ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκεον πολυπίδακος Ἴδης.
“Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
“Ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων.
“Τοῦ τρισχίλιαι ἵπποι ἕλος * κάτα βουκολέοντο γρ. καταβουκολέοντο.
“Θήλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀπαλῇσι·
“Τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,
“Ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτῃ·

“Αἱ

" Hæ verò gravidæ factæ pepererunt duodecim pullos,
" Istæ autem quum saltabant super almam terram,
" Per summũ spicarũ fructũ currebant, neq; frangebant;
" At quum jam saltarent super lata dorsa maris,
" Per summam superficiem maris cani currebant.
" Troem autem Erichthonius genuit Trojanis regem,
" Ex Troe verò rursum tres filii inculpati nati sunt,
" Ilúsque Assaracúsque & divinus Ganymedes,
" Qui sane pulcherrimus fuit mortalium hominum:
" Quem etiam rapuerunt dii, Jovi ut pocillator esset,
" Pulchritudinem ob suam, ut immortalibus interesset.
" Ilus autem rursus genuit filium præclarũ Laomedonta;
" Lãomedon verò Tithonum genuit, Priamúmque,
" Lampúmq; Clytiúmq; Hycetaonémque ramum Martis:
" Assaracus autem Capym: hic vero Anchisen genuit filiũ
" Sed me Anchises, Priamus autem genuit Hector. divinũ
" Ex hoc ego genere & sanguine glorior esse.
" Jupiter autem virtutem viris augétque minuítque
" Prout voluerit: illle enim potentissimus *est* omnium.
" Sed age, nè amplius hæc dicamus pueruli veluti,
" Stantes in medio conflictu pugnæ:
" Licet enim ambobus opprobria loqui (dus portaret.
" Multa valde, *quorũ* nè centũ quidẽ transtrorũ navis pon-
" Volubilis enim lingua est hom. multiq; insunt sermones
" Omnigeni: verborũ autẽ ingens campus hinc atq; illinc
" Quale dixeris verbum, tale etiam audies.
" Sed quid rixis & opprobriis nobis necesse est
" Contendere mutuò contra, ut mulieres,
" Quæ iratæ contentione perniciosa
" Contendunt mutuò, mediam viam prodeuntes,
" Multa vera & non: ira autem & ista jubet.
" A virtute verò non me verbis avertes alacrem,
" Priusquam ære pugnes contra: sed age ocyus
" Experiamur mutuò æreis hastis.

Æneæ & Achillis prælium.

Dixit utiq; & in gravem Clypeum impegit ferreã hastã
Vehementer: valde autẽ circa clypeũ crepuit hastæ cuspis
Pelides verò scutum quidem *procul* à se manu crassa
Tenuit perterritus, putabat enim longam hastam
Facilè penetraturam esse magnanimi Æneæ,
Stultus: neque cogitabat in mente & in animo
Quòd non facile possunt deorum gloriosa dona
A viris mortalibus perrumpi, & cedere *eis*.
Neque tunc Æneæ bellicosi fortis hasta
Rupit clypeum: aurum enim inhibuit, dona dei:

Sed

"Αἱ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πώλους.
"Αἱ δ' ὅτε μὲν σκιρτῷεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν,
"Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέον, οὐδὲ κατέκλων.
"Ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῷεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
"Ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἁλὸς πολιοῖο θέεσκον.
"Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἄνακτα·
"Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
"Ἶλός τ', Ἀσσάρακός τε, καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
"Ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
"Τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν,
"Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη·
"Ἶλος δ' αὖ τέκε υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα·
"Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο, Πρίαμόν τε,
"Λάμπον τε, Κλυτίον θ', Ἱκετάονά τ' ὄζον Ἄρηος·
"Ἀσσάρακος δὲ Κάπυν· ὁ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα·
"Αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης, Πρίαμος δ' ἔτεχ' Ἕκτορα δῖον.
"Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι.
"Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε,
"Ὅππως κεν ἐθέλῃσιν· ὁ γὰρ κάρτιστος ἁπάντων.
"Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὥς,
"Ἑσταότ' ἐν μέσσῃ ὑσμίνῃ δηιοτῆτος.
"Ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνείδεα μυθήσασθαι
"Πολλὰ μάλ'· οὐδ' ἂν νηῦς ἑκατόνζυγος ἄχθος ἄροιτο.
"Στρεπτὴ δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν· πολέες δ' ἔνι μῦθοι
"Παντοῖοι, ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.
"Ὁπποῖόν κ' εἴπῃσθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις.
"Ἀλλὰ τίη ἔριδας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη
"Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον ὥς τε γυναῖκας,
"Αἵ τε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
"Νεικεῦσ' ἀλλήλῃσι μέσην ἐς ἀγυιὰν ἰοῦσαι,
"Πόλλ' ἐτεά τε καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει.
"Ἀλκῆς δ' οὔ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα,
"Πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
"Γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
Ἦ ῥα καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἤλασε χάλκεον ἔγχος,
"Σμερδαλέῳ, μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῇ.
Πηλείδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἕο χειρὶ παχείῃ
Ἔσχετο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
Ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαο,
Νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ὡς οὐ ῥηΐδι' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, οὐδ' ὑποείκειν.
Οὐδὲ τότ' Αἰνείαο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
Ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·

Γρ. Σμαρδαλέον.

Ἀλλὰ

Sed duas quidem penetravit laminas, adhuc autem tres
Erant, quoniam quinque laminas superinduxerat Vulcan.
Duas æreas, duásque intus stanni,
Unam verò auream qua detenta est ærea hasta.
Secundo autem rursus Achilles emisit longam hastam,
Et jaculatus est Æneæ ad scutum undique æquale,
Oram sub primam, ubi tenuissimum currebat æs,
Tenuissimũ etiam inductũ erat coriũ bovis, ipsáq; penit.
Pelias transivit fraxinus: resonuit verò scutum sub ipsa:
Æneas autem contractus est, & à se procul scutum sustul.
Timens, hasta verò supra dorsum in terra
Stetit emissa: nam utrosque disruperat orbes
Clypei cingentis hominem: hic autem devitans hastã lon.
Constitit: dolor verò illi offusus est plurimus oculis
Territo quod prope eum fixum erat telum: sed Achilles
Promptus irruit distringens ensem acutum,
Terribiliter clamans: at saxum accepit manu
Æneas, magnum pondus, quod non duo viri ferrent,
Quales nũc homines sunt: is a. ipsum facile versa. & solus.
Tum Æneas quidem irruentem percussisset saxo
Vel ad galeam vel ad scutũ quod ab eo defendis. tristem
Pelidésq; eum prope ense anima privasset, (perniciem:
Nisi mox animadvertisset Neptunus quassator terræ:
Statim autem inter immortales deos verbum dixit,

Neptunus de Ænea conservando consultat.

Heu certè mihi dolor *ob* magnanimum Æneam,
" Qui citò à Pelide domitus ad infernum descendet,
" Persuasus verbis Apollinis longè jaculantis,
" Stultus: neque eum juvabit *adversus* triste exitium.
" Sed cur hic nunc innocens dolores patitur
" Incassum ob alienas culpas, grata autem semper
" Munera diis exhibet, qui cœlum latum habitant?
" Sed agite, nos saltem ipsum à morte subducamus,
" Ne fortè & Saturnides irascatur, si Achilles
" Hunc interimat, fatale autem ei est evitare,
" Ut ne sine semine genus & prorsus extinctum pereat
" Dardani, quem Saturnides præ omnibus dilexit liberis
" Qui ex se nati sunt, mulieribúsque mortalibus.
" Jam enim Priami genus odit Saturnius:
" Nunc autem jam Æneæ vis Trojanis imperabit,
" Et nati natorum qui deinceps nascentur.
Huic a. respondit deinde pulchris oculis venerand. Ju.
" Neptune, ipse tu in mentibus tuis respice
" Æneam, an ipsum servabis, an sines
" A Pelide Achille interfici fortem existentem:

" Nam

Ἀλλὰ δύω μὲν ἔλασε διὰ πτύχας· αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
Ἦσαν, ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε κυλλοποδίων,
Τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἔνδοθι κασιτέροιο,
Τὴν δὲ μίαν χρυσῆν, τῇ ῥ' ἔσχετο * χάλκεον ἔγχος. γρ. μείλινον.
Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.
Καὶ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Ἄντυγ' ὑπὸ πρώτην, ᾗ λεπτότατος θέε χαλκός·
Λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥινὸς βοός· ἡ δὲ * διὰ πρὸ γρ. διαπρό.
Πηλιὰς ἤϊξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπὶς ὑπ' αὐτῆς.
Αἰνείας δ' ἐάλη, καὶ ἀπὸ ἕθεν ἀσπίδ' ἀνέσχε,
Δείσας, ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
Ἔστη ἱεμένη· διὰ δ' ἀμφοτέρους ἕλε κύκλους
Ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρὸν
Ἔστη, κὰδ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσι.
Ταρβήσας ὅ οἱ ἄγχι πάγη βέλος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐμμεμαὼς ἐπόρουσεν ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ,
Σμερδαλέα ἰάχων, ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
Ἔνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
Ἢ κόρυθ', ἠὲ σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
Τὸν δέ κε Πηλείδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν,
“Ὢ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο,
“Ὃς τάχα Πηλείωνι δαμεὶς, Ἄϊδόσδε κάτεισι
“Πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο
“Νήπιος, οὐδέ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον·
“Ἀλλὰ τίη νῦν οὗτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει
“Μὰψ ἕνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων· κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
“Δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι;
“Ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ὑπ' ἐκ θανάτου ἀγάγωμεν,
“Μήπως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἴκεν Ἀχιλλεὺς
“Τόνδε κατακτείνῃ, μόριμον δέ οἵ ἐστ' ἀλέασθαι,
“Ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
“Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων,
“Οἳ ἕθεν ἐξεγένοντο γυναικῶν τε θνητάων.
“Ἤδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
“Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,
“Καὶ παῖδες παίδων τοί κεν μετόπισθε γένωνται.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
“Ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῇσι νόησον
“Αἰνείαν, ἤ κέν μιν ἐρύσσεαι, ἤ κεν ἐάσῃς
“Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ δαμήμεναι ἐσθλὸν ἐόντα.

" Nam sanè nos multa juravimus juramenta
" Omnes inter deos, ego & Pallas Minerva,
" Nunquam à Trojanis aversurus esse malum diem:
" Neque si quando Troja infesto igne tota flagraret
" Incensa, incendant autem bellicosi filii Achivorum.
Sed postquam hoc audivit Neptunus quassator terræ.
Perrexit ire pérque pugnam, & per strepitum hastarum:
Pervenit autem ubi Æneas, & inclytus erat Achilles:
Confestim verò huic quidem deinde ob oculos fudit caliginem
Pelidæ Achilli: hic autem hastam bene ferratam
Scuto extraxit magnanimi Æneæ,
Et hanc quidem ante pedes Achillis posuit:
Æneam verò agilem reddidit à terra in altum tollens,
Multos autem ordines heroum, multósq; etiam equorum
Æneas supersiliebat dei manu actus:
Pervenit verò ad extremam partem impetuosi belli,
Ibique Caucones ad prælium armabantur:
Hunc autem valde prope venit Neptunus quassator terræ,
Et ipsum vociferans verbis alatis alloquutus est.
" Ænea quis te sic deorum *tui* negligentem jubet
" Contra Achillem præliari & pugnare,
" Qui te simul melior, & charior immortalibus?
" Sed recede quandocúnque obviaveris ipsi:
" Ne & præter fatum domum Plutonis ingrediaris.
" Sed postquã Achilles mortem & fatum assequutus fuerit
" Audens deinceps inter primos pugna.
" Non enim aliquis te alius Achivorum interficiet.
Sic fatus reliquit ibi postquam significavit omnia:
Mox verò deinde Achillis ab oculis disperfit nebulam
Immensam: ille deinde clarè vidit oculis:
Indignabundus autem dixit ad suum elatum animum,
" Proh dii certè magnum miraculum hoc oculis video:
" Hasta quidem hæc jacet in terra, neque virum
" Video in quem emisi, interficere cupiens:
" Certè & Æneas dilectus immortalibus diis
" Erat, sed ipsum putabam frustra sic gloriari.
" Valeat, non ei animus me amplius experiri
" Erit, qui & nunc fugit lubens à morte.
" Sed age, jam Danaos bellicosos adhortatus,
" Alios Trojanos experiar obvius veniens.
Dixit, & in ordines saliit, imperavítque viro cuique,
" Ne amplius nunc à Troja procul state divini Achivi:
" Sed age vir contra virum eat, paratúsque sit pugnare:
" Difficile autem mihi est & forti licet existenti,

Neptunus Æneam Achilli subducit

Achilles Æneam evasisse indignatur.

"Tot

“Ἤτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολέας ὠμόσσαμεν ὅρκους,
“Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
“Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
“Μηδ' ὁπότ' ἂν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
“Δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
Ἷξε δ' ὅθ' Αἰνείας ἠδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς·
Αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελίην εὔχαλκον
Ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείαο·
Καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔθηκεν·
Αἰνείαν δ' ἐπέσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀείρας·
Πολλὰς δὲ στίχας ἡρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
Αἰνείας ὑπεράλτο θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας·
Ἷξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυάϊκος πολέμοιο·
Ἔνθα δὲ Καύκωνες πόλεμον μεταθωρήσσοντο·
Τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
“Αἰνεία, τίς σ' ὧδε θεῶν * ἀτέοντα κελεύει Γρ. ἀέκητι.
“Ἀντί' Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι;
“Ὅς σεῦ ἅμα κρείσσων καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν.
“Ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήσεαι αὐτῷ,
“Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι·
“Αὐτὰρ ἐπεί κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
“Θαρσήσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
“Οὐ μὲν γάρ τίς σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρίξει.
Ὣς εἰπὼν, λίπεν αὐτόθ' ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα·
“Αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἀχλὺν
“Θεσπεσίην· ὁ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν·
“Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
“Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
“Ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονὸς, οὐδέ τι φῶτα
“Λεύσσω τῷ ἐφέηκα κατακτάμεναι μενεαίνων·
“Ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
“Ἦεν, ἀτάρ μιν ἔφην μὰψ αὔτως εὐχετάασθαι·
“Ἐρρέτω, οὔ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
“Ἔσσεται, ὃς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο.
“Ἀλλ' ἄγε δὴ Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας,
“Τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθών.
“Ἦ, καὶ ἐπὶ στίχας ἆλτο, κέλευε δὲ φωτὶ ἑκάστῳ,
“Μηκέτι νῦν Τρώων ἑκὰς ἵστατε δῖοι Ἀχαιοί,
“Ἀλλ' ἄγ', ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι·
“Ἀργαλέον δέ μοί ἐστι καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,

" Tot homines insequi & *cum* omnibus pugnare :
" Ne Mars quidem qui deus immortalis *est*, neque Miner.
" Tanti prælii insequeretur aciem & pugnaret.
" Sed quantum quidem ego possum manibúsque pedibus.
" Et robore non me amplius puto remissũ esse, ne paul.
" Sed per aciem totam ibo, neque aliquem puto (quidẽ.
" Troũ gavisurũ esse quicunq; prope hastã *meam* venerit
Sic dixit incitans: Trojanos verò illustris Hector
Hortabatur minatus (affirmabat autẽ ire *se* contra Achil.)
" Trojani magnanimi, ne timete Achillem :
" Etenim ego verbis vel *cum* immortalibus pugnarem,
" Hasta verò arduum *est* quoniam multo fortiores sunt.
" Neque Achilles omnibus finem sermonibus imponet:
" Sed aliud quidẽ perficiet: aliud autẽ in medio infect. sin.
" Huic a. ego contrarius vado, etsi igni manibus sim. est,
" Etsi igni manibus similis est, robore autẽ ardenti ferro
Sic dixit incitans: hi autem adversi hastas tollebant
Troes: horum verò simul mistũ est robur ortúsq; est clamor
Et tunc Hectorem alloquutus est astans Phœbus Apollo
Hect. ne amplius omnino cũ Achil. cõgrediare ante aciẽ
" Sed in densa acie *manens* & ex tumultu excipe *illum*,
" Ne te vel jaculetur *eminus*, vel cominus ense feriat.
Sic dixit: Hector autem rursus ingressus est globũ virorũ
Territus, quando audivit dei vocem loquentis:
Achilles verò in Trojanos insiliit mentibus indutus robur
Horrende vociferans: primum autẽ interfecit Iphitiona
Stenuum, Otryndiden, multorum ductorem populorum
Quem nympha peperit Nais Otrynteo urbium eversori,
Tmolo sub nivoso, Hydæ in opulento populo:
Hunc q. rectà ruentem percussit hasta divinus Achilles,
Medium per caput: id autẽ in duas partes totum fissum est,
Insonuítque cadens: gloriabatur autem divinus Achilles
Jaces Otryntide, omnium terribilissime virorum,
" Hic sanè tibi mors: genus autem tibi est ad lacum
" Gygæum, ubi tibi ager paternus est,
" Hyllum ad piscosum & Hermum vorticosum.
Sic dixit jactabundus: hunc verò caligo *in* oculis obtex.
Hunc quidem Achiv. equi canthis rotarum contriverunt,
Prima in acie : *Achilles* verò post hunc, Demoleontem
Strenuum propulsatorem pugnæ, Antenoris filium
Percussit secundũ tempus per galeam æreas genas habentẽ:
Nec sanè ærea galea prohibuit: sed per ipsam
Cuspis acta rupit os, cerebrúmque
Intus omne fœdatũ est : interf. verò ipsum ruentem *in se*

Hector cum Achille se congressurum jactat.

Apollo Hectorẽ cum Achille congredi vetat.

Achilles interfecit Iphitionem.

Et Demoleontem.

Hippo-

“Τόσους δ' ἀνθρώπους ἐφέπειν καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
“Οὐδέ κ' Ἄρης ὅσπερ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη,
“Τοσσῆς δ' ὑσμίνης ἐφέποι στόμα, καὶ πονέοιτο·
“Ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε
“Καὶ σθένει, * οὔ μ' ἔτι φημὶ μεθησέμεν οὐδ' ἠβαιόν, γρ. οὔ μέ τι.
“Ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἶμι διαμπερὲς, οὐδέ τιν' οἴω
“Τρώων χαιρήσειν ὅς τις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.
Ὣς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἴμεναι ἄντ' Ἀχιλῆος·
“Τρῶες ὑπέρθυμοι μὴ δείδιτε Πηλεΐωνα·
“Καί κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην,
“Ἔγχεϊ δ' ἀργαλέον, ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσιν·
“Οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει·
“Ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺ κολούει.
“Τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
“Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ.
Ὣς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειραν,
Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὦρτο δ' ἀϋτή·
Καὶ τότ' ἄρ' Ἕκτορα εἶπε παραστὰς Φοῖβος Ἀπόλλων.
“Ἕκτορ μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζε,
“Ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
“Μήπως σ' ἠὲ βάλῃ, ἠὲ σχεδὸν ἄορι τύψῃ·
Ὣς ἔφατ'· Ἕκτωρ δ' αὖτις ἐδύσατο οὐλαμὸν ἀνδρῶν,
Ταρβήσας ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὄπα φωνήσαντος·
Ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρε φρεσὶν εἱμένος ἀλκὴν,
Σμερδαλέα ἰάχων, πρῶτον δ' ἕλεν Ἰφιτίωνα
Ἐσθλὸν, Ὀτρυντεΐδην πολέων ἡγήτορα λαῶν,
Ὃν νύμφη τέκε Νηῒς Ὀτρυντῆϊ πτολιπόρθῳ,
Τμώλῳ ὑπὸ νιφόεντι, Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ.
Τὸν ῥ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεὺς,
Μέσσην κακκεφαλὴν, ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεὺς,
“Κεῖσαι Ὀτρυντεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
“Ἐνθάδε τοι θάνατος, γενεὴ δέ τοι ἔστ' ἐπὶ λίμνῃ
“Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρώϊόν ἐστιν
“Ὕλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι, καὶ Ἕρμῳ δινήεντι.
Ὣς φάτ' ἐπευχόμενος· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε·
Τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις δατέοντο
Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ· ὁ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα
Ἐσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης Ἀντήνορος υἱὸν
Νύξε κατὰ κρόταφον κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου.
Οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
Αἰχμὴ ἱεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
Ἔνδον ἅπας πεπάλακτο, δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.

Et Hippodamantem

Hippodamantem autem deinde ab equis desilientem,
Ante se fugientem in dorso vulneravit hasta:
Sed hic animam efflavit & mugiit, ut quum taurus
Mugit tractus Heliconium circum regem,
Adolescentibus trahentibus, gaudétque his Neptunus:
Sic utique hujus mugientis reliquit ossa animus elatus.

Et Polydorum.

Sed hic ivit cum hasta in divinum Polydorum
Priamidem, quem neutiquam pater sinebat pugnare,
Eo quòd ipsi inter omnes minimus erat natu,
Et ei charissimus erat, pedibus verò omnes vincebat.
Tunc verò juvenili inscitia pedum virtutem ostentans,
Currebat per primã aciem, quousq; charũ perdidit animũ,
Hunc percussit medium jaculo velocipes divinus Achilles
In tergum, dum prætercurreret, ubi balteum fibulæ
Aureæ continebant: & duplex concurrebat thorax:
E regione autem penetravit juxta umbilicũ hastæ cuspis:
Et in genua procidit ejulans: nebula autem ipsum obtexit
Nigra: ad se verò collegit intestina manibus inclinatus.
Hector autem postquam animadvertit fratrem Polydorũ
Viscera manibus tenentem advolutum terræ,

Hector Achillem aggreditur

Ejus oculis offusa est caligo, neque amplius sustinuit
Diu procul versari, sed contrarius venit Achilli
Acutam hastam vibrans flammæ similis: sed Achilles
Ut vidit, statim exiliit, & jactabundus verbum dixit,
Prope *est* vir qui meum maximè confecit animum,
" Qui mihi amicum interfecit honoratum: neque diutius
" Invicem subterfugitabimus per aciei semitas.
Dixit, & torvè intuitus alloquutus est Hectorem nobilem
" Propius accede ut celeriter mortis fines consequaris:
Hunc autem nõ territus alloquutus est galea insignis Hector,
" Pelide, ne me verbis puerulum veluti
" Speres *te* perterrefacturum: quoniam probe novi & ipse
" Et convitia & dicta superba loqui:
" Scio autem quod tu quidem fortis. ego verò te multo inferior,
" Verùm ista quidem deorum in genibus sita sunt,
" Si tibi, inferior quamvis existens, animam exemero
" Hasta jaculatus; quoniam & meum telum acutũ antè *est*,
Dixit, & quatiens emisit hastam, eam verò Minerva
Flatu ab Achille avertit glorioso,
Sensim admodum spirans, illa autem reversa est ad Hectorem nobilem
Ipsiúsque ante pedes cecidit: sed Achilles

Apollo Hectorem Achilli surripit.

Ferox irruit occidere cupiens,
Horrendum clamans: illum verò eripuit Apollo
Facile admodum utpote deus, operuítque nebula multa.

Ἱπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων ἀΐσσοντα
Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὖτασε δουρί·
Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἄϊσθε καὶ ἤρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος
Ἤρυγεν ἑλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,
Κούρων ἑλκόντων, γάνυται δέ τε τοῖς ἐνοσίχθων·
Ὣς ἄρα τίν γ' ἐρύγοντα λίπ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
Αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
Πριαμίδην, τὸν δ' οὔτι πατὴρ εἴασκε μάχεσθαι
Οὕνεκά οἱ μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
Καί οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα·
Δὴ τότε νηπιέῃσι ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
Θῦνε διὰ προμάχων, εἷος φίλον ὤλεσε θυμόν·
Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Νῶτα παραΐσσοντος ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
Χρύσειοι σύνεχον, καὶ διπλόος ἤντετο θώρηξ·
Ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμή·
Γνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, νεφέλη δέ μιν ἀμφικάλυψε
Κυανέη, προτὶ οἷ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθείς·
Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον
Ἔντερα χερσὶν ἔχοντα λιαζόμενον ποτὶ γαίῃ,
Κάρ ῥά οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Δηρὸν ἑκὰς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλῆϊ,
Ὀξὺ δόρυ κραδάων φλογὶ εἴκελος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ὡς εἶδ', ὣς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα,
Ἐγγὺς ἀνὴρ ὃς ἐμόν γε μάλιστ' ἐσεμάσσατο θυμόν,
“Ὅς μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τετιμένον, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
“Ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.
“Ἦ, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἕκτορα δῖον,
“Ἆσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.
Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
“Πηλεΐδη μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε νηπύτιον ὣς,
“Ἔλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
“Ἠμὲν κερτομίας, ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι·
“Οἶδα δ' ὅτι σὺ μὲν ἐσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων·
“Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
“Αἴ κε σε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἕλωμαι,
“Δουρὶ βαλών, ἐπεὶ ἦ καὶ ἐμὸν βέλος ὀξὺ πάροιθεν.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ, καὶ τὸ δ' Ἀθήνη
Πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο
Ἦκα μάλα ψύξασα, τὸ δ' ἂψ ἵκεθ' Ἕκτορα δῖον,
Αὐτοῦ δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐμμεμαὼς ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
Σμερδαλέα ἰάχων, τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
Ῥεῖα μάλ', ὥστε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.

Ter quidem deinde irruit velocipes nobilis Achilles
Hasta ærea térque nebulam percussit profundam:
Sed quum jam quarto impeteret deo similis,
Graviter clamans verbis alatis alloquutus est,
" Rursus nunc effugisti mortem canis: certè tibi prope
" Venit exitium: nunc rursus te liberavit clarus Apollo,
" Cui sc. vota facere soles, proficiscens ad sonitū jaculorū
" Attamen te conficiam in posterum obviam factus,
" Si fortè aliquis etiam mihi deorum adjutor est. (fuero
Achilles multos interfecit. " Nunc autē alios Trojan. aggrediar quemcunq; assequut.
Sic loquutus Dryopem vulneravit per cervicē mediā jac.
Cecidit verò ante pedes: ille autem hunc quidem rel.
Demuchum verò Phyletoriden, amplúmque magnúmq;
In genu hasta percutiens detinuit: hunc quidem deinde
Vulnerans ense magno abstulit animam.
Sed hic Laogonum & Dardanum filios Biantis,
Ambos adortus ex equis depulit in terram,
Hunc q. lancea jaculatus, illū verò cominus ense verberās.
Troem autem Alastoridem: hic quidem obvius venit, ge.
Si quo modo sibi parceret, prehendens, & vivum dimit.
Neque interficeret, coæqualem ætate miseratus:
Stultus, neque hoc noverat quod non persuasurus erat.
Non enim ullo modo mitis vir erat, neque benignus,
Sed valde ferox: hic quidem tangebat manibus genua,
Cupiens precari: ille autem ense vulneravit *cum* ad hepar
Ejus verò hepar excidit, & ater sanguis ipsius
Sinum implevit: ejúsque caligo oculos texit
Animo deficientis: ille verò rursus Mulium vulnerav. ast.
Hasta ad aurem: móxque per aurem ivit alteram
Cuspis ærea; ille autem Agenoris filium Echeclum
Medium per caput gladio percussit manubriato:
Totus autem incaluit ensis sanguine; hunc verò in oculis
Cepit nigra mors & fatum potens,
Deucalionem autem deinde, ubi connectunt *se* nervi
Cubiti: hac illum charam per manum confodit
Cuspis ærea, hic verò ipsum expectavit manu gravatus,
Præsentē videns mortem: ille autē gladio cervicē verbe.
Procul cum ipsa galea caput projecit, medulla rursus
Vertebris exiliit: ipse verò super terram jacuit extensus.
At ipse perrexit ire in strenuum Pirei filium
Rhigmum, qui è Thracia fertili venerat,
Hunc percussit medium telo, fixúmque est in ventre ferrū
Decidit autem è curru: hic verò Areithoum famulum
Retro equos convertentem *in* dorso acuta hasta

Ferijt,

Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἔγχεϊ χαλκείῳ, τρὶς δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
“ Ἐξ αὖ * νῦν ἔφυγες θάνατον κύον, ἦ τέ τοι ἄγχι — Γρ. αὖ δ'
“ Ἦλθε κακόν, νῦν δ' αὖτέ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
“ Ὧ μέλλεις εὔχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
“ Ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
“ Εἴ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστι·
“ Νῦν δ' ἄλλους Τρώων ἐπιείσομαι ὅν κε κιχείω·
Ὣς εἰπὼν Δρύοπ' οὖτα κατ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι,
Ἤριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν, ὃ δὲ τὸν μὲν ἔασε,
Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην ἠΰν τε μέγαν τε
Κὰγ γόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε, τὸν μὲν ἔπειτα
Οὐτάζων ξίφεϊ μεγάλῳ ἐξαίνυτο θυμόν.
Αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον υἷε Βίαντος,
Ἄμφω * ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὦσε χαμᾶζε, — γρ. ὁρμηθείς.
Τὸν μὲν δουρὶ βαλών, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας·
Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην, ὃ μὲν ἀντίος ἤλυθε γουνῶν,
Εἴ πως * εὖ πεφίδοιτο λαβών, καὶ ζωὸν * ἀφείη, — γρ. ἑῦ. Γρ. ἀφήῃ,
Μηδὲ κατακτείνειεν, ὁμηλικίην ἐλεήσας,
Νήπιος· οὐδὲ τὸ ᾔδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.
Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀγανόφρων·
Ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς· ὁ μὲν ἥπτετο χείρεσι γούνων
Ἱέμενος λίσσεσθ'· ὁ δὲ φασγάνῳ οὖτα καθ' ἧπαρ·
Ἐκ δέ οἱ ἧπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ
Κόλπον ἐνέπλησεν· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε
Θυμοῦ δευόμενον· ὁ δὲ Μούλιον οὖτα παραστὰς
Δουρὶ κατ' οὖς· εἶθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἑτέροιο
Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἔχεκλον
Μέσσην κακ κεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήεντι·
Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος, καὶ μοῖρα κραταιή.
Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ' ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
Ἀγκῶνος, τῇ τόν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δέ μιν μένε χεῖρα βαρυνθεὶς
Πρόσθ' ὁρόων θάνατον· ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας,
Τῆλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε· μυελὸς αὖτε
Σφονδυλίων ἔκπαλθ'· ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο ταθείς·
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετ' ἀμύμονα Πείρεω υἱὸν
Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρῄκης ἐριβώλακος εἰληλούθει·
Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγη δ' ἐν νηδύϊ χαλκός.
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων· ὁ δ' Ἀρηΐθοον θεράποντα
Ἂψ ἵππους στρέψαντα, μετάφρενον ὀξέϊ δουρὶ

Feriit, éque curru depulit, turbati sunt autem ejus equi.
Quemadmodũ verò furit per profundas valles ingens ignis
Montis aridi : profunda autem accenditur sylva,
Et ubique turbans ventus flammam circumvolvit :
Sed hic huc illuc currebat cum hasta deo similis,
Occisos insequens, fluebat autem sanguine terra nigra
Ut verò quando quis subjugavit boves mares latifrontes
Ad triturandum hordeum album rotunda in area,
Quod facile comminuitur boum sub pedibus vehementer
Sic sub Achil. magnanimo unica ungula equi (mugientiũ :
Calcabant simul mortuósq; & clypeos : sanguine autẽ axis
Infra totus fœdabatur, & orbes qui circa currum *erant*,
Quos ab equorum ungulis guttæ aspergebant,
Quæq; à canthis *subsiliebant:* is a. cupiebat gloriam referre
Pelides : tabo verò maculabat manus invictas.

ARGUMENTUM XXI. LIBRI

ILIADIS HOMERI.

TRrojanis in duas divisis partes hos quidem ad civitatem, illos autem ad Scamandrum Achilles persequitur : & duodecim juvenes vivos capit in ultionem Patrocli: Lycaonem autem filium Priami, & Asteropæum interficit. Postea fluvio inundante periclitantem ipsum servat Vulcanus incendens fluvium & campum. Deinde oritur deorum pugna inter ipsos : Achillem autem Apollo impedit Agenori assimilatus, & fugiens decipit, donec Trojani salvi perveniunt ad civitatem.

ALIUD

Νύξ' ἀπὸ δ' ἅρματος ὦσε, κυκήθησαν δέ οἱ ἵπποι.
Ὡς δ' ἀναμαιμάει βαθέ' ἄγκεα θεσπιδαὲς πῦρ
Οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
Πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει·
Ὣς ὅγε πάντη θῦνε σὺν ἔγχεϊ δαίμονι ἶσος,
Κτεινομένους ἐφέπων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
Ὡς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους,
Τριβέμεναι κρῖ λευκὸν * ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ, γρ. ἐυκτιμένῃ.
Ῥίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ ποσσ' ἐριμύκων·
Ὣς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
Στεῖβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας, αἵματι δ' ἄξων
Νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἳ περὶ δίφρον,
Ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
Αἵ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἵετο κῦδος ἀρέσθαι
Πηλείδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Φ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

ΤΩΝ Τρώων εἰς δύο διαιρεθέντων μέρη τοὺς μὲν εἰς τὴν πόλιν, τοὺς δὲ εἰς τὸν Σκάμανδρον, Ἀχιλλεὺς διώκει, καὶ δεκαδύο νεανίας ζωγρεῖ εἰς ποινὴν Πατρόκλου, τὸν δὲ Λυκάονα τὸν Πριάμου καὶ Ἀστεροπαῖον ἀναιρεῖ· ἔπειτα τοῦ ποταμοῦ πλημμύραντος, κινδυνεύοντα αὐτὸν σώζει Ἥφαιστος, ἐμπρήσας τὸν ποταμὸν καὶ τὸ πεδίον. μετὰ ταῦτα θεῶν μάχη γίνεται πρὸς ἀλλήλους· Ἀχιλλέα δὲ Ἀπόλλων εἴργει Ἀγήνορι ὁμοιωθεὶς, καὶ φεύγων ἐξαπατᾷ, ἕως οἱ Τρῶες διασώζονται εἰς τὴν πόλιν.

ALIUD ARG. VEL INSCR.

Φ Labor Æacidæ ad ripas fluvii

ALIA INSCRIPTIO.

Fluvialis pugna.

HOMERI ILIADOS. LIB. XXI.

SED postq. ad alveũ pervenerũt pulchrè fluentis fluvii
Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter,
Ibi ut discidit *eos*, alius per campum insequebantur
Ad urbem, quâ alii turbati fugerant
Die superiori, quando furebat illustris Hector: (Juno
Illac hi profundebantur in fugam versi: caliginem autem
Offudit ante densam ut inhiberet: dimidii verò
In fluviũ volvebãtur profundũ, argẽteos vortices habentẽ,
Inciderúntq; magno strepitu: insonuerũt verò alta fluẽta,
Ripæ autẽ circũ circa valde resonuerunt: hi verò clamore
Innatabant huc & illuc convoluti per vortices.
Sic autem cum impetu ignis locustæ evolant
Ut fugiant ad fluvium: ardétque indefatigatus ignis
Excitatus repente: hæ verò subeunt præ timore aquam:
Sic ab Achille Xanthi profundos vortices habentis
Implebatur fluxus resonans mixtim equísque & viris.
Sed hic nobilis hastam quidem reliquit ibi ad ripas,
Abditam myricis: ipse verò insiliit deo par (opera:
Gladium solum habens: mala verò mentibus cogitabat
Verberabat a. circum circa: horum v. gemitus excitaba-
Ense cæsorum, rubescebátque sanguine aqua. (tur fœdus
Sicut autem à delphino ingenti pisces alii *minores*
Fugientes, implent cavernas portus tuti,
Formidantes (avidè enim devorat quemcunque ceperit)
Sic Trojani fluvii per impetuosi fluenta (dendo,
Abdebant sese ad rupes: is autem ut fatigavit manus cæ-
Vivos è fluvio duodecim delegit juvenes,
Ad vindictam Patrocli Menœtiadæ mortui:
Hos eduxit foras *è fluvio* pavidos tanquam hinnulos,
Ligavit autem à tergo manus bene scissis loris,

Achilles in Xantho fluvio multos interficit.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ἢ ἐπιγραφή.

Φῖ μόγος Αἰακίδαο παρ' ἠϊόνας ποταμοῖο.

ΑΛΛΗ.

Παραπόταμος μάχη.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ ἡ Φ. ῥαψῳδία.

Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς.
Ἔνθα διατμήξας τοὺς μὲν πεδίονδ' ἐδίωκε
Πρὸς πόλιν, ᾗ περ * οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο — γρ. ἀχαιοὶ ἀτυζ.
Ἤματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνετο φαίδιμος Ἕκτωρ.
Τῇ ῥ' οἵ γε προχέοντο πεφυζότες, ἠέρα δ' Ἥρη
Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν ἐρυκέμεν, ἡμίσεες δὲ
Ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύῤῥοον ἀργυροδίνην·
Ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ· βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
Ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ἀλαλητῷ
Ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἑλισσόμενοι κατὰ δίνας·
Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται
Φευγέμεναι ποταμόνδε, τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
Ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ·
Ὣς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος
Πλῆτο ῥόος κελάδων ἐπιμὶξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.
Αὐτὰρ ὁ διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' * ὄχθαις — γρ. ὄχθῃ
Κεκλιμένον μυρίκῃσιν· ὁ δ' * ἔνθορε δαίμονι ἶσος — γρ. ἴθορε
Φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα·
Τύπτε δ' ἐπιστροφάδην, τῶν δὲ στόνος ὄρνυτ' ἀεικής,
Ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ·
Ὡς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι
Φεύγοντες, πιμπλᾶσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου
Δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει ὅν κε λάβῃσιν·
Ὣς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα
Πτῶσσον ὑπὸ κρημνούς· ὁ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
Ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο δυώδεκα λέξατο κούρους,
Ποινὴν Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος·
Τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας ἠΰτε νεβρούς· — γρ. τοὺς δ'.
Δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐϋτμήτοισιν ἱμᾶσι·

Τοὺς

Quæ ipsi ferebant super bene tortas tunicas:
Tradidit verò sociis deducendos concavas ad naves.
At ipse iterum irruit interficere cupiens:
Ibi filio Priami obviam factus est Dardanidæ
Ex fluvio fugienti Lycaoni: quem olim ipsemet
Adduxerat arreptum ex patris horto non volentem,
Per noctem accedens: ipse vero caprifici acuto ære
Incidebat novellos ramos, ut currus orbes essent,
Huic autem inopinatum malum venit nobilis Achilles.
Et tunc quidem ipsum in Lemnum bene conditã vendidit
Navibus abducens, sed filius Jasonis pretium dedit:
Illinc verò hospes ipsum redemit, multa autem dedit
Imbrius Eetio: misit verò ad nobilem Arisben
Inde clam suffugiens paternam venit in domum:
Undecim autem dies animum oblectabat cùm suis amic.
Reversus ex Lemno: duodecimo verò ipsum rursus
Manibus Achillis deus injecit, qui ipsum erat
Missurus ad Plutonis *domum*, licet non volentem ire,
Hunc igitur ut agnovit velox pedibus nobilis Achilles
Nudum sine galeàque & scuto: neque habebat hastam,
(Namq; hæc quidẽ omnia in terrã abjecerat: confic. enim
Fugientem è fluvio: labor a. subtus genua lassabat (sudor
Indignabundus dixit ad suum magnanimum animum,
Proh dii certè magnum miraculum istud oculis video,
" Profectò jam Trojani magnanimi, quos quidem interf.
" Rursus resurgent à caligine obscura:
" Ut etiam iste venit vitato infausto die,
" Lemnum in claram venundatus: neque ipsum detinuit
" Profunditas maris cani, quæ multos invitos coercet.
" Sed age jam & hastæ cuspidem nostræ
" Gustabit, ut videam in mentibus & intelligam
" An similiter & illinc evadet, an ipsum retinebit
" Terra alma, quæ fortem etiam detinet.
Sic cogitabat manens: is verò prope eum venit trepid.
Genua contingere cupiens: valde enim desiderabat ani.
Effugere mortémque malam & fatum nigrum.
Verum ipse quidem hastam longam sustul. nobil. Achilles
Vulnerare cupiens: hic verò occurrit & prehendit genua
Procumbens: hasta verò supra dorsum in terra
Stetit cupiens corpore satiari humano:
Cæterũ hic altera *manu* quidem capiens genua supplicabat
Altera verò tenebat lanceam acutam, neque demittebat,
Et eum supplicans verbis alatis alloquutus est,
" Supplex te oro Achilles, tu a. me venerare & mei miser.

Lycaon Priamides ab Achille vinctus.

Lycaon Achilli supplicat

Τοὺς αὐτοῖ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσι·
Δῶκε δ' ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Αὐτὰρ ὁ ἂψ ἐπόρουσε * κατακτάμεναι μενεαίνων. γρ. δαΐζέμεναι.
Ἔνθ' υἱεῖ Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο
Ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι Λυκάονι, τόν ῥά ποτ' αὐτὸς
Ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλοντα
Ἐννύχιος προμολών· ὁ δ' ἐρινεὸν ὀξέϊ χαλκῷ
Τάμνε νέους ὄρπηκας, ἵν' ἅρματος ἄντυγες εἶεν.
Τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς·
Καὶ τότε μέν μιν Λῆμνον ἐϋκτιμένην * ἐπέρασσε
Νηυσὶν ἄγων· ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκε. γρ. ἐπόρησε.
Κεῖθεν δὲ ξεῖνός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν
Ἴμβριος Ἠετίων· πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην
Ἔνθεν ὑπεκπροφυγὼν, πατρώϊον ἵκετο δῶμα.
Ἕνδεκα δ' ἤματα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν,
Ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο, δυωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
Χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλε
Πέμψειν εἰς ἀΐδαο, καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Γυμνὸν ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος,
Ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἱδρὼς
Φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ· κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα.
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν,
"Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
"Ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες οὓς περ ἔπεφνον,
"Αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος.
"Οἷον δὴ καὶ ὅδ' ἦλθε φυγὼν ὑπὸ νηλεὲς ἦμαρ,
"Λῆμνον ἐς ἠγαθέην πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχε
"Πόντος ἁλὸς πολιῆς ὃ πολέας ἀέκοντας ἐρύκει.
"Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο
"Γεύσεται, ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ δαείω,
Ἦ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται· ἤ μιν ἐρύξει
Γῆ φυσίζοος, ἥ τε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.
Ὣς ὅρμαινε μένων· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπὼς,
Γούνων ἅψασθαι μεμαὼς, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
Ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν· γρ. ἀνέσχεθε.
Ἤτοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν * ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
Οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων
Κύψας, ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
Ἔστη ἱεμένη χροὸς * ἄμμεναι ἀνδρομέοιο·
Αὐτὰρ ὁ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἑλὼν ἐλλίσσετο γούνων· γρ. ἄμεναι.
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον, οὐδὲ μεθίει·
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
"Γουνοῦμαί σ' Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον.

" Loco tibi sum supplicis, ô nobilis, venerandi.
" Apud te enim primum degustavi Cereris donum
" Die illo quo me cepisti bene culto in horto,
" Ac me vendidisti procul abducens à patréque amicisq;
" Lemnum in claram: centū boum pretium autē tibi inv.
" Nunc verò redimerer ter tantū dans: dies enim mihi est
" Hæc duodecima, ex quo in Ilium appuli
" Multa perpessus: nunc rursus me tuis in manibus posuit
" Fatū crudele: adeo me, credo equidē, odio habet Jup. pa.
" Qui me tibi rursus tradidit: brevis ævi autē me mater
" Peperit Laothoe filia Althæ senis,
" Althæ, qui Lelegis bellicosis præest,
" Pedasum altam obtinens prope Satnioentem *fluvium*.
" Hujus verò habuit filiam Priamus: multas quoque alias
" Ex hac autē duo nati sumus: tu verò utrunq; obtruncab.
" Illum quidem primos inter pedites domuisti,
" Diis parem Polydorum, postquā jaculatus es acuta hast.
" Nunc verò hic mihi malum erit: non enim puto (deus
" Tuas manus effugiturum, postq. *me tibi* appropinquav.
" Aliud autem tibi dico, tu verò in mentibus pone tuis,
" Ne me interfice, quoniā non uterinus frater Hect. sum
" Qui tibi socium interemit mitémque fortémque.

Sic igitur ipsum Priami alloquutus est illustris filius,
Supplicans verbis, immitte autem responsum audivit,

Achilles Lycaonis preces repudiat, eúmque occidit.

" Stulte, ne mihi pretia redemptionis recense neque nar.
" Antequam enim Patroclus assequutus esset fatal. diem
" Interea aliquando mihi parcere in mentibus gratū erat
" Trojanis, & multos vivos cepi & vendidi:
" Nunc autem non est qui mortem effugiat, quēcunq; deus
" Ilium ante, meas in manus conjecerit
" Omnium Trojanorum, præcipue verò Priami filiorum:
" Sed amice morere & tu: quid ingemis frustra?
" Occubuit & Patroclus, qui te multo præstantior erat,
" Nonne vides qualis & ego pulchérque magnúsque?
" Patris autem sum *filius* nobilis, dea verò me pep. mater
" Sed post te etiam mihi mors & fatum violentum
" Erit, vel aurora, vel crepusculo, vel meridie,
" Quando quis & mihi ferro animum auferet,
" Sive ille hasta percutiens sive à nervis sagitta.

Sic dixit: hujus verò ibi soluta sunt genua & charum cor
Hastā quidem emisit: ipse verò sedebat manus pandens
Ambas: Achilles autem distringens ensem acutum
Percussit juxta compagem ad cervicem, totúsque intro
Penetravit ensis anceps: ille verò pronus in terra

Jacebat

"Ἀντί τοι εἰμ᾽ ἱκέταο διοτρεφὲς αἰδοίοιο.
"Πὰρ γάρ σοι * πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν, γρ. πρῶτοι.
"Ἤματι τῷ ὅτε μ᾽ εἷλες ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
"Καί μ᾽ ἐπέρασας ἄνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε,
"Λῆμνον ἐς ἠγαθέην, ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον·
"Νῦν δὲ λύμην τρὶς τόσα πορών· ἠὼς δέ μοι ἐστὶν
"Ἥδε δυωδεκάτη, ὅτ᾽ ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα
"Πολλὰ παθών, νῦν αὖ με τεῇς ἐν χερσὶν ἔθηκε
"Μοῖρ᾽ ὀλοή· μέλλω που ἀπεχθέσθαι Διὶ πατρὶ,
"Ὅς με σοὶ αὖτις ἔδωκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
"Γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος,
"Ἄλθεω, ὃς Κελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
"Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων * ὑπὸ Σαιτνιόεντι· γρ. ὑπο-σατνιόεντα.
"Τοῦ δ᾽ ἔχε θυγατέρα Πρίαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
"Τῆς δὲ δύω γενόμεσθα, σὺ δ᾽ ἄμφω δειροτομήσεις,
"Ἤτοι τὸν πρώτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας
"Ἀντίθεον Πολύδωρον ἐπεὶ βάλες ὀξέϊ δουρί·
"Νῦν δὲ δὴ ἐνθάδε μοι κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ ὀΐω
"Σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεί ῥ᾽ ἐπέλασσέ γε δαίμων.
"Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι,
"Μή με κτεῖν᾽, ἐπεὶ οὐχ ὁμογάστριος Ἕκτορός εἰμι,
"Ὅς τοι ἑταῖρον ἔπεφνεν ἐνηέα τε κρατερόν τε.
Ὣς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱὸς,
Λισσόμενος ἐπέεσσιν, ἀμείλικτον δ᾽ ὄπ᾽ ἄκουσε,
"Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο, μηδ᾽ ἀγόρευε.
"Πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν μόρσιμον ἦμαρ,
"Τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦε γρ. αἴσιμον.
"Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἕλον ἠδ᾽ ἐπέρασσα·
"Νῦν δ᾽ οὐκ ἔσθ᾽ ὅς κεν θάνατον φύγῃ, ὅν κε θεός γε
"Ἰλίου προπάροιθεν ἐμῇς ἐν χερσὶ βάλῃσι
"Συμπάντων Τρώων, πέρι δ᾽ αὖ Πριάμοιό γε παίδων.
"Ἀλλὰ φίλος θάνε καὶ σὺ, τίη ὀλοφύρεαι αὕτως; γρ. Καὶ πάντων.
"Κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
"Οὐχ ὁρᾷς οἷος κἀγὼ καλός τε μέγας τε,
"Πατρὸς δ᾽ εἴμ᾽ ἀγαθοῖο, θεὰ δέ μ᾽ ἐγείνατο μήτηρ.
"Ἀλλ᾽ ἔπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταιὴ
"Ἔσσεται, ἢ ἠὼς, ἢ * δείλης, ἢ μέσον ἦμαρ, γρ. δείλη
"Ὁππότε τις καὶ ἐμεῖο Ἄρῃ ἐκ θυμὸν ἕληται,
"Ἢ ὅγε δουρὶ βαλὼν, ἢ ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊστῷ.
Ὣς φάτο, τοῦ δ᾽ αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Ἔγχος μέν ῥ᾽ ἀφέηκεν· ὁ δ᾽ ἕζετο χεῖρε πετάσσας
Ἀμφοτέρας· Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
Τύψε κατὰ κληῖδα παρ᾽ αὐχένα· πᾶν δέ οἱ εἴσω
Δῦ ξίφος ἄμφηκες· ὁ δ᾽ ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ

Jacebat extẽsus, extráq; sang. ater fluebat, rigabátq; terrã
Hunc verò Achilles in fluviũ arreptũ pede projecit ut fer-
Et ei insultans verba alata alloquutus est, (retur
Ibi nunc Jace cum piscibus qui tibi vulneris
" Sanguinem lambent securi : neque te mater
" Impositum lectis deflebit, sed Scamander
" Feret vorticosus in maris latum sinum :
" Saltans aliquis per undam sub nigram superficiẽ vadet
" Piscis qui devoret Lycaonis album adipem,
" Pereatis, donec urbe potiamur Ilii sacri,
" Vos quidem fugientes, ego verò à tergo cædens:
" Neque vobis fluvius pulchrifluus, claris vorticibus
" Proderit, cui jam diu multos sacrificatis tauros,
" Vivos autem in vorticibus immittitis unungulos equos
" Sed & sic peribitis dira morte quoad omnes
" Luatis Patrocli cædem, & interitum Achivorum,
" Quos apud naves citas interfecistis, absente me.
Sic dixit: fluvius autem indignatus est animo magis,
Agitabátque animo quomodo coerceret à cæde
Nobilem Achillem, à Trojanis verò pestem everteret.
Interea autem Pelei filius habens longam hastam,
Asteropæo insiliit, interficere cupiens,
Filio Pelegonis : hunc verò Axius latifluus
Genuit & Periboea Acesameni filiarum (habens
Natu maxima : huic enim mistus est fluvius altos vortices
Hunc Achilles adortus est : ille verò contrarius è fluvio
Stetit tenens duas hastas : robur autem ei in animo posuit
Xanthus, quia iratus erat *ob* interfectos juvenes,
Quos Achilles interfecerat in fluctu, neque misertus erat
Hi autem quũ jam proximi essent, sibi invicem irruentes,
Hunc prior alloquutus est velox pedibus divinus Achilles
" Quis, unde es virorum qui mihi audes obvius venire?
" Infelicium sanè filii meo robori occurrunt.
" Hunc autẽ rursus Pelegonis alloquutus est illustris filius
" Pelide magnanime, cur genus quæris?
" Sum ex Pæonia fertili procul distante, (mihi nunc
" Pæonas viros ducens longas hastas gestantes: hæc autem
" Dies undecima quando in Ilium veni :
" Sed mihi genus ex Axio latè fluente :
" Axio qui limpidissimam aquam per terram fundit,
" Qui genuit Pelegonẽ inclytum hasta : hunc autem aiunt
" Genuisse *me* : nunc verò pugnemus illustris Achilles.
Sic dixit minitans : sustulit autem divinus Achilles
Peliadẽ hastã : ipse verò simul *geminis* hastis utraq; manu

Asteropæus cum Achille congreditur & occiditur

Heros

Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
Τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε λαβὼν ποδὸς, ἧκε φέρεσθαι,
Καί οἱ ἐπευχόμενος, ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν,
“Ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἵ σ' ὠτειλῆς
“Αἷμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
“Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ἀλλὰ Σκάμανδρος
“Οἴσει δινήεις, εἴσω ἁλὸς εὐρέα κόλπον·
“Θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρῖχ' * ὑπαΐξει — γρ. ὑπαλύξει.
“Ἰχθὺς, * ὅσκε φάγησι Λυκάονος ἀργέτα δημόν. — γρ. ὅς.
“Φθείρεσθ', εἰσόκεν ἄστυ κιχείομεν Ἰλίου ἱρῆς,
“Ὑμεῖς μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὄπιθεν κεραΐζων·
“Οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ ἐΰρροος ἀργυροδίνης
“Ἀρκέσει, ᾧ δὴ δηθὰ πολέας ἱερεύετε ταύρους,
“Ζωοὺς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππους.
“Ἀλλὰ καὶ ὧς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰσόκε πάντες
“Τίσετε Πατρόκλοιο φόνον, καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
“Οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνετε νόσφιν ἐμεῖο.
Ὣς ἄρ' ἔφη, ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Ὅρμηνεν δ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως παύσειε πόνοιο
Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν * ἀλάλκοι· — γρ. ἀμύνε
Τόφρα δὲ Πηλέος υἱὸς ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
Ἀστεροπαίῳ ἐπᾶλτο κατακτάμεναι μενεαίνων,
Υἱέϊ Πηλεγόνος, τὸν δ' Ἀξιὸς εὐρυρέεθρος
Γείνατο καὶ Περίβοια Ἀκεσσαμενοῖο θυγατρῶν
Πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη ποταμὸς βαθυδίνης.
Τῷ δ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
Ἔστη ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε
Ξάνθος· ἐπεὶ κεχόλωτο δαϊκταμένων αἰζηῶν,
Τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊζε κατὰ ῥόον, οὐδ' ἐλέαιρεν.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
“Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν ὅ μευ ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;
“Δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσι.
Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε φαίδιμος υἱὸς,
“Πηλείδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις;
“Εἴμ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλου τηλόθ' ἐούσης,
“Παίονας ἄνδρας ἄγων δολιχεγχέας· ἥδε δέ μοι νῦν
“Ἠὼς ἑνδεκάτη ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα·
“Αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος,
“Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησι,
“Ὅς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχεϊ, τὸν δ' ἐμέ φασι
“Γείνασθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.
Ὣς φάτ' ἀπειλήσας, ὁ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
Πηλιάδα μελίην, ὁ δ' ἁμαρτῇ δούρασιν ἀμφὶς

Heros Asteropæus *jecit*, quia ambidexter erat:
Atque altera quidem hasta scutũ percussit neque penitus
Rupit scutum, aurum enim prohibuit, dona dei:
Altera autem ipsius cubitum leviter perstrinxit manus
Dextræ: exiliit autem sanguis ater: illa verò supra ipsum
Terræ infixa est, cupiens corpore satiare se.
Secundus verò Achilles hastam recta volantem
In Asteropæum immisit, occidere cupiens.
Et ab hoc quidem aberravit: altam verò tetigit ripam,
Medio tenus autem impegit ripæ fraxineam hastam:
Pelides verò ensem acutum extrahens à femore
Saliit in eum cupidus: ipse autem hastam Achillis
Non poterat è præcipitio evellere manu valida:
Ter quidem ipsam concussit extrahere cupiens,
Ter autem defecit vis: quarto verò parabat animo
Frangere incurvando hastam fraxineam Æacidæ,
Sed ante Achilles cominus ense animam abstulit:
In ventre enim ipsum percussit apud umbilicum, omniáq;
Effusa sunt humi intestina: hujus autẽ caligo oculos obtexit
Expirantis: at Achilles in pectora irruens,
Armáque detraxit, & glorians verbum dixit,

Achilles occisum Asteropæum alloquitur.

Jaceas sic, difficile tibi præpotentis Saturnii
" *Cum* filiis contendere, è fluvio licet natus *sis*.
" Dicebas tu quidem fluvii genus *te* esse latè fluentis:
" At ego soboles magni Jovis glorior esse.
" Genuit me vir multis imperans Myrmidonibus
" Peleus Æacides: Æacus verò ex Jove erat:
" Quare præstantior quidem Jupiter fluviis in mare cum strepitu irrumpentibus:
" Præstantius etiam Jovis genus *quàm* fluvii est.
" Etenim tibi fluvius adest magnus, si potest quid
" Prodesse: sed non licet cum Jove Saturnio pugnare.
" Quapropter neque rex Achelоius comparat se *Jovi*,
" Neque profundi magna potentia Oceani,
" Ex quo omnes fluvii & totum mare,
" Et omnes fontes, & putei alti oriuntur,
" Sed & is timet Jovis magni fulmen,
" Horrendúque tonitru, quando è cœlo fragorẽ ediderit.
Dixit & è ripa evulsit æream hastam:
" Hunc autem illic reliquit postquam charo corde privavit
Jacentem in arenis, alluebat verò ipsum nigra aqua.
Hunc quidem anguillæque & pisces circumdabant,
Adipem comedentes renibus obtensum rodentes.
Sed hic contendit ad Pœonas equites,

Ηρως Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦε
Καί ῥ' ἑτέρῳ μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ * διὰ πρὸ — γρ. διαπρό.
Ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε δῶρα θεοῖο.
Τῷ δ' ἑτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
Δεξιτερῆς· σύτο δ' αἷμα κελαινεφές, ἡ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
Γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χροὸς ἆσαι.
Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς μελίην * ἰθυπτίωνα — γρ. ἰθυκτίωνα.
Ἀστεροπαίῳ ἐφῆκε κατακτάμεναι μενεαίνων·
Καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὃ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην.
Μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος. — γρ. Μεσσοπαλές.
Πηλείδης δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Ἆλτ' ἐπί οἱ μεμαώς· ὃ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆος
Οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ.
Τρὶς μέν μιν πελέμιξεν ἐρύσσασθαι μενεαίνων,
Τρὶς δὲ μεθῆκε βίης· τὸ δὲ τέτρατον ἤθελε θυμῷ
Ἆξαι, ἐπιγνάμψας δόρυ μείλινον Αἰακίδαο.
Ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα.
Γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν
Ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσιν ὀρούσας,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα,
“Κεῖσ' οὕτω, χαλεπόν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος
“Παισὶν ἐριζέμεναι ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι.
“Φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρὺ ῥέοντος.
“Αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὔχομαι εἶναι·
“Τίκτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσι,
“Πηλεὺς Αἰακίδης, ὃ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν·
“Τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς ποταμῶν ἁλιμυρηέντων·
“Κρείσσων δ' αὖτε Διὸς γενεὴ ποταμοῖο τέτυκται·
“Καὶ γὰρ σοὶ ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύναταί τι
“Χραισμεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι.
“Τῷ, οὔτε κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει,
“Οὐδὲ βαθυρρείταο μέγα σθένος ὠκεανοῖο,
“Ἐξ οὗ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα,
“Καὶ πᾶσαι κρῆναι, καὶ φρείατα μακρὰ νάουσιν.
“Ἀλλὰ καὶ ὃς δείδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν,
“Δεινήν τε βροντήν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγήσῃ
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσατο χάλκεον ἔγχος.
Τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λεῖπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
Κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
Τὸν μὲν ἄρ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
Δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες.
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παίονας ἱπποκορυστάς,

Qui adhuc juxta fluvium territi erant vorticosum.
Postquam viderunt fortissimum in atroci pugna,
Manibus Pelidæ, & ense fortiter interemptum.
Tunc interfecit Thersilochúmq; Mydonâq; Astypylúq;
Mnesúmque Thrasiúmque & Ænium, & Ophelesten.
Et adhuc plures interemisset Pæonas velox Achilles,
Nisi iratus alloq. fuisset fluvius profundos vortices habens
Viro assimilatus: è profundo affatus est vortice,
O Achil. supra *cæteros* quidẽ fortis es, supráque *alios* in.
" Viros: semper enim tibi auxiliãtur dii ipsi. (digna patras
" Si quidẽ tibi Troj. cõcessit Saturni filius omnes perdere
" *Procul* a me saltem pellens, in campo ardua patra:
" Plena sunt enim jam mihi cadaveribus amœna fluenta,
" Neque aliquò possum effundere fluxũ in mare divinum
" Obstructus cadaveribus: tu autem interficis perniciosè,
" Sed age, jã desiste, stupor me occupat, princeps populorũ
Hunc autẽ excipiens alloquutus est pedibus celer Achil.
" Erunt hæc Scamandre divine ut tu jubes:
" Trojanos tamen non antè desinam superbos interficere,
" Quã conclusero intra civitatẽ, & cum Hectore expertus
" Contra, an me interficiet, an ego ipsum. (fuero
Sic fatus, in Trojanos irruit deo par.
Et tunc Apollinem alloq. est fluvius profundus vorticibus,
" Proh deos, argentei arcus Jovis fili, non tu consilia
" Observasti Saturnii qui tibi admodũ diligẽter præcepit
" Trojanis ut adesses & opem ferres, donec veniat
" Crepusculum vespertinum, obumbrẽtque fertilem terrã
" Dixit. & Achilles quidem hasta inclytus insiliit medio
Ripa desiliens, ille autem irruit æstu fervens.
Omnia verò movit fluenta turbatus, impulit autẽ cadav.
Multa, quæ in ipso abundè erant, quæ confecerat Achilles
Hæc ejecit foras mugiens tanquam taurus.
In terram: vivos vero servavit per pulchra fluenta,
Occultans in vorticibus profundis, magnis:
Horrenda autem circum Achillem turbata elata est unda
Repellebat vero *eum* in scutũ ingruens æstus neq; pedibus
Poterat firmus stare: ille verò ulmum prehendit manibus
Pulchram, proceram: hæc autem à radicibus prolapsa
Crepidinem totam dispulit, detinuit verò pulchra fluenta
Ramis densis: ponte junxit autem illam ipsam,
Intus tota delapsa, hic vero ex alveo exiliens,
Properabat per campũ pedibus velocibus volare, (ipsum
Territus: neque cessavit magnus deus: motus est autem in
In summo nigricans, ut ipsum cohiberet à bello

Xanthus fluvius Achillem alloquitur

Xanthus tumet in Achillẽ.

Οἵ ῥ' ἔτι πὰρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,
Ὡς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Χέρσ' ὑπὸ Πηλεΐδαο καὶ ἄορι ἶφι δαμέντα.
Ἔνθ' ἕλε Θερσίλοχόν τε, Μύδωνά τε, Ἀστύπυλόν τε
Μνῆσόν τε, Θράσιόν τε, καὶ Αἴνιον ἠδ' Ὀφελέστην,
Καί νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς,
Εἰ μὴ χωσάμενος, προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης,
Ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐφθέγξατο δίνης,
“Ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέζεις
“Ἀνδρῶν, αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί.
“Εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
“Ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας, πεδίον κάτα μέρμερα ῥέζειν
“Πλήθει γὰρ δή μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα,
“Οὐδέ τι πῃ δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἅλα δῖαν
“Στεινόμενος νεκύεσσι, σὺ δὲ κτείνεις ἀϊδήλως.
“Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἔασον, ἄγη μ' ἔχει ὄρχαμε λαῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς,
“Ἔσται ταῦτα Σκάμανδρε διοτρεφὲς, ὡς σὺ κελεύεις·
“Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
“Πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστυ καὶ Ἕκτορι πειρηθῆναι
“Ἀντιβίην ἤ κέν με δαμάσσεται, ἤ κεν ἐγὼ τόν·
Ὣς εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος·
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης,
“Ὢ πόποι ἀργυρότοξε Διὸς τέκος, οὐ σύ γε βουλὰς
“Εἰρύσαο Κρονίωνος, ὅ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε
“Τρωσὶ παρεστάμεναι καὶ ἀμυνέειν, εἰσόκεν ἔλθῃ
“Δείελος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν. γρ. Εἰρύσσας.
Ἦ, καὶ Ἀχιλλεὺς μὲν * δουρικλυτὸς ἔνθορε μέσσῳ, γρ. δουρὶ κλυτός.
Κρημνοῦ ἀπαΐξας· ὃ δ' ἐπέσσυτο οἴδματι θύων,
Πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος· ὦσε δὲ νεκροὺς
Πολλοὺς, οἵ ῥα κατ' αὐτὸν ἅλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεὺς·
Τοὺς ἔκβαλλε θύραζε μεμυκὼς, ἠΰτε ταῦρος
Χέρσονδε· ζωοὺς * δ' ἐσάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα γρ. δὲ σάω.
Κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσι.
Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα,
Ὤθει δ' ἐν σάκει πίπτων ῥόος, οὐδὲ πόδεσσιν
Εἶχε στηρίξασθαι· ὃ δὲ πτελέην ἕλε χερσὶν
Εὐφυέα, μεγάλην, ἣ δ' ἐκ ῥιζῶν ἐριποῦσα
Κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
Ὄζοισιν πυκινοῖσι, γεφύρωσεν δέ μιν αὐτὸν,
Εἴσω πᾶσ' ἐριποῦσ'· ὃ δ' ἄρ' ἐκ * λίμνης ἀνορούσας, γρ. δίνης
Ἤϊξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι
Δείσας· οὐδ' ἔτ' ἔληγε μέγας θεὸς, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτὸν
Ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο

Divinum Achillem, à Trojanísque exitium averteret.
Pelides autem aufugit, quantum est hastæ jactus,
Aquilæ impetum habens nigræ venatricis
Quæ simul fortissimáque & celerrima alitum *est*:
Huic similis ruit: in pectoribus autem æs
Horrendè insonabat: obliquè verò ab hoc declinans
Fugiebat: hic autē à tergo fluens sequeb. magno strepitu.
Sicut verò quando vir aquæ ductor à fonte nigro
Per plantas & hortos aquæ rivum deducit,
Manibus ligonem habens, & alvei obices amovens,
Hac quidem profluente subtus calculi omnes
Provolvuntur: hæc autem citò defluens immurmurat
Loco in declivi, prævenit verò & ipsum deductorem:
Sic semper Achillem urgebat unda fluxûs,
Velox licet esset: dii enim præstantiores viris.
Quoties autem parabat agilis nobilis Achilles
Stare contra, & cognoscere si ipsum omnes
Immortales terrerent qui cœlum latum habitant,
Toties ipsum magna unda divini fluminis
Obruebat humeros desuper: hic autē in altū pedib. saliebat
Animo mœstus: fluvius verò subtus genua debilitabat
Vehemens, obliquè fluens: pulverē autē subtrahebat pedi-
Pelides verò ejulavit intuitus in cœlum latum, (bus.
Jupiter pater, nullus me deorum miserabilem sustinet
" A fluvio liberare: postea verò mihi vel quidvis cōtingat
" Alius autem nullus mihi adeò culpandus cœlestium
" Ac dilecta mater, quæ me mendaciis decepit,
" Quæ me dicebat Trojanorum sub muro armatorum
" Velocibus periturum esse Apollinis jaculis.
" Utinā me Hect. occidisset, qui hic educatus est fortiss.
" Sic fortis quidem occidisset, fortē autē *me* interfecisset:
Nunc autem mihi ingloria morte fatale erat corripi
" Oppresso in magno fluvio, ut si essem puer subulcus,
" Quem torrens opprimit *per* tempestatem transeuntem.
Sic dixit: hunc a. valde citò Nept. & Minerva (erant,
Steterũt prope accedentes: forma a. hominibus similes facti
Manúque manum prehendentes confirmarunt verbis.
Inter hos autē sermonē orsus est Neptunus terræ quassator
" Pelide, nequicquā trepidè fugias, neque amplius formi-
" Tales enim tibi nos ex diis auxiliatores sumus,
" Jove approbante, ego & Pallas Minerva:
" Quoniam minimè tibi *in* fluvio mori fatale est:
" At hic quidem citò desinet, tu autem videbis ipse,
" Sed te prudenter admonebimus si pareas:

Neptunus Achillem consolatus.

" Ne

Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι·
Πηλεΐδης δ' ἀπόρουσεν ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς * ἐρωὴν γρ. ἐραἠν.
Αἰετοῦ οἴματ' ἔχων μέλανος τοῦ θηρητῆρος,
Ὅς θ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν·
Τῷ εἰκὼς ἤϊξεν, ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
Σμερδαλέον κονάβιζεν, ὕπαιθα δὲ τοῖο λιασθεὶς
Φεῦγ'· ὁ δ' ὄπισθε ῥέων ἕπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
Ἀμφυτὰ καὶ κήπους ὕδατι ῥόον ἡγεμονεύῃ,
Χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης δ' ἐξ ἔχματα βάλλων·
Τοῦ μέν τε προρέοντος ὑπὸ ψηφῖδες ἅπασαι
Ὀχλεῦνται, τὸ δέ τ' ὦκα κατειβόμενον κελαρύζει
Χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
Ὡς αἰεὶ Ἀχιλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο,
Καὶ λαιψηρὸν ἐόντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
Ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Στῆναι ἐναντίβιον, καὶ γνώμεναι, εἴ μιν ἅπαντες
Ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
Τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διιπετέος ποταμοῖο
Πλάζ' ὤμους καθύπερθεν· ὁ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα,
Θυμῷ ἀνιάζων, ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα
Λάβρος ὕπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖιν.
Πηλεΐδης δ' ᾤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν,
“Ζεῦ πάτερ ὡς οὔτις με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέστη
“Ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι, ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.
“Ἄλλος δ' οὔτις μοι τόσον αἴτιος οὐρανιώνων,
“Ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν,
“Ἥ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων,
“Λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
“Ὥς μ' ὄφελ' Ἕκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος·
“Τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριξε·
“Νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι
“Ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα συφορβόν,
“Ὅν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρσῃ χειμῶνι περῶντα.
Ὣς φάτο· τῷ δὲ μάλ' ὦκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
Στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἄνδρεσσιν ἐΐκτην·
Χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσσι·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
“Πηλεΐδη, μήτ' ἄρ τι λίην τρέε, * μήτε τι τάρβει. γρ. μήτ' ἔτι.
“Τοίω γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταρρόθω εἰμέν,
“Ζηνὸς ἐπαινήσαντος ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
“Ὡς οὔτοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἴσιμόν ἐστιν·
“Ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἴσεαι αὐτός.
“Αὐτάρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ' αἴ κε πίθηαι·

“Μὴ

" Ne prius abstineas manus ab omnibus æq; molesto bel.
" Quam in Ilii inclytos muros populum concluseris
" Trojanũ, quicunque fugerit: tu autẽ Hect. anima erepta
" Iterum ad naves ibis: damus verò tibi gloriam referre.
Hi quidem sic loquuti, ad immortales concesserunt.
At ille ivit (valde enim deorum impellebat *cum* præcept.)
In campum; hic verò totus plenus erat aqua effusa:
Multa autem arma pulchra bello cæsorum juvenum
Fluitabant, & cadavera: hujus autẽ sursũ genua subsult.
Adversus luxum ruentis rectà: neque ipsum retinuit
Latè fluens fluvius: magnum enim robur injecerat Minerv.
Neque Scamander remisit suam vim, sed adhuc magis
Succensuit Pelidæ: extulit autem undam aquæ
Xanthus Simoenta invocat adversus Achillẽ
In altum sublatus: Simoentem verò hortatur clamans,
Chare frater, robur viri ambo saltem
" Cohibeamus, quonaim citò civitatẽ magnã Priami reg.
" Evertet: Trojani verò in pugna non manebunt.
" Sed auxiliare celerrimè & imple fluenta
" Aqua ex fontibus, omnésque concita torrentes:
" Erige itaque magnam undam, multúmq; fragorẽ excita
" Truncorũ & lapidũ, ut compescamus immanem virum;
" Qui jam nunc victor est, audétque paria diis:
" Affirmo enim, neque vim profuturam neque formam,
" Neque arma pulchra, quæ alicubi in imo alveo
" Jacebunt sub luto tecta: sed eum ipsum
" Involvam arenis abundè colluviem circumfundens
" Infinitè, neque ejus ossa poterunt Achivi
" Colligere: tanta eum colluvie desuper operiam:
" Illic ei & sepulchrum erit, neque amplius ei opus
" Erit humatione, quum ipsum velint sepelire Achivi.
Dixit, & irruit in Achillem æstuans in altum furens
Murmurans spumáque, & sanguine, & cadaveribus.
Purpurea verò unda à Jove fluentis fluvii
Stetit elevata, ac Peliden corripuit.
Juno Vulcanũ mittit in Xanthũ.
Juno autem multum clamavit admodum timens Achilli,
Ne ipsum opprimeret magnus fluvius vorticosus:
Statim verò Vulcanum alloquuta est suum charum filium.
" Move *te* Vulcane, mi fili, contra te enim
" Xanthum vorticosum pugna conjicimus esse *i. stare*
" Proinde opem fer citissimè accendéque flammã multã:
" Ego verò Zephyri & procellosi Noti
" Ibo è mari gravem excitatura procellam,
" Quæ Trojanorum capita & arma comburat,
" Incendium malum ferens: tu autem Xanthi juxta ripas

" Arbores

“ Μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοιΐου πολέμοιο,
“ Πρὶν κατὰ Ἰλιόφιν κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι
“ Τρωϊκὸν, ὅς κε φύγῃσι, σὺ δ' Ἕκτορι θυμὸν ἀπούρας
“ Ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.
Τὼ μὲν ἄρ' ὣς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην.
Αὐτὰρ ὁ βῆ· μέγα γάρ ῥα θεῶν ὤτρυνεν ἐφετμή·
Ἐς πεδίον, τὸ δὲ πᾶν πλῆθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο·
Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαϊκταμένων αἰζηῶν
Πλῶον, καὶ νέκυες, τοῦ δ' ὑψόσε γούνατ' ἐπήδα
Πρὸς ῥόον ἀΐσσοντος ἀν' ἰθὺν οὐδέ μιν ἔσχε
Εὐρὺ ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη.
Οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὃν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
Χώετο Πηλείωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο
Ὑψόσ' ἀειρόμενος, Σιμόεντι δὲ κέκλετ' ἀΰσας,
“ Φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφότεροί περ
“ Σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
“ Ἐκπέρσῃ, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν·
“ Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίπληθι ῥέεθρα
“ Ὕδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυνον ἐναύλους·
“ Ἵστη δὲ μέγα κῦμα, πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
“ Φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
“ Ὃς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὅ γε ἶσα θεοῖσι.
“ Φημὶ γὰρ οὔτε βίην χραισμησέμεν, οὔτε τι εἶδος,
“ Οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τά που μάλα νειόθι λίμνης
“ Κείσεθ' ὑπ' ἰλύος κεκαλυμμένα· κὰδ δέ μιν αὐτὸν
“ Εἰλύσω ψαμάθοισιν, ἅλις χέραδος περιχεύας
“ Μυρίον· οὐδέ οἱ ὀστέ' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ
Ἀλλέξαι, τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
Αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύξεται, * οὐδέ τι μιν χρεὼ γρ. οὐδέ τι χρεὼ γρ. καὶ οὐδέ τι
“ Ἔσται τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.
Ἦ, καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κυκώμενος ὑψόσε θύων,
Μορμύρων ἀφρῷ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσι·
Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διιπετέος ποταμοῖο
Ἵστατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ᾕρεε Πηλείωνα·
Ἥρη δὲ μέγ' ἄϋσε περιδείσασ' Ἀχιλῆϊ,
Μή μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης·
Αὐτίκα δ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν,
“ Ὄρσεο κυλλοπόδιον ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
“ Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἠΐσκομεν εἶναι·
“ Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφαύσκεο δὲ φλόγα πολλήν·
“ Αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργεστᾶο Νότοιο
“ Εἴσομαι ἐξ ἁλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν,
“ Ἥ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κήαι,
“ Φλέγμα κακὸν φορέουσα· σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας

“ Δένδρεα

" Arbores ure, ipsúmque immitte igni, neque te prorsus
" Blandis verbis avertat, aut minis:
" Neque ante cohibeas tuam vim, nisi quando jam
" Loquar ego clamans, tunc compesce indefessum ignem.
Sic dixit: Vulcanus verò parabat ingentem ignem.
Vulca-nus Xan-thũ urit. Primũ quidẽ in campo ignis ardebat: combussitq; cadav.
Multa, quæ in ipso abundè erant quæ confecerat Achilles
Totus verò siccatus est campus: coercitáq; est clara aqua
Ut autem quando autumnalis Boreas nuper rigatũ hortũ
Statim exsiccat: gaudet vero ipsum quisquis colere solet:
Sic exsiccatus est campus omnis, atque cadavera
Comburebat, hic verò in fluvium vertit flammã præfulg.
Urebantur ulmique, & salices, & myricæ,
Ardebat jam lotúsque, & ulna, & cyperus,
Quæ circum amœna fluenta abundè fluvii natæ erant:
Consumebantur anguillæq; & pisces qui in verticib. erant,
Qui per pulchra fluenta natabant huc illuc,
Spiritu confecti sapientis Vulcani:
Ardebátque vis fluvii, sermonémque habuit his verbis,
Xanthus Vulcano suppli-cat, & Junoni. " Vulcane, nullus tibi deorum potest adversari,
" *Quare* neque ego tecum sic igne flagranti pugnaverim.
" Desine à cõtentione, Trojan. autẽ & mox dives Achil.
" Urbe expellat: quid mihi *cum* contentione & auxilio?
Dixit igne æstuans, ebulliebántque limpida fluenta.
Sicut autem lebes fervet intus dum urgetur igne multo
Arvinam liquefaciens bene saginati suis,
Undique ferventer súbque ligna sicca jacent:
Sic hujus amœna fluenta igne urebantur, bulliebátq; aqu.
Neque poterat profluere, sed detinebat. prèebat enim au-
Vulcani vi valde prudentis: at ille Junonem (ra ignea
Multum precans, verbis alatis alloquutus est,
" Juno, cur tuus filius meum fluxum invadit ut torqueat
" Præ cæteris? non sane ego tantum tibi culpandus sum
" Quantum cæteri omnes *dii* quotquot Trojan. auxiliator.
" Sed certè quidem ego desistam si tu jubes,
" Desistat autem & hic: ego autem insuper & hoc juro,
" Nunquam autem Trojanis aversurũ esse exitialẽ diem
" Ne si quidem Troja combustivo igne tota flagraret
" Incensa: urerent autem bellicosi filii Achivorum.
At postquam hoc audivit dea albiulna Juno,
Confestim Vulcanum alloquuta est suum charum filium
Vulcane, abstine fili inclyte: non enim decet
Immortalem deum adeò mortalium gratia torquere.
Sic dixit: Vulcanus verò extinxit immensum ignem:

Retro

" Δένδρεα καῖ', ἐν δ' αὐτὸν ἵει πυρὶ, μηδέ σε πάμπαν
" Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω, καὶ ἀρειῇ· γρ. ἢ ἀρειῇ.
" Μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος, ἀλλ' ὁπόταν δὴ
" Φθέγξομ' ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ.
Ὣς ἔφαθ'· Ἥφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαὲς πῦρ·
Πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, * κῆε δὲ νεκροὺς γρ. δαῖε.
Πολλοὺς, οἵ ῥα κατ' αὐτὸν ἅλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
Πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ.
Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ' ἀλωὴν
Αἶψ' ἂν ξηράνῃ, χαίρει δέ μιν ὅς τις ἐθείρει·
Ὣς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, κὰδ δ' ἄρα νεκροὺς
Κῆεν, ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωσαν.
Καίοντο πτελέαι τε καὶ ἰτέαι, ἠδὲ μυρίκαι
Καίετο δὲ λωτὸς * τ' ἠδὲ θρύον, ἠδὲ κύπειρον, Γ. τε, ἰδέ.
Τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἅλις ποταμοῖο πεφύκει·
Τείροντ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες, οἳ κατὰ δίνας,
Οἳ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἡφαίστοιο.
Καίετο δ' ἲς ποταμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
" Ἥφαιστ', οὔτις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,
" Οὐδ' ἂν ἐγὼ σοί γ' ὧδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.
" Λῆγ' ἔριδος· Τρῶας δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεὺς
" Ἄστεος ἐξελάσειε, τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς;
Φῆ πυρὶ καιόμενος, ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
Ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
Κνίσην μελδόμενος ἁπαλοτρεφέος σιάλοιο
Πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται·
Ὣς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ.
Οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τεῖρε δ' ἀϋτμὴ
Ἡφαίστοιο βίηφι πολύφρονος· αὐτὰρ ὅγ' Ἥρην
Πολλὰ λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
" Ἥρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
" Ἐξ ἄλλων; οὐ μέν τοι ἐγὼ τόσον αἴτιός εἰμι,
" Ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί.
" Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύῃς.
" Παυέσθω δὲ καὶ οὗτος· ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὄμνυμαι,
" Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
" Μηδ' ὁπόταν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
" Καιομένη, καίωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν.
" Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Αὐτίκ' ἄρ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱὸν,
Ἥφαιστε, σχέο τέκνον ἀγακλεές· οὐ γὰρ ἔοικεν
Ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἕνεκα στυφελίζειν.
Ὣς ἔφαθ', Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδαὲς πῦρ·

Retrogradáque unda rediit ad amœna fluenta.
At postquã Xanthi domita est violentia, hi quidẽ postea
Cessarunt: Juno enim coercuit irata quamvis:
Inter verò alios deos contentio cecidit gravis,
Difficilis: divisim verò ipsis in mentibus animus spirabat:
Concurrerunt autem magno strepitu insonuítque lata ter.
Circúmque resonuit magnum cœlum: audivit autem Jup.
Sedens *in* Olympo: risitque ei charum cor
Præ gaudio, quod videbat deos contentione congredien.
Tum ii non amplius diu abstinuerunt: incepit enim Mars
Clypeos tundens & primus Minervam invasit,
Æream hastam tenens, & probrosum dixit verbum,

Deorum pugna.

Cur rursus ô canina musca deos prælio committis,
" Audaciã insatiabilẽ habens? magnus ut te animus ind.
" An non recordaris quando Tydidẽ Diomedẽ immisisti
" Ad me vulnerãdũ? ipsáqs in omniũ cõspectu hastã cap,
" Rectà in me impulisti, corpúsque pulchrum sauciasti?
" Ideo te nunc puto luituram esse quæcunque mihi fecisti.
Sic fatus pulsavit ad ægidem fimbriatam,
Horrendam quam ne Jovis quidem domat fulmen,
In hac ipsam Mars vulneravit pollutus cæde hasta longa:
Hæc verò retrocedens, lapidem accepit manu forti,
Jacentem in campo nigrum, asperúmque magnúmque
Quem viri antiquiores posuerant ut esset terminus agri,
Hoc percussit fortẽ Martem juxta collũ, solvit autẽ genua
Septémq; occupavit jugera lapsus, & pulvere fœdav. crines
Armáque circum sonuerunt, risit autem Pallas Minerva,
Et ei insultans verbis alatis alloquuta est,

Minerva Martem prosternit.

" Stulte, ne nunc quidem considerasti quanto præstanti.
" Glo ior ego esse, quod mihi robur *tuum* opponis?
" Sic matris furias exolveris.
" Quæ tibi irata, mala machinatur: quoniam Achivos
" Reliquisti, ac Trojanis perjuris auxiliaris.
Sic igitur loquuta convertit oculos splendidos,
Hunc verò abduxit manu prehendens Jovis filia Venus
Crebrò admodum suspirantem, vixque collegit animum
Hanc igitur ut agnovit dea albis ulnis Juno,
Mox Minervam verbis alatis alloquuta est,
" Proh dii, Ægiochi Jovis filia Minerva:
" En rursus illa impudentissima ducit perniciosum Mart.
" Hostili è prælio per tumultum: sed persequere.
Sic dixit: Minerva autem irruit. gaudebat verò anim.
Et adorta in pectus manu forti (cor:
Impegit: hujus autem illic debilitata sunt genua & charũ

Minerva Venerẽ prosternit.

Ἀψόῤῥον δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
Παυσάσθην· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ·
Ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα,
Ἀργαλέη, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
Σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ ὀμάδῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθὼν·
Ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός, ἄϊε δὲ Ζεὺς
Ἥμενος οὐλύμπῳ, ἐγέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ γρ. ὁρᾶτο
Γηθοσύνῃ, ὅθ' * ὁρᾶτο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας·
Ἔνθ' οἵ γ' οὐκ ἔτι δηρὸν ἀφέστασαν, ἦρχε γὰρ Ἄρης
Ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσε,
Χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον,
"Τίπτ' αὖ ὦ * κυνόμυια θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις, γρ. κυνάμυια.
"Θάρσος ἄητον ἔχουσα; μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
"Ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε Τυδείδην Διομήδε' ἀνῆκας
"Οὐτάμεναι; αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἑλοῦσα,
"Ἰθὺς ἐμεῦ ὦσας, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψας·
"Τῷ σ' αὖ νῦν ὀΐω ἀποτισέμεν ὅσσα μ' ἔοργας.
Ὣς εἰπὼν, οὔτησε κατ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
Σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός,
Τῇ μιν Ἄρης οὔτησε μιαιφόνος ἔγχεϊ μακρῷ·
Ἡ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ
Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τε,
Τόν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὖρον ἀρούρης·
Τῷ βάλε θοῦρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα·
Ἑπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών, ἐκόνισε δὲ χαίτας,
Τεύχεά τ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
Καί οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
"Νηπύτι', οὐδέ νύ πω περ ἐπεφράσω ὅσσον ἀρείων
"Εὔχομ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος * ἀντιφερίζεις; γρ. ἰσοφαρίζεις
"Οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐριννύας ἐξαποτίνοις,
"Ἥ τοι χωομένη κακὰ μήδεται, οὕνεκ' Ἀχαιοὺς
"Κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.
Ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπετ' ὄσσε φαεινώ·
Τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἑλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγις δ' ἐσαγείρατο θυμόν.
Τὴν δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
"Ὢ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀτρυτώνη,
"Καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνόμυια ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα
"Δηΐου ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον, ἀλλὰ μέτελθε.
Ὣς φάτ'· Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
Καί ῥ' ἐπεισαμένη πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
Ἤλασε· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.

Τὼ

Illi itaque ambo jacebant in terra multi-pascua
Hæc autem insultans verba alata dixit,
" Tales nunc omnes, quotquot Trojanis auxiliatores
" Sint, quando *cum* Argivis pugnant armatis,
" Tamque audaces & tolerantes, ut Venus
" Venit Marti auxiliatrix, meo robori se opponens:
" Hoc pacto jampridem nos cessassemus à prælio
" Ilii depopulati munitissimam urbem.
Sic dixit: risit autem dea candidis ulnis Juno.
Sed Apollinem alloquutus est rex quassator terræ,
" Phœbe, cur jam nos separati stamus? neque decet
" Cum cœperint alii: hoc quidem turpius *erit*, si neq; pug.
" Eamus in cœlum, Jovis ad æream domum.
" Incipe: tu autem natu junior: non enim mihi quidem
" Honestum: quoniam prior natus sum & plura novi.
" Stulte, quam insipiens cor habes, nec verò horum
" Recordaris omnium quæ jam passi sumus mala ad Iliū
" Soli nos duo *ex* diis quando superbo Laomedonti
" A Jove profecti servivimus per annum,
" Mercede certa, hic autem imperans mandabat?
" Ego quidem Trojanis civitatem & muros ædificavi,
" Latósque & valde pulchros, ut inexpugnab. civitas esset
" Phœbe, tu autē distortè gradientes, & lunatis corn. bo-
" Idæ in jugis multos colles hab. sylvosæ. (ves pascebas
" Sed quum jam mercedis terminum gratissimæ Horæ
" Attulerunt, tunc nos vi fraudavit mercede tota
" Laomedon terribilis, minatósque dimisit.
" Tibi quidem is minabatur *se* pedes & manus desuper
" Ligaturum & venum missurum insulas in longinquas:
" Affirmabátque idem utriusque *se* abscissurum aures fer.
" Nos autem retrogradi ivimus irato animo,
" *Ob* mercedem irati, quam pollicitus non persolvit.
" Ideo jam nunc populis refers gratiam? neque nobiscum
" Tentas, ut Trojani fœdi-fragi pereant
" Funditus malè cum filiis & pudicis uxoribus?
Hunc autē rursus alloq. est rex longè operans Apollo,
" Neptune, haud me prudentem dixeris
" Esse si jam tecum hominum gratiâ dimicem
" Miserorum, qui foliis similes interdum quidem
" Florentes sunt, terræ fructum comedentes:
" Aliquando autem rursus pereunt excordes: sed citissimè
" Desistamus à pugna: illi verò ipsi pugnent.
Sic igitur loquutus retro cessit: verebatur enim
" *Cum* patruo conserere manus,

Neptunus Apollinem provocat ad pugnam.

Apollo cum Neptuno pugnare renuit.

" Hunc

Τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Ἡ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε,
" Τοιοῦτοι νῦν πάντες ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοὶ
" Εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτοῖσιν,
" Ὧδέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτη
" Ἦλθεν Ἄρει ἐπίκουρος ἐμῷ μένει ἀντιόωσα·
" Τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο
" Ἰλίου ἐκπέρσαντες ἐϋκτίμενον πτολίεθρον.
Ὣς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
" Αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων ἐνοσίχθων,
" Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ διέσταμεν; οὐδὲ ἔοικεν
" Ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον αἴ κ' ἀμαχητὶ
" Ἴομεν Οὔλυμπόνδε Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
" Ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἔμοι γε
" Καλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα.
" Νηπύτι', ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες· οὐδέ νυ τῶν περ
" Μέμνηαι ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφί,
" Μοῦνοι νῶϊ θεῶν ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
" Πὰρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν
" Μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ, ὁ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν;
" Ἤτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν καὶ τεῖχος ἔδειμα
" Εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἵν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·
" Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἕλικας βοῦς βουκολέεσκες
" Ἴδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑληέσσης.
" Ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθέες ὧραι
" Ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
" Λαομέδων ἔκπαγλος· ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπε.
" Σοὶ μὲν ὅγ' ἠπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθε
" Δήσειν, καὶ περάαν νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων·
" Στεῦτο δ' ὅγ' ἀμφοτέρων ἀποκοψέμεν οὔατα χαλκῷ.
" Νῶϊ δέ τ' ἄψορροι κίομεν κεκοτηότι θυμῷ
" Μισθοῦ χωόμενοι τὸν ὑποστὰς οὐκ ἐτέλεσσε.
" Τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν; οὐδὲ μεθ' ἡμέων
" Πειρᾷ, ὥς κεν Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
" Πρόχνυ κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισι;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
" Ἐννοσίγαι', οὐκ ἄν με σαόφρονα μυθήσαιο
" Ἔμμεναι, εἰ δὴ σοί γε βροτῶν ἕνεκα πτολεμίζω
" Δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἐοικότες ἄλλοτε μέν τε
" Ζαφλεγέες τελέθουσιν ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
" Ἄλλοτε δ' αὖ φθινύθουσιν ἀκήριοι· ἀλλὰ τάχιστα
" Παυσώμεθα μάχης, οἱ δ' αὐτοὶ δηριαάσθων. γρ. Παυσώμεθα.
Ὣς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ', αἴδετο γάρ ῥα
" Πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσι.

" Hunc autem soror valde objurgavit veneranda, ferarum
" Diana venatrix & probrosum dixit sermonem,
Fugis ô Apollo: Neptuno autem victoriam
" Omnem concedis, inanémque ei gloriam præbes?
" Stulte, cur ergo arcum gestas vanum frustra?
" Non te nunc amplius patris in domibus audiam
" Gloriantem, sicut antea inter immortales deos *gloriabaris*
' Contra Neptunum adversis viribus *te* pugnaturum.
Sic dixit: hanc verò neutiquã alloquutus est longè jaculans
Sed irata Jovis venerabilis uxor, (Apollo,
Juno Dianam vincit. Increpuit jaculis gaudentem *Dianam*, contumeliosis verbis
" Quomodo tu nunc audes, canis intrepida, contra me
" Consistere? difficilis tibi ego ut te mecũ robore conferas,
" Sagittaria licet sis: quoniam te leonem mulieribus
" Jupit. constituit, & dedit interficere quamcunq; volueris.
" Profectò facilius est per montes feras interficere, (nare.
" Agrestésq; cervas quam cum potentioribus fortiter pug-
" Sed si vis pugnæ periculum facere, *age* ut bene scias
" Quanto fortior sim, quãdoquidẽ mihi robore confers *te*.
Dixit, & ambas ad primam palmæ partẽ manus prehendit
Sinistra, dextra autem ab humeris abstulit arcum:
Ipsóque verberavit *eam* ad aures, ridens,
Huc illuc se versantem, veloces autem deciderunt sagittæ.
Lacrymabunda verò deinde dea fugit velut columba,
Quæ quidem ab accipitre in cavam volavit petram,
In latebram (neque enim illi capi fatale erat)
Sic hæc lacrymabunda fugit, relinquítque ibi arcus.
Latonam autem alloquutus est nuntius Mercurius,
" Latona, ego verò tecum minimè pugnabo, arduũ autẽ
" Confligere *cum* uxoribus Jovis nubicogi:
" Sed valde prompta inter immortales deos
" Jactato *te* me vicisse firmo robore.
Sic dixit: Latona verò collegit incurvos arcus & *sagittas*
Quæ ceciderant aliò aliæ in vertigine pulveris.
Hæc quidem arcus capiens filiæ suæ, iterum recessit:
Illa verò ad Olympum pervenit Jovis ad æream domum:
Lacrymabunda autem patris insedit genibus puella,
Circúmq; incorruptibile peplum tremebat: háncq; ad se
Traxit pater Saturnides, & interrogavit dulce ridens,
" Quis tibi talia fecit chara filia superûm
" Temerè, tanquam aliquid mali patranti palam?
Hunc verò rursus alloquuta est bene coronata Diana,
' Tua me conjunx percussit, pater, albis ulnis Juno:
" Ex qua inter immortales contentio & lis imminet.

“Τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε πότνια θηρῶν
“Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον,
“Φεύγεις δὴ ἑκάεργε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
“Πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας;
“Νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὔτως;
“Μή σευ νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω
“Εὐχομένου, ὡς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
“Ἄντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.
Ὣς φάτο· τὴν δ' οὔ τι προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
“Ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίη παράκοιτις,
“Νείκεσεν ἰοχέαιραν ὀνειδείοις ἐπέεσσι·
“Πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδδεὲς, ἀντί' ἐμεῖο
“Στήσεσθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος * ἀντιφέρεσθαι
“Τοξοφόρῳ περ ἐούσῃ· ἐπεί σε λέοντα γυναιξὶ
“Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν ἥν κ' ἐθέλῃσθα.
“Ἤτοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρειν,
“Ἀγροτέρας τ' ἐλάφους, ἢ κρείσσοσιν ἶφι μάχεσθαι.
“Εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι, ὄφρ' ἐῢ εἰδῇς
“Ὅσσον φερτέρη εἰμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.
“Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτε
Σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἴνυτο τόξα·
Αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὔατα μειδιόωσα
Ἐντροπαλιζομένην, ταχέες δ' ἔκπιπτον ὀϊστοί·
Δακρυόεσσα δ' ἔπειτα θεὰ φύγεν ὥστε πέλεια,
Ἥ ῥά θ' ὑπ' ἴρηκος κοίλην εἰσέπτατο πέτρην
Χηραμόν, οὐδ' ἄρα τῇ γε ἁλώμεναι αἴσιμον ἦεν·
Ὣς ἡ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
Λητὼ δὲ προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης,
“Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὔ τι μαχήσομαι, ἀργαλέον δὲ
“Πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
“Ἀλλὰ μάλα προφρέασα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
“Εὔχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῆφι βίηφι.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Λητὼ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα.
Πεπτεῶτ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κονίης·
Ἡ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε θυγατέρος ἧς·
Ἡ δ' ἄρ' Ὄλυμπον ἵκανε Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ·
Δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἑανὸς τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἷ
Εἷλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνήρετο ἡδὺ γελάσσας,
“Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε φίλον τέκος οὐρανιώνων,
“Μαψιδίως ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἐϋστέφανος Κελαδεινή,
“Σή μ' ἄλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
“Ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.

γρ. Στήσεαι; γρ. ἀντιφερίζειν.

Sic hi quidem talia inter se colloquebantur,
Sed Apollo Phœbus subiit Ilium sacrum.
Curæ erat enim ei murus bene ædificatæ urbis,
Nè Danai everterent præter fatum die illo:
At cæteri ad Olympum ibant dii sempiterni,
Alii quidem irati, alii verò valde exultantes:
Assederunt autem patri nubifero, sed Achilles
Trojanos simul ipsósque perdebat, & unungulos equos.
Velut autē quando fumus vadens in cœlum latū pervenit
Urbe flagrante: deorum autem ipsum ira immisit:
Sic Achilles Trojanis laborem & dolores imposuit,
Priamus militibus portas aperire jubet. Cunctísque attulit laborem multísque dolores immisit:
Stabat autem senex Priamus divina in turri,
Agnovítque Achillem immanem, atque ab ipso (facultas
Troj. cōfestim turbabantur in fugā acti, neq; ulla resistendi
Erat: hic autem ejulans à turri descendit in terram,
Adhortans apud murum inclytos custodes portarum,
" Apertas in manibus portas tenete, dum copiæ
" Venerint ad urbem in fugam actæ: certè enim Achilles
" Ecce prope perturbans *adest*: nunc existimo exitū fore,
" Sed postquam intra murum respiraverint conclusæ,
" Rursus obserate fores portæ densè compactas.
" Metuo enim nè perniciosus vir in murum irrumpat.
Sic dixit: illi autem aperuerunt portas & amoverunt
Hæ vero apertæ attulerunt salutem, sed Apollo (obices
Obvius exiliit, à Trojanis ut exitium arceret.
Hi verò rectà ad civitatem & murum altum
Siti aridi, pulverulenti ex campo (ejus cor
Fugiebant, hic vero acriter insequebatur hasta: rabiésque
Semper habebat gravis: cupiebat enim gloriam referre.
Tum sanè altam Trojam cepissent filii Achivorum,
Nisi Apollo clarus Agenorem divinum excitasset,
Virum Antenoris filium eximiúmque fortémque.
In ejus siquidem cor audaciam injecit: juxtáq; eum ipse
Stetit, ut mortis graves manus arceret,
Agenor deliberat utrū cum Achille congrediatur. Fago innixus: tectúsque erat caligine multa.
At ille postquam agnovit Achillem urbium expugnatorem
Constitit: multa vero ei cor volvebat manenti.
Indignabundus igitur dixit ad suum magnum animum
Hei mihi siquidem à forti Achille
" Fugero, qua etiam alii territi fugiunt:
" Capiet me etiam sic & imbellem obtruncabit:
" Si autem ego hos quidem turbari sinam
" A Pelide Achille, pedibúsque à muro aliorsum

" Fuger

Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Αὐτὰρ Ἀπόλλων φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν.
Μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχος ἐϋδμήτοιο πόληος,
Μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἤματι κείνῳ·
Οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες
Οἱ μὲν χωόμενοι, οἱ δὲ μέγα κυδιόωντες.
Κὰδ δ' ἷζον παρὰ πατρὶ κελαινεφεῖ· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Τρῶας ὁμῶς αὐτούς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.
Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνοι
Ἄστεος αἰθομένοιο, θεῶν δέ ἑ μῆνις ἀνῆκε,
Πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἐφῆκεν·
Ὡς Ἀχιλεὺς Τρώεσσι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν.
Εἱστήκει δ' ὁ γέρων Πρίαμος θείου ἐπὶ πύργου,
Ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκὴ
Γίνεθ'· ὁ δ' οἰμώξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε,
Ὀτρυνέων παρὰ τεῖχος ἀγακλειτοὺς πυλαωρούς,
"Πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰσόκε λαοὶ
"Ἔλθωσι προτὶ ἄστυ πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
"Ἐγγὺς ὅδε κλονέων· νῦν οἴω λοίγι' ἔσεσθαι·
"Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
"Αὖτις ἐπ' ἂψ θέμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας.
"Δείδια γὰρ μὴ οὗλος ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἅληται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
Αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Ἀντίος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.
Οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο,
Δίψῃ * καρχαλέοι κεκονιμένοι ἐκ πεδίοιο — γρ. καρφαλέοι.
Φεῦγον, ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχεϊ· λύσσα δέ οἱ κῆρ
Αἰὲν ἔχε κρατερή, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.
Ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν,
Εἰ μὴ Ἀπόλλων φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκε,
Φῶτ' Ἀντήνορος υἱὸν ἀμύμονά τε καὶ κρατερόν τε·
Ἐν μέν οἱ κραδίῃ θάρσος βάλε, πὰρ δέ οἱ αὐτὸς
Ἔστη, ὅπως θανάτοιο βαρείας χεῖρας ἀλάλκοι,
Φηγῷ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ·
Αὐτὰρ ὅγ' ὡς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,
Ἔστη, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι.
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
"Ὤ μοι ἐγών, εἰ μέν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλῆος
"Φεύγω, τῇ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι * φοβέονται, — γρ. κλονέονται.
"Αἱρήσει με καὶ ὥς, καὶ ἀνάλκιδα δειροτομήσει·
"Εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
"Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλῃ

" Fugero per campum Iliacum, donec perveniam
" Idæque ad saltus, densáque virgulta subeam:
" Vespertinus autem deinde lotus fluvio
" A sudore recreatus ad Ilium redicro
" Sed cur mihi hæc charus cogitat animus?
" Nè me discedentem ab urbe ad campum persentiscat
" Et me persequens prehendat velocibus pedibus:
" Non amplius deinde licebit mortem & fatum fugere;
" Valde enim fortis supra omnes est homines:
" Quod si ipsi ante urbem obviam venero:
" Etenim hujus quoque vulnerabile corpus *est* acuto ære,
" Inéstque una anima, mortalémque ipsum dicunt homin.
" Esse: sed ei Saturnides Jupiter gloriam præbet.

Sic fatus, Achillem conversus expectabat, intúsque ei animus
Fortis concitabatur ad bellum & pugnam.
Veluti panthera venit profunda ex sylva,
Virum venatorem contra, neque quicquam animo
Timet, neque formidat, postquam latratum audivit,
Etsi enim præveniens ipsam aut vulnerat aut jaculetur:
Tamen & ab hasta transfixa non cessat
A robore, antequam vel cominus congrediatur, vel sternatur
Sic Antenoris filius clari nobilis Agenor
Non voluit fugere antequam experiretur Achillem.
Verum hic clypeum quidem ante *se* tenebat rotundum:
Hasta autem *in* eum collimabat, & valde clamabat,

Agenor cum Achille congreditur.

Certè jam nimium sperasti in mentibus illustris Achilles,
" Die hoc urbem te eversurum Trojanorum strenuorum,
" Stultè, adhuc multi erunt dolores ob ipsam.
" Intus enim multíque & fortes viri sumus,
" Qui pro charissimis parentibus uxoribúsque & liberis
" Ilium defendimus, tu verò fatum hic consequéris,
" Adeò terribilis licet sis, & audax bellator.

Dixit, & acutum jaculum forti manu emisit,
Et quidem percussit tibiam sub genu, neque aberravit:
Circa verò ipsam ocrea nuper facti stanni
Graviter insonuit; ferrum autem resultavit à
Percussa *ocrea*, neque pervasit: dei enim obstiterunt dona
Pelides autem invasit Agenorem divinum
Secundus, neque sivit Apollo *ipsum* gloriam referre,
Sed ipsum eripuit, texítque caligine multa:
Quietum vero ipsum à certamine misit ut abiret.
Ipse verò Peliden dolo avertit à populo:
Ipsi enim Apollo, Agenori *per* omnia assimilatus,
Stetit ante pedes: ille autem irruit pedibus persequi.

Dum

" φεύγω πρὸς πεδίον * Ἰλήϊον, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι γρ. ἰδήιον.
" Ἴδης τε κνημοὺς κατά τε ῥωπήϊα δύω,
" Ἑσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο,
" Ἱδρῶ ἀποψυχθεὶς ποτὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην·
" Ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
" Μή μ' ἀπαειρόμενον πόλιος πεδίονδε νοήσῃ,
" Καί με μεταΐξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν·
" Οὐκέτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι.
" Λίην γὰρ κρατερὸς περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
" Εἰ δέ κεν οἱ προπάροιθε πόλιος κατεναντίον ἔλθω·
" Καὶ γὰρ θην τούτῳ τρωτὸς χρὼς ὀξέϊ χαλκῷ·
" Ἐν δ' ἴα ψυχή· θνητὸν δέ ἑ φάσ' ἄνθρωποι
" Ἔμμεναι, αὐτάρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Ὣς εἰπὼν, Ἀχιλῆα ἀλεὶς μένεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Ἄλκιμον ὡρμᾶτο πτολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἠΰτε πάρδαλις εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο γρ. ἐναν-
Ἀνδρὸς θηρητῆρος * ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ τίην.
Ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται· ἐπεί κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ.
Εἴ περ γὰρ φθάμενός μιν ἢ οὐτάσῃ, ἠὲ βάλῃσιν·
Ἀλλά τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
Ἀλκῆς, πρίν γ' ἠὲ ξυμβλήμεναι ἠὲ δαμῆναι·
Ὣς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγαυοῦ δῖος Ἀγήνωρ
Οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσαιτ' Ἀχιλῆος.
Ἀλλ' ὅ γὰρ ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσε ἴσην·
Ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο πιτύσκετο, καὶ μέγ' ἀΰτει,
" Ἠδή που μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ, γρ. Ηδή-
" Ἤματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων· που.
" Νηπύτι' ἦ τ' ἔτι πολλὰ τετεύξεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ. γρ. ἀλό-
" Ἐν γὰρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἀνέρες εἰμὲν, χων το-
" Οἵ κεν πρόσθε φίλων * τοκέων, ἀλόχων τε, καὶ υἱῶν, κέωντε
" Ἴλιον * εἰρυόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις γρ εἰρυ-
" Ὧδ' ἔκπαγλος ἐὼν, καὶ θαρσαλέος πολεμιστής. σόμεσθα.
Ἦ ρα, καὶ ὀξὺν ἄκοντα * βαρείης χειρὸς ἀφῆκε· γρ πα-
Καί ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος, οὐδ' ἀφάμαρτεν· χείης.
Ἀμφὶ δέ μιν κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
Σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσε
Βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε, θεοῦ δ' ἠρύκανε δῶρα·
Πηλεΐδης δ' ὡρμήσατ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο
Δεύτερος, οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
Ἀλλά μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
Ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ Πηλεΐωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαοῦ.
Αὐτῷ γὰρ ἑκάεργος Ἀγήνορι πάντα ἐοικὼς,
Ἔστη πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν,

Dum ille hunc per campum persequebatur frumentiferũ,
Conversus ad fluvium vorticosum Scamandrum,
Paululũ præcurrẽtẽ fugiẽdo: dolo enim decipiebat Apol.
Ut semper speraret *se* assequuturum pedibus suis.
Interim alii Trojani territi venerunt *cum* multitudine
Læti ad urbem: urbs verò implebatur conclusis.
Neque verò hi sustinebant urbem & murum extra
Expectare se invicem, & cognoscere quíque fugisset,
Quíque occubuisset in bello, sed cupidè infundebantur
In urbem, quemcunque horum pedes & genua servarant.

ARGUMENTUM XXII. LIBRI ILIADIS HOMERI.

TRojanis inclusis in civitatem, solus Hector expectans Achillem, primum quidem fugit: postea autem resistit Minervæ suasu, & interficitur. Alligatum deinde ipsum currui, Achilles per campum ad stationem navium trahit. Quod ubi vident qui conclusi sunt, luctum tollunt.

ALIUD ARG. VEL INSCR.

X, *ter circa murum agens interficit Hectorem Achilles.*

VEL ITA.

X, *Thetidis filius celer interfecit Hectorem divinum.*

ALIA INSCRIPTIO.

Hectoris cædes.

HOMERI ILIADOS. LIB. XX.

SIC hi quidem in urbẽ fuga acti, velut hinnuli (sitim.
Sudorẽ refocillãdo abstergebãt, bibebántq; ac sedabãt
Innixi pulchris propugnaculis: cæterum Achivi
Murum prope ibant, clypeos humeris inclinantes. (pulit
Hectorẽ verò ut ibi maneret exitiosum fatũ vinctũ com-

Ilium

Εἷος ὁ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,
Στρέψας πὰρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον, γρ γδ
Τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα, δόλῳ * δ' ἄρ' ἔθελγεν Ἀπόλλων,
Ὡς αἰεὶ ἔλποιτο κιχήσεσθαι ποσὶν οἷσι·
Τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ,
Ἀσπάσιοι προτὶ ἄστυ· πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων.
Οὐδ' ἄρα τοὶ δ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς
Μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους καὶ γνώμεναι ὅστε πεφεύγοι,
Οἵ τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἀσπασίως ἐσέχυντο
Ἐς πόλιν, ὅν τινα τῶν γε πόδες καὶ γοῦνα σαώσαι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Χ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

ΤΩΝ Τρώων ἐγκλεισθέντων εἰς τὴν πόλιν μόνος Ἕκτωρ ὑπομείνας Ἀχιλλέα, τὸ μὲν πρῶτον φεύγει, ἔπειτα δὲ ἀνθίσταται, Ἀθηνᾶς αὐτὸν πεισάσης, καὶ ἀναιρεῖται· ἐξάψας δὲ αὐτὸν τοῦ ἅρματος Ἀχιλλεὺς, διὰ τοῦ πεδίου ἐπὶ τὸν ναύσταθμον ἕλκει· οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν ὀδύρονται ταῦτα ὁρῶντες ἐγκεκλεισμένοι.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.
ἢ ἐπιγραφή.

Χῖ δ' ἄρα τρὶς περὶ τεῖχος ἄγων, κτάνεν Ἕκτορ' Ἀχιλλεύς.

Ἢ οὕτως.

Χῖ Θέτιδος γόνος ὠκὺς ἀπώλεσεν Ἕκτορα δῖον.

ΑΛΛΗ.

Ἕκτορος ἀναίρεσις.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἡ Χ. ῥαψῳδία.

ΩΣ οἱ μὲν κατὰ ἄστυ πεφυζότες ἠΰτε νεβροὶ,
Ἱδρῶ ἀπεψύχοντο, πίον τ', ἀκέοντό τε δίψαν,
Κεκλιμένοι καλῇσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τεῖχεος ἆσσον ἴσαν σάκε' ὤμοισι κλίναντες·
Ἕκτορα δ' αὐτοῦ μεῖναι ὀλοιὴ μοῖρ' ἐπέδησεν,

Ilium ante, portásque Scæas,
Sed Peliden alloquutus est Phœbus Apollo,
Apollo Achilli fraudem detegit. " Cur me, Pelei fili, pedibus velocibus persequeris,
" Ipse mortalis existens deum immortalem ? nec dum me
" Agnovisti quod deus sum, tu autem indesinenter furis.
" An tibi nequicquam est curæ Troū labor quos fugasti;
" Qui jam in urbem conclusi sunt, tu verò huc divertisti?
" Non tamen me interficies quoniā non mortal. sum (les,
Hûc a valde indignatus, alloq. est pedibus velox Achil-
" Læsisti me Apollo, deorum perniciosissime omnium
" Huc nunc avertens me à muro: sane adhuc multi
" Terram mordicus cepissent antequā in Iliū pervenissent
" Nunc autem mihi magnā gloriā eripuisti, illos vero serv.
" Facilè quoniā neutiquā ultionem formidasti in posterū.
Profectò te ulciscerer, si mihi facultas adesset.
Sic fatus, ad civitatem valde elatus ivit,
Ruens velut equus victor cum curribus
Qui facilè currit extensus *per* campum:
Sic Achilles celeriter pedes & genua movebat.
Hunc verò senex Priamus primus vidit oculis,
Undique fugientem, ut stellam ruentem *per* campum,
Quæ autumno oritur: valde lucidi autem ejus radii
Apparent multa inter astra nocte intempesta,
Quam canem Orionis cognomine vocant:
Splendidissima quidem hæc est: malum vero signum est,
Et affert multam febrem miseris mortalibus:
Sic hujus æs splendebat circa pectora currentis:
Ejulabat vero senex, capútque tundebat manibus,
In altum tendens: valde autem plorans clamabat,
Orans dilectum filium: is enim ante portas
Stabat, indesinēter cupiens cum Achille pugnare. (dens,
Hunc verò senex miserabiliter alloquut. est manus extē-
" Hector, nè mihi expecta dilecte fili, virum hunc,
Priamus Achillē conspicatus Hectorē orat, nè cum eo congrediatur. " Solus, absque aliis, ut nè mox mortem assequaris
" Ab Achille interfectus, quoniam multo fortior est.
" Infelix, utinam diis charus tantum esset,
" Quantum mihi, cito eum canes & vultures vorarent
" Jacentem: mihi certè gravis ex præcordiis dolor abiret:
" Qui me liberis multísque & strenuis orbum fecit
" Interficiens, & deportatos vendens insulas in longinq.
" Etenim nunc duos filios Lycaonem & Polydorum
" Non possum videre, Trojanis in urbe conclusis,
" Quos mihi Laothoe peperit regina mulierum.
" At siquidem vivunt in castris, certè postmodum

" Æreque

Ἰλίου προπάροιθε πυλάων τε Σκαιάων.
Αὐτὰρ Πηλείωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
Τίπτε με Πηλέος υἱὲ ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
Αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
Ἔγνως ὡς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις.
Ἦ νύ τοι οὔτι μέλει Τρώων πόνος, οὓς ἐφόβησας,
Οἳ δή τοι εἰς ἄστυ ἄλεν, σὺ δὲ * δεῦρο λιάσθης. γρ. δεῦρ' ἐλιάσθης
Οὐ γάρ με * κτανέεις, ἐπεὶ οὔτι μόρσιμός εἰμι. γρ. κτενέεις.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Ἔβλαψάς μ' ἑκάεργε θεῶν * ὀλοώτατε πάντων,
Ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ γρ. δολοώτατε.
Γαῖαν ὀδὰξ εἷλον πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.
Νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐσάωσας
Ῥηιδίως, ἐπεὶ οὔτι τίσιν γ' ἔδδεισας ὀπίσσω.
Ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
Ὣς εἰπὼν, προτὶ ἄστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
Σευάμενος ὥσθ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
Ὅς ῥά τε ῥεῖα θέῃσι τιταινόμενος πεδίοιο·
Ὣς Ἀχιλλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.
Τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
Παμφαίνονθ' ὥστ' ἀστέρ' ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
Ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ
Φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῷ·
Ὅν τε κύν' Ὠρίωνος ἐπίκλησιν καλέουσι·
Λαμπρότατος μὲν ὅγ' ἐστὶ, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
Καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν.
Ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος·
Ὤμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὅγε κόψατο χερσὶν,
Ὑψόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμώξας ἐγεγώνει,
Λισσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάροιθε πυλάων
Ἑστήκει, ἄμοτον μεμαὼς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι.
Τὸν δ' ὁ γέρων ἐλεεινὰ προσηύδα χεῖρας ὀρεγνύς,
“ Ἕκτορ, μή μοι μίμνε φίλον τέκος ἀνέρα τοῦτον
“ Οἶος, ἄνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπῃς
“ Πηλείωνι δαμείς, ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
“ Σχέτλιος, αἴθε θεοῖσι φίλος τοσόνδε γένοιτο,
“ Ὅσσον ἐμοί, τάχα κέν ἑ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
“ Κείμενον· ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι.
“ Ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκε
“ Κτείνων καὶ περνὰς νήσων ἔπι τηλεδαπάων.
“ Καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,
“ Οὐ δύναμαι ἰδέειν Τρώων εἰς ἄστυ ἀλέντων,
“ Τούς μοι Λαοθόη τέκετο κρείουσα γυναικῶν·
“ Ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῷ, ἦ τ' ἂν ἔπειτα

" Æréque auróque redimemus (est enim intus:
" Multa namq; dedit filiæ suæ senex fama celebris Altes)
" Quòd si jam mortui sunt & in Plutonis domibus,
" Dolor meo animo & matri, qui genuimus:
" Populis autem aliis minor dolor
" Erit, modo non & tu moriaris ab Achille domitus.
" Verum tu ingredere murum mi fili, ut serves
" Trojanos & Trojanas, neq, magnam gloriam præbeas
" Pelidæ: ipséque chara vita priveris:
" Adhæc verò mei infelicis adhuc viventis miserere,
" Infortunati, quem pater Saturnides in senectutis limine
" Fortunâ acerbâ perdet, multa mala conspicatum,
" Filiósque interemptos, raptásque filias,
" Et thalamos eversos, & infantes filios
" Illisos ad terram in gravi conflictu,
" Tractásque nurus perniciosis manibus Græcorum.
" Ipsum vero extremum me canes in primis foribus
" Crudivori lacerabunt (postquam aliquis acuto ære
" Cóminus autem nus feriens ex mẽbris animã eripuerit)
" Quos nutrivi in ædibus mensarios janitores,
" Qui meum sanguinem bibentes gravati in animo
" Jacebunt in vestibulis: juvenem autem omnino decet
" *In* bello interfectum, confossum acuto ære,
" Jacere: omnia vero decora morienti, quodcunq; appareat
" Sed quum jam canum caput, canámque barbam,
" Pudendáque deturpant canes interempti senis,
" Hoc utique miserrimum est miseris mortalibus.
Dixit senex: canos vero capillos extrahebat manibus
Vellens è capite, neque Hectori animum flectebat.
Mater autem rursus ex alia parte lugebat lacrymans,
Sinum denudans, altera autem *manu* mammillam exeruit,
Et ipsum lacrymans verbis alatis alloquuta est,
Hector fili mi, hæc reverere, & me miserare
" Ipsam, si unquã tibi vagitus sedatricem mammã præbui
" Horũ reminiscere chare fili: fuge vero inimicum virum,
" Mœnia introiens, neque propugnator stes adversus istũ
" Infelix: si enim te interemerit, neutiquam te equidem
" Plorabo in lectis charum germen, quod peperi ipsa,
Neque uxor dives: seorsum autem te longè à nobis
Argivorum apud naves, canes veloces comedent.
Sic hi plorantes alloquebantur dilectum filium,
Multa precantes: neque Hectori animum flectebant:
Sed hic expectabat Achil. ingentem propius accedentem
Ut autem draco in lustro montanus virum expectat

Hecuba Hectorẽ orat, nè cum Hchille congrediatur.

"Χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον.
"Πολλὰ γὰρ ὤπασε παιδὶ γέρων ὀνομάκλυτος Ἄλτης·
"Εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,
"Ἄλγος ἐμῷ θυμῷ τε μητέρι τοι τεκόμεσθα.
"Λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
"Ἔσσεται, ἢν μὴ καὶ σὺ θάνῃς Ἀχιλλῆϊ δαμασθείς.
"Ἀλλ' εἰσέρχεο τεῖχος ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσῃς
"Τρῶας καὶ Τρῳάς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς
"Πηλείδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς·
"Πρὸς δέ με τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέαιρε
"Δύσμορον, ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ
"Αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
"Υἷάς τ' ὀλλυμένους, ἑλκυσθείσας τε θύγατρας,
"Καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
"Βαλλόμενα προτὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
"Ἑλκομένας τε νυούς, ὀλοῇς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν·
"Αὐτὸν δ' ἂν πυματόν με κύνες πρώτῃσι θύρῃσιν
"Ὠμησταὶ ἐρύουσιν, ἐπεί κέ τις ὀξέϊ χαλκῷ
"Τύψας ἠὲ βαλὼν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἕληται,
"Οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι τραπεζῆας πυλαωρούς,
"Οἵ κ' ἐμὸν αἷμα πιόντες ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ
"Κείσοντ' ἐν προθύροισι· νέῳ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν
"Ἀρηϊ κταμένῳ δεδαϊγμένῳ ὀξέϊ χαλκῷ
"Κεῖσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ ὅττι φανείη·
"Ἀλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον,
"Αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος·
"Τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
Ἦ ῥ' ὁ γέρων· πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἕλκετο χερσὶ
Τίλλων ἐκ κεφαλῆς, οὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθε.
Μήτηρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυχέουσα
Κόλπον ἀνιεμένη, ἑτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε,
Καί μιν δακρυχέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
"Ἕκτορ τέκνον ἐμὸν τάδε τ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον
"Αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν * ἐπέσχον,
"Τῶν μνῆσαι φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δήϊον ἄνδρα
"Τείχεος ἐντὸς ἰών· μηδὲ πρόμος ἵστασο τούτῳ
"Σχέτλιος· εἰ περ γάρ σε κατακτάνῃ, οὔ σέ τ' ἔγωγε
"Κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτή,
"Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἄνευθε δέ σε μέγα νῶϊν
"Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.
Ὣς τώ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱόν,
Πολλὰ λισσομένω, οὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθον·
Ἀλλ' ὅγε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἆσσον ἰόντα.
Ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειῇ ὀρέστερος ἄνδρα μένῃσι

* γρ. ἀντίσχον.

Pastus mala venena, subiítque ipsum ira gravis,
Torvúmque tuetur convolvens se circa latibulum:
Sic Hector inextinguibile habens robur non cessit,
Turrim ad prominentem lucido scuto acclinato.
Indignabundus vero dixit ad suum elatum animum,
" Hei mihi siquidem portas & mœnia ingressus fuero,
" Polydamas mihi primus vitio verterit
Qui me hortabatur Trojanos ad civitatem ducere,
" Nocte ista exitiosa, quando excitabatur divinus Achil.
" At ego non parui, (certè multò utilius fuisset)
" Nunc verò postquam amisi populum stultitia mea,
" Vereor Trojanos, & Trojanas trahentes longas vestes
" Nè quando quis dicat deterior alius me,
" Hector suis viribus confidens perdidit populum.
" Sic dicent: mihi autem tunc utilius esset
" Contra aut Achille interfecto redire,
" Aut ab ipso interfici gloriosè pro civitate.
" Quod si scutum quidem deposuero umbilicatum
" Et galeam fortem, hastámque ad murum acclinans,
" Ipse profectus Achilli strenuo obvius ivero,
" Et ei pollicear Helenam & opes cum ipsa
" Omnes prorsus quascunque Paris concavis in navibus
" Duxit *in* Trojam (quæ fuit contentionis origo)
" Daturum Atridis abducendas, simúlque separatim Achi.
" Alia distributurum quæcunque civitas hæc occultat:
" A Trojanis vero rursus honorabile jusjurandum capiam
" Nihil occultaturos, sed bifariam omnia divisuros,
" Possessioně quamcunq; urbs desiderabilis intus continet
" Sed cur mihi hæc dilectus disseruit animus?
" Non ipsi quidem supplicabo iens: is enim mei non miser.
" Neque quid me reverebitur, interf. me nudum existent.
" Temere, ut fœminam postquam arma exuero.
" Non quidem ullo modo nunc licet à quercu, neq; à petra
" Huic confabulari, ceu virgo adolescénsque:
" Virgo adolescénsque colloquuntur inter se.
" Satius igitur prælio confligere, *ut* quam celerrimè
" Videamus utri Olympius gloriam præbiturus sit.
Sic cogitabat expectans: at ei cominus venit Achilles
Similis Marti impetuoso bellatori,
Vibrans Peliadem hastam ad dextrum humerum,
Terribilem, circum autem splendebat æs simile fulgori
Vel ignis ardentis vel solis orientis.
Hectorem vero ut vidit, cepit timor, neq; amplius sustinuit
Ibi manere: à tergo autě portas liquit ivítque perterritus.

Hector de Achille subsistendo secum deliberat.

Pelides

Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', ἔδυ δέ τέ μιν χόλος αἰνός,
Σμερδαλέον δὲ δέδορκεν ἑλισσόμενος περὶ χειῇ·
Ὣς Ἕκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει,
Πύργῳ ἔπι προὔχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
"Ὤ μοι ἐγών, εἰ μέν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
"Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,
"Ὅς μ' ἐκέλευσε Τρωσὶ ποτὶ πόλιν ἡγήσασθαι γρ. πρῶτον ἐλεγχ. καταχεύει.
"Νύχθ' ὑπὸ τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
"Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦ·
"Νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
"Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
"Μή ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο,
"Ἕκτωρ ἧφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.
"Ὣς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη,
"Ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
"Ἠέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι ἐϋκλειῶς πρὸ πόληος.
"Εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν,
"Καὶ κόρυθα βριαρήν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας,
"Αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,
"Καί οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ,
"Πάντα μάλ' ὅσσά τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶ
"Ἠγάγετο Τροίηνδ', ἥ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχή,
"Δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα τ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
"Ἄλλ' ἀποδάσσασθαι, ὅσα τε πτόλις ἥδε κέκευθε·
"Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὅρκον ἕλωμαι,
"Μή τι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
"Κτῆσιν ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει.
"Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
"Μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι ἰών· ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει,
"Οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ἐόντα,
"Αὔτως ὥς τε γυναῖκα, ἐπεί κ' ἀπὸ τεύχεα δύω.
"Οὐ μέν πως νῦν ἐστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
"Τῷ ὀαριζέμεναι, ἅ τε παρθένος ἠΐθεός τε,
"Παρθένος ἠΐθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοιιν.
"Βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν· ὅττι τάχιστα
"Εἴδομεν ὁπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.
Ὣς ὥρμαινε μένων· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς,
Ἶσος Ἐνυαλίῳ κορυθάϊκι πτολεμιστῇ,
Σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον,
Δεινήν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο ἴκελος αὐγῇ,
Ἢ πυρὸς αἰθομένοιο, ἢ ἠελίου ἀνιόντος.
Ἕκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἕλε τρόμος, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Αὖθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς·

Πηλεΐ-

Hectore fugiente persequitur Achilles.

Pelides verò irruit, pedibus celeribus fretus,
Veluti accipiter *in* montibus levissimus volucrum
Facile ruit in timidam columbam,
Hæc autem obliquè fugit, ille verò prope acutè clamitans
Crebro irruit capereque ipsam animus jubet:
Sic hic prōptus rectà volabat: trepidus fugiebat a. Hector
Murum juxta Trojanorum, levia verò genua movebat.
Hi autem juxta speculam & caprificum altam
Murum usque subter, per curulem viam currebant.
Ad fluentum verò venerunt pulchrifluum, ubi fontes
Duo scaturiunt Scamandri vorticosi,
Alter quidem aqua tepida fluit, circum autem fumus
Oritur ex ipso velut ignis ardentis,
Alter verò æstate defluit similis grandini,
Vel nivi frigidæ, vel ex aqua *concreto* crystallo,
Ibi autem ad ipsos labra lata prope sunt
Pulchra, lapidea, ubi vestes splendidas
Lavabant Trojanorum uxores pulchræque filiæ,
Antea, tempore pacis, priusquā venissent filii Achivorum.
Hāc prætercurrerūt *alter* fugiēs, alterq; à tergo persequens
Ante quidē fortis fugiebat, persequeb. v. ipsū multo fortior
Celeriter, quoniam non victimam, neque tergus bovis
Petebant, qualia pedibus præmia sunt virorum:
Sed pro anima currebant Hectoris equorum domitoris.
Veluti autem quando certatores ad metas ununguli equi
Leviter valde currunt, & magnū propositum est præmium,
Vel tripus, vel mulier, viri in *honorem* defuncti:
Sic hi ter Priami civitatem circumacti sunt
Velocibus pedibus: dii autem omnes videbant:
Inter hos verò sermonē cœpit pater hominūmq; deorūq;

Jupiter Hectorē miseratur.

" Proh malum, certè dilectum virum fugatū circa murum
" Oculis video: meum autem angitur cor
" *Ob* Hectorem, qui mihi multa boum femora adolevit
" Idæ in verticibus multa juga habentis, nonnunquā etiam
" In urbe summa: nunc autem divinus Achilles
" Urbem circa Priami pedibus velocibus insequitur.
" Sed agite, considerate dii & consultate,
" An ipsum à morte liberabimus, an ipsum jam
" Per Pelidem Achillē domabimus fortem existentem.
Hunc autem rursus alloquuta est dea cæsia Minerva.
" O pater fulminator nubifer quale dixisti?
" Virum mortalem existentem jam diu destinatum morti,
" Rursus vis à morte lugubri eripere:
" Fac, cæterum non tibi omnes approbamus dii alii.

Hanc

Πηλείδης δ' ἀπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς·
Ἠΰτε κίρκος ὄρεσφιν ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
Ῥηϊδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·
Ἡ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται· ὁ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκὼς
Ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἑλέειν * δέ τε θυμὸς ἀνώγει· γρ. δ' ἑ
Ὣς ἄρ' ὅ γ' ἐμμεμαὼς ἰθὺς πέτετο, τρέσε δ' Ἕκτωρ
Τεῖχος ὑπὸ Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
Οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
Τείχεος αἰὲν * ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο· γρ. ὑπὲκ
Κρουνὼ δ' ἵκανον καλλιρρόω, ἔνθα δὲ πηγαὶ
Δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
Ἡ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
Γίνεται ἐξ αὐτῆς ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει εἰκυῖα χαλάζῃ,
Ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ·
Ἔνθα δ' ἐπ' αὐτάων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασι
Καλοὶ λαΐνεοι, ὅθι εἵματα σιγαλόεντα
Πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλαί τε θύγατρες,
Τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν·
Τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὄπισθε διώκων.
Πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων
Καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον, οὐδὲ βοείην
Ἀρνύσθην, ἅ τε ποσσὶν ἀέθλια γίνεται ἀνδρῶν,
Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.
Ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι,
Ῥίμφα μάλα τρωχῶσι, τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,
Ἢ τρίπος, ἠὲ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνειῶτος·
Ὣς τὼ τρὶς Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην
Καρπαλίμοισι πόδεσσι, θεοὶ δέ τε πάντες ὁρῶντο·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
“Ὢ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
“Ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
“Ἕκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηεν,
“Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὖτε
“Ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτέ ἑ δῖος Ἀχιλλεὺς
“Ἄστυ περὶ Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκει.
“Ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε θεοὶ καὶ μητιάασθε,
“Ἠέ μιν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν, ἦε μιν ἤδη
“Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν ἐσθλὸν ἐόντα.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
“Ὦ πάτερ ἀργικέραυνε κελαινεφὲς, οἷον ἔειπες,
“Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ
“Ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
“Ἕρδ', ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.

Hanc autē excipiens alloqu. est nubiū coactor Jupiter,
" Confide Tritonia dilecta filia: non certè animo
" Serio loquor, volo enim tibi blandus esse.
" Fac prout tibi animus est, neque cessa.
Hectorem persequi pergit Achilles
Sic fatus, impulit antè *per se* promptam Minervam
Venit autem ab Olympi verticibus festinans.
Hectorem verò incessanter urgens sequeba. celer Achilles
Ut autē quū hinnulū *in* montibus canis cervæ insequitur,
Excitans ex lustro per valles & per saltus,
Hunc quamvis lateat trepidans sub frutice,
Verū tamē vestigia legens currit perpetuo donec inveniat
Sic Hector non latebat velocipedem Peliden:
Quoties autem nitebatur ad portas Dardanias
Recta ruere bene ædificatas ad turres,
Si quo modo ei desuper auxiliarentur sagittis,
Toties ipsum antè avertebat adstans
In campum, ipse autem ad urbem volabat semper.
Queadmodū a. in somno nō potest quis fugientem cōsequi
Neque hic illum potest fugere, neque ille insequi,
Sic hic illū non poterat assequi pedibus neq; ille effugere,
Quo tamen pacto Hector fata evasisset mortis
Nisi eo ultimóque & extremo obviasset Apollo
Prope, qui ei indidit robur velociáque genua.
Populis autem innuebat capite nobilis Achilles,
Neque sinebat mittere in Hectorem acerba tela,
Ne quis gloriā auferret jaculatus, ipse verò posterior veniret
Sed quando jam quarto ad fontes pervenerunt,
Tum verò aureas pater suspendit lances,
Imposuítque duo fata perpetuæ mortis:
Hoc quidē Achillis, illud a. Hectoris bellicosi (talis dies
Traxit verò medias prehendens: inclinatus est a. Hect. fa-
Descendítq; in infernū: reliquit verò ipsū Phœbus Apol.
Ad Peliden autem accessit dea cæsiis oculis Minerva:
Cominúsque stans verbis alatis *eum* alloquuta est,
" Nunc demum nos spero, Jovi delecte illustris Achilles
Minerva sumpta Deiphobi forma Hectori persuadet, ut cum Achille congrediatur.
" Relaturos magnam gloriam Achivos apud naves,
" Hectorē interficentes, pugnæ insatiabilē licet existentē,
" Non ei nunc amplius licet effugere à nobis,
" Neque si valde multa patiatur longè jaculatus Apollo,
" Advolutus ante patrem Jovem ægidem gestantem.
" Sed tu quidem nunc sta & respira: huic verò ego tecū
" Accedens persuadebo contra pugnare. (animo,
Sic dixit Minerva: hic verò persuasus est, gavisúsque est
Stetit verò fraxineæ hastæ æratæ innixus:

Hæc

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
" Θάρσει Τριτογένεια φίλον τέκος, οὔ νύ τι θυμῷ
" Πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι·
" Ἔρξον ὅπῃ δή τοι νόος ἔπλετο, μηδέ τ' ἐρώει.
Ὣς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην.
Βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα,
Ἕκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται
Ὄρσας ἐξ εὐνῆς διά τ' ἄγκεα καὶ διὰ βήσσας,
Τὸν δ' εἴπερ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
Ἀλλά τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρά κεν εὕρῃ·
Ὣς Ἕκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλείωνα·
Ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
Ἀντίον ἀΐξασθαι ἐϋδμήτους ἐπὶ πύργους,
Εἴ πως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι,
Τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστρέψασκε παραστὰς γρ. παραφθὰς.
Πρὸς πεδίον γ'· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεί.
Ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
Οὔτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν, οὔθ' ὁ διώκειν,
Ὣς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσίν, οὐδ' ὃς ἀλύξαι·
Πῶς δέ κεν Ἕκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
Εἰ μή οἱ πύματόν τε, καὶ ὕστατον ἤντετ' Ἀπόλλων
Ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα·
Λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρήατι δῖος Ἀχιλλεύς,
Οὐδ' ἔα ἱέμεναι ἐπὶ Ἕκτορι πικρὰ βέλεμνα,
Μή τις κῦδος ἄροιτο βαλών, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
Τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἕκτορος ἱπποδάμοιο·
Ἕλκε δὲ μέσσα λαβών, ῥέπε δ' Ἕκτορος αἴσιμον ἦμαρ·
Ὤχετο δ' εἰς ἀΐδαο, λίπεν δέ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων.
Πηλείωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
" Νῦν δὴ νῶϊ δ' ἔολπα Διῒ φίλε φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
" Οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
" Ἕκτορα δῃώσαντε μάχης ἆτόν περ ἐόντα·
" Οὔ οἱ νῦν ἔτι γ' ἐστὶ πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
" Οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ * πάθοι ἑκάεργος Ἀπόλλων γρ. κάμοι
" Προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
" Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στῆθι καὶ ἄμπνυε, τόνδε δ' ἐγώ τοι
" Οἰχομένη πεπιθήσω, ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελίης χαλκογλώχινος ἐρεισθείς·

Hæc igitur eũ quidẽ reliquit assequuta autẽ est Hectorem
Deiphobo assimilata corpore & magna voce. (divinum
Prope autem stans verbis alatis alloquuta est,
O frater, certè admodum te urget velox Achilles,
" Urbem circa Priami pedibus velocibus persequens.
" Sed age stemus & arceamus *hostem* manentes.
Hanc a. vicissim alloqu. est magnus galeã quatiẽs Hector
" Deiphobe, certè mihi antea multò charissimus eras
" Fratrum, quos Hecuba & Priamus genuit filios:
" Nunc verò adhuc etiam magis cogito animo te honor.
" Qui sustinuisti mei gratiâ, postquam vidisti ocul s,
" Murum egredi: alii verò intus manent.
Hunc autem rursus alloquuta est dea cæsiis oculis Mine.
" O frater, profectò q. multum pater & veneranda mat.
" Precabantur cõtinenter genibus advoluti circúmq; soc.
" Ibi ut manerem (adeo eum tremunt omnes)
" Sed meus intus animus conficiebatur mœrore gravi:
" Nunc verò rectà cupidi pugnemus, neq; amplius hastarũ
" Sit parsimonia, ut videamus an Achilles
" Nobis interfectis spolia sanguinolenta referat
" Naves ad concavas, an tua hasta dometur.
Sic loquuta est, & *per* fraudem præcessit Minerva:
Hi verò quum jam prope essent sibi invicem irruentes,
Hunc prior alloquutus est magnus galeam quatiens Hect.
Non te amplius Pelei fili fugiam, ut antea (fui
" Ter circum urbem magnã Priami fugi, nec unquã ausus
Hectoris cum Achille prælium " Expectare *te* ingruentem: nunc autem me animus im-
" Stare contra te, *sive* interimam, sive interimar (pellit
" Sed age, hic deos testes adhibeamus: hi enim optimi
" Testes erunt, & custodes pactorum.
" Non igitur ego te immaniter deturpabo, si mihi Jupit.
" Dederit singularem victoriã, tuámq; animã *tibi* eripu.
" Sed ubi te spoliavero pulchris armis Achilles,
" Cadaver Achivis reddam: sic & tu fac. (lox Achilles
Hunc verò torvè intuitus alloquutus est pedibus ve-
" Hector, ne mihi, acerbissime *hostis*, pacta memora.
" Ut non sunt leonibus & viris fœdera fida,
" Neque lupi & agni concordem animum habent,
" Sed mala cogitant perpetuò sibi invicem: (ulla nobis
" Sic fieri nequit ut ego & tu amicitiã contrahamus, neq;
" Fœdera erunt, antequam alter stratus
" Sanguine satiet Martem fortem bellatorem.
" Omnigenæ virtutis recordare: nunc te valde oportet
" Bellatorem esse & audacem pugnatorem.

" Non

Ἡ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ' Ἕκτορα δῖον,
Δηϊφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.
“Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
“Ἠθεῖ' ἦ μάλα δή σε βιάζεται ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
“Ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων.
“Ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ,
“Δηΐφοβ', ἦ μέν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
“Γνωτῶν, οὓς Ἑκάβη ἠδὲ Πρίαμος τέκε παῖδας·
“Νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι,
“Ὃς ἔτλης ἐμεῦ εἵνεκ' ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσι,
“Τείχεος ἐξελθεῖν· ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
“Ἠθεῖ' ἦ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
“Λίσσονθ' ἑξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
“Αὖθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
“Ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθεϊ λυγρῷ.
“Νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδέ τι δούρων
“Ἔστω φειδωλή, ἵνα εἴδομεν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
“Νῶϊ κατακτείνας ἔναρα βροτόεντα φέρηται
“Νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἤ κεν σῷ δουρὶ δαμείη.
Ὣς φαμένη, καὶ κερδοσύνῃ ἡγήσατ' Ἀθήνη·
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ,
“Οὔ σ' ἔτι Πηλέος υἱὲ φοβήσομαι, ὡς τὸ πάρος περ
“Τρὶς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμου δίον, οὐδέ ποτ' ἔτλην
“Μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὖτέ με θυμὸς ἀνῆκε
“Στήμεναι ἀντία σεῖο, ἕλοιμί κεν, ἤ κεν ἁλοίην.
“Ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
“Μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων.
“Οὐ γὰρ ἐγώ σ' ἔκπαγλον ἀεικιῶ, αἴ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
“Δώῃ καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι.
“Ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε' Ἀχιλλεῦ,
“Νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν, ὣς δὲ σὺ ῥέζειν.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
“Ἕκτορ, μή μοι ἄλαστε συνημοσύνας ἀγόρευε.
“Ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστά,
“Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
“Ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν·
“Ὣς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶϊν
“Ὅρκια ἔσσονται, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
“Αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
“Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο, νῦν σε μάλα χρὴ
“Αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.

" Non tibi est effugium : mox enim te Pallas Minerva
" Hasta mea domabit : nunc verò simul omnes lues
" Dolores meorum sociorum, quos interfecisti hasta fur.
Dixit : & vibrans projecit longam hastam.
Et hanc quidem ex adverso intuitus evitavit illustris Hect.
Resedit enim prævidens, supervolavítque ærea hasta ;
In terra autem fixa est : iterúmque evulsit Pallas Miner.
Rursúsq; Achilli dedit, latuítq; Hectorē pastorem popul.
Hector autem alloquutus est strenuum Peliden,
" Aberrasti, nec dum sanè, ô diis par Achilles,
" Ex Jove noveras meum fatum : atqui dicebas :
" Verum loquax quidem & subdolus es verbis,
" Ut te veritus, roboris virtutísque oblivíscerer.
" Non sanè mihi fugienti tergo lanceam infiges,
" Sed rectà ruenti per pectora adige,
" Si tibi dedit deus, nunc rursus meam hastam evita
" Æream, utinam jam ipsam tuo in corpore totam recip.
" Et sanè levius bellum Trojanis fieret
" Te interfecto : tu enim ipsis *es* detrimentum maximum.
Dixit, & vibrans projecit longam hastam,
Et percussit Pelidæ medium scutum nec aberravit,
Procul autem resiliit è scuto hasta, iratúsque est Hector
Quod ei telum velox incassum effugerat è manu :
Stetit autem mœstus, neq; aliam habebat fraxineā hastā
Deiphobū verò vocab. albo scuto utentem, valde clamās :
Petebat ab ipso longā hastā : hic verò neutiquā prope eū
Hector autem agnovit in sua mente, dixítque,
" Proh dii, profecto jam me dii ad mortem vocarunt.
" Deiphobum enim ego putabam heroem adesse,
" Sed hic quidē intra murum *est* : me verò decepit Miner.
" Nunc a. jam prox. mihi mors mala, neq; ampl. proc. *abest*
" Neque effugium *est* : certè quidem olim hoc charius erat
" Jovíque & Jovis filio Apollini, qui me antea
" Benevoli tutabantur, nunc verò me fatum assequitur.
" Haud tamen ignaviter, & ingloriè peream,
" Sed patrato insigni facinore, *quod sit* & posteris audien-(dum,
Sic fatus distrinxit ensem acutum,
Qui ei ad latus pendebat, magnúsque, gravísque,
Ivit autem conversus, velut aquila altè volans,
Quæ descendit in campum per urbes obscuras,
Raptura vel agnam teneram, vel timidum leporem :
Sic Hector irruit quatiens ensem acutum,
Irruit & Achilles, roboréque implevit animum
Feroci : ante verò scutum pectus prætendit

“Οὔ τοι ἔθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
“Ἔγχει ἐμῷ δαμάᾳ· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
“Κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχεϊ θύων.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἕκτωρ.
Ἕζετο γὰρ προϊδών, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος.
Ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἥρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἂψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδου, λάθε δ' Ἕκτορα ποιμένα λαῶν.
Ἕκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλείωνα,
“Ἤμβροτες, οὐδ' ἄρα πώ τι θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ
“Ἐκ Διὸς ἠείδης τὸν ἐμὸν μόρον, ἤτοι ἔφης γε·
“Ἀλλά τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο * μύθων, Γρ. μύθοις
“Ὄφρα σ' ὑποδείσας μένεος ἀλκῆς τε * λάθωμαι. γρ καὶ μύθῳ.
“Οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις,
“Ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον, γρ. λαθοίμην.
“Εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος * ἄλεαι
“Χάλκεον, ὡς δή μιν σῷ ἐν χροῒ πᾶν κομίσαιο· γρ. ἄλευ
“Καί κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο
“Σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
Καὶ βάλε Πηλείδαο μέσον σάκος, οὐδ' ἀφάμαρτε·
Τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ, χώσατο δ' Ἕκτωρ,
Ὅττι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός.
Στῆ δὲ κατηφήσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος·
Δηΐφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα μακρὸν ἀΰσας,
Ἤτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' οὔτι οἱ ἐγγύθεν ἦεν.
Ἕκτωρ δ' ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσί, φώνησέν τε,
“Ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με θεοὶ θάνατόν δ' ἐκάλεσσαν.
“Δηΐφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωα παρεῖναι·
“Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
“Νῦν δὲ δή ἐγγύθι μοι θάνατος κακός, οὐδέ τ' ἄνευθεν.
“Οὐδ' ἀλέη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦε
“Ζηνί τε καὶ Διὸς υἷι ἑκηβόλῳ, οἵ με πάρος γε
“Πρόφρονες εἰρύαται· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει.
“Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
“Ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Ὣς ἄρα φωνήσας, εἰρύσατο φάσγανον ὀξύ,
Τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε·
Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς, ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετήεις,
Ὅς τ' εἶσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν,
Ἁρπάξων ἢ ἄρν' ἀμαλὴν, ἢ πτῶκα λαγωόν·
Ὣς Ἕκτωρ οἴμησε τινάσσων φάσγανον ὀξύ·
Ὁρμήθη δ' Ἀχιλεύς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
Ἀγρίου, πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψε

Pulchrum, artificiosum : galea autem nutabat lucida
Quatuor conorum, pulchræ autē circū movebantur jubæ
Aureæ, quas Vulcanus posuerat circa conum densas.
Qualis autem stella oritur inter astra noctis vespera,
Hesperus, quæ pulcherrima in cœlo stat stella :
Talis ex cuspide *fulgor* splēdebat bene acuta, quā Achil.
Vibrabat dextra, machinans malum Hectori divino,
Inspiciens corpus pulchrum quà cederet maximè :
Hujus autē (quod ad reliquū q. attinet) tegeb. corpus æ-
Pulchra quibus Patrocli vim exuit ubi occid. (rea arma
Apparebat autem quà juncturæ ab humeris cervicem di-
Colli, ubique animæ citissima mors. (rimunt
Ea parte in ipsum ruens feriit hasta nobilis Achilles,
Penitus autem teneram per cervicem venit cuspis,
Neque guttur hasta abscidit ære gravis,
Ut aliquod ipsum alloqueretur mutuis sermonibus.
Cecidit autē in pulverē : gloriatus verò est divinus Achil.
Hector tu quidem putabas Patroclum interficiens
" Salvum *te* fore : me autem nihil curabas absentem.
" Stulte, atqui procul ab eo ultor multò melior
" Navibus in concavis ego retro relictus eram,
" Qui tibi genua solvi, te quidem canes & aves
" Lacerabunt turpiter : hunc autem sepelient Achivi.
Hunc v. deficiente anima alloquut. est galeā movēs Hect.
" Precor per animam & genua *tua*, tuósque parentes,
" Ne me sinas apud naves canes dilaniare Achivorum
" Sed tu quidem æsque abundè aurúmque sume
" Dona quæ tibi dabunt pater & veneranda mater,
" Corpus autē domū *referendū* meum reddito, ut rogo me
" Trojani & Trojanorum uxores dignentur mortuum.
Hunc a torvè intuitus alloquutus est pedib. velox Achil.
" Ne me canis, *per* genua precare, neque *per* parentes :
" Utinā enim aliquo modo ipsū me robur & anim. sinat
" Crudas dissecantem carnes comedere, qualia mihi feci.
" Adeo non est qui à tuo canes capite arceat,
" Neque si deciésque & vicies tanta dona
" Statuant huc afferentes, promittant etiam & alia ;
" Neque si te ipsum auro redimere velit
" Dardanides Priamus, ne sic quidem honoranda mater
" Imponens lectis lugebit, quem peperit ipsa :
" Sed canésque & aves totum *te* discerpent.
Hunc autē moriens alloquutus est galeā movens Hect.
" Certè te bene noscens prædico : neque sanè eram
" Persuasurus : certè enim tibi ferreus intus animus.

" Considera

Καλὸν, δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ,
Τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσείοντο ἔθειραι
Χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
Οἷος δ' ἀστὴρ εἶσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῷ
Ἕσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ·
Ὣς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Ἕκτορι δίῳ,
Εἰσορόων χρόα καλὸν ὅπῃ εἴξειε μάλιστα.
Τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρόα χάλκεα τεύχη
Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς.
Φαίνετο δ' ᾗ κληῗδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι — γρ. λευκανίης.
Λαυκανίης, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος·
Τῇ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶς ἔλασ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς.
Ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή·
Οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
Ὄφρα τό μιν προσείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν·
Ἤριπε δ' ἐν κονίῃς· ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς,
"Ἕκτορ, ἀτάρ που ἔφησθα Πατροκλῆ ἐξεναρίζων — γρ. ἔφησ.
"Σῶς ἔσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἐόντα.
"Νήπιε, τοῖο δ' ἄνευθεν ἀοσσητὴρ μέγ' ἀμείνων
"Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν, ἐγὼ μετόπισθε λελείμμην·
"Ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ
"Ἑλκήσουσ' ἀϊκῶς· τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί. — γρ. ἑλκύσουσ' ἀϊκῶς.
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
"Λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκήων,
"Μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν,
"Ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἅλις χρυσόν τε δέδεξο
"Δῶρα, τά τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
"Σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
"Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
"Μή με κύον γούνων γουνάζεο, μηδὲ τοκήων,
"Αἲ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
"Ὤμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας.
"Ὡς οὐκ ἔσθ' ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι·
"Οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
"Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα·
"Οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
"Δαρδανίδης Πρίαμος, οὐδ' ὧς σέ γε πότνια μήτηρ
"Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή·
"Ἀλλὰ κύνες τε, καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται.
Τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
"Ἦ σ' εὖ γινώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
"Πείσειν· ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἔνδοθι θυμός·

"Φράζεο

" Considera nunc ne quo pacto tibi deorum iræ causæ sim
" Die illo, quo te Paris & Phœbus Apollo
" Strenuum existentem perdent in Scæis portis.
Sic ipsum loquutum finis mortis cooperuit:
Anima autem è membris volans, ad inferos ivit,
Suum casum lugens, linquens vigorem & juventutem.
Hunc & exanimem alloquutus est divinus Achilles,
Morere: fatum verò ego tunc accipiam quandocunque
Jupiter voluerit perficere, & immortales dii cæteri.
Dixit, & è cadavere traxit æream hastam,
Et hanc seorsim posuit: atque ab humeris arma spoli.
Cruenta: alii autem accurrerunt filii Achivorum,
Qui & admirati sunt staturam & speciem admirabilem
Hectoris: neque ei quisquā, qui vulnus non infliger. astitit:
Sic verò quis dicebat, respiciens in proximum alium,
" Proh dii, certè valde jam mollior tactu est
" Hector quam quando naves incendit igne infesto.
Sic quispiam dicebat, & vulnerabat astans.
Hunc autem ubi spoliavit pedibus velox Achilles,
Stans inter Achivos verbis alatis loquutus est,
" O Amici Argivorum duces, atque principes,
" Postquam hunc virum dii occidendum dederunt,
" Qui mala multa patravit, quanta non universi alii,
" Eia agite, circa civitatem armis experiamur,
" Ut quid intelligamus Trojan. mentem, quamnā habent,
" An deserent urbem summam, hoc interempto,
" An manere velint etiam Hectore non amplius existente
" Sed cur mihi hæc dilectus deliberat animus?
" Jacet apud naves mortuus, indefletus, inhumatus
" Patroclus: hujus autem non obliviscar quoad ego
" Vivis interero, & mihi chara genua moveantur:
" Et quamvis mortuorum oblivio est in inferno,
" Tamen ego & ibi dilecti recordabor socii.
" Nunc age cantantes Pæana juvenes Achivorum
" Naves ad concavas redeamus, hunc autem ducamus:
" Retulimus magnā gloriam, interfecimus Hector. divin.
" Cui Trojani in urbe velut deo vota faciebant.
Dixit: & *in* Hectorem nobilem indigna molitus est ope.
Amborum retro pedum perforavit nervos,
Ad talumusque à calcaneo, bovináque appendit lora.
Ex curru autem ligavit, capútque trahi sivit:
In currum verò conscendens, supráq; inclyta arma tollens
Flagellavit equos ut agerent, hi autē non inviti volabāt
Is quū traheretur, oriebatur turbo pulveris, circúmq; cap.

*Achivi occisum Hectorē vulnerāt

" Φράζεο νῦν μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
" Ηματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρεις καὶ Φοῖβος Απόλλων,
" Εσθλὸν ἐόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν·
Ως ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε·
Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη, Αϊδόσδε βεβήκει
Ον πότμον γοόωσα, λιποῦσ' * ἁδροτῆτα, καὶ ἥβην·
Τὸν καὶ τεθνειῶτα προσηύδα δῖος Αχιλλεύς,
" Τέθναθι, κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ
" Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Η ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσατο χάλκεον ἔγχος.
Καὶ τόγ' ἄνευθεν ἔθηχ', ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
Αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περίδραμον υἷες Αχαιῶν.
Οἳ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν
Εκτορος· οὐδ' ἄρα οἵ τις ἀνουτητί γε παρέστη.
Ωδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
" Ω πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι
" Εκτωρ, ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ.
Ως ἄρα τις εἴπεσκε, καὶ οὐτήσασκε παραστάς·
Τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Αχιλλεύς,
Στὰς ἐν Αχαιοῖσιν, ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν,
" Ω φίλοι * Αργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
" Επειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
" Ος κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ὅσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι·
" Εἰ δ' ἄγετ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
" Οφρα κέ τι γνῶμεν Τρώων νόον ὅντιν' ἔχουσιν,
" Η καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος,
" Ηὲ μένειν μεμάασι καὶ Εκτορος οὐκ ἔτ' ἐόντος.
" Αλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
" Κεῖται πὰρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυστος, ἄθαπτος
" Πάτροκλος, τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
" Ζωοῖσιν μετέω, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ·
" Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν ἀΐδαο·
" Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου.
" Νῦν δ' ἄγ' ἀείδοντες παιήονα κοῦροι Αχαιῶν,
" Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν:
" Ηράμεθα μέγα κῦδος, ἐπέφνομεν Εκτορα δῖον,
" Ω Τρῶες κατὰ ἄστυ θεῷ ὥς, εὐχετόωντο.
Η ῥα· καὶ Εκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα·
Αμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
Ες σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
Εκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἕλκεσθαι ἔασεν·
Ες δίφρον δ' ἀναβάς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' ἀείρας,
Μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην,
Τοῦ δ' ἦν ἑλκομένοιο κονίσαλος· ἀμφὶ δὲ χαῖται

γρ. ἀνδροτῆτα

γρ. ἥρωες Δαναοὶ θεράποντες Ἄρηος.

Flavi implebantur: capútque totum in pulveribus
Jacebat, olim gratiosum, tunc verò Jupiter hostibus
Dederat deturpandum sua in patria terra:
Sic hujus quidem pulvere fœdatū est caput totū: mater
Vellebat comam, molléque abjecit velamen (autem
Procul, ejulabat verò magnopere filium inspiciens,
Ploravit etiam miserè pater dilectus, circúmque populi
Ejulatu tenebantur & ploratu per urbem.
Huic autem maximè erat simile, ac si totum
Ilium altum igne arderet à vertice.

Priami luctus super Hectorē

Populi quidem senem vix tenebant afflictantem sese,
Exire volentem portas Dardanias:
Omnes autem precabatur volutatus per fimum,
Nominatim nominans virum quemque,
" Quiescite amici, & me solum finite soliciti licet,
" Egressum urbe ire ad naves Achivorum:
" Precabor virum hunc insolentem, horrenda patrantem
" Si fortè ætatem revereatur, & misereatur
" Senectutis: & huic pater talis est
" Peleus qui ipsum genuit & nutrivit nocumentū ut esset
" Trojanis: præcipuè verò mihi præ cæteris dolores impo-
" Tot enim mihi filios interemit florentes (suit
" Quorum omniū *causa* non tantū lugeo, afflict. quamvis,
" Quantum unius (cujus me dolor acris deferet ad infer.)
" Hectoris: utinam mortuus fuisset in manibus meis.
" Sic enim satiati fuissemus flentésque lugentésque,
" Matérque quæ ipsum peperit infelix, & ego ipse.
Sic dixit flens: simúlque ingemiscebant cives,

Hecuba luget Hectorē

Inter Troadas autem Hecuba miserabilem orsa est luctū,
" Fili ego misera curnam vivo gravia patiens
" Te mortuo? qui mihi noctésque & dies
" Gloria per urbem eras, omnibúsque utilitas
" Trojanísque & Troadibus per urbē qui te deum tanquam
" Excipiebant. Certè enim ipsis magnopere gloria eras
" Vivus existens, nunc autem mors & fatum occupat.
Sic dixit flens: uxor verò nondum aliquid audierat

Andromache ignara mortis Hectoris accurrit ad tumultum.

Hectoris: non enim ei aliquis verax nuntius veniens
Nuntiarat, quod ei maritus extra mansisset portas:
Sed ipsa telam texebat in conclavi domus altæ,
Duplicem splendidam, ínque flores varios intertexebat.
Jusserat autem ancillis pulchricomis in domo,
Circa ignem statuere lebetem magnum, ut essent
Hectori calida lavacra è pugna reverso:
Imprudens, neq; sciebat quod ipsū valde longè à lavacris

Manibus

Κυάνεαι πίλναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσι
Κεῖτο πάρος χαρίεν, τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι
Δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἑῇ ἐν πατρίδι γαίῃ.
Ὣς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δέ νυ μήτηρ
Τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
Τηλόσε, κώκυσεν δὲ μάλα μέγα παῖδ' ἐσιδοῦσα·
Ὤμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Κωκυτῷ τ' εἴχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ·
Τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὡσεὶ ἅπασα
Ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης·
Λαοὶ μέν ῥα γέροντα μόλις ἔχον ἀσχαλόωντα,
Ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων·
Πάντας δ' ἐλλιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
Ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
Σχέσθε φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε κηδόμενοί περ,
“ Ἐξελθόντα πόληος ἱκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
“ Λίσσομαι ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον, ὀβριμοεργόν,
“ Ἤν πως ἡλικίην αἰδέσσεται, ἠδ' ἐλεήσῃ
“ Γῆρας· καὶ δέ νυ τῷδε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται
“ Πηλεύς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι
“ Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκε.
“ Τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·
“ Τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ,
“ Ὡς ἑνός, οὗ μ' ἄχος ὀξὺ κατοίσεται Ἄϊδος εἴσω,
“ Ἕκτορος· ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσι.
“ Τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένω τε,
Μήτηρ δ' ἥ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἠδ' ἐγὼ αὐτός.
Ὣς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται.
Τρῳῇσιν δ' Ἑκάβη ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο·
“ Τέκνον, ἐγὼ δειλή· τί νυ βείομαι αἰνὰ * παθοῦσα, γρ. τερέσα.
“ Σεῦ ἀποτεθνηῶτος; ὅ μοι νύκτας τε καὶ ἦμαρ
“ Εὐχωλὴ κατὰ ἄστυ πελέσκεο, πᾶσί τ' ὄνειαρ
“ Τρωσί τε καὶ Τρῳῇσι κατὰ πτόλιν, οἵ σε θεὸν ὡς
“ Δειδέχατ'. ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα
“ Ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει·
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἄλοχος δ' οὔ πώ τι πέπυστο
Ἕκτορος· οὐ γάρ οἵ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
Ἤγγειλ' ὅττι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων·
Ἀλλ' ἥ γ' ἱστὸν ὕφαινε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
Δίπλακα μαρμαρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε·
Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοις κατὰ δῶμα
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
Ἕκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοστήσαντι·
Νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὅ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν

Χερσὶν

Manibus Achillis interfecerat cæsia Minerva.
Lamentationem verò audivit & ululatum à turri:
Hujus autẽ cõfossa sunt mẽbra: humi verò ei excidit radi- (us:
Hæc autem rursus ancillis pulchricomis loquuta est,
" Adeste, duo me sequimini, *ut* videam quænã opera sint,
" Venerandæ socrus vocem audivi, mihíque ipsi in
" Præcordiis salit cor ad os infra autem genua
" Hæret prope jam aliquod malũ Priami filiis, (graviter
" Utinã nunquã *contigisse* audiat *hoc* meũ verbũ: sed valde
" Timeo, ne jam mihi audacem Hectorẽ divinus Achilles
" Solum intercludens ab urbe per campum insequatur,
" Et jam ipsum reprimat à virilitate molesta, (rum:
" Quæ ipsũ tenebat: nam nunquã in cœtu manebat viro-
Sed longè procurrebat, suo robore nulli cedens.
Sic loquuta, domo exiit furenti similis,

Andromache luctus super Hectorem.

Commota animo: simul autem ancillæ ibant *cum* ipsa
Sed postquam ad turrímque & virorum venit cœtum,
Stetit circumspiciens in muro: hunc verò cognovit
Tractum ante civitatem: celeres autem ipsum equi
Trahebant inhumaniter concavas ad naves Achivorum.
Hanc verò in oculis obscura nox texit.
Collapsa est autem retrorsum, & animam expiravit:
Longè verò è capite fudit ligamina splendida,
Reticulum, vitámque & implexum redimiculum,
Velúmque, quod ei dederat aurea Venus,
Die ille, quando ipsam bellicosus duxit Hector
Ex domo Eetionis, postquam præbuit ingentem dotem.
Circúmque ipsam glorésque & fratriæ sequentes stabant
Quæ ipsam inter se tenebant afflictatam ad mortem.
Sed hæc ut respiravit, & ad mentem animus collectus est,
Altè ejulans inter Trojanos dixit,
Hector, ô me infelicem, eodem nati sumus fato
Ambo: tu quidem in Troja Priami in domo,
At ego Thebis *urbe* sub Placo monte sita nemoroso,
" In domo Eetionis, qui me educavit parvulam existentẽ
" Infelex infelicem, utinam non genuisset *me*,
" Nunc tu quidem ad Plutonis domos sub latebris terræ
" Vadis, at me tristi in luctu linquis
" Viduam in ædibus: puer autem infans prorsus

Hectoris filius Astyanax.

" Quem genuimus túque egóque infelices; neque tu huic
" Eris Hector usui, quoniam occubuisti, neque tibi iste.
" Siquidem enim bellum fugerit lachrymosum Achivorum
" Semper huic quidem labor & dolores in posterum
" Erunt, alii enim ei auferent agros,

" Dies

Χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασεν γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου.
Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
Ἡ δ' αὖτις δμωῇσιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα,
" Δεῦτε, δύω μοι ἕπεσθον * ἴδομ' ἅτιν' ἔργα τέτυκται·
" Αἰδοίης ἑκυρῆς ὀπὸς ἔκλυον· ἐν δέ μοι αὐτῇ γρ. ἴδωμ'
" Στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
" Πήγνυται· ἐγγὺς δή τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
" Αἲ γὰρ ἀπ' οὔατος εἴη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
" Δείδω, μὴ δή μοι θρασὺν Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεὺς
" Μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος πεδίονδε δίηται·
" Καὶ δή μιν καταπαύσῃ ἀγηνορίης ἀλεγεινῆς,
" Ἥ μιν ἔχεσκ'· ἐπεὶ οὔ ποτ' ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν,
" Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων.
Ὣς φαμένη, μεγάροιο διέσσυτο μαινάδι ἴση,
Παλλομένη κραδίην, ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἷξεν ὅμιλον,
Ἔστη παπτήνασ' ἐπὶ τείχεϊ, τὸν δ' ἐνόησεν
Ἑλκόμενον πρόσθεν πόλιος, ταχέες δέ μιν ἵπποι
Ἕλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσε·
Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χέε δέσματα σιγαλόεντα,
Ἄμπυκα κεκρύφαλόν * τ', ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην, γρ. τε, ἰδὲ
Κρήδεμνόν θ', ὅ ῥά οἱ δῶκε χρυσῆ Ἀφροδίτη
Ἤματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἕκτωρ
Ἐκ δόμου Ἠετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα·
Ἀμφὶ δέ μιν γαλόῳ τε καὶ εἰνατέρες ἅλις * ἔσταν, γρ. ἦσαν.
Αἵ ἑ μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα * θυμὸς ἀγέρθη, γρ. θυμὸν
Ἀμβλήδην γοόωσα μετὰ Τρῳῇσιν ἔειπεν,
" Ἕκτορ, ἐγὼ δύστηνος, ἰῇ ἄρα * γεινόμεθ' αἴσῃ γρ. γινόμεθ'.
" Ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
" Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν, ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσσῃ,
" Ἐν δόμῳ Ἠετίωνος, ὅ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν
" Δύσμορος αἰνόμορον, ὡς μὴ ὤφελλε τεκέσθαι.
" Νῦν δὲ σὺ μὲν Ἀΐδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης
" Ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῷ ἐνὶ πένθεϊ λείπεις
" Χήρην ἐν μεγάροισι, πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὔτως,
" Ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγώ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ
" Ἔσσεαι Ἕκτορ ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοὶ οὗτος.
" Εἴ περ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολύδακρυν Ἀχαιῶν,
" Αἰεί τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσω
" Ἔσσοντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας·

" Ἦμαρ

" Dies autem orbativus omnibus æqualibus filium privat
" *In* omnibus tristis est, lacrymis madent genæ,
" Egens verò procedit filius ad patris socios,
" Alium quidem sago trahens, alium verò tunica,
" Horũ autem miserantiũ cyathũ aliquis tantillũ admovit
" Labráque quidem rigavit, palatum autem non rigavit.
" Húc a. & juvenis utrũq; parentẽ habẽs è conv. repulit
" Manibus verberans, & contumeliosis *verbis* insectans,
" Abi in malã rem sic; non tuus pater convivatur nobiscũ
" Lacrymabundus autem redit filius ad matrem viduam
" Astyanax, qui antè quidem sui super genua patris
" Medullã solam comedebat, & ovium pinguẽ adipem:
" At quando somnus occuparet, desiisſétque vagire,
" Dormiebat in lectis in ulnis nutricis,
" Lecto in molli deliciis repletus corde,
" Nunc autem multa patietur charo patre privatus
" Astyanax, quem Trojani cognomine vocant. (longos.
" Solus enim ipsis (ô *Hector*) defendebas portas & muros
" Nunc te quidem apud naves rostratas procul à parẽtibus
" Mobiles vermes edent, postquam canes saturati fuerint
" Nudum: atqui tibi *tot* vestimenta in ædibus jacent
" Tenuiáque & venusta, facta manibus mulierum.
" Certè hæc omnia cremabo igne infesto,
" *Quæ* nihil tibi usui *erunt* quoniam non jacebis in ipsis:
" Sed ad Trojanorum & Trojanarum gloriam sint.
Sic dixit flens: simúlque suspirabant mulieres.

ARGUMENTUM XXIII. LIBRI ILIADIS HOMERI.

Achilles justa exequiarum exhibet Patroclo, contumeliosè crudelitérque tractatis & mactatis propter ipsum duodecim Trojanis adolescentibus, & canibus, & equis, & aliis victimis. Postea etiam certamen funebre instituit. in quo vincit quidem equis Diomedes, cursu autem Ulysses, alii autem aliter: & sic certamen dimittitur.

ALIUD

" Ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν, παναφήλικα παῖδα τίθησι.
" Πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
" Δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρὸς ἑταίρους,
" Ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος.
" Τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχε,
" Χείλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερῴην δ' οὐκ ἐδίηνε.
" Τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξε
" Χερσὶν πεπληγὼς, καὶ * ὀνειδείοισιν ἐνίσσων, γρ. ὀνει-δίοισι.
" Ἔρρ' οὕτως, οὐ σός γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν·
" Δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην
" Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἑοῦ ἐπὶ γούνασι πατρὸς
" Μυελὸν οἶον ἔδεσκε, καὶ οἰῶν πίονα δημόν·
" Αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἕλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
" Εὕδεσκ' ἐν λέκτροισιν ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης
" Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
" Νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι φίλου ἀπὸ πατρὸς ἁμαρτὼν
" Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν.
" Οἶος γάρ σφιν ἔρυσο πύλας καὶ τείχεα μακρά·
" Νῦν δὲ σε μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι νόσφι τοκήων
" Αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεί κε κύνες κορέσωνται,
" Γυμνόν· ἀτάρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται,
" Λεπτά τε καὶ χαρίεντα τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν·
" Ἀλλ' ἤτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ
" Οὐδὲν (σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς,
" Ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι).
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ψ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Ἀχιλλεὺς τῶν νενομισμένων ἐπὶ τοῖς νεκροῖς μεταδίδωσι Πατρόκλῳ, τυραννήσας καὶ σφάξας ἐπ' αὐτῷ δυοκαίδεκα Τρωϊκοὺς νεανίσκους, καὶ κύνας, καὶ ἵππους, καὶ ἄλλα ἱερεῖα· ἔπειτα καὶ ἀγῶνα ἐπιτάφιον ποιεῖ, ἐν ᾧ νικᾷ, ἵπποις μὲν Διομήδης, δρόμῳ δ' Ὀδυσσεὺς, ἄλλοι δὲ ἄλλως· καὶ οὕτως ὁ ἀγὼν διαλύεται.

" Dies autem orbativus omnibus æqualibus filium privat
" *In* omnibus tristis est, lacrymis madent genæ,
" Egens verò procedit filius ad patris socios,
" Alium quidem sago trahens, alium verò tunica,
" Horũ autem miserantiũ cyathũ aliquis tantillũ admovit
" Labráque quidem rigavit, palatum autem non rigavit.
" Hũc a. & juvenis utrũq; parentẽ habẽs è conv. repulit
" Manibus verberans, & contumeliosis *verbis* insectans,
" Abi in malã rem sic; non tuus pater convivatur nobiscũ
" Lacrymabundus autem redit filius ad matrem viduam
" Astyanax, qui antè quidem sui super genua patris
" Medullã solam comedebat, & ovium pinguẽ adipem:
" At quando somnus occuparet, desiissétque vagire,
" Dormiebat in lectis, in ulnis nutricis,
" Lecto in molli deliciis repletus corde,
" Nunc autem multa patietur charo patre privatus
" Astyanax, quem Trojani cognomine vocant. (longos.
" Solus enim ipsis (ô *Hector*) defendebas portas & muros
" Nunc te quidem apud naves rostratas procul à parẽtibus
" Mobiles vermes edent, postquam canes saturati fuerint
" Nudum: atqui tibi *tot* vestimenta in ædibus jacent
" Tenuiáque & venusta, facta manibus mulierum.
" Certè hæc omnia cremabo igne infesto,
" *Quæ* nihil tibi usui *erunt* quoniam non jacebis in ipsis:
" Sed ad Trojanorum & Trojanarum gloriam sint.
Sic dixit flens: simúlque suspirabant mulieres.

ARGUMENTUM XXIII. LIBRI ILIADIS HOMERI.

Achilles justa exequiarum exhibet Patroclo, contumeliosè crudelitérque tractatis & mactatis propter ipsum duodecim Trojanis adolescentibus, & canibus, & equis, & aliis victimis. Postea etiam certamen funebre instituit. in quo vincit quidem equis Diomedes, cursu autem Ulysses, alii autem aliter: & sic certamen dimittitur.

" Ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν, παναφήλικα παῖδα τίθησι.
" Πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
" Δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρὸς ἑταίρους,
" Ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος.
" Τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχε,
" Χείλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερῴην δ' οὐκ ἐδίηνε.
" Τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξε
" Χερσὶν πεπληγὼς, καὶ * ὀνειδείοισιν ἐνίσσων, γρ. ὀνειδίοισι.
" Ἔρρ' οὕτως, οὐ σός γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν·
" Δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην
" Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἑοῦ ἐπὶ γούνασι πατρὸς
" Μυελὸν οἶον ἔδεσκε, καὶ οἰῶν πίονα δημόν·
" Αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἕλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
" Εὕδεσκ' ἐν λέκτροισιν ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης
" Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
" Νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι φίλου ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτὼν
" Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν.
" Οἶος γάρ σφιν ἔρυσο πύλας καὶ τείχεα μακρά·
" Νῦν δέ σε μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι νόσφι τοκήων
" Αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεί κε κύνες κορέσωνται,
" Γυμνόν· ἀτάρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται,
" Λεπτά τε καὶ χαρίεντα τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν·
" Ἀλλ' ἤτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ
" Οὐδὲν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς,
" Ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ψ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Ἀχιλλεὺς τῶν νενομισμένων ἐπὶ τοῖς νεκροῖς μεταδίδωσι Πατρόκλῳ, πυρὰν νήσας καὶ σφάξας ἐπ' αὐτῷ δυοκαίδεκα Τρωϊκοὺς νεανίσκους, καὶ κύνας, καὶ ἵππους, καὶ ἄλλα ἱερεῖα· ἔπειτα καὶ ἀγῶνα ἐπιτάφιον ποιεῖ, ἐν ᾧ νικᾷ, ἵπποις μὲν Διομήδης, δρόμῳ δὲ Ὀδυσσεύς, ἄλλοι δὲ ἄλλως· καὶ οὕτως ὁ ἀγὼν διαλύεται.

ALIUD ARG. VEL INSCR.

Ψ, *Danais certamen exhibens perfecit Achilles.*

ALIA INSCRIPTIO.

Certamen funebre.

HOMERI ILIADOS. LIB. XXIII.

Sic hi quidem suspirabant per urbem: at Achivi
Postquam ad naves & Hellespontum pervenerunt,
Hi quidem dispergebantur suam ad navem quisque:
Achilles Myrmidonibus luctum indicit. Myrmidonas autem non sivit dispergi Achilles,
" Sed hic suis sociis bellicosis loquutus est,
" Myrmidones veloces equos habentes, mihi chari socii,
" Nondum à curribus solvamus unungulos equos,
" Sed *cum* ipsis equis & curribus propius accedentes,
" Patroclum defleamus: hic enim honor est mortuorum.
" At postquam tristi satiati fuerimus in luctu,
" Equos solventes cœnabimus hic omnes.
Sic dixit: hi autem plorabât frequentes, incepit verò Ach.
Illi autem ter circa cadaver pulchrè crinitos egerunt equ.
Lugentes: intérq; ipsos Thetis luctûs desiderium excitav.
Madescebant arenæ, madescebántque arma virorum
Lacrymis: talem desiderabant artificem fugæ.
Inter hos autem Pelides miserabilem orsus est luctum,
Manus homicidas imponens pectoribus amici:
Achilles Patroclum luget. " Salve mihi ô Patrocle in Plutonis ædibus.
" Omnia enim jam tibi perago quæ antea pollicitus sum:
" Hectorē huc tractū daturū canib. in frusta cruda discer-
" Duodecim autem ante pyrā obtruncaturum (pendum:
" Trojanorum nobiles filios, *ob* te interfectum iratus.
Dixit, & *in* Hectorē nobilē indignissimā molitus est rem
Pronum apud lectum Menœtiadæ extensus
In pulveribus: hi verò arma exuerunt singuli,
Ærea, splendentia: solvernúntque altisonantes equos.
Discubuerunt autem apud navem velocipedis Æacidæ,
Infiniti: at hic illis epulum funebre lautum instruxit.
Multi quidem boves candidi mugiebant circa ferrum,
Dum jugularentur, multæ etiam oves & balantes capræ,

Multi

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,
ἢ ἐπιγραφή.

Ψῖ Δαναοῖσιν ἀγῶνα διδοὺς ἐτέλεσσεν Ἀχιλλεύς.

ΑΛΛΗ.

Ἀγὼν ἐπιτάφιος.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἡ Ψ. ῥαψῳδία.

Ὣς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο·
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος·
Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἴα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς·
Ἀλλ' ὅγε οἷς ἑτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα,
" Μυρμιδόνας ταχύπωλοι ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι,
" Μὴ δήπω ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
" Ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἅρμασιν ἆσσον ἰόντες,
" Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων·
" Αὐτὰρ ἐπεί κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο,
" Ἵππους λυσάμενοι, δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες·
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ᾤμωξαν ἀολλέες· ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς·
Οἱ δὲ τρὶς περὶ νεκρὸν ἐΰτριχας ἤλασαν ἵππους
Μυρόμενοι, μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἵμερον ὦρσε·
Δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
Δάκρυσι, τοῖον γὰρ πόθεον μήστωρα φόβοιο·
Τοῖσι δὲ Πηλείδης ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου,
" Χαῖρέ μοι ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι·
" Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην,
" Ἕκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι·
" Δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
" Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς·
Ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα,
Πρηνέα πὰρ λεχέεσσι Μενοιτιάδαο τανύσσας
Ἐν κονίῃς· οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
Χάλκεα, μαρμαίροντα, * λῦον δ' ὑψηχέας ἵππους. γρ. λύοντο δὲ μώνυχας ἵππ.
Κὰδ δ' ἷζον παρὰ νηῒ ποδώκεος Αἰακίδαο
Μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
Πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ
Σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄϊες καὶ μηκάδες αἶγες.

Multi etiam albis dentibus sues florentes pinguedine
Usti extendebantur per flammam ignis.
Undiq; autem circum cadaver multus fluebat sanguis:
At regem velocipedem Peliden
Ad Agamemnonem divinum duxerunt reges Achivorum
Vix flectentes, *causa* socii iratum corde: (sent euntes,
Hi autem quum jam ad tentorium Agamemnonis venis-
Statim præconibus argutis imperavit
Ad ignem statuere lebetem magnum, si inducere possent
Peliden, ut ablueret tabum cruentum.
At hic recusabat constanter, insuperq; juramentum juravit
" Nō per Jovem, qui deorū summus & præstantissimus *est*,
" Non fas est lavacra *ad* caput prope accedere,
" Antequā Patroclū imposuero rogo tumulúmq; erexero,
" Secueróq; comam: quoniam non mihi amplius iterū sic
" Invadet dolor animum, quamdiu vivis interero.
" Verùm nunc quidem invito pareamus epulo,
" Diluculo autem impera rex virorum Agamemnon,
" Lignúmque comportare, præberéque quantum par est
" Mortuum habere subeuntem tenebras obscuras:
" Ut hunc quidem comburat indefessus ignis
Ocyus ob oculis, populi autem ad opera revertantur.
Sic dixit: illi autē hunc libenter q. audierūt & paruerūt,
Sedulò verò cœnam parantes singuli
Convivabantur, neq; quid animus egebat cōvivio æquali:
At postquam potus & cibi desiderium exemerunt,
Hi quidem dormiturientes iverunt ad tentorium singuli:
Pelides autem in littore multisoni maris
Jacebat graviter ingemens, multos inter Myrmidones
In *loco* puro ubi fluctus littus alluebant.
Quando hunc somnus cepit solvens curas animi
Dulcis circūfusus (valde enim lassaverat formosa mēbra,
Hectorem persequens circum Ilium altum:)
Supervenit anima Patrocli miseri,
Per omnia ipsi magnitudinéq; & oculis pulchris similis,
Et voce, & tales circa corpus vestes induta erat.
Astitit autem supra caput, & ipsum verbo alloquuta est,
Dormis & mei oblitus es Achilles?
Non quidem me viventem negligebas, sed mortuum
Sepeli me quam citissimè portas Plutonis *ut* intrem:
Longè me abigunt animæ; umbræ defunctorum:
Neque me ullo modo misceri *aliis* trans flumen sinunt,
Sed incassum erro per latas portas habentem Ditis domū.
" Et mihi da manum, obtestor; non enim amplius iterum

Patroclus Achilli in somnis apparet.

" Redibo

Πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
Εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο.
Πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυν * κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἷμα· γρ. κοτυλήριστον
Αὐτὰρ τόν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλείωνα
Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
Σπουδῇ παρπεπιθόντες ἑταίρου χωόμενον κῆρ.
Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἷξον ἰόντες,
Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι * κέλευσεν γρ κέλευεν.
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπίθοιεν
Πηλείδην λούσασθαι ἄπο βρότον αἱματόεντα·
Αὐτὰρ ὅγ' ἠρνεῖτο * στερεῶς, ἐπὶ δ' ὅρκον ὄμοσσεν, γρ. στυγερῶς.
" Οὐ μὰ Ζῆν', ὅστις τε θεῶν ὕπατος, καὶ ἄριστος,
" Οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἆσσον ἱκέσθαι.
" Πρίν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ, σῆμά τε χεῦσαι,
" Κείρασθαί τε κόμην, ἐπεὶ οὔ μ' ἔτι δεύτερον ὧδε
" Ἵξετ' ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωοῖσι μετείω.
" Ἀλλ' ἤτοι μὲν νῦν στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
" Ἠῶθεν δ' ὄτρυνον ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
" Ὕλην τ' ἀξέμεναι, παρά τε σχεῖν ὡς ἐπιεικὲς
" Νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα·
" Ὄφρ' ἤτοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
" Θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
Ἐσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσαντες ἕκαστοι
Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος·
Πηλείδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
Κεῖτο βαρυστενάχων πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον.
Εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε λύων μελεδήματα θυμοῦ,
Νήδυμος, ἀμφιχυθείς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα,
Ἕκτορ' ἐπαΐσσων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πατροκλῆος δειλοῖο,
Πάντ' αὐτῷ μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ' εἰκυῖα,
Καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῒ εἵματα ἕστο·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
" Εὕδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ Ἀχιλλεῦ·
" Οὐ μέν μευ ζώοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος·
" Θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας Ἀΐδαο * περήσω. γρ. περῆσαι Τῆλέ με εἴργ.
" Τῆλέ με εἴργουσι ψυχαὶ εἴδωλα καμόντων,
" Οὐδέ μέ πως μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἐῶσιν·
" Ἀλλ' αὔτως ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.
" Καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι, οὐ γὰρ ἔτ' αὖτις

"Redibo ab inferis, postquam me rogo tradideritis.
"Non etenim vivi dilectis seorsim à sociis
"Consilia sedendo consultabimus: sed me quidem fatū
"Absorbuit odiosum quod *me* sortitum est etiam nascen.
"Atque etiam tibi ipsi fatum, ô diis par Achilles,
"Muro sub Trojanorum generosorum perire.
"Aliud autem tibi dicam, & mandabo si fortè obedieris
"Ne mea à tuis seorsum condas ossa Achilles.
"Sed simul, sicut nutriti sumus in vestris ædibus:
"Quando me parvulum existentem Menœtius ex Opo.
"Duxit ad vestram *domum* cædem ob perniciosam
"Die illo quo filium interfeci Amphidamantis,
"Imprudens, non sponte in ludo talorum iratus.
"Tum me excipiens in ædibus eques Peleus,
"Nutrivit accuratè & tuum famulum nominavit:
"Sic etiam & ossa nobis una urna contegat,
"Aurea amphora, quam tibi dedit veneranda mater:
Hunc autē excipiens alloquutus est pedibus velox Achil.
"Cur mihi, ô charum caput, huc venisti,
"Et mihi hæc singula mandas? at ego tibi
"Omnia diligenter perficiam & obediam, ut tu jubes.
"Sed me prope sta, *ut* paululum saltem complexi
"Invicem miserabili delectemur luctu.
Sic fatus, extendit manus charas,
Neque prehendit: anima enim sub terram tanquā fumus
Abiit murmure stridens: stupefactus autē surrexit Achil.
Manibúsque complosit, sermonémque lugubrem dixit.
"Proh dii certè aliqua est etiam in inferni domibus
"Anima & simulachrum, sed præcordia non insunt omn.
"Pernox enim mihi Patrocli infelicis
"Anima astitit plorānsque lamentānsque,
"Et mihi singula præcepit, similísque erat mire ipsi.
Sic dixit: illis autem omnibus desiderium excitav. luctus
Lugentibus verò ipsis apparuit rosea Aurora
Circa cadaver miserabile: at rex Agamemnon
Mulósque excivit, & viros ad convehendum lignum
Undique è tentoriis, simul autem vir strenuus excitabatur
Meriones, minister fortis Idomenei:
Hi verò ibant lignisecas secures in manibus habentes,
Funésque bene tortos: ante autem ipsos muli ibant:
Multa verò acclivia declivia, præruptáq; transversáq; tran-
At quum jam ad juga venerunt fontosæ Idæ, (sierunt
Protinus quidem quercus alticomas lato ferro
Inciderunt festinantes: hæ autem magnum sonum dantes

Cade-

“ Νίσομαι ἐξ Ἀΐδαο, ἐπὴν με πυρὸς λελάχητε.
“ Οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
“ Βουλὰς ἑζόμενοι βουλεύσομεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
“ Ἀμφέχανε στυγερή, ἥ περ λάχε γεινόμενόν περ·
“ Καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
“ Τείχει ὑπὸ Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι.
“ Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἐφήσομαι, αἴ κε πίθηαι,
“ Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ' Ἀχιλλεῦ·
“ Ἀλλ' ὁμοῦ, ὡς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
“ Εὖτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενοίτιος ἐξ Ὀπόεντος
“ Ἤγαγεν, ὑμέτερόνδ' ἀνδροκτασίης * ὑπὸ λυγρῆς, γρ. ἀλεγεινῆς.
“ Ἤματι τῷ ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,
“ Νήπιος οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς.
“ Ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεύς,
“ Ἔτραφέ τ' ἐνδυκέως, καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν·
“ Ὡς δὲ καὶ ὀστέα νῶϊν ὁμὴ σορὸς ἀμφικαλύπτοι,
“ Χρύσεος ἀμφιφορεύς, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
“ Τίπτε μοι ἠθείη κεφαλὴ δεῦρ' εἰλήλουθας,
“ Καί μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγώ τοι
“ Πάντα μάλ' ἐκτελέω, καὶ πείσομαι, ὡς σὺ κελεύεις.
“ Ἀλλά μοι ἆσσον στῆθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
“ Ἀλλήλους, ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο.
Ὡς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσιν,
Οὐδ' ἔλαβεν, ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς ἠΰτε καπνὸς
Ὤχετο τετριγυῖα, ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
Χερσί τε * συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν, γρ. συμπαταγήσεν.
“ Ὢ πόποι, ἦ ῥά τίς ἐστι καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι
“ Ψυχὴ καὶ εἴδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν.
“ Παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο
“ Ψυχὴ ἐφεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε,
“ Καί μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν, ἔϊκτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.
Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν * ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο· γρ. ἐφ'
Μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν· ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
Οὐρῆάς τ' ὤτρυνε καὶ ἀνέρας ἀξέμεν ὕλην
Πάντοθεν ἐκ * κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει γρ. κλισιέων.
Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
Οἱ δ' ἴσαν ὑλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
Σειράς τ' εὐπλέκτους, πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν·
Πολλὰ δ' ἄναντα, κάταντα, πάραντά τε, δόχμιά τ' ἦλθον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,
Αὐτίκ' ἄρα δρῦς ὑψικόμους ταναήκεϊ χαλκῷ
Τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι

Cadebant, has quidem postea præcidentes Achivi
Alligarunt mulis, hæ verò terram pedibus emetiebantur,
Cupidæ campi per arbusta densa. (ferat
Omnes autem lignatores truncos ferebant (sic enim juss-
Meriones famulus amantis viros Idomenei)
Atque in littore dejecerunt ordine, ubi Achilles
Designaverat Patroclo magnum sepulchrum & sibi ipsi.
At postquam undiq; apposuerunt immensam materiem;
Sederunt ubi manentes conferti: at Achilles
Confestim Myrmidonibus pugnacibus jussit
Armis indui, jungeréque sub curribus unumquemque
Equos: hi verò festinarunt & arma induerunt,
Conscenderúntq; currus pugnatores aurigæq; (tur peditũ,
Ante quidem equites, pone autem nubes i. *agmen* sequeba-
Infiniti, ínque mediis ferebant Patroclum socii:
Capillis autem totum mortuum tegebant quos injiciebant
Tondentes, ponè verò caput tenebat nobilis Achilles
Mœstus: sociũ enim strenuũ mittebat ad inferos, (Achilles,
Hi verò qnando ad locũ pervenerũt, ubi ipsis indicaverat
Deposuerũt, statímq; ei sufficientẽ accumularũt materiã.
Tum verò alia cogitavit pedibus valens divinus Achilles,
Achilles Sperchio fluvio comam radit. Stans seorsim à pyra flavam abscidit comam,
Quam Sperchio fluvio nutriebat florescentem.
Indignabundus autem dixit, inspiciens nigrum pontum,
Sperchie frustra tibi pater vovit Peleus,
" Illuc me reversum dilectam in patriam terram, (bem
" Tibi comam tonsurũ, sacrificaturúmq; sacram hecatom-
" Quinquaginta autem masculas illic oves sacrificaturum
" Ad fontes, ubi tibi fanum, altaréque odoratum.
" Sic vovit senex: tu verò ei desiderium non perfecisti.
" Nunc autẽ quoniam non redibo dilectã in patriam terrã
" Patroclo heroi comam præbebo asportandam.
Sic fatus, comam in manibus chari socii
Posuit: his autem omnibus desiderium movit luctus.
Et sanè lugentibus occidisset lumen solis,
Nisi Achilles protinus Agamemnoni dixisset astans,
Atride (tuis enim maximè populus Achivorum
" Parebunt dictis) luctu quidem licet etiam *alias* satiare,
" Nunc autem à pyra dimitte, & cœnam jube
" Parari, hæc verò curabimus quorum maximè
" Cura dignus est mortuus: apud nos autẽ duces maneant.
Patroclo construitur rogus. At postquam hoc audivit rex virorum Agamemnon,
Confestim populum quidem dimisit ad naves æquales:
Curatores autẽ funeris ibi manebãt, & accumulabãt ligna:

Fecerunt

Πῖπτον· τὰς μὲν ἔπειτα * διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ
Ἔκδεον ἡμιόνων, ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο, γρ. διρ-ρήσσοντες
Ἐλδόμεναι πεδίοιο διὰ ῥωπήϊα πυκνά.
Πάντες δ' ὑλοτόμοι φιτροὺς φέρον, ὣς γὰρ ἀνώγει
Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
Κὰδδ' ἂν ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερώ, ἔνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἠρίον, ἠδὲ οἷ αὐτῷ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
Εἵατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσε
Χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον
Ἵππους· οἱ δ' ὤρνυντο καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον·
Ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται, ἡνίοχοί τε·
Πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν,
Μυρίοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
Θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυον ἃς ἐπέβαλλον
Κειρόμενοι, ὄπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἀχνύμενος· ἕταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἄϊδόσδε.
Οἱ δ' ὅτε χῶρον ἵκανον, ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεύς,
Κάτθεσαν· αἶψα δέ οἱ μενοεικέα νήεον ὕλην,
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
Τήν ῥα Σπερχειῷ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
“Σπερχεῖ', ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεύς,
“Κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
“Σοί τε κόμην κερέειν, ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην·
“Πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
“Ἐς πηγάς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
“Ὣς ἠρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
“Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
“Πατρόκλῳ ἥρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.
Ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἑτάροιο φίλοιο
Θῆκεν, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς,
“Ἀτρεΐδη, σοὶ * γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν γρ. μέν τε
“Πείσονται μύθοισι· γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἆσαι·
“Νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
“Ὅπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφιπονησόμεθ' οἷσι μάλιστα
“Κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἱ ταγοὶ ἄμμι μενόντων·
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας ἐΐσας,
Κηδεμόνες δὲ παρ' αὖθι μένον καὶ νήεον ὕλην.

Ποίησαν

Fecerũnt verò pyram centum pedum quoquoversus:
Inq; pyra suprema cadaver posuerũt tristes corde, (boves
Multas a. pingues oves, & flexip. tortuosa cornua habẽtes
Ante pyram excoriarunt & disposuerunt, éxque omnibus
Adipem accipiens, obtexit cadaver magnanimus Achilles
Ad pedes à capite: circũque excoriata corpora accumu-
Imposuít que mellis & olei amphoras (labat:
Ad feretrum inclinans: quatuor a. procera cervice equos
Festinanter injecit pyræ, graviter suspirans.
Novem huic regi mensarii canes erant,
Et quidem ex his injecit pyræ duos obtruncatos:
Duodecim etiã Trojanorum magnanimorum filios fortes
Ferro mactans: mala autem mente meditabatur opera,
Inque ignis robur projecit ferreum, ut depasceretur.
Luxítq; deinde, dilectũ a. nominatim compellavit amicũ,
Salve mihi ô Patrocle, etiam in inferni domibus:
"Omnia enim jam tibi perficio, quæ antea pollicitus sum:
" Duodecim quidem Trojanorũ magnanim. filios nobiles,
" Quos unà tecum omnes ignis absumit: Hectoré a. neuti-
" Dabo Priamiden igne devorandũ, sed canibus. (quam
Sic dixit minitans: hunc verò non canes circumlania-
Nam canes quidem abegit Jovis filia Venus (bant.
Dies & noctes: rosaceóque unxit oleo
Divino, ne *quis* ipsum laceraret trahens.
Huic verò nigram nubem induxit clarus Apollo
Cœlitus ad campum: operuítque locum totum
Quantum occupabat cadaver, ne prius vis solis
Siccaret circum circa corpus nervis & membris:
Neque pyra Patrocli ardebat mortui.
Tunc rursus alia cogitavit pedibus valens divinus Achilles
Stans seorsim à pyra duos orabat ventos,
Boream ac Zephyrum, & promittebat sacrificia pretiosa:
Multa etiam libans aureo calice, supplicabat
Ut venirent, ut citissimè igne comburerent cadaver,
Lignúmque festinaret ardere: velox autem Iris
Preces audiens, internuntia venit ventis:
Hi quidem Zephyri graviter spirantis frequentes in domo
Convivium celebrabant, currens autem Iris astitit
Limine in lapideo, hi verò ut viderunt oculis,
Omnes surrexerunt, vocarúntque ipsam ad se quisque.
Illa autem sedere quidem recusavit, dixit verò verbum,
" Nõ *est* sedẽdi *tempus*: redeo enim rursus in Oceani flucta,
" Æthiopum ad terram ubi sacrificant hecatombas
" Immortalibus, ut jam & ego particeps sim sacrificiorum

Hectoris corpus á putredine prohibent Venus & Apollo

Achilles ventis supplicat.

Iris ventos accersit ad inspirandum rogo Patrocli.

"Verùm

Ποίησαν δὲ πυρὴν * ἑκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ. γρ. ἑκατόμπεδον
Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς
Πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
Δημὸν ἑλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάθυμος Ἀχιλλεὺς
Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήει·
Ἐν * δὲ τίθει μέλιτος, καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας, Γρ. δ' ἐπιθεὶ.
Πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
Ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ μεγάλα * στοναχίζων·
Ἐννέα τῷ γε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν· Γρ. στεναχίζων.
Καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας·
Δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς
Χαλκῷ δηϊόων, κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα·
Ἐν δὲ πυρὸς μένος ἧκε σιδήρεον ὄφρα νέμοιτο·
Ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον,
" Χαῖρέ μοι ὦ Πάτροκλε καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι·
" Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην·
" Δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλούς,
" Τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει, Ἕκτορα δ' οὔτι
" Δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.
Ὣς φάτ' ἀπειλήσας, τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο·
Ἀλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Ἤματα καὶ νύκτας, ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ
Ἀμβροσίῳ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων·
Τῷ δ' ἔπι κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
Οὐρανόθεν πεδίονδε, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
Ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο
Σκήλη' ἀμφὶ περὶ χρόα ἴνεσιν ἠδὲ μέλεσσιν·
Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου καίετο τεθνειῶτος·
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς, δοιοῖς ἠρᾶτ' ἀνέμοισι
Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπίσχετο ἱερὰ καλά.
Πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ λιτάνευεν
Ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοίατο * νεκρόν, Γρ. νεκροὶ
Ὕλη τ' ἐσσεύοιτο καήμεναι· ὠκέα δ' Ἶρις
Ἀράων ἀΐουσα μετάγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν.
Οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέος ἀθρόοι ἔνδον
Εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἶρις ἐπέστη
Βηλῷ ἐνὶ λιθέῳ· τοὶ δ' ὡς ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
Πάντες ἀνήϊξαν, κάλεόν τέ μιν εἰς ἕ ἕκαστος·
Ἡ δ' αὖθ' ἕζεσθαι μὲν ἀνήνατο, εἶπε δὲ μῦθον,
" Οὐχ ἕδος· εἶμι γὰρ αὖτις ἐπ' ὠκεανοῖο ῥέεθρα
" Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἑκατόμβας
" Ἀθανάτοις, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν·

" Ἀλλ'

" Verum Achilles Boream, & Zephyrum sonorum
" Venire orat, & pollicetur sacra pulchra,
" Ut pyram suscitetis ad comburendum, in qua jacet
" Patroclus, quem omnes deplorant Achivi.
Hæc quidem sic loquuta abiit, hi verò ruebant
Sonitu *cum* immenso, nubes tumultuariè agentes præ *se*:
Stat.autẽ ad põtũ pervenerũt ad flãdũ,elata est verò unda
Flatu vehementi: ad Trojã autẽ fœcundam pervenerunt,
Inq; ignem inciderunt: valde autẽ crepitavit ingens ignis:
Tota nocte verò hi ex rogo simul flammam *sursum* jecerũt
Flantes stridulè, at tota nocte velox Achilles
Aureo ex cratere, habens poculum rotundum,
Vinum exhauriens humi fudit, rigavítque terram,
Animam vocans Patrocli miseri.
Ut verò pater sui filii lamentatur ossa cremans
Adolescentis, qui moriens miseros tristitia affecit parẽtes:
Sic Achilles socii lamentabatur ossa comburens,
Reptans prope rogum, frequenter ingemiscens.
Quando verò lucifer venit lumen nuntians super terram,
Quem post crocea super mare spargitur aurora:
Tunc ignis elanguit, cessavítque flamma:
Venti autem retrò iterum abiverunt domum ut redirent
Thracium per pontum: hic verò ingemebat æstu fervens.
Pelides autem à rogo aliò sejunctus,
Procubuit defessus, & in eum dulcis somnus irruit.
At familiares Atridæ, crebri congregati sunt:
Quorũ ipsum accedentium tumultus & strepitus excitavit:
Sedit verò erectus, & ipsos verbo alloquutus est,
" Atridæque & alii optimates omnium Achivorum,
" Primùm quidem rogum extinguite nigro vino
" Omnem, quantum occupavit ignis robur: at deinde
" Ossa Patrocli Menœtiadæ colligamus
" Benè discernentes (cognitu facilia enim sunt:
" In media namque jacebat pyra, alii verò seorsum
" *In* extrema ora urebantur promiscuè equíque & viri)
" Et ea quidem in aurea phiala, & duplici adipe
" Ponamus, donec ipse ego apud inferos condar.
" Sepulchrum autem non adeo magnum ego fieri jussi,
" Sed mediocre: post modum verò & hoc Achivi
" Latúmque altúmque facite, qui me
" Posteriores in navibus transtratis superfueritis.
Sic dixit: hi autem paruerunt veloci Achilli:
Primum quidem rogum extinxerunt nigro vino, (cinis:
Quantum flamma penetraverat: profundus autem decidit

Flentes

“ Ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν
“ Ἐλθεῖν ἀρᾶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλά,
“ Ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ᾗ ἔνι κεῖται
“ Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.
Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ', ἀπεβήσετο· τοὶ δ' ὀρέοντο,
Ἠχῇ θεσπεσίῃ νέφεα κλονέοντε πάροιθεν·
Αἶψα δὲ πόντον ἵκανον* ἀήμεναι· ὦρτο δὲ κῦμα — γρ. ἀήμενοι.
Πνοιῇ ὕπο λιγυρῇ, Τροίην δ' ἐρίβωλον ἱκέσθην,
Ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαὲς πῦρ.
Παννύχιοι δ' ἄρα ταί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον,
Φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἔχων δέπας ἀμφικύπελλον,
Οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν,
Ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
Ὡς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων
Νυμφίου, ὅστε θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας·
Ὡς Ἀχιλεὺς ἑτάροιο ὀδύρετο ὀστέα καίων,
Ἑρπύζων παρὰ πυρκαϊὴν, ἀδινὰ* στοναχίζων. — γρ. στεναχίζων.
Ἦμος δ' ἑωσφόρος εἶσι φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
Ὅν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεὶρ ἅλα κίδναται ἠώς,
Τῆμος πυρκαϊὴ ἐμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ·
Οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἶκόνδε νέεσθαι,
Θρηΐκιον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενεν οἴδματι θύων.
Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἑτέρωσε λιασθεὶς,
Κλίνθη κεκμηὼς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο·
Τῶν μιν ἐπερχομένων ὅμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν
Ἕζετο δ' ὀρθωθεὶς, καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν,
“ Ἀτρείδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
“ Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσατ' αἴθοπι οἴνῳ
“ Πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
“ Ὀστέα Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο λέγωμεν,
“ Εὖ διαγινώσκοντες, ἀριφραδέα δὲ τέτυκται.
“ Ἐν μέσσῃ γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευθεν
“ Ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμὶξ ἵπποι τε καὶ ἄνδρες·
“ Καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ — γρ. κλεύθωμαι.
“ Θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼ Ἄϊδι* κεύθωμαι.
“ Τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
“ Ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
“ Εὐρύν θ' ὑψηλόν τε τιθήμεναι, οἵ κεν ἐμεῖο
“ Δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλείωνι·
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴνῳ,
Ὅσσον ἐπὶ φλὸξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·

Κλαίοντες

Fecerunt verò pyram centum pedum quoquoversus:
Inq; pyra suprema cadaver posuerũt tristes corde,(boves
Multas a. pingues oves, & flexip.tortuosa cornua habẽtes
Ante pyram excoriarunt & disposuerunt, éxque omnibus
Adipem accipiens, obtexit cadaver magnanimus Achilles
Ad pedes à capite : circũque excoriata corpora accumu-
Imposuítque mellis & olei amphoras (labat:
Ad feretrum inclinans: quatuor a. procera cervice equos
Festinanter injecit pyræ, graviter suspirans.
Novem huic regi mensarii canes erant,
Et quidem ex his injecit pyræ duos obtruncatos:
Duodecim etiã Trojanorum magnanimorum filios fortes
Ferro mactans: mala autem mente meditabatur opera,
Inque ignis robur projecit ferreum, ut depasceretur.
Luxítq; deinde, dilectũ a. nominatim compellavit amicũ,
Salve mihi ô Patrocle, etiam in inferni domibus:
" Omnia enim jam tibi perficio, quæ antea pollicitus sum:
" Duodecim quidem Trojanorũ magnanim. filios nobiles,
" Quos unà tecum omnes ignis absumit: Hectoré a. neuti-
" Dabo Priamiden igne devorandũ, sed canibus. (quam
Sic dixit minitans: hunc verò non canes circumsania-
Nam canes quidem abegit Jovis filia Venus (bant.
Dies & noctes: rosaceóque unxit oleo
Divino, ne *quis* ipsum laceraret trahens.
Huic verò nigram nubem induxit clarus Apollo
Coelitus ad campum: operuítque locum totum
Quantum occupabat cadaver, ne prius vis solis
Siccaret circum circa corpus nervis & membris:
Neque pyra Patrocli ardebat mortui.
Tunc rursus alia cogitavit pedibus valens divinus Achilles
Stans seorsim à pyra duos orabat ventos,
Boream ac Zephyrum, & promittebat sacrificia pretiosa:
Multa etiam libans aureo calice, supplicabat
Ut venirent, ut citissimè igne comburerent cadaver,
Lignúmque festinaret ardere: velox autem Iris
Preces audiens, internuntia venit ventis:
Hi quidem Zephyri graviter spirantis frequentes in domo
Convivium celebrabant, currens autem Iris astitit
Limine in lapideo, hi verò ut viderunt oculis,
Omnes surrexerunt, vocarúntque ipsam ad se quisque.
Illa autem sedere quidem recusavit, dixit verò verbum,
" Nõ *est* sedẽdi *tempus*: redeo enim rursus in Oceani flucta,
" Æthiopum ad terram ubi sacrificant hecatombas
" Immortalibus, ut jam & ego particeps sim sacrificiorum

Hectoris corpus á putredine prohibent Venus & Apollo

Achilles ventis supplicat.

Iris ventos accersit ad inspirandum rogo Patrocli.

"Verùm

Ποίησαν δὲ πυρὴν * ἑκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα·
Εν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ. γρ. ἑκατόμπεδον
Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς
Πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
Δημὸν ἑλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάθυμος Αχιλλεὺς
Ες πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήει·
Εν * δὲ πίθει μέλιτος, καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας, γρ. δ' ἐτίθει.
Πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
Εσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ μεγάλα * σοναχίζων· γρ. στεναχίζων.
Εννέα τῷ γε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν·
Καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας·
Δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς
Χαλκῷ δηϊόων, κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα·
Εν δὲ πυρὸς μένος ἧκε σιδήρεον ὄφρα νέμοιτο·
Ωμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον,
" Χαῖρέ μοι ὦ Πάτροκλε καὶ εἰν Αΐδαο δόμοισι·
" Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην·
" Δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
" Τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει, Εκτορα δ' οὔ τι
" Δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.
Ως φάτ' ἀπειλήσας, τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο·
Αλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Αφροδίτη,
Ημαρα καὶ νύκτας, ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ,
Αμβροσίῳ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων·
Τῷ δ' ἔπι κυάνεον νέφος ἤγαγε φοῖβος Απόλλων
Ουρανόθεν πεδίονδε, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
Οσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο
Σκήλη ἀμφὶ περὶ χρόα ἴνεσιν ἠδὲ μέλεσσιν·
Ουδὲ πυρὴ Πατρόκλου καίετο τεθνειῶτος·
Ενθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Αχιλλεύς·
Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς, δοιοῖς ἠρᾶτ' ἀνέμοισι
Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλά.
Πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ λιτάνευεν
Ελθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοίατο * νεκρόν, γρ. νεκροί
Υλη τ' ἐσσεύαιτο κάημεναι· ὠκέα δ' Ιρις
Αράων ἀΐουσα μετάγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν.
Οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέος ἀθρόοι ἔνδον
Εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ιρις ἐπέστη
Βηλῷ ἐπὶ λιθέῳ· τοὶ δ' ὡς ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
Πάντες ἀνήϊξαν, κάλεόν τέ μιν εἰς ἓ ἕκαστος·
Η δ' αὖθ' ἕζεσθαι μὲν ἀνήνατο, εἶπε δὲ μῦθον,
" Ουχ ἕδος· εἶμι γὰρ αὖθις ἐπ' ὠκεανοῖο ῥέεθρα
" Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἑκατόμβας
" Αθανάτοις, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν·

" Αλλ'

" Verum Achilles Boream, & Zephyrum sonorum
" Venire orat, & pollicetur sacra pulchra,
" Ut pyram suscitetis ad comburendum, in qua jacet
" Patroclus, quem omnes deplorant Achivi.
Hæc quidem sic loquuta abiit, hi verò ruebant
Sonitu *cum* immenso, nubes tumultuariè agentes præ *se*:
Stat. autẽ ad põtũ pervenerũt ad flãdũ, elata est verò unda
Flatu vehementi: ad Trojã autẽ fœcundam pervenerunt,
Inq; ignem inciderunt: valde autẽ crepitavit ingens ignis:
Tota nocte verò hi ex rogo simul flammam *sursum* jecerũt
Flantes stridulè, at tota nocte velox Achilles
Aureo ex cratere, habens poculum rotundum,
Vinum exhauriens humi fudit, rigavítque terram,
Animam vocans Patrocli miseri.
Ut verò pater sui filii lamentatur ossa cremans
Adolescentis, qui moriens miseros tristitia affecit parẽtes:
Sic Achilles socii lamentabatur ossa comburens,
Reptans prope rogum, frequenter ingemiscens.
Quando verò lucifer venit lumen nuntians super terram,
Quem post crocea super mare spargitur aurora:
Tunc ignis elanguit, cessavítque flamma:
Venti autem retrò iterum abiverunt domum ut redirent
Thracium per pontum: hic verò ingemebat æstu fervens.
Pelides autem à rogo aliò sejunctus,
Procubuit defessus, & in eum dulcis somnus irruit.
At familiares Atridæ, crebri congregati sunt:
Quorũ ipsum accedentium tumultus & strepitus excitavit:
Sedit verò erectus, & ipsos verbo alloquutus est,
" Atridæque & alii optimates omnium Achivorum,
" Primùm quidem rogum extinguite nigro vino
" Omnem, quantum occupavit ignis robur: at deinde
" Ossa Patrocli Menœtiadæ colligamus
" Benè discernentes (cognitu facilia enim sunt:
" In media namque jacebat pyra, alii verò seorsum
" *In* extrema ora urebantur promiscuè equíque & viri)
" Et ea quidem in aurea phiala, & duplici adipe
" Ponamus, donec ipse ego apud inferos condar.
" Sepulchrum autem non adeo magnum ego fieri jussi,
" Sed mediocre: post modum verò & hoc Achivi
" Latúmque altúmque facite, qui me
" Posteriores in navibus transtratis superfueritis.
Sic dixit: hi autem paruerunt veloci Achilli:
Primum quidem rogum extinxerunt nigro vino,
Quantum flamma penetraverat: profundus autem decidit (cinis:

Flentes

« Ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν
« Ἐλθεῖν ἀρᾶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλὰ,
« Ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ᾗ ἔνι κεῖται
« Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.
Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ', ἀπεβήσετο· τοὶ δ' ὀρέοντο,
Ἠχῇ θεσπεσίῃ νέφεα κλονέοντε πάροιθεν· γρ. ἀήμενοι.
Αἶψα δὲ πόντον ἵκανον* ἀήμεναι· ὦρτο δὲ κῦμα
Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ, Τροίην δ' ἐρίβωλον ἱκέσθην,
Ἐν δὲ πυρὶ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαὲς πῦρ.
Παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον,
Φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἔχων δέπας ἀμφικύπελλον,
Οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν,
Ψυχὴν κικλήσκων Πατρόκλῆος δειλοῖο.
Ὡς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων
Νυμφίου, ὅστε θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας·
Ὣς Ἀχιλεὺς ἑτάροιο ὀδύρετο ὀστέα καίων,
Ἑρπύζων παρὰ πυρκαϊὴν, ἀδινὰ* στοναχίζων.
Ἦμος δ' ἑωσφόρος εἶσι φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν, γρ. στεναχίζων.
Ὅν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεὶρ ἅλα κίδναται ἠώς,
Τῆμος πυρκαϊὴ ἐμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ·
Οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἶκόνδε νέεσθαι,
Θρηΐκιον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενεν οἴδματι θύων.
Πηλείδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἑτέρωσε λιασθεὶς,
Κλίνθη κεκμηώς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο·
Τῶν μιν ἐπερχομένων ὅμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν
Ἕζετο δ' ὀρθωθεὶς, καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν,
" Ἀτρείδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
" Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσατ' αἴθοπι οἴνῳ
" Πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
" Ὀστέα Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο λέγωμεν,
" Εὖ διαγινώσκοντες, ἀριφραδέα δὲ τέτυκται.
" Ἐν μέσσῃ γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευθεν
" Ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμὶξ ἵπποι τε καὶ ἄνδρες·
" Καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ γρ. κλεύθωμαι.
" Θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼ ἄϊδι* κεύθωμαι.
" Τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
" Ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
" Εὐρύν θ' ὑψηλόν τε τιθήμεναι, οἵ κεν ἐμεῖο
" Δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήισι λίπησθε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλείωνι·
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴνῳ,
Ὅσσον ἐπὶ φλὸξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·

Κλαίοντες

Patrocli sepulchrum. Achilles ludos funebres instituit.

Flentes verò socii pii ossa alba
Collegerunt in auream phialam & duplicem adipem;
In tentoriísque ponentes linteo subtili operuerunt:
Struxerunt sepulchrum, fundamentáque jecerunt
Circa pyram, móxque infusam terram infuderunt:
Aggesto verò tumulo redierunt: at Achilles
Ibi populum detinuit, & sedere fecit ad latũ certam. loci:
E navibus autẽ afferebat præmia lebetésque tripodásque
Equósque mulósque boúmque fortia capita,
Et fœminas bene cinctas, candénsque ferrum.
Equitibus quidem primum velocibus præclara præmia
Posuit, mulierem ut ducerent inculpatam, opera doctam
Et tripodem ansatum, duarum & viginti mensurarum
Primo: at secundo equam posuit
Sexennem, indomitam, fœtum mulum utero gestantem:
At tertio, igni non admotum deposuit lebetem
Pulchrum quatuor mensuras capientem, album etiamnũ:
At quarto posuit duo auri talenta:
Quinto autem utrinque sedem habentem phialam novam
Stetit verò rectus, & verbum inter Argivos dixit (posuit
" Atridéque & alii fortissimi Achivi,
" Equites hæc præmia expectantia jacent in circo.
" Siquidem nunc ob aliud certaremus Achivi,
" Certè ego prima capiens ad tentorium portarem.
" Scitis enim quantum mei virtute superent equi:
" Immortales enim sunt, Neptunus autem dedit ipsos
" Patri meo Peleo: hic verò rursus mihi tradidit.
" Nunc verò ego quidem manebo & unungulì equi:
" Talis enim robur eximium amiserunt aurigæ
" Mansueti, qui ipsis admodum sæpe humidum oleum
" Jubis superfudit quum lavisset aqua alba.
" Hunc hi stantes lugent, & *ad* terram ipsis
" Jubæ profusæ sunt, hi autem stant tristes corde:
" *Vos* verò alii accingimini per exercitũ, quicunq; Achivi
" Equis fidit, & curribus compactis.
Sic dixit Pelides: veloces autem equites concitati sunt
Motus est multo primus quidem rex virorum Eumelus,
Admeti charus filius, qui equitandi arte ornatus erat:
Hunc verò post Tydides surrexit fortis Diomedes:
Equos autẽ Trojan. duxit sub jugum, quos quondã abstu.
Æneæ: tamen ipsum liberavit Apollo.
Hunc autem post, Atrides motus est flavus Menelaus
Jove-satus, súbque jugum duxit veloces equos,
Æthen Agamemnoniam suúmque Podargum:

Κλαίοντες δ' ἑτάροιο ἐνηέος ὀστέα λευκὰ
Ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην, καὶ δίπλακα δημόν·
Ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν·
Τορνώσαντο δὲ σῆμα, θεμείλιά τε προβάλοντο
Ἀμφὶ πυρήν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν·
Χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα·
Νηῶν ἔκφερ' ἄεθλα λέβητάς τε τρίποδάς τε,
Ἵππους θ', ἡμιόνους τε, βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα,
Ἠδὲ γυναῖκας ἐϋζώνους, πολιόν τε σίδηρον·
Ἱππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
Θῆκε γυναῖκα ἄγεσθαι ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαν
Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα, δύω καὶ εἰκοσίμετρον
Τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
Ἑξέτε', ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέουσαν·
Αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα,
Καλόν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὔτως·
Τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα·
Πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε.
Στῆ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν,
"Ἀτρεΐδη τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
"Ἱππῆας τάδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι·
"Εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,
"Ἦ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίηνδε φεροίμην.
"Ἴστε γὰρ ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
"Ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι, Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτοὺς
"Πατρὶ ἐμῷ Πηλῆϊ· ὁ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
"Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ μένεω, καὶ μώνυχες ἵπποι.
"Τοίου γὰρ * σθένος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο Γρ. κλέος.
"Ἠπίου, ὅς σφῶϊν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον
"Χαιτάων κατέχευε λοέσσας ὕδατι λευκῷ.
"Τὸν τώ γ' ἑσταότες πενθείετον, οὔδεϊ δέ σφιν
"Χαῖται ἐρηρέδαται, τὼ δ' ἕστατον ἀχνυμένω κῆρ·
"Ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατόν, ὅστις Ἀχαιῶν
"Ἵπποισίν τε πέποιθε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.
Ὣς φάτο Πηλεΐδης· ταχέες δ' ἱππῆες ἄγερθεν.
Ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὔμηλος,
Ἀδμήτου φίλος υἱός, ὃς ἱπποσύνῃ ἐκέκαστο·
Τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,
Ἵππους δὲ Τρῳοὺς ὕπαγε ζυγόν, οὕς ποτ' ἀπηύρα
Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων.
Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος
Διογενής, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,
Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην, τὸν ἑόν τε Πόδαργον·

Illam Agamemnoni dedit Anchisiades Echepolus
Muneri, ut ne ipsum sequeretur ad Ilium altum,
Sed ibi se oblectaret manens: magnas enim ei dederat
Jupiter divitias: habitabat enim hic in ampla Sicyone,
Hanc iste sub jugum duxit valde cursus cupidam.
Antilochus autem quartus formosos instruxit equos,
Nestoris clarus filius magnanimi regis
Neleidæ: Pylii autem ei equi
Velocipedes agebant currum: pater verò ipsi prope astans
Præcepta dabat honesta, prudens intelligenti & ipsi:

Nestor de cursu filio præcepta dat.

"Antil. certè quidē te juvenem quãvis existētem dilexerũt
" Jupitérque Neptunúsque, & equitandi artem docuerunt
" Omnigenam: ideo te docere non multum opus est.
" Nosti enim rectè circa metas *currũ* flectere: sed tibi equi
" Tardissimi *in* currendo: ideo puto damnum fore.
" Horũ autē equi quidem sunt celeriores, neq; quidem ipsi
" Plura sciunt te ipso considerare.
" Sed age, jam tu dilecte *mihi* consilium manda animo
" Omnigenum, ut non te effugiant præmia.
" Arte quidem sylvicida multo præstantior quàm viribus:
" Artéque rursus gubernator in nigro ponto
" Navem celerem dirigit jactatam ventis:
" Arte etiam auriga superat aurigam:
" Sed qui tamen equis & curribus suis fidens,
" Ineptè multum vagatur huc & illuc,
" Equi autem vagantur in stadio, neque detinet:
" Qui autem & utilia novit agitans deteriores equos,
" Semper metam inspiciens flectit propè, neque eum latet
" Quo pacto primum adducat bovinis loris,
" Sed continet diligenter & præcedentem observat:
" Metã autē indicabo tibi valde manifestã, neq; te latebit
" Stat lignum aridum quantum ulna supra terram,
" Vel quercus, vel piceæ (quod quidē non putrefit imbre)
" Lapides autē ejus ex utraq; parte appositi sunt duo albi
" In angustiis viæ: planum autē equorũ curriculũ circum:
" Aut cujusdã monumentum hominis jampridem defuncti,
" Aut meta fuit tempore priscorum hominum,
" Et nunc metam posuit pedibus valens divinus Achilles.
" Huic tu valde appropinquans impelle prope currum &
" Ipse verò incumbe bene-facto in curru (equos;
" Paululum ad finistram horum: at dextrum equum
" Punge vociferans, laxáque ei habenas manibus:
" Ad metam autem tibi equus sinister appropinquet:
" Ut tibi modiolus videatur summum attigisse

Τὴν Ἀγαμέμνονος δῶκ' Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος
Δῶρ', ἵνα μή οἱ ἕποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
Ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων, μέγα γάρ οἱ ἔδωκε
Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὅ γ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
Τὴν ὅ γ' ὑπὸ ζυγὸν ἦγε μέγα δρόμου ἰσχανόωσαν.
Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος ἐΰτριχας ὡπλίσαθ' ἵππους,
Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερθύμοιο ἄνακτος
Τοῦ Νηληϊάδαο, * Πυληγενέες δέ οἱ ἵπποι γρ. πυλοιγενέες
Ὠκύποδες φέρον ἅρμα, πατὴρ δέ οἱ ἄγχι παραστὰς
Μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ·
« Ἀντίλοχ' ἤτοι μέν σε νέον περ ἐόντ' ἐφίλησαν
« Ζεύς τε, Ποσειδάων τε, καὶ ἱπποσύνας ἐδίδαξαν
« Παντοίας, τὼ καί σε διδασκέμεν οὔ τι μάλα χρεώ.
« Οἶσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἑλισσέμεν· ἀλλά τοι ἵπποι
« Βάρδιστοι θείειν, τώ τ' οἴω λοίγι' ἔσεσθαι.
« Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
« Πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
« Ἀλλ' ἄγε δὴ σὺ φίλος μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
« Παντοίην, ἵνα μή σε παρεκπροφύγῃσιν ἄεθλα.
« Μήτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων ἠὲ βίηφι·
« Μήτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
« Νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισι.
« Μήτι δ' ἡνίοχος περιγίνεται ἡνιόχοιο·
« Ἀλλ' ὃς μέν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασιν οἷσι πεποιθὼς,
« Ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἑλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
« Ἵπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
« Ὃς δέ κε κέρδεα εἰδῇ ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,
« Αἰεὶ τέρμ' ὁρόων στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἑ λήθει
« Ὅππως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμᾶσιν,
« Ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως, καὶ τὸν προὔχοντα δοκεύει.
« Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδέ σε λήσει·
« Ἕστηκε ξύλον αὖον ὅσον τ' ὄργυι' ὑπὲρ αἴης
« Ἢ δρυὸς, ἢ πεύκης, τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ·
« Λᾶε δὲ τοῦ ἑκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκὼ,
« Ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ, λεῖος δ' ἱππόδρομος ἀμφὶς·
« Ἤ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνειῶτος,
« Ἢ τό γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
« Καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
« Τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας ἐλάαν σχεδὸν ἅρμα καὶ ἵππους·
« Αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ
« Ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖιν, ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
« Κένσαι ὁμοκλήσας, εἶξαί τέ οἱ ἡνία χερσίν.
« Ἐν νύσσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω,
« Ὡς ἄν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἱκέσθαι

" Rotæ benefactæ, in lapidem verò cave impingere,
" Ne aliquo modo equósq; vulneres, & currus confringas:
" Gaudium autem aliis probrum vero tibi ipsi
" Erit: proinde dilecte *mihi*, prudens cautus esto.
" Si etenim ad metam prætervehans persequens,
" Non erit qui te assequatur transiliens, neque prætereat,
" Non si à tergo Arionem divinum impelleret
" Adrasti velocem equum, qui ex deo genitus erat:
" Aut si Laomedonteos, qui hic nutriti sunt eximii.
Sic loquutus Nestor Neleius, iterum in loco
Resedit postquã suum filiũ summatim de omnibus monuit.
Meriones verò quintus pulchrè jubatos paravit equos,
Conscenderunt autem currus, sortes verò injecerunt,
Movebat Achilles, & sors exiliit Nestoridæ
Antilochi: post hunc autem sortitus est rex Eumelus;
Hunc verò post Atrides inclytus hasta Menelaus:
Post hunc a. Meriones sortitus est ut agitaret: postremus
Tydid. longè præstantis. existẽs, sortit. est ut impel. equos.
Steterunt autem ex ordine, significavitque metas Achilles
Procul in plano campo, juxtáque speculatorem collocavit
Divinum Phœnicem, assectatorem patris sui,
Ut consideraret cursum & veritatem referret.
Cursus equitum Hi autem simul omnes super equos flagella sustulerunt,
Percusserúntque flagellis hortatíque sunt verbis
Studiosè: hi autem ocyus pervadebant campum,
Procul à navibus celeriter: sub pectoribus verò pulvis
Stabat elevatus tanquam nubes, vel procella,
Crines verò movebantur auris venti,
Currus autem interdũ quidẽ terræ appropinquabant almæ,
Interdum verò attollebantur sublimes: at aurigæ
Stabant in sellis, palpitabat autem animus uniuscujusque
Victoriæ cupidorum: imperitabat autem suis unusquisque
Equis: hi autem volabant pulverẽ excitantes *per* campum.
Sed quum jam extremum peragebant cursum veloces equi
Iterum ad mare canum, tunc utique virtus cujusque
Apparebat: statim autẽ equabus tensus est cursus, citò verò
Pheretiadæ veloces efferebantur equi: (dein
Has verò post, prætervehebantur, Diomedis mares equi
Trojani, neque valde procul erant, sed valde prope.
Semper enim currum ascensuris similes erant:
Flatu autem Eumeli dorsum latíque humeri
Calefiebant: in ipsum enim capita ponentes volabant.
Et certè pervenisset, aut dubiam *victoriam* fecisset,
Nisi Tydei filio iratus fuisset Phœbus Apollo,

“ Κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν,
“ Μή πως ἵππους κὲ τρώσῃς κατά θ' ἅρματα ἄξῃς,
“ Χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείη δὲ σοὶ αὐτῷ
“ Ἔσεται· ἀλλὰ φίλος φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι. γρ. Ἔσσεται.
“ Εἰ γάρ κ' ἐν νύσσῃ γε παρεξελάσῃσθα διώκων,
“ Οὐκ ἔσθ' ὅς κέ σ' ἕλῃσι μετάλμενος, οὐδὲ παρέλθῃ·
“ Οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι
“ Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
“ Ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε τέτραφεν ἐσθλοί.
Ὣς εἰπὼν Νέστωρ Νηλήϊος ἂψ ἐνὶ χώρῃ
Ἕζετ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἑκάστου πείρατ' ἔειπε.
Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος ἐΰτριχας ὡπλίσαθ' ἵππους·
Ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο·
Πάλλ' Ἀχιλεύς, ἐκ δὲ κλῆρος θόρε Νεστορίδαο
Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δ' ἔλαχε κρείων Εὔμηλος·
Τῷ δ' ἄρ' ἔπ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος·
Τῷ δ' ἔπι Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕστατος αὖτε
Τυδεΐδης ὄχ' ἄριστος ἐὼν λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.
Στὰν δὲ μεταστοιχεί, σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς,
Τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ, παρὰ δὲ σκοπὸν εἷσεν
Ἀντίθεον Φοίνικα ὀπάονα πατρὸς ἑοῖο,
Ὡς μεμνέῳτο δρόμου, καὶ ἀληθείην ἀποείποι.
Οἳ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποισιν μάστιγας ἄειραν,
Πέπληγόν θ' ἱμᾶσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν,
Ἐσσυμένως, οἳ δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο,
Νόσφι νεῶν ταχέως, ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη
Ἵστατ' ἀειρομένη ὥς τε νέφος ἠὲ θύελλα·
Χαῖται δ' ἐρρώοντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο·
Ἅρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πίλνατο πουλυβοτείρῃ,
Ἄλλοτε δ' ἀΐξασκε μετήορα, τοὶ δ' ἐλατῆρες
Ἕστασαν ἐν δίφροισι· πάτασσε δὲ θυμὸς ἑκάστου
Νίκης ἱεμένων, κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος
Ἵπποις· οἳ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
Ἂψ ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετή γε ἑκάστου
Φαίνετ'· ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθη δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
Αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.
Τὰς δὲ μετεξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι,
Τρώϊοι, οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς.
Αἰεὶ γὰρ δίφρου ἀναβησομένοισιν ἐΐκτην·
Πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω
Θέρμετ', ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην·
Καί νυ κεν ἢ * παρέλασσ', ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν, γρ. παρέλασσεν.
Εἰ μὴ Τυδέος υἷϊ κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,

Qui ei è manibus excussit flagellum splendidum
Hujus verò ab oculis effusæ sunt lacrymæ irati,
Quoniam has quidem videbat etiam multo magis euntes
Sui autem ei retardati fuerant sine stimulo currentes.
Neque verò Minervam dejiciens latuit Apollo
Tydiden: valde autem cito accessit ad pastorē populorū
Dedit verò ei flagellum robúrque equis immisit.
Ipsa autem ad Admeti filium indignata ivit:
Equinum verò ei fregit dea jugum; atque ei equæ
In utrámque partem viæ currebant: temo autē in terrā devo.
Ipse verò ex curru juxta rotam devolutus est;
Cubitis autem laceratus est, oréque naribúsque,
Collisus est etiam *ad* frontem in superciliis, eique oculi
Lacrymis impleti sunt: florida autem ei cohibita est vox.
Tydides vero prævertens, dirigebat unungulos equos
Multum præ aliis emicans, etenim Minerva
Equis immisit robur, & gloriam præbuit.
Hunc verò post Atrides agebat *currum* flavus Menelaus.
Antilochus autem equis imperitabat patris sui,
Antilochus suos equos hortatur
" Incumbite, & vos extendite quàm celerrime:
" Certè quidem *cum* illis contendere neutiquam jubeo
" Tydidæ equis bellicosi, quibus Minerva
" Nunc præbuit celeritatem, & ipsi gloriam attulit:
" Equos autem Atridæ assequimini, neque deficiatis,
" Statim ne vobis dedecus offundat
" Æthа fœmina existens: cur deficitis optimi?
" Sic enim dico. & certè ita fiet:
" Non vobis victus jam apud Nestorē pastorē populorum
" Erit, statim enim vos interficiet acuto ære,
" Si negligentes referamus vilius præmium.
" Sed insequimini, & festinate quàm citissimè:
" Hæc autem ego ipse machinabor & dispiciam,
" Angusta in via ut subrepam, neque me fallat.
Sic dixit: hi verò regis subveriti minas,
Magis currebant exiguo tempore: mox verò deinde
Angustiam viæ cavæ vidit Antilochus bellicosus:
Hiatus erat terræ, quâ hyemalis collecta aqua
Ruperat viæ *partem*: profundúmq; fecerat locum omnem:
Hac dirigebat Menelaus currum concursum vitans:
Antilochus autem avertens impellebat unungulos equos
Extra viam, parumper verò declinans agebat *illos*.
Atrides autem extimuit, & Antilocho loquutus est,
" Antiloche, temere equos agis: quare contine equos.
" Angusta enim via est, mox verò latiore *via* agitabis,

Ὥς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινήν.
Τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο,
Οὕνεκα τὰς μὲν ὅρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
Οἱ δέ οἱ ἐβλάφθησαν ἄνευ κέντροιο θέοντες.
Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' Ἀπόλλων·
Τυδείδην, μάλα δ' ὦκα μετέσυτο ποιμένα λαῶν
Δῶκε δέ οἱ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνῆκεν.
Ἡ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουσ' ἐβεβήκει·
Ἵππειον δέ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἱ δέ οἱ ἵπποι
Ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
Ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη, στόμα τε, ῥῖνάς τε,
Θρυλλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
Τυδείδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
Πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος, ἐν γὰρ Ἀθήνη
Ἵπποις ἧκε μένος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκε·
Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος,
Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο,
Ἔμβητον, καὶ σφῶϊ τιταίνετον ὅττι τάχιστα.
« Ἤτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὔτι κελεύω
« Τυδεΐδεω ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνη
« Νῦν ὤρεξε τάχος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν·
« Ἵππους δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνετε, μηδὲ λίπησθον,
« Καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχείην καταχεύῃ
« Αἴθη θῆλυς ἐοῦσα· πῆ λείπεσθε φέριστοι;
« Ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
« Οὐ σφῶϊν * κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν γρ. βιοτὴ
« Ἔσσεται· αὐτίκα δ' ὔμμε κατακτενεῖ ὀξέϊ χαλκῷ.
« Αἴ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον·
« Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπεύδετον ὅττι τάχιστα·
« Ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἠδὲ νοήσω,
« Στεινωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, οὐδέ με λήσει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλὴν,
Μᾶλλον ἐπιδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
Στεῖνος ὁδοῦ κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης·
Ῥωχμὸς ἔην γαίης, ᾗ χειμέριον ἀλὲν ὕδωρ
Ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·
Τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος ἁματροχιὰς ἀλεείνων·
Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
Ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.
Ἀτρεΐδης δ' ἔδεισε, καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνει,
« Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι, ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους·
« Στεινωπὸς γὰρ ὁδὸς, τάχα δ' εὐρυτέρη παρελάσσεις,

" Ne fortè ambos offendas, currui *meo* impingens.
Sic dixit: Antilochus autẽ multo etiã magis impellebat
Stimulo urgens, tanquam non audienti similis:
Quantus autem disci impetus ab humeris jacti est,
Quem juvenis emisit vir faciens periculum juventæ:
Tantum præcurrerunt: recesserunt verò retro
Atridæ *equi*, ipse enim sponte remisit agitare,
Ne fortè colliderentur in via ununguli equi
Currúsque everterent bene connexos, & ipsi
In pulveres caderent festinantes pro victoria.
Hunc & objurgans allocutus est flavus Menelaus,
" Antiloche, nullus te hominum perniciosior alius:
" Vale, quia non te verè putabamus sapientem esse Achivi
" Enim verò ne sic quidẽ sine juramento auferes præmium.
" Sic loquutus, equos hortabatur vociferatúsque est,
" Ne mihi moremini néve stetis tristes corde,
" Deficient istis pedes & genua fessa,
" *Potius* quàm vobis: ambo enim privantur juventute.
Sic dixit: hi autem regis subveriti vocem
Magis currebant: statim verò ipsis propiores facti sunt,
Argivi autem in stadio sedentes inspiciebant
Equos: hi autem volabant pulverẽ excitantes *per* campum
Primus verò Idomeneus Cretensiũ dux cõsiderabat equos
Sedebat enim extra stadium sublimis in specula.
Hunc autem procul existentem aurigam audiens
Cognovit: viditque equum conspicuum præeuntem,
Qui quidem cætero corpore totus rufus erat, inque fronte
Alba macula erat, rotunda tanquam luna:
Stetit verò rectus, & verbum inter Argivos dixit,
" O dilecti Argivorum duces & principes,
" Solus *ne* ego equos video, an & vos?
" Alii mihi videntur priores esse equi
" Alius etiam auriga videtur: illæ verò fortè alicubi
" Læsæ sunt in campo quæ ibi præstantiores erant.
" Profectò enim has primò videram metam circumflexisse
" Nunc verò nequaquã possũ videre, undique autem mihi
" Trojanorum per campũ lustrant prospectanti: (oculi
" Aut aurigæ elapsæ sunt habenæ, neque potuit
" Bene sistere circa metam, & non feliciter circumflexit:
" Ibi ipsum cecidisse reor & currus confregisse,
" Ipsæque excurrerunt, postquam furor occupavit animũ:
" Sed intuemini & vos stantes, non enim equidem
" Bene dignosco: videtur autem mihi esse vir
" Ætolus genere, intérque Argivos imperat,

“ Μή πως ἀμφοτέρους δηλήσεαι, ἅρματι κύρσας.
Ὣς ἔφατ', Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνε
Κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὡς οὐκ ἀΐοντι ἐοικώς.
Ὅσσα δὲ δίσκου οὖρα κατωμαδίοιο πέλονται,
Ὅν τ' αἰζηὸς ἀφῆκεν ἀνὴρ πειρώμενος ἥβης·
Τόσσον ἐπιδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
Ἀτρεΐδεω· αὐτὸς γὰρ ἑκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
Μή πως συγκύρσειαν ὁδῷ ἔνι μώνυχες ἵπποι,
Δίφρους τ' ἀνστρέψειαν ἐϋπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
Ἐν κονίῃσι πέσοιεν, ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.
Τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
“ Ἀντίλοχ', οὔ τις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
“ Ἔρρ', ἐπεὶ οὐ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνῦσθαι Ἀχαιοί.
“ Ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὧς ἄτερ ὅρκου οἴσῃ ἄεθλον.
Ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·
“ Μή μοι ἐρύκεσθον, μηδ' ἕστατον ἀχνύμενοι κῆρ·
“ Φθίσονται * τούτοισι πόδες καὶ γοῦνα καμόντα, γρ. φθή-σονται.
“ Ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.
Ὣς ἔφαθ'· οἳ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλὴν,
Μᾶλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δέ σφισιν ἄγχι γένοντο.
Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
Ἵππους, τοὶ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Πρῶτος δ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἐφράσαθ' ἵππους.
Ἧστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ·
Τοῖο δ' ἄνευθεν ἐόντος ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
Ἔγνω· φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,
Ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
Λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον ἠΰτε μήνη·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν,
Ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
“ Οἶος ἐγὼν ἵππους αὐγάζομαι, ἦε καὶ ὑμεῖς;
“ Ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
“ Ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἳ δέ που αὐτοῦ
“ Ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἳ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν.
“ Ἤτοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας,
“ Νῦν * οὔπω δύναμαι ἰδέειν, πάντῃ δέ μοι ὄσσε
“ Τρωϊκὸν ἀμ πεδίον παπταίνετον εἰσορόωντι· γρ. δ' οὔπῃ.
“ Ἦε τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, οὐδὲ δυνάσθη
“ Εὖ σχεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἑλίξαι·
“ Ἔνθά μιν ἐκπεσέειν οἴω, σύν θ' ἅρματα ἆξαι·
“ Αἳ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.
“ Ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὔμμες ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἔγωγε
“ Εὖ διαγιγνώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ
“ Αἰτωλὸς γενεὴν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει,

Ajacis Oilei & Idomenei contentio in ludo.

" Tydei equorum domitoris filius fortis Diomedes,
Hunc autẽ turpiter objurgavit Oilei *filius* velox Ajax.
" Idomeneu, quid coram garris? hæ autem adhuc longe
" Equæ in aerẽ tollẽtes pedes latũ per campũ insequuntur:
" Neque minimus natu es inter Argivos tantum,
" Neque tibi acutissimè ex capite cernunt oculi,
" Sed semper verbis garris: neutiquam te decet
" Loquacem esse: adsunt enim & præstantiores alii.
" Equæ autem rursus sunt priores, quæ & antea,
" Eumeli *videlicet*: nam ipse tenens lora conscendit.
Hunc autem iratus Cretensium dux contra loquutus est,
" Ajax cõtentione optime, maledice, in cæteris quoq; omnibus
" Inferior es Argivis, quoniã tibi mens est immitis(
" Age, vel tripodem deponamus vel lebetem,
" Arbitrũ autem Atridẽ Agamemnonem faciamus ambo
" Utræ anteriores equæ, ut noris quum solveris.
Sic dixit: motus est autẽ protinus Oilei *filius* celer Ajax
Iratus, asperis *ut* exciperet *eum* verbis,
Et quidem ulterius adhuc contentio processisset utrisque
Nisi Achilles surrexisset, & habuisset orationem,
Ne amplius nunc molestis contendatis verbis,
" Ajax Idomeneúque malis, quoniam non convenit,
" Atqui aliũ reprehẽdere deberetis, quicunq; talia faceret
" Sed vos in certamine sedentes inspicite
" Equos: hi autem citò ipsi festinantes pro victoria
" Huc venient: tunc verò cognoscetis singuli
" Equos Argivorum, qui secundi, qui priores.
Sic dixit: Tydides autem valde prope venit impellens.
Flagello verò semper agitabat per humeros: ipsique equi
In altum tollebantur leviter percurrentes viam:
Semper autem aurigam pulveris guttæ percutiebant:
Currus verò auro ornati stannóque,
Equos veloces sequebantur, neque profunda
Fiebat canthorum orbita retro
In tenui pulvere: hi autem properantes volabant:
Stetit verò medio in stadio; multúsque defluebat sudor
Equorum éxque summis cervicibus & à pectore in terram.
Ipse autem è curru humi desiliit nitido.
Acclinavit igitur flagellum ad jugum, neque impiger fuit
Fortis Sthenelus, sed studiosè accepit præmium;
Dedit autem ducendam sociis magnanimis mulierem,
Et tripodem ansatum ferendum: ipse verò solvit equos,
Hunc verò post, Antilochus Neleius impulit equos,
Dolis, non velocitate, præveniens Menelaum.

“ Τυδέος ἱπποδάμου υἱὸς κρατερὸς Διομήδης.
Τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένιπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
“ Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἱ δέ τ' ἄνευθεν
“ Ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δίενται·
“ Οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον,
“ Οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρκεται ὄσσε·
“ Ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι, οὐδέ τί σε χρὴ
“ Λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
“ Ἵπποι δ' αὐταὶ ἔασι παροίτεραι, αἳ τὸ πάρος περ,
“ Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὔληρα βέβηκε.
Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα,
“ Αἶαν νεῖκος ἄριστε, κακοφραδὲς, ἄλλα τε πάντα
“ Δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
“ Δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδώμεθον, ἠὲ λέβητος,
“ Ἵστορα δ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
“ Ὁππότεραι πρόσθ' ἵπποι, ἵνα γνοίης ἀποτίνων.
Ὣς ἔφατ' ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
Χωόμενος, χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσι.
Καί νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένετ' ἀμφοτέροισιν,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ φάτο μῦθον,
Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν
“ Αἶαν Ἰδομενεῦ τε κακοῖς, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε·
“ Καὶ δ' ἄλλῳ νεμεσᾶτον, ὅ, τις τοιαῦτά γε ῥέζοι;
“ Ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι, εἰσοράασθε
“ Ἵππους, οἳ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
“ Ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκαστος
“ Ἵππους Ἀργείων, οἳ δεύτεροι, οἵ τε πάροιθεν.
Ὣς φάτο· Τυδείδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων,
Μάστι δ' αἰὲν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἱ δέ οἱ ἵπποι
Ὑψόσ' ἀειρέσθην ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον·
Αἰεὶ δ' ἡνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον·
Ἅρματα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα, κασσιτέρῳ τε
Ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον, οὐδέ τι πολλὴ
Γίνετ' ἐπισσώτρων ἁρματροχιὴ κατόπισθεν
Ἐν λεπτῇ κονίῃ· τὼ δὲ σπεύδοντε πετέσθην.
Στῆ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκήκιεν ἱδρὼς
Ἵππων ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμᾶζε.
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος·
Κλῖνε δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ ζυγὸν, οὐδὲ μάτησεν
Ἴφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον·
Δῶκε δ' ἄγειν ἑτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα,
Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα φέρειν· ὁ δ' ἔλυεν ὑφ' ἵππους.
Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηλήϊος ἤλασεν ἵππους,
Κέρδεσιν οὔ τι τάχει γε παραφθάμενος Μενέλαον.

Ἀλλὰ

Sed & sic Menelaus dirigebat prope veloces equos :
Quantum verò à rota equus distat, qui quidem regem
Vehit *per* campum extensus cum curribus :
Hujus quidem tangunt canthum pili extremi
Caudæ : is autem prope admodum currit, neque magnum
Spatium in medio *per* ingentem campum currente *eo*,
Tam jam Menelaus forti Antilocho
Posterior erat : quamquã prius ad disci jactum relictus esset
Tamen ipsum statim assequutus est (crescebat enim robur
Equæ Agamemnoniæ pulchri-jubæ Æthes) (ingens
Si verò adhuc ulterius fuisset cursus ambobus,
Sic ipsum præteriisset, neque dubiam victoriam fecisset;
Sed Meriones famulus bonus Idomenei,
Posterior erat inclyto Menelao hastæ jactu.
Tardissimi etenim ejus erant pulchri-jubi equi
Infimus autem erat ad agendum currum in certamine.
Filius verò Admeti ultimus venit omnium,
Vehens currus pulchros, impellens ante equos. (chilles,
Hunc autẽ ut vidit miseratus est pedibus valẽs divinus A-
Stans autem inter Græcos verbis alatis loquutus est,

Victoribus præmia dantur.

" Ultimus vir optimus impellit unungulos equos :
" Quare age, jam ei demus præmium, ut par est,
" Secundum, at primum auferat Tydei filius.
Sic dixit, atque omnes consenserunt ut jussit,
Et ei sanè dedisset equam (approbabant enim Achivi)
" Nisi Antilochus magnanimi Nestoris filius
" Pelidem Achillem jure alloquutus fuisset surgens,
" O Achilles, valde tibi irascar, si perfeceris
" Hoc verbum, debes enim auferre præmium,
" Hæc considerãs, quos ei læsi sunt currus & veloces equi
" Ipséque bonus existens : sed debuit immortalibus
" Supplicare, ut neutiquam ultimus veniret agitans :
" Si autem ipsum miseraris, & tibi gratum est animo,
" Est tibi in tentorio aurum multum, est etiam æs;
" Et oves, sunt & tibi ancillæ, & unungui equi,
" Ex his ipsi postea sumptum da etiam majus præmium,
" Sive etiam jam nunc, ut te laudent Achivi.
" Hanc equidem non dabo déque ipsa certet
" Virorum quicunque vult mecum manibus pugnare.
Sic dixit : risit autem pedibus valens divinus Achilles,
Gratulans Antilocho, quod ei dilectus erat socius.
Et ipsum excipiens verbis alatis alloquutus est,
" Antiloche, quandoquidem jam me jubes è domo aliud
" Eumelo dare, ego quoque id perficiam.

" Dabo

Ἀλλὰ καὶ ὣς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους.
Ὅσσον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥά τ' ἄνακτα
Ἕλκῃσιν πεδίοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφι.
Τοῦ μέν τε ψαύουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκραι
Οὐραῖαι, ὁ δέ τ' ἄγχι μάλα τρέχει. * οὐδέ τι πολλὴ γρ. οὐδέ τι
Χώρη μεσσηγὺς πολέος πεδίοιο θέοντος·
Τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
Λείπετ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς * δίσκουρα λέλειπτο. γρ. δίσκ' οὖρα.
Ἀλλά μιν αἶψα κίχανεν, ὀφέλλετο γὰρ μένος ἠΰ γρ. κὶν
Ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης καλλίτριχος Αἴθης·
Εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισι, δίσκου ῥῖπ
Τῷ κέν μιν παρέλασσ', οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκεν.
Αὐτὰρ Μηριόνης θεράπων ἐῢς Ἰδομενῆος,
Λείπετ' ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν.
Βάρδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι,
Ἥκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἅρμ' ἐν ἀγῶνι·
Υἱὸς δ' Ἀδμήτοιο πανύστατος ἤλυθεν ἄλλων,
Ἕλκων ἅρματα καλά, ἐλαύνων * πρόσσοθεν ἵππους. γρ. πρόσσωθ'.
Τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
Στὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε,
“ Λοῖσθος ἀνὴρ ἄριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους·
“ Ἀλλ' ἄγε δή οἱ δῶμεν ἀέθλιον ὡς ἐπιεικὲς
“ Δεύτερ', ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον ὡς ἐκέλευε·
Καί νύ κεν οἱ πόρεν ἵππον, ἐπῄνησαν γὰρ Ἀχαιοί,
Εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς,
Πηλεΐδην Ἀχιλῆα δίκῃ ἠμείψατ' ἀναστάς,
“ Ὦ Ἀχιλεῦ μάλα τοι κεχολώσομαι, αἴ κε τελέσσῃς
“ Τοῦτο ἔπος, μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,
“ Τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβεν ἅρματα καὶ ταχέ' ἵππω,
“ Αὐτός τ' ἐσθλὸς ἐών· ἀλλ' ὤφελεν ἀθανάτοισιν
“ Εὔχεσθαι, τό κεν οὔτι πανύστατος ἦλθε διώκων.
“ Εἰ δέ μιν οἰκτείρεις, καί τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ,
“ Ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκὸς,
“ Καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμωαὶ, καὶ μώνυχες ἵπποι,
“ Τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,
“ Ἠὲ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
“ Τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω, περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω
“ Ἀνδρῶν ὅς κε θέλῃσιν ἐμοὶ χείρεσσι μάχεσθαι.
Ὣς φάτο, μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος,
Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
“ Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δή με κελεύεις οἴκοθεν ἄλλο
“ Εὐμήλῳ ἐπιδοῦναι, ἐγὼ * δέ κε καὶ τὸ τελέσσω· γρ δὴ καὶ.

“ Δώσω

" Dabo ei thoracem quem ab Asteropæo abstuli
" Aureum, quem extrema ora fulgentis stanni
" Cingit : valde sanè eo dignus erit.
Dixit, & Automedonti dilecto jussit socio
Ut ferret è tentorio, is verò ivit, & ei attulit.
Eumelo autem in manibus ponebat, hic verò accepit lætus
Inter hos autem & Menelaus surrexit animo dolens,
Antilocho graviter iratus, præcóque *ei* in
Manibus sceptrum posuit tacereque jussit
Argivos : ipse autem deinde loquutus est divinus vir.

Menelaus in ludo irascitur Antilocho.

Antiloche, antè prudens, quid egisti ?
" Dedecorasti quidē meā virtutē : læsisti autē mihi equos
" Tuos dum facis præcedere, qui multo inferiores erant.
" Sed agite, Argivorum duces & principes,
" Communiter utrisque judicate, non ad gratiam,
" Ne quando quis dicat Achivorum loricatorum,
" Antilochum mendaciis opprimens Menelaus
" Abit equam agens, quod ei longè pejores erant
" Equi, ipse autem melior dignitatéque potentiáque.
" Eia verò ipse judicabo, & me nullum puto
" Alium increpaturū Danaorū : rectū enim erit *judicium*.
" Antiloche, eia huc ades generose, ut æquum est :
" Stans ante equos, & currum, & flagellum
" Manibus tenens mobile, quo antea agitabas
" Equos tangens, terram ambientem Neptunum
" Jurato, te non sponte meum dolo currum impedivisse.
Hunc autem Antilochus prudens contra loquutus est
" Patere nunc, multo enim ego junior sum
" Te rex Menelae, tu autem senior & præstantior.
" Scis qualia juvenis viri peccata sunt :
" Acutior namque mens, imbecille verò consilium,
" Ideo ferat tibi animus : equam verò tibi ipse
" Dabo quam accepi : & si è domo aliud
" Majus requiras, mox sanè quamprimum dare
" Mallem, quam tibi ô nobilis, diebus omnibus
" Ex animo cecidisse, & deos offendisse.

Antilochus Menelaum cedendo vincit

Dixit, & equam ducens magnanimi Nestoris filius
In manibus posuit Menelai : hujus autem animus
Lætatus est, velut circa spicas ros
Segetis crescentis, quando horrent arva :
Sic tibi Menelae in mentibus animus lætatus est,
Et ipsum edita voce verbis alatis alloquutus est,
" Antiloche, nunc quidem tibi ego cedam ipse
" Iratus, quoniam non levis, neque stolidus

“ Δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον * ἀπηύρων γρ. ἀπηύρων.
“ Χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέροιο
“ Ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιος ἔσται.
Ἦ ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρῳ,
Οἰσέμεναι κλισίηθεν, ὁ δ' ᾤχετο, καί οἱ ἔνεικεν·
Εὐμήλῳ δ' ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
Τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀχεύων,
Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος, ἐν δ' ἄρα κῆρυξ
Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαί τ' ἐκέλευσεν
Ἀργείους· ὁ δ' ἔπειτα μετηύδα ἰσόθεος φώς,
“ Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας;
“ Ἤσχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετήν, βλάψας δέ μοι ἵππους,
“ Τοὺς σοὺς πρόσθε βαλών, οἵ τοι πολὺ χείρονες ἦσαν·
“ Ἀλλ' ἄγετ' Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
“ Ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσατε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ,
“ Μήποτέ τις εἴπῃσιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
“ Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βιησάμενος Μενέλαος,
“ Οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χείρονες ἦσαν
“ Ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε βίῃ τε.
“ Εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καί μ' οὔ τινα φημὶ
“ Ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται.
“ Ἀντίλοχ', * αἰ δ' ἄγε δεῦρο διοτρεφές, ἣ θέμις ἐστί, γρ. εἰ δ'.
“ Στὰς ἵππων προπάροιθε καὶ ἅρματος, αὐτὰρ ἱμάσθλην
“ Χερσὶν * ἔχων ῥαδινήν, ᾗ περ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες, γρ. ἔχε.
“ Ἵππων ἁψάμενος, γαιήοχον ἐννοσίγαιον
“ Ὄμνυθι, μὴ μὲν ἑκὼν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἅρμα πεδῆσαι.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
“ Ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἔγωγε νεώτερός εἰμι
“ Σεῖο ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων·
“ Οἶσθ' οἷαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσι.
“ Κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις·
“ Τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη, ἵππον δέ τοι αὐτὸς
“ Δώσω τὴν ἀρόμην, εἰ καί νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο
“ Μεῖζον * ἀπαιτήσαις, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι γρ. ἐπαιτήσειας.
“ Βουλοίμην, ἢ σοί γε, διοτρεφές, ἤματα πάντα
“ Ἐκ θυμοῦ πεσέειν καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός.
Ἦ ῥα καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
Ἐν χείρεσσι τίθει Μενελάου· τοῖο δὲ θυμὸς
Ἰάνθη, ὡσεί τε περὶ σταχύεσσιν ἐέρση
Ληΐου ἀλδήσκοντος ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
Ὣς ἄρα σοί Μενέλαε μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
“ Ἀντίλοχε, νῦν μέν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς
“ Χωόμενος, ἐπεὶ οὔ τι παρήορος οὐδ' ἀεσίφρων

“ Ἤδη

" Eras antea : nunc sanè mentem vicit juventus :
" Satius autem fuerit cavere præstantiores ne decipias.
" Non enim me citò alius quispiam mitigasset Achivûm.
" Sed tu jam multa passus es, & multa sustinuisti,
" Tuúsque pater bonus, & frater gratiâ mei.
" Ideo tibi precanti obsequar, atque equam
" Dabo, meam licet existentem, ut intelligant & hi
" Quod meus nunquam animus superbus & sævus.
Dixit & Antilochi Noemoni dedit socio
Equā abducere : hic autē postea lebetē accepit splendentem.
Meriones verò sustulit duo auri talenta
Quartus ut impulit, quintū verò relinquebatur præmium,
Utrinque sedē habens phiala, quam Nestori dedit Achilles,
Argivorum per cœtum ferens, dixítque astans,
" Accipe nunc & tibi hoc senex munus sit, (ipsum
Achilles Nestori phialam donat. " Patrocli sepulturæ monumentū ut sit : nō enim amplius
" Videbis inter Argivos : do autem hoc tibi præmium
" Gratis, non enim cæstibus pugnabis neque luctaberis
" Neque jaculorum certamen inibis, neque pedibus
" Curres : jam enim gravis senectus occupat.
Sic fatus in manibus posuit : hic autē accepit gaudens,
Et ipsum inclamans verbis alatis alloquutus est,
Sanè hæc omnia fili, decenter dixisti. (manus
Nestor Achilli gratias agit. " Non enim amplius firma membra, ô amice, pedes, neq;
" Ab humeris utrinque moventur agiles.
" Utinam ita pubescerem robúrque mihi firmum esset
" Ut quum regem Amaryncea sepelierunt Epei
" In Buphrasio, filii autem posuerunt regis præmia,
" Ubi nullus mihi similis vir erat, neque Epeorum,
" Neque ipsorum Pyliorū, neque Ætolorū magnanimorum.
" Pugnis quidem vici Clytomedea, Enopis filium :
" Ancæum verò lucta Pleuronium, qui in me surrexit :
" Iphiclum autem pedibus præcurri, licet agilis esset :
" Hasta verò superavi Phyleúmque & Polydorum :
" Solis me equis præverterunt Actoris filii
" Multitudine superantes, invidentes ob victoriam,
" Eò quòd jam maxima ab ipsis relicta erant præmia :
" Hi vero erant gemini, alter quidē firmiter aurigabatur,
" Firmiter aurigabatur, alter verò flagello imperitabat.
" Talis quondam eram : nunc autem juniores subeant
" Opera ejusmodi : me verò oportet senectæ duræ
" Parere : tunc autem excellebam inter heroas.
" Sed abi ac tuo socio certaminibus inferias fac.
" Hoc autem ego libens accipio, gaudéque mihi cor

" Quod

“ Ἤδη πάρεξε νόον νίκησε νεοίη.
“ Βέλτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν.
“ Οὐ γάρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν.
“ Ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πολλ' ἔπαθες καὶ πολλ' ἐμόγησας,
“ Σός τε πατὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς εἵνεκ' ἐμεῖο.
“ Τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἠδὲ καὶ ἵππον
“ Δώσω ἐμήν περ ἐοῦσαν, ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε,
“ Ὡς ἐμὸς οὔ ποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
Ἦ ῥα καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταίρῳ
Ἵππον ἄγειν, ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἕλε παμφανόωντα·
Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύο χρυσοῖο τάλαντα
Τέτρατος, ὡς ἔλασεν· πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον
Ἀμφίθετος φιάλη, τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεὺς,
Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔειπε παραστάς,
“ Τῆ νῦν, καὶ σοὶ τοῦτο γέρον, κειμήλιον ἔστω,
“ Πατρόκλοιο τάφου μνῆμ' ἔμμεναι, οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
“ Ὄψει ἐν Ἀργείοισι, δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον
“ Αὔτως· οὐ γὰρ * πύξ γε μαχήσεαι, οὐδὲ παλαίσεις, γρ πὺξ μεμαχῆσαι.
“ Οὐδ' ἔτ' ἀκοντιστὺν ἐσδύσεαι οὐδὲ πόδεσσι
“ Θεύσεαι· ἤδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας * ἐπείγει. γρ. ἔπεισι καὶ
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
“ Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα τέκος κατὰ μοῖραν ἔειπες. ἱκάνει.
“ Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδέ τε χεῖρες
“ Ὤμων ἀμφοτέρωθεν * ἐπαΐσσονται ἐλαφραί. γρ. ἀπαΐξονται.
“ Εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
“ Ὡς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ
“ Βουπρασίῳ, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα·
“ Ἔνθ' οὔ τίς μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', οὔτ' ἄρ' Ἐπειῶν,
“ Οὔτ' αὐτῶν Πυλίων, οὔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
“ Πὺξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα Ἤνοπος υἱόν·
“ Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη·
“ Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον ἐσθλὸν ἐόντα.
“ Δουρὶ δ' ὑπειρέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.
“ Οἴοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
“ Πλήθει πρόσθε βαλόντες ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
“ Οὕνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόθι λείπετ' ἄεθλα.
“ Οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν,
“ Ἔμπεδον ἡνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν.
“ Ὥς ποτ' ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
“ Ἔργων τοιούτων, ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ
“ Πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἡρώεσσιν.
“ Ἀλλ' ἴθι καὶ σὸν ἑταῖρον ἀέθλοισι κτέριζε·
“ Τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,

“ Ὡς

Achilles pugnatorũ certamen constituit.

" Quod mei semper recordaris benevoli, neque te lat...
" Honore, quo me decet honorari inter Achivos:
" Tibi autem dii pro his gratiam plurimam referant.
Sic dixit: Pelides autẽ ingentem per cœtum Achivorum
Ivit postquam omnem laudationem audivit Nelidæ.
Cæterùm ipse pugilatus difficilis proposuit præmia,
Mulam laboriosam ducens ligavit in circo,
Sexennem, indomitam, quæque difficillima ad domandũ:
Atque victo posuit poculum rotundum.
Stetit autem rectus, & verbum inter Argivos dixit,
" Atridæque & cæteri bene ocreati Achivi, (simi sunt
" Viros duos pro his *præmiis* jubemus qui quidẽ præstantis-
" Pugnis altè elatis percutere: cui autem Apollo
" Dederit victoriam, sciántque omnes Achivi,
" Mulam patientem operum ducens ad tentorium eat:
" At victus poculum feret rotundum.
Sic dixit: prodit verò statim vir amplúsque magnúsq;
Peritus pugilatus filius Panopei Epeus,
Attigit autem mulam laboris patientissimam, dixítque,
" Prope veniat quicunque poculum feret rotundum,
" Mulam verò non puto aliquẽ abducturum Achivorum,
" Pugilatu vincentem, quoniã glorior esse præstantissimus
" An non satis quod *in* prælio inferior sũ? nullo enim modo
" Omnium operum peritum eundem virum esse. (licet
" Sic enim dicam, quod certè & perficietur,
" Ex adverso corpus disrumpam & ossa confringam:
" Pollinctores autem ei hic frequentes remaneant,
" Qui ipsum efferant meis manibus prostratum.
Sic dixit: omnes autem obmutuerunt silentio:
Euryalus verò ei solus restitit deo par vir,
Mecistei filius Talaionidæ regis,
Qui quondam Thebas venit, mortui OEdipodis
Ad exequias: ibi autem omnes superabat Thebanos.
Hunc quidem Tydides hasta inclytus circum-curabat
Adhortans verbis: valde verò ipsi volebat victoriam:
Cingulum autem ei primum circumposuit, at postea
Dedit lora affabre facta bovis agrestis:
Hi autem accincti iverunt in medium certamen,
Ex adverso verò elevatis manibus validis simul ambo
Congressi sunt, atque ipsis graves manus commixtæ sunt,
Gravísque crepitus maxillarum factus est, fluebatq; sudor
Undique ex membris, irruit autem divinus Epeus,
Percussitque circumspectantẽ in malã, neque amplius diu
Stetit: ipsius enim succiderũt nitidã membra.

« Ὡς μευ ἀεὶ μέμνησαι ἐνηέος, οὐδέ σε λήθω
« Τιμῆς ἧς τέ μ' ἔοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς
« Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.
Ὣς φάτο· Πηλείδης δὲ πολὺν καθ' ὅμιλον Ἀχαιῶν
Ὤιχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλείδαο.
Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν * ἄεθλα· γρ. ἄεθλον·
Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἀγῶνι
Ἑξέτε', * ἀδμήτην, ἥτ' ἀλγίστη δαμάσασθαι· γρ. ἀδμῆτιν·
Τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.
Στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
« Ἀτρείδη τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
« Ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
« Πὺξ μάλ' ἀνασχομένω πεπληγέμεν· ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων
« Δώῃ καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί,
« Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίηνδε νεέσθω·
« Αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.
Ὣς ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
Εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός·
Ἅψατο δ' ἡμιόνου ταλαεργοῦ, φώνησέν τε·
« Ἆσσον ἴτω, ὅς τις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον,
« Ἡμίονον δ' οὔ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν,
« Πυγμῇ νικήσαντ', ἐπεὶ εὔχομαι εἶναι ἄριστος.
« Ἦ οὐχ ἅλις ὅττι μάχης ἐπιδεύομαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν
« Ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
« Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
« Ἀντικρὺ χρόα τε ῥήξω, σύν τ' ὀστέ' ἀράξω.
« Κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὖθι μενόντων,
« Οἵ κέ μιν ἐξοίσουσιν ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίστατο, ἰσόθεος φώς,
Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος·
Ὅς ποτε Θήβασδ' ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
Ἐς τάφον· ἔνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμείωνας.
Τὸν μὲν Τυδείδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο
Θαρσύνων ἔπεσιν· μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.
Ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
Δῶκεν ἱμάντας ἐϋτμήτους βοὸς ἀγραύλοιο.
Τὼ δὲ ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα·
Ἄντα δ' ἀνασχομένω, χερσὶ στιβαρῇσιν ἅμ' ἄμφω
Σὺν ῥ' ἔπεσον, σὺν δέ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν·
Δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γένετ'· ἔῤῥεε δ' ἱδρὼς
Πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὄρνυτο * δῖος Ἐπειός, γρ. δῖος
Κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Ἑστήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα. γρ. Εἱστήκειν·

At veluti quando à stridore Boreæ resiliit piscis
Littore in algoso, niger autem ipsum fluctus operit:
Sic percussus resiliit: at magnanimus Epeus
Manibus prehēdens erexit: dilecti autē circūsteterūt socii,
Qui ipsum ducebant per cœtum labantibus pedibus,
Sanguinē crassū expuentē, caput rejectantē in alterā partē:
Alienatum mente autem apud se collocarunt ducentes:
Ipsique euntes portabant poculum rotundum.
Pelides autem mox alia tertia posuit præmia,
Ostentans Danais, luctæ laboriosæ:
Nempe vincenti magnum tripodem igni aptum,
Hunc verò duodecim boū pretio inter se æstimabāt Achivi,
Viro autem victo mulierem in medium posuit: (bobus,
Multa autem sciebat opera, æstimabantque ipsum quatuor
Stetit verò rectus & verbum inter Argivos dixit,
Surgite qui & hujus certaminis periculum facietis.
Ajacis & Ulyssis lucta. Sic dixit: prodiit autem magnus Telamonius Ajax,
Ulysses verò astutus surrexit dolos sciens:
Accincti autem hi iverunt in medium certamen,
Ulnis verò invicem corripuerunt manibus validis:
Sicut autem quando *crepant* trabes quas inclytus coaptavit
Domus altæ, impetus ventorum vitans: (architectus
Sic crepuerunt dorsa validis à manibus
Tracta fortiter, atque humidus defluebat sudor:
Frequentes autem vibices per lateráque & humeros
Sanguine rubentes extiterunt: hi verò valde semper
Victoriam desiderabant tripode pro fabrefacto:
Neque Ulysses poterat dimovere, terræque admovere:
Neque Ajax poterat: fortis autem prohibebat vis Ulyssis
Sed quando jam tædio afficerentur bene ocreati Achivi,
Tum verò ipsum alloquutus est magnus Telamonius Ajax,
Generose Laertiade sapientissime Ulysses,
Vel me tolle, vel ego te: hæc autem Jovi omnia curæ erunt.
Sic fatus sustulit: doli verò non oblitus est Ulysses.
Percussit ponè coxam nactus, labefactavítque membra,
Dejecítque retro: in pectus autem Ulysses
Decidit: populi verò mirabantúrque stupebántque.
Secundo autem sustulit multa passus divinus Ulysses,
Movit verò paululum à terra neque levavit,
Genu verò implicuit ínque terram ceciderunt ambo
Prope invicem, fœdabantúrque pulvere.
Et tertio rursus surgentes luctati fuissent,
Nisi Achilles ipse surrexisset & cohibuisset,
" Ne amplius contendite, neque conterimini malis:

Ως δ' ὅτ' ὑπὸ φρικὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθὺς
Θῖν' ἐπὶ φυκιόεντι, μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν· γρ. ἐν φυκ.
Ως πληγεὶς ἀνέπαλτ'· αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς
Χερσὶ λαβὼν ὤρθωσε, φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι,
Οἵ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν,
Αἷμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἑτέρωσε,
Καδ δ' ἀλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἷσαν ἄγοντες·
Αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.
Πηλεΐδης δ' αἶψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα,
Δεικνύμενος Δαναοῖσι παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς,
Τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
Τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τῖον Ἀχαιοί·
Ανδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκε·
Πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα· τίον δέ ἑ τεσσαράβοιον.
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν,
Ορνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθον.

Ως ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ανδ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο κέρδεα εἰδώς.
Ζωσαμένω δ' ἄρα τώ γε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
Αγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῇσιν·
Ως δ' ὅτ' ἀμείβοντες, τούς τε κλυτὸς ἤραρε τέκτων γρ. τὰς
Δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων· γρ.
Τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
Ελκόμενα στερεῶς, κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρώς·
Πυκναὶ δὲ σμώδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
Αἵματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον· οἳ δὲ μάλ' αἰεὶ
Νίκης ἱέσθην τρίποδος πέρι ποιητοῖο·
Οὔτ' Ὀδυσσεὺς δύνατο σφῆλαι, οὔδει τε πελάσσαι,
Οὔτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχεν ἲς Ὀδυσῆος.
Αλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζον ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς,
Δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Η μ' ἀνάειρ', ἢ ἐγὼ σέ· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.

Ως εἰπὼν ἀνάειρε, δόλου δ' οὐ λήθετ' Ὀδυσσεύς·
Κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχών, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
Κὰδ δ' ἔβαλ' ἐξοπίσω, ἐπὶ δὲ στήθεσσιν Ὀδυσσεὺς
Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε·
Δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονὸς, οὐδ' ἄρ' ἄειρε·
Εν δὲ γόνυ γνάμψεν, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
Πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κονίῃ·
Καί νυ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον, γρ. ἐρίζ-
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ κατέρυκε· -εθον.
“Μήκετ' ἐρείδεθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσι·

"Victoria ambobus: præmia autem æqualia accipientes
"Abite, ut & cæteri certent Achivi.
"Sic dixit: hi autē hunc libenter audierunt & paruerunt,
Et absterso pulvere induerunt vestes.
Pelides autem mox alia posuit velocitatis præmia,
Argenteum cratera fabrefactum: sex verò mensuras
Capiebat: at pulchritudine superabat omnem supra terram
Longè, quoniam Sidones ingeniosi scitè elaborarant.
Phœnices autem attulerant viri per cæruleum pontum,
Steterántque in portubus: Thoanti verò dono dederant:
Pro filio verò Priami Lycaone pretium dedit
Patroclo heroi Jasonides Euneus:
Et hoc Achilles posuit præmium sui socii,
Quicunque levissimus pedibus velocibus esset:
Secundo autem bovem posuit, magnum & pinguē adipe;
Semitalentum verò auri ultimo posuit.
Stetit autem rectus, & sermonem inter Argivos habuit,
"Surgite qui & hujus certaminis periculum facietis.
Sic dixit: prodiit autem statim Oilei *filius* velox Ajax,
Surrexit etiam Ulysses vafer, deinde autem Nestoris filius
Antilochus (hic enim rursus juven. pedib. omnes vincebat)
Steterunt autem ordine, ostendítque metam Achilles.
His verò à carceri. porrigebatur cursus: celeriter autem
Exivit Oiliades: post verò ruit divinus Ulysses (pallas
Prope admodum, ut quum aliquis mulieris pulchræ
Ad pectus est radiolus, quē scitè admodū manibus explicat
Stamen extrahens extra licium, propéque admovet
Pectori: sic Ulysses currebat prope, atque à tergo
Vestigia premebat pedibus antequā pulvis circūfunderetur,
Inque ejus caput, fundebat halitum divinus Ulysses,
Semper facilè currens: acclamabant verò omnes Achivi
Victoriæ cupido, valde autem festinantem hortabantur.
Sed quum jam extremū peragebant cursum, mox Ulysses
Precatus est Minervam cæsiam suo in animo,
"Exaudi dea, felix mihi auxiliatrix veni pedibus,
Sic dixit precans: hunc autem exaudivit Pallas Minerva:
Membra fecit levia pedes, & manus supernè.
Sed quum jam essent assequuturi præmium,
Tunc Ajax quidem lapsus est currens, læsit enim Minerva:
Ubi boū fusum erat stercus interfectorū, valde fugientium
Quos ob Patroclum mactarat pedibus velox Achilles.
Ibi stercore bovino impletus est ósque naréſque,
Cratera autem abstulit patiens divinus Ulysses,
Ut venerat prævertens: at bovem accepit illustris Ajax,

Certamen celeritatis pedum.

Stetit

"Νίκη δ' ἀμφοτέροισιν· ἀέθλια δ' ἶσ' ἀνελόντες
"Ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο·
Καί ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην δύσαντο χιτῶνας.
Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἄεθλα,
Ἀργύρεον κρητῆρα τετυγμένον· ἓξ δ' ἄρα μέτρα
Χάνδανεν· αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν
Πολλόν· ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,
Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
Στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
Υἱὸς δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκε
Πατρόκλῳ ἥρωϊ Ἰησονίδης Εὔνηος.
Καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλιον οὗ ἑτάροιο,
Ὅς τις ἐλαφρότατος ποσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο·
Δευτέρῳ* αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ· γρ. δ' αὖ
Ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λοισθήϊ' ἔθηκε.
Στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν,
"Ὄρνυσθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
Ὣς ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱὸς
Ἀντίλοχος· ὁ γὰρ αὖτε νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα.
Στὰν δὲ μεταστοιχί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς.
Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
Ἔκφερ' Ὀϊλιάδης· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἄγχι μάλ', ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς ἐϋζώνοιο
Στήθεός ἐστι κανών, ὅν τ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσσῃ γρ. χερσὶ
Πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
Στήθεος· ὣς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν, αὐτὰρ ὄπισθεν
Ἴχνια τύπτε πόδεσσι πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
Κὰδ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέ' ἀϋτμένα δῖος Ὀδυσσεὺς
Αἰεὶ ῥίμφα θέων· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
Νίκης* ἱεμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον. γρ. ἱεμένῳ
Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
Εὔχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ὃν κατὰ θυμόν·
"Κλῦθι θεά, ἀγαθή μοι ἐπίρροθος ἐλθὲ ποδοῖϊν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαΐξασθαι ἄεθλον,
Ἔνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θέων· βλάψεν γὰρ Ἀθήνη,
Τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων,
Οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἐν δ' ὄνθου βοέου πλῆτο στόμα τε ῥῖνάς τε·
Κρητῆρ' αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ὡς ἦλθε φθάμενος, ὁ δὲ βοῦν ἕλε φαίδιμος Αἴας.

Stetit autem cornu manibus tenens bovis agrestis,
Stercus expuens, interque Argivos dixit,
" Proh dii! certè mihi læsit dea pedes, quæ jamdudum
" Veluti mater Ulyssi adstat & auxiliatur.
Sic dixit hi autem omnes super ipso suaviter riserunt,
Antilochus verò jam extremum abstulit præmium
Ridens, & verbum inter Argivos dixit.
" Scientibus vobis dico omnibus amici, quod adhuc &
" Immortales honorant ætate provectiores homines:
" Ajax enim me paulo natu grandior est:
" Hic autem prioris seculi *est*, priorúmque hominum,
" Crudæ senectæ verò ipsum dicunt esse: difficile autem
" Pedibus *cum eo* contendere Achivis, præterquam Achilli.
Sic dixit, ornavítque velocem pedibus Peliden.
" Hunc autem Achilles verbis respondens allocutus est,
" Antiloche non quidem tibi inanis dicetur laus mea,
" Sed tibi semitalentum ego auri addam.
Sic fatus in manibus posuit, hic verò accepit lætus.
At Pelides quidem longam hastam
Deposuit in circum proferens, scutum & galeam,
Arma Sarpedonis: quæ ei Patroclus abstulerat.
Stetit autem rectus, & sermonem inter Argivos habuit.
" Viros duos de his jubeamus, qui præstantissimi *sunt*,
" Arma indutos, sumpto acuto ferro,
" Sui invicem coram exercitu periculum facere.
" Uter præoccupaverit appetens corpus pulchrum,
" Attigeritq; intestina perque arma & nigrum sanguinem,
" Huic quidē ego dabo hūc ensē argenteis clavis distinctum
" Pulchrum, Threicium, quo quidem Asteropæum privavi.
" Arma autem ambo communia hæc ferant:
Et eis convivium lautum apponam in tentoriis.
Ajax & Diomedes hastis certant.
Sic dixit: prodiit verò postea magnus Telamonius Ajax.
Post autem Tydides prodiit fortis Diomedes.
Hi vero postquā ex utraq; parte multitudinis armati sunt,
In medium utrorúmque congressi sunt prompti pugnare,
Horrendo aspectu; stupor autem tenebat omnes Achivos.
Quum verò jam proximi essent sibi invicem irruentes,
Ter quidem irruerunt, térque cominus impetum fecerunt.
Tunc Ajax quidem deinde per scutum undique æquale
Percussit, neq; corpus attigit, prohibuit enim intus thorax.
Tydides autem deinde supra scutum magnum
Semper cervicem assequebatur splendidæ hastæ cuspide.
Et tunc Ajaci timentes Achivi,
Cessantes jusserunt præmia paria referre.

Στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο,
Ονθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν,
“ Ω πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἣ τὸ πάρος περ
“ Μήτηρ ὣς, Ὀδυσῆϊ παρίσταται, ἠδ' ἐπαρήγει.
Ως ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοισθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον
Μειδιόων, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν,
“ Εἰδόσιν ὔμμι ἐρέω πᾶσιν φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν
“ Ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιοτέρους ἀνθρώπους.
“ Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ' ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν.
“ Οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς προτέρων τ' ἀνθρώπων,
“ Ωμογέροντα δέ μιν φασ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
“ Ποσσὶν ἐριδήσασθ' Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.
Ως φάτο, κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλεΐωνα.
Τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν,
“ Ἀντίλοχ', οὐ μέν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος,
“ Ἀλλά τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.
Ως εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
Αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα, καὶ τρυφάλειαν,
Τεύχεα Σαρπήδονος, ἅ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα.
Στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν,
“ Ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν ὥ περ ἀρίστω
“ Τεύχεα ἑσσαμένω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἑλόντε,
“ Ἀλλήλων προπάροιθεν ὁμίλου πειρηθῆναι.
“ Ὁππότερός κε φθῇσιν ὀρεξάμενος χρόα καλόν,
“ Ψαύσῃ δ' ἐνδίνων διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα,
“ Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον
“ Καλὸν Θρηΐκιον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον * ἀπηύρα, γρ. ἀπηύρων.
“ Τεύχεα δ' ἀμφότεροι ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων,
“ Καί σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν.
Ως ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ἂν δ' ἄρα Τυδεΐδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης.
Οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
Ἐς μέσσον * ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
Δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιούς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν * ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, Γρ. ὁμφοτέρω.
Τρὶς μὲν ἐπήϊξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὁρμήθησαν. γρ. ἴσαν.
Ἔνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην
Νύξ', οὐδὲ χρό' ἵκανεν· ἔρυτο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ.
Τυδεΐδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μεγάλοιο
Αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῇ.
Καὶ τότε δή ῥ' Αἴαντι περιδείσαντες Ἀχαιοὶ,
Παυσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἶσ' ἀνελέσθαι.

At Tydidæ dedit magnum ensem heros
Cum vagina proferens & fabrefacto loro.
Cæterũ Pelides posuit discũ solidũ, in id tantum conflat[um],
Quem prius jactabat ingens robur Eetionis:
At hunc quidem interfecit pedibus fortis divinus Achill[es],
Illum verò duxerat ad naves cum aliis possessionibus.
Stetit autem rectus, & sermonem inter Argivos habuit,
Surgite. qui hoc etiam certamen experiemini
" Si cui vel longissimè *in Græcis* pingues agri *sunt*,
" Habebit ipsum etiam in quinque circumvolutos annos
" Quo utatur: non enim illi indigens ferro
" Pastor, neque arator ibit ad urbem, sed *usum* præbebit.
Sic dixit: prodiit autem postea bellicosus Polypoetes,
Surrexit etiam Leontei forte robur divini:
Surrexit etiam Ajax Telamonides & divinus Epeus:
Ordine autem stabant: discúmque accepit divinus Epeus,
Misitque rotans: riserunt autem omnes Achivi.
Secundus verò emisit Leonteus, ramus Martis:
Tertiò verò projecit magnus Telamonius Ajax
Manu à valida & ultra jecit notas omnes:
Sed quum jam discum accepit bellicosus Polypoetes,
Quantum quis projecit pedum bubulcus vir,
Quod rotatum volat per boves gregales,
Tantum omne spatium superavit: hi verò clamaverunt.
Surgentes autem socii Polypoetæ fortis,
Naves in concavas tulerunt regis præmium.
" At hic sagittariis posuit spiculis cõficiendis aptũ ferrũ,
" Proposuit verò decẽ quidẽ secures, decémq; securiculas.
" Malum autem statuit navis nigram proram habentis
" Longe in arena, éxque *eo* timidam columbam
" Tenui funiculo ligavit ex pede, *in* quam jussit
" Jaculari: qui sane percusserit timidam columbam
" Omnes tollens bipennes ad tentorium ferat.
" Qui verò funiculum attigerit ab ave aberrans,
" (Inferior siquidem *fuerit* is) hic ferat securiculas.
Sic dixit; prodiit verò postea vis Teucri regis:
Surrexit item Meriones comes bonus Idomenei:
Sortes autem in galea ærata movebant accipientes.
Teucer verò primus sorte sortitus est: statim autem sagittam
Misit fortiter, neque vovit regi (cristam)
Agnorum primogenitorum sacrificaturum inclytum [hec]
Ab ave quidem aberravit (invidit enim ei hoc Apollo)
At funem attigit juxta pedem, quo ligata erat avis,
Prorsus autem funiculum abscidit amara sagitta;

Disci certamen.

Sagittarum certamen.

Αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρως
Σὺν κολεῷ τε φέρων, καὶ ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι.
Αὐτὰρ Πηλείδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,
Ὃν πρὶν μὲν ῥίπτασκε μέγα σθένος Ἠετίωνος·
Ἀλλ' ἤτοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Τὸν δ' ἄγετ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσι·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
« Ὄρνυσθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε·
« Εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροὶ,
« Ἕξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς
« Χρεώμενος· οὐ μὲν γάρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
« Ποιμὴν, οὐδ' ἀροτὴρ εἶσ' ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.
Ὣς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Ἂν δὲ Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
Ἂν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης, καὶ δῖος Ἐπειός·
Ἑξείης δ' ἵσταντο, σόλον δ' ἕλε δῖος Ἐπειός·
Ἧκε δὲ δινήσας, γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.
Δεύτερος αὖτ' ἀφέηκε Λεοντεὺς, ὄζος Ἄρηος·
Τὸ τρίτον αὖτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
Χειρὸς ἄπο στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων. γρ. πάντων.
Ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἷλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνὴρ,
Ἡ δέ θ' ἑλισσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαίας,
Τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.
Ἀνστάντες δ' ἕταροι Πολυποίτεω κρατεροῖο
Νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.
« Αὐτὰρ ὁ τοξευτῇσι τίθει ἰόεντα σίδηρον,
« Κὰδ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα. γρ. φερέσθαι.
« Ἱστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρώροιο
« Τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
« Λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός· ἧς ἄρ' ἀνώγει
« Τοξεύειν, ὃς μέν κε βάλῃ τρήρωνα πέλειαν,
« Πάντας ἀειράμενος πελέκεας, κλισίηνδε φερέσθω·
« Ὃς δέ κε μηρίνθοιο τύχῃ ὄρνιθος ἁμαρτὼν,
« Ἥσσων γὰρ δὴ κεῖνος· ὁ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἄνακτος,
Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης θεράπων ἐῢς Ἰδομενῆος,
Κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες,
Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν· αὐτίκα δ' ἰὸν
Ἧκεν ἐπικρατέως· οὐδ' ἠπείλησεν ἄνακτι
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
Ὄρνιθος μὲν ἅμαρτε, μέγηρε γάρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων·
Αὐτὰρ ὁ μήρινθον βάλε πὰρ πόδα, τῇ δέδετ' ὄρνις·
Ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς ὀϊστός·

Illa quidem dein volare cœpit ad cœlum: demissus verò est
Funiculus in terram; at clamaverunt Achivi;
Festinans autem Meriones extraxit manu,
Arcum: at jam sagittam tenebat dudum ut direxerat.
Statim autem vovit procul jaculanti Apollini (tombem
Agnorum primogenitorum sacrificaturum inclytam heca-
Altè verò sub nubibus vidit timidam columbam;
Hanc ille huc illuc se vertentem sub ala percussit mediam:
Penitus autem transivit telum: hoc verò retrorsum in terra
Ante Merionis fixum est pedem; at avis
Malo insidens navis nigram proram habentis
Collum suspendit, simul autem pennæ densæ dispersæ sunt:
Velox autẽ ex membris anima volavit, longè autem ab illo
Decidit, populi autem rursus admirati stupefactique sunt.
Itaque Meriones bipennes decem omnes abstulit,
Teucer autem securiculas portavit concavas ad naves.
At Pelides quidem longam hastam,
Lebetémque novum bene dignum, variagatum,
Deposuit ad certamẽ ferens: & jaculatores viri surrexerunt:
Surrexit quidem Atrides latè dominans Agamemnon,
Surrexit etiam Meriones famulus bonus Idomenei.
Inter autem loquutus est agilis divinus Achilles,
Atride, scimus quantum antecellis omnibus,
Et ut viribúsque, & jaculis es præstantissimus:
Quare tu quidem hoc præmium habens, concavas in naves
Vade, & hastam Merioni heroi demus,
Si tu tuo animo velis; velim enim equidem.
Sic dixit: neque immorigerus fuit rex virorum Agamemnon:
Dedit autem Merioni hastam æream: sed heros
Talthybio præconi dedit perpulchrum præmium.

ARGUMENTUM XXIV. LIBRI ILIADIS HOMERI.

Jupiter curam gerens Hectoris, Thetin ad Achillem mittit, ut reddat herois corpus: Irin autem ad Priamum, ut redemptionis præmio allato Achilli, cadaver filii recipiat. Hic autem deductus à Mercurio, qui sopiverat Græcorum custodes, accedit ad Achillem, & post multas preces recipit filium, & reportans ad civitatem, sepelit, & in ejus honorem epulum constituit.

ALIUD

Ἡ μὲν ἔπειτ' ἤϊξε πρὸς οὐρανόν, ἡ δὲ παρείθη
Μήρινθος ποτὶ γαῖαν, ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί·
Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε χειρὸς
Τόξον, ἀτὰρ δὴ ὀϊστὸν ἔχεν πάλαι ὡς ἴθυνεν.
Αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην·
Ὕψι δ' ὑπαὶ νεφέων * ἴδε τὸ τρήρωνα πέλειαν, γρ. ἴδε τὸ
Τὴν ῥ' ὅγε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε * μέσσην, γρ. τῇ ῥ'
Ἀντικρὺ δὲ διῆλθε βέλος· τὸ μὲν ἂψ ἐπὶ γαίῃ γρ. μέσσης.
Πρόσθεν Μηριόναο πάγη ποδός· αὐτὰρ ἡ ὄρνις
Ἱστῷ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρῴροιο
Αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίασθεν·
Ὠκὺς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.
Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρε,
Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρεν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
Κὰδ δὲ λέβητ' ἄπυρον βοὸς ἄξιον ἀνθεμόεντα
Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καί ῥ' ἥμονες ἄνδρες ἀνέσταν.
Ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης θεράπων ἐῢς Ἰδομενῆος.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
« Ἀτρεΐδη, ἴδμεν γὰρ ὅσον προβέβηκας ἁπάντων,
« Ἠδ' ὅσσον δυνάμει τε καὶ ἥμασιν ἔπλευ ἄριστος·
« Ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων, κοίλας ἐπὶ νῆας
« Ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνῃ ἥρωϊ πόρωμεν,
« Εἰ σύ γε σῷ θυμῷ ἐθέλοις· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
Ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Δῶκε δὲ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ω ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος.

Ζεὺς κηδόμενος Ἕκτορος Θέτιν πρὸς Ἀχιλλέα πέμπει, ὅπως ἀποδῷ τοῦ ἥρωος τὸ σῶμα, Ἶριν δὲ πρὸς Πρίαμον, ὅπως λύτρα κομίσας Ἀχιλλεῖ, τὸν νεκρὸν τοῦ παιδὸς ἀπολάβοι. ὁ δὲ παραπεμφθεὶς ὑπὸ Ἑρμοῦ κοιμήσαντος τὰς Ἑλληνικὰς φυλακάς, παραγίνεται πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ ἱκετεύσας αὐτὸν ἀπολαμβάνει τὸν υἱόν· καὶ ἀνακομίσας εἰς τὴν πόλιν, θάπτει, καὶ ἐπ' αὐτῷ δεῖπνον ἄγει.

ΑΛΛΗ

ALIUD ARG. VEL INSCR.

Ω, Priamus mortuum filium recipiens munera dedit Achilli.

VEL ITA,

Ω, Mortuum Hectorem patri redemptum pretio tradit Achilles.

ALIA INSCRIPTIO.

Hectoris redemptio.

HOMERI ILIADOS LIB. XXIV.

Achillis inquieta nox Patroclum mœrentis.

Dimissum verò est certamē: populi a. veloces in naves
Dispergebātur ut irēt: hi quidē cœnā curabāt, (singuli
Somnóque dulci ut fruerentur: at Achilles
Flebat chari amici memor, neque ipsum somnus
Cepit omnia domans: sed vertebatur huc & illuc,
Patrocli requirens vigorem, & robur ingens,
Et quot peregerat cum ipso, & passus erat dolores,
Virorúmque bella periculosásque undas emensus:
Horum memor teneram lacrymam fundebat:
Aliquando in latera inclinatus, aliquando autem rursus
Supinus, aliquādo verò pronus: interdū autē rectus surgens
Volutabat sese mœrens ad littus maris: neq; ipsum Aurora
Apparens latebat supra maréque littoráque:
Porro hic postquam junxisset sub curribus veloces equos,
Hectorem, ut traheretur, ligabat post currum:
Ter autem raptans circa sepulchrum Menœtiadæ mortui
Rursus in tentorio quiescebat, illum verò sinebat
In pulvere extendens pronum, hujus autem Apollo
Omnem turpitudinem semovit à corpore, virum miseratus
Etiam mortuum, circúmque ægide totum operuit
Aurea, ut non ipsum laniaret raptans
Adeo hic quidem Hectorem indignè tractabat furens,
Hunc autem miserabantur dii inspicientes:
Ut furaretur autē hortabātur bonū speculatorē Mercurium:
Tunc aliis quidē omnibus placuit, nequaquā tamen Junoni,
Neque Neptuno, neque cæsiis oculis puellæ:
Sed *sic* affecti erant, ut ipsis primum odio erat Ilium sacrū,

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,
ἢ ἐπιγραφή.

Ω, Πρίαμος νέκυν υἷα λαβών, γέρα δῶκεν Ἀχιλλεῖ.

Η οὕτως.

Ω, νέκυν Ἕκτορα πατρὶ λύτρων πόρεν ὠκὺς Ἀχιλλεύς.

ΑΛΛΗ.

Ἕκτορος λύτρα.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἡ Ω. Ραψῳδία.

ΛΥΤΟ δ' ἀγών, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
Ἐσκίδναντ' ἰέναι, τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο,
Ὕπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Κλαῖε φίλου ἑτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
Ἥρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πατρόκλου ποθέων * ἀδροτῆτά τε καὶ μένος ἠΰ· γρ. ἀνδροτῆτα.
Ἠδ' ὁπόσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ καὶ πάθεν ἄλγεα,
Ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
Τῶν μιμνησκόμενος, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν.
Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηνής, τότε δ' ὀρθὸς ἀναστὰς,
Δινεύεσκ' ἀλύων παρὰ θῖν' ἁλός· οὐδέ μιν ἠὼς
Φαινομένη λήθεσκεν ὑπεὶρ ἅλα τ' ἠϊόνας τε·
Ἀλλ' ὅγ' ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
Ἕκτορα δ' ἕλκεσθαι δησάσκετο δίφρου ὄπισθεν·
Τρὶς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενοιτιάδαο θανόντος,
Αὖτις ἐνὶ κλισίῃ παυέσκετο, τὸν δὲ τ' ἔασκεν
Ἐν κόνι ἐκτανύσας προπρηνέα· τοῖο δ' Ἀπόλλων
Πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροῒ φῶτ' ἐλεαίρων
Καὶ τεθνηότα περ, περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτε
Χρυσείῃ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων.
Ὣς ὁ μὲν Ἕκτορα δῖον ἀείκιζεν μενεαίνων,
Τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
Κλέπτειν δ' ὀτρύνεσκον ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην·
Ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἑήνδανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρῃ,
Οὐδὲ Ποσειδάων', οὐδὲ γλαυκώπιδι κούρῃ·
Ἀλλ' ἔχον ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή,

Καὶ

Paridis judicium

Et Priamus, & populus, Alexandri propter damnum,
Qui contempsit deas quando ejus ad augurium iverant,
Hancque laudavit quæ ei præbuit libidinem tristem.
Sed quando jam ab illo duodecima erat aurora,
Tum inter immortales loquutus est Phœbus Apollo,

Apollo deos objurgat, quod Hectoris corpus crudeliter tractari patiuntur.

Improbi estis dii, noxii, nonne quondam vobis
" Hector crura cremavit boumq; caprarúmq; integrarum?
" Hunc jam nō sustinetis etiam mortuū existentē servare,
" Suæque uxori ad videndum, & matri, & filio suo,
" Et patri Priamo, populísque, qui sanè eum mox
" Igne urerent, & justa exequiarum persolverent;
" Sed pernicioso Achilli dii vultis opitulari,
" Cui neque mens est laudabilis, neque animus
" Flexibilis in pectoribus: leo autem veluti agrestia sapit,
" Qui postquam magno robori & superbo animo
" Paruit, it ad oves hominum ut dapes accipiat:
" Sic Achilles misericordiā quidem perdidit, neq; ei pudor
" Est, qui viros valde lædit, atque juvat.
" Potest enim fortè quis & chariorem alium amisisse,
" Vel fratrem uterinum, vel etiam filium:
" At profectò postquam flevit & luxit, negligit.
" Patientem enim fata animum indiderunt hominibus.
" At hic Hectora divinū postquam chara anima privavit,
" A curru religans circum sepulchrum socii dilecti
" Trahit: non sanè ei hoc honestum, neque utile.
Caveat ne forti quamvis existenti succenseamus ei nos:
Insensibilem enim terram contumelia afficit furens.

Juno Apollini contradicit.

Hunc autem irata alloquuta est albis ulnis Juno.
" Esto & hoc tuum verbum *Apollo* argenteū arcū habens,
" Si jam parem Achilli & Hectori tribuatis honorem,
" Hector quidem mortalísq; mulierísq; suxit mammam,
" Cæterùm Achilles est deæ proles, quam ego ipsa
" Nutrivíque, & delicatè educavi, & viro dedi uxorem
" Peleo, qui ex animo charus fuit immortalibus.
" Omnes autem interfuistis dii nuptiis, intérque hos tu
" Epulab. gestis citharā, ô malorū sodalis, sēper perfide.

Jupiter Thetin accersi jubet.

Hanc autē excipiens alloquutus est nubiū coactor Jup.
" Juno, ne jam omnino irascere diis.
" Non enim honor idem erit: attamen etiam Hector
" Charissimus erat diis *inter* homines qui in Ilio sunt.
" Sic enim mihi quidē; nā nūquā chara prætermittebat dōa
" Non enim mihi unquam ara caruit convivio æquali,
" Libaminéq; nidoréq; hunc n. sortiti sumus honorē nos.
" Verum furari quidem omittamus, neq; ullo modo licet.

" Clam

Καὶ Πρίαμος καὶ λαός, Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης,
Ὃς νείκεσσε θεὰς ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο,
Τὴν δ' ᾔνησ', ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠώς,
Καὶ τότ' ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων.
“ Σχέτλιοί ἐστε θεοί * δηλήμονες, οὔ νύ ποθ' ὑμῖν — γρ. ζηλήμονες.
“ Ἕκτωρ μηρί' ἔκηε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
“ Τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε νέκυν περ ἐόντα σαῶσαι,
“ Ἥ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν, καὶ μητέρι, καὶ τέκεϊ ᾧ,
“ Καὶ πατέρι Πριάμῳ, λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ὦκα
“ Ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσαιεν.
“ Ἀλλ' ὀλοῷ Ἀχιλῆϊ θεοὶ βούλεσθ' ἐπαρήγειν,
“ Ὧι οὔτ' ἂρ φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, οὔτε νόημα
“ Γναμπτὸν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ' ὣς ἄγρια οἶδεν,
“ Ὅς τ' ἐπεὶ ἂρ μεγάλῃ τε βίῃ καὶ ἀγήνορι θυμῷ
“ Εἴξας εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν ἵνα δαῖτα λάβῃσιν·
“ Ὣς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδὼς
“ Γίνεται, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι.
“ Μέλλει * γάρ πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι, — γρ. μέν.
“ Ἠὲ κασίγνητον ὁμογάστριον, ἠὲ καὶ υἱόν·
“ Ἀλλ' ἤτοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκε.
“ Τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν·
“ Αὐτὰρ ὅ γ' Ἕκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
“ Ἵππων ἐξάπτων περὶ σῆμ' ἑτάροιο φίλοιο
“ Ἕλκει· οὐ μήν οἱ τό γε κάλλιον, οὐδέ τ' ἄμεινον,
“ Μὴ ἀγαθῷ περ ἐόντι νεμεσσηθέωμέν οἱ ἡμεῖς.
“ Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.
Τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη.
“ Εἴη κεν καὶ τοῦτο τεὸν ἔπος ἀργυρότοξε·
“ Εἰ δὴ ὁμὴν Ἀχιλῆϊ, καὶ Ἕκτορι θήσετε τιμήν,
“ Ἕκτωρ μὲν θνητός τε γυναῖκά τε θήσατο μαζόν·
“ Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεᾶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτὴ
“ Θρέψα τε καὶ ἀτίτηλα, καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν
“ Πηλεῖ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισι·
“ Πάντες δ' ἀντιάασθε θεοὶ γάμου, ἐν δὲ σὺ τοῖσι
“ Δαίνυ', ἔχων φόρμιγγα κακῶν ἕταρ' αἰὲν ἄπιστε.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
“ Ἥρη μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν.
“ Οὐ μὲν γὰρ τιμή γε μί' ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ Ἕκτωρ
“ Φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν.
“ Ὣς γὰρ ἐμοί γ', ἐπεὶ οὔ τι φίλων ἡμάρτανε δώρων,
“ Οὐ γάρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,
“ Λοιβῆς τε κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
“ Ἀλλ' ἤτοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν, οὐδέ πῃ ἔστι,

"Clam Achille audacē Hectora: profectò enim ei semper
"Mater adest simul noctésque & dies.
"Sed siquis vocet deorum Thetim ad me,
"Ut aliquod ei dicam prudens verbum, ut Achilles
"Dona à Priamo accipiat, atque Hectora reddat.
Sic dixit, excitata est verò Iris velox nunciatura,
Inter autem Samúmque & Imbrum asperam
Insiliit nigro ponto, ingemuitque palus.
Ipsa autem glandulæ plumbeæ similis in profundū delapsa est,
Quæ in agrestis bovis cornua posita,
Descendit crudivoris piscibus mortem ferens.
Invenit autem in specu cava Thetin, circúmque aliæ
Sedebant frequentes marinæ deæ, hæc autē in medio earū
Flebat fatum sui filii eximii qui ei erat
Periturus in Troja fœcunda, longè à patria.
Propè verò stans, alloquuta est pedibus velox Iris,
"Surge Thetis, vocat te Jup. immortalia consilia tenens.
Huic autē respondit deinde dea Thetis argēteis pedibus,
"Cur nam me ille jubet *venire* magnus deus? vereor autem
"Misceri immortalib. habeo v. dolores innumeros animo
"Ibo quidem, neq; vanum verbū erit quodcúnq; dixerit.
Sic fata velum accepit dia inter deas
Nigrum, hoc verò nullum nigrius erat vestimentum.
Perrexit autem ire; ante verò ventipes velox Iris
Ibat, circúmque ipsas dimovebatur unda maris:
Littus verò ascendentes in cœlum festinarunt: (ri omnes
Invenerunt autē latè videntē Saturniden: circúmq; cæte-
Sedebant simul congregati beati dii semper existentes:
Hæc autem apud Jovem patrem sedit, cessitque Minerva:
Juno verò aureum pulchrum poculum in manu posuit,
Et exhilaravit verbis, Thetis autē reddidit postquā bibit.
Inter hos verò sermonē orsus est pater hominūq; deorúq;
Venisti ad cœlum dea Thetis mœsta quamvis.
"Luctum intolerabilem habens in mentibus, novi & ipse:
"Verumtamen & sic dicam cujus te gratia huc vocavi,
"Novem dies contentio inter immortales orta est
"Hectoris propter cadaver, & Achillē urbiū eversorem:
"Ut furaretur autē hortabātur bonū speculatorē Mercuriū
"Verum ego hanc gloriam Achilli defero,
"Reverentiam & amicitiam tuam deinceps conservans.
"Confestim valde ad exercitum ito, & filio tuo præcipe,
"Irasci ei dic deos, me autem præcipuè omnium
"Immortalium iratum esse quod mentibus iracundis
"Hector. detinet apud naves curvis puppib, neq; reddidit

Jupiter Thetim mittit ad Achillem.

“ Λάθρῃ Ἀχιλλῆος θρασὺν Ἕκτορα· ἦ γάρ οἱ αἰεὶ
“ Μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἦμαρ.
“ Ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἆσσον ἐμεῖο,
“ Ὄφρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεὺς
“ Δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ ἀπό θ' Ἕκτορα λύσῃ.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα·
Μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης
Ἔνθορε μείλανι πόντῳ, * ἐπεστονάχησε δὲ λίμνη. γρ. ἐπεστενάχησε
Ἣ δὲ μολυβδαίνῃ ἰκέλη ἐς βυσσὸν ὄρουσεν,
Ἥ τε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα
Ἔρχεται ὠμηστῇσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα.
Εὗρε δ' ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
Εἵαθ' ὁμηγερέες ἅλιαι θεαί, ἣ δ' ἐνὶ μέσσῃς
Κλαῖε μόρον οὗ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλε
Φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι τηλόθι πάτρης·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις,
“ Ὄρσο Θέτι, καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα,
“ Τίπτε με κεῖνος ἄνωγε μέγας θεός· αἰδέομαι δὲ
“ Μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ·
“ Εἶμι μέν, οὐδ' ἅλιον ἔπος ἔσσεται ὅτ, τι κεν εἴπῃ·
Ὣς ἄρα φωνήσασα κάλυμμ' ἕλε δῖα θεάων
Κυάνεον, τοῦ δ' οὔ τι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος·
Βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
Ἡγεῖτ', ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης·
Ἀκτὴν δ' ἐξαναβᾶσαι ἐς οὐρανὸν ἀϊχθήτην·
Εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
Εἵαθ' ὁμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες·
Ἣ δ' ἄρα πὰρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη.
Ἥρη δὲ χρύσεον καλὸν δέπας ἐν χερὶ θῆκε.
Καί ῥ' εὔφρην' ἐπέεσσι, Θέτις δ' ὤρεξε πιοῦσα·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
“ Ἤλυθες Οὔλυμπόνδε θεὰ Θέτι κηδομένη περ,
“ Πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός.
“ Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐρέω τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρ' ἐκάλεσσα·
“ Ἐννῆμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν,
“ Ἕκτορος ἀμφὶ νέκυι καὶ Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ·
“ Κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην,
“ Αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ * προτιάπτω. γρ. προϊάλλω
“ Αἰδῶ καὶ φιλότητα τεὴν μετόπισθε φυλάσσων.
“ Αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ, καὶ υἱέϊ σῷ ἐπίτειλον,
“ Σκύζεσθαί οἱ εἰπὲ θεούς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
“ Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
“ Ἕκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσεν.

" Si quo modo me vereatur, Hectorémque solvat.
" Cæterùm ego Priamo magnanimo Irim mittam,
" Ut redimat dilectũ filium profectus ad naves Achivorũ
" Dona autem Achilli ferat, quæ animum recreent.
Sic dixit, neque renuit dea Thetis argenteis pedibus,
" Descendit autem de cœli verticibus properans,
" Pervenítque ad tentorium sui filii: intùs verò hunc
" Invenit crebrò suspirantem, dilecti autẽ circũ ipsũ socii
" Properè laborabant, & parabant prandium:
" Illis verò ovis lanigera magna in tẽtorio mactata fuerat.
Ipsa verò valde prope ipsum sedit veneranda mater,
Manúque ipsum demulsit, sermonémque habuit his verbis
Fili mi quoúsque flens & dolens
" Tuum arrodes cor, neque memor cibi,
" Neque cubilis? bonum verò mulieri in amore
" Misceri: non enim mihi diu vives, sed tibi jam
" Prope adest mors & fatum præpotens.
" Sed me audi, Jovis enim tibi nuntia sum:
" Irasci tibi ait deos, séque maximè omnium
" Immortalium iratum esse, quòd mentibus furibundis
" Hectorẽ tenes apud naves rostratas, neq; redimi pateris
" Sed age, jam dimitte, cadaverísque accipe præmia.
Hanc vero excipiens alloquutus est pedibus velox Achil.
Huc veniat qui dona ferat, & cadaver abducat,
Si quidem volenti animo Olympius ipse jussit.
Sic hi in navium congregatione matérque & filius
Multa inter se verba alata dicebant.
Irin vero impulit Saturnides ad Ilium sacrum,
Vade age Iri velox, linquens sedem Olympi,
" Nuntia Priamo magnanimo Ilium intra,
" Ut redimat charum filium veniens ad naves Achivorum
" Donáque Achilli ferat quæ animum recreent,
" Solus, neque quis alius unà Trojanorum eat vir:
" Præco *tantum* aliquis eum sequatur senior, qui dirigat
" Mulos & currum volubilem, atque rursus
" Cadaver reducat ad urbẽ quod interfecit divinus Achil.
" Non autem ei mors curæ sit mentibus, neque terror:
" Ipsum enim ei ducem viæ dabimus Mercurium,
" Qui ducet, donec ducendo Achilli appropinquet.
" At postquam duxerit intra tentorium Achillis,
" Neque ipse interficiet, & alios omnes prohibebit.
" Non enim est insipiens, neq; inconsideratus, neq; impius
" Sed valde benignè supplici Parcet viro.

Jupiter Irim mittit ad Priamũ quæ eum jubeat ire ad Achillem.

“ Αἴ κέν πως ἐμέ τε δείσῃ, ἀπὸ δ' Ἕκτορα λύσῃ.
“ Αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἶριν ἐφήσω
“ Λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
“ Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
“ Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα·
“ Ἷξεν δ' ἐς κλισίην οὗ υἱέος, ἔνθ' ἄρα τόν γε
Εὗρ' ἁδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Ἐσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριστον.
Τοῖσι δ' ὄϊς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἱέρευτο.
Ἡ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.
“ Τέκνον ἐμὸν, τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
“ Σὴν ἔδεαι κραδίην μεμνημένος * οὐδέ τι σίτου, γρ. οὔτε τι
“ Οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότητι
“ Μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη
“ Ἄγχι παρέστηκεν θάνατος, καὶ μοῖρα κραταιή.
“ Ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
“ Σκύζεσθαί σοι φησὶ θεοὺς, ἓ δ' ἔξοχα πάντων
“ Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
“ Ἕκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσας.
“ Ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
“ Τῇ δ' εἴη ὃς ἄποινα φέρει καὶ νεκρὸν * ἄγοιτ, γρ. ἄγοιτο,
“ Εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.
Ὣς οἵ γ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς
Πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
Ἶριν δ' ὄτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν.
Βάσκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα, λιποῦσ' ἕδος Οὐλύμποιο,
“ Ἄγγειλον Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴλιον εἴσω
“ Λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
“ Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ,
“ Οἶον, μὴ δέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ·
“ Κῆρυξ τίς οἱ ἕποιτο γεραίτερος, * ὅς κ' ἰθύνοι γρ. κ' ἰθύνειν
“ Ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐΰτροχον, ἠδὲ καὶ αὖτις
“ Νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς·
“ Μηδέ τι οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδέ τι τάρβος.
“ Τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσσομεν ἀργειφόντην,
“ Ὃς ἄξει εἵως κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσῃ·
“ Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
“ Οὔτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει.
“ Οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων,
“ Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.

Sic dixit: ruítque Iris velox nuntiatura: (Ctúmque.
Venit autem ad Priami *ædes*, reperítque clamorémque lu-
Filii quidem patrem circumsedentes in aula
Lacrymis vestes rigabant, ipse verò in mediis senex
Involutim læna tectus: circúmque multæ
Sordes erant capútque & cervicem senis,
Quas volutans superjecerat manibus suis.
Filiæ verò per ædes & nurus lamentabantur,
Illorum reminiscentes, qui jam multi & strenui
Manibus Argivorum jacebant vita privati.
Stetit autem apud Priamum Jovis nuntia & alloquuta est
Summissa voce: hujus verò tremor occupavit artus)
Confide Dardanide Priame animo, neque formida:
" Non enim tibi ego malum nuntiatura huc venio
" Sed bona cogitans: Jovis autem tibi nuntia adsum,
" Qui tui procul *à te* existẽs, magnũ curã habet & misere-
" Redimere te jussit Olympius Hectora divinũ, (tur
" Dona autem Achilli ferre quæ animum exhilarent,
" Solum, neque aliquis alius simul Trojanorum eat vir:
" Præco tantùm aliquis te sequatur senior, qui regat
" Mulos & currum velocem, atque (chilles:
" Mortuum reducat ad urbem, quẽ interfecit divinus A-
" Neque tibi mors curæ sit mentibus neque metus.
" Talis enim te dux viæ comitabitur Mercurius,
" Qui te ducet quousque ducendo Achilli appropinquet.
" At postquam duxerit intra tentorium Achillis,
" Neque is interficiet, & alios omnes inhibebit:
" Neque enim est demens neque inconsideratus, neque
" Sed valde benignè supplici parcet viro. (impius
Hæc quidem sic fata abiit pedibus velox Iris:
At hic filios currum velocem mulorum
Apparare jubet, arculámque alligare ad ipsum:
Ipse autem in thalamum descendit odoratum,
Cedrinum, excelsum, qui speciosa multa continebat,
Intro verò uxorem Hecubam vocavit, dixítque,
O misera, à Jove mihi cœlestis nuntius venit
Ut redimam charum filium, profectus ad naves Achivorũ,
" Donáque Achilli feram quæ animum oblectent.
" Sed age mihi hoc dic, quid tibi in mentibus videtur esse
" Valde enim me ipsum quidem robur, & animus jubet
" Illuc ire ad naves, in exercitum latum Achivorum.
Sic dixit: lamentabatur autẽ mulier & respondit verbis,
" Hei mihi, quonam tibi prudentia abiit, qua antea

Priamus uxori mandata Jovis refert, & illa dissuadet.

" Celebris

Ὣς ἔφατ᾽· ὦρτο δ᾽ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα·
Ἷξεν δ᾽ ἐς Πριάμοιο, κίχεν δ᾽ ἐνοπήν τε γόον τε·
Παῖδες μὲν πατέρ᾽ ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆς,
Δάκρυσιν εἵματ᾽ ἔφυρον, ὁ δ᾽ ἐν μέσσοισι γεραιὸς
Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος, ἀμφὶ δὲ πολλὴ
Κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,
Τήν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἑῇσι·
Θυγατέρες δ᾽ ἀνὰ δώματ᾽ ἰδὲ νυοὶ ὠδύροντο,
Τῶν μιμνησκόμεναι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
Χερσὶν ὑπ᾽ Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
Στῆ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸς ἄγγελος, ἠδὲ προσηύδα
Τυτθὸν φθεγξαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα·
“ Θάρσει Δαρδανίδη Πρίαμε φρεσί, μηδέ τι τάρβει.
“ Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ᾽ ἱκάνω,
“ Ἀλλ᾽ ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
“ Ὅς σευ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ᾽ ἐλεαίρει,
“ Λύσασθαί σ᾽ ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἕκτορα δῖον,
“ Δῶρα δ᾽ Ἀχιλλῆϊ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνῃ,
“ Οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
“ Κῆρύξ τίς τοι ἕποιτο γεραίτερος ὅς κ᾽ ἰθύνοι
“ Ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐΰτροχον, ἠδὲ καὶ αὖτις
“ Νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
“ Μηδέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσί, μηδέ τι τάρβος.
“ Τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ᾽ ἕψεται Ἀργειφόντης,
“ Ὅς σ᾽ ἄξει εἷως κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσῃ.
“ Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
“ Οὔτ᾽ αὐτὸς κτενέει, ἀπό τ᾽ ἄλλους πάντας ἐρύξει.
“ Οὔτε γάρ ἐστ᾽ ἄφρων, οὔτ᾽ ἄσκοπος, οὔτ᾽ ἀλιτήμων
“ Ἀλλὰ μάλ᾽ ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.
“ Ἡ μὲν ἄρ᾽ ὣς εἰποῦσ᾽ ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις
Αὐτὰρ ὅγ᾽ υἱᾶς ἅμαξαν ἐΰτροχον ἡμιονείην
Ὁπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ᾽ αὐτῆς·
Αὐτὸς δ᾽ ἐς θάλαμον κατεβήσατο κηώεντα,
Κέδρινον, ὑψόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει,
Ἐς δ᾽ ἄλοχον Ἑκάβην ἐκαλέσσατο, φώνησέν τε,
“ Δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθε
“ Λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ᾽ ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
“ Δῶρα δ᾽ Ἀχιλλῆϊ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνῃ·
“ Ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε εἰπέ, τί τοι φρεσὶν εἴδεται εἶναι;
“ Αἰνῶς γάρ μ᾽ αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἄνωγει,
“ Κεῖσ᾽ ἰέναι, ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο· κώκυσεν δὲ γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ,
“ Ὤ μοι, πῇ δή τοι φρένες οἴχονθ᾽ ᾗς τὸ πάρος περ

" Celebris eras inter homines hoſpites & quibus imperas
" Quomodo vis in naves Achivorum ire ſolus
" Viri in conſpectum, qui tibi multóſque & fortes
" Filios interfecit? ferreum ſanè tibi cor.
" Si enim te capiet & inſpiciet oculis
" Crudelis & infidus vir iſte, non te miſerabitur,
" Neque te reverebitur: nunc autem ploremus ſeorſim
" Sedentes in regia: huic verò ſic olim parca potens
" Naſcenti nevit filo, quando eum peperi ipſa
" Veloces pedibus canes ut ſatiaret ſuis procul à parentib.
" Virũ apud violentũ: cujus ego mediũ hepar utinã poſſem
" Comedere inhærens: tunc repenſa opera fierent
" Pro filio meo, quem ille minime q. ignavum occidit,
" Sed pro Trojanis & Troiadibus ampliſſimis
" Stantem, neque timoris memorem, neque fugæ.
Hanc autē rurſus alloquutus eſt ſenex Priamus divinus
" Nè me volentem ire retine, neque mihi ipſa
" Avis in ædibus mala ſis, neque mihi perſuadebis:
" Siquidem aliquis alius terreſtrium juberet,
" Seu qui vates ſunt auſpices, vel ſacerdotes,
" Mendacium putaremus, & parere recuſaremus magis:
" Nunc autem, ipſe enim audivi deam & inſpexi coram,
" Vado, & non vanus ſermo erit: ſi autem mihi fatale eſt
" Mori apud naves Achivorum ære loricatorum,
" Volo: ſtatim enim me interficiat Achilles,
" Ulnis ubi fuerim complexus meum filium, & ubi luctus
desiderium exemero.
Dixit & arcarum opercula pulchra reſeravit:
Priamus dona ſumit quæ ferat Achilli.
Hinc duodecim perpulchros exemit peplos,
Duodecim etiam ſimplices chlænas, totidémque tapetas,
Totidémque pallia pulchra, totidem ad hæc tunicas:
Auri autem ponderans extulit decem integra talenta,
Extulítque duos fulgentes tripodes, quatuórque lebetes;
Extulítq; poculũ perpulchrũ quod ei Thraces dederãt viri
In legationem profecto, magnum donum: ſed nè ei quidē
Pepercit in ædibus ſenex: apprimè enim cupiebat animo
Redimere charum filiũ: hic autē Trojanos quidem omnes
A porticu prohibuit, verbis contumelioſis increpans,
" Abite perditi, propudia, nonne & vobis
" Domi ineſt luctus? quid me veniſtis curaturi?
" An parvi penditis qu. mihi Saturnides Jup. dolores dedit
" Filium ut perderem optimum? ſed cognoſcetis & vos.
" Faciliores enim magis Achivis jam eritis
" Illo

“ Ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους, ἠδ' οἷσιν ἀνάσσεις;
“ Πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
“ Ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
“ Υἱέας ἐξενάριξε; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
“ Εἰ γάρ σ' αἱρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
“ Ὠμηστὴς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὅδε, οὔ σ' ἐλεήσει,
“ Οὐδέ τί σ' αἰδέσεται· νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνευθεν
“ Ἥμενοι ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὥς ποθι μοῖρα κραταιὴ
“ Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτὴ,
“ Ἀργίποδας κύνας ἆσαι ἑῶν ἀπάνευθε τοκήων,
“ Ἀνδρὶ παρὰ κρατερῷ· τοῦ ἐγὼ μέσον ἧπαρ ἔχοιμι
“ Ἐσθέμεναι προσφῦσα, τότ' ἄντιτα ἔργα γένοιτο
“ Παιδὸς ἐμοῦ· ἐπεὶ * οὔ ἑ κακιζόμενόν γε κατέκτα, γρ. ἐπὶ κακ.
“ Ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βαθυκόλπων
“ Ἑσταότ', οὔτε φόβου μεμνημένον οὔτ' ἀλεωρῆς.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδὴς,
“ Μή μ' ἐθέλοντ' ἰέναι κατερύκανε· μηδέ μοι αὐτὴ
“ Ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλε, οὐδέ με πείσεις.
“ Εἰ μὲν γάρ τίς μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν,
“ Ἢ οἳ μάντιές εἰσι θυοσκόοι ἢ ἱερῆες,
“ Ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
“ Νῦν δ', αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἄντην,
“ Εἶμι, καὶ οὐχ' * ἅλιον ἔπος ἔσσεται· εἰ δέ μοι αἶσα γρ. ἄλλο ὅδε ἔσ.
“ Τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
“ Βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεὺς
“ Ἀγκὰς ἑλόντ' ἐμὸν υἱὸν, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἵην.
Ἦ, καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέωγεν·
Ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους·
Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
Τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
Χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα·
Ἐκ δὲ δύ' αἴθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
Ἐκ δὲ δέπας περικαλλὲς, ὅ οἱ Θρῇκες πόρον ἄνδρες
Ἐξεσίην ἐλθόντι μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦ περ γρ. Ἐξεσίον δ'
Φείσατ' ἐνὶ μεγάροις ὁ γέρων, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
Λύσασθαι φίλον υἱόν· ὁ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
Αἰθούσης ἀπέεργεν ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων,
“ Ἔρρετε λωβητῆρες, ἐλεγχέες· οὔ νυ καὶ ὑμῖν
“ Οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες;
“ Ἦ οὔνεσθ' ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε,
“ Παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὔμμες·
“ Ῥηΐτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε,

" Illo mortuo ad capiendum, ast equidem
" Antequam depopulatam urbem eversámque
" Oculis videam, utinam descendã domũ Plutonis intra;
Dixit, & sceptro insequebatur viros: hi autem exibant

Priamus filios suos objurgat

Urgente sene: ísque filios suos increpabat,
Objurgans Helenúmque Parínque, Agathonémq; divinum
Pammonémque, Antiphonúmq; *in* bellóq; fortẽ Politem
Deiphobúmque & Hippothoum, & divinum Agavum:
Novem hos senex increpans jussit,
Festinate mihi ignavi filii, infames: utinam simul omnes
" Pro Hectore veloces ad naves occubuissetis.
" Heu me miserum, quoniam genui filios optimos
" Troja in lata, quorum nullum puto reliquum esse,
" Mestoráque pulchrum & Troilum equis pugnantem,
" Hectoráque qui deus erat inter viros, neque videbatur
" Viri mortalis filius esse: sed dei.
" Hos quidẽ perdidit Mars: hi vero culpandi omnes super-
" Mendaces, saltatoréſque choreis optimi, (sunt
" Agnorum & hœdorum publici raptores.
" An nè tandem mihi currum apparaveritis celerrimè,
" Hæcque omnia imposueritis ut perficiam iter?
Sic dixit: hi verò patris timentes minas,

Priami filii ei currum præparant.

Currúmque extulerunt bonis rotis instructũ, mulis actum
Pulchrum, nuper compactũ: arcámque ligarunt super ipso
Atque à paxillo jugum abstulerunt mulinum,
Buxinum, umbilicosúmque, bene clavis aptatum:
Extulerũtq; funẽ jugalẽ simul cum jugo novẽ cubitorum:
Et eum bene disposuerunt perpolito in temone
Parte in extrema, atque annulum paxillo injecerunt:
Ter verò utrinque ligarunt ad umbilicum: at postea
Ordine alligarunt: & in angulum *lorum* inflexerunt:
E cubiculo autem ferentes pulchrum super vehiculum,
Accumularunt *pro* Hectoreo capite infinita dona:
Junxerunt autem mulos validis ungulis subjugales,
Quos quondam Priamo Mysii dederant splendida dona:
Equos autem Priamo duxerunt sub jugum, quos senex
Ipse habens nutriebat polito in præsepi:
Hos quidem jungebant in ædibus altis
Præco & Priamus prudentia mentibus consilia tenentes:

Hecuba profecturo Priamo consilium dat.

Prope autem ipsos accessit Hecuba afflicto animo,
Vinum habens in manu dulce dextra,
Aureo in poculo, ut libarent prius quàm abirent.
Stetit autem ante equos, sermonémque habuit his verbis;

Cape

“ Κείνου τεθνειῶτος ἐναιρέμεν· αὐτὰρ ἔγωγε
“ Πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραϊζομένην τε
“ Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Ἦ, καὶ σκηπανίῳ δίεπ' ἀνέρας, οἱ δ' ἴσαν ἔξω
Σπερχομένοιο γέροντος, ὁ δ' υἱάσιν οἷσιν ὁμόκλα
Νεικείων Ἕλενόν τε, Πάριν τ', Ἀγάθωνά τε δῖον,
Πάμμονά τ', Ἀντίφονόν τε, βοὴν ἀγαθόν τε Πολίτην,
Δηΐφοβόν τε, καὶ Ἱππόθοον, καὶ δῖον Ἀγαυόν,
Ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευε,
“ Σπεύσατέ μοι κακὰ τέκνα κατηφόνες· αἴθ' ἅμα πάντες
“ Ἕκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῇς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.
“ Ὤμοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
“ Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔ τινα φημὶ λελεῖφθαι,
“ Μήστορά τ' ἀντίθεον, καὶ Τρωΐλον ἱπποχάρμην,
“ Ἕκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐῴκει
“ Ἀνδρός γε θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο·
“ Τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται,
“ Ψεῦσταί τ' ὀρχησταί τε χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι,
“ Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες·
“ Οὐκ ἂν δή μοι ἄμαξαν * ἐφοπλίσαιτε τάχιστα, γρ. ἐφο-
“ Ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο; πλίσσαιτε
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδείσαντες ὁμοκλὴν,
Ἐκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν ἐΰτροχον ἡμιονείην,
Καλὴν, * πρωτοπαγῆ, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς. γρ. πρω-
Κὰδ δ' ἀπὸ πασσαλόφιν ζυγὸν ᾕρεον ἡμιόνειον, τοπαγέα
Πύξινον, * ὀμφαλόεντ', εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρὸς. γρ. ὀμ-
Ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῷ * ἐννεάπηχυν, φαλόεν
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν ἐϋξέστῳ ἐπὶ ῥυμῷ, ἰσ.
Πέζῃ ἐπὶ πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἕστορι βάλλον· γρ. ἐννεά-
Τρὶς δ' ἑκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν· αὐτὰρ ἔπειτα πηχυ,
Ἑξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχῖνα δ' ἔγναμψαν·
Ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες ἐϋξέστου ἐπ' ἀπήνης,
Νήεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
Ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας * ἐντεσιεργοὺς, γρ. ἐντε-
Τοὺς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα, σιεργοὺς,
Ἵππους δὲ Πριάμῳ ὕπαγον ζυγὸν, οὓς ὁ γεραιὸς
Αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν * ἐϋξέστῳ ἐπὶ φάτνῃ· γρ. ἐϋ-
Τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι ξέστῃ
Κῆρυξ καὶ Πρίαμος πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες,
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθ' Ἑκάβη τετιηότι θυμῷ,
Οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφι
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην·
Στῆ δ' ἵππων προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.

“ Τῆ,

"Celebris eras inter homines hospites & quibus imperas
"Quomodo vis in naves Achivorum ire solus
"Viri in conspectum, qui tibi multósque & fortes
"Filios interfecit? ferreum sanè tibi cor.
"Si enim te capiet & inspiciet oculis
"Crudelis & infidus vir iste, non te miserabitur,
"Neque te reverebitur: nunc autem ploremus seorsim
"Sedentes in regia: huic verò sic olim parca potens
"Nascenti nevit filo, quando eum peperi ipsa
"Veloces pedibus canes ut satiaret suis procul à parentib.
"Virũ apud violentũ:cujus ego mediũ hepar utinã possem
"Comedere inhærens: tunc repensa opera fierent
"Pro filio meo, quem ille minime q. ignavum occidit,
"Sed pro Trojanis & Troiadibus amplissimis
"Stantem, neque timoris memorem, neque fugæ.
Hanc autẽ rursus alloquutus est senex Priamus divinus
'Nè me volentem ire retine, neque mihi ipsa
"Avis in ædibus mala sis, neque mihi persuadebis:
"Siquidem aliquis alius terrestrium juberet,
"Seu qui vates sunt auspices, vel sacerdotes,
"Mendacium putaremus, & parere recusaremus magis:
"Nunc autem, ipse enim audivi deam & inspexi coram,
"Vado, & non vanus sermo erit: si autem mihi fatale *est*
"Mori apud naves Achivorum ære loricatorum,
"Volo: statim enim me interficiat Achilles,
"Ulnis ubi fuerim complexus meum filium, & ubi luctus
desiderium exemero.

Priamus dona sumit quæ ferat Achilli.

Dixit & arcarum opercula pulchra reseravit:
Hinc duodecim perpulchros exemit peplos,
Duodecim etiam simplices chlænas, totidémque tapetas,
Totidémque pallia pulchra, totidem ad hæc tunicas:
Auri autem ponderans extulit decem integra talenta,
Extulítque duos fulgentes tripodes, quatuórque lebetes;
Extulítq; poculũ perpulchrũ quod ei Thraces dederãt viri
In legationem profecto, magnum donum: sed nè ei quidẽ
Pepercit in ædibus senex: apprimè enim cupiebat animo
Redimere charum filiũ: hic autẽ Trojanos quidem omnes
A porticu prohibuit, verbis contumeliosis increpans.
"Abite perditi, propudia, nonne & vobis
"Domi inest luctus? quid me venistis curaturi?
"An parvi penditis qu. mihi Saturnides Jup. dolores dedit
"Filium ut perderem optimum? sed cognoscetis & vos.
"Faciliores enim magis Achivis jam eritis

"Illo

“ Εκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους, ἠδ' οἷσιν ἀνάσσεις;
“ Πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
“ Ανδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
“ Υἱέας ἐξενάριξε; σιδήρειον νύ τοι ἦτορ.
“ Εἰ γάρ σ' αἱρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
“ Ωμηστὴς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὅδε, οὔ σ' ἐλεήσει,
“ Οὐδέ τι σ' αἰδέσεται· νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνευθεν
“ Ημενοι ἐν μεγάρῳ, τῷ δ' ὥς ποθι μοῖρα κραταιὴ
“ Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ ὅτε μιν τέκον αὐτή,
“ Αργίποδας κύνας ἆσαι ἑῶν ἀπάνευθε τοκήων,
“ Ανδρὶ παρὰ κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἧπαρ ἔχοιμι
“ Εσθέμεναι προσφῦσα, τότ' ἄντιτα ἔργα γένοιτο γρ. ὅτι
“ Παιδὸς ἐμοῦ· ἐπεὶ * οὔ ἑ κακιζόμενόν γε κατέκτα, κακ.
“ Αλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βαθυκόλπων
“ Εσταότ', οὔτε φόβου μεμνημένον οὔτ' ἀλεωρῆς.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδὴς,
“ Μή μ' ἐθέλοντ' ἰέναι κατερύκανε· μηδέ μοι αὐτὴ
“ Ορνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλευ, οὐδέ με πείσεις.
“ Εἰ μὲν γάρ τις μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν,
“ Η οἳ μάντιές εἰσι θυοσκόοι ἢ ἱερῆες,
“ Ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
“ Νῦν δ', αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἄντην, γρ. ἅλιον
“ Εἶμι, καὶ οὐχ' * ἅλιον ἔπος ἔσσεται· εἰ δέ μοι αἶσα ὁδὸς ἔσ.
“ Τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
“ Βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεὺς
“ Αγκὰς ἑλόντ' ἐμὸν υἱὸν, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἵην.

Η, καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέῳγεν·
Ενθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους·
Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσους δὲ τάπητας,
Τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
Χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα·
Εκ δὲ δύ' αἴθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
Εκ δὲ δέπας περικαλλὲς, ὅ οἱ Θρῇκες πόρον ἄνδρες
Εξεσίην ἐλθόντι μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦ περ γρ. Ἐξε-
Φείσατ' ἐνὶ μεγάροις ὁ γέρων, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ σίον δ'
Λύσασθαι φίλον υἱόν· ὁ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
Αἰθούσης ἀπέεργεν ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων,
“ Ερρετε λωβητῆρες, ἐλεγχέες· οὔ νυ καὶ ὑμῖν
“ Οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες;
“ Η οὔνεσθ' ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε,
“ Παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὔμμες·
“ Ρηΐτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε,

" Illo mortuo ad capiendum, aſt equidem
" Antequam depopulatam urbem everſámque
" Oculis videam, utinam deſcendā domū Plutonis intra.
Dixit, & ſceptro inſequebatur viros: hi autem exibant
Priamus filios suos objurgat
Urgente ſene: íſque filios ſuos increpabat,
Objurgans Helenúmque Parínque, Agathonémq; divinum
Pammonémque, Antiphonúmq; *in* bellóq; fortē Politem
Deiphobúmque & Hippothoum, & divinum Agavum:
Novem hos ſenex increpans juſſit,
Feſtinate mihi ignavi filii, infames: utinam ſimul omnes
" Pro Hectore veloces ad naves occubuiſſetis.
" Heu me miſerum, quoniam genui filios optimos
" Troja in lata, quorum nullum puto reliquum eſſe,
" Meſtoráque pulchrum & Troilum equis pugnantem,
" Hectoráque qui deus erat inter viros, neque videbatur
" Viri mortalis filius eſſe: ſed dei.
" Hos quidē perdidit Mars: hi vero culpandi omnes ſuper-
" Mendaces, ſaltatoréſque choreis optimi, (ſunt
" Agnorum & hœdorum publici raptores.
" An nè tandem mihi currum apparaveritis celerrimè,
" Hæcque omnia impoſueritis ut perficiam iter?
Sic dixit: hi verò patris timentes minas,
Priami filii ei currum præparant.
Currúmque extulerunt bonis rotis inſtructū, mulis actum
Pulchrum, nuper compactū: arcámque ligarunt ſuper ipſo
Atque à paxillo jugum abſtulerunt mulinum,
Buxinum, umbilicoſúmque, bene clavis aptatum:
Extulerúntq; funē jugalē ſimul cum jugo novē cubitorum:
Et eum bene diſpoſuerunt perpolito in temone
Parte in extrema, atque annulum paxillo injecerunt:
Ter verò utrinque ligarunt ad umbilicum: at poſtea
Ordine alligarunt: & in angulum *lorum* inflexerunt:
E cubiculo autem ferentes pulchrum ſuper vehiculum,
Accumularunt *pro* Hectoreo capite infinita dona:
Junxerunt autem mulos validis ungulis ſubjugales,
Quos quondam Priamo Myſii dederant ſplendida dona:
Equos autem Priamo duxerunt ſub jugum, quos ſenex
Ipſe habens nutriebat polito in præſepi:
Hos quidem jungebant in ædibus altis
Hecuba profecturo Priamo conſilium dat.
Præco & Priamus prudentia mentibus conſilia tenentes:
Prope autem ipſos acceſſit Hecuba afflicto animo,
Vinum habens in manu dulce dextra,
Aureo in poculo, ut libarent prius quàm abirent.
Stetit autem ante equos, ſermonémque habuit his verbis;

Cape

“Κείνου τεθνειῶτος ἐναιρέμεν· αὐτὰρ ἔγωγε
“Πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραϊζομένην τε
“Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Ἦ, καὶ σκηπανίῳ δίεπ' ἀνέρας, οἱ δ' ἴσαν ἔξω
Σπερχομένοιο γέροντος, ὁ δ' υἱάσιν οἷσιν ὁμόκλα
Νεικείων Ἕλενόν τε, Πάριν τ', Ἀγάθωνά τε δῖον,
Πάμμονά τ', Ἀντίφονόν τε, βοὴν ἀγαθόν τε Πολίτην,
Δηΐφοβόν τε, καὶ Ἱππόθοον, καὶ δῖον Ἀγαυὸν,
Ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευε,
“Σπεύσατέ μοι κακὰ τέκνα κατηφόνες· αἴθ' ἅμα πάντες
“Ἕκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῇς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.
“Ὤμοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
“Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔ τινα φημὶ λελεῖφθαι,
“Μήστορά τ' ἀντίθεον, καὶ Τρωΐλον ἱππιοχάρμην,
“Ἕκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐῴκει
“Ἀνδρός γε θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο·
“Τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται,
“Ψεῦσταί τ' ὀρχησταί τε χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι,
“Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες·
“Οὐκ ἂν δή μοι ἄμαξαν * ἐφοπλίσαιτε τάχιστα, γρ. ἐφοπλίσητε
“Ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδείσαντες ὁμοκλὴν,
Ἐκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν ἐΰτροχον ἡμιονείην,
Καλὴν, * πρωτοπαγῆ, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς. γρ. πρωτοπαγέα
Κὰδ δ' ἀπὸ πασσαλόφιν ζυγὸν ᾕρεον ἡμιόνειον, γρ. ὀμφαλόεν
Πύξινον, * ὀμφαλόεντ', εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρός.
Ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῷ * ἐννεάπηχυ,
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν ἐϋξέστῳ ἐπὶ ῥυμῷ, ἰσ.
Πέζῃ ἐπὶ πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἕστορι βάλλον· γρ. ἐννεάπηχυν,
Τρὶς δ' ἑκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἑξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχῖνα δ' ἔκαμψαν·
Ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες ἐϋξέστου ἐπ' ἀπήνης,
Νήεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
Ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας * ἐντεσιέργους, γρ. ἐντεσιεργοὺς,
Τούς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
Ἵππους δὲ Πριάμῳ ὕπαγον ζυγὸν, οὓς ὁ γεραιὸς
Αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν * ἐϋξέστῳ ἐπὶ φάτνῃ· γρ. ἐϋξέστῃ
Τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι
Κῆρυξ καὶ Πρίαμος πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες,
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθ' Ἑκάβη τετιηότι θυμῷ,
Οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφι
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην·
Στῆ δ' ἵππων προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,

Cape, liba Jovi patri, & precare ut domum redeas
" Redux ab hostibus viris, quoniam te animus
" Impellit ad naves, me quidem non volente:
" Sed supplica tu nigrarum nubium coactori Saturnio
" Idæo, qui Trojam totam conspicit:
" Pete autem alitem velocem nuntium (qui ipsi
" Gratissimus inter alites, & cujus robur est maximum)
" Dextrum, ut eum ipse oculis percipiens,
" Hoc fretus ad naves eas Danaorum equitum:
" Si autem tibi non dabit suum nuntium late sonans Jup.
" Non equidem te tum impellens horter
" Naves ad Argivorum ire, valde licet cupidum.
Hanc vero excipiens alloq. est Priamus pulcherrimus,
" O uxor, non quidem tibi hoc præcipienti negabo.
" Bonum enim Jovi manus elevare, si fortè miserebitur.
Dixit, & ancillam promam condam jussit senex
Manibus aquam infundere puram: astitit autem
Pelvim ancilla gutturniumque simul manibus tenens:
Lotus vero, poculum accepit suæ uxoris,
Precatus est postea stans in medio atrio, libavitq; vinum,
Cœlum inspiciens, & edita voce verbum loquutus est,
" Jupiter pater, ex Ida imperans, gloriosissime, maxime,
" Da me ad Achillis gratum venire & miseratione dignũ:
Priamus profecturus Jovem orat. " Mitte autem alitem velocem nuntium, qui tibi ipsi
" Dilectissimus inter alites, cujus vis est maxima,
" Dextrum, ut eum ipse oculis percipiens,
" Hoc fretus in naves eam Danaorum equitum.
Sic dixit precans: hunc autẽ audivit consiliarius Jupiter:
Illico verò aquilam misit perfectissimam volucrum,
Nigram, venaticam, quam & Percnon vocant:
Quanta autem alti janua cubiculi est
Viri divitis, bene serata affabrè aptata:
Tantæ hujus utrinque erant alæ: visaque est ipsis
Dextra ruens supra urbem: hi autem videntes,
Lætati sunt & omnibus in præcordiis animus gavisus est.
Festinans verò senex politum conscendit currum,
Exegitque vestibulo & porticu valde resonante:
Ante quidem mulæ trahebant quatuor rotarum currum,
Quas Idæus agebat peritus: sed ponè
Equi, quos senex regens flagello urgebat
Statim per urbem: amici autẽ simul omnes sequebantur
Multum lugentes, tanquam ad mortẽ euntem.
Illi vero postquã urbe descenderunt, ad campúmq; pervenerunt,

Retrogradi

“ Τῆ, σπεῖσον Διὶ πατρὶ, καὶ * εὔχεο οἴκαδ' ἱκέσθαι Γρ. εὔχευ
“ Ἂψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἄρ σέ γε θυμὸς
“ Ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης· Γρ. εὔχευ
“ Ἀλλ' * εὔχου σύ γ' ἔπειτα κελαινεφέϊ Κρονίωνι
“ Ἰδαίῳ, ὅς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται·
“ Αἴτει δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅς τέ οἱ αὐτῷ
“ Φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
“ Δεξιὸν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
“ Τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴῃς Δαναῶν ταχυπώλων·
“ Εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἑὸν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
“ Οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
“ Νῆας ἐπ' Ἀργείων ἰέναι μάλα περ μεμαῶτα.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοειδὴς,
“ Ὦ γύναι, οὐ μέν τοι τόδ' ἐφιεμένῃ ἀπιθήσω.
Ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὤτρυν' ὁ γεραιὸς,
Χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον· ἡ δὲ παρέστη
Χέρνιβον ἀμφίπολος, πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα·
Νιψάμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο ἧς ἀλόχοιο·
Εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἕρκεϊ, λεῖβε δὲ οἶνον
Οὐρανὸν εἰσανιδὼν, καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα,
“ Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων κύδιστε, μέγιστε,
“ Δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθεῖν ἠδ' ἐλεεινόν·
“ Πέμψον δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅς τέ σοι αὐτῷ
“ Φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
“ Δεξιὸν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
“ Τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπώλων.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·
Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε τελειότατον πετεηνῶν
Μορφνὸν θηρητῆρ', ὃν καὶ Περκνὸν καλέουσιν·
Ὅσση δ' ὑψορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
Ἀνέρος ἀφνειοῖο ἐϋκλήϊς ἀραρυῖα·
Τόσσ' ἄρα τοῦ ἑκάτερθεν ἔσαν πτερὰ, εἴσατο δέ σφιν
Δεξιὸς ἀΐξας ὑπὲρ ἄστεος· οἱ δὲ ἰδόντες
Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
Σπερχόμενος δ' ὁ γέρων, ξεστοῦ ἐπεβήσατο δίφρου.
Ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·
Πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἕλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
Τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὄπισθεν
Ἵπποι, τοὺς ὁ γέρων ἐφέπων μάστιγι κέλευε
Καρπαλίμως κατὰ ἄστυ· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἕποντο,
Πόλλ' ὀλοφυρόμενοι, ὡσεὶ θάνατόνδε κιόντα.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,

Οἱ

Retrogradi quidem ad Ilium redierunt
Filii & generi: hi vero non latuerunt latè videntē Jovem
In campo ubi apparuêre vidénsque misertus est senis.
Confestim autem Mercurium filium dilectum contra allo-
loquutus est,

Jupiter Mercurium ducē mittit Priamo.

Mercuri (tibi enim præcipuè gratissimum est
Virum comitari, & potes exaudire quemcunq;volueris.)
" Vade age, & Priamum cavas ad naves Achivorum
" Sic ducas, ut nè quis videat neque animadvertat
" Aliorum Danaorum, antequam ad Peliden perveneris.
Sic dixit, neque non paruit internuntius Mercurius,
Moxque sub pedibus ligavit pulchra talaria,
Immortalia, aurea, quæ ipsum ferebant & supra mare,
Et supra immensam terram simul cum flatu venti:
Accepit & virgam qua virorum oculos demulcet
Quorum vult, hos autem rursus & dormientes excitat:
Hanc in manibus tenens volavit fortis Mercurius:
Statim verò ad Trojam & Hellespontum pervenit.
Perrexit autem ire juveni regio similis,
Primùm pubescenti, cujus gratissima pubertas:
Hi vero postquam magnum sepulchrum Ilii præterierunt
Stiterunt mulásque & equos ut biberent
In fluvio jam enim & crepusculum venerat super terram:
Hunc ex propinquo videns percepit præco
Mercurium, & ad Priamum loquutus est, dixítque,
Considera Dardanide, prudentem animum res requirūt
" Virum video: citò autem nos perituros existimo.
" Sed age jam fugiamus in equis, vel ipsum postea
" Genua prehendentes rogabimus si fortè miserebitur.
Sic dixit: seni autem animus confusus est timuítq;valde:
Erectæ vero comæ steterunt in languentibus membris.
Stetítque attonitus: ipse autem Mercurius prope veniens
Manum senis accipiens, interrogavit & alloquutus est,

Mercurius Priamum convenit & cum eo colloquitur.

Quo pater, sic equos & mulas dirigis
" Noctem per solitariam, quando dormiunt homines alii?
" Neque tu timuisti robur spirantes Achivos,
" Qui tibi hostes & *quidem* implacabiles prope sunt.
" Quorum si quis te videat velocem per noctem nigram
" Tot opes ducentem, quæ jam tibi mens esset?
" Neque ipse juvenis es: senex autem te hic sequitur,
" Virū ad arcendū, quando aliquis prior injuria affecerit,
" Sed ego te non afficiam malo: imò alium
A te propulsarem: charo enim te patri adæquo.

Οἱ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο,
παῖδες καὶ γαμβροί· τὼ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα * Ζῆν γρ. ζῆ
Ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα. N. ἐς πεδί.
Αἶψα δ' ἄρ Ἑρμείαν υἱὸν φίλον ἀντίον ηὔδα,
Ἑρμεία, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
Ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι, καί τ' ἔκλυες ᾧ κ' ἐθέλῃσθα·
" Βάσκ' ἴθι καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
" Ὣς ἄγαγ' ὡς μή τ' ἄρ τις ἴδῃ, μήτ' ἄρ τε νοήσῃ
" Τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλεΐωνάδ' ἱκέσθαι.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο·
Εἵλετο δὲ ῥάβδον τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
Ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
Τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης·
Αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανε·
Βῆ δ' ἰέναι κούρῳ αἰσυμνητῆρι ἐοικὼς,
Πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦ περ χαριεστάτη ἥβη·
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρὲξ Ἴλοιο ἔλασσαν,
Στῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους ὄφρα πίοιεν,
Ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν.
Τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσατο κῆρυξ
Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο φώνησέν τε,
" Φράζεο Δαρδανίδη, φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.
" Ἄνδρ' ὁρόω, τάχα δ' ἄμμε διαρραίσεσθαι ὀΐω·
" Ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἤ μιν ἔπειτα
" Γούνων ἁψάμενοι λιτανεύσομεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ.
Ὣς φάτο· σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δείδιε δ' αἰνῶς·
Ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι·
Στῆ δὲ ταφών, αὐτὸς δ' Ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Χεῖρα γέροντος ἑλὼν, ἐξείρετο καὶ προσέειπε.
" Πῆ πάτερ ὧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
" Νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
" Οὐδὲ σύ γ' ἔδδεισας μένεα πνείοντας Ἀχαιοὺς,
" Οἵ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν;
Τῶν εἴ τις σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
" Τοσσάδ' ὀνείατ' ἄγοντα, τίς ἂν δή τοι νόος εἴη;
" Οὔτ' αὐτὸς νέος ἐσσὶ, γέρων δέ τοι οὗτος ὀπηδεῖ, γρ. ἀπαμώασθαι
" Ἄνδρ' * ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·
" Ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακὸν, * ἀλλά κεν ἄλλον γρ. οὐδέ κεν.
" Σεῦ ἀπαλεξήσαιμι, φίλῳ δέ σε πατρὶ ἐΐσκω.

Τὸν

Huic autem respondit senex Priamus deo par forma,
Sic nimirum hæc sunt dilecte fili ut dicis,
Sed adhuc aliquis & me deorum protegit manu,
Qui mihi talem misit viæ ducem obviam fieri
Faustum, qualis jam tu corpore & specie admirabilis,
Sapísque animo, beatísque es ex parentibus.
Hunc autē rursus alloquutus est internuntius Mercurius
Nè *tu* hæc omnia senex rite dixisti:
Sed age, mihi hoc dic & verè recense,
An aliquo mittis thesauros multos & pretiosos
Viros ad alienigenas ubi ii tibi salvi maneant?
An jam omnes relinquitis Ilium sacrum
Timentes? talis enim vir optimus periit (chivis.
Tuus filius, non enim pugna quicquam inferior erat A-
Huic autem postea respondit senex Priamus divinus,
Quis vero tu es optime? quibúsque es ex parentibus,
Qui mihi probè mortem infelicis filii narras?
Hunc autem rursus alloquutus est nuntius Mercurius,
Tentas me senex, & interrogas *super* Hectore divino:
Hunc quidem ego valde sæpe in pugna gloriosa
Oculis vidi, & quando ad naves compellens
Argivos interficiebat cædens acuto ære:
Nos verò stantes mirabamur: non enim Achilles
Sinebat *nos* pugnare iratus Atridæ. (facta:
Hujus enim ego famulus, eadémque duxit navis affabre-
Ex Myrmidonibus enim sum: pater autem mihi est
Polyctor:
Dives quidem hic est, senex verò jam sicut tu hic:
Sex autem ei filii sunt, ego verò septimus sum:
Inter hos facta sortitione, mihi sors obtigit ut huc sequer.
Nunc autem veni in campum à navibus, manè enim
Facient circum urbem pugnam fusci Achivi:
Dolent enim hi desidentes, neque possunt
Continere cupidos belli reges Achivorum.
Huic autem respondit postea senex Priamus formosis-
" Si quidem jam famulus Pelidæ Achillis (simus,
" Es, age, jam mihi omnem veritatem narra;
" An adhuc apud naves *est* meus filius, an ipsum jam
" Suis canibus membratim dissectum præbuit Achilles,
Hunc autē rursus alloquutus est internuntius Mercurius,
" O senex, nondum hunc canes ederunt, neque Aves,
" Sed adhuc is jacet Achillis apud navem,
" Neglectim in tentoriis, duodecimus autem ei dies

" Jacenti,

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής,
“Οὕτω πη τάδε γ' ἐστὶ φίλον τέκος ὡς ἀγορεύεις,
“Ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
“Ὅς μοι τοιόνδ' ἧκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι
“Αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητός,
“Πέπνυσαί τε νόον, μακάρων δ' ἒξ ἐσσὶ τοκήων.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης,
“Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν * ἔειπας. γρ. ἔειπες
“Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
“Ἠέ πη ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
“Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαποὺς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνῃ;
“Ἦ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρὴν
“Δειδιότες; τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὤριστος ὄλωλε
“Σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδεύετ' Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής,
“Τίς δὲ σὺ ἐσσὶ φέριστε, τέων δ' ἒξ ἐσσὶ τοκήων,
“Ὅς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἐνίσπες;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης,
“Πειρᾷ ἐμεῖο γεραιὲ καὶ εἴρεαι Ἕκτορα δῖον·
“Τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ,
“Ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας,
“Ἀργείους κτείνεσκε δαΐζων ὀξέϊ χαλκῷ·
“Ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν, οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
“Εἴα μάρνασθαι κεχολωμένος Ἀτρείωνι.
“Τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων· μία δ' ἤγαγε νηῦς εὐεργής.
“Μυρμιδόνων δ' ἒξ εἰμὶ, πατὴρ * δέ μοι ἐστὶ Πολύκτωρ. γρ. Οὕτως
“Ἀφνειὸς μὲν ὅδ' ἐστὶ, γέρων δὲ δὴ ὡς σύ περ ὧδε· γρ. δέ οἱ ἤδη
“Ἓξ δέ οἱ υἷες ἔασιν, ἐγὼ δέ οἱ ἕβδομός εἰμι·
“Τῶν μέτα παλλόμενος κλήρῳ λάχον ἐνθάδ' ἕπεσθαι.
“Νῦν δ' ἦλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
“Θήσονται περὶ ἄστυ μάχην ἑλίκωπες Ἀχαιοί.
“Ἀσχαλόωσι γὰρ οἵ γε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
“Ἴσχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆας Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής,
“Εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
“Εἶς, ἄγε δή μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
“Ἢ ἔτι πὰρ νήεσσιν ἐμὸς παῖς, ἦέ μιν ἤδη
“Ἧσι κυσὶν μελεϊστὶ ταμὼν προὔθηκεν Ἀχιλλεύς;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης,
“Ὦ γέρον οὔ πω τόν γε κύνες φάγον, οὐδ' οἰωνοί·
“Ἀλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηῒ
“Αὔτως ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δέ οἱ ἠὼς

“ Κειμένῳ,

" Jacenti,neq;tamẽ ei corpus putrescit, neq; ipsũ vermes
" Edunt, qui viros in bello interfectos consumunt.
" Certè quidem ipsum circa sepulchrum sui amici dilecti
" Trahit sævè, aurora quando divina apparet,
" Non tamen ipsũ deturpat, mirareris & ipse superveniẽs
" Qualiter roscidus jaceat:circũ autẽ sanguis oblutus est
" Neq;alicubi pollutus: at vulnera omnia conclusa sunt,
" Quæcunque inflicta fuerant: multi enim ipsi ferrũ im-
" Sic tibi curant beati dii filium tuum (miserunt.
" Et mortuũ licet existentẽ,quoniã ipsis charus *est* ex an.
Sic dixit:gavisus est autem senex, & respondit verbo,
" O fili, sanè bonum *est* & decentia dona dare
" Immortalibus quoniãm nun. meus filius si quãdo licebat,
" Oblitus est in ædibus *suis* deorũ qui Olympũ habitant:
" Ideo ejus recordati sunt, & in mortis licet fato.
" Sed age, jam hoc accipe à me pulchrum poculum,
" Ipsúmque serva, & deduc me cum diis,
" Dum ad tentorium Pelidæ perveniam.

Mercurius Priamũ ducit ad Achillem

Hunc autẽ rursus alloquutus est internuntius Mercurius
" Tentas senex juniorem, neque mihi persuadebis,
" Qui me jubes tua dona clam Achille suscipere:
" Hunc quidem ego timeo, & vereor in animo
" Privare *ullare*, nè mihi malum in posterum fiat:
" Tibi autẽ ego comes etiam usque inclytum Argos irem
" Benevolè in navi veloci, aut pedibus sequens:
" Non aliquis tecum ducem me contemnens pugnaverit.
Dixit: & irruens Mercurius in currum & equos,
Statim flagellum & habenas accepit manibus:
Inspiravit autem equis & mulis robur magnum.
Sed quum jam ad turrésque naviũ & fossam pervenerunt
Tum verò primum circa cœnas custodes laborabant:
Illis somnum infudit internuntius Argicida
Omnibus, móxque aperuit portas & amovit vectes,
Introduxit vero Priamúmq;&splendida dona in vehiculo
Sed quando jam ad tentorium Pelidæ pervenerunt
Altum, quod Myrmidones fecerant regi,
Ligna abietis secantes, sed desuper cooperuerant
Lanuginosum culmen ex prato metentes,
Circum autem ei magnam aulam fecerant regi
Furcis frequentibus: januã autem continebat unus obex
Abiegnus, quem tres quidem claudebant Achivi:
Tres verò aperiebant magnum claustrum januarum,
Alii quidem: Achilles verò claudebat etiam solus.

Tunc

" Κειμένῳ, οὐδέ τι οἱ χρὼς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαὶ
" Ἔσθουσ' αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν,
" Ἦ μέν μιν περὶ σῆμα ἑοῦ ἑτάροιο φίλοιο
" Ἕλκει ἀκηδέστως, ἠὼς ὅτε δῖα φανείη,
" Οὐδέ μιν αἰσχύνει· θηοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθὼν,
" Οἷον ἐερσήεις κεῖται, περὶ δ' αἷμα νένιπται,
" Οὐδέ ποθι μιαρός· σὺν δ' ἕλκεα πάντα μέμυκεν,
" Ὅσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ χαλκὸν ἔλασαν.
" Ὣς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἷος ἑῆος,
" Καὶ νέκυός περ ἐόντος· ἐπεί σφι φίλος περὶ κῆρι.
Ὣς φάτο, γήθησεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἀμείβετο μύθῳ,
" Ὦ τέκος, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα * διδοῦναι
" Ἀθανάτοις, ἐπεὶ οὔ ποτ' ἐμὸς πάϊς, εἴποτ' ἔην γε, — γρ. διδοῦσαι.
" Λήθετ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι·
" Τῷ οἱ * ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ. — γρ. ἐπεμνήσαντο.
" Ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον·
" Αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σύν γε θεοῖσιν,
" Ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκωμαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης,
" Πειρᾷ ἐμεῖο γεραιὲ, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις,
" Ὅς με κέλῃ σέο δῶρα παρὲξ * Ἀχιλῆα δέχεσθαι· — γρ. Ἀχιλῆι ὑποδέχεσθαι.
" Τὸν μὲν ἐγὼ δείδοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
" Συλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπισθε * γένηται. — γρ. γένοιτο.
" Σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καί κε κλυτὸν Ἄργος ἱκοίμην
" Ἐνδυκέως ἐν νηῒ θοῇ, ἢ πεζὸς ὁμαρτέων.
" Οὐκ ἄν τίς τοι πομπὸν ὀνοσσάμενος μαχέσαιτο.
Ἦ, καὶ ἐπαΐξας ἐριούνιος ἅρμα καὶ ἵππους,
Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·
Ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἠΰ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἵκοντο,
Οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο·
Τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος Ἀργειφόντης
Πᾶσιν, ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας, καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
Ἐς δ' ἄγαγε Πρίαμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκοντο
Ὑψηλὴν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι
Δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες, ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν,
Λαχνήεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
Ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτι
Σταυροῖσιν πυκινοῖσι· θύρην δ' ἔχε μοῦνος ἐπιβλὴς
Εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοὶ,
Τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῗδα θυράων,
Τῶν ἄλλων, Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρρήσσεσκε καὶ οἶος.

Tunc verò Mercurius perutilis aperuit seni,
Introque duxit inclyta dona pedibus veloci Achilli:
Ex equis verò descendit in terram dixítque,
" O senex, certè ego deus immortalis veni
" Mercurius: tibi enim me Jupiter simul ducem præbuit:
" Verùm ego jam recedam, neque Achillis
" Oculos subibo, invidiosum enim esset
" Immortalem Deum sic mortales amare palam,
" Tu autem ingressus, prehende genua Pelidæ,
" Et ipsi per patrem & matrem bene comptam
" Supplica, & filium ut ei animum commoveas.
Sic igitur fatus abiit ad altum Olympum
Mercurius: Priamus verò ex equis desiliit humi,
Idæum autem ibi reliquit: hic verò mansit retinens
Equos mulásque: senex auté rectà ivit *in eã* ædium partem
Ubi Achilles sedebat Jovi charus, intúsque eum ipsum
Invenit, socii autem seorsim sedebant, huícq; duo soli
Heros Automedónque & Alcimus ramus Martis,
Ministrabant astantes (modo autem quieverat à cibo
Edens & bibens: adhuc etiam apposita erat mensa)
Hos latuit ingressus Priamus magnus: prope verò stans
Manibus Achillis accepit genua, & osculatus est manus
Graves, homicidas, quæ ei multos interfecerant filios:
Ut quando aliquem damnum magnum ceperit, qui in patria
Viro interfecto, ad alium pervenit populum
Viri ad divitis *domum*: stupor autem habet inspicientes:
Sic Achilles stupuit videns Priamum pulcherrimum,
Stupuerúntque & alii, séque invicem aspiciebant:
Huic & supplicans Priamus verbum dixit,
Recordare patris tui, ô diis par Achilles,
" Ejusdem ætatis ac ego, in gravi senectutis limine:
" Et quidem forte illum alicubi vicini, procul existentes
" Vexant neque quis est *qui* damnum & pestem arceat:
" Verum ille quidem te vivere audiens
" Gaudet in animo atque sperat dies omnes
" Visurum *se* dilectum filium è Troja redeuntem,
" At ego omnino infelix, postquam genui filios optimos
" Troja in lata, horum jam nullum puto reliquum esse:
" Quinquaginta mihi erant quando venerunt filii Achiv.
" Novendecim quidem mihi uno ex ventre erant:
" Alios autem mihi pepererunt in domibus mulieres:
" Horũ quidé multorũ impetuosus Mars genua dissolvit,

Mercurius Priamo se indicat.

Priamus Achillē convenit

Δὴ ῥα τόθ' Ερμείας ἐριούνιος ὤϊξε γέροντι·
Ες δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλεΐωνι·
Εξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθονὶ, φώνησέν τε,
“ Ω γέρον, ἤτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα
“ Ερμείας, σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὄπασσεν·
“ Αλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἴσομαι, οὐδ' Αχιλῆος
“ Οφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη
“ Αθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην·
“ Τύνη δ' εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλεΐωνος,
“ Καί μιν ὑπὲρ πατρὸς, καὶ μητέρος ἠϋκόμοιο
“ Λίσσεο, καὶ τέκεος, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ἀείρῃς.
Ως ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν ὄλυμπον
Ερμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἆλτο χαμᾶζε,
Ιδαῖον δὲ κατ' αὖθι λίπεν, ὁ δ' μίμνεν ἐρύκων
Ιππους ἡμιόνους τε· γέρων δ' ἰθὺς κίεν οἴκου,
Τῇ ῥ' Αχιλεὺς ἵζεσκε Διῒ φίλος, ἐν δέ μιν αὐτὸν
Εὗρ'· ἕταροι δ' ἀπάνευθε * καθείατο· τῷ δὲ δύ' οἴω — γρ. καθήατο· τὼ
Ηρως Αὐτομέδων τε καὶ Αλκιμος ὄζος Αρηος
Ποίπνυον παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς
Εσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα·
Τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στὰς,
Χερσὶν Αχιλλῆος λάβε γούνατα καὶ κύσε χεῖρας
Δεινὰς, ἀνδροφόνους, αἵ οἱ πολέας κτάνον υἷας.
Ως δ' ὅταν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅς τ' ἐνὶ πάτρῃ
Φῶτα κατακτείνας, ἄλλων ἐξίκετο δῆμον
Ανδρὸς ἐς ἀφνειοῦ· θάμβος δ' * ἔχει εἰσορόωντας· — γρ. ἴχεν.
Ως Αχιλεὺς θάμβησεν ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
Θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο·
Τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπε,
“ Μνῆσαι πατρὸς σεῖο θεοῖς ἐπιείκελ' Αχιλλεῦ,
“ Τηλίκου, ὥς περ ἐγὼν, ὀλοῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ·
“ Καὶ μέν που κεῖνον περιναιέται * ἀμφὶς ἐόντες — γρ. ἀμφὶς ἰόντες.
“ Τείρουσ', οὐδέ τίς ἐστιν ἀρὴν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι·
“ Αλλ' ἤτοι κεῖνός γε σέθεν ζώοντος ἀκούων
“ Χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπί τ' ἔλπεται ἤματα πάντα
“ Οψεσθαι φίλον υἱὸν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντα·
“ Αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους,
“ Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔ τινα φημὶ λελεῖφθαι.
“ Πεντήκοντά μοι ἦσαν ὅτ' ἤλυθον υἷες Αχαιῶν.
“ Εννεακαίδεκα μέν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν·
“ Τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
“ Τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Αρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·

" Qui autem mihi unicus erat custodiebátq; urbē & ipsos,
" Hunc tu nuper interfecisti pugnantem pro patria
" Hectorem, cujus nunc gratia venio ad naves Achivorū
" Redempturus à te, fero autem infinita dona :
" At *tu* reverere deos Achilles, meíque ipsius miserere,
" Recordatus tui patris : ego autem etiam miserabilior :
" Sustinui enim qualia nōdū quisquā terrestris homo alius,
" Viri filiorum interfectoris ad os manum porrigere.
Sic dixit: huic verò patris causa desideriū cómovit luctûs:
Attingens verò manu repulit modestè senem.
Illi autem reminiscentes, hic quidem Hectoris homicidæ,
Flebat abundè ante pedes Achillis provolutus.
At Achilles plorabat suum patrem, interdum autē rursus
Patroclum: heroúmque gemitus in ædibus excitabatur.
At postquam luctu satiatus est divinus Achilles,
Et ei è præcordiis abiit desiderium atque è membris,
Protinus è sede surrexit, senem autem manu erexit,
Miseratus canúmque caput, canámque barbam,
Et ipsum edita voce, verbis alatis alloquutus est,
Achilles Priamū alloquitur.
" Ah miser certè jam multa mala tolerasti tuo animo.
" Quo modo sustinuisti ad naves Achivorum venire solus,
" Viri ante oculos, qui tibi multósque & strenuos
" Filios interfeci ? ferreus tibi animus.
" Sed age jam conside in sede, dolores tamen
" In animo residere sinamus tristes licet.
" Non enim aliqua utilitas est frigidi luctûs.
" Sic enim destinarunt dii miseris mortalibus.
" Ut vivant tristes : ipsi verò sine cura sunt.
" Duo quippe dolia jacent in Jovis limine
" Donorū quæ dat, *alterum* malorū, alterū verò bonorū :
" Cui quidem miscens dederit Jupiter fulminator,
" Interdū quidē malū ipse consequitur, interdū verò bonū:
" Cui autē ex malis dederit, eū perpetuò injuriæ exposuit:
" Et ipsum mala fames in terra alma exagitat :
" Vagatur autem nec diis honoratus, nec hominibus.
" Sic quidem Peleo dii dederunt illustria dona
" A nativitate, omnes enim supra homines ornatus est
" Felicitate divitiísque, imperabat verò Myrmidonibus,
" Et ei mortali existenti deam fecerunt uxorem,
" Sed tamen ei quoq; adjecit deus malum, quod ei nulla
" Filiorum in manibus soboles fuit imperantium.
" Sed unum filium genuit brevis ævi : neque verò eum
Senescentem curo, quoniam valde procul à patria

" Sedeo

“ Ὃς δέ μοι οἶος ἔην, εἴρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτούς,
“ Τὸν σὺ πρώην κτεῖνας ἀμυνόμενον περὶ πάτρης
“ Ἕκτορα· τοῦ νῦν εἵνεχ' ἱκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
“ Λυσόμενος παρὰ σεῖο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
“ Ἀλλ' αἰδεῖο θεοὺς Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
“ Μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ·
“ Ἔτλην δ' οἷ' οὔπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
“ Ἀνδρὸς παιδοφόνοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
Ἁψάμενος δ' ἄρα χειρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
Τὼ δὲ μνησαμένω, ὁ μὲν Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο,
Κλαῖ' ἀδινὰ προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἐλυσθείς·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἑὸν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὖτε
Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρει.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεύς,
Καί οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἵμερος ἠδ' ἀπὸ γυίων,
Αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,
Οἰκτείρων πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
“ Ἆ δείλ', ἦ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν·
“ Πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος
“ Ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
“ Υἱέας ἐξενάριξα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ;
“ Ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἕζευ ἐπὶ θρόνου, ἄλγεα δ' ἔμπης
“ Ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ.
“ Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
“ Ὣς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,
“ Ζώειν ἀχνυμένους, αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.
“ Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει
“ Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ ἑάων·
“ Ὧ μὲν καμμίξας δώῃ Ζεὺς τερπικέραυνος,
“ Ἄλλοτε μέν τε κακῷ ὅ γε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ·
“ Ὧ δέ κε τῶν λυγρῶν δώῃ, λωβητὸν ἔθηκε,
“ Καί ἑ κακὴ βέβρωσις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει·
“ Φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος οὔτε βροτοῖσιν·
“ Ὣς μὲν καὶ Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
“ Ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο
“ Ὄλβῳ τε πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι,
“ Καί οἱ θνητῷ ἐόντι θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν.
“ Ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακὸν, ὅττι οἱ οὔτι
“ Παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων,
“ Ἀλλ' ἕνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδέ νυ τόν γε
“ Γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης

" Sedeo in Troja, téque affligens & tuos filios.
" Et te, senex, quondam quidem audiebamus beatum esse,
" Quantum Lesbus superius Macaris sedes, intus continet,
" Et Phrygia desuper, & Hellespontus immensus.
Horũ te, senex, divitiisq; & *insuper* filiis aiunt excelluisse
" At postquam tibi damnum hoc adduxerunt superi,
" Semper tibi circa urbem pugnæque virorúmque cædes;
" Perfer tamen, neque perpetuò luge tuo in animo:
" Nihil enim proficies mœrens ob filium suum, (patieris.
" Neque ipsum resurgere facies, quin potius malum aliud
priamus sedere recusat. Huic a. respõdit postea senex Priam. divina forma prædit.
" Ne me adhuc in sedem colloca Jovis alumne, quamdiu
" Jacet in tentoriis insepultus, sed citissime (Hector
" Solve ut oculis videam: tu autem suscipe dona
" Multa q. tibi ferimus, tu verò his fruaris, & pervenias
" Tuam in patriam terram, quoniam me primum sivisti
" Ipsúmque vivere & videre lumen solis.
" Hunc a. torvè intuitus alloquutus est pedibus velox Achilles,
" Ne amplius nũc mihi animũ cõmove senex, cogito & ipse
" Hectorem tibi solvere: à Jove enim mihi nuntia venit
" Mater, quæ me peperit filia marina senis:
" Et te cognosco, Priame, mentibus, neque me lates,
" Quòd deorũ aliquis duxit veloces in naves Achivorum:
" Non enim ausus esset homo venire, ne valdéq; pubescens
" Ad exercitum: neque custodes latuisset, neque obices
" Facilè reserasset portarum nostrarum:
" Ideo nunc ne mihi magis in doloribus animum moveas,
" Ne te senex, nec ipsum quidem in tentoriis sinam,
" Supplicem licet existentem, Jovísq; negligam mandata.
Sic dixit: timuit autem senex, & paruit verbo:
Pelides verò è domo tanquam leo saltavit foras,
" Non solus, simul hunc duo famuli sequuti sunt,
Heros Automedónque & Alcimus, quos maximè
Honorabat Achilles inter socios, post Patroclum mortuũ:
Hi tunc à jugo solverunt equos mulásque:
Intrò autem duxerunt præconem vocalem senis:
Et in sedili collocarunt: bene polito verò à vehiculo
Portarunt Hectorei capitis infinita dona:
Reliquerúntque duo pallia, bene contextámque tunicam,
Ut cadaver tectum daret domum ferendum.
Ancillas autem evocans lavare jussit, circúmque ungere
Seorsim tollentes, ut ne Priamus videret filium,

“ Ἧμαι ἐνὶ Τροίῃ σέ τε κήδων ἠδὲ σὰ τέκνα
“ Καί σε γέρον τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
“ Ὅσσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἕδος ἐντὸς ἐέργει,
“ Καὶ Φρυγίη καθύπερθε, καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων·
“ Τῶν σε γέρον πλούτῳ τε καὶ υἱάσι φασὶ κεκάσθαι. γρ. Τῷ σε
“ Αὐτὰρ ἐπεί τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον οὐρανίωνες,
“ Αἰεί τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
“ Ἄνσχεο, μηδ' ἀλίαστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν.
“ Οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἷος ἑῆος,
“ Οὐδέ μιν ἀνστήσεις· πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθησθα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής,
“ Μή με πω ἐς θρόνον ἷζε διοτρεφὲς, ὄφρα κεν Ἕκτωρ
“ Κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής· ἀλλὰ τάχιστα
“ Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, σὺ δὲ δέξαι ἄποινα
“ Πολλὰ, τά τοι * φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις γρ. φέρομαι.
“ Σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεί με * πρῶτον ἔασας γρ πρῶτος.
“ Αὐτόν τε ζώειν, καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
“ Μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε γέρον, νοέω δὲ καὶ αὐτὸς
“ Ἕκτορά τοι λῦσαι, Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθε
“ Μήτηρ ἥ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
“ Καὶ δέ σε γινώσκω Πρίαμε φρεσὶν, οὐδέ με λήθεις,
“ Ὅττι θεῶν τις ἦγε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
“ Οὐ γάρ κεν τλαίη βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν
“ Ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκους λάθοι, οὐδέ κ' ὀχῆας
“ Ῥεῖα μετοχλίσειε θυράων ἡμετεράων.
“ Τῷ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνῃς,
“ Μή σε γέρον οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω,
“ Καὶ ἱκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς.
Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
Πηλείδης δ' οἴκοιο λέων ὣς ἆλτο θύραζε,
Οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύω θεράποντες ἕποντο,
Ἥρως Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος, οὕς ῥα μάλιστα
Τῖ' Ἀχιλεὺς ἑτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
Οἳ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε·
Ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος·
Κὰδ δ' ἐπὶ δίφρου εἷσαν, ἐϋξέστου δ' ἀπ' ἀπήνης
Ἥρεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
Κὰδ δ' ἔλιπον δύο φάρε' ἐΰννητόν τε χιτῶνα,
Ὄφρα νέκυν πυκάσας δώῃ οἶκόνδε φέρεσθαι.
Δμῳὰς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ' ἀμφί τ' ἀλεῖψαι
Νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἱόν·

Ne is quidem tristi corde iram non contineret
Filium videns, Achilli autem moveretur charus animus,
Et ipsum interficeret, Jovisque negligeret mandata.
Hunc autem postquam ancillæ laverunt & unxerunt oleo,
Circa ipsum pallium pulchrum jecerunt & tunicam,
Achilles Hectoris corpus imponit currui Priami. Ipse hunc Achilles lectis imposuit elevans,
Simúlque socii elevarunt bene politum in vehiculum,
Ejulavítque deinde, charúmque compellavit socium,
" Ne mihi Patrocle irascere, si quidem audias
" In Plutonis existens, quòd Hectora divinum dimiserim
" Patri charo: quoniam non mihi indecentia dedit dona:
" Tibi autẽ rursus ego & hæc impertiã quantũ convenit.
Dixit & in tentorium rursus ivit divinus Achilles:
Sedit autem in sede affabre facta unde surrexerat
Pariete ex adverso, ádque Priamum dixit verbum.
" Filius quidem jam tibi redditus est, senex, ut jussisti,
" Jacet autem in lectis, simul verò cum aurora apparente
" Videbis ipse abducens: nunc autem recordemur cœnæ:
Niobæ fabula. " Etenim pulchricoma Niobe recordata est cibi:
" Cui duodecim liberi in domibus perierunt,
" Sex quidem filiæ, sex autem filii pubescentes:
" Hos quidem Apollo interfecit argenteo arcu,
" Iratus Niobæ: illas verò Diana sagittis gaudens:
" Quoniam Latonæ *se* æquiparaverat pulchrigenæ:
Dicebat eam duos peperisse, quum ipsa peperisset multos:
" Hi tamen & duo existentes omnes perdiderunt:
" Qui quidẽ novẽ dies jacebant in cæde: neque quis erat
" Ad sepeliendum: populos enim lapides fecerat Saturnius.
" Hos verò decimo die sepelierunt superi, (lacrymando:
" Hæc itaque cibi recordata est postquam fatigata fuerat
" Nunc autem alibi in saxis, in montibus desertis,
" In Sipylo, ubi dicunt dearum esse cubilia
" Nympharum, quæ circa Acheloium tripudiant,
" Ubi lapis licet existẽs, divinitus *immissos* dolores coquit.
" Sed age, jam & nos curemus divine senex
" Cibum, deinde autem charum filium defleas,
" *In* Ilium adducens: lacrymosúsque tibi erit.
Achilles Priamo cœnam parat. Dixit, & surgens ovem albam velox Achilles (decenter,
Mactavit, socii autẽ excoriarunt, & deposuerunt probè *ac*
Secuerúntque scite, infixerúntque verubus,
Assaverúntque rite, extraxerúntque omnia:
Automedon autem cibum capiens distribuit in mensa
Pulchris in canistris: at carnes distribuit Achilles.

Μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένῃ κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύσαιτο
Παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθείη φίλον ἦτορ,
Καί ἑ κατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμάς.
Τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χεῖσαν ἐλαίῳ·
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα·
Αὐτὸς τόν δ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας·
Σὺν δ' ἕταροι ἤειραν ἐϋξέστην ἐπ' ἀπήνην·
Ὤιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
" Μή μοι Πάτροκλε σκυδμαινέμεν αἴ κε πύθηαι
" Εἰν ἄϊδός περ ἐὼν, ὅτι Ἕκτορα δῖον ἔλυσα
" Πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὔ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα·
" Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι ὅσσ' ἐπέοικεν.
Ἦ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἤϊε δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ πολυδαιδάλῳ, ἔνθεν ἀνέστη
Τοίχου τοῦ ἑτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον,
" Υἱὸς μὲν δή τοι λέλυται γέρον ὡς ἐκέλευες·
" Κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ', ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
" Ὄψεαι αὐτὸς ἄγων, νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.
" Καὶ γάρ τ' ἠΰκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου·
" Τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
" Ἓξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ' υἱέες ἡβώοντες.
" Τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
" Χωόμενος Νιόβῃ, τὰς Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
" Οὕνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρήῳ.
" Φῆ δοιὼ τεκέειν, ἡ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς.
" Τὼ δ' ἄρα καὶ δοιώ περ ἐόντ' ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν.
" Οἱ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
" Κατθάψαι· λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
" Τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ οὐρανίωνες.
" Ἡ δ' ἄρα σίτου μνήσατ' ἐπεὶ κάμε δακρυχέουσα.
" Νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὔρεσιν οἰοπόλοισιν
" Ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰς
" Νυμφάων, αἵτ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο,
" Ἔνθα λίθος περ ἐοῦσα θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
" Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα δῖε γεραιὲ
" Σίτου· ἔπειτά κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοισθα,
" Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυος δέ τοι ἔσται.
Ἦ, καὶ ἀναΐξας ὄϊν ἄργυφον ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Σφάξ'· ἕταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
Μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
Αὐτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.

Οἱ

Hi autem ad cibaria parata, apposita, manus extenderũt:
At postquam potus & cibi desiderium exemerunt,
Certè Dardanides Priamum admirabatur Achilles,
Quantus erat, qualísque: diis enim aspectu similis erat:
At Dardaniden Priamum admirabatur Achilles,
Inspiciens aspectúmque bonum, & sermonem audiens.
At postquam satiati sunt se invicem inspiciendo,

Priamus dormire cupit.

Hunc prior alloquutus est senex Priamus deo par forma,
" Dimitte cubitum nunc me citissime Jovis alumne, & jam
" Somno dulci oblectemur dormientes.
" Nondum enim clausi sunt oculi sub palpebris meis,
" Ex quo tuis sub manibus meus filius amisit animam:
" Sed semper suspiro, & dolores infinitos concoquo,
" Aulæ in septis provolutus in stercore:
" Nunc jam & cibum gustavi, & ardens vinum
" Per guttur demisi: antea quidem nihil comedi.
Dixit: Achilles verò sociis & ancillis jussit
Lectos in cubiculo ponere, & stragula pulchra
Purpurea injicere, sternereque desuper tapetas,
Chlænásque imponere villosas desuper induendos,
Illæ verò exierunt domo lumen in manibus habentes:
Statim autem straverunt duos lectos festinantes.
Hunc verò cavillans alloquutus est pedibus velox Achilles.
Extra tu quidẽ nũc dormi senex chare, ne quis Achivorũ
" Huc advenat consiliarius, qui mecum assiduè
" Consilia conferunt assidentes ut fas est:
" Horum si quis te videret celerem per noctem nigram,
" Statim referret *ad* Agamemnonem pastorem populorum,
" Et fortasse dilatio redemptionis cadaveris fieret.
" Sed age, mihi hoc dic & certè narra,
" Quot diebus cupis sepelire Hectorem divinum,
" Ut interea ipséque maneam, & populum contineam.
Huic autẽ respondit tum senex Priamus specie divinus,
" Siquidem jam me vis persolvere justa Hectori divino,
" Sic mihi faciens Achilles grata facies.
" Scis enim ut intra urbem concludimur, procul verò sylva
" Cædenda est ex monte, valde autem Trojani timent.
" Novem dies quidem ipsum in ædibus lugeremus.
" Decima autẽ & sepeliremus, convivaretũ que populus:
" Undecima verò tumulum super ipso faceremus:
" Duodecima autem pugnabimus, si ita sit necesse.
Hunc autem rursus alloquutus est pedibus valens divinus (Achilles,
" Erunt tibi & hæc senex Priame ut tu jubes.

" Reprimam

Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος, καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Ητοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Αχιλῆα,
Οσσος ἔην οἷός τε, θεοῖσι γὰρ ἄντα ἐῴκει.
Αὐτὰρ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Αχιλλεύς,
Εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων·
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες.
Τὸν πρότερος προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής,
" Λέξον νῦν με τάχιστα διοτρεφές, ὄφρα κεν ἤδη
" Υπνῳ ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.
" Οὐ γάρ πω μύσαν ὄσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
" Εξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάϊς ὤλεσε θυμόν:
" Αλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μύρια πέσσω,
" Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.
" Νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην καὶ αἴθοπα οἶνον
" Λαυκανίης καθέηκα, πάρος γε μὲν οὔ τι πεπάσμην.
Ηρ'· Αχιλεὺς δ' ἑτάροισιν ἰδὲ δμωῇσι κέλευσε,
Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι.
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
Αἶψα δ' ἄρ' ἐστόρεσαν δοιὼ λέχε' ἐγκονέουσαι.
" Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Αχιλλεύς,
" Εκτὸς μὲν δὴ λέξο γέρον φίλε, μή τις Αχαιῶν
" Ενθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἵ τέ μοι αἰεὶ
" Βουλὰς βουλεύουσι παρήμενοι, ἣ θέμις ἐστί·
Τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
Αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Αγαμέμνονι ποιμένι λαῶν·
Καί κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται.
Αλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ποσσῆμαρ μέμονας κτερεϊζέμεν Εκτορα δῖον,
Οφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής,
Εἰ μὲν δή μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Εκτορι δίῳ,
Ωδέ κε μοι * ῥέζων Αχιλεῦ κεχαρισμένα θείης. γρ ῥέξαι:
Οἶσθα γὰρ ὡς κατὰ ἄστυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
Αξέμεν ἐξ ὄρεος, μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
Εννῆμαρ μέν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν.
Τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν, δαινῦτό τε λαός.
Ενδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν·
Τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίξομεν, εἴ περ ἀνάγκη.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Αχιλλεύς,
Εσται τοι καὶ ταῦτα γέρον Πρίαμ', ὡς σὺ κελεύεις.

Σχήσω

" Reprimam enim tanto bellum tempore quanto jubes.
Sic utique affatus, in vola manum senis
Accepit dextram, ne quo modo timeret in animo.
Illi ergo vestibulo domus ibi dormierunt
Præco & Priamus, prudentia mentibus consilia tenentes.
At Achilles dormivit in penetrali tentorii bene compacti.
Huic autem Briseis accubuit pulchrigena.
Ac cæteri quidem diique & viri galeati
Dormierunt tota nocte, molli domiti somno:
Sed non Mercurium perutilem somnus apprehendit,
Cogitantem in animo quomodo Priamum regem
Navibus emitteret, latens acros portarum custodes:
Astitit autem supra caput, & ob ipsum verbum dixit,
O senex, non tibi curæ est malũ: quomodo adhuc dormis
" Viros inter hostes, postquam te dimisit Achilles
" Et nunc quidẽ dilectũ filiũ redemisti, multáque dedisti?
" *Pro* te autem vivo & ter tot darent dona
" Filii tibi superstites, siquidem Agamemnon
" Agnosceret te Atrides, agnoscántque omnes Achivi
Sic dixit: timuit verò senex, præconem autẽ surgere jussit,
His verò Mercurius junxit equos mulosque:
Leviter verò ipse egit per exercitum, neque quis agnovit.
Sed quando jam ad alveum venerunt pulchriflui fluminis
Xanthi verticosi (quem immortalis genuit Jupiter)
Mercurius quidem postea abiit ad altum Olympum:
Aurora autẽ crocea veste spargebatur super omnem terrã:
Hi verò ad urbem impellebant *cum* fletúque gemitúque
Equos: mulæ autem cadaver ferebant neque aliquis alius
Agnovit antè virorum pulchri cinctarúmque mulierum:
Sed Cassandra similis aureæ Veneri
Pergamon ascendens, charum patrem animadvertit,
Stantem in curru, præconémque vocalem:
Hunc autem super mulabus vidit jacentem in lectis,
Ploravítque deinde, clamavítque totam per urbem.
" Aspicite Trojani & Trojanæ Hectorem venientes.
" Si quando & vivo à pugna redeunti (populo.
Gratulabamini: nam magnum gaudium urbi erat omniq;
Sic dixit, neque aliquis ibi in civitate relictus est vir,
Neq; mulier, omnes enim immodicus occupavit luctus:
Propéque portas occurrerunt cadaver ducenti:
Primæ super hoc uxorque chara & veneranda mater
Laniabant crines, ad currum celerem ruentes,
Tangentes caput, flens autem circumstabat turba,

Mercurius dormientem Priamũ alloquitur.

Priamus in urbẽ vehit corpus Hectoris

Σχήσω γὰρ τόσον πόλεμον χρόνον ὅσον ἄνωγας.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
Ἔλλαβε δεξιτερὴν, μή πως δείσῃ ἐνὶ θυμῷ.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
Κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·
Τῷ δ' ἄρ Βρισηῒς παρελέξατο καλλιπάρῃος·
Ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
Εὗδον παννύχιοι μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
Ἀλλ' οὐχ Ἑρμείην ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
Ὁρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
Νηῶν ἐκπέμψειε λαθὼν ἱεροὺς πυλαωρούς·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
" Ὦ γέρον, οὔ νύ τι σοί γε μέλει κακόν· οἷον ἔθ' εὕδεις
" Ἀνδράσιν ἐν δηΐοισιν, ἐπεί σ' εἴασεν Ἀχιλλεύς;
" Καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·
" Σεῖο δέ κεν ζωοῦ καὶ τρὶς τόσα δοῖεν ἄποινα,
" Παῖδες τοι μετόπισθε λελειμμένοι, αἴ κ' Ἀγαμέμνων
" Γνοίῃ σ' Ἀτρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί. γρ. Παῖδές τοι.
Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, κήρυκα δ' ἀνίστη·
Τοῖσι δ' ἄρ' Ἑρμείας ζεῦξ' ἵππους ἡμιόνους τε·
Ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατὸν, οὐδέ τις ἔγνω·
Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋρρεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον,
Ἠὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν·
Οἱ δ' εἰς ἄστυ ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
Ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον· οὐδέ τις ἄλλος
Ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν,
Ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρη ἰκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
Πέργαμον εἰσαναβᾶσα φίλον πατέρ' εἰσενόησεν
Ἑσταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀστυβοώτην.
Τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσι.
Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα, γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστυ·
" Ὄψεσθε Τρῶες καὶ * Τρῳάδες Ἕκτορ' ἰόντες, γρ πρωϊάδες.
" Εἴ ποτε καὶ ζώοντι μάχης ἐκνοστήσαντι
" Χαίρετ'· ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλει τ' ἦν παντί τε δήμῳ.
Ὣς ἔφατ', οὐδέ τις αὐτόθι ἐνὶ πόλει λίπετ' ἀνήρ,
Οὐδὲ γυνὴ, πάντας γὰρ ἀάσχετον ἵκετο πένθος.
Ἀγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
Πρῶται τόν γ' ἄλοχός τε φίλη, καὶ πότνια μήτηρ
Τιλλέσθην ἐφ' ἄμαξαν ἐΰτροχον ἀΐξασαι
Ἁπτόμεναι κεφαλῆς, κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὅμιλος·

Et certè toto die ad solem occidentem
Hectora flentes ejulassent ante portas,
Nisi è curru senex populos alloquutus fuisset,
Cedite mihi ut mulabus transeam: at postea
Satiabimini fletu postquam duxero domum.
Sic dixit: hi verò divisi sunt, & cesserūt mulari vehiculo,
Hi autē postquā duxerunt ad inclytas domos, hunc q. tunc
Torno elaborat. in lectis posuerūt: juxtáq; collocarūt præ-
Qui lāentationis auspicabantur, qui flebile carmen (ficos
Ipsi quidē deflebāt cū cātu: insuper autē gemebāt mulieres:
Andromachæ luctus super Hectore. Inter illas verò Andromache albis ulnis cœpit luctum,
Hectoris hominum interfectoris caput in manibus tenens,
" *Mi* vir ætate juvenis periisti: me verò viduam
" Reliquisti in ædibus: filius autem infans prorsus,
" Quem genuimus túq; egóq; infelices, neque ipsum puto
" Ad pubertatē perrēturū: prius enim civitas hæc à cul-
" Evertet. certè enim periisti custos qui illam (mine
" Custodiebas: servabas autē uxores venerādas & infātes
" Quæ brevi navibus avehentur concavis, (liberos:
" Et sane ego cum his: tu autem fili, vel me ipsam
" Sequéris, ubi opera indecentia operaberis,
" Laborans coram domino immiti: vel aliquis Achivorū
" Rotabit manu corripiens à turri tristem ad interitum
" Iratus: cui fortè fratrem interfecit Hector,
" Aut patrem, aut etiam filium, nam valde multi Achiv.
" Hectoris manibus mordicus carpserunt immensum solū:
" Non enim mitis erat pater tuus in pugna tristi,
" Ob id & ipsum populi lugent per urbem.
" Funestū autem parentibus luctū & mœrorem imposuisti
" Hector, mihi autem maximè relicti sunt dolores graves,
" Non enim mihi mœrens è lectis manus porrexisti,
" Neq; aliquod mihi dixisti prudens verbū, cujus semper
" Recordarer noctésque & dies lacrymas fundens.
Hecubæ luctus super Hectorem. Sic dixit plorans, simúlque ingemuerunt mulieres.
Inter has rursus Hecuba vehementem orsa est luctum,
" Hector, meo animo omniū multo dilectissime filiorum,
" Certè quidem mihi vivus existens charus eras diis,
" Qui tui curam habuerunt & in mortis fato.
" Alios enim filios meos pedibus celer Achilles (mitum,
" Vēdidit, quēcunq; accepit *abducendum* trans mare indo-
" In Samum ínque Imbrum & Lemnum inaccessam.
" Tuam autem postquam exemit animam acuto ære,]
" Sæpe raptavit sui circa sepulchrum socii

Καί νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἕκτορα δακρυχέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
« Εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετηύδα,
« Εἴξατέ μοι οὐρεῦσι διελθέμεν, αὐτὰρ ἔπειτα
« Ἄσεσθε κλαυθμοῖο ἐπὴν ἀγάγωμι δόμονδε.
Ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ διέστησαν καὶ εἶξαν ἀπήνῃ·
Οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
Τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἷσαν ἀοιδοὺς
Θρήνων ἐξάρχους, οἵ τε στονόεσσαν ἀοιδὴν, γρ. οἱ δὲ.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
« Τῇσιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
« Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα,
« Ἀνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο, κὰδ δέ με χήρην
« Λείπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὔτως,
« Ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγώ τε δυσάμμοροι· οὐδέ μιν οἴω
« Ἥβην ἵξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἥδε κατ' ἄκρης
« Πέρσεται· ἦ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅς τέ μιν αὐτὴν
« Ῥύσκευ, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνὰς καὶ νήπια τέκνα·
« Αἳ δή τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῇσι,
« Καὶ * δὴ ἐγὼ μετὰ τῇσι· σὺ δ' αὖ τέκος ἢ ἐμοὶ αὐτῇ γρ. μὲν
« Ἕψεαι, ἔνθά κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο
« Ἀεθλεύων πρὸς ἄνακτος ἀμειλίχου, ἤ τις Ἀχαιῶν
« Ῥίψει χειρὸς ἑλὼν ἀπὸ πύργου λυγρὸν ὄλεθρον
« Χωόμενος· ᾧ τινὶ δή που ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἕκτωρ,
« Ἢ πατέρ', ἠὲ καὶ υἱόν· ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
« Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας.
« Οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ τεὸς ἐν δαῒ λυγρῇ·
« Τῷ καί μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστυ·
« Ἄρρητον δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας
« Ἕκτορ, ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείψεται ἄλγεα λυγρά.
« Οὐ γάρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας·
« Οὐδέ τι μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, οὗ τέ κεν αἰεὶ
« Μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἤματα δακρυχέουσα.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
« Τῇσιν δ' αὖθ' Ἑκάβη ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
« Ἕκτορ ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
« Ἦ μέν μοι ζωός περ ἐὼν φίλος ἦσθα θεοῖσιν,
« Οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο, καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ.
« Ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοὺς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
« Πέρνασχ', * ὅν τιν' ἕλεσκε πέρην ἁλὸς ἀτρυγέτοιο, γρ. ἥν τιν'
« Ἐς Σάμον, ἔς τ' Ἴμβρον, καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν.
« Σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκεϊ χαλκῷ,
« Πολλὰ ῥυστάζεσκεν ἑοῦ περὶ σῆμ' ἑτάροιο

" Patroc. quẽ interfec. quẽ tamẽ ne sic quidẽ resurg. fecit,
" Nũc autẽ mihi roscidus & recẽter interfectus in ædibus
" Jaces, illi similis quem argenteum arcum gerens Apollo
" Suis mitibus sagittis superveniens occidit.
Sic dixit flens: luctum autem vehementem excitavit.
Inter has verò postea Helena tertia orsa est luctum,
Hector meo animo levirum multo dilectissime omnium,
" Certè mihi maritus est Alexander speciosus,
" Qui me duxit ad Trojam (quod utinam ante periissem)
" Jam siquidem nunc mihi hic vigesimus annus est
" Ex quo huc veni, & à mea discessi patria:
" Sed nunquam à te audivi malum verbum, neque durum.
" Verùm si quis me etiam alius in ædibus increparet
" Levirum vel glotum, vel fratriarum stolatarum,
" Vel socrus (socer verò pater quam mitis semper?)
" Tu hunc verbis admonens, cohibebas
" Tuáque lenitate & tuis blandis verbis.
" Quocirca te simul fleo & me infelicem, dolens corde.
" Non enim quisquam mihi amplius alius in Troja lata
" Benignus neque amicus, omnes autem me horrent.
Sic dixit flens: insuper autem gemuit populus multus.
Ad populum verò senex Priamus sermonem habuit,
" Ducite nunc Trojani ligna ad urbem neque animo
" Timeatis Argivorũ densas insidias, certè enim Achilles
" Demittens me nigris à navibus, sic promisit (aurora,
" Non prius se nobis infestũ fore quã duodecima veniret
Sic dixit: hi autem sub curribus boves mulósque
Junxerunt: statim verò dein ante urbem congregati sunt.
Novem dies quidem hi adducebant immensam materiam.
Ast quum jam decima apparuit lucens mortalibus aurora,
Tunc extulerunt audacem Hectorem lacrymas fundẽtes,
Pyræq; summæ cadaver imposuerunt injecerúntq; ignem.
Quando autẽ mane genita apparuit roseis digitis aurora,
Tũc circũ pyrã inclyti Hectoris congregatus est populus.
Sed postquam congregati sunt, frequentésque fuerunt,
Primum quidem pyram extinxerunt nigro vino
Totam, quantum occuparat ignis robur: at deinde
Ossa alba collegerunt fratres sociique
Lugentes: calidæ autem manabant lacrymæ per genas,
Atque illa auream in urnam posuerunt sumentes,
Purpureis peplis obtegentes mollibus:
Mox autem in concavam fossam posuerunt, at desuper
Densos lapides straverunt magnos.

Helenæ luctus super Hectore

Hectoris funus.

Celeriter

“ Πατρόκλου τὸν ἔπεφνες, ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὥς.
“ Νῦν δέ μοι ἑρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισι
“ Κεῖσαι τῷ ἴκελος ὅν τ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
“ Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε.
Ὣς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἀλίαστον ὄρινε.
“ Τῇσι δ' ἔπειθ' Ἑλένη τριτάτη ἐξῆρχε γόοιο,
“ Ἕκτορ ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων
“ Ἦ μέν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς,
“ Ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ', ὡς πρὶν * ὤφελλ' ἀπολέσθαι· γρ. ὄφελλ' ἀπολέσθαι
“ Ἤδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰκοστὸν ἔτος ἐστὶν,
“ Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης.
“ Ἀλλ' οὔπω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος οὐδ' ἀσύφηλον·
“ Ἀλλ' εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν * ἐνίπτοι γρ. ἐνισποῖ.
“ Δαέρων, ἢ γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
“ Ἢ ἑκυρὴ, ἑκυρὸς δὲ πατὴρ ὣς ἤπιος αἰεί·
“ Ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες,
“ Σῇ τ' ἀγανοφροσύνῃ καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσι.
“ Τῶ σέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἀχνυμένη κῆρ.
“ Οὐ γάρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
“ Ἤπιος οὐδὲ φίλος· πάντες δέ με πεφρίκασιν·
“ Ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείρων.
“ Λαοῖσιν δὲ γέρων Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν,
“ Ἄξετε νῦν Τρῶες ξύλα ἄστυδε, μηδέ τι θυμῷ
“ Δείσητ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
“ Πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
“ Μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτη μόλῃ ἠώς.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ὑφ' ἀμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε
Ζεύγνυσαν, αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο·
Ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠώς,
Καὶ τότ' ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἕκτορα δακρυχέοντες·
Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἕκτορος ἔγρετο λαός.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴνῳ
Πᾶσαν ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
Ὀστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοί θ' ἕταροί τε
Μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν.
Καὶ τά γε χρυσείην ἐς λάρνακα θῆκαν ἑλόντες,
Πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
Αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπετον θέσαν· αὐτὰρ ὕπερθε
Πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισι.

Celeriter autẽ tumulũ fuderũt: circũ verò speculatores
Ne prius irruerent bellicosi Achivi: (sedebant passim,
Aggesto autem tumulo redierunt: deinde verò
Bene collecti epulati sunt valdè splendidum convivium
Ædibus in Priami à Jove nutriti regis.
Sic illi curarunt funus Hectoris equûm domitoris.

FINIS HOMERI ILIADIS.

Ρίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ εἵατο πάντη,
Μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί·
Χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον, αὐτὰρ ἔπειτα
Εὖ * συναγειράμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα, γρ. συναγειρόμενοι.
Δώμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.
Ὣς οἵ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

τέλος.